МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ
ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ,
ЩО РЕГУЛЮЮТЬ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ

Збірник документів

У серії "Митна справа в Україні" вийшли друком:

"Основи митної справи"
"Митний контроль та митне оформлення"
"Таможенное оформление морских грузов"
"Основы таможенного дела в Украине"
"Митний контроль на автомобільному транспорті"
"Митний контроль на залізничному транспорті"
"Митне оформлення автотранспортних засобів"
"Основи митної справи в Україні"

У серії "Митна справа в Україні" готуються до друку:

"Митний контроль на повітряному транспорті"
"Порядок заповнення ВМД"
"Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні"

Серія "МИТНА СПРАВА В УКРАЇНІ"

Серію засновано у 2001 році

Редакційна колегія:
П.В. Пашко (голова),
П.П. Падун,
В.В. Ченцов,
В.П. Науменко,
О.В. Мірза,
В.Я. Нагога,
В.Г. Деркач

Митний кодекс України

та нормативно-правові акти, що регулюють його застосування

Збірник документів

Київ
"Знання"
2004

УДК (094.4)
ББК 67.99(4Укр)-3
М66

Упорядники:
П.В. Пашко, заступник директора департаменту податкової та митної політики Міністерства фінансів України;
В.П. Науменко, заступник директора ТОВ НТФ "ІНТЕС-ЛТД"

Законодавчі та нормативні акти подаються станом на 01.06.2004 р.

Митний кодекс України та нормативно-правові акти, що регулюють його застосування: Зб. док. / Упоряд.: П.В. Пашко, В.П. Науменко. — К.: Знання, 2004. — 1173 с. — (Митна справа в Україні).
ISBN 966-8148-16-9

М66

У цьому збірнику наведено Митний кодекс України, прийнятий 11 липня 2002 року, та нормативно-правові акти, що регулюють його застосування.

Розраховано на працівників митних органів, суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, митних брокерів, власників митних ліцензійних складів, міжнародних перевізників і експедиторів, юристів та інших осіб, що мають відношення до зовнішньоекономічної діяльності.

УДК (094.4)
ББК 67.99 (4Укр)-3

ISBN 966-8148-16-9

© П.В. Пашко, В.П. Науменко, упорядкування, 2004
© Видавництво "Знання", 2004

ЗМІСТ

МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ 47

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ 48

Глава 1. Основи митної справи 48
Стаття 1. Визначення основних термінів і понять 48
Стаття 2. Митна політика 55
Стаття 3. Митна справа 55
Стаття 4. Принципи митного регулювання 56
Стаття 5. Митна територія України 56
Стаття 6. Митний кордон України 57
Стаття 7. Законодавство України з питань митної справи 57
Стаття 8. Прапор та розпізнавальний знак митної служби України 57
Стаття 9. Особливості набрання чинності законами та іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи 57
Стаття 10. Особливості дії законодавства з питань митної справи у часі 58

Глава 2. Структура та організація діяльності митної служби України 59
Стаття 11. Здійснення митної справи 59
Стаття 12. Митна служба України 61
Стаття 13. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи 61
Стаття 14. Регіональна митниця 62
Стаття 15. Митниця 62
Стаття 16. Митний пост 63
Стаття 17. Спеціалізовані митні установи та організації 64
Стаття 18. Митні лабораторії 64
Стаття 19. Митна варта 65
Стаття 20. Організація митної варти 65
Стаття 21. Завдання митної варти 66
Стаття 22. Права митної варти 66
Стаття 23. Розміщення підрозділів митної варти 67
Стаття 24. Майно, фінансування та матеріально-технічне забезпечення митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій 67
Стаття 25. Земельні ділянки, службові та побутові приміщення, обладнання та засоби зв'язку митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій 68

Глава 3. Взаємовідносини митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також з підприємствами та громадянами 68
Стаття 26. Взаємовідносини митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій та їх посадових осіб з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також з підприємствами та громадянами 68
Стаття 27. Взаємовідносини митних органів з іншими органами державної влади, що здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України 69
Стаття 28. Взаємодія митних органів з органами виконавчої влади та Національним банком України 69

Стаття 29. Взаємовідносини митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій з органами місцевого самоврядування і місцевими державними адміністраціями 70

Глава 4. Інформування та консультування з питань митної справи 70
Стаття 30. Інформування щодо правил переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України 70
Стаття 31. Інформація щодо нормативно-правових актів з питань митної справи 70
Стаття 32. Надання текстів нормативно-правових актів та консультування з питань митної справи 71
Стаття 33. Відповідальність за недостовірну інформацію 71

Глава 5. Міжнародне співробітництво з питань митної справи 71
Стаття 34. Участь України у міжнародному співробітництві з питань митної справи 71
Стаття 35. Міжнародна діяльність спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи 72
Стаття 36. Зв'язки спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи з міжнародними митними організаціями 72
Стаття 37. Міжнародне співробітництво в галузі митної справи 73
Стаття 38. Підтримання оперативного зв'язку між митними органами України і митними органами суміжних іноземних держав 73
Стаття 39. Взаємодія митних органів України з митними та іншими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями 74

Розділ II. МИТНИЙ КОНТРОЛЬ 75

Глава 6. Організація митного контролю 75
Стаття 40. Здійснення митного контролю 75
Стаття 41. Форми митного контролю 75

Стаття 42. Вибірковість митного контролю 76
Стаття 43. Тривалість перебування під митним контролем 76
Стаття 44. Строки пред'явлення митному органу товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України 77
Стаття 45. Документи та відомості, необхідні для здійснення митного контролю 78
Стаття 46. Доступ посадових осіб митних органів на територію чи в приміщення підприємств для здійснення митного контролю 78
Стаття 47. Спільний митний контроль на митному кордоні України 79

Глава 7. Зони митного контролю 79
Стаття 48. Місця розташування зон митного контролю 79
Стаття 49. Порядок створення зон митного контролю 79
Стаття 50. Розміщення споруд та об'єктів у зоні митного контролю 80
Стаття 51. Режим зони митного контролю. Забезпечення законності і правопорядку у зоні митного контролю 80
Стаття 52. Проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення товарів, транспортних засобів і громадян через зону митного контролю 81

Глава 8. Здійснення митного контролю 81
Стаття 53. Права митних органів щодо здійснення митного контролю 81
Стаття 54. Подання документів та відомостей, необхідних для здійснення митного контролю 82
Стаття 55. Огляд та переогляд товарів і транспортних засобів 82
Стаття 56. Огляд та переогляд ручної поклажі та багажу 82
Стаття 57. Особистий огляд 84
Стаття 58. Облік товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України 85
Стаття 59. Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств 86
Стаття 60. Перевірка системи звітності та обліку товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України 86

Стаття 61. Огляд територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться або можуть знаходитися товари і транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою законом покладено на митні органи 86
Стаття 62. Використання технічних та спеціальних засобів для здійснення митного контролю 87
Стаття 63. Операції з товарами і транспортними засобами, митне оформлення яких не закінчено 88
Стаття 64. Ідентифікація товарів, транспортних засобів, приміщень та інших місць під час здійснення митного контролю 88
Стаття 65. Залучення спеціалістів та експертів для участі у здійсненні митного контролю 89

Глава 9. Особливі процедури митного контролю 90
Стаття 66. Звільнення від окремих форм митного контролю 90
Стаття 67. Звільнення від митного огляду 90
Стаття 68. Спрощений митний контроль 90
Стаття 69. Митний контроль після пропуску товарів і транспортних засобів 91

Розділ III. МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ 92

Глава 10. Загальні положення 92
Стаття 70. Мета митного оформлення 92
Стаття 71. Місце і час здійснення митного оформлення 92
Стаття 72. Початок митного оформлення 95
Стаття 73. Присутність декларантів під час митного оформлення 95
Стаття 74. Митне оформлення військових транспортних засобів та військової техніки 96
Стаття 75. Взяття проб та зразків товарів 96
Стаття 76. Подання митним органам актів, складених підприємствами 98

Стаття 77. Мова документів, які подаються для здійснення митного контролю та митного оформлення 98
Стаття 78. Строки митного оформлення 99
Стаття 79. Спрощений порядок митного оформлення деяких видів товарів 99
Стаття 80. Обов'язки митного органу щодо роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення 99

Глава 11. Декларування 100
Стаття 81. Процедура декларування 100
Стаття 82. Тимчасова та неповна декларація 100
Стаття 83. Періодична митна декларація 101
Стаття 84. Місце декларування 101
Стаття 85. Строки декларування 102
Стаття 86. Прийняття митної декларації 102
Стаття 87. Декларанти 103
Стаття 88. Обов'язки декларанта 103
Стаття 89. Попередня митна декларація 104
Стаття 90. Зміна, доповнення та відкликання митної декларації 104

Розділ IV. ПЕРЕМІЩЕННЯ ТА ПРОПУСК ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ 106

Глава 12. Попередні операції 106
Стаття 91. Попередні операції 106
Стаття 92. Подання документів митним органам у пунктах пропуску на митному кордоні України 106
Стаття 93. Повідомлення митних органів про намір ввезти товари на митну територію України та про намір вивезти товари за межі митної території України 107
Стаття 94. Доставка товарів та документів у місце, визначене митним органом 107

Глава 13. Переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України 108

Стаття 95. Пункти пропуску на митному кордоні України, через які переміщуються товари і транспортні засоби 108
Стаття 96. Заборона щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України 109
Стаття 97. Обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України 110
Стаття 98. Компетенція митних органів щодо здійснення контролю за переміщенням культурних цінностей через митний кордон України 110

Глава 14. Тимчасове зберігання 111
Стаття 99. Склади тимчасового зберігання 111
Стаття 100. Дозвіл на використання приміщення, резервуару, майданчика як складу тимчасового зберігання 112
Стаття 101. Типи складів тимчасового зберігання 112
Стаття 102. Взаємовідносини власника складу тимчасового зберігання з особами, які розміщують товари і транспортні засоби на складі 113
Стаття 103. Документи, необхідні для розміщення товарів і транспортних засобів на складі тимчасового зберігання 113
Стаття 104. Обов'язки власника складу тимчасового зберігання 113
Стаття 105. Додаткові права митних органів щодо складів тимчасового зберігання 114
Стаття 106. Обмеження щодо розміщення товарів на складі тимчасового зберігання 115
Стаття 107. Особа, відповідальна за схоронність товарів і транспортних засобів, розміщених на складі тимчасового зберігання 115
Стаття 108. Строк тимчасового зберігання товарів і транспортних засобів 115
Стаття 109. Операції з товарами і транспортними засобами, що знаходяться на складі тимчасового зберігання 116

Розділ V. МИТНІ ПРОЦЕДУРИ ПРИ ПЕРЕМІЩЕННІ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ РІЗНИМИ ВИДАМИ ТРАНСПОРТУ 117

Глава 15. Загальні положення 117
Стаття 110. Засоби та способи переміщення товарів 117
Стаття 111. Митні процедури на транспорті 117
Стаття 112. Взаємодія в оформленні міжнародних перевезень товарів 118
Стаття 113. Сприяння посадовим особам митних органів у здійсненні митних процедур 118
Стаття 114. Службові приміщення митних органів у портах, міжнародних аеропортах і на прикордонних залізничних станціях 119
Стаття 115. Митні процедури щодо запасів для споживання 119
Стаття 116. Пропуск спеціального обладнання, що ввозиться (вивозиться) разом з транспортними засобами ... 120
Стаття 117. Пропуск запасних частин та обладнання для ремонту транспортних засобів 120
Стаття 118. Обмеження щодо пропуску алкогольних напоїв та тютюнових виробів через митний кордон України на борту транспортного засобу 121
Стаття 119. Тимчасовий пропуск транспортних засобів на митну територію України 121
Стаття 120. Товари, помилково ввезені на митну територію України 122

Глава 16. Митні процедури на морському і річковому транспорті 122
Стаття 121. Місця здійснення митних процедур 122
Стаття 122. Зони митного контролю в морських та річкових портах 122
Стаття 123. Тривалість митного контролю 123
Стаття 124. Строк митного оформлення суден закордонного плавання 123
Стаття 125. Розміщення об'єктів митного контролю у водному сполученні 123

Стаття 126. Митний контроль у разі виникнення особливих обставин 124
Стаття 127. Митний контроль за вантажними операціями у водному сполученні 124
Стаття 128. Митний контроль суден закордонного плавання, що перетинають державний кордон України на нетривалий час 124
Стаття 129. Митний контроль каботажних суден 124
Стаття 130. Митне оформлення українських суден, побудованих чи придбаних за кордоном або проданих за кордон 125
Стаття 131. Дозвіл митного органу на відправлення судна закордонного плавання 125
Стаття 132. Митний контроль за переміщенням товарів через борти іноземних військових кораблів 126

Глава 17. Митні процедури на авіатранспорті 126
Стаття 133. Міжнародні аеропорти 126
Стаття 134. Документи для контролю за повітряним судном 126
Стаття 135. Вимушена посадка 127
Стаття 136. Пропуск товарів, що перевозяться транзитними авіапасажирами 127
Стаття 137. Взаємодія в оформленні авіаперевезень 127
Стаття 138. Пільговий режим митного контролю повітряного судна 128

Глава 18. Митні процедури на залізничному транспорті ... 128
Стаття 139. Митні процедури в пунктах пропуску залізничного рухомого складу через державний кордон України 128
Стаття 140. Проведення митного контролю на залізничному транспорті 129
Стаття 141. Документи для митного контролю товарів, що перевозяться залізничним транспортом 129
Стаття 142. Відповідальність за доставку товарів до митного органу призначення 129
Стаття 143. Місце здійснення митних процедур у міжнародному залізничному сполученні 129

Стаття 144. Пропуск товарів, що перевозяться у вагонах-ресторанах поїздів міжнародного сполучення 130

Глава 19. Митні процедури на автомобільному транспорті 131
Стаття 145. Документи, необхідні для митного контролю автотранспортних засобів 131
Стаття 146. Обов'язки осіб, що переміщують товари під митним контролем автомобільним транспортом 131
Стаття 147. Порядок митного оформлення автотранспортних засобів, які перевозять товари через митний кордон України 132

Глава 20. Митні процедури на трубопровідному транспорті та лініях електропередачі 132
Стаття 148. Порядок здійснення митного контролю товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі 132
Стаття 149. Документи, необхідні для митного оформлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом 133
Стаття 150. Документи, необхідні для митного оформлення електроенергії 133

Глава 21. Переміщення товарів через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях 134
Стаття 151. Переміщення міжнародних поштових відправлень через митний кордон України 134
Стаття 152. Переміщення міжнародних експрес-відправлень через митний кордон України 134
Стаття 153. Порядок та умови здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що пересилаються в міжнародних поштових та експрес-відправленнях 135

Розділ VI. РОЗПОРЯДЖЕННЯ ТОВАРАМИ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ 136

Глава 22. Переміщення товарів і транспортних засобів між митними органами. Транзитні перевезення 136
Стаття 154. Права та обов'язки перевізника 136
Стаття 155. Види транзитних перевезень 136
Стаття 156. Умови здійснення транзиту товарів 137
Стаття 157. Маршрути транзитних перевезень 137
Стаття 158. Тривалість митного транзиту 138
Стаття 159. Заходи, що вживаються у разі аварії чи дії непереборної сили при здійсненні транзитного перевезення 138
Стаття 160. Відповідальність за порушення встановленого порядку переміщення товарів транзитом 139

Глава 23. Заходи гарантування доставки товарів, що перебувають під митним контролем 139
Стаття 161. Заходи гарантування доставки 139
Стаття 162. Гарантії доставки товарів до митного органу призначення 140
Стаття 163. Охорона і супроводження товарів митними органами 140
Стаття 164. Перевезення товарів митним перевізником 140
Стаття 165. Умови застосування заходів гарантування доставки товарів 140

Глава 24. Зберігання товарів і транспортних засобів на складах митних органів 141
Стаття 166. Товари, що зберігаються виключно митним органом 141
Стаття 167. Склади митних органів 142
Стаття 168. Товари і транспортні засоби, що зберігаються на складах митних органів 142
Стаття 169. Строк зберігання товарів і транспортних засобів на складах митних органів 144
Стаття 170. Операції з товарами, що зберігаються на складах митних органів підприємствами 144
Стаття 171. Видача товарів із складів митних органів 145

Глава 25. Розпорядження товарами, транспортними засобами та коштами 145

Стаття 172. Розпорядження товарами і транспортними засобами 145
Стаття 173. Організація митних аукціонів 146
Стаття 174. Розпорядження коштами, одержаними від реалізації товарів і транспортних засобів 146
Стаття 175. Розпорядження конфіскованою валютою 148

Розділ VII. ПІДПРИЄМНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ІЗ НАДАННЯ ПОСЛУГ З ДЕКЛАРУВАННЯ ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ТА ПЕРЕВЕЗЕННЯ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ АБО ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ 149

Глава 26. Митний брокер 149
Стаття 176. Митний брокер 149
Стаття 177. Здійснення діяльності митного брокера 149
Стаття 178. Ліцензування діяльності митного брокера 150
Стаття 179. Права та обов'язки митного брокера 150
Стаття 180. Реєстр митних брокерів 150
Стаття 181. Інформація, отримана митним брокером та його працівниками від особи, яку вони представляють 150

Глава 27. Митний перевізник 151
Стаття 182. Митний перевізник 151
Стаття 183. Ліцензування діяльності митного перевізника ... 151
Стаття 184. Реєстр митних перевізників 151

Розділ VIII. МИТНИЙ РЕЖИМ ЩОДО ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЯКІ ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ 152

Глава 28. Загальні положення 152
Стаття 185. Види митного режиму 152
Стаття 186. Вибір та зміна митного режиму 153
Стаття 187. Регулювання питань, пов'язаних із застосуванням митних режимів 153

Глава 29. Імпорт 153
Стаття 188. Поняття митного режиму імпорту 153
Стаття 189. Умови переміщення товарів у режимі імпорту ... 154

Глава 30. Реімпорт 154
Стаття 190. Поняття митного режиму реімпорту 154
Стаття 191. Умови переміщення товарів у режимі реімпорту 154
Стаття 192. Оформлення товарів у режимі реімпорту 155
Стаття 193. Повернення сум вивізного (експортного) мита та інших коштів при реімпорті товарів 155

Глава 31. Експорт 156
Стаття 194. Поняття митного режиму експорту 156
Стаття 195. Умови переміщення товарів у режимі експорту 156

Глава 32. Реекспорт 156
Стаття 196. Поняття митного режиму реекспорту 156
Стаття 197. Умови переміщення товарів у режимі реекспорту 156
Стаття 198. Звільнення від оподаткування товарів, що реекспортуються 157
Стаття 199. Незастосування заходів нетарифного регулювання до товарів, що реекспортуються 157

Глава 33. Транзит 157
Стаття 200. Поняття митного режиму транзиту 157
Стаття 201. Умови переміщення товарів у режимі транзиту 158
Стаття 202. Заходи гарантування під час транзиту товарів ... 158
Стаття 203. Допущення товарів до переміщення в режимі транзиту 158

Глава 34. Тимчасове ввезення (вивезення) 159
Стаття 204. Поняття митного режиму тимчасового ввезення (вивезення) 159
Стаття 205. Умови переміщення товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення) 159
Стаття 206. Товари, щодо яких може надаватися дозвіл на тимчасове ввезення (вивезення) з умовним повним звільненням від оподаткування 160

Стаття 207. Допущення товарів до переміщення в режимі тимчасового ввезення (вивезення) 161
Стаття 208. Строки тимчасового ввезення (вивезення) товарів 161
Стаття 209. Звільнення від сплати податків під час переміщення товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення) 161
Стаття 210. Розпорядження товарами, щодо яких закінчилися строки тимчасового ввезення (вивезення) ... 162
Стаття 211. Гарантування перебування товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення) 162

Глава 35. Митний склад 162
Стаття 212. Поняття режиму митного складу 162
Стаття 213. Умови поміщення товарів у режим митного складу 163
Стаття 214. Строк зберігання товарів у режимі митного складу 163
Стаття 215. Операції, що можуть проводитися з товарами, які перебувають у режимі митного складу 164
Стаття 216. Митні ліцензійні склади 164

Глава 36. Спеціальна митна зона 164
Стаття 217. Поняття митного режиму спеціальної митної зони 164
Стаття 218. Спеціальні митні зони 165
Стаття 219. Вимоги до спеціальних митних зон 165
Стаття 220. Заходи, що вживаються митними органами для забезпечення митного контролю у спеціальних митних зонах 166
Стаття 221. Операції, що можуть здійснюватися з товарами у спеціальних митних зонах 166
Стаття 222. Строки перебування товарів у спеціальних митних зонах 167
Стаття 223. Облік товарів, що знаходяться у спеціальних митних зонах 167
Стаття 224. Розпорядження товарами, що знаходяться в спеціальній митній зоні, у разі ліквідації зони 167

Глава 37. Магазин безмитної торгівлі 168
Стаття 225. Поняття митного режиму магазину безмитної торгівлі 168

Стаття 226. Умови реалізації товарів у режимі магазину безмитної торгівлі 168
Стаття 227. Вимоги до власників магазинів безмитної торгівлі 169
Стаття 228. Розпорядження товарами, що знаходяться в магазині безмитної торгівлі, у разі його ліквідації ... 170

Глава 38. Переробка на митній території України 170
Стаття 229. Поняття митного режиму переробки на митній території України 170
Стаття 230. Дозвіл на переробку товарів на митній території України 171
Стаття 231. Операції щодо переробки товарів 171
Стаття 232. Строки переробки товарів на митній території України 172
Стаття 233. Перевірка митними органами дотримання режиму переробки на митній території України 173
Стаття 234. Обсяг виходу продуктів переробки 173
Стаття 235. Порядок митного оформлення продуктів переробки 173
Стаття 236. Умови реалізації продуктів переробки на митній території України 173

Глава 39. Переробка за межами митної території України 174
Стаття 237. Поняття митного режиму переробки за межами митної території України 174
Стаття 238. Операції щодо переробки товарів за межами митної території України 174
Стаття 239. Дозвіл на вивезення товарів для переробки за межами митної території України 174
Стаття 240. Строки переробки товарів за межами митної території України 175
Стаття 241. Обсяг виходу продуктів переробки 175
Стаття 242. Порядок митного оформлення та оподаткування продуктів переробки 175

Глава 40. Знищення або руйнування 176
Стаття 243. Поняття режиму знищення або руйнування 176
Стаття 244. Витрати на знищення товарів 176

Стаття 245. Відходи (залишки), що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів 176

Глава 41. Відмова на користь держави 177
Стаття 246. Поняття митного режиму відмови на користь держави 177

Розділ IX. ОСОБЛИВОСТІ ПРОПУСКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ГРОМАДЯНАМИ 178

Глава 42. Загальні положення 178
Стаття 247. Порядок переміщення громадянами товарів через митний кордон України 178
Стаття 248. Умови пересилання громадянами товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях 178
Стаття 249. Визначення вартості товарів, які переміщуються громадянами через митний кордон України, для цілей нарахування податків і зборів 179

Глава 43. Пропуск та оподаткування товарів, що вивозяться громадянами за межі митної території України 179
Стаття 250. Умови вивезення громадянами товарів за межі митної території України 179
Стаття 251. Обмеження щодо вивезення громадянами за межі митної території України окремих товарів 181

Глава 44. Пропуск та оподаткування товарів, які ввозяться громадянами на митну територію України 182
Стаття 252. Умови ввезення громадянами товарів на митну територію України 182
Стаття 253. Звільнення від оподаткування алкогольних напоїв та тютюнових виробів, які ввозяться на митну територію України громадянами 183
Стаття 254. Умови тимчасового ввезення громадянами товарів на митну територію України під зобов'язання про зворотне вивезення, у тому числі з метою транзиту 184

Розділ X. КОНТРОЛЬ ЗА ПЕРЕМІЩЕННЯМ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ТОВАРІВ, ЩО МІСТЯТЬ ОБ'ЄКТИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ 185

Глава 45. Особливості переміщення через митний кордон України товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності 185
Стаття 255. Порядок митного контролю та митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності 185
Стаття 256. Заходи митних органів щодо контролю за переміщенням через митний кордон України товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності 185
Стаття 257. Призупинення митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності 186
Стаття 258. Взаємодія митних органів з іншими органами державної влади у сфері захисту права інтелектуальної власності 187

Розділ XI. МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРІВ. МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТОВАРІВ 188

Глава 46. Загальні положення 188
Стаття 259. Митна вартість товарів 188
Стаття 260. Визначення митної вартості та митна оцінка товарів, що переміщуються через митний кордон України 188
Стаття 261. Використання відомостей про митну вартість товарів 188
Стаття 262. Декларування митної вартості товарів 188
Стаття 263. Дотримання конфіденційності інформації 189
Стаття 264. Права та обов'язки декларанта, який декларує митну вартість товарів 189
Стаття 265. Права та обов'язки митного органу під час здійснення контролю митної оцінки товарів 191

Глава 47. Методи визначення митної вартості товарів, які імпортуються в Україну, та порядок їх застосування 191
Стаття 266. Методи визначення митної вартості товарів, які імпортуються в Україну 191
Стаття 267. Метод оцінки за ціною угоди щодо товарів, які імпортуються 192
Стаття 268. Метод оцінки за ціною угоди щодо ідентичних товарів 196
Стаття 269. Метод оцінки за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів 197
Стаття 270. Застереження щодо умов застосування методів оцінки товарів за ціною угоди щодо ідентичних товарів та за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів 198
Стаття 271. Метод оцінки на основі віднімання вартості 198
Стаття 272. Метод оцінки на основі додавання вартості 199
Стаття 273. Резервний метод 200

Глава 48. Митна вартість товарів, що вивозяться (експортуються) з України 201
Стаття 274. Визначення митної вартості товарів, що вивозяться (експортуються) з України 201
Стаття 275. Декларування митної вартості 202

Розділ XII. КРАЇНА ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ 204

Глава 49. Країна походження товару та критерії визначення країни походження товару. Сертифікати про походження товару 204
Стаття 276. Мета визначення країни походження товару 204
Стаття 277. Визначення країни походження товару 204
Стаття 278. Товари, повністю вироблені у країні 204
Стаття 279. Критерій достатньої переробки товару 205
Стаття 280. Додаткові положення щодо визначення критерію достатньої переробки товару 207
Стаття 281. Визначення країни походження товарів, якщо товари поставляються партіями 207

Стаття 282. Підтвердження походження товару 208
Стаття 283. Сертифікат про походження товару 209
Стаття 284. Підстави для відмови у випуску товару 210
Стаття 285. Додаткові положення щодо визначення країни походження товару 210

Розділ XIII. МИТНІ ПІЛЬГИ 211

Глава 50. Митні пільги, що надаються представництвам іноземних держав, міжнародних організацій, представництвам іноземних фірм та офіційним особам на території України, а також дипломатичним представництвам України, що знаходяться за кордоном 211
Стаття 286. Митні пільги для дипломатичних представництв іноземних держав 211
Стаття 287. Митні пільги для глави дипломатичного представництва іноземної держави та членів дипломатичного персоналу представництва 211
Стаття 288. Митні пільги для співробітників адміністративно-технічного персоналу дипломатичного представництва іноземної держави 212
Стаття 289. Поширення митних пільг, що надаються членам дипломатичного персоналу представництва іноземної держави, на співробітників адміністративно-технічного та обслуговуючого персоналу 213
Стаття 290. Надання митних пільг консульським установам іноземних держав та членам їх персоналу ... 213
Стаття 291. Переміщення дипломатичної пошти та консульської валізи іноземних держав через митний кордон України 213
Стаття 292. Митні пільги для іноземних дипломатичних і консульських кур'єрів 214
Стаття 293. Митні пільги для представників та членів делегацій іноземних держав 214
Стаття 294. Митні пільги для міжнародних організацій, представництв іноземних держав при них, а також для їх персоналу 215

Стаття 295. Надання митних пільг посадовим особам представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні 215
Стаття 296. Припинення надання митних пільг посадовим особам представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні 215
Стаття 297. Декларування товарів представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні ... 216
Стаття 298. Декларування товарів представництв іноземних фірм в Україні 216
Стаття 299. Декларування товарів, що належать посадовим особам представництв іноземних держав та представництв іноземних фірм в Україні 216
Стаття 300. Порядок переміщення через митний кордон України товарів дипломатичних представництв України, що знаходяться за кордоном 217
Стаття 301. Декларування товарів дипломатичних представництв України, що знаходяться за кордоном 217

Глава 51. Тарифні пільги (тарифні преференції) 217
Стаття 302. Поняття тарифних пільг (тарифних преференцій) 217

Розділ XIV. МИТНА СТАТИСТИКА 218

Глава 52. Митна статистика 218
Стаття 303. Завдання митної статистики 218
Стаття 304. Система митної статистики 218
Стаття 305. Митна статистика зовнішньої торгівлі 219
Стаття 306. Спеціальна митна статистика 220
Стаття 307. Документи та відомості, що використовуються для формування митної статистики 220
Стаття 308. Використання інформації, що надається митним органам 220
Стаття 309. Використання митної статистики з питань зовнішньої торгівлі 221
Стаття 310. Відомчі класифікатори 221

Розділ XV. УКРАЇНСЬКА КЛАСИФІКАЦІЯ ТОВАРІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 223

Глава 53. Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності 223
Стаття 311. Структура та застосування Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності 223
Стаття 312. Порядок ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності 223
Стаття 313. Класифікація товарів 224
Стаття 314. Надання зразків товарів під час здійснення класифікації товарів 224

Розділ XVI. ВЕРИФІКАЦІЯ СЕРТИФІКАТІВ ПРО ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРІВ З УКРАЇНИ 226

Глава 54. Верифікація сертифікатів про походження товарів з України 226
Стаття 315. Верифікація сертифікатів про походження товарів з України 226
Стаття 316. Надання зразків товарів та документації при здійсненні верифікації сертифікатів про походження товарів з України 226

Розділ XVII. ЗАПОБІГАННЯ КОНТРАБАНДІ 228

Глава 55. Заходи щодо запобігання контрабанді 228
Стаття 317. Контрольовані поставки наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів 228
Стаття 318. Переміщення товарів під негласним контролем 228

Розділ XVIII. ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НИХ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСІБ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПРОВАДЖЕННІ В СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ 230

Глава 56. Загальні положення 230
Стаття 319. Поняття порушення митних правил 230
Стаття 320. Відповідальність за порушення митних правил 230
Стаття 321. Особливості відповідальності за деякі види порушень митних правил 231
Стаття 322. Види стягнень за порушення митних правил 231
Стаття 323. Основні і додаткові види стягнення 231
Стаття 324. Попередження 232
Стаття 325. Штраф 232
Стаття 326. Конфіскація 232
Стаття 327. Забезпечення законності у разі застосування стягнень до порушників митних правил 233
Стаття 328. Строки накладення стягнень у справах про порушення митних правил 233

Глава 57. Види порушень митних правил і відповідальність за такі правопорушення 234
Стаття 329. Порушення режиму зони митного контролю 234
Стаття 330. Неподання митному органу документів, необхідних для здійснення митного контролю 234
Стаття 331. Видача товарів, транспортних засобів без дозволу митного органу або їх втрата 235
Стаття 332. Недоставлення до митного органу товарів, транспортних засобів, документів 235
Стаття 333. Незупинення транспортного засобу 235
Стаття 334. Відправлення транспортного засобу без дозволу митного органу 235
Стаття 335. Причалювання до суден, що перебувають під митним контролем 236
Стаття 336. Неправомірні операції з товарами, транспортними засобами, що перебувають під митним контролем, зміна їх стану, користування та розпорядження ними 236
Стаття 337. Вантажні та інші операції, що проводяться без дозволу митного органу 236
Стаття 338. Пошкодження або втрата митного забезпечення 237
Стаття 339. Порушення порядку проходження митного контролю в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю 237

Стаття 340. Недекларування товарів, транспортних засобів 237
Стаття 341. Пересилання через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання 238
Стаття 342. Перешкоджання посадовій особі митного органу в доступі до товарів, транспортних засобів і документів 238
Стаття 343. Неподання митному органу звітності щодо товарів, які перебувають під митним контролем або на територіях спеціальних митних зон 238
Стаття 344. Неподання митному органу документів та зразків товарів для проведення дослідження (аналізу, експертизи) 239
Стаття 345. Переміщення товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності 239
Стаття 346. Порушення порядку зберігання товарів на митних ліцензійних складах та здійснення операцій із цими товарами 239
Стаття 347. Порушення встановленого порядку знищення (руйнування) товарів 240
Стаття 348. Порушення зобов'язання про зворотне вивезення чи зворотне ввезення товарів 240
Стаття 349. Порушення зобов'язання про транзит 240
Стаття 350. Порушення встановленого маршруту переміщення товарів 241
Стаття 351. Дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України поза митним контролем 241
Стаття 352. Дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю 241
Стаття 353. Зберігання, перевезення чи придбання товарів, транспортних засобів, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю..... 242
Стаття 354. Використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати податків і зборів, в інших цілях 242

Стаття 355. Дії, спрямовані на неправомірне звільнення від сплати податків і зборів або зменшення їх розміру 242

Розділ XIX. ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ 244

Глава 58. Порядок провадження у справах про порушення митних правил 244
Стаття 356. Поняття провадження у справі про порушення митних правил 244
Стаття 357. Правове забезпечення провадження у справах про порушення митних правил 244
Стаття 358. Порушення справи про порушення митних правил 244
Стаття 359. Посадові особи, уповноважені складати протоколи про порушення митних правил 244
Стаття 360. Приводи і підстави для порушення справи про порушення митних правил 245
Стаття 361. Мова, якою здійснюється провадження у справі про порушення митних правил 245
Стаття 362. Посадові особи митних органів, які здійснюють провадження у справі про порушення митних правил 246
Стаття 363. Протокол про порушення митних правил 246
Стаття 364. Провадження у справі про порушення митних правил за матеріалами, одержаними від інших правоохоронних органів 248
Стаття 365. Особи, які беруть участь у провадженні у справах про порушення митних правил 248
Стаття 366. Права осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил 249
Стаття 367. Представники осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил 249
Стаття 368. Захисник 251
Стаття 369. Експерт 251
Стаття 370. Перекладач 252

Стаття 371. Свідок у справі про порушення митних правил 252
Стаття 372. Поняті у справі про порушення митних правил 252
Стаття 373. Обставини, що виключають можливість здійснення посадовою особою митного органу провадження у справі про порушення митних правил 253

Глава 59. Адміністративне затримання 253
Стаття 374. Мета і порядок застосування адміністративного затримання 253

Глава 60. Процесуальні дії у справі про порушення митних правил та порядок їх проведення 255
Стаття 375. Мета проведення процесуальних дій 255
Стаття 376. Витребування документів, необхідних для провадження у справі про порушення митних правил 256
Стаття 377. Вилучення товарів, транспортних засобів і документів 256
Стаття 378. Проведення митних обстежень 257
Стаття 379. Пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для впізнання 257
Стаття 380. Експертиза та висновок експерта 258
Стаття 381. Порядок призначення експертизи 259
Стаття 382. Одержання проб та зразків для проведення експертизи 259
Стаття 383. Доручення на проведення окремих процесуальних дій 260
Стаття 384. Витрати у справі про порушення митних правил 260
Стаття 385. Відшкодування витрат у справі про порушення митних правил 261
Стаття 386. Органи, уповноважені розглядати справи про порушення митних правил 261
Стаття 387. Повноваження посадових осіб митних органів щодо розгляду справ про порушення митних правил 262
Стаття 388. Місце розгляду справи про порушення митних правил 262

Стаття 389. Строк розгляду справи про порушення митних правил 262
Стаття 390. Присутність під час розгляду справи особи, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, або її представника 262
Стаття 391. Види постанов у справі про порушення митних правил 263
Стаття 392. Особливості розгляду судом справ про порушення митних правил 264

Глава 61. Оскарження постанов у справах про порушення митних правил. Внесення на постанови подання прокурора 264
Стаття 393. Оскарження постанов у справах про порушення митних правил 264
Стаття 394. Перевірка законності та обґрунтованості постанови митного органу 266
Стаття 395. Підстави для скасування або зміни постанови про накладення стягнення за порушення митних правил 267
Стаття 396. Строки розгляду митним органом вищого рівня скарги або подання прокурора на постанову митного органу 267
Стаття 397. Наслідки подання скарги або внесення подання 268

Глава 62. Виконання постанов митних органів про накладення стягнення за порушення митних правил 268
Стаття 398. Обов'язковість постанов митних органів про накладення стягнення по справах про порушення митних правил 268
Стаття 399. Загальні положення щодо порядку виконання постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил 268
Стаття 400. Давність виконання постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил 269
Стаття 401. Контроль за виконанням постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил 269

Стаття 402. Порядок виконання постанови митного органу про винесення попередження 269
Стаття 403. Порядок виконання постанови митного органу про накладення штрафу 269
Стаття 404. Примусове виконання постанови митного органу України або суду щодо накладання штрафу 270
Стаття 405. Виконання постанови суду (судді) про конфіскацію 270
Стаття 406. Виконання постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил на осіб, які проживають або перебувають за межами України 271

Розділ XX. ПРАЦІВНИКИ МИТНИХ ОРГАНІВ, СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ МИТНИХ УСТАНОВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ 272

Глава 63. Посадові особи митної служби України 272
Стаття 407. Посадові особи митної служби України 272
Стаття 408. Правовий статус посадових осіб митної служби України 272
Стаття 409. Обов'язковість законних розпоряджень та вимог посадових осіб митної служби України 272
Стаття 410. Проходження служби і спеціальні звання посадових осіб митної служби України 272
Стаття 411. Робочий час посадових осіб митної служби України 275
Стаття 412. Прийняття на службу до митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій 275
Стаття 413. Присяга та урочисте зобов'язання посадових осіб митної служби України 276
Стаття 414. Неприпустимість участі посадових осіб митної служби України у політичних партіях 276
Стаття 415. Обмеження в роботі за сумісництвом та заняттi підприємницькою діяльністю 276
Стаття 416. Обмеження в роботі, яка пов'язана із здійсненням контролю за роботою близьких родичів 277

Глава 64. Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації працівників митної служби України 277
Стаття 417. Система підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників митної служби України 277
Стаття 418. Митний заклад освіти 278
Стаття 419. Науково-педагогічні працівники, керівники та спеціалісти митних закладів освіти 278
Стаття 420. Курсанти (студенти) і слухачі митних закладів освіти та інших вищих закладів освіти, в яких здійснюється підготовка фахівців для митної служби України 279
Стаття 421. Фінансування підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників митної служби України 280

Глава 65. Правовий захист працівників митної служби України 280
Стаття 422. Гарантування захисту життя, здоров'я і майна посадових осіб митної служби України 280

Глава 66. Застосування фізичної сили, спеціальних засобів та зброї посадовими особами митної служби України 280
Стаття 423. Загальні положення щодо застосування фізичної сили, спеціальних засобів та зброї посадовими особами митної служби України 280
Стаття 424. Застосування фізичної сили 281
Стаття 425. Застосування спеціальних засобів 281
Стаття 426. Зберігання, носіння та застосування вогнепальної зброї посадовими особами митної служби України 283

Глава 67. Соціальний захист працівників митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій 283
Стаття 427. Соціальні гарантії посадовим особам митної служби України 283

Стаття 428. Гарантія оплати праці посадових осіб митної служби України 284
Стаття 429. Житлове забезпечення посадових осіб митної служби України 284
Стаття 430. Пенсійне забезпечення працівників митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій 285
Стаття 431. Гарантії у разі каліцтва і захворювання, відшкодування збитків 285
Стаття 432. Гарантії у разі загибелі працівника митного органу, спеціалізованої митної установи, організації 285

Розділ XXI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ 286

МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ від 12 грудня 1991 р. № 1970-XII 288

Розділ III. МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ 288
Глава 2. Декларування товарів та інших предметів 288

Стаття 47. Допущення до декларування на підставі договору 288

Розділ V. МИТО ТА МИТНІ ЗБОРИ 290
Глава 2. Митні збори 290
Стаття 76. Митні збори за виконання покладених на митницю обов'язків 290
Стаття 77. Митні збори за надання послуг у галузі митної справи 290
Стаття 78. Валюта, в якій сплачуються митні збори 290
Стаття 79. Відстрочення та розстрочення сплати митних зборів 291

Розділ VI. ПЕРЕВЕЗЕННЯ, ЗБЕРІГАННЯ І РОЗПОРЯДЖЕННЯ ТОВАРАМИ ТА ІНШИМИ ПРЕДМЕТАМИ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ 292

Глава 2. Зберігання товарів та інших предметів під митним контролем 292
Стаття 85. Товари та інші предмети, що зберігаються під митним контролем 292
Стаття 86. Товари та інші предмети, що зберігаються виключно митницею 292
Стаття 87. Склади митниць 293

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ 294

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1855
Про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення) 294

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1862
Про затвердження Порядку взяття (надання) проб і зразків товарів, проведення досліджень (аналізу, експертизи) з метою їх митного оформлення, а також розпорядження зразками 298

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1863
Про затвердження Порядку ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності 305

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1864
Про затвердження Порядку визначення країни походження товару, що переміщується через митний кордон України 310

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1865
Про порядок ведення спеціальної митної статистики 314

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1867
Деякі питання застосування режиму митного складу 316

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1876
Про відомчі класифікатори з питань митної статистики, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій 321

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1881
Про переміщення товарів через митний кордон України у режимі реімпорту 323

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1882
Про встановлення норм ввезення (вивезення) алкогольних напоїв і тютюнових виробів для споживання членами екіпажу та пасажирами на борту транспортного засобу, який здійснює міжнародний рейс і прибуває на митну територію України 324

Постанова Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1884
Про надання дозволу на переміщення товарів через митний кордон України через аеропорти, в яких не розташовані митні органи 325

Розпорядження Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 700-р
Про надання повноважень Держмитслужбі на затвердження нормативно-правових актів 326

Постанова Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2002 р. № 1908
Про встановлення граничних термінів прохідного митного транзиту товарів 327

Постанова Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2002 р. № 1911
Про затвердження переліку товарів промислового призначення, вивезення яких громадянами України, іноземцями та особами без громадянства за межі митної території України не допускається 329

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1947
Про затвердження Порядку створення зон митного контролю та їх функціонування і Порядку надання дозволу на розміщення у зонах митного контролю споруд та об'єктів інфраструктури, що належать іншим, ніж митні, органам державної влади, які здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України 335

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1948
Деякі питання здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних поштових та експрес-відправленнях 341

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1950
Про затвердження переліку пунктів пропуску через митний кордон України, через які дозволяється переміщення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів 365

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1952
Про затвердження переліку платних послуг, що можуть надаватися митними органами 368

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1953
Деякі питання застосування спеціальних засобів та вогнепальної зброї посадовими особами митної служби 370

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1985
Деякі питання митного оформлення товарів 378

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1986
Про порядок здійснення митного контролю, оформлення та пропуску через митний кордон України товарів, щодо переміщення яких установлено обмеження 382

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1987
Про затвердження переліку пунктів пропуску для автомобільного сполучення через державний кордон України для переміщення громадянами транспортних засобів та шасі і кузовів до них 384

Постанова Кабінету Міністрів України
від 26 грудня 2002 р. № 1988
Про затвердження зразків форменого одягу посадових осіб митної служби України, їх опису, норм забезпечення і термінів експлуатації 388

Постанова Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2002 р. № 2030
Про перелік виробничих і технологічних операцій для визначення критерію достатньої переробки товару та порядок його встановлення і застосування при визначенні країни походження товару 417

Постанова Кабінету Міністрів України
від 18 січня 2003 р. № 63
Про затвердження Порядку митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, які перетинають митний кордон України 424

Постанова Кабінету Міністрів України
від 18 січня 2003 р. № 93
Про справляння плати за митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування

митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів 429

Постанова Кабінету Міністрів України
від 25 лютого 2003 р. № 255
Про визначення Торгово-промислової палати уповноваженим органом з видачі сертифікатів про походження товару 435

Постанова Кабінету Міністрів України
від 26 березня 2003 р. № 377
Про затвердження Порядку збільшення строку пред'явлення та продовження строків декларування митному органу товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України 436

Постанова Кабінету Міністрів України
від 7 квітня 2003 р. № 476
Про затвердження вимог, яким повинен відповідати вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал 439

Постанова Кабінету Міністрів України
від 23 квітня 2003 р. № 574
Про затвердження Порядку відшкодування витрат, пов'язаних із залученням митними органами спеціалістів та експертів для участі в здійсненні митного контролю, та у справі про порушення митних правил 442

Постанова Кабінету Міністрів України
від 23 квітня 2003 р. № 584
Про затвердження Порядку визначення місця здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються резидентами та нерезидентами через митний кордон України 446

Постанова Кабінету Міністрів України
від 26 квітня 2003 р. № 607
Про затвердження Порядку організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації 452

Постанова Кабінету Міністрів України
від 15 травня 2003 р. № 700
Про порядок вивезення за межі митної території України громадянами дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів з них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження 473

Постанова Кабінету Міністрів України
від 17 липня 2003 р. № 1089
Про затвердження Порядку відкриття і ліквідації магазинів безмитної торгівлі та Правил продажу товарів магазинами безмитної торгівлі 475

Постанова Кабінету Міністрів України
від 6 серпня 2003 р. № 1211
Деякі питання реекспорту товарів 489

Постанова Кабінету Міністрів України
від 28 серпня 2003 р. № 1375
Про затвердження Порядку декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України 490

Постанова Кабінету Міністрів України
від 10 грудня 2003 р. № 1909
Про митний контроль і митне оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України 509

Постанова Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1955
Деякі питання відмови на користь держави від товарів, що перебувають під митним контролем 527

Постанова Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1956
Про затвердження Положення про порядок проведення робочих зустрічей керівника регіональної митниці, керівника митниці та їх заступників з представниками митного органу суміжної іноземної держави 531

Постанова Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958
Про митний контроль та митне оформлення природного газу, нафти, нафтопродуктів, етилену і аміаку, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом 536

Постанова Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2003 р. № 1989
Питання пропуску через державний кордон автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними 585

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ 624

Наказ Державної митної служби України
від 5 листопада 2002 р. № 608
Про затвердження форми Акта про проведення огляду (переогляду) ручної поклажі та багажу в разі відсутності громадянина чи вповноваженої ним особи 624

Наказ Державної митної служби України
від 5 листопада 2002 р. № 610
Про визначення Переліку виняткових випадків, коли окремі вагони, локомотиви, інші елементи рухомого складу можуть бути виключені зі складу поїзда для проведення митного контролю 629

Наказ Державної митної служби України
від 18 листопада 2002 р. № 630
Про затвердження форми Акта про невідповідність товарів відомостям, зазначеним у потрібних для здійснення митного контролю документах, про пошкодження товарів чи їх упаковки або маркування 632

Наказ Державної митної служби України
від 10 грудня 2002 р. № 689
Про затвердження форм документів адміністративного затримання 638

Наказ Державної митної служби України
від 23 грудня 2002 р. № 719
Про затвердження Нормативів відбору проб і зразків товарів для проведення досліджень (аналізу, експертизи) митними лабораторіями 645

Наказ Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261
Про затвердження форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил 652

Наказ Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 262
Про затвердження форм постанови про проведення особистого огляду та протоколу особистого огляду 689

Наказ Державної митної служби України
від 6 травня 2003 р. № 289
Про затвердження Типового положення про митний пост 698

Наказ Державної митної служби України
від 4 липня 2003 р. № 435
Про затвердження форми Акта про проведення огляду територій і приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де перебувають або можуть перебувати товари й транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено законом на митні органи 704

Наказ Державної митної служби України
від 25 липня 2003 р. № 500
Про затвердження Примірних положень 713

Наказ Державної митної служби України
від 31 липня 2003 р. № 512
Про затвердження форми звіту про рух товарів у магазині безмитної торгівлі 746

Наказ Державної митної служби України
від 20 серпня 2003 р. № 565
Про затвердження Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України 748

Наказ Державної митної служби України
від 28 серпня 2003 р. № 579
Про встановлення строків зберігання 802

Наказ Державної митної служби України
від 5 вересня 2003 р. № 593
Про затвердження Положення про митну варту Державної митної служби України 804

Наказ Державної митної служби України
від 10 вересня 2003 р. № 602
Про затвердження Правил носіння форменого одягу посадовими особами митної служби України, курсантами митних закладів освіти 812

Наказ Державної митної служби України
від 13 вересня 2003 р. № 609
Про затвердження Порядку застосування митних режимів переробки на митній території України та переробки за межами митної території України 816

Наказ Державної митної служби України
від 7 жовтня 2003 р. № 661
Про затвердження Порядку застосування митного режиму реекспорту до товарів, що переміщуються через митний кордон України 830

Наказ Державної митної служби України
від 7 жовтня 2003 р. № 662
Про затвердження Порядку застосування митного режиму реімпорту до товарів, що переміщуються через митний кордон України 836

Наказ Державної митної служби України
від 7 жовтня 2003 р. № 674
Про затвердження Положення про склади тимчасового зберігання 842

Наказ Державної митної служби України
від 20 жовтня 2003 р. № 703
Про затвердження Порядку відкриття вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала 861

Наказ Державної митної служби України
від 21 жовтня 2003 р. № 715
Про внесення змін та доповнень до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів із застосуванням вантажної митної декларації 866

Наказ Державної митної служби України
від 1 грудня 2003 р. № 812
Про затвердження Порядку митного контролю й митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, що перетинають державний кордон України з метою використання їх при проведенні заходів оперативно-тактичного характеру 912

Наказ Державної митної служби України
від 2 грудня 2003 р. № 828
Про затвердження Порядку заповнення декларації митної вартості 919

Наказ Державної митної служби України
від 4 грудня 2003 р. № 833
Про затвердження Порядку прийняття рішення про здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митного органу, а також нарахування й унесення плати за таке митне оформлення 951

Наказ Державної митної служби України
від 9 грудня 2003 р. № 847
Про затвердження Порядку установлення та застосування критерію достатньої переробки товару, якщо цей критерій щодо конкретного товару або конкретної країни (країн) не обумовлено міжнародним договором 958

Наказ Державної митної служби України
від 17 грудня 2003 р. № 882
Про затвердження форми Акта про проведення верифікації сертифіката про походження товару з України 961

Наказ Державної митної служби України,
Міністерства охорони здоров'я України,
Міністерства охорони навколишнього природного середовища
України, Міністерства культури і мистецтв України
від 22 грудня 2003 р. № 893/596/175/803
Про затвердження Переліку випадків, коли дозвіл на знищення або руйнування товарів не видається 965

Наказ Державної митної служби України
від 24 грудня 2003 р. № 905
Про затвердження Порядку застосування митного режиму знищення або руйнування до товарів, що перебувають під митним контролем 969

Наказ Державної митної служби України
від 24 грудня 2003 р. № 907
Про внесення змін і доповнень до Положення про відкриття та експлуатацію митних ліцензійних складів 982

Наказ Державної митної служби України
від 24 грудня 2003 р. № 908
Про затвердження Положення про спрощений порядок митного оформлення деяких видів товарів та про внесення зміни до наказу Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 993

Наказ Державної митної служби України
від 24 грудня 2003 р. № 909
Про затвердження Порядку застосування окремої митної декларації 1007

Наказ Державної митної служби України
від 26 грудня 2003 р. № 913
Про Порядок здійснення контролю за ввезенням на митну територію України окремих товарів цільового призначення 1019

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМИ ЗАЯВИ ПРО НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА ПОДАННЯ ПЕРІОДИЧНОЇ МИТНОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ ТА ПОРЯДКУ ЗАПОВНЕННЯ ГРАФ ПЕРІОДИЧНОЇ МИТНОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ

Наказ Державної митної служби України
від 26 грудня 2003 р. № 918
Про внесення змін до Порядку застосування митного режиму тимчасового ввезення (вивезення) 1030

Наказ Державної митної служби України
від 30 грудня 2003 р. № 931
Про затвердження форми заяви про надання дозволу на подання періодичної митної декларації та порядку заповнення граф періодичної митної декларації 1047

Наказ Державної митної служби України
від 5 березня 2004 р. № 172
Про внесення змін та доповнень до Порядку реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1074

Наказ Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва,
Державної митної служби України
від 25 березня 2004 р. № 34/212
Про затвердження Ліцензійних умов провадження посередницької діяльності митного перевізника 1125

Наказ Державної митної служби України
від 31 березня 2004 р. № 228
Про затвердження Методичних рекомендацій щодо верифікації сертифікатів про походження товару форми СТ-1, виданих торгово-промисловими палатами в Україні 1133

Наказ Державної митної служби України
від 6 квітня 2004 р. № 240
Про затвердження Інструкції про організацію митного контролю та митного оформлення повітряних суден перевізників і товарів, що переміщуються цими суднами 1138

Наказ Державної митної служби України
від 6 квітня 2004 р. № 243
Про затвердження Порядку видачі ліцензій на провадження посередницької діяльності митного перевізника 1160

МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Прийнятий 11 липня 2002 р. № 92-IV
Із змінами і доповненнями, внесеними Законами України
від 28 листопада 2002 року № 291-IV, ОВУ, 2002 р., № 52, ст. 2351,
від 24 грудня 2002 року № 348-IV, ОВУ, 2003 р., № 1, ст. 2,
від 27 листопада 2003 року № 1344-IV, ОВУ, 2003 р., № 49, ст. 2552
від 17 лютого 2004 року №1495-IV

Митний кодекс України визначає засади організації та здійснення митної справи в Україні, регулює економічні, організаційні, правові, кадрові та соціальні аспекти діяльності митної служби України. Кодекс спрямований на забезпечення захисту економічних інтересів України, створення сприятливих умов для розвитку її економіки, захисту прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності та громадян, а також забезпечення додержання законодавства України з питань митної справи.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Глава 1
Основи митної справи

Стаття 1. Визначення основних термінів і понять

У цьому Кодексі наведені нижче терміни і поняття вживаються у такому значенні:

1) валютні цінності:

валюта України — грошові знаки у вигляді банкнотів, казначейських білетів, монет та в інших формах, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території України, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу;

іноземна валюта — іноземні грошові знаки у вигляді банкнотів, казначейських білетів, монет, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території відповідної іноземної держави, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу;

платіжні документи та інші цінні папери (акції, облігації, купони до них, векселі (тратти), боргові розписки, акредитиви, чеки, банківські накази, депозитні сертифікати, інші фінансові та банківські документи), виражені у валюті України, в іноземній валюті або банківських металах;

банківські метали — золото, срібло, платина, метали платинової групи, доведені (афіновані) до найвищих проб відповідно до світових стандартів, у зливках і порошках, що мають сертифікат якості, а також монети, вироблені з дорогоцінних металів;

2) ввезення товарів і транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів і транспортних засобів за межі митної території України — сукупність дій, пов'язаних із переміщенням товарів і транспортних засобів через митний кордон України у відповідному напрямку;

3) вільний обіг — розпорядження товарами, пропущеними через митний кордон України без митного контролю;

4) громадяни — фізичні особи: громадяни України, іноземці, особи без громадянства;

5) декларант — юридична чи фізична особа, яка здійснює декларування товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України;

6) декларація митної вартості — заява особи митному органу за встановленою формою відомостей щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи по відношенню до яких змінюється митний режим;

7) експрес-перевізник — транспортна або транспортно-експедиційна компанія, створена відповідно до чинного законодавства України, що здійснює прискорене перевезення міжнародних вантажів та має всесвітню мережу з системою центральних та регіональних сортувальних станцій, комп'ютерну мережу відстеження проходження таких вантажів протягом усього часу доставки від відправника до одержувача;

8) зона митного контролю — місце, визначене митними органами в пунктах пропуску через митний кордон України або в інших місцях митної території України, в межах якого митні органи здійснюють митні процедури;

9) зона спрощеного митного контролю — частина зони митного контролю з належним технічним та інформаційним обладнанням для здійснення контролю у спрощеному порядку;

10) контрафактні товари — товари, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, ввезення яких на митну територію

України або вивезення з цієї території призводить до порушення прав власника, що захищаються відповідно до чинного законодавства України та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку;

11) культурні цінності — об'єкти матеріальної та духовної культури, що мають художнє, історичне, етнографічне та наукове значення і підлягають збереженню, відтворенню та охороні відповідно до законодавства України;

12) митна декларація — письмова заява встановленої форми, яка подається митному органу і містить відомості щодо товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України, необхідні для їх митного оформлення або переоформлення;

13) митне забезпечення — одноразові номерні запірно-пломбувальні пристрої, печатки, штампи, голографічні мітки та інші засоби ідентифікації, що використовуються митними органами для відображення та закріплення результатів митного контролю та митного оформлення;

14) митне оформлення — виконання митним органом дій (процедур), які пов'язані із закріпленням результатів митного контролю товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, і мають юридичне значення для подальшого використання цих товарів і транспортних засобів;

15) митний контроль — сукупність заходів, що здійснюються митними органами в межах своєї компетенції з метою забезпечення додержання норм цього Кодексу, законів та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку;

16) митний режим — сукупність норм, встановлених законами України з питань митної справи, що залежно від заявленої мети переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України визначають порядок такого переміщення та обсяг митних процедур, які при цьому здійснюються;

17) митні органи — спеціально уповноважені органи виконавчої влади в галузі митної справи, на які відповідно до цього Кодексу та інших законів України покладено безпосереднє здійснення митної справи;

18) митні правила — встановлений законодавством України порядок переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України;

19) митні процедури — операції, пов'язані із здійсненням митного контролю за переміщенням товарів і транспортних засобів через митний кордон України, митного оформлення цих товарів і транспортних засобів, а також із справлянням передбачених законом податків і зборів;

20) нерезиденти — громадяни, які мають постійне місце проживання за межами України, в тому числі ті, що тимчасово перебувають на території України; юридичні особи, суб'єкти підприємницької діяльності, що не мають статусу юридичної особи (філії, представництва тощо) з місцезнаходженням за межами України, які створені та здійснюють свою діяльність відповідно до законодавства іноземної держави, у тому числі юридичні особи та інші суб'єкти підприємницької діяльності з участю юридичних осіб та інших суб'єктів підприємницької діяльності України; розташовані на території України дипломатичні представництва, консульські установи, торговельні та інші офіційні представництва іноземних держав, міжнародні організації та їх філії, що мають дипломатичні привілеї та імунітет, а також представництва інших іноземних організацій і фірм, які не здійснюють підприємницьку діяльність відповідно до законодавства України;

21) особи — юридичні та фізичні особи;

22) перевізник — особа, зареєстрована як суб'єкт підприємницької діяльності, яка в установленому законом порядку, з використанням належних їй або найманих нею транспортних засобів переміщує товари через митний кордон України або здійснює перевезення товарів, що перебувають під митним контролем, між митними органами на території України;

23) переміщення товарів через митний кордон України у вантажних відправленнях — переміщення товарів через митний кордон України при здійсненні експортно-імпортних операцій, а також інших операцій, пов'язаних із ввезенням товарів на митну територію України, вивезенням товарів за межі митної території України або переміщенням їх митною територією України транзитом. При переміщенні товарів через митний кордон України у вантажних відправленнях оформляється вантажна митна декларація;

24) переміщення товарів через митний кордон України у міжнародних поштових відправленнях — переміщення товарів через митний кордон України в упакованих та оформлених відповідно до вимог актів Всесвітнього поштового союзу та Правил користування послугами поштового зв'язку листах, бандеролях, спеціальних мішках з позначкою "М", дрібних пакетах, поштових посилках, відправленнях прискореної пошти з позначкою "EMS", які приймаються до пересилання за межі України, доставляються в Україну або переміщуються територією України транзитом підприємствами поштового зв'язку;

25) переміщення товарів через митний кордон України у міжнародних експрес-відправленнях — переміщення товарів та інших предметів, належним чином упакованих, що перевозяться експрес-перевізником будь-яким видом транспорту з метою доставки одержувачу у визначений термін;

26) переміщення товарів через митний кордон України у несупроводжуваному багажі — переміщення через митний кордон України товарів, що належать громадянам, окремо від цих громадян або уповноважених ними осіб з оформленням багажних документів;

27) переміщення товарів через митний кордон України у ручній поклажі — переміщення через митний кордон України товарів, що належать громадянам, у пасажирських відділеннях (салонах) транспортних засобів, якими прямують ці громадяни або уповноважені ними особи, без оформлення багажних документів;

28) переміщення товарів через митний кордон України у супроводжуваному багажі — переміщення через митний кордон України товарів, що належать громадянам, у багажних відділеннях транспортних засобів, якими прямують ці громадяни або уповноважені ними особи, з оформленням багажних документів;

29) підприємство — будь-яка юридична особа, а також громадянин, який здійснює підприємницьку діяльність без створення юридичної особи;

30) посадові особи підприємств — керівники та інші працівники підприємств (резиденти та нерезиденти), які в силу постійно або тимчасово виконуваних ними трудових (службових) обов'язків відповідають за виконання вимог, встановлених цим Кодексом, законами та іншими нормативно-правовими актами України, а також міжнародними договорами України з питань митної справи, укладеними в установленому законом порядку;

31) посадові особи представництв іноземних держав та міжнародних організацій — акредитовані в Україні: глави дипломатичних представництв та члени дипломатичного персоналу, посадові особи консульських установ, представники іноземних держав при міжнародних організаціях, посадові особи міжнародних організацій;

32) право інтелектуальної власності, суб'єкти права та об'єкти права інтелектуальної власності — розуміються у значенні, визначеному законами з питань інтелектуальної власності;

33) предмети — особисті речі, товари, транспортні засоби та окремі номерні вузли до них, що переміщуються через митний кордон України;

34) представництво іноземної фірми — акредитована в установленому законодавством порядку в Україні особа, яка на підставі відповідних належним чином оформлених повноважень представляє в Україні інтереси юридичної особи — нерезидента;

35) пропуск товарів і транспортних засобів через митний кордон України — дозвіл митного органу на переміщення товарів і

транспортних засобів через митний кордон України з урахуванням заявленої мети такого переміщення після проведення митних процедур;

36) резиденти — громадяни, які мають постійне місце проживання на території України, у тому числі ті, що тимчасово перебувають за кордоном; юридичні особи, суб'єкти підприємницької діяльності, що не мають статусу юридичної особи (філії, представництва тощо), які створені та здійснюють свою діяльність відповідно до законодавства України, з місцезнаходженням на її території; дипломатичні представництва, консульські установи, торговельні та інші офіційні представництва України за кордоном, які мають дипломатичні привілеї та імунітет, а також філії і представництва підприємств-резидентів за кордоном, що не здійснюють підприємницької діяльності;

37) спеціально виготовлене сховище (тайник) — сховище, виготовлене з метою незаконного переміщення товарів через митний кордон України, а також обладнані і пристосовані з цією ж метою конструктивні ємності та предмети, які попередньо піддавалися розбиранню, монтажу тощо;

38) судно каботажного плавання — судно, яке без заходу до портів інших держав здійснює каботажні перевезення між портами України, а також судно флоту рибного господарства, яке здійснює рибогосподарську діяльність у межах Азово-Чорноморського басейну;

39) товари — будь-яке рухоме майно (у тому числі валютні цінності, культурні цінності), електрична, теплова та інші види енергії, а також транспортні засоби, за винятком транспортних засобів, що використовуються виключно для перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України;

40) транспортні засоби — будь-які засоби авіаційного, водного, залізничного, автомобільного транспорту, що використовується виключно для перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України;

41) уповноважена особа — особа, яка на підставі договору або належно оформленого доручення, виданого власником товарів і транспортних засобів, наділена правом вчиняти дії, пов'язані з пред'явленням цих товарів і транспортних засобів митним органам для митного контролю та митного оформлення при переміщенні їх через митний кордон України, або іншим чином розпоряджатися зазначеними товарами і транспортними засобами.

Стаття 2. Митна політика

Митна політика — це система принципів та напрямів діяльності держави у сфері забезпечення своїх економічних інтересів та безпеки за допомогою митно-тарифних та нетарифних заходів регулювання зовнішньої торгівлі.

Стаття 3. Митна справа

Порядок переміщення через митний кордон України товарів і транспортних засобів, митне регулювання, пов'язане з встановленням та справлянням податків і зборів, процедури митного контролю та оформлення, боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил, спрямовані на реалізацію митної політики України, становлять митну справу.

Митна справа є складовою зовнішньополітичної і зовнішньоекономічної діяльності України. У митній справі Україна додержується визнаних у міжнародних відносинах систем класифікації та кодування товарів, єдиної форми декларування експорту та імпорту товарів, митної інформації, інших міжнародних норм і стандартів.

Засади митної справи, у тому числі розміри податків і зборів та умови митного обкладення, спеціальні митні зони і митні режими на території України, перелік товарів, експорт, імпорт та транзит яких через територію України забороняється, визначаються виключно законами України та цим Кодексом.

Кабінет Міністрів України організовує та забезпечує здійснення митної справи відповідно до цього Кодексу та інших законів

України, а також міжнародних договорів, укладених в установленому законом порядку, координує діяльність спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, інших органів виконавчої влади при вирішенні питань, що стосуються митної справи.

Безпосереднє керівництво митною справою покладається на спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи.

Стаття 4. Принципи митного регулювання

Митне регулювання здійснюється на основі принципів:

1) виключної юрисдикції України на її митній території;

2) виключної компетенції митних органів України щодо здійснення митної справи;

3) законності;

4) єдиного порядку переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України;

5) системності;

6) ефективності;

7) додержання прав та охоронюваних законом інтересів фізичних та юридичних осіб;

8) гласності та прозорості.

Стаття 5. Митна територія України

Територія України, зайнята сушею, територіальне море, внутрішні води і повітряний простір, а також штучні острови, установки і споруди, що створюються у виключній морській економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України, становлять єдину митну територію України.

Території спеціальних митних зон, розташованих в Україні, вважаються такими, що знаходяться поза межами митної території України, крім випадків, визначених законами України.

Стаття 6. Митний кордон України

Межі митної території України є митним кордоном України. Митний кордон України збігається з державним кордоном України, за винятком меж території спеціальних митних зон. Межі території спеціальних митних зон становлять митний кордон України.

Стаття 7. Законодавство України з питань митної справи

Законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, законів України та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, виданих на основі та на виконання Конституції України, цього Кодексу та законів України.

Якщо міжнародним договором України, укладеним в установленому законом порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Кодексом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 8. Прапор та розпізнавальний знак митної служби України

Митні органи, спеціалізовані митні установи та організації, морські та річкові судна, які перебувають у їх розпорядженні, мають свій прапор. Автотранспортні засоби і повітряні судна, що перебувають у розпорядженні митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій, мають розпізнавальний знак.

Стаття 9. Особливості набрання чинності законами та іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи

Закони України з питань митної справи набирають чинності через десять днів з дня їх офіційного оприлюднення, якщо інше не

передбачено самим законом, але не раніше дня їх офіційного опублікування.

Інші нормативно-правові акти з питань митної справи набирають чинності через 45 днів з дня їх офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самим актом, але не раніше дня їх офіційного опублікування. У разі якщо такі нормативно-правові акти не будуть офіційно опубліковані, вони не набирають чинності.

Офіційним опублікуванням закону та іншого нормативно-правового акта з питань митної справи вважається його опублікування в одному з періодичних видань, визначених законодавством України як офіційні. Датою офіційного опублікування нормативно-правового акта вважається дата виходу в світ відповідного номера того офіційного видання, в якому зазначений акт було опубліковано раніше, ніж в інших офіційних виданнях.

Строки набрання чинності законами та іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи, визначені днями, починаються з 0 годин дня, наступного за датою офіційного опублікування закону або іншого нормативно-правового акта, і закінчуються о 24 годині останнього дня відповідного строку.

Якщо строк набрання чинності законом або іншим нормативно-правовим актом з питань митної справи визначено вказівкою на день його офіційного опублікування, цей закон або акт вважається чинним з 24 години зазначеного дня.

Якщо строк набрання чинності законом або іншим нормативно-правовим актом з питань митної справи визначено вказівкою на конкретну дату, цей закон або акт вважається чинним з 0 годин зазначеної дати.

Стаття 10. Особливості дії законодавства з питань митної справи у часі

При здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний

кордон України, застосовуються виключно нормативно-правові акти, чинні на день прийняття митної декларації митним органом України.

У випадках, коли чинним законодавством передбачена можливість проведення митних процедур без подання декларації, застосовується законодавство, чинне на день здійснення таких процедур.

Закони, які пом'якшують або скасовують відповідальність за порушення митних правил, передбачені цим Кодексом, мають зворотну силу, тобто поширюються і на правопорушення, вчинені до видання цих законів. Закони, які встановлюють або посилюють відповідальність за такі правопорушення, зворотної сили не мають.

Провадження у справах про порушення митних правил ведеться на підставі законодавства, що діє під час розгляду справи про правопорушення.

Глава 2
Структура та організація діяльності митної служби України

Стаття 11. Здійснення митної справи

Безпосереднє здійснення митної справи покладається на митні органи України.

Митні органи, реалізуючи митну політику України, виконують такі основні завдання:

1) виконання та контроль за додержанням законодавства України з питань митної справи;

2) захист економічних інтересів України;

3) забезпечення виконання зобов'язань, передбачених міжнародними договорами України з питань митної справи, укладених в установленому законом порядку;

4) сприяння захисту інтелектуальної власності учасників зовнішньоекономічних зв'язків, інших юридичних та фізичних осіб;

5) застосування відповідно до закону заходів тарифного та нетарифного регулювання при переміщенні товарів через митний кордон України;

6) здійснення митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, вдосконалення форм і методів їх здійснення;

7) контроль за дотриманням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України;

8) здійснення спільно з іншими уповноваженими органами державної влади заходів щодо захисту інтересів споживачів товарів і додержання учасниками зовнішньоекономічних зв'язків державних інтересів на зовнішньому ринку;

9) створення сприятливих умов для прискорення товарообігу та пасажиропотоку через митний кордон України;

10) боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил;

11) розвиток міжнародного співробітництва у галузі митної справи;

12) ведення митної статистики;

13) ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності;

14) здійснення верифікації (встановлення достовірності) сертифікатів походження товарів з України.

Органи державної влади, Президент України в межах своїх повноважень, визначених Конституцією України та законами України, здійснюють керівництво митною справою та контроль за діяльністю митних органів України.

Стаття 12. Митна служба України

Митна служба України — це єдина загальнодержавна система, яка складається з митних органів та спеціалізованих митних установ і організацій.

Митними органами є спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи, регіональні митниці, митниці.

Стаття 13. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи утворюється, реорганізовується та ліквідовується Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи спрямовує, координує та контролює діяльність митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій щодо виконання законодавства України з питань митної справи, в межах своїх повноважень видає накази, організує та контролює їх виконання.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи є юридичною особою і здійснює свою діяльність відповідно до Конституції України, цього Кодексу, законів України та інших нормативно-правових актів.

Спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи підпорядковані регіональні митниці, митниці, спеціалізовані митні установи та організації.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи очолює керівник, який призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України в порядку, встановленому Конституцією України.

Стаття 14. Регіональна митниця

Регіональна митниця є митним органом, який на території закріпленого за ним регіону в межах своєї компетенції здійснює митну справу та забезпечує комплексний контроль за додержанням законодавства України з питань митної справи, керівництво і координацію діяльності підпорядкованих йому митниць та спеціалізованих митних установ і організацій.

Регіональна митниця є юридичною особою і здійснює свою діяльність відповідно до законодавства України та положення, яке затверджується наказом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи[1].

Створення, реорганізація та ліквідація регіональних митниць здійснюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Керівник регіональної митниці призначається на посаду та звільняється з посади керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Стаття 15. Митниця

Митниця є митним органом, який безпосередньо забезпечує виконання законодавства України з питань митної справи, справляння податків і зборів та виконання інших завдань, покладених на митну службу України.

Митниця є юридичною особою і здійснює свою діяльність відповідно до законодавства України та положення, яке затверджується наказом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи[2].

---

[1] Наказ Держмитслужби України від 25.07.2003 № 500 "Про затвердження примірних положень".

[2] Наказ Держмитслужби України від 25.07.2003 № 500 "Про затвердження примірних положень".

Митниця підпорядковується регіональній митниці та спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи або спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади в галузі митної справи безпосередньо.

Створення, реорганізація та ліквідація митниць здійснюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Митниця діє в межах території, що визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

У складі митниці в пунктах пропуску через митний кордон України та на інших об'єктах чи територіях із значним обсягом зовнішньоекономічних операцій можуть створюватися митні пости на правах структурного підрозділу митниці.

Керівник митниці призначається на посаду та звільняється з посади керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Стаття 16. Митний пост

Для забезпечення виконання регіональними митницями та митницями завдань, визначених цим Кодексом та іншими законами України, можуть створюватися митні пости.

Митний пост є структурним підрозділом регіональної митниці, митниці, який безпосередньо здійснює митний контроль та оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

Митні пости створюються в міру необхідності у населених пунктах, на залізничних станціях, в аеропортах, морських та річкових портах та інших об'єктах, розташованих у зоні діяльності регіональної митниці, митниці.

Типове положення про митний пост затверджується наказом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи[3].

Створення, реорганізація та ліквідація митних постів здійснюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи за поданням відповідної регіональної митниці, митниці. Керівник митного поста призначається на посаду і звільняється з посади керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Стаття 17. Спеціалізовані митні установи та організації

У межах бюджетних коштів, передбачених для утримання митної служби України, виключно для забезпечення виконання завдань, покладених на митні органи, відповідно до цього Кодексу та законів України в митній службі України можуть створюватися експлуатаційні, транспортні, інформаційно-аналітичні, кінологічні спеціалізовані установи та освітні організації.

Створення, реорганізація та ліквідація спеціалізованих митних установ та організацій здійснюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи в межах повноважень, визначених цим Кодексом та законами України.

Стаття 18. Митні лабораторії

У митній службі України створюються Центральна митна лабораторія, яка є спеціалізованою митною установою, і митні лабораторії, які є структурними підрозділами регіональних митниць, митниць.

Центральна митна лабораторія здійснює науково-методичне керівництво митними лабораторіями.

---

[3] Наказ Держмитслужби України від 06.05.2003 № 289 "Про затвердження Типового положення про митний пост".

Центральній митній лабораторії, митним лабораторіям надається право на здійснення експертної діяльності в межах питань, віднесених до компетенції митної служби.

Створення, реорганізація та ліквідація Центральної митної лабораторії і митних лабораторій здійснюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Положення про Центральну митну лабораторію та положення про митні лабораторії затверджуються наказами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Стаття 19. Митна варта

Митна варта — спеціальні підрозділи митних органів, призначені для боротьби з порушеннями митних правил, охорони територій, будівель, споруд та приміщень митних органів, охорони та супроводження товарів і транспортних засобів, забезпечення охорони зон митного контролю.

Стаття 20. Організація митної варти

Митна варта діє на основі цього Кодексу та положення, яке затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[4].

Керівництво підрозділами митної варти здійснює керівник спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, а в регіональних митницях і митницях — відповідно керівники цих митних органів.

Особовий склад митної варти може забезпечуватися зброєю та спеціальними засобами, транспортом, радіо- і телефонним зв'яз-

[4] Наказ Держмитслужби України від 05.09.2003 № 593 "Про затвердження Положення про митну варту Державної митної служби України".

ком, а також спорядженням відповідно до цього Кодексу, законів України та інших нормативно-правових актів.

Стаття 21. Завдання митної варти

Завданнями митної варти є:

1) здійснення заходів, пов'язаних із виявленням, розкриттям, припиненням, профілактикою порушень митних правил, запобіганням таким порушенням;

2) охорона будинків, споруд, приміщень митних органів та інших об'єктів митної інфраструктури, зон митного контролю від будь-яких протиправних посягань;

3) фізичний захист співробітників митних органів, інших осіб, а також товарів, які перебувають у зоні митного контролю, від протиправних дій;

4) локалізація разом з іншими органами конфліктних ситуацій у зоні діяльності митних органів;

5) участь у ліквідації наслідків катастроф, аварій, стихійного лиха та екологічного забруднення в зоні діяльності митних органів.

Стаття 22. Права митної варти

Для здійснення визначених у статті 21 цього Кодексу завдань підрозділи митної варти мають право:

1) розташовувати тимчасові пости, пересуватися будь-якими ділянками місцевості і водного простору в межах митної території України, а в межах контрольованого прикордонного району — за погодженням з відповідними органами охорони державного кордону України;

2) затримувати та проводити в установленому цим Кодексом порядку огляд товарів, транспортних засобів і громадян, які перетинають митний кордон України у пунктах пропуску;

3) проводити за рішенням керівника спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи або його заступника, керівника регіональної митниці (митниці) або його заступника у встановленому цим Кодексом порядку огляд та переогляд оформлених митними органами транспортних засобів і товарів, у тому числі тих, що переміщуються транзитом через територію України;

4) супроводжувати та охороняти товари, які перебувають під митним контролем, у тому числі ті, що переміщуються через територію України транзитом;

5) запрошувати осіб до митних органів для з'ясування обставин порушення митних правил. У невідкладних випадках з'ясування обставин і первинне документування такого порушення можуть здійснюватися в інших придатних для цього місцях.

Стаття 23. Розміщення підрозділів митної варти

Підрозділи митної варти розміщуються, як правило, в місцях розташування регіональних митниць і митниць.

За рішенням керівника спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи особовий склад, транспорт, озброєння та спеціальні засоби підрозділів митної варти у разі оперативної необхідності можуть бути тимчасово переміщені в інші регіони України поза місцем основного розміщення.

Стаття 24. Майно, фінансування та матеріально-технічне забезпечення митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій

Майно митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій є державною власністю. Управління цим майном здійснює Кабінет Міністрів України в порядку, встановленому законом.

Фінансування, матеріально-технічне забезпечення та розвиток інфраструктури митної служби України здійснюються за рахунок Державного бюджету України.

Стаття 25. Земельні ділянки, службові та побутові приміщення, обладнання та засоби зв'язку митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій

Земельні ділянки для службових потреб, у тому числі для створення зон митного контролю, надаються митним органам, спеціалізованим митним установам та організаціям у постійне користування відповідно до Земельного кодексу України. Попереднє відшкодування власникам земель їх вартості та збитків, відшкодування землекористувачам збитків, завданих вилученням земель, здійснюється відповідно до закону.

У разі якщо митне оформлення товарів і транспортних засобів здійснюється митними органами безпосередньо на територіях або в приміщеннях підприємств, зазначені підприємства, незалежно від форми власності та підпорядкування, зобов'язані надавати митним органам у тимчасове користування відповідні службові та побутові приміщення, а також необхідне обладнання та засоби зв'язку на договірних засадах.

Глава 3
Взаємовідносини митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також з підприємствами та громадянами

Стаття 26. Взаємовідносини митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій та їх посадових осіб з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також з підприємствами та громадянами

Митні органи, спеціалізовані митні установи та організації та їх посадові особи при виконанні покладених на них завдань взаємодіють з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також з підприємствами та громадянами в порядку, встановленому законодавством.

У відносинах з митними органами інтереси підприємств та громадян можуть представляти митні брокери та інші особи на підставі

відповідного договору, укладеного з підприємством, або нотаріально посвідченої довіреності (доручення), виданої громадянином.

У разі виявлення під час здійснення митних процедур працівниками митних органів ознак злочинів керівник митного органу чи особа, яка його заміщує, повідомляє про це відповідні правоохоронні органи або органи охорони державного кордону України.

Органи охорони державного кордону України та правоохоронні органи повідомляють митним органам про виявлені порушення митних правил або контрабанду.

Стаття 27. Взаємовідносини митних органів з іншими органами державної влади, що здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України

Товари, що переміщуються через митний кордон України, крім митного контролю можуть підлягати санітарно-епідеміологічному, ветеринарному, фітосанітарному, радіологічному, екологічному контролю та контролю за переміщенням культурних цінностей. Митні органи взаємодіють з органами державної влади, що здійснюють зазначені види контролю, в порядку, встановленому законодавством України.

Митне оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, завершується тільки після здійснення встановлених законодавством України необхідних для цього товару видів контролю, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 28. Взаємодія митних органів з органами виконавчої влади та Національним банком України

Митні органи взаємодіють з органами виконавчої влади в межах повноважень, встановлених цим Кодексом та законами України.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи подає Міністерству фінансів України звіт про надходження до Державного бюджету України коштів від

податків і зборів, справляння яких згідно із законодавством покладено на митні органи.

Митні органи інформують Національний банк України та відповідні фінансові органи України про перерахування ними коштів до Державного бюджету України.

Розмежування повноважень і функціональних обов'язків між митними та іншими органами виконавчої влади України щодо справляння податків, зборів та інших обов'язкових платежів встановлюється Конституцією України, цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 29. Взаємовідносини митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій з органами місцевого самоврядування і місцевими державними адміністраціями

Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування сприяють діяльності митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій і взаємодіють з ними в межах повноважень, встановлених законами.

Глава 4
Інформування та консультування з питань митної справи

Стаття 30. Інформування щодо правил переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України

Митні органи зобов'язані інформувати заінтересованих осіб про митні правила, норми та умови переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України.

Стаття 31. Інформація щодо нормативно-правових актів з питань митної справи

Інформація про нормативно-правові акти з питань митної справи (назва акта, його основні положення, інформація про опубліку-

вання) безоплатно надається митними органами заінтересованим особам за їх запитами.

Стислі довідки щодо основних положень законодавства України з питань митної справи розміщуються для загального ознайомлення в місцях розташування митних органів.

Стаття 32. Надання текстів нормативно-правових актів та консультування з питань митної справи

Митні органи, спеціалізовані митні установи та організації можуть надавати заінтересованим особам, у тому числі на платній основі, консультації з питань митної справи, а також тексти опублікованих нормативно-правових актів із зазначених питань.

Порядок надання текстів нормативно-правових актів та консультацій з питань митної справи визначається законодавством України та цим Кодексом. Види консультацій, в тому числі платних, що можуть надаватися митними органами, а також розміри плати за їх надання встановлюються Кабінетом Міністрів України[5].

Стаття 33. Відповідальність за недостовірну інформацію

За недостовірність наданої інформації з питань митної справи посадові особи митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій несуть відповідальність, передбачену законом.

Глава 5
Міжнародне співробітництво з питань митної справи

Стаття 34. Участь України у міжнародному співробітництві з питань митної справи

Україна бере участь у міжнародному співробітництві з питань митної справи.

---

[5] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1952 "Про затвердження переліку платних послуг, що можуть надаватися митними органами".

У митній справі Україна додержується загальновизнаних у міжнародній практиці систем класифікації та кодування товарів, митних режимів, митної статистики, інших загальноприйнятих у світових митних відносинах норм і стандартів, а також забезпечує виконання міжнародних договорів України з питань митної справи, укладених в установленому законом порядку.

Стаття 35. Міжнародна діяльність спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи

Міжнародна діяльність спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи спрямовується і координується Президентом України та Кабінетом Міністрів України.

Проведення переговорів та консультативної роботи, пов'язаної з підготовкою міждержавних, міжурядових і міжвідомчих угод з питань митної справи, може здійснюватися спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи за дорученням Президента України, Кабінету Міністрів України в обсязі наданих відповідно до закону повноважень.

Стаття 36. Зв'язки спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи з міжнародними митними організаціями

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи представляє Україну у Всесвітній митній організації, інших міжнародних митних організаціях.

Міжнародне співробітництво в галузі митної справи здійснюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи за погодженням з Міністерством закордонних справ України.

Стаття 37. Міжнародне співробітництво в галузі митної справи

Відповідно до міжнародних договорів, укладених в установленому законом порядку, митними органами України спільно з митними органами суміжних держав може здійснюватися:

1) створення спільних пунктів пропуску на митному кордоні України;

2) проведення спільного контролю у пунктах пропуску на митному кордоні України;

3) узгоджене застосування процедур митного контролю, митного оформлення та взаємне визнання документів, що використовуються митними органами для здійснення митних процедур;

4) проведення спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення контрабанди та порушень митних правил;

5) проведення інших спільних одноразових чи постійних заходів з питань, що відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України належать до компетенції митних органів.

Стаття 38. Підтримання оперативного зв'язку між митними органами України і митними органами суміжних іноземних держав

З метою вирішення невідкладних питань щодо пропуску товарів і транспортних засобів, виявлення та припинення контрабанди і порушення митних правил, забезпечення законності і правопорядку в пунктах пропуску через митний кордон України керівнику регіональної митниці, керівнику митниці та їх заступникам надається право проведення робочих зустрічей з представниками митного органу суміжної іноземної держави.

Про час, умови і мету таких зустрічей керівник митного органу або його заступник інформує керівника відповідного органу охорони державного кордону України.

Порядок проведення таких зустрічей визначається положенням, затвердженим Кабінетом Міністрів України, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, укладеним в установленому законом порядку.

Стаття 39. Взаємодія митних органів України з митними та іншими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями

Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань, пов'язаних з провадженням у справах про контрабанду та порушення митних правил, здійснюється митними органами України в порядку, передбаченому міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку.

Розділ II
МИТНИЙ КОНТРОЛЬ

Глава 6
Організація митного контролю

Стаття 40. Здійснення митного контролю

Митному контролю підлягають усі товари і транспортні засоби, що переміщуються через митний кордон України.

Митний контроль передбачає проведення митними органами мінімуму митних процедур, необхідних для забезпечення додержання законодавства України з питань митної справи. Обсяг таких процедур та порядок їх застосування визначаються відповідно до цього Кодексу, інших нормативно-правових актів, а також міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

Митний контроль товарів, транспортних засобів перевізників у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється цілодобово відповідно до типових технологічних схем пропуску через державний кордон України автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 41. Форми митного контролю

Митний контроль здійснюється безпосередньо посадовими особами митних органів шляхом:

1) перевірки документів та відомостей, необхідних для такого контролю;

2) митного огляду (огляду та переогляду товарів і транспортних засобів, особистого огляду громадян);

3) обліку товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України;

4) усного опитування громадян та посадових осіб підприємств;

5) перевірки системи звітності та обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України, а також своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків і зборів, які відповідно до законів справляються при переміщенні товарів через митний кордон України;

6) огляду територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться або можуть знаходитися товари і транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи законом;

7) використання інших форм, передбачених цим Кодексом та іншими законами України з питань митної справи.

Порядок здійснення митного контролю визначається Кабінетом Міністрів України відповідно до норм цього Кодексу.

Стаття 42. Вибірковість митного контролю

Під час проведення митного контролю митні органи самостійно визначають форму та обсяг контролю, достатні для забезпечення додержання законодавства України з питань митної справи та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку, контроль за дотриманням яких покладено на митні органи.

Стаття 43. Тривалість перебування під митним контролем

Товари і транспортні засоби перебувають під митним контролем з моменту його початку і до закінчення згідно з заявленим митним режимом.

У разі ввезення на митну територію України товарів і транспортних засобів митний контроль розпочинається з моменту перетинання ними митного кордону України.

У разі вивезення за межі митної території України митний контроль розпочинається з моменту пред'явлення товарів і транспортних засобів для митного оформлення та їх декларування в установленому цим Кодексом порядку.

Тривалість перебування товарів і транспортних засобів під митним контролем на території зони митного контролю у пункті пропуску на митному кордоні України встановлюється відповідно до технологічної схеми пропуску через митний кордон осіб, товарів і транспортних засобів.

Митний контроль закінчується:

у разі ввезення на митну територію України — після здійснення у повному обсязі митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України;

у разі вивезення за межі митної території України — після здійснення у повному обсязі митного оформлення товарів і транспортних засобів та перетинання ними митного кордону України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму.

Стаття 44. Строки пред'явлення митному органу товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України

Товари, що переміщуються через митний кордон України, разом з їх упаковкою та маркуванням, транспортні засоби, якими вони переміщуються через митний кордон, а також документи на ці товари і транспортні засоби пред'являються для контролю митним органам у незмінному стані в пунктах пропуску через митний кордон України та в інших місцях митної території України, встановлених митними органами для здійснення митного контролю та

оформлення, не пізніше ніж через три години після прибуття зазначених товарів і транспортних засобів у пункт пропуску або таке місце.

Встановлений у частині першій цієї статті строк, як виняток, може збільшуватися у порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України[6].

Стаття 45. Документи та відомості, необхідні для здійснення митного контролю

Особи, які переміщують товари і транспортні засоби через митний кордон України чи провадять діяльність, контроль за якою цим Кодексом покладено на митні органи, зобов'язані подавати митним органам документи та відомості, необхідні для здійснення митного контролю.

Перелік документів та відомостей, необхідних для здійснення митного контролю, порядок їх подання визначаються Кабінетом Міністрів України відповідно до цього Кодексу.

Правоохоронні органи України, фінансові установи, податкові та інші контролюючі органи України відповідно до законодавства України на запити митних органів або за власною ініціативою інформують митні органи про наявні в них відомості, необхідні для здійснення митного контролю.

Стаття 46. Доступ посадових осіб митних органів на територію чи в приміщення підприємств для здійснення митного контролю

Посадові особи митних органів з метою здійснення митного контролю мають право в межах наданої їм цим Кодексом та іншими законами України компетенції безперешкодного доступу на територію чи в приміщення будь-якого підприємства незалежно

[6] Постанова Кабінету Міністрів України від 26.03.2003 № 377 "Про затвердження Порядку збільшення строку пред'явлення та продовження строків декларування митному органу товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України".

від форми власності та підпорядкування, де знаходяться або можуть знаходитися товари, що підлягають митному контролю.

Стаття 47. Спільний митний контроль на митному кордоні України

На підставі міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку, на митному кордоні України може здійснюватися спільний митний контроль разом з митними органами суміжних держав.

Глава 7
Зони митного контролю

Стаття 48. Місця розташування зон митного контролю

З метою забезпечення здійснення митними органами митного контролю за товарами та транспортними засобами, що переміщуються через митний кордон України, проведення заходів, пов'язаних з виявленням, попередженням та припиненням контрабанди та порушень митних правил, у пунктах пропуску на митному кордоні України, в межах прикордонної смуги на державному кордоні України, у морських і річкових портах, аеропортах, на залізничних станціях, на територіях підприємств, спеціальних митних зон, а також в інших місцях, визначених митними органами, створюються зони митного контролю.

Стаття 49. Порядок створення зон митного контролю

Порядок створення зон митного контролю, режим їх функціонування відповідно до цього Кодексу визначаються Кабінетом Міністрів України[7].

---

[7] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1947 "Про затвердження Порядку створення зон митного контролю та їх функціонування і Порядку надання дозволу на розміщення у зонах митного контролю споруд та об'єктів інфраструктури, що належать іншим, ніж митні, органам державної влади, які здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України".

Зони митного контролю в межах пунктів пропуску через державний кордон України створюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у справах охорони державного кордону України та центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту.

Стаття 50. Розміщення споруд та об'єктів у зоні митного контролю

У зонах митного контролю, створених у межах пунктів пропуску на митному кордоні України, споруди та об'єкти інфраструктури, що належать іншим органам, уповноваженим здійснювати види контролю, зазначені у статті 27 цього Кодексу, розміщуються з дозволу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону України та центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту. Порядок надання таких дозволів визначається Кабінетом Міністрів України[8].

Стаття 51. Режим зони митного контролю. Забезпечення законності і правопорядку у зоні митного контролю

Режим зони митного контролю — це встановлені законодавством України з питань митної справи приписи, заборони та обмеження щодо перебування товарів, транспортних засобів та громадян, умови розташування будівель та споруд, а також проведення господарських робіт у зоні митного контролю.

Забезпечення безпеки громадян, а також схоронності товарів, що переміщуються через митний кордон України, дотримання

[8] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1947 "Про затвердження Порядку створення зон митного контролю та їх функціонування і Порядку надання дозволу на розміщення у зонах митного контролю споруд та об'єктів інфраструктури, що належать іншим, ніж митні, органам державної влади, які здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України".

режиму, законності та правопорядку у зоні митного контролю покладається на відповідні митні органи.

Стаття 52. Проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення товарів, транспортних засобів і громадян через зону митного контролю

Проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів і громадян, у тому числі посадових осіб органів державної влади, які не перетинають митний кордон України, допускається тільки з дозволу керівника або заступника керівника відповідного митного органу за погодженням з Прикордонними військами України і під контролем посадових осіб цього органу, крім випадків, передбачених законами України.

Глава 8
Здійснення митного контролю

Стаття 53. Права митних органів щодо здійснення митного контролю

Митні органи у межах своїх повноважень, визначених цим Кодексом, мають право застосовувати примусові заходи до порушників режиму зони митного контролю.

Митні органи мають право у примусовому порядку зупиняти і повертати в зони митного контролю транспортні засоби та громадян, які без дозволу митних органів увійшли із зони митного контролю на митну територію України, а також морські та річкові судна, які без дозволу митних органів вийшли з зони митного контролю за межі митної території України і не перебувають у територіальних водах інших держав.

Перелік примусових заходів, а також порядок їх застосування встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 54. Подання документів та відомостей, необхідних для здійснення митного контролю

Документи, необхідні для здійснення митного контролю, подаються митному органові при:

1) перетинанні товарами і транспортними засобами митного кордону України;

2) декларуванні товарів і транспортних засобів;

3) повідомленні митного органу про намір здійснити переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України;

4) здійсненні митними органами інших контрольних функцій відповідно до цього Кодексу.

Стаття 55. Огляд та переогляд товарів і транспортних засобів

З метою перевірки законності переміщення через митний кордон України товарів і транспортних засобів митний орган має право на проведення огляду цих товарів і транспортних засобів.

Переогляд товарів і транспортних засобів може бути здійснено за рішенням керівника митного органу або його заступника, якщо є підстави вважати, що зазначені товари і транспортні засоби переміщуються через митний кордон України з порушенням норм цього Кодексу та інших законів України з питань митної справи.

Огляд та переогляд товарів і транспортних засобів здійснюються тільки в присутності особи, яка їх переміщує через митний кордон України чи зберігає під митним контролем.

Стаття 56. Огляд та переогляд ручної поклажі та багажу

Якщо є підстави вважати, що у ручній поклажі або багажі громадянина переміщуються через митний кордон України, у тому числі транзитом, товари, які підлягають обліку і відповідним видам контролю органів державної влади, зазначеним у статті 27

цього Кодексу, чи товари, при митному оформленні яких справляються податки і збори, а також товари, переміщення яких через митний кордон України заборонено або обмежено, митний орган має право провести огляд, а у разі необхідності і переогляд ручної поклажі та багажу з їх розпакуванням.

Огляд та переогляд ручної поклажі та багажу громадянина здійснюються в присутності цього громадянина чи уповноваженої ним особи.

Огляд та переогляд ручної поклажі та багажу за відсутності громадянина чи уповноваженої ним особи здійснюються:

1) якщо є підстави вважати, що несупроводжуваний багаж містить товари, які становлять небезпеку для життя і здоров'я людей, тварин та рослин, а також довкілля;

2) якщо громадянин чи уповноважена ним особа не з'явилися протягом одного місяця з дня надходження несупроводжуваного багажу;

3) якщо товари пересилаються у міжнародних поштових відправленнях або міжнародних експрес-відправленнях;

4) у разі залишення на території України ручної поклажі і багажу з порушенням зобов'язання про їх транзит через територію України.

Огляд та переогляд ручної поклажі і багажу у разі відсутності громадянина чи його уповноваженого представника здійснюються в присутності представників підприємства, що здійснює перевезення, пересилання ручної поклажі та багажу чи їх зберігання.

Про здійснення огляду та переогляду у випадках, передбачених у пунктах 1 та 2 частини третьої цієї статті, складається акт, форму якого встановлює спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи[9].

---

[9] Наказ Держмитслужби України від 05.11.2002 № 608 "Про затвердження форми Акта про проведення огляду (переогляду) ручної поклажі та багажу в разі відсутності громадянина чи вповноваженої ним особи".

Стаття 57. Особистий огляд

Особистий огляд як виняткова форма митного контролю проводиться за письмовою постановою керівника митного органу або особи, яка його заміщує, якщо є достатні підстави вважати, що громадянин, який прямує через митний кордон України чи перебуває в зоні митного контролю або в транзитній зоні міжнародного аеропорту, приховує предмети контрабанди чи товари, які є безпосередніми предметами порушення митних правил або заборонені для ввезення в Україну, вивезення з України чи транзиту через територію України.

На митному посту особистий огляд може також проводитися за письмовою постановою керівника поста або особи, яка його заміщує, з обов'язковим повідомленням протягом доби керівника відповідного митного органу про підстави і результати такого огляду.

Перед початком огляду посадова особа митного органу повинна пред'явити громадянину письмову постанову керівника митного органу, керівника митного поста чи особи, яка їх заміщує, ознайомити громадянина з його правами та обов'язками під час проведення такого огляду і запропонувати добровільно пред'явити приховувані товари.

Особистий огляд проводиться в ізольованому приміщенні, що відповідає встановленим санітарно-гігієнічним вимогам, посадовою особою митного органу однієї статі з громадянином, який проходить огляд, у присутності не менш як двох понятих тієї ж статі. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у результатах огляду. Понятими не можуть бути родичі особи, яка підлягає особистому огляду, а також працівники митних органів. Доступ до приміщення, де проводиться огляд, громадян, які не беруть участі у ньому, і можливість спостерігати за проведенням огляду з боку таких громадян мають бути виключені. Обстеження органів тіла громадянина, який підлягає огляду, має проводитися лише медичним працівником.

Під час проведення особистого огляду складається протокол за формою, що встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[10].

Протокол підписується посадовою особою митного органу, що проводила огляд, громадянином, який проходив огляд, понятими, які були присутні під час огляду, а у разі обстеження медичним працівником — також цим працівником. Громадянин, який проходив огляд, має право зробити заяву в такому протоколі.

Копія протоколу надається громадянинові.

Особистому огляду не підлягають Президент України, Голова Верховної Ради України, народні депутати України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, Голова та судді Верховного Суду України, Голова та судді Конституційного Суду України, Міністр закордонних справ України, Генеральний прокурор України та члени їхніх сімей, які прямують разом з ними.

Стаття 58. Облік товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України

Облік товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, — це реєстрація митним органом зазначених товарів і транспортних засобів з метою здійснення їх митного контролю.

Облік товарів, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, здійснюється з використанням відповідних приладів обліку.

Форми документів для здійснення обліку товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

---

[10] Наказ Держмитслужби України від 21.04.2003 № 262 "Про затвердження форм постанови про проведення особистого огляду та протоколу особистого огляду".

Стаття 59. Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств

Для забезпечення митного контролю посадовими особами митного органу може проводитися усне опитування громадян та посадових осіб підприємств.

Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств при здійсненні митного контролю — це отримання посадовою особою митного органу інформації, що має значення для здійснення митного контролю, від осіб, які володіють такою інформацією.

У ході усного опитування складається протокол, форма якого затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Стаття 60. Перевірка системи звітності та обліку товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України

Перевірка системи звітності та обліку товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, — це проведення митними органами на підприємствах дій щодо встановлення відповідності документації про зазначені товари і транспортні засоби вимогам, встановленим цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 61. Огляд територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться або можуть знаходитися товари і транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою законом покладено на митні органи

Огляд територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться або можуть знаходитися товари і транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладе-

но законом на митні органи, може здійснюватися посадовими особами митних органів з метою:

а) перевірки законності ввезення на митну територію України товарів і транспортних засобів, дотримання порядку їх ввезення, а також правильності та повноти сплати податків і зборів;

б) перевірки відповідності фактичної кількості ввезених товарів і транспортних засобів відомостям, заявленим у митній декларації;

в) перевірки дотримання встановлених цим Кодексом та іншими законами України правил провадження діяльності, контроль за якою покладено на митні органи.

За результатами огляду територій та приміщень складається акт, форма якого встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[11]. Копія акта вручається відповідно власникові складу тимчасового зберігання, митного ліцензійного складу, магазину безмитної торгівлі або керівникові чи заступникові керівника органу управління спеціальної митної зони.

Стаття 62. Використання технічних та спеціальних засобів для здійснення митного контролю

Для здійснення митного контролю в порядку, встановленому законодавством України, можуть використовуватися технічні та спеціальні засоби, безпечні для життя і здоров'я людини, тварин та рослин і такі, що не завдають шкоди товарам та транспортним засобам.

---

[11] Наказ Держмитслужби України від 04.07.2003 № 435 "Про затвердження форми Акта про проведення огляду територій і приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де перебувають або можуть перебувати товари й транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено законом на митні органи".

Стаття 63. Операції з товарами і транспортними засобами, митне оформлення яких не закінчено

З дозволу митного органу може здійснюватися навантаження, вивантаження, перевантаження, усунення пошкоджень упаковки, розпакування, упакування, перепакування товарів, митне оформлення яких не закінчено, зміна ідентифікаційних знаків чи маркування на цих товарах або їх упаковці, а також заміна транспортного засобу. Зазначені операції здійснюються за рахунок власників товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, або уповноважених ними осіб.

Митні органи з власної ініціативи або з ініціативи правоохоронних органів мають право вимагати від осіб, які переміщують товари і транспортні засоби через митний кордон України, проведення операцій, передбачених частиною першою цієї статті. У таких випадках витрати на проведення зазначених операцій відшкодовуються органом, з ініціативи якого вони проводилися. У разі якщо в результаті цих операцій будуть виявлені порушення законодавства України, витрати на проведення операцій відшкодовуються власниками товарів, транспортних засобів або уповноваженими ними особами.

Користування та розпорядження товарами і транспортними засобами, митне оформлення яких не закінчено, забороняються, крім випадків, передбачених цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 64. Ідентифікація товарів, транспортних засобів, приміщень та інших місць під час здійснення митного контролю

Товари, що перебувають під митним контролем, транспортні засоби, приміщення, де знаходяться чи можуть знаходитися товари, які підлягають митному контролю, або провадиться чи може провадитися діяльність, контроль за якою покладено на митні органи, а також прилади обліку енергоносіїв, електричної, теплової та інших видів енергії можуть ідентифікуватися митними органами.

Ідентифікація здійснюється шляхом накладення митних забезпечень: одноразових номерних запірно-пломбувальних пристроїв, печаток, голографічних міток, нанесення цифрового, літерного чи іншого маркування, ідентифікаційних знаків, проставлення штампів, взяття проб і зразків, складання опису товарів і транспортних засобів, креслень, масштабних зображень, виготовлення фотографій, ілюстрацій, використання товаросупровідної документації тощо.

Засоби ідентифікації можуть змінюватися чи знищуватися тільки митними органами або за їх дозволом іншими органами, крім випадків, коли існує реальна загроза знищення, безповоротної втрати чи істотного псування товарів і транспортних засобів. У таких випадках митний орган терміново сповіщається про зміну, вилучення чи знищення засобів ідентифікації з поданням документальних доказів існування зазначеної загрози.

Стаття 65. Залучення спеціалістів та експертів для участі у здійсненні митного контролю

У разі потреби для участі у здійсненні митного контролю можуть залучатися спеціалісти та експерти.

Залучення спеціалістів та експертів здійснюється керівником митного органу або його заступником за погодженням з керівником підприємства, установи, організації, де працює спеціаліст чи експерт.

Спеціалісти та експерти, які беруть участь у здійсненні митного контролю, мають право на відшкодування витрат, пов'язаних з їхньою участю у здійсненні митного контролю. За спеціалістами та експертами зберігається середня заробітна плата за місцем роботи за час, що був затрачений у зв'язку з такою участю.

Виплати, пов'язані із залученням спеціалістів та експертів, включаючи витрати на їх проїзд, добові за час перебування у відрядженні для участі у здійсненні митного контролю, та винагорода

за виконану спеціалістами і експертами роботу здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України[12].

Глава 9
Особливі процедури митного контролю

Стаття 66. Звільнення від окремих форм митного контролю

Звільнення від окремих форм митного контролю встановлюється цим Кодексом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, укладеними в установленому законом порядку.

Незастосування митного контролю не означає звільнення від обов'язкового дотримання порядку переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України.

Стаття 67. Звільнення від митного огляду

Митному огляду не підлягає ручна поклажа та супроводжуваний багаж Президента України, Голови Верховної Ради України, народних депутатів України, Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, Голови та суддів Верховного Суду України, Голови та суддів Конституційного Суду України, Міністра закордонних справ України, Генерального прокурора України та членів їхніх сімей, які прямують разом з ними.

Стаття 68. Спрощений митний контроль

Регіональні митниці, митниці, за погодженням зі спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи, можуть застосовувати спрощений митний контроль.

---

[12] Постанова Кабінету Міністрів України від 23.04.2003 № 574 "Про затвердження Порядку відшкодування витрат, пов'язаних із залученням митними органами спеціалістів та експертів для участі в здійсненні митного контролю, та у справі про порушення митних правил".

Спрощений митний контроль застосовується у випадках переміщення громадянами через митний кордон України товарів, що не підлягають обов'язковому декларуванню та оподаткуванню і не належать до категорії товарів, на переміщення яких через митний кордон України встановлено заборони чи обмеження.

Спрощений митний контроль застосовується митними органами, в яких обладнано зони (коридори) спрощеного митного контролю.

Громадяни, які проходять через зони (коридори) спрощеного митного контролю, звільняються від подання митної декларації.

Звільнення від подання митної декларації не означає звільнення громадян від обов'язкового дотримання порядку переміщення товарів через митний кордон України.

Стаття 69. Митний контроль після пропуску товарів і транспортних засобів

Незалежно від закінчення операцій митного контролю, оформлення та пропуску товарів і транспортних засобів митний контроль за ними може здійснюватися, якщо є достатні підстави вважати, що мають місце порушення законодавства України чи міжнародного договору України, укладеного в установленому законом порядку, контроль за виконанням яких покладено законом на митні органи.

Такий контроль здійснюється на підставі письмового розпорядження керівника митного органу або особи, яка його заміщує.

Розділ III
МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ[13]

Глава 10
Загальні положення

Стаття 70. Мета митного оформлення

Метою митного оформлення є засвідчення відомостей, одержаних під час митного контролю товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, та оформлення результатів такого контролю, а також статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів і транспортних засобів. Митне оформлення здійснюється посадовими особами митного органу.

Операції митного оформлення, порядок їх здійснення, а також форми митних декларацій та інших документів, що застосовуються під час митного оформлення товарів і транспортних засобів, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 71. Місце і час здійснення митного оформлення

Митне оформлення здійснюється в місцях розташування відповідних підрозділів митних органів протягом часу, що його встановлюють митні органи за погодженням з органами, уповноваженими здійснювати види контролю, зазначені у статті 27 цього Кодексу.

Відповідно до міжнародних договорів, укладених в установленому законом порядку, митне оформлення у пунктах пропуску через митний кордон України може здійснюватися цілодобово.

---

[13] Наказ Держмитслужби України від 21.10.2003 № 715 "Про внесення змін та доповнень до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів із застосуванням вантажної митної декларації".

Митне оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України резидентами (крім громадян), крім випадків переміщення товарів і транспортних засобів через територію України у режимі транзиту, здійснюється митними органами, у зонах діяльності яких розташовані ці резиденти. У випадках, визначених Кабінетом Міністрів України, митне оформлення в іншому митному органі може здійснюватися за письмовим погодженням між цим митним органом і митним органом, у зоні діяльності якого розташований відповідний резидент.

Місце здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України нерезидентами (крім громадян), визначається Кабінетом Міністрів України[14].

Митне оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через територію України у режимі транзиту, здійснюється митним органом за місцем ввезення цих товарів і транспортних засобів на митну територію України.

Товари, які при ввезенні на митну територію України були оформлені у режим митного складу, у подальшому можуть бути переоформлені у режим транзиту митним органом за місцем розташування митного ліцензійного складу, на якому зберігаються зазначені товари.

Спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи можуть визначатися ділянки території з комплексом будівель, споруд, інженерно-технічних засобів та комунікацій, необхідних для здійснення митного контролю та оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, — вантажні митні комплекси, автопорти, автотермінали. Вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал можуть входити до митної служби України як

[14] Постанова Кабінету Міністрів України від 23.04.2003 № 584 "Про затвердження Порядку визначення місця здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються резидентами та нерезидентами через митний кордон України".

спеціалізована митна організація або належати на праві власності юридичній особі — резиденту, зареєстрованій як суб'єкт підприємницької діяльності. Відкриття вантажних митних комплексів, автопортів, автотерміналів суб'єктами підприємницької діяльності здійснюється за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи. Вимоги, яким повинен відповідати вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал, визначаються Кабінетом Міністрів України[15].

Митне оформлення товарів і транспортних засобів, які вивозяться за межі митної території України громадянами, може здійснюватися у будь-якому митному органі на всій митній території України.

Митне оформлення товарів (крім тих, що переміщуються у несупроводжуваному багажі, а також автомобілів), які ввозяться на митну територію України громадянами, здійснюється у пунктах пропуску через митний кордон України.

Митне оформлення товарів, які ввозяться на митну територію України громадянами у несупроводжуваному багажі, здійснюється митними органами за місцем проживання або тимчасового перебування зазначених громадян.

Місця здійснення митного оформлення автомобілів, які ввозяться на митну територію України громадянами, визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

На прохання осіб, що переміщують через митний кордон України товари і транспортні засоби, митне оформлення може здійснюватися поза місцем розташування митних органів, а також поза робочим часом, встановленим для митних органів, на умовах, визначених цим Кодексом.

---

[15] Постанова Кабінету Міністрів України від 07.04.2003 № 476 "Про затвердження вимог, яким повинен відповідати вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал".

За митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів, митними органами із заінтересованих осіб справляється плата в порядку та у розмірах, установлених Кабінетом Міністрів України[16]. Розмір такої плати не може перевищувати вартості фактичних витрат митних органів на вчинення зазначених дій.

За рішенням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи митне оформлення товарів окремих видів може здійснюватися у спеціально визначених для цього митних органах.

Стаття 72. Початок митного оформлення

Митне оформлення розпочинається після подання митному органу митної декларації, а також усіх необхідних для здійснення митного контролю та оформлення документів, відомостей щодо товарів і транспортних засобів, які підлягають митному оформленню.

Засвідчення митним органом прийняття товарів, транспортних засобів та документів на них до митного контролю та митного оформлення здійснюється шляхом проставлення відповідних відміток на митній декларації та товаросупровідних документах.

Стаття 73. Присутність декларантів під час митного оформлення

Декларанти можуть бути присутніми під час митного оформлення товарів і транспортних засобів, які пред'являються ними для такого оформлення.

У разі застосування заходів, передбачених статтями 55 і 56 цього Кодексу, а також на вимогу митного органу присутність декларантів під час митного оформлення є обов'язковою.

---

[16] Постанова Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 93 "Про справляння плати за митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів".

Стаття 74. Митне оформлення військових транспортних засобів та військової техніки

Військова техніка, укомплектована повністю військовою командою, та бойові повітряні судна, а також військові кораблі, судна забезпечення Військово-Морських Сил, які перетинають митний кордон України, підлягають митному оформленню. Порядок такого оформлення встановлюється Кабінетом Міністрів України[17].

Митне оформлення військової техніки, військових кораблів (суден), бойових та військово-транспортних повітряних суден іноземних держав здійснюється митним органом за участю представників центрального органу виконавчої влади з питань оборони.

Стаття 75. Взяття проб та зразків товарів

З метою здійснення митного контролю та митного оформлення товарів митним органом за вмотивованим письмовим розпорядженням керівника відповідного митного органу або його заступника можуть братися проби та зразки зазначених товарів для дослідження (аналізу, експертизи). Оплата проведення дослідження (аналізу, експертизи) товарів здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

Проби та зразки товарів, що перебувають під митним контролем, з дозволу митного органу можуть братися також декларантами та відповідними органами державного контролю.

Проби та зразки товарів беруться у мінімальній кількості, що забезпечує можливість проведення їх дослідження (аналізу, експертизи) за нормативами, затвердженими спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[18].

---

[17] Постанова Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 63 "Про затвердження Порядку митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, які перетинають митний кордон України".

[18] Наказ Держмитслужби України від 23.12.2002 № 719 "Про затвердження Нормативів відбору проб і зразків товарів для проведення досліджень (аналізу, експертизи) митними лабораторіями".

Про взяття проб та зразків товарів, що перебувають під митним контролем, складається акт за формою, встановленою спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Декларанти мають право бути присутніми під час взяття проб та зразків товарів посадовими особами митного органу та інших органів державного контролю. Взяття проб та зразків товарів, що перебувають під митним контролем, іншими органами державного контролю, а також декларантами здійснюється у присутності посадових осіб митних органів. Декларанти зобов'язані сприяти посадовим особам митних органів під час взяття проб та зразків товарів і здійснювати за свій рахунок вантажні та інші необхідні операції.

Окрема митна декларація на проби та зразки товарів не подається за умови, що відомості про них будуть наведені в митній декларації, яка подається щодо всіх товарів, які переміщуються через митний кордон України.

Декларанти мають право ознайомлюватися з результатами проведеного дослідження (аналізу, експертизи) взятих проб та зразків товарів та отримувати копії результатів досліджень (аналізів, експертиз).

Митні органи мають бути ознайомлені з результатами проведених досліджень (аналізу, експертизи) проб та зразків товарів, що перебувають під митним контролем, взятих іншими органами державного контролю, а також декларантами. Митним органам також повинні надаватися копії результатів таких досліджень (аналізів, експертиз).

Митні органи не відшкодовують витрат, понесених декларантом в результаті взяття проб та зразків товарів, що перебувають під митним контролем. Витрати на проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб та зразків товарів, понесені митними органами та митними лабораторіями, особою, яка має повноваження щодо таких товарів, не відшкодовуються, крім випадків, коли таке дослідження (аналіз, експертиза) проводиться з ініціативи зазначеної особи.

Порядок взяття проб та зразків товарів, строк проведення їх дослідження (аналізу, експертизи), а також розпорядження ними встановлюються Кабінетом Міністрів України[19].

Стаття 76. Подання митним органам актів, складених підприємствами

Підприємства, що переміщують товари через митний кордон України, в присутності посадової особи митного органу складають акти про невідповідність товарів відомостям, зазначеним у необхідних для здійснення митного контролю документах, про пошкодження товарів чи їх упаковки або маркування. Зазначені акти подаються відповідним митним органам.

Форма акта встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[20].

Стаття 77. Мова документів, які подаються для здійснення митного контролю та митного оформлення

Документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України при здійсненні зовнішньоекономічних операцій, подаються митному органу українською мовою, офіційною мовою митних союзів, членом яких є Україна, або іншою іноземною мовою, яка є поширеною у світі. Якщо оригінали таких документів складені іншою мовою, декларант має забезпечити їх переклад на українську мову за власний рахунок.

---

[19] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1862 "Про затвердження Порядку взяття (надання) проб і зразків товарів, проведення досліджень (аналізу, експертизи) з метою їх митного оформлення, а також розпорядження зразками".

[20] Наказ Держмитслужби України від 18.11.2002 № 630 "Про затвердження форми акта про невідповідність товарів відомостям, зазначеним у потрібних для здійснення митного контролю документах, про пошкодження товарів чи їх упаковки або маркування".

Стаття 78. Строки митного оформлення

Митне оформлення здійснюється митним органом, як правило, протягом однієї доби з часу пред'явлення товарів і транспортних засобів, що підлягають митному оформленню, подання митної декларації та всіх необхідних документів і відомостей.

Митне оформлення вважається завершеним після виконання митним органом митних процедур, визначених ним на підставі цього Кодексу відповідно до заявленого митного режиму.

Стаття 79. Спрощений порядок митного оформлення деяких видів товарів

У разі переміщення через митний кордон України товарів, необхідних для подолання наслідків стихійного лиха, аварій, катастроф, епідемій, а також живих тварин, органів та інших анатомічних матеріалів людини для потреб трансплантації, товарів, що мають обмежений строк чи особливий режим зберігання, радіоактивних матеріалів, фото-, аудіо- і відеоматеріалів для засобів масової інформації, товарів міжнародної технічної та гуманітарної допомоги, товарів, що слідують за процедурою МДП, їх митне оформлення здійснюється першочергово у спрощеному порядку.

Умови застосування спрощеного порядку митного оформлення визначаються Кабінетом Міністрів України[21].

Стаття 80. Обов'язки митного органу щодо роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення

У разі відмови у митному оформленні та пропуску через митний кордон України товарів і транспортних засобів митний орган зобов'язаний видавати заінтересованим особам письмове повідомлення із зазначенням причин відмови та вичерпним роз'ясненням

[21] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1985 "Деякі питання митного оформлення товарів".

вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення та пропуску цих товарів і транспортних засобів через митний кордон України.

Глава 11
Декларування

Стаття 81. Процедура декларування

Декларування здійснюється шляхом заявлення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом вчинення дій) точних відомостей про товари і транспортні засоби, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення.

Умови та порядок застосування форм декларування, перелік відомостей, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення, визначаються Кабінетом Міністрів України, а порядок заповнення митних декларацій та інших документів, що застосовуються під час митного оформлення товарів і транспортних засобів, встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Перелік товарів, що підлягають обов'язковому декларуванню, встановлюється цим Кодексом та актами Кабінету Міністрів України.

Стаття 82. Тимчасова та неповна декларація

Якщо декларант з поважних причин, перелік яких визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи, не може здійснити у повному обсязі декларування товарів і транспортних засобів, які ввозяться на митну територію України, безпосередньо під час переміщення їх через митний кордон України (крім товарів, які переміщуються транзитом через територію України), такі товари можуть бути випущені у вільний обіг у спрощеному порядку після подання митному органу тимчасової чи неповної декларації та під зобов'язан-

ня про подання митної декларації, заповненої у звичайному порядку не пізніше ніж через 30 днів з дня випуску товарів у вільний обіг.

Рішення про можливість випуску товарів у вільний обіг з наступним оформленням митних документів у повному обсязі приймається митним органом виходячи з обставин переміщення таких товарів через митний кордон України, характеристики підприємства, установи, організації та за умови сплати належних податків і зборів у повному обсязі.

Стаття 83. Періодична митна декларація

У разі якщо товари регулярно переміщуються через митний кордон України однією і тією ж особою на одних і тих же умовах та підставах, митний орган може дозволити такій особі подавати періодичну митну декларацію, яка оформляється на переміщення товарів за певний погоджений з митним органом період.

Порядок та умови подання періодичної митної декларації визначаються Кабінетом Міністрів України[22].

Стаття 84. Місце декларування

Товари і транспортні засоби, що переміщуються через митний кордон України, декларуються митному органу, який здійснює митне оформлення цих товарів і транспортних засобів.

Транспортні засоби, що використовуються для переміщення товарів, декларуються одночасно з цими товарами, за винятком випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

Морські, річкові та повітряні судна декларуються митному органу в порту чи аеропорту прибуття на митну територію України або в порту чи аеропорту відправлення з митної території України.

---

[22] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1985 "Деякі питання митного оформлення товарів".

Порожні транспортні засоби та транспортні засоби, які перевозять пасажирів, декларуються в місці перетину митного кордону України або в митному органі за місцем розташування власника транспортного засобу.

Стаття 85. Строки декларування

Митна декларація подається митному органу, який здійснює митне оформлення, протягом 10 днів з дати доставлення товарів і транспортних засобів у митний орган призначення.

Товари, що переміщуються через митний кордон України громадянами, декларуються митному органу одночасно з пред'явленням цих товарів.

Порожні транспортні засоби та транспортні засоби, в яких перевозяться пасажири, у разі в'їзду на митну територію України декларуються митному органу не пізніше ніж через три години з моменту прибуття у пункт пропуску на митному кордоні України, а у разі виїзду за межі митної території — не пізніше ніж за три години до перетинання митного кордону України.

Зазначені строки можуть продовжуватися у порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України[23].

Стаття 86. Прийняття митної декларації

Митна декларація приймається та реєструється митним органом у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України або уповноваженим ним органом.

Подання митної декларації повинно супроводжуватися наданням митному органу комерційних супровідних та інших необхід-

[23] Постанова Кабінету Міністрів України від 26.03.2003 № 377 "Про затвердження Порядку збільшення строку пред'явлення та продовження строків декларування митному органу товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України".

них документів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України або уповноваженим ним органом.

Митна декларація приймається митним органом, якщо встановлено, що в ній містяться всі необхідні відомості і до неї додано всі необхідні документи. Дата і час прийняття митної декларації фіксуються посадовою особою митного органу, що її прийняла, проставленням відміток на бланку митної декларації та відповідним записом у документах митного органу.

З моменту прийняття митної декларації вона є документом, що засвідчує факти, які мають юридичне значення.

Митний орган не має права відмовити в прийнятті митної декларації, якщо декларантом виконано всі умови, встановлені цим Кодексом.

Відмова митного органу в прийнятті митної декларації повинна бути вмотивованою, а про причини відмови має бути письмово повідомлено декларанту.

Стаття 87. Декларанти

Декларантами можуть бути підприємства або громадяни, яким належать товари і транспортні засоби, що переміщуються через митний кордон України, або уповноважені ними митні брокери (посередники).

Декларантами товарів і транспортних засобів, що належать громадянам, також можуть бути громадяни, уповноважені власниками зазначених товарів і транспортних засобів на здійснення декларування нотаріально посвідченими дорученнями.

Стаття 88. Обов'язки декларанта

Декларант виконує всі обов'язки і несе у повному обсязі відповідальність, передбачену цим Кодексом, незалежно від того, чи він є власником товарів і транспортних засобів, які переміщують-

ся через митний кордон України, митним брокером чи іншою уповноваженою особою.

Декларант зобов'язаний:

здійснити декларування товарів і транспортних засобів відповідно до порядку, встановленого цим Кодексом;

на вимогу митного органу пред'явити товари і транспортні засоби для митного контролю і митного оформлення;

надати митному органу передбачені законодавством документи і відомості, необхідні для виконання митних процедур;

сплатити податки і збори.

Стаття 89. Попередня митна декларація

До ввезення товарів на митну територію України декларантом може подаватися до відповідного митного органу попередня митна декларація.

Подання попередньої митної декларації при ввезенні на митну територію України підакцизних товарів є обов'язковим.

Порядок подання попередньої митної декларації, її форма та перелік відомостей, що зазначаються у ній, встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи відповідно до вимог цього Кодексу.

Стаття 90. Зміна, доповнення та відкликання митної декларації

З дозволу митного органу відомості, зазначені у митній декларації, можуть бути змінені чи доповнені, а подана митна декларація відкликана.

Зміна, доповнення чи відкликання можуть бути здійснені лише до моменту прийняття митним органом митної декларації до митного оформлення.

Зміна, доповнення та відкликання митної декларації після її прийняття митним органом до митного оформлення не допускаються. Внесення до митної декларації змін чи доповнень, які мають істотне значення для застосування процедур митного контролю щодо товарів і транспортних засобів або впливають на умови оподаткування товарів чи застосування до них заходів нетарифного регулювання, здійснюється шляхом подання митному органу нової митної декларації, якщо це дозволяється відповідно до цього Кодексу.

Посадові особи митних органів не мають права заповнювати митну декларацію, змінювати чи доповнювати відомості, зазначені в митній декларації, за винятком внесення до неї відомостей, що належать до компетенції митних органів.

Розділ IV
ПЕРЕМІЩЕННЯ ТА ПРОПУСК ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Глава 12
Попередні операції

Стаття 91. Попередні операції

Попередніми операціями вважаються дії, що виконуються до початку митного оформлення товарів і транспортних засобів.

Попередні операції покликані сприяти прискоренню митного оформлення товарів і транспортних засобів, а також здійсненню передбачених цим Кодексом митних процедур.

Умови та порядок застосування попередніх операцій, передбачених цим Кодексом, не залежать від країни походження товарів або країни їх відправлення.

Стаття 92. Подання документів митним органам у пунктах пропуску на митному кордоні України

Якщо митне оформлення товарів і транспортних засобів у повному обсязі відповідно до їх митного режиму здійснюється не в місці перетинання митного кордону, митному органу у пункті пропуску на митному кордоні України подаються транспортні, комерційні та інші супровідні документи, що містять відомості про товари і транспортні засоби, достатні для прийняття рішення про можливість їх пропуску через митний кордон України.

Стаття 93. Повідомлення митних органів про намір ввезти товари на митну територію України та про намір вивезти товари за межі митної території України

У разі ввезення товарів на митну територію України у випадках, передбачених цим Кодексом, декларант заздалегідь повідомляє відповідний митний орган про намір ввезти ці товари.

У разі вивезення товарів за межі митної території України декларант попередньо повідомляє відповідний митний орган про намір вивезти ці товари. Митний орган визначає час і місце доставки зазначених товарів для здійснення митного контролю та митного оформлення.

Порядок повідомлення митного органу про намір ввезти товари на митну територію України або вивезти товари з цієї території встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Положення цієї статті не застосовуються до морських, річкових та повітряних суден, які перетинають митну територію України без зупинки в порту чи аеропорту, розташованому на митній території України.

Стаття 94. Доставка товарів та документів у місце, визначене митним органом

Після подання зазначеного у статті 93 цього Кодексу повідомлення декларант зобов'язаний доставити товари та документи на них без будь-якої зміни їх стану у визначене митним органом місце і забезпечити перебування їх у цьому місці до прибуття посадових осіб митного органу.

Доставка товарів та документів на них повинна бути здійснена в строк, визначений митним органом у межах звичайних строків доставки, виходячи з можливостей транспортного засобу, встановленого маршруту та інших умов перевезення.

Товари та транспортні засоби, якими вони перевозяться, після прибуття у місце доставки розміщуються у зонах митного контролю.

У місці доставки товари і транспортні засоби пред'являються, а документи на них передаються митному органу. Заява про пред'явлення товарів і транспортних засобів для митного контролю та передання документів на них мають бути зроблені у мінімально можливий строк після їх прибуття, а у разі прибуття поза робочим часом, встановленим для митного органу, — у мінімально можливий строк після початку роботи цього органу.

Зміна місця стоянки транспортного засобу, вивантаження, перевантаження товарів, розпакування, пакування чи перепакування товарів, зміна, вилучення чи пошкодження засобів ідентифікації допускаються лише з дозволу митного органу.

Усі додаткові витрати, понесені декларантом внаслідок дій чи обставин, передбачених цією статтею, митними органами не відшкодовуються.

Глава 13
Переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України

Стаття 95. Пункти пропуску на митному кордоні України, через які переміщуються товари і транспортні засоби

Переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України здійснюється через пункти пропуску на митному кордоні України, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України відповідно до міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

Переміщення окремих видів товарів через митний кордон України може здійснюватися через спеціально визначені пункти про-

пуску на митному кордоні України. Перелік таких пунктів пропуску затверджується Кабінетом Міністрів України[24] ([25]).

Стаття 96. Заборона щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України

Ввезення в Україну, вивезення з України та транзит через її територію товарів окремих видів можуть заборонятися законами України.

Не можуть бути пропущені через митний кордон України товари:

1) заборонені до ввезення в Україну;

2) заборонені до вивезення з України;

3) заборонені до транзиту через митну територію України;

4) щодо яких не було здійснено митне оформлення;

5) які переміщуються через митний кордон України з порушенням вимог цього Кодексу та інших законів України.

До переміщення через митний кордон України у міжнародних поштових відправленнях забороняються культурні цінності.

Рішення митних органів щодо заборони або дозволу переміщення через митний кордон України конкретних товарів може бути оскаржено до суду.

---

[24] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1950 "Про затвердження переліку пунктів пропуску через митний кордон України, через які дозволяється переміщення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів".

[25] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1987 "Про затвердження переліку пунктів пропуску для автомобільного сполучення через державний кордон України для переміщення громадянами транспортних засобів та шасі і кузовів до них".

Стаття 97. Обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України

У випадках, передбачених законом, на окремі товари можуть запроваджуватися обмеження у разі їх переміщення через митний кордон України. Пропуск таких товарів через митний кордон України здійснюється на підставі дозволів уповноважених органів державної влади, що виконують відповідні контрольні функції.

Переліки товарів, переміщення яких через митний кордон України здійснюється на підставі дозволів органів державної влади, а також порядок видачі таких дозволів затверджуються Кабінетом Міністрів України. Органи державної влади, уповноважені видавати такі дозволи, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Порядок переміщення через митний кордон України валютних цінностей встановлюється Національним банком України.

Порядок здійснення митного контролю, оформлення та пропуску через митний кордон України товарів, щодо яких встановлено обмеження, встановлюється Кабінетом Міністрів України[26].

Стаття 98. Компетенція митних органів щодо здійснення контролю за переміщенням культурних цінностей через митний кордон України

Митні органи здійснюють контроль за переміщенням культурних цінностей через митний кордон України у взаємодії зі спеціально уповноваженим державним органом по контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України та спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері архівної справи і діловодства в порядку, встановленому законом.

---

[26] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1986 "Про порядок здійснення митного контролю, оформлення та пропуску через митний кордон України товарів, щодо переміщення яких установлено обмеження".

Глава 14
Тимчасове зберігання

Стаття 99. Склади тимчасового зберігання

Товари і транспортні засоби з моменту пред'явлення митному органу і до їх випуску відповідно до обраного митного режиму можуть перебувати на тимчасовому зберіганні під митним контролем. Такі товари і транспортні засоби до завершення митного оформлення з дозволу відповідного митного органу розміщуються на складах тимчасового зберігання. Митний режим щодо зазначених товарів і транспортних засобів обирається під час передачі цих товарів і транспортних засобів на тимчасове зберігання і не може змінюватися їх власником або уповноваженою ним особою без погодження з відповідним митним органом до закінчення строку тимчасового зберігання.

З метою створення сприятливих умов та скорочення часу проведення митного контролю та митного оформлення митним органом може прийматися рішення про організацію складів тимчасового зберігання, що належать транспортно-експедиційним організаціям, які переміщують товари і транспортні засоби через митний кордон України, чи іншим підприємствам, зі створенням зони митного контролю в межах таких складів.

Як склади тимчасового зберігання можуть використовуватися відповідним чином облаштовані складські приміщення, резервуари, криті чи відкриті майданчики, призначені для зберігання товарів і транспортних засобів. Дозвіл на їх використання як складів тимчасового зберігання надається митними органами, в зоні діяльності яких розташовані такі приміщення, резервуари, майданчики, у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Допускається розміщення товарів і транспортних засобів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, на складах митних органів.

Стаття 100. Дозвіл на використання приміщення, резервуару, майданчика як складу тимчасового зберігання

Приміщення, резервуар або майданчик можуть бути використані як склад тимчасового зберігання за наявності належним чином оформленого дозволу відповідного митного органу.

Порядок розгляду заяви і видачі дозволу на використання приміщення, резервуару, майданчика як складу тимчасового зберігання визначається Кабінетом Міністрів України[27] або уповноваженим ним органом.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи веде облік складів тимчасового зберігання та дозволів на їх відкриття, що видаються митними органами.

Якщо власник складу тимчасового зберігання не виконує обов'язків, додаткових вимог або обмежень, зазначених у статтях 104—106 цього Кодексу, дозвіл на використання приміщення, резервуару, майданчика як складу тимчасового зберігання може бути анульований митним органом, який його видав.

Порядок оскарження анулювання дозволу власником складу тимчасового зберігання визначається законом.

Стаття 101. Типи складів тимчасового зберігання

Склади тимчасового зберігання можуть бути закритого та відкритого типу.

Склади тимчасового зберігання закритого типу призначаються виключно для зберігання власником складу товарів, що належать йому.

Склади тимчасового зберігання відкритого типу призначаються для використання будь-якими особами.

---

[27] Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 700-р "Про надання повноважень Держмитслужбі на затвердження нормативно-правових актів".

Обов'язковою умовою для отримання дозволу на використання приміщення, резервуару, майданчика як складу тимчасового зберігання відкритого типу є наявність у підприємства ліцензії на право здійснення митної брокерської діяльності або діяльності митного перевізника.

Стаття 102. Взаємовідносини власника складу тимчасового зберігання з особами, які розміщують товари і транспортні засоби на складі

Взаємовідносини власника складу тимчасового зберігання з особами, які розміщують товари і транспортні засоби на складі, визначаються договором зберігання.

Взаємовідносини митних органів, що є власниками складів, у яких товари і транспортні засоби знаходяться на тимчасовому зберіганні під митним контролем, з особами, які розміщують такі товари і транспортні засоби на складі, здійснюються відповідно до цього Кодексу та цивільного законодавства України.

Стаття 103. Документи, необхідні для розміщення товарів і транспортних засобів на складі тимчасового зберігання

Для розміщення товарів і транспортних засобів на складі тимчасового зберігання митним органам подаються лише документи, що дають змогу ідентифікувати ці товари і транспортні засоби та підтверджують законні підстави знаходження цих товарів і транспортних засобів у особи, яка бажає користуватися послугами складу.

Стаття 104. Обов'язки власника складу тимчасового зберігання

Власник складу тимчасового зберігання зобов'язаний:

1) облаштувати склад і створити всі необхідні умови для забезпечення митного контролю;

2) виключити можливість вилучення із складу поза митним контролем товарів і транспортних засобів, які зберігаються на складі;

3) не перешкоджати здійсненню митного контролю;

4) вести облік і подавати митному органу звітність щодо товарів і транспортних засобів, які зберігаються на складі, відповідно до порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України або уповноваженим ним органом[28];

5) забезпечити неможливість проникнення сторонніх осіб на склад, де зберігаються товари і транспортні засоби;

6) обладнати склад не менше ніж двома засобами забезпечення (ідентифікації), один з яких має знаходитися у віданні митного органу;

7) виконувати умови дозволу на використання приміщення, резервуару, майданчика як складу тимчасового зберігання та вимоги митного органу, в тому числі забезпечувати доступ посадових осіб митного органу до товарів і транспортних засобів, що зберігаються на складі, в будь-який час на їхню вимогу надавати митним органам приміщення, обладнання і засоби зв'язку для здійснення і забезпечення митного контролю та митного оформлення.

Стаття 105. Додаткові права митних органів щодо складів тимчасового зберігання

Митні органи можуть встановлювати обов'язкові вимоги щодо конструкції, облаштування і місця розташування складів тимчасового зберігання відповідно до положення про склади тимчасового зберігання, що затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Митний орган має право не дозволяти розміщення товарів і транспортних засобів на складі тимчасового зберігання, якщо власник складу не забезпечує належних умов для діяльності на його території посадових осіб митного органу з метою проведення митного контролю за такими товарами і транспортними засобами.

---

[28] Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 700-р "Про надання повноважень Держмитслужбі на затвердження нормативно-правових актів".

Стаття 106. Обмеження щодо розміщення товарів на складі тимчасового зберігання

На складі тимчасового зберігання можуть розміщуватися будь-які товари і транспортні засоби. Товари, які можуть завдати шкоди іншим товарам, або ті, що потребують особливих умов зберігання, повинні розміщуватися в спеціально пристосованих приміщеннях складу тимчасового зберігання.

Не підлягають передачі на тимчасове зберігання підприємствам товари і транспортні засоби, що зберігаються виключно митним органом відповідно до статті 166 цього Кодексу.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи може визначати також перелік окремих видів товарів і транспортних засобів, які передаються на тимчасове зберігання під митним контролем лише на склади митних органів.

Стаття 107. Особа, відповідальна за схоронність товарів і транспортних засобів, розміщених на складі тимчасового зберігання

Відповідальним перед митними органами за втрату чи пошкодження товарів і транспортних засобів, розміщених на складі тимчасового зберігання, є власник складу тимчасового зберігання.

За видачу без дозволу митного органу або втрату товарів, транспортних засобів, розміщених на складі тимчасового зберігання, власник складу тимчасового зберігання несе відповідальність, передбачену цим Кодексом.

Стаття 108. Строк тимчасового зберігання товарів і транспортних засобів

Строк тимчасового зберігання товарів і транспортних засобів на складі тимчасового зберігання не може перевищувати трьох місяців.

Кабінет Міністрів України може встановлювати для товарів і транспортних засобів окремих категорій менші строки зберігання.

Строк тимчасового зберігання товарів і транспортних засобів, зазначений у частині першій цієї статті, за заявою декларанта може бути продовжений, але не більше ніж на один місяць, митним органом, якому підпорядкований митний орган, за дозволом якого товари і транспортні засоби були розміщені на складі. Заява про продовження строку тимчасового зберігання товарів і транспортних засобів попередньо погоджується з власником складу та відповідним митним органом.

До закінчення строків зберігання, зазначених у частинах першій, другій та третій цієї статті, товари і транспортні засоби, що тимчасово зберігаються під митним контролем, повинні бути:

1) задекларовані власником або уповноваженою ним особою до обраного митного режиму;

2) або передані власником або уповноваженою ним особою для зберігання відповідному митному органу.

Стаття 109. Операції з товарами і транспортними засобами, що знаходяться на складі тимчасового зберігання

Крім операцій, зазначених у статті 63 цього Кодексу, товари і транспортні засоби, що знаходяться на складі тимчасового зберігання, можуть бути з дозволу митного органу піддані:

1) оглядові та вимірюванню власником складу, іншою особою, яка розмістила ці товари і транспортні засоби на складі, або її представником;

2) операціям, необхідним для забезпечення зберігання цих товарів і транспортних засобів у незмінному стані.

З дозволу митного органу можуть також братися проби та зразки товарів, що зберігаються на складі.

Розділ V
МИТНІ ПРОЦЕДУРИ ПРИ ПЕРЕМІЩЕННІ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ РІЗНИМИ ВИДАМИ ТРАНСПОРТУ

Глава 15
Загальні положення

Стаття 110. Засоби та способи переміщення товарів

Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється засобами авіаційного, водного, автомобільного, залізничного, трубопровідного транспорту, а також лініями електропередачі.

Залежно від наявності перевізника, відправника, одержувача, а також договору на перевезення товари переміщуються у:

1) вантажних відправленнях;

2) супроводжуваному багажі;

3) несупроводжуваному багажі;

4) ручній поклажі;

5) міжнародних поштових відправленнях;

6) міжнародних експрес-відправленнях.

Стаття 111. Митні процедури на транспорті

Транспортні засоби, якими переміщуються громадяни та товари через митний кордон України, підлягають митному контролю та митному оформленню.

Митні процедури, що здійснюються під час митного контролю та митного оформлення транспортних засобів, якими переміщу-

ються громадяни та товари через митний кордон України, мають уніфікований характер і не залежать від країни реєстрації або країни — власника транспортного засобу, країни, з якої прибув цей транспортний засіб, або країни, куди він прямує, крім випадків, передбачених міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку, та відповідними міжнародними актами, в частині застосування санкцій та обмежень у торгівлі з окремими країнами.

Стаття 112. Взаємодія в оформленні міжнародних перевезень товарів

Митний контроль за міжнародними перевезеннями товарів здійснюється митними органами у взаємодії з іншими відповідними контрольними службами за спільними технологічними схемами з визначенням часу та послідовності виконання кожною службою своїх безпосередніх обов'язків.

Розклад руху транспортних засобів через митний кордон України затверджується центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту за погодженням зі спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи та спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у справах охорони державного кордону України.

Зазначені у частині першій цієї статті технологічні схеми затверджуються керівниками митних органів за погодженням з керівниками відповідних органів охорони державного кордону України, центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту та інших відповідних контрольних служб.

Стаття 113. Сприяння посадовим особам митних органів у здійсненні митних процедур

З метою прискорення здійснення митних процедур під час переміщення транспортних засобів через митний кордон України працівники водного, повітряного, автомобільного та залізничного транспорту сприяють посадовим особам митних органів у виконанні ними своїх службових обов'язків.

Стаття 114. Службові приміщення митних органів у портах, міжнародних аеропортах і на прикордонних залізничних станціях

Адміністрація морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій на договірних засадах забезпечує митні органи необхідними службовими приміщеннями, обладнанням, засобами зв'язку та створює належні умови для здійснення ними митних процедур.

Перелік приміщень та вимоги до них визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[29] і центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту України відповідно до обсягу та характеру міжнародних перевезень.

Стаття 115. Митні процедури щодо запасів для споживання

Під запасами, призначеними для споживання, розуміються:

1) товари, призначені для споживання пасажирами та екіпажем на борту суден, літаків, у поїздах, інших транспортних засобах, незалежно від того, продаються ці товари чи ні;

2) товари, включаючи паливно-мастильні матеріали, необхідні для експлуатації та технічного обслуговування суден, літаків, засобів залізничного та іншого транспорту, у тому числі придбані за кордоном у зв'язку з ліквідацією аварії або для здійснення необхідного поточного ремонту цих транспортних засобів;

3) товари, призначені для матеріально-технічного постачання та спорядження, паливно-мастильні матеріали, сировина для промислової переробки, продовольство, інші товари, що вивозяться за межі

[29] Наказ Держмитслужби та Мінтрансу України від 06.03.2003 № 14/168 "Про затвердження Переліку службових приміщень, якими адміністрації морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій забезпечують на договірних засадах митні органи, а також про встановлення вимог до таких приміщень".

митної території України для забезпечення виробничої діяльності українських та орендованих (зафрахтованих) українськими підприємствами суден, які здійснюють морський промисел.

Запаси, призначені для споживання, що переміщуються на суднах, літаках, засобах залізничного та іншого транспорту через митний кордон України в обсягах, що визначаються на підставі встановлених Кабінетом Міністрів України норм споживання та з урахуванням тривалості рейсу, підлягають митному оформленню в безліцензійному порядку без декларування та сплати податків і зборів (крім випадків, передбачених цим Кодексом), а понад зазначені норми — у загальному порядку відповідно до заявленого митного режиму.

Стаття 116. Пропуск спеціального обладнання, що ввозиться (вивозиться) разом з транспортними засобами

Спеціальне обладнання, призначене для навантаження, вивантаження, захисту і зберігання вантажу, яке переміщується разом з транспортним засобом через митний кордон України, підлягає пропуску у тому ж порядку, що і транспортний засіб, за умови використання такого обладнання за призначенням та зворотного вивезення (ввезення) разом з цим транспортним засобом.

Стаття 117. Пропуск запасних частин та обладнання для ремонту транспортних засобів

Запасні частини та обладнання, призначені для використання в процесі ремонту чи технічного обслуговування транспортних засобів, тимчасово ввезених на митну територію України або тимчасово вивезених з неї, можуть ввозитися (вивозитися) під зобов'язання про їх зворотне вивезення (ввезення) без справляння податків і зборів. Митний орган, що здійснює пропуск таких запасних частин та обладнання, може застосовувати заходи гарантування, зазначені у статті 211 цього Кодексу.

Замінені запасні частини та обладнання можуть не вивозитися за межі митної території України (не ввозитися на неї), а з дозволу митного органу:

бути пред'явлені митному органу та оформлені для вільного обігу на митній території України (за її межами);

бути знищені під контролем митного органу.

Стаття 118. Обмеження щодо пропуску алкогольних напоїв та тютюнових виробів через митний кордон України на борту транспортного засобу

На борту транспортного засобу, що здійснює міжнародний рейс і прибуває на митну територію України, дозволяється ввозити та вивозити для споживання членами екіпажу та пасажирами алкогольні напої та тютюнові вироби з розрахунку споживання однією особою на добу за нормами, що встановлюються Кабінетом Міністрів України[30].

Стаття 119. Тимчасовий пропуск транспортних засобів на митну територію України

Транспортні засоби, що використовуються для переміщення товарів та пасажирів через митний кордон України, можуть тимчасово ввозитися на митну територію України без справляння податків і зборів та без застосування заходів нетарифного регулювання.

Тимчасово ввезені на митну територію України транспортні засоби підлягають вивезенню без внесення в їх конструкцію будь-яких змін (без урахування природного зношення, витрати пальномастильних матеріалів та необхідного ремонту).

Тимчасове ввезення транспортних засобів на територію України допускається за умови, що такі транспортні засоби не використовуватимуться для внутрішніх перевезень на митній території України,

[30] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1882 "Про встановлення норм ввезення (вивезення) алкогольних напоїв і тютюнових виробів для споживання членами екіпажу та пасажирами на борту транспортного засобу, який здійснює міжнародний рейс і прибуває на митну територію України".

Стаття 120. Товари, помилково ввезені на митну територію України

Товари можуть вважатися помилково ввезеними на митну територію України, якщо перевізником або одержувачем буде доведено, що ввезення цих товарів не є результатом навмисних дій чи грубої недбалості.

Помилково ввезеними на митну територію України не можуть вважатися товари, умови та підстави ввезення яких були змінені після перетинання ними митного кордону України.

Глава 16
Митні процедури на морському і річковому транспорті

Стаття 121. Місця здійснення митних процедур

Митні органи здійснюють митні процедури в зонах митного контролю на території морських та річкових портів, а також в акваторії портів, відкритих для міжнародних перевезень.

Стаття 122. Зони митного контролю в морських та річкових портах

Зони митного контролю в морських та річкових портах розташовуються в межах, відведених адміністрацією цих портів, територій та акваторій.

Порядок створення та функціонування зон митного контролю у морських та річкових портах визначається Кабінетом Міністрів України[31].

[31] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1947 "Про затвердження Порядку створення зон митного контролю та їх функціонування і Порядку надання дозволу на розміщення у зонах митного контролю споруд та об'єктів інфраструктури, що належать іншим, ніж митні, органам державної влади, які здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України".

Стаття 123. Тривалість митного контролю

Судно закордонного плавання протягом усього часу стоянки в порту перебуває під митним контролем. Митний орган має право в цей період здійснювати огляд і переогляд судна, пломбування та опечатування його окремих трюмів і приміщень, де знаходяться товари, підстави для ввезення на митну територію України, вивезення за межі митної території України чи транзит через територію України яких відсутні.

Стаття 124. Строк митного оформлення суден закордонного плавання

Залежно від водотоннажності і призначення суден закордонного плавання їх митне оформлення проводиться в строк, який визначається керівником митного органу за погодженням з керівником відповідного органу охорони державного кордону України та іншими контрольними службами.

Митне оформлення суден закордонного плавання здійснюється цілодобово у порядку їх прибуття.

Стаття 125. Розміщення об'єктів митного контролю у водному сполученні

Райони розвантаження та завантаження суден закордонного плавання, посадки та висадки пасажирів цих суден, а також місця стоянки суден для здійснення митного контролю визначаються адміністрацією порту з урахуванням функціональної і технологічної діяльності порту та за поданням митного органу, погодженим з органом охорони державного кордону України.

Зміна місця стоянки суден визначається адміністрацією порту з повідомленням відповідного митного органу та органу охорони державного кордону України.

Стаття 126. Митний контроль у разі виникнення особливих обставин

Якщо судно закордонного плавання внаслідок аварії, стихійного лиха або інших обставин, що мають характер непереборної сили, не в змозі досягти одного з місць здійснення митного контролю на митній території України, вивантаження з нього товарів допускається в місцях, де немає митних органів. У таких випадках капітан судна повинен вжити всіх необхідних заходів для забезпечення зберігання цих товарів та пред'явлення їх найближчому митному органу.

Стаття 127. Митний контроль за вантажними операціями у водному сполученні

Вивантаження товарів із суден закордонного плавання та завантаження товарів на зазначені судна здійснюються з дозволу митного органу та під його контролем згідно з товаросупровідними документами, передбаченими законодавством України. Пропуск через митний кордон України товарів, що перевозяться в міжнародному водному сполученні, здійснюється на підставі оформлених митних декларацій.

Стаття 128. Митний контроль суден закордонного плавання, що перетинають державний кордон України на нетривалий час

Судно закордонного плавання, яке заходить у відкритий для міжнародних водних перевезень порт для поповнення запасів води, палива, продовольства, проведення термінових ремонтних робіт на строк до двох діб, митному оформленню не підлягає, але перебуває під митним контролем до його відправлення.

Товари, які завантажуються на це судно, підлягають митному оформленню на загальних підставах.

Стаття 129. Митний контроль каботажних суден

Судна каботажного плавання, що плавають під Державним Прапором України, а також судна каботажного плавання, що плавають під іноземним прапором, за умови одержання на це дозволу

центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту, перебувають під митним контролем протягом усього часу каботажу. Митне оформлення таких суден здійснюється документально після повернення з рейсу на підставі письмового повідомлення капітана судна про те, що судно під час рейсу не заходило в порти інших держав і не причалювало до суден закордонного плавання, а при виході в рейс — що цим рейсом не передбачається захід до портів інших держав та причалювання до суден закордонного плавання.

Митне оформлення рибної продукції, виробленої українськими суднами в межах Азово-Чорноморського басейну, здійснюється без оформлення вантажної митної декларації. Оподаткування зазначеної продукції здійснюється відповідно до законів України.

Якщо судно під час рейсу з будь-якої причини заходило в порти інших держав або причалювало до суден закордонного плавання, воно підлягає митному контролю на загальних підставах.

Стаття 130. Митне оформлення українських суден, побудованих чи придбаних за кордоном або проданих за кордон

Митне оформлення придбаного або побудованого резидентом за межами митної території України судна здійснюється після набуття резидентом права власності на таке судно в режимі імпорту під час його першого заходу в один з українських портів.

Митне оформлення придбаного нерезидентом на митній території України судна здійснюється в режимі експорту, якщо таке судно вивозиться за межі митної території України, або в режимі тимчасового ввезення, якщо таке судно використовується на митній території України.

Стаття 131. Дозвіл митного органу на відправлення судна закордонного плавання

Органи управління портом не дозволяють капітанові судна закордонного плавання виходити з акваторії порту без відмітки митного органу на відповідному судновому документі.

Для тимчасового відходу судна із порту у зв'язку з дією непереборної сили, стихійним лихом, а також з метою рятування людей дозвіл митного органу не обов'язковий.

Стаття 132. Митний контроль за переміщенням товарів через борти іноземних військових кораблів

Товари, що переміщуються через борти іноземних військових кораблів на митну територію України або у зворотному напрямку, підлягають митному контролю та митному оформленню.

Глава 17
Митні процедури на авіатранспорті

Стаття 133. Міжнародні аеропорти

Переміщення товарів через митний кордон України повітряним шляхом здійснюється через міжнародні аеропорти, в яких розташовані митні органи.

Переміщення товарів через митний кордон України через інші аеропорти та поза місцем розташування митних органів допускається у виняткових випадках за дозволом Кабінету Міністрів України[32] або у разі вимушеної посадки повітряного судна.

Стаття 134. Документи для контролю за повітряним судном

Командир повітряного судна зобов'язаний подати для здійснення митного контролю такі документи:

1) генеральну декларацію;

2) документи про поштові відправлення, товари та товаросупровідні документи;

---

[32] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1884 "Про надання дозволу на переміщення товарів через митний кордон України через аеропорти, в яких не розташовані митні органи".

3) інші документи, передбачені цим Кодексом, іншими законами України, а також міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку.

Дозвіл митного органу на вивантаження товарів з повітряного судна або завантаження товарів на нього надається після перевірки поданих документів та встановлення їх відповідності вимогам цього Кодексу.

Стаття 135. Вимушена посадка

Командир повітряного судна, який здійснив вимушену посадку за межами міжнародного аеропорту, зобов'язаний вжити необхідних заходів для забезпечення збереження товарів, які підлягають митному контролю, та протягом доби повідомити найближчий міжнародний аеропорт про місце посадки судна.

Адміністрація міжнародного аеропорту після одержання такого повідомлення зобов'язана забезпечити перевезення посадових осіб митного органу до місця посадки судна або доставити пасажирів, екіпаж, а також товари, що підлягають митному контролю, до митного органу.

Стаття 136. Пропуск товарів, що перевозяться транзитними авіапасажирами

Товари, що перевозяться транзитними авіапасажирами (за винятком товарів, заборонених до транзиту), не підлягають обкладенню податками і зборами та безперешкодно переміщуються в межах зони митного контролю міжнародного аеропорту.

Стаття 137. Взаємодія в оформленні авіаперевезень

Митний контроль за міжнародними авіаперевезеннями здійснюється митним органом міжнародного аеропорту у взаємодії з контрольними та іншими службами, що беруть участь в оформленні міжнародних повітряних суден та їх екіпажів, вантажів, пасажирів та багажу.

Спільні технологічні схеми оформлення міжнародних авіаперевезень та розподіл обов'язків під час їх здійснення затверджуються керівниками авіапідприємства, митного органу та органу охорони державного кордону України.

У спільних технологічних схемах визначаються місце, строк та послідовність оформлення кожною службою міжнародних авіаперевезень.

Стаття 138. Пільговий режим митного контролю повітряного судна

Митний контроль та митне оформлення повітряного судна, яке перевозить офіційні державні делегації, здійснюються без митного огляду.

Підставою для застосування пільгового режиму митного контролю є подання митному органу офіційного повідомлення Міністерства закордонних справ України.

Глава 18
Митні процедури на залізничному транспорті

Стаття 139. Митні процедури в пунктах пропуску залізничного рухомого складу через державний кордон України

У зонах митного контролю пунктів пропуску залізничного транспорту на державному кордоні України здійснюються перевірка документів, огляд залізничного рухомого складу, а також інші митні процедури, передбачені цим Кодексом.

Розвантажувальні, навантажувальні, перевантажувальні та інші операції, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, проводяться підприємствами залізниці за свій рахунок.

Стаття 140. Проведення митного контролю на залізничному транспорті

Порядок та строки проведення митного контролю на залізничному транспорті визначаються спільними технологічними схемами, які затверджуються начальниками залізничних станцій, керівниками митних органів та органів охорони державного кордону України.

Стаття 141. Документи для митного контролю товарів, що перевозяться залізничним транспортом

При надходженні до митного контролю товарів, що перевозяться залізничним транспортом, працівники залізничної станції подають до митного органу:

1) передатну відомість (багажний список);

2) залізничні накладні;

3) інші документи, передбачені цим Кодексом, міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку, та іншими законами України.

Стаття 142. Відповідальність за доставку товарів до митного органу призначення

Залізниця несе відповідальність за втрату чи неналежну доставку товарів, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення.

Стаття 143. Місце здійснення митних процедур у міжнародному залізничному сполученні

Митний контроль товарів і транспортних засобів у міжнародному залізничному сполученні здійснюється в зонах митного контролю. Пасажири поїздів міжнародного сполучення можуть проходити митний контроль також в інших місцях, визначених уздовж

маршруту руху поїзда за погодженням між спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у справах охорони державного кордону України та центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту.

З метою запобігання порушенню розкладу руху поїздів митний контроль може здійснюватися поза пунктами пропуску на державному кордоні або в місцях, визначених керівником митного органу за погодженням з керівниками залізничної станції та органу охорони державного кордону України.

У виняткових випадках, перелік яких визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[33], на вимогу митного органу окремі вагони, локомотиви, інші елементи рухомого складу для здійснення митного контролю можуть бути виключені зі складу поїзда, якщо проведення такого контролю у складі поїзда неможливе.

Відправлення залізничних транспортних засобів з місць стоянки здійснюється з дозволу митного органу та органу охорони державного кордону України.

Стаття 144. Пропуск товарів, що перевозяться у вагонах-ресторанах поїздів міжнародного сполучення

Продукти харчування та безалкогольні напої, вино, лікерні, коньячні, горілчані вироби, що переміщуються через митний кордон України у вагонах-ресторанах поїздів міжнародного сполучення, підлягають обов'язковому декларуванню митним органам.

Продукти харчування та безалкогольні напої пропускаються через митний кордон України без справляння податків і зборів за умови, що:

[33] Наказ Держмитслужби України від 05.11.2002 № 610 "Про визначення переліку виняткових випадків, коли окремі вагони, локомотиви, інші елементи рухомого складу можуть бути виключені зі складу поїзда для проведення митного контролю".

а) вони призначені для реалізації виключно з метою споживання безпосередньо у поїзді;

б) їх обсяг не перевищує встановленої законодавством України кількості, мінімально необхідної для забезпечення нормальних послуг вагона-ресторану протягом повного рейсу.

Алкогольні напої та тютюнові вироби, що переміщуються у вагонах-ресторанах, пропускаються через митний кордон України за умови сплати усіх належних податків і зборів.

Глава 19
Митні процедури на автомобільному транспорті

Стаття 145. Документи, необхідні для митного контролю автотранспортних засобів

Особи, які здійснюють перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України автомобільним транспортом, повинні мати відповідні документи, передбачені цим Кодексом, іншими законами України та міжнародними договорами, укладеними в установленому законом порядку.

Стаття 146. Обов'язки осіб, що переміщують товари під митним контролем автомобільним транспортом

Особи, що переміщують товари під митним контролем автомобільним транспортом, зобов'язані:

1) доставити товари за місцем призначення із збереженням митних забезпечень;

2) не розпочинати вивантаження чи перевантаження товарів без дозволу митного органу;

3) пред'явити митному органу необхідні для здійснення митного контролю і митного оформлення документи;

4) у невідкладних випадках за свій рахунок здійснювати вивантаження, навантаження, розпакування та упакування товарів і пред'являти їх до митного контролю.

Стаття 147. Порядок митного оформлення автотранспортних засобів, які перевозять товари через митний кордон України

Автотранспортний засіб, що використовується для переміщення товарів через митний кордон України, не потребує окремої митної декларації, якщо під час такого переміщення декларуються товари, які перевозяться цим автотранспортним засобом.

Відомості про автотранспортний засіб, що перевозить товари, вносяться до митної декларації, якою оформлено ці вантажі, книжки МДП, передбаченої Митною конвенцією про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року (Конвенцією МДП 1975 року), товарно-транспортних накладних, дорожнього листа, провізних та інших супровідних документів, передбачених законодавством.

Глава 20
Митні процедури на трубопровідному транспорті та лініях електропередачі

Стаття 148. Порядок здійснення митного контролю товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі

Митний контроль товарів, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, у тому числі з метою транзиту через митну територію України, здійснюється в місцях митного контролю, які визначаються Кабінетом Міністрів України.

Порядок та строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, визначаються Кабінетом Міністрів України виходячи з особливостей їх переміщення через митний кордон України.

Стаття 149. Документи, необхідні для митного оформлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом

Для митного оформлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом, декларант подає митному органу такі документи:

1) зовнішньоекономічний договір (контракт);

2) акт (акти) приймання-передачі товару;

3) сертифікат якості;

4) рахунок-фактуру (інвойс);

5) маршрутну телетайпограму;

6) дозволи (ліцензії) відповідних органів державної влади;

7) інші документи, передбачені цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 150. Документи, необхідні для митного оформлення електроенергії

Для митного оформлення електроенергії декларант подає митному органу такі документи:

1) зовнішньоекономічний договір (контракт);

2) довідку-підтвердження відповідного підприємства про кількість електроенергії, що переміщується через митний кордон України;

3) інші документи, передбачені цим Кодексом та іншими законами України.

Глава 21
Переміщення товарів через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Стаття 151. Переміщення міжнародних поштових відправлень через митний кордон України

Міжнародні поштові відправлення переміщуються через митний кордон України, в тому числі транзитом через територію України, після здійснення митного контролю і митного оформлення товарів, що знаходяться в цих поштових відправленнях.

Підприємства поштового зв'язку України зобов'язані за свій рахунок пред'являти митним органам для здійснення митного оформлення міжнародні поштові відправлення, що переміщуються через митний кордон України.

Митний контроль і митне оформлення товарів, що переміщуються в міжнародних поштових відправленнях через митний кордон України, здійснюються в місцях міжнародного поштового обміну, які визначаються та обладнуються центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації України за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Доставка міжнародних поштових відправлень до місць митного оформлення, їх розпакування і пред'явлення для огляду, перепакування та зберігання здійснюються підприємствами поштового зв'язку України за свій рахунок за участю і під контролем митних органів.

Стаття 152. Переміщення міжнародних експрес-відправлень через митний кордон України

Міжнародні експрес-відправлення переміщуються через митний кордон України, в тому числі транзитом через територію України, після здійснення митного контролю і митного оформлення товарів, що знаходяться у цих відправленнях.

Митний контроль і митне оформлення товарів, що переміщуються в міжнародних експрес-відправленнях через митний кордон України, здійснюються в місцях, які визначаються та обладнуються відповідним експрес-перевізником за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Доставка міжнародних експрес-відправлень до місць митного оформлення, їх розпакування і пред'явлення для огляду, перепакування та зберігання здійснюються відповідним експрес-перевізником за свій рахунок за участю і під контролем митних органів.

Стаття 153. Порядок та умови здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що пересилаються в міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Порядок та умови здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, встановлюються Кабінетом Міністрів України[34].

[34] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1948 "Деякі питання здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних поштових та експрес-відправленнях".

Розділ VI
РОЗПОРЯДЖЕННЯ ТОВАРАМИ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ

Глава 22
Переміщення товарів і транспортних засобів між митними органами. Транзитні перевезення

Стаття 154. Права та обов'язки перевізника

Перевізники мають право не приймати для перевезення між митними органами товари у разі:

1) оформлення митних і транспортних документів з порушенням порядку, встановленого законодавством України з питань митної справи;

2) якщо митне забезпечення, накладене на транспортний засіб і упаковку товарів, не виключає можливості доступу до товарів без порушень такого забезпечення.

Перевізники зобов'язані доставити товари у митний орган призначення, а також подати передбачені законодавством документи на них.

Витрати на такі перевезення відшкодовуються у порядку, передбаченому законом.

Стаття 155. Види транзитних перевезень

Транзитні перевезення здійснюються як прохідний та внутрішній митний транзит.

Прохідний митний транзит — це переміщення товарів під митним контролем від одного пункту пропуску, розташованого на митному кордоні України, — пункту ввезення на митну територію України — до іншого пункту пропуску, розташованого на митному кордоні України, — пункту вивезення за межі митної території України.

Внутрішнім митним транзитом вважається переміщення товарів під митним контролем:

1) від пункту пропуску, розташованого на митному кордоні України, — пункту ввезення на митну територію України — до митного органу, розташованого на митній території України;

2) від митного органу, розташованого на митній території України, до пункту пропуску, розташованого на митному кордоні України, — пункту вивезення за межі митної території України;

3) від одного митного органу, розташованого на митній території України, до іншого митного органу, розташованого на митній території України.

Стаття 156. Умови здійснення транзиту товарів

Товари, що переміщуються транзитом, повинні:

1) залишатися у незмінному стані, крім природних втрат, і не використовуватися з іншою метою, крім транзиту;

2) бути доставленими до митного органу призначення у строк, визначений митним органом відправлення.

Під час транзиту товарів на митній території України з дозволу та під контролем митного органу можуть здійснюватися окремі операції (перевантаження, вивантаження, навантаження, перепакування) з такими товарами без зміни їхніх властивостей та товарного вигляду.

Стаття 157. Маршрути транзитних перевезень

Митний транзит товарів через територію України здійснюється за маршрутами, які визначаються перевізниками на власний розсуд, виходячи з міркувань економічної доцільності за умови додержання вимог, що визначаються відповідно до цього Кодексу.

Кабінетом Міністрів України можуть встановлюватися обмеження щодо використання окремих шляхів та напрямків транзиту на території України, визначатися шляхи чи напрямки руху для певних видів транспорту чи товарів, що переміщуються транзитом через територію України, пункти пропуску для ввезення та вивезення окремих видів товарів.

Стаття 158. Тривалість митного транзиту

Граничні строки прохідного митного транзиту залежно від виду транспорту встановлюються Кабінетом Міністрів України[35].

Строк доставки товарів до митного органу призначення визначається митним органом відправлення відповідно до чинних в Україні нормативів на перевезення вантажів виходячи з виду транспорту, маршруту, відстані до кінцевого пункту та інших умов перевезення. До цього строку не включається час зберігання товарів на складах у разі перевантаження з одного виду транспорту на інший, а також час, необхідний для здійснення інших операцій з товарами, дозволених митними органами.

Стаття 159. Заходи, що вживаються у разі аварії чи дії непереборної сили при здійсненні транзитного перевезення

Якщо транспортний засіб при здійсненні транзитного перевезення внаслідок аварії або дії непереборної сили не зміг прибути до митного органу призначення, допускається вивантаження товарів в іншому місці. При цьому перевізник зобов'язаний:

1) вжити всіх необхідних заходів для забезпечення збереження товарів та недопущення будь-якого їх використання;

2) терміново повідомити найближчий митний орган про обставини події, місцезнаходження товарів та транспортних засобів;

---

[35] Постанова Кабінету Міністрів України від 13.12.2002 № 1908 "Про встановлення граничних термінів прохідного митного транзиту товарів".

3) забезпечити перевезення товарів до найближчого митного органу або доставку посадових осіб митного органу до місцезнаходження зазначених товарів.

Митні органи не відшкодовують перевізнику витрати, понесені у зв'язку із вжиттям заходів, передбачених цією статтею.

Стаття 160. Відповідальність за порушення встановленого порядку переміщення товарів транзитом

За порушення встановленого порядку переміщення товарів транзитом перевізник притягується до відповідальності в порядку, встановленому законом.

Глава 23
Заходи гарантування доставки товарів, що перебувають під митним контролем

Стаття 161. Заходи гарантування доставки

До товарів, що перебувають під митним контролем і переміщуються транзитом, може застосовуватися один із таких заходів гарантування доставки цих товарів до митного органу призначення:

1) надання власником товарів (уповноваженою ним особою) гарантій митним органам;

2) охорона та супроводження товарів митними органами;

3) перевезення товарів митним перевізником;

4) перевезення на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року (Конвенції МДП 1975 року).

Стаття 162. Гарантії доставки товарів до митного органу призначення

Власники товарів (уповноважені ними особи) можуть надавати митним органам гарантії щодо обов'язкової доставки товарів до митного органу призначення.

Види, умови та порядок застосування гарантій визначаються законом.

Стаття 163. Охорона і супроводження товарів митними органами

Охорона і супроводження товарів митними органами здійснюються як при внутрішньому, так і при прохідному митному транзиті.

Форми та методи охорони і супроводження товарів до митного органу призначення, а також умови і порядок їх застосування визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[36].

За охорону і супроводження товарів митними органами справляється відповідна плата в розмірі, що не перевищує фактичних затрат митних органів.

Стаття 164. Перевезення товарів митним перевізником

Перевезення товарів митним перевізником як захід гарантування їх доставки до митного органу призначення здійснюється відповідно до статей 182—184 цього Кодексу.

Стаття 165. Умови застосування заходів гарантування доставки товарів

Рішення про застосування заходів гарантування доставки товарів до митних органів призначення приймається у кожному

[36] Наказ Держмитслужби України від 20.08.2003 № 565 "Про затвердження Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України".

конкретному випадку митними органами, розташованими у місцях, де розпочинається транзит таких товарів, за наявності підстав для застосування зазначених заходів.

Заходи гарантування доставки застосовуються в обов'язковому порядку до підакцизних товарів.

Вид заходу гарантування доставки товарів, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення обирається власником товарів чи уповноваженою ним особою, якщо інше не передбачено законом.

Заходи гарантування доставки товарів, що перебувають під митним контролем і перевозяться між митними органами, застосовуються за рахунок власника цих товарів або уповноваженої ним особи. Витрати на їх застосування митними та іншими органами державної влади України не відшкодовуються.

Умови та порядок застосування заходів гарантування доставки товарів до митного органу призначення визначаються цим Кодексом та іншими законами України.

Глава 24
Зберігання товарів і транспортних засобів на складах митних органів

Стаття 166. Товари, що зберігаються виключно митним органом

Обов'язковій передачі митному органу для зберігання підлягають товари:

1) не пропущені під час ввезення на митну територію України внаслідок установлених законом заборон чи обмежень на їх ввезення в Україну або транзит через територію України і не вивезені з території України в день їх ввезення;

2) що ввозяться громадянами на митну територію України і підлягають обкладенню податками і зборами, якщо вони не сплачені;

3) які до закінчення строків тимчасового зберігання підприємствами, встановлених частинами першою — третьою статті 108 цього Кодексу, не були задекларовані власником або уповноваженою ним особою до відповідного митного режиму;

4) які заявлені у режим відмови на користь держави відповідно до статті 246 цього Кодексу.

Товари, які підлягають обов'язковій передачі для зберігання митному органу (крім валютних цінностей), зберігаються на складах митних органів.

Валютні цінності, передані митному органу на зберігання, депонуються в уповноважених банках України.

Стаття 167. Склади митних органів

Під складами митних органів розуміються приміщення, резервуари, криті та відкриті майданчики, які належать митним органам або використовуються ними і спеціально обладнані для зберігання товарів.

Стаття 168. Товари і транспортні засоби, що зберігаються на складах митних органів

Крім товарів, зазначених у статті 166 цього Кодексу, на складах митних органів можуть зберігатися:

1) товари, що знаходяться на тимчасовому зберіганні під митним контролем відповідно до статті 99 цього Кодексу;

2) товари, що вивозяться за межі митної території України та після закінчення митного оформлення зберігаються під митним контролем до фактичного їх вивезення;

3) товари і транспортні засоби, які перебувають у режимі транзиту відповідно до статті 200 цього Кодексу;

4) товари, які перебувають у режимі митного складу відповідно до статті 212 цього Кодексу;

5) зразки товарів та техніко-технологічна документація, взяті митними органами для проведення класифікації товарів відповідно до статті 314 цього Кодексу;

6) зразки товарів та документація, одержані митними органами під час здійснення верифікації сертифікатів відповідно до статті 316 цього Кодексу;

7) проби та зразки товарів, необхідні для проведення експертизи у справах про порушення митних правил, взяті відповідно до статті 382 цього Кодексу;

8) товари і транспортні засоби, вилучені відповідно до статті 377 цього Кодексу.

Товари, заявлені у різні митні режими, повинні зберігатися на складах митних органів окремо з дотриманням порядку, встановленого законодавством для відповідних митних режимів.

Товари, що потребують спеціальних умов зберігання чи спеціального обладнання, не можуть зберігатися на складах митних органів, на яких не можуть бути створені відповідні умови чи відсутнє відповідне обладнання.

Порядок роботи складу митного органу визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Митні органи, на складах яких зберігаються товари і транспортні засоби, несуть відповідальність за їх втрату або пошкодження в порядку, встановленому законом.

Стаття 169. Строк зберігання товарів і транспортних засобів на складах митних органів

Товари, зазначені у пунктах 1—3 частини першої статті 166 та у пунктах 1—3 частини першої статті 168 цього Кодексу, можуть зберігатися на складах митних органів протягом трьох місяців.

Товари, зазначені у пункті 4 частини першої статті 168, можуть зберігатися на складах митних органів протягом строків, установлених статтею 214 цього Кодексу.

Товари, зазначені у пункті 4 частини першої статті 166, товари та документація, зазначені у пунктах 5—7 частини першої статті 168, а також товари і транспортні засоби, зазначені у пункті 8 частини першої статті 168 цього Кодексу, зберігаються на складах митних органів протягом строків, що визначаються законодавством[37].

Стаття 170. Операції з товарами, що зберігаються на складах митних органів підприємствами

Підприємства, які зберігають товари на складах митних органів під митним контролем, можуть з дозволу та під контролем цих органів здійснювати із зазначеними товарами операції, передбачені статтею 63 цього Кодексу, а також:

1) підготовку товарів до продажу та транспортування (роздрібнення партії, формування відправлень, сортування, упакування та перепакування);

2) змішування товарів (компонентів) без надання одержаній продукції характеристик і властивостей, що істотно відрізняють її від вихідних складових;

3) прості складські операції.

---

[37] Наказ Держмитслужби України від 28.08.2003 № 579 "Про встановлення строків зберігання".

Стаття 171. Видача товарів із складів митних органів

Товари, що зберігаються підприємствами на складах митних органів під митним контролем, можуть бути видані їм лише після їх митного оформлення.

Товари, зазначені у частині першій цієї статті, можуть бути видані також особі, до якої протягом строку зберігання перейшло право власності на ці товари або право володіння ними.

Глава 25
Розпорядження товарами, транспортними засобами та коштами

Стаття 172. Розпорядження товарами і транспортними засобами

Товари, що зберігаються під митним контролем (крім зазначених у пункті 1 частини першої статті 166 цього Кодексу), за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення строків зберігання, зазначених у частинах першій та другій статті 169 цього Кодексу, підлягають реалізації, про що відповідний митний орган повідомляє власника зазначених товарів не пізніш як за два тижні до закінчення строків зберігання.

Товари — предмети порушення митних правил, а також товари із спеціально виготовленими сховищами (тайниками) та транспортні засоби, які використовувалися для переміщення цих товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, конфісковані за рішенням суду, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законом, — безоплатній передачі у володіння і користування або знищенню у строки, встановлені законом для виконання судових рішень.

Товари, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, у тому числі товари — предмети порушення митних правил, вилучені відповідно до цього Кодексу, підлягають реалізації з урахуванням терміну їх придатності.

Товари, від яких власник відмовився на користь держави, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законом, — безоплатній передачі у володіння і користування або знищенню у строки, встановлені законом.

Товари і транспортні засоби, зазначені у частинах першій — четвертій цієї статті, реалізуються на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі в порядку, встановленому законодавством.

Реалізація здійснюється з нарахуванням усіх податків і зборів, що підлягають сплаті при переміщенні зазначених товарів, транспортних засобів через митний кордон України, за ставками, чинними на день реалізації, якщо такі податки і збори не були попередньо сплачені.

Порядок розпорядження окремими видами товарів, які не підлягають реалізації, встановлюється Кабінетом Міністрів України[38].

Стаття 173. Організація митних аукціонів

Митні аукціони організуються у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України[39].

Стаття 174. Розпорядження коштами, одержаними від реалізації товарів і транспортних засобів

Кошти, одержані від реалізації товарів, за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення строків збе-

[38] Постанова Кабінету Міністрів України від 26.04.2003 № 607 "Про затвердження Порядку організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації".

[39] Постанова Кабінету Міністрів України від 26.04.2003 № 607 "Про затвердження Порядку організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації".

рігання, зазначених у частинах першій та другій статті 169 цього Кодексу, після вирахування сум належних податків і зборів, виплати комісійної винагороди підприємству торгівлі, яке реалізувало зазначені товари, а також відшкодування витрат на зберігання цих товарів, їх оцінку, сертифікацію, транспортування, проведення, у разі необхідності, аналізів та експертиз, надсилання їх власникам відповідних повідомлень зберігаються на депозитному рахунку відповідного митного органу.

У разі, якщо товари — предмети порушення митних правил, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, реалізуються до винесення судом рішення по справі про порушення митних правил, усі кошти, одержані від їх реалізації, вилучаються для забезпечення відповідно до цього Кодексу стягнення вартості цих товарів у разі їх конфіскації.

Якщо за рішенням суду по справі до особи, яка вчинила порушення митних правил, не буде застосовано стягнення у вигляді конфіскації товарів, зазначених у частині другій цієї статті, або справу про порушення митних правил буде припинено, кошти, одержані від реалізації зазначених товарів, зберігаються на депозитному рахунку відповідного митного органу після вирахування сум належних податків і зборів. Витрати, зазначені у частині першій цієї статті, при цьому не відшкодовуються і комісійна винагорода підприємству торгівлі не виплачується.

Якщо за рішенням суду по справі до особи, яка вчинила порушення митних правил, буде застосовано тільки стягнення у вигляді штрафу, частина коштів, одержаних від реалізації товарів, зазначених у частині другій цієї статті, може вилучатися для забезпечення цього стягнення.

Кошти, одержані від реалізації товарів і транспортних засобів, конфіскованих за рішенням суду, а також товарів, від яких власник відмовився на користь держави, після відшкодування витрат, зазначених у частині першій цієї статті, та виплати комісійної винагороди підприємству торгівлі перераховуються до Державного бюджету України.

Власник товарів, зазначених у частині першій, а у відповідних випадках — і у частині другій цієї статті, або уповноважена ним особа може отримати з депозитного рахунку митного органу залишок коштів, одержаних від їх реалізації, протягом загального строку позовної давності, встановленого законом. У випадку, зазначеному в частині першій цієї статті, строк позовної давності обчислюється з дня передачі товарів на зберігання, а у випадках, зазначених у частинах третій та четвертій цієї статті, — з дня набрання законної сили рішенням суду по справі. Кошти, не отримані протягом цього строку, перераховуються до Державного бюджету України.

Стаття 175. Розпорядження конфіскованою валютою

Валюта України, іноземна валюта, конфісковані за рішеннями судів, перераховуються до Державного бюджету України.

Розділ VII
ПІДПРИЄМНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ІЗ НАДАННЯ ПОСЛУГ З ДЕКЛАРУВАННЯ ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ТА ПЕРЕВЕЗЕННЯ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ АБО ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ

Глава 26
Митний брокер

Стаття 176. Митний брокер

Митний брокер (посередник) — це підприємство, що здійснює декларування товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України, і має ліцензію на право здійснення митної брокерської діяльності, видану спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи. Митним брокером може бути тільки підприємство-резидент. Від імені цього підприємства декларування товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, може здійснювати його відокремлений структурний підрозділ (філія, представництво тощо).

Стаття 177. Здійснення діяльності митного брокера

Митний брокер здійснює брокерську діяльність відповідно до норм цього Кодексу та ліцензійних умов, що затверджуються спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування та органом ліцензування.

Взаємовідносини митного брокера з особою, яку він представляє, визначаються договором доручення.

Стаття 178. Ліцензування діяльності митного брокера

Ліцензування діяльності митного брокера здійснюється відповідно до Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності".

Стаття 179. Права та обов'язки митного брокера

Митний брокер виконує повноваження в обсязі, встановленому за дорученням особи, яку він представляє, здійснювати будь-які операції, пов'язані з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів та документів на них до митного оформлення.

Митний брокер має право здійснювати свої функції з декларування товарів і транспортних засобів у будь-якому митному органі України.

Вчиняючи дії, передбачені частиною першою цієї статті, митний брокер виконує всі обов'язки і несе відповідальність, встановлену законом.

Стаття 180. Реєстр митних брокерів

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи веде реєстр митних брокерів і забезпечує його періодичну публікацію.

Стаття 181. Інформація, отримана митним брокером та його працівниками від особи, яку вони представляють

Інформація, отримана митним брокером та його працівниками від особи, яку вони представляють у процесі здійснення митних процедур, може використовуватися виключно для цілей цих процедур.

За розголошення інформації, що становить комерційну таємницю або є конфіденційною, митний брокер несе відповідальність відповідно до закону.

Глава 27
Митний перевізник

Стаття 182. Митний перевізник

Митний перевізник — це підприємство, яке здійснює перевезення між митними органами товарів, що перебувають під митним контролем, без застосування при цьому заходів гарантування доставки товарів до митного органу призначення, передбачених пунктами 1, 2 та 4 частини першої статті 161 цього Кодексу, і має ліцензію на право здійснення діяльності митного перевізника, видану спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Митним перевізником може бути тільки підприємство-резидент.

Відносини митного перевізника з власником товарів визначаються відповідним договором.

Стаття 183. Ліцензування діяльності митного перевізника

Ліцензування діяльності митного перевізника здійснюється відповідно до Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності".

Стаття 184. Реєстр митних перевізників

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи веде реєстр митних перевізників і забезпечує його періодичну публікацію.

Розділ VIII
МИТНИЙ РЕЖИМ ЩОДО ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЯКІ ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Глава 28
Загальні положення

Стаття 185. Види митного режиму

Відповідно до мети переміщення товарів через митний кордон України запроваджуються такі види митного режиму:

1) імпорт;

2) реімпорт;

3) експорт;

4) реекспорт;

5) транзит;

6) тимчасове ввезення (вивезення);

7) митний склад;

8) спеціальна митна зона;

9) магазин безмитної торгівлі;

10) переробка на митній території України;

11) переробка за межами митної території України;

12) знищення або руйнування;

13) відмова на користь держави.

Митний режим, не передбачений частиною першою цієї статті, може встановлюватися тільки шляхом внесення відповідних змін до цього Кодексу.

Стаття 186. Вибір та зміна митного режиму

Декларант самостійно визначає митний режим товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України, відповідно до мети їх переміщення та на підставі документів, що подаються митному органу для здійснення митного контролю та митного оформлення.

Зміна митного режиму допускається за умови виконання всіх належних процедур щодо заявленого режиму, дотримання вимог законодавства щодо тарифних і нетарифних заходів регулювання та подання митному органу для здійснення митного контролю та митного оформлення відповідних документів, що підтверджують заявлений режим.

Стаття 187. Регулювання питань, пов'язаних із застосуванням митних режимів

Питання, пов'язані із здійсненням митного контролю відповідно до заявленого митного режиму, регулюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи, який визначає порядок здійснення такого контролю та надає роз'яснення щодо застосування відповідних митних процедур.

Глава 29
Імпорт

Стаття 188. Поняття митного режиму імпорту

Імпорт — митний режим, відповідно до якого товари ввозяться на митну територію України для вільного обігу без обмеження строку їх перебування на цій території та можуть використовуватися без будь-яких митних обмежень.

Стаття 189. Умови переміщення товарів у режимі імпорту

Ввезення товарів на митну територію України в режимі імпорту передбачає:

1) подання митному органу документів, що засвідчують підстави та умови ввезення товарів на митну територію України;

2) сплату податків і зборів, якими обкладаються товари під час ввезення на митну територію України відповідно до законів України;

3) дотримання вимог, передбачених законом, щодо заходів нетарифного регулювання та інших обмежень.

Глава 30
Реімпорт[40]

Стаття 190. Поняття митного режиму реімпорту

Реімпорт — митний режим, відповідно до якого товари, що походять з України та вивезені за межі митної території України згідно з митним режимом експорту, не пізніше ніж у встановлений законодавством строк ввозяться на митну територію України для вільного обігу на цій території.

Стаття 191. Умови переміщення товарів у режимі реімпорту

Товари можуть переміщуватися через митний кордон України у митному режимі реімпорту, якщо вони:

1) походять з митної території України;

2) ввозяться на митну територію України не пізніше ніж через один рік після їх вивезення (експорту) за межі митної території України;

---

[40] Наказ Держмитслужби України від 07.10.2003 № 662 "Про затвердження Порядку застосування митного режиму реімпорту до товарів, що переміщуються через митний кордон України".

3) не використовувалися за межами України з метою одержання прибутку;

4) ввозяться у тому ж стані, в якому вони перебували на момент вивезення (експорту), крім змін внаслідок природного зношення або втрат за нормальних умов транспортування та зберігання, а також інших випадків, що визначаються Кабінетом Міністрів України[41].

Стаття 192. Оформлення товарів у режимі реімпорту

Оформлення митним органом товарів у режимі реімпорту можливе лише за умови, що товари, заявлені у режим реімпорту, можуть бути ідентифіковані як такі, що були раніше експортованими товарами.

Стаття 193. Повернення сум вивізного (експортного) мита та інших коштів при реімпорті товарів

У разі реімпорту товарів протягом одного року з дати їх експорту суми вивізного (експортного) мита, сплачені при їх експорті, повертаються власникам цих товарів або уповноваженим ними особам на підставі їх заяв. Повернення зазначених сум здійснюється за рахунок Державного бюджету України органами Державного казначейства України за поданням відповідних митних органів.

Особа, що переміщує товари в режимі реімпорту, сплачує суми, одержані експортером як виплати або за рахунок інших пільг, наданих під час вивезення (експорту) цих товарів, а також проценти з цих сум, нараховані за обліковою ставкою Національного банку України.

[41] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1881 "Про переміщення товарів через митний кордон України у режимі реімпорту".

Глава 31
Експорт

Стаття 194. Поняття митного режиму експорту

Експорт — митний режим, відповідно до якого товари вивозяться за межі митної території України для вільного обігу без зобов'язання про їх повернення на цю територію та без встановлення умов їх використання за межами митної території України.

Стаття 195. Умови переміщення товарів у режимі експорту

Вивезення товарів за межі митної території України в режимі експорту передбачає:

1) подання митному органу документів, що засвідчують підстави та умови вивезення товарів за межі митної території України;

2) сплату податків і зборів, встановлених на експорт товарів;

3) дотримання експортером вимог, передбачених законом.

Глава 32
Реекспорт[42]

Стаття 196. Поняття митного режиму реекспорту

Реекспорт — митний режим, відповідно до якого товари, що походять з інших країн, не пізніше ніж у встановлений законодавством строк з моменту їх ввезення на митну територію України вивозяться з цієї території в режимі експорту.

Стаття 197. Умови переміщення товарів у режимі реекспорту

Товари, що походять з інших країн, можуть вивозитися за межі митної території України у режимі реекспорту, якщо:

---

[42] Наказ Держмитслужби України від 07.10.2003 № 661 "Про затвердження Порядку застосування митного режиму реекспорту до товарів, що переміщуються через митний кордон України".

1) митному органу подано дозвіл уповноваженого Кабінетом Міністрів України[43] органу чи органу, визначеного міжнародним договором України, укладеним в установленому законом порядку, на реекспорт товарів;

2) товари, що реекспортуються, перебувають у тому ж стані, в якому вони перебували на момент ввезення на митну територію України, крім змін внаслідок природного зношення або втрат за нормальних умов транспортування та зберігання;

3) товари, що реекспортуються, не використовувалися на території України з метою одержання прибутку;

4) товари, що реекспортуються, вивозяться не пізніше ніж через один рік з дня їх ввезення на митну територію України.

Стаття 198. Звільнення від оподаткування товарів, що реекспортуються

Звільнення від оподаткування товарів, що реекспортуються, регулюється виключно податковими законами України.

Стаття 199. Незастосування заходів нетарифного регулювання до товарів, що реекспортуються

До товарів, що реекспортуються, не застосовуються заходи нетарифного регулювання, крім випадків, визначених законом.

Глава 33
Транзит

Стаття 200. Поняття митного режиму транзиту

Транзит — митний режим, відповідно до якого товари і транспортні засоби переміщуються під митним контролем між двома митними органами або в межах зони діяльності одного митного

[43] Постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2003 № 1211 "Деякі питання реекспорту товарів".

органу без будь-якого використання таких товарів і транспортних засобів на митній території України.

Стаття 201. Умови переміщення товарів у режимі транзиту

Товари, що переміщуються транзитом, повинні:

1) перебувати у незмінному стані, крім змін внаслідок природного зношення або втрат за нормальних умов транспортування та зберігання;

2) не використовуватися на території України ні з якою іншою метою, крім транзиту;

3) у випадках, визначених законодавством України, переміщуватися за наявності дозволу на транзит через територію України, який видається відповідними уповноваженими органами;

4) у випадках, визначених Кабінетом Міністрів України, переміщуватися встановленими маршрутами та шляхами;

5) бути доставленими до митного органу призначення у строк, що визначається відповідно до чинних в Україні нормативів на перевезення вантажів, виходячи з виду транспорту, маршруту, відстані до кінцевого пункту та інших умов перевезення.

Стаття 202. Заходи гарантування під час транзиту товарів

У випадках, передбачених законодавством України, митний орган дозволяє переміщення товарів у режимі транзиту лише за умови належного обладнання транспортного засобу та застосування заходів гарантування доставки товарів до митного органу призначення, передбачених статтями 161—164 цього Кодексу.

Стаття 203. Допущення товарів до переміщення в режимі транзиту

Рішення про допущення товарів до переміщення в режимі транзиту приймається митним органом на підставі наявних документів

і за умови виконання перевізником положень цього Кодексу та інших законів України.

Глава 34
Тимчасове ввезення (вивезення)

Стаття 204. Поняття митного режиму тимчасового ввезення (вивезення)

Тимчасове ввезення (вивезення) — митний режим, відповідно до якого товари можуть ввозитися на митну територію України чи вивозитися за межі митної території України з обов'язковим наступним поверненням цих товарів без будь-яких змін, крім природного зношення чи втрат за нормальних умов транспортування.

Стаття 205. Умови переміщення товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення)

Переміщення товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення) передбачає:

1) подання митному органу документів на такі товари з обґрунтуванням підстав їх тимчасового ввезення на митну територію України (вивезення за межі митної території України);

2) надання митному органу, що здійснює митне оформлення товарів, які тимчасово ввозяться (вивозяться), зобов'язання про їх зворотне вивезення (ввезення) у строки, що обумовлені метою тимчасового ввезення (вивезення), але не перевищують строків, встановлених цим Кодексом;

3) подання митному органу, що здійснює митне оформлення товарів, які тимчасово ввозяться (вивозяться), дозволу відповідного компетентного органу на тимчасове ввезення (вивезення) товарів, якщо отримання такого дозволу передбачено законом.

Стаття 206. Товари, щодо яких може надаватися дозвіл на тимчасове ввезення (вивезення) з умовним повним звільненням від оподаткування

Дозвіл на тимчасове ввезення на митну територію України (тимчасове вивезення за межі митної території України) під зобов'язання про зворотне вивезення допускається щодо:

товарів, призначених для демонстрації або використання на виставках, ярмарках, конференціях або інших подібних заходах;

професійного обладнання, необхідного особам, які прибувають в Україну (виїжджають з України), для підготовки репортажів, здійснення записів або передач для засобів масової інформації або зйомки фільмів;

контейнерів, піддонів, упаковки, а також будь-яких інших товарів, що ввозяться (вивозяться) у зв'язку з якою-небудь комерційною операцією, але ввезення яких саме по собі не є комерційною операцією;

зразків товарів і предметів та рекламних фільмів за умови, що вони залишаються власністю особи, яка перебуває або проживає за межами території тимчасового ввезення, і їх використання на території України не має комерційного характеру;

товарів, що ввозяться з освітніми, науковими чи культурними цілями, тобто наукового та навчального обладнання, обладнання для поліпшення дозвілля моряків, а також будь-яких інших товарів, що ввозяться в рамках навчальної, наукової або культурної діяльності;

особистих речей пасажирів та товарів, що ввозяться для спортивних цілей;

матеріалів для реклами та туризму;

транспортних засобів, що використовуються виключно для перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України.

морських і повітряних суден, які ввозяться з метою ремонту;

устаткування та матеріалів, призначених нерезидентами для будівництва та ремонту морських та повітряних суден.

Стаття 207. Допущення товарів до переміщення в режимі тимчасового ввезення (вивезення)

Рішення про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення) приймається митним органом у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України[44].

Митні органи не допускають товари до переміщення в режимі тимчасового ввезення (вивезення), якщо немає можливості встановити надійність їх ідентифікації, а також у разі відсутності гарантій їх повернення.

Стаття 208. Строки тимчасового ввезення (вивезення) товарів

Загальний строк тимчасового ввезення (вивезення) товарів становить один рік з дня ввезення на митну територію України (вивезення з митної території України).

З урахуванням мети ввезення (вивезення) товарів та інших обставин строк, зазначений у частині першій цієї статті, може бути продовжений відповідним митним органом.

Стаття 209. Звільнення від сплати податків під час переміщення товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення)

Звільнення від сплати податків під час переміщення товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення) регулюється виключно податковими законами України.

---

[44] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1855 "Про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення)".

Стаття 210. Розпорядження товарами, щодо яких закінчилися строки тимчасового ввезення (вивезення)

До закінчення строків тимчасового ввезення (вивезення) особа, яка надала зобов'язання про зворотне вивезення (ввезення) товарів, що перебувають у режимі тимчасового ввезення (вивезення), повинна:

1) вивезти (ввезти) ці товари згідно із зобов'язанням, наданим митному органу;

2) або заявити про зміну митного режиму, що допускається щодо таких товарів з додержанням вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів України.

Стаття 211. Гарантування перебування товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення)

У разі тимчасового ввезення (вивезення) окремих видів товарів, які визначаються Кабінетом Міністрів України[45], митне оформлення товарів у режимі тимчасового ввезення (вивезення) здійснюється митними органами за умови гарантування відповідно до закону додержання режиму тимчасового ввезення (вивезення).

Глава 35
Митний склад

Стаття 212. Поняття режиму митного складу

Митний склад — митний режим, відповідно до якого ввезені з-за меж митної території України товари зберігаються під митним контролем без справляння податків і зборів і без застосування до них заходів нетарифного регулювання та інших обмежень у період зберігання, а товари, що вивозяться за межі митної території України, зберігаються під митним контролем після митного оформ-

[45] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1855 "Про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення)".

лення митними органами до фактичного їх вивезення за межі митної території України.

Стаття 213. Умови поміщення товарів у режим митного складу

У режим митного складу можуть поміщатися будь-які товари, за винятком товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України, а також товарів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України[46].

Товари, що можуть завдати шкоди іншим товарам або вимагають особливих умов зберігання, повинні зберігатися у спеціально обладнаних приміщеннях.

Стаття 214. Строк зберігання товарів у режимі митного складу

Строк зберігання товарів, ввезених із-за меж митної території України, в режимі митного складу не може перевищувати трьох років з дати поміщення цих товарів у зазначений режим.

Строк зберігання в режимі митного складу підакцизних товарів, ввезених із-за меж митної території України, не може перевищувати трьох місяців з дати поміщення їх у цей режим.

Товари, ввезені із-за меж митної території України, що зберігаються у режимі митного складу, до закінчення строків зберігання, установлених частинами першою та другою цієї статті, повинні бути задекларовані власником або уповноваженою ним особою до іншого митного режиму.

Товари, що вивозяться за межі митної території України, можуть зберігатися в режимі митного складу протягом трьох місяців з дати поміщення їх у цей режим. До закінчення зазначеного строку такі товари мають бути вивезені за межі митної території України.

---

[46] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1867 "Деякі питання застосування режиму митного складу".

Стаття 215. Операції, що можуть проводитися з товарами, які перебувають у режимі митного складу

З товарами, які перебувають у режимі митного складу, можуть проводитися такі операції:

1) операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів;

2) підготовка товарів за дозволом митного органу до продажу (відчуження) та транспортування: подрібнення партій, формування відправлень, сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження та інші подібні операції.

Конкретний перелік та порядок здійснення таких операцій встановлюються Кабінетом Міністрів України[47] або уповноваженим ним органом.

Стаття 216. Митні ліцензійні склади

Для зберігання товарів у режимі митного складу використовуються спеціально обладнані приміщення, резервуари, майданчики — митні ліцензійні склади.

Ліцензування діяльності, пов'язаної з відкриттям та експлуатацією митних ліцензійних складів, здійснюється відповідно до Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" та ліцензійних умов.

Глава 36
Спеціальна митна зона

Стаття 217. Поняття митного режиму спеціальної митної зони

Спеціальна митна зона — це митний режим, відповідно до якого до товарів, які ввозяться на території відповідних типів спеціаль-

[47] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1867 "Деякі питання застосування режиму митного складу".

них (вільних) економічних зон із-за меж митної території України, а також до товарів, які вивозяться з територій зазначених зон за межі митної території України, не застосовуються заходи тарифного і нетарифного регулювання, якщо інше не передбачено законом.

Стаття 218. Спеціальні митні зони

Спеціальними митними зонами є частини території України, на яких запроваджено митний режим спеціальної митної зони. Для цілей оподаткування товари, ввезені на території спеціальних митних зон, розглядаються як такі, що знаходяться за межами митної території України.

Спеціальні митні зони створюються відповідно до законодавства України про спеціальні (вільні) економічні зони шляхом прийняття окремого закону для кожної спеціальної митної зони з визначенням її статусу, території, строку, на який вона створюється, та особливостей застосування законодавства України на її території. Законом встановлюються вимоги щодо створення спеціальної митної зони, види товарів, дозволених до ввезення у таку зону, та характер операцій, що здійснюються з товарами у межах зони. У законі також визначаються вимоги щодо організації роботи спеціальної митної зони та обов'язки органів управління зони по виконанню вимог митного законодавства під час здійснення митного контролю.

Стаття 219. Вимоги до спеціальних митних зон

Митний орган, у зоні діяльності якого знаходиться спеціальна митна зона, з метою належної організації митного контролю може вимагати від органів управління цієї зони вжиття таких заходів:

1) спорудження огорожі по периметру зони;

2) встановлення обмежень щодо порядку доступу в зону у певні години роботи;

3) застосування інших заходів, що не перешкоджають нормальному функціонуванню зони відповідно до закону про таку зону.

Забороняється будь-яке будівництво в межах спеціальних митних зон без попереднього погодження з митним органом, у зоні діяльності якого знаходиться спеціальна митна зона.

Стаття 220. Заходи, що вживаються митними органами для забезпечення митного контролю у спеціальних митних зонах

З метою забезпечення належного митного контролю у спеціальних митних зонах митні органи мають право:

1) здійснювати постійний контроль та нагляд за кордонами спеціальних митних зон, а також за доступом у них;

2) вимагати від осіб, які переміщують товари через кордон спеціальної митної зони, ведення обліку руху таких товарів з метою їх контролю;

3) проводити перевірку товарів, що переміщуються через кордон спеціальної митної зони, з метою забезпечення здійснення передбачених цим Кодексом операцій та недопущення переміщення заборонених товарів;

4) здійснювати перевірки товарів, що знаходяться у спеціальних митних зонах;

5) здійснювати інші передбачені законом заходи, спрямовані на забезпечення надійності митного контролю.

Стаття 221. Операції, що можуть здійснюватися з товарами у спеціальних митних зонах

У спеціальних митних зонах допускається здійснення виробничих та інших комерційних операцій з товарами за умови додержання положень цього Кодексу. Перелік видів товарів та операцій, що з ними здійснюються, визначається у законі про конкретну спеціальну митну зону.

З метою забезпечення виконання законів та з урахуванням характеру товарів можуть запроваджуватися окремі заборони та

обмеження щодо здійснення операцій з товарами у спеціальних митних зонах. Такі заборони та обмеження стосовно спеціальних митних зон встановлюються законами.

Кабінет Міністрів України може обмежувати або забороняти ввезення окремих товарів у спеціальні митні зони.

Стаття 222. Строки перебування товарів у спеціальних митних зонах

Товари можуть перебувати у спеціальних митних зонах протягом усього часу функціонування таких зон.

Стаття 223. Облік товарів, що знаходяться у спеціальних митних зонах

Особи, які здійснюють операції з товарами у спеціальних митних зонах, ведуть облік товарів, що ввозяться, вивозяться, зберігаються, виробляються, переробляються, закуповуються та реалізуються, і подають митним органам звітність про такі операції у порядку, що встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи. Будь-які зміни, що відбуваються з товарами в межах спеціальних митних зон, мають відображатися в облікових документах.

Стаття 224. Розпорядження товарами, що знаходяться в спеціальній митній зоні, у разі ліквідації зони

У разі ліквідації спеціальної митної зони власники товарів, що перебувають у цій зоні, або уповноважені ними особи зобов'язані розпорядитися зазначеними товарами до моменту остаточного вирішення усіх питань, пов'язаних з ліквідацією спеціальної митної зони.

У разі якщо до моменту остаточного вирішення усіх питань, пов'язаних з ліквідацією спеціальної митної зони, власник товарів, що перебувають у цій зоні, або уповноважена ним особа не розпорядиться зазначеними товарами, такі товари підлягають декларуванню до іншого митного режиму.

Глава 37
Магазин безмитної торгівлі

Стаття 225. Поняття митного режиму магазину безмитної торгівлі

Магазин безмитної торгівлі — митний режим, відповідно до якого товари, а також супутні товарам роботи, не призначені для споживання на митній території України, знаходяться та реалізуються під митним контролем у пунктах пропуску на митному кордоні України, відкритих для міжнародного сполучення, інших зонах митного контролю, визначених митними органами України, без справляння мита, податків, установлених на експорт та імпорт таких товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання.

Стаття 226. Умови реалізації товарів у режимі магазину безмитної торгівлі

Товари, а також супутні товарам роботи, в режимі магазину безмитної торгівлі реалізуються лише у спеціальних торговельних закладах (магазинах безмитної торгівлі).

Розташування магазинів безмитної торгівлі та умови реалізації в них товарів повинні виключати можливість безпосереднього ввезення цих товарів для споживання на митній території України.

Приміщення магазину безмитної торгівлі може включати в себе:

1) торговельний зал (зали), у тому числі бари та пункти громадського харчування;

2) допоміжні приміщення;

3) склад магазину.

Строк перебування товарів у режимі магазину безмитної торгівлі не може перевищувати трьох років з дня їх поміщення у цей ре-

жим. Після закінчення або впродовж зазначеного строку товари можуть бути заявлені митному органу:

1) для вільного обігу на митній території України;

2) для вільного обігу за межами митної території України;

3) для поміщення в режим митного складу;

4) для знищення під митним контролем.

Власники магазинів безмитної торгівлі можуть мати митні склади для зберігання та наступного постачання в магазини всіх видів товарів, у тому числі підакцизних.

Магазини безмитної торгівлі здійснюють торгівлю всіма видами продовольчих і непродовольчих товарів вітчизняного (на умовах експорту) та іноземного походження, крім товарів, які заборонені відповідно до законодавства до ввезення, вивезення та транзиту через територію України.

Порядок відкриття, ліквідації магазинів безмитної торгівлі, а також правила продажу ними товарів встановлюються Кабінетом Міністрів України[48].

Стаття 227. Вимоги до власників магазинів безмитної торгівлі

Власником магазину безмитної торгівлі може бути лише підприємство-резидент.

Власник магазину безмитної торгівлі зобов'язаний:

1) своєчасно декларувати митному органу товари, що надходять до магазину чи вибувають з магазину, та подавати всі документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення;

[48] Постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2003 № 1089 "Про затвердження Порядку відкриття і ліквідації магазинів безмитної торгівлі та Правил продажу товарів магазинами безмитної торгівлі".

2) виключити можливість надходження до магазину та вилучення з магазину товарів поза митним контролем;

3) дотримуватися положень цього Кодексу та інших законодавчих актів України щодо умов діяльності магазинів безмитної торгівлі;

4) вести облік товарів, що надходять до магазину безмитної торгівлі та реалізуються ним, і подавати митним органам, в зоні діяльності яких знаходиться магазин безмитної торгівлі, звіт про рух товарів у магазині за формою, встановленою спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[49].

Стаття 228. Розпорядження товарами, що знаходяться в магазині безмитної торгівлі, у разі його ліквідації

У разі набрання чинності рішенням про ліквідацію магазину безмитної торгівлі розміщення нових партій товарів, а також реалізація товарів у магазині не дозволяються. Товари, що знаходяться в магазині безмитної торгівлі, підлягають негайному переміщенню на склад магазину та декларуванню власником магазину до іншого митного режиму.

Глава 38
Переробка на митній території України[50]

Стаття 229. Поняття митного режиму переробки на митній території України

Переробка на митній території України — митний режим, відповідно до якого ввезені на митну територію України товари, що

---

[49] Наказ Держмитслужби України від 31.07.2003 № 512 "Про затвердження форми звіту про рух товарів у магазині безмитної торгівлі".

[50] Наказ Держмитслужби України від 13.09.2003 № 609 "Про затвердження Порядку застосування митних режимів переробки на митній території України та переробки за межами митної території України".

походять з інших країн, піддаються у встановленому законодавством порядку переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання, за умови вивезення за межі митної території України продуктів переробки відповідно до митного режиму експорту.

Стаття 230. Дозвіл на переробку товарів на митній території України

Ввезення та переробка на митній території України товарів, що походять з інших країн, здійснюються з дозволу митного органу відповідно до положень цього Кодексу та інших законів України.

Дозвіл на переробку товарів на митній території України може бути скасовано митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення, або у разі коли підприємство-резидент, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень цього Кодексу та інших актів законодавства України.

Стаття 231. Операції щодо переробки товарів

Кількість операцій щодо переробки товарів у митному режимі переробки на митній території України не обмежується.

Операції щодо переробки товарів можуть включати:

1) власне переробку товарів;

2) обробку товарів — монтаж, збирання, монтування та налагодження, внаслідок чого одержуються інші товари;

3) ремонт товарів, у тому числі відновлення та регулювання;

4) використання окремих товарів, що не є продуктами переробки, але які сприяють чи полегшують процес виготовлення продуктів переробки, якщо самі вони при цьому повністю витрачаються.

Обмеження на окремі операції щодо переробки товарів, порядок виконання операцій щодо переробки товарів, включаючи можливість та умови використання українських товарів у процесі переробки, визначаються цим Кодексом та іншими законами України.

Окремі операції з переробки товарів за дорученням підприємства-резидента, якому видано дозвіл на переробку товарів на митній території України, та з дозволу митного органу можуть здійснюватися іншим підприємством. При цьому відповідальність перед митними органами за дотримання визначеного порядку переробки товарів несе підприємство, якому видано дозвіл на проведення операцій щодо переробки товарів на митній території України.

У разі якщо за умовами переробки товарів на митній території України передбачається виконання кількох операцій щодо їх переробки кількома підприємствами, кожне з підприємств, яке бере участь у процесі переробки, повинне одержати дозвіл митного органу на переробку товарів на митній території України. Переміщення товарів між підприємствами, що беруть участь у їх переробці, здійснюється з дозволу і під контролем митних органів.

Стаття 232. Строки переробки товарів на митній території України

Строк переробки товарів на митній території України обчислюється починаючи з дня завершення митного оформлення митним органом товарів, що ввозяться для переробки.

Строк переробки товарів на митній території України встановлюється митним органом під час надання дозволу підприємству-резиденту виходячи з тривалості процесу переробки товарів та розпорядження продукцією їх переробки, але, як правило, не може бути більшим ніж 90 днів.

Виходячи з технологічних особливостей переробки Кабінет Міністрів України за поданням відповідного міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади може встановлювати інші строки переробки товарів, ніж ті, що зазначені у частині другій цієї статті.

Стаття 233. Перевірка митними органами дотримання режиму переробки на митній території України

Митні органи можуть проводити перевірку товарів, ввезених для переробки на митній території України, а також продуктів їх переробки у будь-якої особи, яка здійснює операції щодо переробки таких товарів.

Стаття 234. Обсяг виходу продуктів переробки

Митні органи здійснюють контроль за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів на митній території України. Дані про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки зазначаються в договорі (контракті) на переробку товарів на митній території України.

Стаття 235. Порядок митного оформлення продуктів переробки

У разі вивезення за межі митної території України товарів, ввезених для переробки на митній території України, чи продуктів їх переробки такі товари підлягають декларуванню митним органам з поданням окремого документа — митної декларації, в якій зазначаються кількість та вартість українських товарів, витрачених на здійснення операцій щодо переробки товарів, що ввозилися для переробки.

Митне оформлення українських товарів, використаних під час переробки товарів, що походять з інших країн, здійснюється у порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України для митного оформлення експорту товарів українського походження.

Стаття 236. Умови реалізації продуктів переробки на митній території України

Якщо умовами переробки на митній території України товарів, що походять з інших країн, передбачено проведення розрахунків частиною продуктів їх переробки, такі продукти мають бути оформлені як ввезені на митну територію України в режимі імпорту зі справ-

лянням усіх належних податків і зборів та застосуванням відповідних заходів нетарифного регулювання відповідно до законодавства.

Глава 39
Переробка за межами митної території України[51]

Стаття 237. Поняття митного режиму переробки за межами митної території України

Переробка за межами митної території України — митний режим, відповідно до якого товари, що перебувають у вільному обігу на митній території України, вивозяться без застосування заходів тарифного та нетарифного регулювання з метою їх переробки за межами митної території України та наступного повернення в Україну.

Стаття 238. Операції щодо переробки товарів за межами митної території України

Під час переробки товарів за межами митної території України можуть здійснюватися операції, зазначені у частині другій статті 231 цього Кодексу.

Законами України можуть бути встановлені обмеження щодо окремих операцій з переробки товарів за межами митної території України.

Стаття 239. Дозвіл на вивезення товарів для переробки за межами митної території України

Вивезення товарів для переробки за межами митної території України здійснюється з дозволу митного органу на основі положень цього Кодексу та інших законів України.

Дозвіл на вивезення товарів для переробки за межами митної території України може бути скасовано митним органом у разі,

---

[51] Наказ Держмитслужби України від 13.09.2003 № 609 "Про затвердження Порядку застосування митних режимів переробки на митній території України та переробки за межами митної території України".

якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення, або якщо підприємство-резидент, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень цього Кодексу та інших законів України.

Стаття 240. Строки переробки товарів за межами митної території України

Строк переробки товарів за межами митної території України обчислюється починаючи з дня завершення митного оформлення митним органом товарів, що вивозяться для переробки.

Строк переробки товарів за межами митної території України встановлюється митним органом під час видачі дозволу підприємству-резиденту виходячи з тривалості процесу переробки товарів, але, як правило, не може бути більшим ніж 90 днів.

Виходячи з технологічних особливостей переробки Кабінет Міністрів України за поданням відповідного міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади може встановлювати інші строки переробки товарів, ніж ті, що зазначені у частині другій цієї статті.

Стаття 241. Обсяг виходу продуктів переробки

Митні органи здійснюють контроль за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів за межами митної території України. Дані про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки зазначаються в договорі (контракті) на переробку продукції за межами митної території України.

Стаття 242. Порядок митного оформлення та оподаткування продуктів переробки

У разі ввезення на митну територію України товарів, вивезених за її межі для переробки, чи продуктів переробки вони підлягають декларуванню з поданням окремого документа — декларації на товари іноземного походження, які були витрачені в процесі переробки українських товарів.

Продукти переробки, що ввозяться на митну територію України, оподатковуються відповідно до закону.

Глава 40
Знищення або руйнування

Стаття 243. Поняття режиму знищення або руйнування

Знищення або руйнування — митний режим, відповідно до якого товари, ввезені на митну територію України, знищуються під митним контролем чи приводяться у стан, який виключає їх використання, без справляння податків, установлених на імпорт, а також без застосування заходів нетарифного регулювання до товарів, що знищуються або руйнуються.

Знищення або руйнування товарів допускається з письмового дозволу митного органу, який надається за умови наявності дозволів інших органів державної влади, що здійснюють відповідно до їхньої компетенції контроль під час переміщення товарів через митний кордон України. Такий дозвіл митним органом не видається, якщо знищення товарів може завдати істотної шкоди навколишньому природному середовищу, а також в інших випадках, що визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи спільно з іншими органами державної влади, що здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України.

Стаття 244. Витрати на знищення товарів

Знищення або руйнування товарів здійснюється за рахунок їх власника чи іншої заінтересованої особи.

Стаття 245. Відходи (залишки), що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів

Відходи (залишки), що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів, мають бути поміщені у відповідний митний режим як товари, що ввезені на митну територію України і перебувають під митним контролем.

Глава 41
Відмова на користь держави

Стаття 246. Поняття митного режиму відмови на користь держави

Відмова на користь держави — митний режим, відповідно до якого власник відмовляється від товарів, що перебувають під митним контролем, без будь-яких умов на свою користь. У режимі відмови на користь держави на товари не нараховуються і не справляються податки і збори, а також не застосовуються заходи нетарифного регулювання.

Відмова від товарів на користь держави допускається з дозволу митного органу, який видається у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Кабінет Міністрів України визначає перелік товарів, що не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави.

Розділ IX
ОСОБЛИВОСТІ ПРОПУСКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ГРОМАДЯНАМИ

Глава 42
Загальні положення

Стаття 247. Порядок переміщення громадянами товарів через митний кордон України

Громадяни за умови дотримання вимог цього Кодексу та інших законів України можуть переміщувати через митний кордон України будь-які товари, крім тих, що заборонені до ввезення в Україну та вивезення з України, а також тих, щодо яких законом України встановлено обмеження в галузі зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 248. Умови пересилання громадянами товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Громадяни мають право пересилати товари у міжнародних поштових та експрес-відправленнях у порядку, встановленому статтями 151—153 цього Кодексу, крім товарів, заборонених до такого пересилання.

Обмеження щодо вартості та обсягів товарів, а також перелік товарів, заборонених до пересилання у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 249. Визначення вартості товарів, які переміщуються громадянами через митний кордон України, для цілей нарахування податків і зборів

Митна вартість товарів, які переміщуються громадянами через митний кордон України, для цілей нарахування податків і зборів визначається на підставі заяви власника цих товарів чи уповноваженої ним особи за умови надання підтверджувальних документів (товарних чеків, ярликів тощо), які можна ідентифікувати з наявними товарами. При визначенні митної вартості товарів, які переміщуються у несупроводжуваному багажі та вантажному відправленні, крім вартості самих товарів враховується вартість їх страхування та перевезення (фрахту) до моменту перетинання ними митного кордону України.

За відсутності таких підтверджень або у разі наявності обґрунтованих сумнівів щодо достовірності відомостей стосовно заявленої вартості митні органи визначають митну вартість самостійно, на підставі ціни на ідентичні або подібні (аналогічні) товари та відповідно до вимог цього Кодексу.

Глава 43
Пропуск та оподаткування товарів, що вивозяться громадянами за межі митної території України

Стаття 250. Умови вивезення громадянами товарів за межі митної території України

Вивезення громадянами товарів за межі митної території України здійснюється у порядку та на умовах, встановлених законодавством України для підприємств, якщо інше не передбачено законом.

Дія частини першої цієї статті не поширюється на:

1) товари, сукупна вартість яких не перевищує суму, еквівалентну 200 євро;

2) предмети, які вивозяться (пересилаються) у зв'язку з виїздом за межі України на постійне місце проживання;

3) предмети, які входять до складу спадщини, оформленої в Україні на користь громадянина-нерезидента, за умови підтвердження складу спадщини органами, що вчиняють нотаріальні дії;

4) товари, які тимчасово вивозяться (пересилаються) за межі митної території України під письмове зобов'язання про їх зворотне ввезення;

5) товари, які були тимчасово ввезені на митну територію України під зобов'язання про їх зворотне вивезення, що підтверджується відповідними документами;

6) предмети, одержані громадянами-нерезидентами у вигляді призів і нагород за участь у змаганнях, конкурсах, фестивалях тощо, які проводяться на території України, що підтверджується відповідними документами;

7) предмети (майно) особистого користування, у тому числі предмети початкового облаштування, придбані в Україні громадянами-нерезидентами, які користуються пільгами згідно з міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку, що вивозяться (пересилаються) цими громадянами у зв'язку з їх остаточним виїздом за межі України;

8) товари, придбані громадянами-нерезидентами на території України, загальна вартість яких не перевищує суми іноземної валюти, ввезеної цими громадянами під час в'їзду в Україну, за умови подання відповідних документів;

9) предмети, призначені для особистого користування, що вивозяться (пересилаються) громадянами-нерезидентами у зв'язку з остаточним виїздом за межі України;

10) товари, що вивозяться громадянами-нерезидентами у зв'язку з остаточним виїздом за межі України, на суму, що не перевищує 80 відсотків доходу, одержаного за час роботи чи навчання в Україні, за умови подання відповідних документів.

Стаття 251. Обмеження щодо вивезення громадянами за межі митної території України окремих товарів

Не допускається вивезення громадянами за межі митної території України незалежно від загальної вартості:

1) товарів, щодо яких відповідно до законодавства України застосовуються заходи тарифного та нетарифного регулювання експорту;

2) товарів, на які встановлено державні дотації, крім предметів особистого користування;

3) товарів промислового призначення (обладнання, комплектуючих виробів, матеріалів тощо) згідно з переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України[52].

Вивезення дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів з них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження дозволяється у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України[53]. Порядок вивезення банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів визначається Національним банком України.

(Частина друга статті 251 в редакції Закону України від 28.11.2002 р. № 291-IV.)

---

[52] Постанова Кабінету Міністрів України від 13.12.2002 № 1911 "Про затвердження переліку товарів промислового призначення, вивезення яких громадянами України, іноземцями та особами без громадянства за межі митної території України не допускається".

[53] Постанова Кабінету Міністрів України від 15.05.2003 № 700 "Про порядок вивезення за межі митної території України громадянами дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів з них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження".

Глава 44
Пропуск та оподаткування товарів, які ввозяться громадянами на митну територію України

Стаття 252. Умови ввезення громадянами товарів на митну територію України

Товари, які ввозяться громадянами на митну територію України, підлягають оподаткуванню в порядку та на умовах, визначених законами України.

Дія частини першої цієї статті не поширюється на:

1) товари, сукупна вартість яких не перевищує суму, еквівалентну 200 євро;

2) предмети особистого користування, що тимчасово ввозяться (пересилаються) громадянами-нерезидентами на митну територію України під письмове зобов'язання про їх зворотне вивезення;

3) предмети, що ввозяться (пересилаються) у разі переселення громадян на постійне місце проживання в Україну;

4) товари, що ввозяться (пересилаються) громадянами, які користуються пільгами згідно з міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку;

5) предмети, які ввозяться (пересилаються) громадянами і входять до складу спадщини, відкритої за межами митної території України на користь резидента, у разі підтвердження складу спадщини органами, що вчиняють нотаріальні дії у країні її відкриття. Зазначене підтвердження підлягає легалізації у консульських установах України, що діють у відповідній країні;

6) предмети, одержані громадянами-резидентами у вигляді нагород і призів на змаганнях, конкурсах, фестивалях за межами митної території України, за умови документального підтвердження факту нагородження;

7) товари, що були попередньо вивезені (переслані) громадянами за митний кордон України під письмове зобов'язання про їх зворотне ввезення і ввозяться (пересилаються) назад на митну територію України, за наявності відповідної вивізної митної декларації.

Стаття 253. Звільнення від оподаткування алкогольних напоїв та тютюнових виробів, які ввозяться на митну територію України громадянами

Громадяни можуть ввозити алкогольні напої та тютюнові вироби на митну територію України без сплати податків, установлених на імпорт, у таких кількостях з розрахунку на одну особу:

а) 2 літри вина та 1 літр міцних алкогольних напоїв;

б) 200 цигарок або 50 сигар, або 250 грамів тютюну, або набір таких виробів загальною вагою не більше 250 грамів.

Алкогольні напої та тютюнові вироби, зазначені у частині першій цієї статті, звільняються від оподаткування за умови, що вони:

ввозяться на митну територію України громадянами, які досягли 18-річного віку;

переміщуються через митний кордон України у супроводжуваному багажі або ручній поклажі громадян.

Алкогольні напої та тютюнові вироби незалежно від їх кількості не звільняються від оподаткування, якщо особа, яка ввозить їх на митну територію України, була відсутня в Україні менш ніж 24 години.

Стаття 254. Умови тимчасового ввезення громадянами товарів на митну територію України під зобов'язання про зворотне вивезення, у тому числі з метою транзиту

Товари, що підлягають оподаткуванню, які тимчасово ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України під зобов'язання про зворотне вивезення, а також з метою транзиту, пропускаються на митну територію України за умови надання митному органу гарантій. Види гарантій, умови і порядок їх надання та повернення визначаються законом.

У разі порушення зобов'язання про зворотне вивезення за межі митної території України або транзиту через митну територію України товарів, зазначених у частині першій цієї статті, за винятком випадків, коли таке порушення сталося внаслідок аварії або дії непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, надані гарантії застосовуються для забезпечення стягнення.

Розділ X
КОНТРОЛЬ ЗА ПЕРЕМІЩЕННЯМ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ТОВАРІВ, ЩО МІСТЯТЬ ОБ'ЄКТИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Глава 45
Особливості переміщення через митний кордон України товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

Стаття 255. Порядок митного контролю та митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

Митний контроль та митне оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, здійснюються у порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 256. Заходи митних органів щодо контролю за переміщенням через митний кордон України товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

Власник прав на об'єкт права інтелектуальної власності, який має підстави вважати, що при переміщенні товарів через митний кордон України порушуються чи можуть бути порушені його права на об'єкт права інтелектуальної власності, має право подати заяву до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи про реєстрацію товару, що містить об'єкт права інтелектуальної власності.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи веде реєстр товарів, зазначених у частині першій цієї статті.

Порядок реєстрації товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, включаючи форму заяви власника прав на об'єкт

права інтелектуальної власності, перелік інформації та документів, які додаються до заяви, порядок подачі та розгляду заяви, порядок ведення реєстру визначаються Кабінетом Міністрів України.

Після реєстрації відповідного товару у реєстрі спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи митні органи України вживають заходів щодо попередження переміщення через митний кордон України контрафактних товарів.

Для забезпечення митного контролю при переміщенні через митний кордон України товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, інформація про зареєстровані товари надсилається всім митним органам України.

Стаття 257. Призупинення митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

Якщо митний орган на основі даних реєстру товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, який ведеться спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи, виявляє ознаки того, що товари, пред'явлені для митного контролю та митного оформлення, є контрафактними, їх митне оформлення призупиняється. Такі товари підлягають розміщенню на складах тимчасового зберігання або на складах митних органів.

Рішення про призупинення митного оформлення строком на 15 календарних днів із можливістю наступного продовження не більше ніж на 15 календарних днів, приймає керівник митного органу або особа, що його заміщує.

Не пізніше наступного робочого дня після дати прийняття рішення про призупинення митного оформлення товарів, зазначених у частині першій цієї статті, митний орган повідомляє відповідного власника прав на об'єкт права інтелектуальної власності про факт переміщення через митний кордон України цих товарів, а декларанта — про причини призупинення їх митного оформлен-

ня, а також повідомляє декларантові найменування та адресу власника прав на об'єкт права інтелектуальної власності. У повідомленні власникові прав на об'єкт права інтелектуальної власності зазначається: митне оформлення яких саме товарів призупинено, заявлена декларантом митна вартість цих товарів, найменування та адреса власника зазначених товарів, а також інша необхідна інформація.

Власник прав на об'єкт права інтелектуальної власності та декларант з дозволу митного органу можуть брати проби і зразки товарів, щодо яких прийнято рішення про призупинення митного оформлення, і направляти їх на експертизу. Копії відповідних експертних висновків подаються митному органові.

Якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, контрафактність товарів, щодо яких прийнято рішення про призупинення митного оформлення, буде підтверджена, митний орган в установленому цим Кодексом порядку порушує справу про порушення митних правил, а товари — безпосередні предмети правопорушення — вилучаються в порядку, встановленому цим Кодексом.

Якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, контрафактність товарів, щодо яких приймалося рішення про призупинення митного оформлення, не буде підтверджена, ці товари підлягають митному оформленню в установленому порядку.

Стаття 258. Взаємодія митних органів з іншими органами державної влади у сфері захисту права інтелектуальної власності

При здійсненні контролю за переміщенням через митний кордон України товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, митні органи взаємодіють з іншими органами державної влади, уповноваженими у сфері захисту права інтелектуальної власності, в порядку, що визначається законодавством України.

Розділ XI
МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРІВ. МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТОВАРІВ

Глава 46
Загальні положення

Стаття 259. Митна вартість товарів

Митна вартість товарів — це заявлена декларантом або визначена митним органом вартість товарів, що переміщуються через митний кордон України, яка обчислюється на момент перетинання товарами митного кордону України відповідно до положень цього Кодексу.

Стаття 260. Визначення митної вартості та митна оцінка товарів, що переміщуються через митний кордон України

Порядок визначення митної вартості та митної оцінки товарів поширюється на товари, які переміщуються через митний кордон України.

Методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, та умови їх застосування встановлюються цим Кодексом.

Стаття 261. Використання відомостей про митну вартість товарів

Відомості про митну вартість товарів, заявлені декларантом під час переміщення товарів через митний кордон України і прийняті митним органом, використовуються для нарахування податків і зборів, ведення митної статистики, а також у відповідних випадках для розрахунків у разі застосування штрафів, інших санкцій та стягнень, встановлених законами України.

Стаття 262. Декларування митної вартості товарів

Митна вартість товарів і метод її визначення заявляються (декларуються) митному органу декларантом під час переміщення

товарів через митний кордон України шляхом подання декларації митної вартості.

Порядок та умови декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України, встановлюються Кабінетом Міністрів України[54], а порядок заповнення декларацій митної вартості — спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Митна вартість товарів визначається декларантом відповідно до положень, встановлених цим Кодексом.

Контроль правильності визначення митної вартості товарів проводиться митним органом, що здійснює митне оформлення товарів.

Стаття 263. Дотримання конфіденційності інформації

Інформація, надана декларантом і визнана такою, що становить комерційну таємницю чи є конфіденційною, може використовуватися митним органом виключно для митних цілей і не може розголошуватися, передаватися третім особам, включаючи інші органи державної влади, без спеціального дозволу декларанта, за винятком випадків, передбачених законом.

За розголошення інформації, що становить комерційну таємницю або є конфіденційною, посадові особи митних органів несуть відповідальність згідно з законом.

Стаття 264. Права та обов'язки декларанта, який декларує митну вартість товарів

Заявлена декларантом митна вартість товарів і подані ним відомості про її визначення мають базуватися на достовірній, доку-

[54] Постанова Кабінету Міністрів України від 28.08.2003 № 1375 "Про затвердження Порядку декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України".

ментально підтвердженій інформації, що подається у кількісному виразі.

У разі потреби у підтвердженні заявленої декларантом митної вартості товарів декларант зобов'язаний на вимогу митного органу надати йому необхідні для цього відомості.

Митний орган має право прийняти рішення про неможливість використання вибраного декларантом методу митної оцінки.

У разі виникнення потреби в уточненні заявленої декларантом митної вартості товарів або у разі незгоди декларанта з митною вартістю, визначеною митним органом, декларант має право звернутися до митного органу з проханням надати йому товари, що декларуються, у вільний обіг під гарантію уповноваженого банку або сплатити податки і збори згідно з митною оцінкою цих товарів, здійсненою митним органом. Гарантією також може виступати простий вексель, виданий декларантом митному органу та авальований уповноваженим банком, або депозит у банку.

При наданні декларантом гарантії уповноваженого банку митний орган зобов'язаний випустити товари у вільний обіг. У випадку сплати декларантом податків і зборів згідно з митною оцінкою, зробленою митним органом, і прийняття остаточного рішення митним органом вищого рівня або судом щодо застосування митної оцінки, зробленої декларантом, митний орган зобов'язаний відшкодувати декларанту суму надміру сплачених податків і зборів.

Термін дії гарантійних зобов'язань, визначених цією статтею, не може перевищувати 30 календарних днів з моменту випуску товарів у вільний обіг.

Додаткові витрати, що виникли у декларанта у зв'язку з уточненням заявленої ним митної вартості або поданням митному органу додаткової інформації, несе декларант. При цьому збільшення строку митного оформлення товару, зумовлене проведенням митної оцінки, не може бути використане декларантом для одержання фактичної відстрочки у сплаті мита та інших податків і зборів.

Стаття 265. Права та обов'язки митного органу під час здійснення контролю митної оцінки товарів

Митний орган, що здійснює контроль за правильністю митної оцінки товарів з урахуванням положень цього Кодексу, має право приймати рішення про правильність заявленої декларантом митної вартості товарів.

У разі відсутності даних, що підтверджують правильність визначення заявленої декларантом митної вартості товарів, або за наявності обґрунтованих сумнівів у достовірності поданих декларантом відомостей митний орган може самостійно визначити митну вартість товарів, що декларуються, послідовно застосовуючи методи визначення митної вартості, встановлені цим Кодексом, на підставі наявних у нього відомостей, у тому числі цінової інформації щодо ідентичних чи подібних (аналогічних) товарів з коригуванням, що здійснюється згідно з цим Кодексом.

Митний орган на письмовий запит декларанта зобов'язаний у термін, що не перевищує 30 календарних днів, надати декларанту письмове роз'яснення причин, за якими заявлена декларантом митна вартість товарів не може бути прийнята митним органом як основа для нарахування податків і зборів.

Рішення митного органу стосовно визначення митної вартості товарів може бути оскаржене в порядку, встановленому законом.

Глава 47
Методи визначення митної вартості товарів, які імпортуються в Україну, та порядок їх застосування

Стаття 266. Методи визначення митної вартості товарів, які імпортуються в Україну

Визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України, здійснюється шляхом застосування таких методів:

за ціною угоди щодо товарів, які імпортуються (метод 1);

за ціною угоди щодо ідентичних товарів (метод 2);

за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів (метод 3);

на основі віднімання вартості (метод 4);

на основі додавання вартості (метод 5);

резервного (метод 6).

Основним методом визначення митної вартості товарів є метод за ціною угоди щодо товарів, які імпортуються.

Якщо основний метод не може бути використаний, застосовується послідовно кожний із перелічених у частині першій цієї статті методів. При цьому кожний наступний метод застосовується, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу.

Методи віднімання та додавання вартості можуть застосовуватися у будь-якій послідовності за розсудом декларанта.

Стаття 267. Метод оцінки за ціною угоди щодо товарів, які імпортуються

Митною вартістю за методом оцінки за ціною угоди щодо товарів, які імпортуються, є ціна угоди, фактично сплачена, чи ціна, яка підлягає сплаті за товари, які імпортуються за призначенням в Україну, на момент перетинання ними митного кордону України.

Для визначення митної вартості товарів до ціни угоди при цьому додаються, якщо вони не були раніше до неї включені, такі витрати:

1) витрати на доставку товарів до аеропорту, порту чи іншого місця ввезення товарів на митну територію України:

а) вартість транспортування;

б) витрати на навантаження, вивантаження, перевантаження і перевалку товарів;

в) страхові суми;

2) витрати, понесені покупцем:

а) комісійні та брокерські винагороди, за винятком комісійних за закупівлю товару;

б) вартість контейнерів та іншої багатооборотної тари, якщо відповідно до товарної номенклатури вони розглядаються як одне ціле з товарами, що оцінюються;

в) вартість пакування, включаючи вартість пакувальних матеріалів та робіт, пов'язаних з пакуванням;

3) відповідна частина вартості таких товарів та послуг, які прямо чи побічно надаються покупцю безоплатно або за зниженою ціною для використання у зв'язку з виробництвом або продажем (відчуженням) на вивезення товарів, що оцінюються, якщо відповідна частина не була включена до заявленої ціни:

а) сировини, матеріалів, деталей, напівфабрикатів та інших комплектуючих виробів, які є складовою частиною товарів, що оцінюються;

б) інструментів, штампів, форм та інших подібних предметів, використаних на виробництво товарів, що оцінюються;

в) матеріалів, витрачених на виробництво товарів, що оцінюються (мастильних матеріалів, палива тощо);

г) інженерної проробки, дослідно-конструкторських робіт, дизайну, художнього оформлення, ескізів та креслень, виконаних за межами митної території України і безпосередньо необхідних для виробництва товарів, що оцінюються;

4) ліцензійні та інші платежі за використання об'єктів права інтелектуальної власності, які покупець (імпортер) прямо чи побічно повинен сплатити як умову продажу (відчуження) товарів, що оцінюються;

5) відповідна частина прибутку від будь-якого подальшого перепродажу, передачі чи використання товарів, що оцінюються, на митній території України, яка прямо чи побічно йде на користь продавця.

Зазначений метод використовується для визначення митної вартості товарів, якщо:

1) немає обмежень щодо прав покупця (імпортера) на використання товарів, що оцінюються, за винятком тих, які:

а) вводяться або вимагаються законом;

б) обмежують географічний регіон, в якому товари можуть бути перепродані (відчужені повторно);

в) неістотно впливають на ціну товару;

2) продаж (відчуження) та ціна угоди не залежить від дотримання умов, вплив яких неможливо врахувати;

3) використані декларантом відомості підтверджені документально та є кількісно вираженими та достовірними;

4) жодна частина прибутку від будь-якого наступного перепродажу, реалізації чи використання товарів покупцем не буде надходити прямо чи побічно на користь продавця;

5) учасники угоди (експортер та імпортер) не є взаємозалежними особами, за винятком випадків, передбачених пунктом 7 цієї частини. При цьому особи вважаються взаємозалежними, якщо:

а) один з учасників угоди — фізична особа чи посадова особа одного з підприємств — учасників угоди є одночасно посадовою особою іншого підприємства — учасника угоди;

б) учасники угоди є співвласниками підприємства;

в) учасники угоди пов'язані трудовими відносинами;

г) один з учасників угоди володіє вкладом (паєм) чи акціями з правом голосу в статутному капіталі іншого учасника угоди, які становлять не менше п'яти відсотків статутного капіталу;

ґ) обидва учасники угоди перебувають під прямим чи непрямим контролем третьої особи;

д) учасники угоди спільно, прямо чи непрямо контролюють третю особу;

е) один з учасників угоди прямо чи непрямо контролює іншого учасника угоди;

є) учасники угоди — фізичні особи чи посадові особи підприємств — учасників угоди є родичами;

6) особи, асоційовані у бізнесі одна з одною, з яких одна є виключним агентом, дистриб'ютором або єдиним концесіонером, вважаються взаємозалежними особами лише у разі, якщо підпадають під дію критеріїв, зазначених у пункті 5 цієї частини;

7) при торговельній угоді між взаємозалежними особами ціна угоди повинна прийматися для цілей митної оцінки, якщо митний орган вважає таку ціну прийнятною. Якщо митний орган вважає ціну угоди між взаємозалежними особами неприйнятною для цілей митної оцінки, він має повідомити декларантові причини, через які вважає таку ціну неприйнятною для цілей митної оцінки. Ціна угоди між взаємозалежними особами повинна прийматися митним органом для цілей митної оцінки, якщо декларант доведе, що така ціна досить наближена до однієї з таких вартостей:

а) до митної вартості ідентичних чи подібних товарів, яка визначена відповідно до статей 268, 269 цього Кодексу;

б) до митної вартості ідентичних чи подібних товарів, яка визначена відповідно до статті 271 цього Кодексу;

в) до митної вартості ідентичних чи подібних товарів, яка визначена відповідно до статті 272 цього Кодексу.

При застосуванні порівнянь, передбачених пунктом 7 частини третьої цієї статті, необхідно враховувати відмінності у складових елементах, зазначених у пунктах 1—5 частини другої цієї статті, а також витрат, які несе продавець при продажу покупцю, що не є взаємозалежним, та не несе їх при продажу взаємозалежному покупцю. Ці порівняння здійснюються за заявою імпортера та є підставою тільки для порівнянь. При визначенні митної вартості забороняється приймати за основу альтернативні контрактні вартості, зазначені у підпунктах "а" — "в" пункту 7 частини третьої цієї статті.

Стаття 268. Метод оцінки за ціною угоди щодо ідентичних товарів

Для визначення митної вартості за методом оцінки за ціною угоди щодо ідентичних товарів за основу береться ціна угоди щодо ідентичних товарів з дотриманням умов, зазначених у цій статті. При цьому під ідентичними розуміються товари, однакові за всіма ознаками з товарами, що оцінюються, у тому числі за такими, як:

а) фізичні характеристики;

б) якість та репутація на ринку;

в) країна походження;

г) виробник.

Незначні зовнішні відмінності не можуть бути підставою для відмови у розгляді товарів як ідентичних, якщо в цілому такі товари відповідають вимогам частини першої цієї статті.

Ціна угоди щодо ідентичних товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари:

а) продані (відчужені) для ввезення на територію України;

б) ввезені одночасно з товарами, що оцінюються, або не раніше ніж за 90 днів до ввезення товарів, що оцінюються;

в) ввезені приблизно в тій же кількості та на тих же комерційних умовах. Якщо ідентичні товари ввозилися в іншій кількості або на інших комерційних умовах, декларант повинен провести відповідне коригування їх ціни з урахуванням цих розбіжностей та документально підтвердити митному органу обґрунтованість ціни.

Митна вартість товарів, що визначається за ціною угоди щодо ідентичних товарів, повинна бути скоригована з урахуванням витрат, зазначених у статті 267 цього Кодексу.

Коригування повинно здійснюватися декларантом на підставі достовірних та документально підтверджених відомостей.

У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більше однієї ціни угоди щодо ідентичних товарів, для визначення митної вартості товарів, що імпортуються, застосовується найнижча з них.

Стаття 269. Метод оцінки за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів

Для визначення митної вартості за методом оцінки за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів за основу береться ціна угоди щодо подібних (аналогічних) товарів, які ввозяться (імпортуються), з дотриманням умов, зазначених у цій статті. При цьому під подібними (аналогічними) розуміються товари, які хоч і не є однаковими за всіма ознаками, але мають схожі характеристики і складаються із схожих компонентів, завдяки чому вони виконують однакові функції порівняно з товарами, що оцінюються, та вважаються комерційно взаємозамінними.

Для визначення, чи є товари подібними (аналогічними), враховуються такі ознаки:

1) якість, наявність торговельної марки і репутація на ринку;

2) країна походження;

3) виробник.

Для цілей застосування методу визначення митної вартості за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів використовуються положення частин третьої — шостої статті 268 цього Кодексу.

Стаття 270. Застереження щодо умов застосування методів оцінки товарів за ціною угоди щодо ідентичних товарів та за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів

Товари не вважаються ідентичними чи подібними (аналогічними) оцінюваним, якщо вони не були вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

Товари, виготовлені не виробником оцінюваних товарів, а іншою особою, беруться до уваги лише у разі, якщо немає ні ідентичних, ні подібних (аналогічних) товарів, виготовлених особою — виробником товарів, які оцінюються.

Товари не вважаються ідентичними чи подібними (аналогічними), якщо їх проектування, дослідно-конструкторські роботи, художнє оформлення, дизайн, ескізи, креслення, а також інші аналогічні роботи виконані в Україні.

Стаття 271. Метод оцінки на основі віднімання вартості

Визначення митної вартості товарів за методом оцінки на основі віднімання вартості здійснюється у тому разі, якщо оцінювані, ідентичні чи подібні (аналогічні) товари продаватимуться (відчужуватимуться) на митній території України у незмінному стані.

Для визначення митної вартості товарів за основу береться ціна одиниці товару, за якою оцінювані, ідентичні чи подібні (аналогічні) товари продаються найбільшою партією на території України у час, максимально наближений до часу ввезення, але не пізніше ніж через 90 днів з дати ввезення товарів, що оцінюються, покупцю, що не є взаємозалежною з продавцем особою.

Від ціни одиниці товару віднімаються, якщо вони можуть бути виділені, такі компоненти:

1) витрати на виплату комісійних винагород, звичайні надбавки на прибуток та загальні витрати у зв'язку з продажем на митній території України товарів того ж класу та виду;

2) суми ввізного (імпортного) мита, податків, зборів та інших платежів, що підлягають сплаті в Україні у зв'язку з ввезенням (імпортом) чи продажем (відчуженням) товарів;

3) звичайні витрати, понесені в Україні на навантаження, вивантаження, транспортування, страхування.

У разі відсутності випадків продажу (відчуження) оцінюваних, ідентичних чи подібних (аналогічних) товарів у такому ж стані, в якому вони перебували на момент ввезення (імпорту), на прохання декларанта може використовуватися ціна одиниці товару, що пройшов переробку, з поправкою на додану вартість і з дотриманням положень частин другої та третьої цієї статті.

Стаття 272. Метод оцінки на основі додавання вартості

Для визначення митної вартості товарів за методом оцінки на основі додавання вартості за основу береться ціна товарів, розрахована шляхом додавання:

1) вартості матеріалів та витрат, понесених виробником у зв'язку з виробництвом оцінюваних товарів;

2) загальних витрат, характерних для продажу (відчуження) в Україну з країни вивезення товарів того ж виду, у тому числі ви-

трат на навантаження, вивантаження, транспортування, страхування до місця перетинання митного кордону України, та інших витрат;

3) прибутку, що його звичайно одержує експортер у результаті поставки в Україну таких товарів.

Для визначення митної вартості за методом оцінки на основі додавання вартості до ціни товарів зараховуються всі витрати, що включаються у ціну товарів відповідно до частини другої статті 267 цього Кодексу.

Стаття 273. Резервний метод

Якщо митна вартість не може бути визначена шляхом послідовного використання методів, зазначених у статтях 267—272 цього Кодексу, або митний орган аргументовано вважає, що ці методи визначення митної вартості не можуть бути використані, митна вартість оцінюваних товарів визначається з урахуванням світової практики.

Визначення митної вартості оцінюваних товарів з використанням резервного методу здійснюється на основі законів України і має відповідати принципам та положенням статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ) та Угоди про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ) 1994 року.

Для визначення митної вартості за резервним методом митний орган надає декларанту цінову інформацію, що є у його розпорядженні.

Для визначення митної вартості товарів за резервним методом не може використовуватися:

1) ціна товарів на внутрішньому ринку країни-експортера;

2) ціна товарів, що поставляються з країни-експортера до третіх країн;

3) ціна товарів українського походження на внутрішньому ринку України;

4) довільно встановлена чи достовірно не підтверджена ціна товарів;

5) витрати на виробництво, що відрізняються від тих, які були визначені для розрахунків ціни ідентичних або подібних (аналогічних) товарів відповідно до положень статті 272 цього Кодексу;

6) мінімальна митна вартість;

7) більша з двох альтернативних вартостей.

Глава 48
Митна вартість товарів, що вивозяться (експортуються) з України

Стаття 274. Визначення митної вартості товарів, що вивозяться (експортуються) з України

Митна вартість товарів, що вивозяться (експортуються) з України на підставі договору купівлі-продажу або міни, визначається на основі ціни, яку було фактично сплачено або яка підлягає сплаті за ці товари на момент перетинання митного кордону України.

До митної вартості товарів, що вивозяться (експортуються), також включаються фактичні витрати, якщо вони не були раніше до неї включені:

а) на навантаження, вивантаження, перевантаження, транспортування та страхування до пункту перетинання митного кордону України;

б) комісійні та брокерські винагороди;

в) ліцензійні та інші платежі за використання об'єктів права інтелектуальної власності, які покупець повинен прямо чи побічно здійснити як умову продажу (експорту) товарів, які оцінюються.

Митна вартість товарів, що вивозяться (експортуються) з України на підставі договору, відмінного від договорів купівлі-продажу чи міни, визначається на основі ціни, підтвердженої комерційними, транспортними, банківськими, бухгалтерськими та іншими документами, що містять відомості про вартість товарів, які оцінюються, з урахуванням витрат на транспортування та страхування товарів до пункту перетинання митного кордону України.

У разі встановлення цінових обмежень під час вивезення (експорту) окремих товарів (індикативні ціни, граничні рівні цін, ціни, встановлені в результаті антидемпінгових розслідувань тощо) митна вартість таких товарів у разі вивезення (експорту) їх з України визначається з урахуванням положень, що визначають порядок застосування зазначених обмежень.

Стаття 275. Декларування митної вартості

У разі вивезення (експорту) товарів, на які встановлено вивізне, антидемпінгове, компенсаційне чи спеціальні види мита, митна вартість декларується шляхом подання декларації митної вартості.

Основою для визначення митної вартості товарів є ціна угоди, яку фактично сплачено чи яка підлягає сплаті за ці товари, якщо на неї не вплинули такі фактори:

1) обмеження щодо прав продавця (експортера) на товари, що оцінюються, за винятком:

а) обмежень, встановлених законами;

б) обмежень, що істотно не впливають на ціну товарів;

2) залежність продажу (відчуження) та ціни угоди від дотримання умов, вплив яких неможливо врахувати;

3) відомості, використані декларантом для визначення митної вартості товарів, не підтверджені документально або не є кількісно вираженими та достовірними;

4) учасники угоди (експортер та імпортер) є взаємозалежними особами, за винятком випадків, коли їх взаємозалежність не вплинула на ціну угоди, що повинно бути доведено декларантом. При цьому особи вважаються взаємозалежними, якщо має місце хоча б одна з таких умов:

а) один з учасників угоди — фізична особа чи посадова особа одного з підприємств — учасників угоди є одночасно посадовою особою іншого підприємства — учасника угоди;

б) учасники угоди є співвласниками підприємства;

в) учасники угоди пов'язані трудовими відносинами;

г) один з учасників угоди володіє вкладом (паєм) чи акціями з правом голосу в статутному капіталі іншого учасника угоди, які становлять не менше п'яти відсотків статутного капіталу;

ґ) обидва учасники угоди перебувають під прямим чи непрямим контролем третьої особи;

д) учасники угоди спільно, прямо чи непрямо контролюють третю особу;

е) один з учасників угоди прямо чи непрямо контролює іншого учасника угоди;

є) учасники угоди — фізичні особи чи посадові особи підприємств — учасників угоди є родичами.

Розділ XII
КРАЇНА ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ

Глава 49
Країна походження товару та критерії визначення країни походження товару. Сертифікати про походження товару

Стаття 276. Мета визначення країни походження товару

Країна походження товару визначається з метою застосування тарифних та нетарифних заходів регулювання ввезення товару на митну територію України та вивезення товару з цієї території, а також забезпечення обліку товарів у статистиці зовнішньої торгівлі.

Стаття 277. Визначення країни походження товару

Визначення країни походження товару здійснюється на основі принципів міжнародної практики. Порядок визначення країни походження товару встановлюється Кабінетом Міністрів України[55] на підставі положень цього Кодексу.

Країною походження товару вважається країна, в якій товар був повністю вироблений або підданий достатній переробці відповідно до критеріїв, встановлених цим Кодексом.

При цьому під країною походження товару можуть розумітися група країн, митні союзи країн, регіон чи частина країни, якщо є необхідність їх виділення з метою визначення походження товару.

Стаття 278. Товари, повністю вироблені у країні

Товарами, повністю виробленими у країні, вважаються:

---

[55] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1864 "Про затвердження Порядку визначення країни походження товару, що переміщується через митний кордон України".

1) корисні копалини, видобуті на її території або в її територіальних водах, або на її континентальному шельфі і в морських надрах, якщо країна має виключне право на розробку цих надр;

2) рослинна продукція, вирощена та зібрана на її території;

3) живі тварини, що народилися і вирощені в цій країні;

4) продукція, одержана від тварин, вирощених у цій країні;

5) продукція мисливського, рибальського та морського промислів;

6) продукція морського промислу, видобута та (або) вироблена у Світовому океані суднами цієї країни, а також суднами, орендованими (зафрахтованими) нею;

7) вторинна сировина та відходи, які є результатом виробничих та інших операцій, здійснених у країні;

8) продукція високих технологій, одержана у відкритому космосі на космічних кораблях, що належать цій країні чи орендуються нею;

9) товари, вироблені у цій країні виключно з продукції, зазначеної у пунктах 1—8 цієї статті.

Стаття 279. Критерій достатньої переробки товару

Якщо у виробництві товару беруть участь дві або більше країн, походження товару визначається згідно з критерієм достатньої переробки.

Критерій достатньої переробки визначається:

1) правилом, яке потребує в результаті переробки товару зміни класифікаційного коду товару за Гармонізованою системою опису та кодування товарів на рівні будь-якого з перших чотирьох знаків;

2) або правилом адвалерної частки, яке полягає в зміні вартості товару в результаті його переробки, якщо при цьому додана вартість становить не менш як 50 відсотків від вартості товару, одержаного в результаті переробки, або частка використаних матеріалів з іншої країни чи невідомого походження становить менш як 50 відсотків від вартості товару, одержаного в результаті переробки;

3) або переліком виробничих та технологічних операцій, які хоч і не ведуть у результаті переробки товару до зміни його коду чи його вартості відповідно до правила адвалерної частки, але з дотриманням певних умов визнаються достатніми.

Перелік таких виробничих та технологічних операцій встановлюється Кабінетом Міністрів України[56].

У разі застосування правила адвалерної частки вартість товару, одержаного в результаті переробки в цій країні, визначається на базі ціни франко-завод виробника товару. Вартість складових цього товару, що походять з інших країн, визначається за їх митною вартістю, а тих складових, походження яких не визначено, — за встановленою ціною першого їх продажу в цій країні.

Якщо стосовно конкретного товару або конкретної країни (країн) критерій достатньої переробки окремо не обумовлено, то застосовується правило, згідно з яким товар вважається підданим достатній переробці, якщо в результаті його переробки змінено класифікаційний код товару за Гармонізованою системою опису та кодування товарів на рівні будь-якого з перших чотирьох знаків.

Критерії достатньої переробки для конкретних товарів і країн встановлюються та застосовуються з дотриманням вимог цього Кодексу в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

---

[56] Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2002 № 2030 "Про перелік виробничих і технологічних операцій для визначення критерію достатньої переробки товару та порядок його встановлення і застосування при визначенні країни походження товару".

Стаття 280. Додаткові положення щодо визначення критерію достатньої переробки товару

Не визнаються такими, що відповідають критерію достатньої переробки:

1) операції, пов'язані із забезпеченням збереження товарів під час зберігання чи транспортування;

2) операції щодо підготовки товарів до продажу та транспортування (роздрібнення партії, формування відправлень, сортування, перепакування);

3) прості складальні операції;

4) змішування товарів (компонентів) без надання одержаній продукції характеристик, що істотно відрізняють її від вихідних складових;

5) комбінація двох чи більшої кількості зазначених вище операцій;

6) забій тварин.

Стаття 281. Визначення країни походження товарів, якщо товари поставляються партіями

Товари у розібраному чи незібраному вигляді, що поставляються кількома партіями, якщо за виробничими чи транспортними умовами неможливе їх відвантаження однією партією, а також у випадках, коли партія товару роздрібнена на кілька партій в результаті помилки, повинні розглядатися за бажанням декларанта як єдиний товар для цілей визначення країни походження товару.

Умовою застосування цього правила є:

1) попереднє повідомлення митного органу про роздрібнення партії розібраного чи незібраного товару на кілька партій із зазначенням причин такого роздрібнення, докладної специфікації кож-

ної партії із зазначенням кодів товарів за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності, вартості і країни походження товарів, що входять до кожної партії;

2) документальне підтвердження помилковості роздрібнення товару на кілька партій;

3) поставка всіх партій товарів з однієї країни одним постачальником;

4) ввезення всіх партій товарів через один і той же митний орган (митний пост);

5) поставка всіх партій товарів у строк, що не перевищує шести місяців від дати прийняття митної декларації чи закінчення строку її подання стосовно першої партії.

Стаття 282. Підтвердження походження товару

Для підтвердження походження товару митний орган у передбачених законом випадках має право вимагати подання сертифіката про походження такого товару.

У разі вивезення товарів з митної території України сертифікат про походження товару, в тих випадках, коли він необхідний і це відображено у національних правилах країни ввезення чи передбачено міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку, видається органом, уповноваженим на це Кабінетом Міністрів України[57].

У разі ввезення товару на митну територію України сертифікат про походження товару подається обов'язково:

1) на товари, що походять з країн, яким Україна надає преференції за Митним тарифом України;

---

[57] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.02.2003 № 255 "Про визначення Торгово-промислової палати уповноваженим органом з видачі сертифікатів про походження товару".

2) на товари, ввезення яких з відповідної країни регулюється кількісними обмеженнями (квотами) чи іншими заходами регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

3) якщо це передбачено міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку, а також законодавством України в галузі охорони довкілля, здоров'я населення, захисту прав споживачів, громадського порядку, державної безпеки та інших життєво важливих інтересів України;

4) у випадках, коли у документах, які подаються для митного оформлення, немає відомостей про походження товарів або у митного органу є достатні підстави вважати, що декларуються недостовірні відомості про походження товарів.

Стаття 283. Сертифікат про походження товару

Сертифікат про походження товару повинен однозначно свідчити про те, що зазначений товар походить з відповідної країни, і має містити:

1) письмову заяву експортера про країну походження товару;

2) письмове посвідчення компетентного органу країни вивезення, який видав сертифікат, про те, що наведені у сертифікаті відомості відповідають дійсності.

Сертифікат про походження товару подається разом з митною декларацією, декларацією митної вартості та іншими документами, що подаються для митного оформлення.

У разі втрати сертифіката приймається його офіційно завірений дублікат.

У разі виникнення сумнівів з приводу достовірності сертифіката чи відомостей, що в ньому містяться, включаючи відомості про країну походження товару, митний орган може звернутися до органу, що видав сертифікат, або до компетентних організацій країни,

зазначеної як країна походження товару, з проханням про надання додаткових відомостей.

Товар не вважається таким, що походить з відповідної країни, доти, доки митні органи у випадках, встановлених цим Кодексом, не одержать належним чином оформлений сертифікат про походження товару або затребувані ними додаткові відомості.

Стаття 284. Підстави для відмови у випуску товару

Митний орган може відмовити у випуску товару з метою його переміщення через митний кордон України лише за наявності достатніх підстав для висновку, що товар походить з країни, товари якої не підлягають випуску згідно із законами України та міжнародними договорами, укладеними в установленому законом порядку.

Неподання належним чином оформленого сертифіката чи відомостей про походження товару не є підставою для відмови у митному оформленні та випуску товару з метою його переміщення через митний кордон України.

Товари, походження яких достовірно не встановлено, випускаються митним органом за умови сплати мита за повними ставками.

До товарів може застосовуватися (відновлюватися) режим найбільшого сприяння або преференційний режим за умови одержання належним чином оформленого посвідчення про їх походження не пізніше ніж через один рік з дати здійснення митного оформлення.

Стаття 285. Додаткові положення щодо визначення країни походження товару

У визначенні країни походження товару не береться до уваги походження енергії, машин, обладнання та інструментів, що використовуються для його виробництва.

Особливості визначення країни походження товару, що ввозиться з територій спеціальних (вільних) економічних зон, розташованих на території України, встановлюються законом.

Розділ XIII
МИТНІ ПІЛЬГИ

Глава 50
Митні пільги, що надаються представництвам іноземних держав, міжнародних організацій, представництвам іноземних фірм та офіційним особам на території України, а також дипломатичним представництвам України, що знаходяться за кордоном

Стаття 286. Митні пільги для дипломатичних представництв іноземних держав

Дипломатичні представництва іноземних держав на території України за умови дотримання встановленого цим Кодексом порядку переміщення товарів через митний кордон України можуть ввозити на митну територію України та вивозити з її митної території товари, призначені для офіційного (службового) користування представництв із звільненням від митного огляду та сплати податків і зборів, за винятком плати за митне оформлення таких товарів, якщо воно здійснюється поза місцями розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів.

Стаття 287. Митні пільги для глави дипломатичного представництва іноземної держави та членів дипломатичного персоналу представництва

Глава дипломатичного представництва іноземної держави та члени дипломатичного персоналу представництва, а також члени їхніх сімей, які проживають разом з ними, за умови, що вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, можуть ввозити в Україну товари, призначені для особистого користування, включаючи предмети початкового облаштування, та вивозити з України товари, призначені для особистого користування, включаючи придбані на митній території України, з дотри-

манням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України та із звільненням від сплати податків і зборів, за винятком плати за їх митне оформлення, якщо воно здійснюється поза місцями розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів.

Особистий багаж глави дипломатичного представництва іноземної держави, членів дипломатичного персоналу представництва, членів їхніх сімей, які проживають разом з ними, звільняється від митного огляду, якщо немає достатніх підстав вважати, що він містить товари, не призначені для особистого користування, або товари, ввезення (вивезення) яких заборонене законом або регулюється карантинними та іншими спеціальними правилами. Такий огляд повинен здійснюватися тільки в присутності названих у цій статті осіб або їх уповноважених представників та за письмовим розпорядженням керівника чи заступника керівника відповідного митного органу. На митному посту допускається також проведення огляду за письмовим розпорядженням керівника поста або його заступника.

Стаття 288. Митні пільги для співробітників адміністративно-технічного персоналу дипломатичного представництва іноземної держави

Співробітники адміністративно-технічного персоналу дипломатичного представництва іноземної держави та члени їхніх сімей, які проживають разом з ними, якщо ці співробітники та члени їхніх сімей не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, можуть ввозити в Україну товари, призначені для початкового облаштування, із звільненням від сплати податків і зборів, за винятком плати за їх митне оформлення, якщо воно здійснюється поза місцями розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів.

Особи, зазначені у частині першій цієї статті, ввозять в Україну та вивозять з України товари в порядку, встановленому статтею 287 цього Кодексу.

Стаття 289. Поширення митних пільг, що надаються членам дипломатичного персоналу представництва іноземної держави, на співробітників адміністративно-технічного та обслуговуючого персоналу

На основі спеціальної угоди з іноземною державою митні пільги, що надаються згідно з цим Кодексом членам дипломатичного персоналу представництва іноземної держави, можуть поширюватися на співробітників адміністративно-технічного та обслуговуючого персоналу цього представництва, а також на членів їхніх сімей, які не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, виходячи з принципу взаємності стосовно кожної окремої держави.

Стаття 290. Надання митних пільг консульським установам іноземних держав та членам їх персоналу

Консульським установам іноземних держав, консульським посадовим особам, включаючи главу консульської установи та консульських службовців, а також членів їхніх сімей, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для дипломатичних представництв іноземних держав або відповідного персоналу дипломатичного представництва.

На основі спеціальної угоди з іноземною державою на працівників обслуговуючого персоналу консульської установи, а також на членів їхніх сімей, які не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, виходячи з принципу взаємності стосовно кожної окремої держави, можуть поширюватися митні пільги, що надаються згідно з цим Кодексом відповідному персоналу дипломатичного представництва іноземної держави.

Стаття 291. Переміщення дипломатичної пошти та консульської валізи іноземних держав через митний кордон України

Дипломатична пошта та консульська валіза іноземних держав, що переміщуються через митний кордон України, не підлягають ні розпечатуванню, ні затриманню. За наявності достатніх підстав

вважати, що консульська валіза містить товари, не зазначені в частині третій цієї статті, митний орган може зажадати розпечатання валізи уповноваженими особами цієї іноземної держави у присутності посадових осіб митного органу. У разі відмови від розпечатання така валіза повертається до місця відправлення.

Всі місця, що становлять дипломатичну пошту та консульську валізу, повинні мати видимі зовнішні ознаки, що свідчать про їх характер.

Дипломатична пошта може містити виключно дипломатичні документи та товари, призначені для офіційного користування, а консульська валіза — тільки офіційну кореспонденцію та документи або товари, призначені виключно для офіційного користування.

Стаття 292. Митні пільги для іноземних дипломатичних і консульських кур'єрів

Іноземні дипломатичні та консульські кур'єри можуть ввозити в Україну та вивозити з України товари, призначені для їх особистого користування, із звільненням на основі взаємності від митного огляду та сплати податків і зборів, за винятком плати за їх митне оформлення, якщо воно здійснюється поза місцями розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів.

Стаття 293. Митні пільги для представників та членів делегацій іноземних держав

Представникам іноземних держав, членам парламентських та урядових делегацій, а також на основі взаємності членам делегацій іноземних держав, які приїздять в Україну для участі в міжнародних переговорах, міжнародних конференціях та нарадах або з іншими офіційними дорученнями, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для дипломатичного персоналу представництв іноземних держав. Такі пільги надаються також членам сімей цих осіб, які їх супроводжують.

Дипломатичному персоналу, консульським посадовим особам представництв іноземних держав, членам їхніх сімей, а також особам, зазначеним у частині першій цієї статті, які прямують з тією ж метою транзитом через територію України, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для дипломатичного персоналу іноземних представництв.

Стаття 294. Митні пільги для міжнародних організацій, представництв іноземних держав при них, а також для їх персоналу

Митні пільги для міжнародних організацій та представництв іноземних держав при них, а також для персоналу цих організацій і представництв та членів сімей персоналу визначаються відповідними міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку.

Стаття 295. Надання митних пільг посадовим особам представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

Кожна посадова особа, яка має пільги згідно із статтями 287—290, 292—294 цього Кодексу, користується ними у разі прямування в Україну для зайняття відповідної посади з моменту перетину митного кордону України, а у разі знаходження на території України — з того часу, коли ця посадова особа офіційно приступила до виконання своїх обов'язків.

Члени сімей посадових осіб, зазначених у частині першій цієї статті, якщо вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, мають ті ж самі пільги, що й ці посадові особи.

Стаття 296. Припинення надання митних пільг посадовим особам представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

Після залишення посадовими особами представництв іноземних держав та міжнародних організацій митної території України надання їм митних пільг, передбачених статтями 287—290, 292—294 цього Кодексу, припиняється.

Стаття 297. Декларування товарів представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

Товари, що не підлягають відчуженню на території України і призначені для офіційного (службового) користування представництв іноземних держав та міжнародних організацій, підлягають декларуванню митним органам та пропускаються в Україну на весь строк акредитації представництва.

Стаття 298. Декларування товарів представництв іноземних фірм в Україні

Товари, що не підлягають відчуженню на території України та призначені для службового користування представництв іноземних фірм, декларуються митним органам на строк до трьох років з моменту акредитації цих представництв під зобов'язання про зворотне вивезення.

Питання щодо продовження строку тимчасового ввезення товарів, зазначених у частині першій цієї статті, вирішується митним органом, в регіоні діяльності якого розташоване відповідне представництво іноземної фірми.

Стаття 299. Декларування товарів, що належать посадовим особам представництв іноземних держав та представництв іноземних фірм в Україні

Товари, що не підлягають відчуженню на території України та призначені для особистого користування осіб, які мають митні пільги, декларуються митним органам за місцем акредитації чи тимчасового перебування цих осіб і пропускаються під зобов'язання про зворотне вивезення за кордон по закінченні всього періоду перебування зазначених осіб на території України.

Стаття 300. Порядок переміщення через митний кордон України товарів дипломатичних представництв України, що знаходяться за кордоном

Дипломатичні представництва України, що знаходяться за кордоном, за умови дотримання ними встановленого порядку переміщення товарів через митний кордон України можуть вивозити з України товари, призначені для офіційного (службового) користування представництва, із звільненням від сплати податків і зборів, за винятком плати за їх митне оформлення, якщо воно здійснюється поза місцями розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів.

Стаття 301. Декларування товарів дипломатичних представництв України, що знаходяться за кордоном

Товари, призначені для офіційного (службового) користування дипломатичних представництв України, що знаходяться за кордоном, підлягають декларуванню митним органам та пропускаються за межі України на весь строк акредитації представництва за кордоном.

Глава 51
Тарифні пільги (тарифні преференції)

Стаття 302. Поняття тарифних пільг (тарифних преференцій)

Тарифні пільги (тарифні преференції) — це пільги, що надаються Україною у процесі реалізації її зовнішньоекономічної політики на умовах взаємності чи в односторонньому порядку щодо товарів, які переміщуються через митний кордон України, як звільнення від справляння мита, зниження ставок мита або встановлення тарифних квот на ввезення товарів.

Тарифні пільги (тарифні преференції) застосовуються виключно на основі податкового законодавства України, цього Кодексу, законів України, а також міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

Розділ XIV
МИТНА СТАТИСТИКА

Глава 52
Митна статистика

Стаття 303. Завдання митної статистики

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи забезпечує:

1) об'єктивний та достовірний облік даних про переміщення товарів через митний кордон України; збирання, формування, опрацювання, узагальнення, всебічний аналіз та зберігання статистичної інформації з питань митної справи та зовнішньої торгівлі товарами;

2) подання статистичної, довідкової, аналітичної інформації з питань митної справи та зовнішньої торгівлі товарами органам державної влади в порядку, встановленому законом;

3) захист статистичної інформації, яка відповідно до законодавства України не підлягає розголошенню.

Стаття 304. Система митної статистики

Митна статистика є складовою частиною загальнодержавної системи статистичного обліку і звітності.

Статистична інформація, яка формується, узагальнюється і аналізується митними органами, використовується в інтересах зміцнення зовнішньоекономічних зв'язків, поліпшення тарифного та нетарифного регулювання, подальшої інтеграції України у загальносвітову систему економічних відносин.

Забороняється вимагати від митних органів статистичну інформацію, не передбачену державною статистичною звітністю, цим Кодексом та іншими законами України.

Митна статистика складається з митної статистики зовнішньої торгівлі і спеціальної митної статистики.

Стаття 305. Митна статистика зовнішньої торгівлі

Митна статистика зовнішньої торгівлі являє собою узагальнену та відповідним чином систематизовану інформацію про переміщення товарів через митний кордон України.

Митна статистика зовнішньої торгівлі формується, узагальнюється та аналізується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи на основі даних, які містяться у вантажних митних деклараціях.

Дані митної статистики зовнішньої торгівлі в установленому законодавством порядку використовуються відповідними органами державної влади для здійснення контролю за надходженням податків, зборів та інших обов'язкових платежів до Державного бюджету України, валютного контролю, аналізу стану зовнішньої торгівлі України, її торговельного і платіжного балансів та економіки в цілому.

Ведення митної статистики здійснюється за методологією, яка забезпечує порівнянність даних митної статистики зовнішньої торгівлі України з даними державної статистики інших держав.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи забезпечує регулярне публікування даних митної статистики зовнішньої торгівлі.

Стаття 306. Спеціальна митна статистика

Для забезпечення завдань, покладених на митні органи Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, митними органами формується, узагальнюється та аналізується спеціальна митна статистика. Порядок ведення спеціальної митної статистики визначається законодавством[58].

Стаття 307. Документи та відомості, що використовуються для формування митної статистики

Для формування митної статистики використовуються документи та відомості, що подаються до митних органів юридичними та фізичними особами згідно з нормами цього Кодексу, якими визначається порядок здійснення митного контролю та митного оформлення.

Стаття 308. Використання інформації, що надається митним органам

Статистична та інша інформація, надана митним органам відповідно до цього Кодексу, інших законів України, а також міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку, використовується виключно для митних цілей.

Інформація щодо обсягів експорту та імпорту конкретних видів товарів може надаватися лише органам, які ведуть державну статистику, а інформація щодо експортно-імпортних операцій конкретних суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності — тільки органам досудового слідства у зв'язку з розслідуванням кримінальних справ.

Інформація, яка становить державну, комерційну, банківську або іншу таємницю, що охороняється законом, а також конфіденційна інформація не підлягає розголошенню або використанню

[58] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1865 "Про порядок ведення спеціальної митної статистики".

посадовими особами митних органів для особистих цілей, не може надаватися органам державної влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим та службовим особам, установам, організаціям, підприємствам та громадянам, за винятком випадків, передбачених законом.

Стаття 309. Використання митної статистики з питань зовнішньої торгівлі

Статистична інформація з питань зовнішньої торгівлі використовується для:

1) визначення стратегії, тактики та основних напрямів розвитку зовнішньоекономічної діяльності;

2) аналізу та прогнозування зовнішньоекономічної політики і ситуації, що склалася чи складатиметься на світовому ринку;

3) проведення переговорів з торговельно-економічних питань;

4) застосування методів тарифного і нетарифного регулювання;

5) складання торговельного та платіжного балансів України, планування і проведення валютно-фінансової політики;

6) визначення ринків збуту товарів;

7) формування статистики зовнішньоекономічних зв'язків України.

Стаття 310. Відомчі класифікатори

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи здійснює розроблення, впровадження та ведення відомчих класифікаторів з питань митної статистики, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій.

Порядок ведення класифікаторів, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України[59] або уповноваженим ним органом.

Класифікатори, зазначені у частині першій цієї статті, використовуються виключно для митних цілей.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи інформує органи державної влади та суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності про зміни і доповнення, внесені до класифікаторів, зазначених у частині першій цієї статті.

[59] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1876 "Про відомчі класифікатори з питань митної статистики, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій".

Розділ XV
УКРАЇНСЬКА КЛАСИФІКАЦІЯ ТОВАРІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Глава 53
Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності

Стаття 311. Структура та застосування Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності

Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТЗЕД) складається на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів.

В УКТЗЕД товари систематизовано за розділами, групами, товарними позиціями, товарними підпозиціями, найменування і цифрові коди яких уніфіковано з Гармонізованою системою опису та кодування товарів.

Для докладнішої товарної класифікації використовується сьомий, восьмий, дев'ятий та десятий знаки цифрового коду.

Структура десятизнакового цифрового кодового позначення товарів в УКТЗЕД включає код групи (перші два знаки), товарної позиції (перші чотири знаки), товарної підпозиції (перші шість знаків), товарної категорії (перші вісім знаків), товарної підкатегорії (десять знаків).

Стаття 312. Порядок ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності

Ведення УКТЗЕД передбачає:

відстежування змін та доповнень до міжнародної основи УКТЗЕД, пояснень та інших рішень по тлумаченню цієї основи, що приймаються Всесвітньою митною організацією;

деталізацію УКТЗЕД на національному рівні та введення додаткових одиниць виміру;

розроблення пояснень та рекомендацій з метою забезпечення однакового тлумачення і застосування УКТЗЕД;

прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів в УКТЗЕД;

поширення інформації про застосування УКТЗЕД;

ведення та зберігання еталонного примірника УКТЗЕД (у паперовому та електронному вигляді);

організацію роботи з видання і поширення УКТЗЕД та пояснень до УКТЗЕД;

здійснення інших функцій, необхідних для ведення УКТЗЕД.

Ведення УКТЗЕД здійснює спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України[60].

Стаття 313. Класифікація товарів

Митні органи класифікують товари, тобто відносять товари до класифікаційних групувань, зазначених в УКТЗЕД.

Рішення митних органів щодо класифікації товарів для митних цілей є обов'язковими для підприємств і громадян.

Стаття 314. Надання зразків товарів під час здійснення класифікації товарів

З метою встановлення достовірних відомостей про товари та їх відповідності опису класифікаційних групувань УКТЗЕД митні

[60] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1863 "Про затвердження Порядку ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності".

органи можуть вимагати від суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та громадян зразки товарів та техніко-технологічну документацію на такі товари для проведення експертизи.

Порядок надання зразків товарів та техніко-технологічної документації на них, строки і порядок проведення експертизи, а також порядок розпорядження зразками та документацією визначаються Кабінетом Міністрів України[61].

[61] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1862 "Про затвердження Порядку взяття (надання) проб і зразків товарів, проведення досліджень (аналізу, експертизи) з метою їх митного оформлення, а також розпорядження зразками".

Розділ XVI
ВЕРИФІКАЦІЯ СЕРТИФІКАТІВ ПРО ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРІВ З УКРАЇНИ

Глава 54
Верифікація сертифікатів про походження товарів з України

Стаття 315. Верифікація сертифікатів про походження товарів з України

Верифікація сертифікатів про походження товарів з України здійснюється митними органами у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України[62].

Органи, уповноважені видавати сертифікати про походження товарів з України, зобов'язані за запитом митних органів надавати їм необхідну інформацію, пов'язану з видачею таких сертифікатів і необхідну для здійснення верифікації сертифікатів про походження товарів з України.

Стаття 316. Надання зразків товарів та документації при здійсненні верифікації сертифікатів про походження товарів з України

З метою встановлення достовірності даних, зазначених у сертифікаті про походження товарів з України, митні органи можуть затребувати у підприємств — виробників товарів документацію, необхідну для перевірки даних, зазначених у такому сертифікаті, а також здійснювати безпосередньо на підприємствах перевірку виробництва товарів та первинної документації, пов'язаної з таким виробництвом.

---

[62] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1861 "Про затвердження Порядку верифікації сертифікатів про походження товарів з України".

Порядок надання зразків товарів та документації, строки і порядок проведення експертизи, а також порядок розпорядження зразками товарів визначаються Кабінетом Міністрів України[63].

[63] Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1862 "Про затвердження Порядку взяття (надання) проб і зразків товарів, проведення досліджень (аналізу, експертизи) з метою їх митного оформлення, а також розпорядження зразками".

Розділ XVII
ЗАПОБІГАННЯ КОНТРАБАНДІ

Глава 55
Заходи щодо запобігання контрабанді

Стаття 317. Контрольовані поставки наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів

Відповідно до законів України митні органи з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому, разом з іншими державними органами (підрозділами), що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, можуть використовувати метод контрольованої поставки зазначених засобів, речовин і прекурсорів.

Порядок проведення контрольованої поставки визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі митної справи, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону України, погодженим із Генеральною прокуратурою України та Міністерством юстиції України.

Стаття 318. Переміщення товарів під негласним контролем

З метою виявлення та притягнення до відповідальності осіб, причетних до контрабандних операцій, а також з метою вилучення товарів, що незаконно переміщуються через митний кордон України, таке переміщення товарів може здійснюватися під контролем і оперативним наглядом правоохоронних органів.

Порядок проведення переміщення товарів під негласним контролем визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-пра-

вовим актом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі митної справи, Міністерства внутрішніх справ України, Державної податкової адміністрації України, Служби безпеки України, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в справах охорони державного кордону України, погодженим з Генеральною прокуратурою України та Міністерством юстиції України.

Розділ XVIII
ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НИХ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСІБ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПРОВАДЖЕННІ В СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ

Глава 56
Загальні положення

Стаття 319. Поняття порушення митних правил

Порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений законодавством України порядок переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України і за які цим Кодексом передбачена адміністративна відповідальність.

Адміністративна відповідальність за правопорушення, передбачені цим Кодексом, настає у разі, якщо ці правопорушення не тягнуть за собою кримінальну відповідальність.

Стаття 320. Відповідальність за порушення митних правил

Відповідальність за порушення митних правил встановлюється цим Кодексом.

Суб'єктами відповідальності за порушення митних правил можуть бути громадяни, які на момент вчинення такого правопорушення досягли 16-річного віку, а також посадові особи підприємств.

Притягнення до відповідальності за порушення митних правил не звільняє зазначених осіб від обов'язку сплати мита та інших податків і зборів.

Стаття 321. Особливості відповідальності за деякі види порушень митних правил

Вчинення правопорушень, передбачених статтями 331, 332, 348—350 цього Кодексу, внаслідок аварії або дії непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, не тягне за собою відповідальність, передбачену цим Кодексом.

Стаття 322. Види стягнень за порушення митних правил

За порушення митних правил можуть бути накладені такі стягнення:

1) попередження;

2) штраф;

3) конфіскація товарів — безпосередніх предметів порушення митних правил, товарів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортних засобів, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

Стаття 323. Основні і додаткові види стягнення

Попередження або штраф можуть застосовуватися тільки як основний вид стягнення за вчинене правопорушення.

Конфіскація товарів — безпосередніх предметів порушення митних правил, товарів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортних засобів, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, може застосовуватися як основний і як додатковий вид стягнення.

За одне і те саме порушення митних правил може накладатися тільки основне або основне і додаткове стягнення. Якщо статтею, якою встановлюється відповідальність за порушення митних правил, передбачається основне і додаткове стягнення, застосування лише додаткового стягнення без основного не допускається, за винятком випадків, передбачених частиною другою статті 328 цього Кодексу.

Стаття 324. Попередження

Попередження як стягнення за порушення митних правил є офіційним попередженням правопорушника стосовно недопустимості таких діянь у майбутньому. Рішення про попередження приймається керівником митного органу або його заступником у формі постанови про накладення адміністративного стягнення відповідно до статті 391 цього Кодексу. Постанова оголошується правопорушникові.

Стаття 325. Штраф

Штраф є грошовим стягненням, що накладається на осіб за порушення митних правил у випадках і межах, встановлених цим Кодексом.

Стаття 326. Конфіскація

Конфіскація як стягнення за порушення митних правил полягає у примусовому вилученні товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 322 цього Кодексу, і безоплатній передачі їх у власність держави.

Конфіскація товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 322 цього Кодексу, застосовується незалежно від того, чи є ці товари, транспортні засоби власністю особи, яка вчинила правопорушення.

Конфіскація може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, що визначаються цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 327. Забезпечення законності у разі застосування стягнень до порушників митних правил

Стягнення за порушення митних правил не може бути застосовано інакше, як на підставі та в порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України.

Додержання вимог законодавства у разі застосування стягнень за порушення митних правил забезпечується здійсненням систематичного контролю з боку митних органів вищого рівня та їх посадових осіб, права оскарження та інших встановлених законодавством України заходів.

Стаття 328. Строки накладення стягнень у справах про порушення митних правил

Адміністративні стягнення у вигляді попередження, штрафу можуть бути накладені не пізніш як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні — два місяці з дня його виявлення.

У разі відмови в порушенні кримінальної справи або закриття кримінальної справи, але за наявності в діях правопорушника ознак порушення митних правил, стягнення у вигляді попередження, штрафу може бути накладено не пізніш як через місяць з дня прийняття рішення про відмову в порушенні кримінальної справи або про її закриття.

Предмети, зазначені у пункті 3 статті 322 цього Кодексу, підлягають конфіскації незалежно від часу вчинення або виявлення порушення митних правил.

Глава 57
Види порушень митних правил і відповідальність за такі правопорушення

Стаття 329. Порушення режиму зони митного контролю

Переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів, громадян, у тому числі посадових осіб органів державної влади (крім митних органів), які не перетинають митний кордон України, а також проведення в зоні митного контролю господарських робіт без дозволу митного органу або вчинення інших дій, якими порушується встановлений законодавством режим зони митного контролю, —

тягне за собою за відсутності товарів, транспортних засобів — безпосередніх предметів порушення митних правил накладення штрафу в розмірі до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії за наявності товарів, транспортних засобів — безпосередніх предметів порушення митних правил тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 330. Неподання митному органу документів, необхідних для здійснення митного контролю

Неподання митному органу в установлений законодавством строк документів, передбачених відповідно до цього Кодексу для здійснення митного контролю товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, незалежно від подання письмової декларації, —

тягне за собою попередження або накладення штрафу на громадян у розмірі до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб підприємств — до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 331. Видача товарів, транспортних засобів без дозволу митного органу або їх втрата

Видача без дозволу митного органу або втрата товарів, транспортних засобів, що знаходяться під митним контролем, —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 332. Недоставлення до митного органу товарів, транспортних засобів, документів

Недоставлення до митного органу товарів, транспортних засобів, що перебувають під митним контролем і перевозяться з одного митного органу до іншого, а так само прийнятих для передачі митному органу митних або інших документів на ці товари, транспортні засоби —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 333. Незупинення транспортного засобу

Незупинення в зоні митного контролю транспортного засобу, що переміщується через митний кордон України, —

тягне за собою накладення штрафу у розмірі до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 334. Відправлення транспортного засобу без дозволу митного органу

Відправлення без дозволу митного органу транспортного засобу, що перебуває під митним контролем, —

тягне за собою накладення штрафу у розмірі до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб підприємств — до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 335. Причалювання до суден, що перебувають під митним контролем

Причалювання до судна, що перебуває під митним контролем, інших суден та інших плавучих засобів без дозволу митного органу —

тягне за собою попередження або накладення штрафу на громадян у розмірі до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб підприємств — до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 336. Неправомірні операції з товарами, транспортними засобами, що перебувають під митним контролем, зміна їх стану, користування та розпорядження ними

Здійснення операцій з товарами, транспортними засобами, що перебувають під митним контролем, а саме зміна їх стану, користування та розпорядження ними без дозволу митного органу, за винятком операцій, зазначених у статтях 331, 337 цього Кодексу, —

тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів, транспортних засобів, а на посадових осіб підприємств — у розмірі від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів, транспортних засобів.

Стаття 337. Вантажні та інші операції, що проводяться без дозволу митного органу

Навантаження, вивантаження, перевантаження, усунення пошкоджень упаковки, розпакування, переупакування товарів, що перебувають під митним контролем, або зміна ідентифікаційних знаків чи маркування на цих товарах чи їх упаковці без дозволу митного органу —

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у розмірі до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на поса-

дових осіб підприємств — до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 338. Пошкодження або втрата митного забезпечення

Пошкодження або втрата пломб, печаток чи інших засобів митного забезпечення, зазначених у товаросупровідних документах, —

тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб підприємств — до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 339. Порушення порядку проходження митного контролю в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю

Порушення встановленого відповідно до цього Кодексу порядку проходження митного контролю в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю, тобто наявність під час проведення митного контролю в особи, яка формою проходження митного контролю обрала проходження через таку зону (коридор), товарів, заборонених або обмежених до переміщення через митний кордон України, або товарів у кількостях, що перевищують неоподатковувану норму переміщення через митний кордон України, —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів.

Стаття 340. Недекларування товарів, транспортних засобів

Недекларування товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, тобто незаявлення за встановленою формою точних відомостей (наявність, найменування або назва, кількість тощо) про товари, транспортні засоби, які підлягають обов'язковому декларуванню у разі переміщення через митний кордон України, —

тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів, транспортних засобів, а на посадових осіб підприємств — від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів, транспортних засобів.

Стаття 341. Пересилання через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання

Пересилання через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання, —

тягне за собою конфіскацію цих товарів.

Стаття 342. Перешкоджання посадовій особі митного органу в доступі до товарів, транспортних засобів і документів

Перешкоджання посадовій особі митного органу під час здійснення нею митного контролю або провадження в справах про контрабанду та порушення митних правил у доступі до товарів, транспортних засобів і документів, а також непред'явлення в установлений законодавством строк без поважних причин таких товарів, транспортних засобів і документів посадовій особі митного органу чи призначеному нею експерту або спеціалісту —

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 343. Неподання митному органу звітності щодо товарів, які перебувають під митним контролем або на територіях спеціальних митних зон

Неподання митному органу особами, зазначеними в статті 320 цього Кодексу, передбаченої законодавством звітності щодо товарів, які перебувають під митним контролем або на територіях спеціальних митних зон і ввозяться, вивозяться, зберігаються,

переробляються, виготовляються, купуються та реалізуються без попереднього дозволу митного органу, а також порушення порядку ведення звітності щодо таких товарів —

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у розмірі від трьох до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб підприємств — до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 344. Неподання митному органу документів та зразків товарів для проведення дослідження (аналізу, експертизи)

Неподання у випадках, передбачених законодавством, на вимогу митного органу відповідних документів та зразків товарів, необхідних для проведення дослідження (аналізу, експертизи), —

тягне за собою попередження або накладення штрафу в розмірі до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 345. Переміщення товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності

Ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території з комерційною метою товарів з порушенням охоронюваних законом прав інтелектуальної власності —

тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі від десяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією контрафактних товарів, а на посадових осіб підприємств — від тридцяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією контрафактних товарів.

Стаття 346. Порушення порядку зберігання товарів на митних ліцензійних складах та здійснення операцій із цими товарами

Порушення встановленого законодавством порядку розміщення товарів на митних ліцензійних складах для зберігання, недотримання встановлених цим Кодексом строків, умов і порядку

зберігання зазначених товарів, а так само проведення операцій з товарами, що зберігаються на митних ліцензійних складах, без дозволу митного органу —

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 347. Порушення встановленого порядку знищення (руйнування) товарів

Порушення встановленого законодавством порядку знищення (руйнування) товарів, що перебувають під митним контролем, тобто порушення встановлених цим Кодексом та іншими законами України умов, заборон та обмежень щодо знищення (руйнування) таких товарів, —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 348. Порушення зобов'язання про зворотне вивезення чи зворотне ввезення товарів

Невивезення за митний кордон України товарів, які були тимчасово ввезені на митну територію України під зобов'язання про зворотне вивезення, або неввезення на митну територію України товарів, які були тимчасово вивезені за митний кордон України під зобов'язання про зворотне ввезення, у строк, зазначений у зобов'язанні про зворотне вивезення (зворотне ввезення) таких товарів, —

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію таких товарів.

Стаття 349. Порушення зобов'язання про транзит

Невивезення за митний кордон України товарів, транспортних засобів, ввезених з метою транзиту через територію України, в строки, встановлені митним органом, —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів та транспортних засобів.

Стаття 350. Порушення встановленого маршруту переміщення товарів

Ухилення від встановленого Кабінетом Міністрів України маршруту переміщення товарів територією України —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів.

Стаття 351. Дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України поза митним контролем

Дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України поза митним контролем, тобто їх переміщення через митний кордон України поза місцем розташування митного органу або поза часом здійснення митного оформлення, або з використанням незаконного звільнення від митного контролю внаслідок зловживання службовим становищем посадовими особами митного органу, —

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів, а також конфіскацію транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів — безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

Стаття 352. Дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю

Дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, тобто з використанням спеціально виготовлених сховищ (тайників) та інших засобів або способів, що утруднюють виявлення таких товарів, або

шляхом надання одним товарам вигляду інших, або з поданням митному органу як підстави для переміщення товарів підроблених документів чи одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві дані, —

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів, а також конфіскацію товарів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками) та транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів через митний кордон України.

Стаття 353. Зберігання, перевезення чи придбання товарів, транспортних засобів, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю

Зберігання, перевезення, придбання чи використання товарів, транспортних засобів, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю, —

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів та транспортних засобів.

Стаття 354. Використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати податків і зборів, в інших цілях

Використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати податків і зборів, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги, —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 355. Дії, спрямовані на неправомірне звільнення від сплати податків і зборів або зменшення їх розміру

Заявлення в митній декларації неправдивих відомостей та надання митному органу документів з такими відомостями як підстави для звільнення від сплати податків і зборів або зменшення їх

розміру або несплата податків і зборів у строк, встановлений законодавством, а також інші протиправні дії, що спричинили недобори податків і зборів, за відсутності ознак злочину, —

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у розмірі від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб підприємств — від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Розділ XIX
ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ

Глава 58
Порядок провадження у справах про порушення митних правил

Стаття 356. Поняття провадження у справі про порушення митних правил

Провадження у справі про порушення митних правил включає в себе виконання процесуальних дій, зазначених у статті 378 цього Кодексу, розгляд справи та винесення постанови.

Стаття 357. Правове забезпечення провадження у справах про порушення митних правил

Провадження у справах про порушення митних правил здійснюється відповідно до цього Кодексу, а в частині, що не регулюється ним, — відповідно до законодавства України про адміністративні правопорушення.

Стаття 358. Порушення справи про порушення митних правил

Справа про порушення митних правил вважається розпочатою з моменту складення протоколу про порушення митних правил.

Стаття 359. Посадові особи, уповноважені складати протоколи про порушення митних правил

Протокол про порушення митних правил мають право складати:

1) посадові особи, які згідно із штатним розписом митного органу уповноважені здійснювати митний контроль, митне оформлення і пропуск через митний кордон України товарів і транспортних засобів і які безпосередньо виявили порушення митних правил;

2) посадові особи підрозділу по організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, підрозділів по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил регіональних митниць і митниць, які згідно з посадовими обов'язками мають таке право;

3) інші посадові особи, уповноважені керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи або керівником регіональної митниці.

Стаття 360. Приводи і підстави для порушення справи про порушення митних правил

Приводами і підставами для порушення справи про порушення митних правил є:

1) безпосереднє виявлення посадовими особами митного органу порушення митних правил;

2) повідомлення про вчинення особою порушення митних правил, отримані від інших органів (у тому числі митних);

3) повідомлення про вчинення порушення митних правил, отримані від митних та правоохоронних органів іноземних держав, а також від міжнародних організацій.

Стаття 361. Мова, якою здійснюється провадження у справі про порушення митних правил

Провадження у справі про порушення митних правил здійснюється українською мовою або мовою більшості населення даної місцевості.

Особи, які беруть участь у провадженні у справі про порушення митних правил і не володіють мовою, якою здійснюється провадження, мають право робити заяви, давати пояснення, подавати клопотання рідною мовою, а також користуватися послугами перекладача.

Стаття 362. Посадові особи митних органів, які здійснюють провадження у справі про порушення митних правил

Провадження у справі про порушення митних правил здійснюють посадові особи підрозділу по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил митного органу, в зоні діяльності якого було вчинено або виявлено таке порушення.

Посадові особи підрозділу по боротьбі з контрабандою і порушеннями митних правил регіональної митниці можуть здійснювати провадження у будь-якій справі про порушення митних правил, порушеній підпорядкованими регіональній митниці митними органами.

Посадові особи підрозділу по організації боротьби з контрабандою і порушеннями митних правил спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи можуть здійснювати провадження у будь-якій справі про порушення митних правил, порушеній будь-яким митним органом України.

Стаття 363. Протокол про порушення митних правил

Про кожний випадок виявлення порушення митних правил уповноважена посадова особа митного органу, яка виявила таке порушення, складає протокол.

Протокол про порушення митних правил повинен містити такі дані:

1) дату і місце його складення;

2) посаду, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи, яка склала протокол;

3) необхідні для розгляду справи відомості про особу, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, якщо її встановлено;

4) місце, час вчинення та суть порушення митних правил;

5) посилання на статтю цього Кодексу, що передбачає відповідальність за таке порушення;

6) прізвища та адреси свідків, якщо вони є;

7) відомості щодо товарів, транспортних засобів, документів, вилучених згідно із статтею 377 цього Кодексу;

8) інші необхідні для вирішення справи відомості.

Протокол підписується посадовою особою, яка його склала. Якщо при складанні протоколу була присутня особа, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, протокол підписується і цією особою, а за наявності свідків — і свідками.

Якщо особа, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, відмовляється підписати протокол, до протоколу вноситься відповідний запис. Особа, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, має право дати пояснення та висловити зауваження щодо змісту протоколу, а також письмово викласти мотиви своєї відмови від підписання протоколу. Власноручно викладені цією особою пояснення додаються до протоколу, про що до протоколу вноситься відповідний запис із зазначенням кількості аркушів, на яких подано такі пояснення.

У разі складення протоколу особі, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, роз'яснюються її права, передбачені статтею 366 цього Кодексу, про що до протоколу вноситься відмітка, яка підписується цією особою.

У разі потреби в протоколі зазначаються також місце та час розгляду справи про порушення митних правил.

Протокол складається у двох примірниках, один з яких вручається під розписку особі, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил.

У разі відмови особи, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, одержати примірник протоколу до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується особою, що склала протокол, та свідками, якщо вони є, після чого зазначений примірник надсилається цій особі за повідомленою нею або наявною в митному органі адресою (місце проживання або фактичного перебування). Протокол вважається врученим, навіть якщо особа, яка вчинила порушення митних правил і притягується до відповідальності, не перебувала за повідомленою нею адресою або місце проживання чи фактичного перебування було названо нею неправильно.

Протокол, а також вилучені товари, транспортні засоби та документи, зазначені в протоколі, передаються до митного органу, в зоні якого виявлено порушення митних правил.

Стаття 364. Провадження у справі про порушення митних правил за матеріалами, одержаними від інших правоохоронних органів

У разі закриття кримінальної справи про контрабанду щодо конкретної особи за наявності в її діях складу порушення митних правил матеріали про таке порушення передаються до митного органу або до суду для притягнення цієї особи до адміністративної відповідальності.

Постанова по такій справі виноситься у строки, передбачені частиною другою статті 328 цього Кодексу.

Стаття 365. Особи, які беруть участь у провадженні у справах про порушення митних правил

Участь у провадженні у справах про порушення митних правил беруть:

особи, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил;

представники осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил (законні представники, представники, що діють на підставі довіреності, доручення);

захисники;

свідки;

експерти;

перекладачі;

поняті.

Стаття 366. Права осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил

Особи, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил, під час розгляду справи про порушення митних правил у митному органі або суді мають право знайомитися з матеріалами справи, робити з них витяги, одержувати копії рішень, постанов та інших документів, що є у справі, бути присутніми під час розгляду справи у митному органі та брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь в їх дослідженні, заявляти клопотання та відводи, давати усні і письмові пояснення, подавати свої доводи, міркування та заперечення, оскаржувати постанови митного органу, суду (судді), а також користуватись іншими правами, наданими їм законом. Зазначені в цій статті особи зобов'язані добросовісно користуватися належними їм процесуальними правами.

Стаття 367. Представники осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил

Представниками осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил, можуть бути:

1) законні представники: батьки, усиновителі, опікуни або піклувальники на підставі документів, що посвідчують їх повноваження, — у справах осіб, які є неповнолітніми або особами, що через свої фізичні або психічні вади не можуть самі здійснювати свої права у справах про порушення митних правил. Законні пред-

ставники можуть доручити участь у справі іншій особі, обраній ними як представник;

2) інші особи — на підставі нотаріально посвідченої довіреності. Громадяни можуть також посвідчити довіреність на участь у справі на підприємстві, де вони працюють, або в управлінні будинками, де вони проживають; військовослужбовці — у відповідній військовій частині; особи, які проживають у населених пунктах, де немає нотаріальних контор, — у виконавчому комітеті сільської, селищної, міської ради; особи, які перебувають на лікуванні, — у відповідному лікувальному закладі.

Особиста участь у справі громадянина не позбавляє його права мати по цій справі представника.

Законні представники користуються під час участі у справі усіма правами, зазначеними у статті 366 цього Кодексу. Повноваження інших представників на участь у справі дають їм право на вчинення від імені осіб, яких вони представляють, усіх дій, зазначених у статті 366 цього Кодексу, крім передачі повноважень іншій особі (передоручення), оскарження постанови митного органу або суду (судді), одержання товарів або грошових сум у разі їх повернення. Повноваження представника на вчинення кожної із зазначених дій повинні бути спеціально обумовлені у виданій йому довіреності.

Не можуть бути представниками осіб, які притягуються до відповідальності:

1) особи, які не досягли повноліття;

2) особи, над якими встановлено опіку, піклування;

3) адвокати, які прийняли доручення про подання юридичної допомоги з порушенням правил, встановлених законодавством України про адвокатуру, а також особи, виключені з колегії адвокатів.

Посадові особи митної служби України, а також судді, слідчі і прокурори не можуть бути представниками осіб, які притягують-

ся до відповідальності, крім випадків, коли вони діють як батьки, усиновителі, опікуни, піклувальники цих осіб.

Стаття 368. Захисник

У розгляді справи про порушення митних правил може брати участь захисник, якого самостійно визначає особа, що притягується до відповідальності, з числа осіб, які є фахівцями в галузі права і за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.

Захисник має право:

1) знайомитися з матеріалами справи;

2) заявляти клопотання;

3) подавати скарги;

4) здійснювати інші права, передбачені законом.

Стаття 369. Експерт

Експертом може бути особа, яка має необхідні знання для надання відповідного висновку.

Експерт призначається посадовою особою органу, в провадженні якої перебуває справа про порушення митних правил, у разі потреби в спеціальних знаннях.

Експерт зобов'язаний надати об'єктивні висновки з поставлених перед ним питань.

Експерт має право:

знайомитися з матеріалами справи, що стосуються предмета експертизи;

заявляти клопотання про надання йому додаткових матеріалів, необхідних для надання висновків.

Стаття 370. Перекладач

Перекладачем може бути особа, що володіє мовою, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час провадження у справі про порушення митних правил.

Перекладач зобов'язаний точно і у повному обсязі здійснювати доручений йому переклад, у необхідних випадках брати участь у проведенні процесуальних дій у справі про порушення митних правил.

Як перекладач може виступати посадова особа митного органу.

Стаття 371. Свідок у справі про порушення митних правил

Свідком може бути будь-яка особа, якщо є підстави вважати, що їй відомі обставини, що підлягають встановленню у справі про порушення митних правил.

За викликом органу, у провадженні якого перебуває справа про порушення митних правил, свідок зобов'язаний з'явитися у призначений час до цього органу і дати детальні та правдиві пояснення, повідомити все відоме йому у справі та відповісти на поставлені запитання.

Стаття 372. Поняті у справі про порушення митних правил

Понятими є особи, які залучаються до участі у проведенні процесуальних дій у справі про порушення митних правил.

Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у справі. Понятим не може бути родич особи, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, її представника, а також працівники митних органів.

Поняті, присутні при проведенні процесуальних дій, засвідчують своїми підписами відповідність записів у протоколі виконаним діям.

Стаття 373. Обставини, що виключають можливість здійснення посадовою особою митного органу провадження у справі про порушення митних правил

Посадова особа митного органу не може здійснювати провадження у справі, якщо вона є родичем особи, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, її представника, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі, а також коли існують інші обставини, які дають підстави вважати, що ця посадова особа може бути особисто заінтересована у вирішенні справи.

Питання про передачу такої справи іншій посадовій особі органу вирішується керівником підрозділу по боротьбі з контрабандою і порушеннями митних правил цього органу або його заступником.

Якщо керівник підрозділу по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил митного органу, в якому здійснюється провадження у справі про порушення митних правил, є родичем особи, яка притягується до відповідальності, її представника, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі, а також коли існують інші обставини, які дають підстави вважати, що керівник зазначеного підрозділу може бути особисто заінтересованим у розгляді справи, справа підлягає передачі до іншого митного органу.

Глава 59
Адміністративне затримання

Стаття 374. Мета і порядок застосування адміністративного затримання

З метою припинення порушення митних правил, встановлення особи, яка вчинила порушення митних правил, а також для складення протоколу про порушення митних правил, якщо його неможливо скласти на місці вчинення правопорушення, допускаєть-

ся адміністративне затримання громадянина, який вчинив таке порушення, на строк до трьох годин.

Адміністративне затримання громадянина, який вчинив порушення митних правил, здійснюється посадовою особою митного органу за рішенням керівника цього органу або його заступника, керівника підрозділу по боротьбі з контрабандою і порушеннями митних правил, керівника митного поста або його заступника, а в разі їх відсутності (в нічний час, у вихідні та святкові дні тощо) — начальника чергового відділу або старшого чергової зміни.

Військовослужбовці та працівники органів внутрішніх справ повинні надавати допомогу посадовим особам митного органу, які здійснюють адміністративне затримання, в разі вчинення опору або спроби втечі з місця події.

Строк адміністративного затримання обчислюється з моменту доставлення громадянина до службового приміщення митного органу або до іншого приміщення, де проведення необхідних дій з метою, визначеною в частині першій цієї статті, є можливим, а якщо громадянин перебуває в стані сп'яніння — з часу його витвереження.

Щодо громадянина, який знаходиться у службовому приміщенні митного органу або в іншому приміщенні у зв'язку з проведенням митного контролю або митного оформлення, строк адміністративного затримання обчислюється з моменту закінчення митного контролю або оформлення.

Про адміністративне затримання складається протокол, форма якого затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[64]. В протоколі робиться відмітка про застосування фізичної сили або спеціальних засобів, якщо таке мало місце. Копія протоколу вручається громадянинові, якого було затримано. Про затримання неповнолітнього обов'язково повідомляються його батьки або особи, які їх замінюють.

---

[64] Наказ Держмитслужби України від 10.12.2002 № 689 "Про затвердження форм документів адміністративного затримання".

Глава 60
Процесуальні дії у справі про порушення митних правил та порядок їх проведення

Стаття 375. Мета проведення процесуальних дій

У справі про порушення митних правил процесуальні дії проводяться з метою отримання доказів, необхідних для правильного вирішення цієї справи.

До процесуальних дій належать:

1) складання протоколу про порушення митних правил;

2) витребування документів, необхідних для провадження у справі про порушення митних правил;

3) вилучення товарів, транспортних засобів і документів;

4) митне обстеження;

5) пред'явлення товарів, транспортних засобів та документів для впізнання;

6) призначення експертизи;

7) взяття проб та зразків для проведення дослідження (аналізу, експертизи).

При проведенні процесуальних дій, зазначених у пунктах 3—5, 7 частини другої цієї статті, складаються протоколи, форми яких встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[65].

---

[65] Наказ Держмитслужби України від 21.04.2003 № 261 "Про затвердження форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил".

Стаття 376. Витребування документів, необхідних для провадження у справі про порушення митних правил

Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, може витребувати документи, необхідні для розгляду справи.

Особа, якій адресовано вимогу про подання документів, зобов'язана не пізніш як у п'ятиденний строк надіслати їх посадовій особі митного органу, яка вимагає подати документи.

Стаття 377. Вилучення товарів, транспортних засобів і документів

Товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил, товари із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, а також документи, необхідні для розгляду справи про порушення митних правил, вилучаються.

У разі вчинення порушення митних правил особою, яка не має в Україні постійного місця проживання або адреси, допускається вилучення товарів, транспортних засобів у розмірах, необхідних для забезпечення стягнення штрафу або вартості товарів, транспортних засобів, зазначеної у частині третій статті 405 цього Кодексу.

Вилучені товари, транспортні засоби та документи повинні бути перелічені у протоколі[66], що складається в передбачених цим Кодексом випадках, або в доданому до нього описі з точним зазначенням кількості, міри, ваги та особливих ознак цих товарів, транспортних засобів та документів, а також вартості товарів, транспортних засобів.

[66] Наказ Держмитслужби України від 21.04.2003 № 261 "Про затвердження форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил".

Стаття 378. Проведення митних обстежень

Посадові особи митних органів, які мають достатні підстави вважати, що на території або в приміщеннях підприємств, або у транспортних засобах, що їм належать, знаходяться товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил, або товари із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, а також документи, необхідні для розгляду справи про порушення митних правил, можуть проводити митне обстеження таких територій, приміщень або транспортних засобів.

Митне обстеження проводиться у присутності посадових осіб підприємств, зазначених у частині першій цієї статті.

Посадові особи митних органів мають право запросити до участі у митному обстеженні спеціалістів.

Про проведення митного обстеження складається протокол за формою, що встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[67].

Стаття 379. Пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для впізнання

За рішенням посадової особи митного органу, в провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, особі, яка вчинила це порушення, а також свідку можуть бути пред'явлені товари, транспортні засоби та документи для впізнання.

Особу, яка бере участь у впізнанні, спочатку опитують про обставини, за яких вона бачила товари, транспортні засоби та до-

[67] Наказ Держмитслужби України від 21.04.2003 № 261 "Про затвердження форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил".

кументи, зазначені у частині першій цієї статті, ознаки, за якими вона може провести впізнання.

Товари, транспортні засоби та документи пред'являються в групі однорідних товарів, транспортних засобів і документів.

Пред'явлення для впізнання проводиться в присутності понятих.

Про пред'явлення товарів, транспортних засобів та документів для впізнання складається протокол за формою, що встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[68].

Стаття 380. Експертиза та висновок експерта

Експертиза призначається, якщо для з'ясування питань, що виникають у справі про порушення митних правил, виникла потреба у спеціальних знаннях з окремих галузей науки, техніки, мистецтва, релігії тощо.

Експертиза проводиться експертами митних лабораторій та інших установ або окремими спеціалістами, які призначаються посадовою особою митного органу, в провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил.

Поставлені перед експертом питання та його висновок не повинні виходити за межі спеціальних знань експерта. Експерт надає висновок у письмовій формі від свого імені. У висновку викладаються суть проведеного ним дослідження та обґрунтування відповіді на поставлені запитання.

Якщо експерт під час проведення експертизи встановить обставини, що мають значення для справи, з приводу яких йому не було поставлено запитань, він має право викласти ці обставини у своєму висновку.

---

[68] Наказ Держмитслужби України від 21.04.2003 № 261 "Про затвердження форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил".

Висновок експерта не є обов'язковим для посадової особи митного органу, в провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил. У разі незгоди цієї особи з висновком експерта у постанові, яка виноситься у справі, повинно міститися обґрунтування незгоди.

У разі неналежної якості або повноти висновку експерта може бути призначена повторна експертиза, проведення якої доручається іншому експерту (експертам).

Стаття 381. Порядок призначення експертизи

Визнавши за необхідне проведення експертизи, посадова особа митного органу, в провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, виносить постанову, в якій визначаються підстави для призначення експертизи, прізвище експерта або найменування митної лабораторії чи іншої відповідної установи, в якій має проводитися експертиза. У цій же постанові ставляться конкретні питання, які мають бути вирішені під час проведення експертизи, а також визначаються матеріали, що передаються у розпорядження експерта.

До призначення експерта з'ясовуються необхідні відомості про його професіоналізм та компетентність.

Рішення про призначення експертизи є обов'язковим для експерта, а також для посадових осіб підприємства, де працює експерт.

Стаття 382. Одержання проб та зразків для проведення експертизи

Посадова особа митного органу, в провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, має право відбирати в осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил, зразки підпису, почерку, а також брати проби та зразки товарів, необхідні для проведення експертизи.

У разі потреби взяття проб та зразків може проводитися також в осіб, не зазначених у частині першій цієї статті, свідчення та участь

яких у вивченні та оцінці обставин порушення митних правил можуть мати істотне значення для провадження і розгляду справи.

Посадова особа митного органу, в провадженні або на розгляді якої знаходиться справа про порушення митних правил, виносить постанову про взяття проб та зразків.

До взяття проб та зразків у разі потреби може залучатися експерт.

Про взяття проб та зразків складається протокол[69].

Стаття 383. Доручення на проведення окремих процесуальних дій

Посадова особа митного органу, в провадженні якої перебуває справа про порушення митних правил, має право доручити проведення конкретних процесуальних дій посадовій особі іншого митного органу.

Доручення повинно бути виконано не більш як у п'ятиденний строк з дня його одержання.

Стаття 384. Витрати у справі про порушення митних правил

Витрати у справі про порушення митних правил складаються з видатків на інвентаризацію, зберігання, перевезення (пересилання) товарів, зазначених у пункті 3 статті 322 цього Кодексу, а також з інших понесених митним органом витрат на провадження або розгляд справи.

До таких витрат належать також кошти, що виплачуються експерту за виконання його обов'язків та за роботу, виконану за дорученням митного органу, виплати добових, а також компенсації на проїзд до митного органу і назад та наймання приміщення.

За робітниками та службовцями, які викликаються до митного органу як свідки, експерти, перекладачі, зберігається середній

[69] Наказ Держмитслужби України від 21.04.2003 № 261 "Про затвердження форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил".

місячний заробіток за місцем основної роботи. Особи, які не є робітниками та службовцями, отримують у зв'язку з таким викликом грошову компенсацію, яку виплачує митний орган.

Порядок витрат та розмір сум, що підлягають виплаті, встановлюються законодавством України[70].

Стаття 385. Відшкодування витрат у справі про порушення митних правил

Витрати у справі про порушення митних правил відшкодовуються особою, щодо якої винесено постанову про накладення стягнення. Витрати на оплату послуг перекладача відшкодовуються за рахунок Державного бюджету України.

Посадова особа митного органу, в провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, а також посадова особа, яка здійснює розгляд цієї справи, зобов'язані зібрати та додати до справи документи про понесені на провадження справи витрати.

Суми витрат, що підлягають відшкодуванню, зазначаються у постанові митного органу або суду по справі про порушення митних правил.

Стаття 386. Органи, уповноважені розглядати справи про порушення митних правил

Справи про порушення митних правил, передбачені статтями 329—335, 337, 338, 342—344, 346, 347, 354, 355 цього Кодексу, розглядаються митними органами.

Справи про порушення митних правил, передбачені статтями 336, 339—341, 345, 348—353 цього Кодексу, а також усі справи

[70] Постанова Кабінету Міністрів України від 23.04.2003 № 574 "Про затвердження Порядку відшкодування витрат, пов'язаних із залученням митними органами спеціалістів та експертів для участі в здійсненні митного контролю, та у справі про порушення митних правил".

про порушення митних правил, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, розглядаються місцевими судами (суддями) за місцем розташування митних органів, посадові особи яких здійснювали провадження у цих справах.

Стаття 387. Повноваження посадових осіб митних органів щодо розгляду справ про порушення митних правил

Від імені регіональних митниць та митниць справи про порушення митних правил розглядаються керівниками цих митних органів або їх заступниками, а від імені спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи — посадовими особами підрозділу по організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил, уповноваженими на це керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи або його заступниками.

Стаття 388. Місце розгляду справи про порушення митних правил

Справа про порушення митних правил розглядається за місцезнаходженням митного органу, в зоні якого вчинено правопорушення.

Стаття 389. Строк розгляду справи про порушення митних правил

Справа про порушення митних правил розглядається у п'ятнадцятиденний строк з дня отримання посадовою особою митного органу або судом (суддею) матеріалів, необхідних для вирішення справи.

Стаття 390. Присутність під час розгляду справи особи, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, або її представника

Справа про порушення митних правил розглядається в присутності особи, яка притягується до відповідальності, або її представника.

Митний орган інформує особу, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, про час та місце розгляду справи в митному органі, як правило, відповідним письмовим повідомленням, якщо це не було зроблено під час вручення зазначеній особі копії протоколу про порушення митних правил.

У разі розгляду справи в суді про час та місце розгляду справи суд (суддя) повідомляє особу, яка притягується до відповідальності, а також відповідний митний орган.

Справа про порушення митних правил може бути розглянута під час відсутності особи, яка притягується до відповідальності, лише у випадках, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

Стаття 391. Види постанов у справі про порушення митних правил

У справі про порушення митних правил митний орган або суд (суддя), що розглядає справу, виносить одну з таких постанов:

1) про проведення додаткової перевірки;

2) про накладення адміністративного стягнення;

3) про закриття провадження у справі;

4) про порушення кримінальної справи про контрабанду.

У постанові про проведення додаткової перевірки зазначаються конкретні суб'єкти, завдання та строки перевірки. Ці дії не повинні порушувати права особи, шкодити господарській діяльності юридичної особи.

Стаття 392. Особливості розгляду судом справ про порушення митних правил

Справа про порушення митних правил розглядається суддею одноособово.

У справі про порушення митних правил суд (суддя) виносить одну з постанов, передбачених частиною першою статті 391 цього Кодексу.

У разі, якщо за результатами перевірки законності та обґрунтованості постанови суду у справі про порушення митних правил ця постанова буде скасована, а справа закрита, або стягнення за порушення митних правил буде змінено, конфісковані товари, транспортні засоби, сума штрафу або її відповідна частина повертаються особі, яка притягалася до відповідальності, або її представникові. Якщо конфісковані товари, транспортні засоби неможливо повернути в натурі, повертається їхня вартість за вирахуванням сум належних податків і зборів за ставками, що діяли на день конфіскації. Повернення грошових коштів, зазначених у цій частині, здійснюється органами Державного казначейства України з Державного бюджету України.

Глава 61
Оскарження постанов у справах про порушення митних правил. Внесення на постанови подання прокурора

Стаття 393. Оскарження постанов у справах про порушення митних правил

Постанова у справі про порушення митних правил може бути оскаржена особою, стосовно якої вона винесена, або представником такої особи.

Скарга на постанову митниці регіонального підпорядкування може бути подана до відповідної регіональної митниці або до місцевого суду за місцезнаходженням митниці, яка винесла постанову.

Постанова регіональної митниці по скарзі на постанову підпорядкованої їй митниці може бути оскаржена до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи або до місцевого суду за місцезнаходженням цієї регіональної митниці.

Постанова регіональної митниці, митниці центрального підпорядкування може бути оскаржена до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи або до місцевого суду за місцезнаходженням відповідної регіональної митниці, митниці.

Якщо у випадках, зазначених у частинах другій, третій та четвертій цієї статті, постанова митного органу одночасно оскаржується до митного органу вищого рівня та до суду і суд приймає скаргу до розгляду, розгляд аналогічної скарги митним органом вищого рівня припиняється.

Постанова спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи у справі про порушення митних правил, а також його постанова по скарзі на постанову іншого митного органу у такій справі можуть бути оскаржені до місцевого суду за місцезнаходженням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Скарга на постанову митного органу подається протягом десяти днів з дати вручення заінтересованій особі копії постанови у справі або повідомлення про прийняте рішення. У разі пропуску цього строку з поважних причин він за заявою заінтересованої особи може бути поновлений відповідно регіональною митницею, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи або судом.

Порядок оскарження постанови суду (судді) у справі про порушення митних правил та внесення подання прокурором на постанову визначається Кодексом України про адміністративні правопорушення та іншими законами.

Стаття 394. Перевірка законності та обґрунтованості постанови митного органу

Законність та обґрунтованість постанови митного органу у справі про порушення митних правил можуть бути перевірені судом або митним органом вищого рівня у зв'язку з поданням скарги, поданням прокурора.

За результатами перевірки суд або митний орган приймає одне з таких рішень:

1) про залишення постанови без змін, а скарги або подання без задоволення;

2) про скасування постанови і надіслання справи на новий розгляд;

3) про скасування постанови та закриття справи;

4) про зміну заходу стягнення в межах передбаченої відповідальності за відповідне порушення митних правил, з тим, однак, щоб стягнення не було посилено.

Рішення, зазначені у частині другій цієї статті, приймаються митними органами шляхом винесення постанов.

Копія рішення по скарзі або поданню прокурора на постанову у справі про порушення митних правил протягом трьох днів надсилається особі, стосовно якої її винесено. Про результати розгляду подання повідомляється прокуророві.

У разі скасування постанови митного органу по справі про порушення митних правил суми штрафів повертаються особам, які притягалися до відповідальності, або уповноваженим ними особам з Державного бюджету України органами Державного казначейства України за поданням митних органів.

Стаття 395. Підстави для скасування або зміни постанови про накладення стягнення за порушення митних правил

Підставами для скасування постанови про накладення стягнення або про припинення провадження у справі про порушення митних правил є:

1) відсутність у діях особи, яка притягується до відповідальності, ознак порушення митних правил;

2) необ'єктивність або неповнота провадження у справі або необ'єктивність її розгляду;

3) невідповідність викладених у постанові висновків фактичним обставинам справи;

4) винесення постанови неправомочною особою, безпідставне недопущення до участі в розгляді справи особи, притягнутої до відповідальності, або її представника, а також інше обмеження прав учасників провадження у справі про порушення митних правил та її розгляду, якщо таке обмеження зашкодило всебічному розгляду справи та вплинуло або могло вплинути на винесення обґрунтованої постанови за результатами її розгляду;

5) неправильна або неповна кваліфікація вчиненого правопорушення;

6) накладення стягнення, не передбаченого цим Кодексом.

Підставами для скасування чи зміни постанови про накладення стягнення або про припинення провадження у справі про порушення митних правил можуть бути визнані й інші визначені законами обставини.

Стаття 396. Строки розгляду митним органом вищого рівня скарги або подання прокурора на постанову митного органу

Скарга і подання прокурора у справі про порушення митних правил розглядаються правомочними посадовими особами у деся-

тиденний строк з дня їх надходження, якщо інше не встановлено законом.

Стаття 397. Наслідки подання скарги або внесення подання

Подання скарги або внесення подання зупиняє виконання постанови митного органу по справі про порушення митних правил до закінчення розгляду скарги (подання).

Глава 62
Виконання постанов митних органів про накладення стягнення за порушення митних правил

Стаття 398. Обов'язковість постанов митних органів про накладення стягнення по справах про порушення митних правил

Постанови митних органів про накладення стягнення по справі про порушення митних правил є обов'язковими для виконання.

Стаття 399. Загальні положення щодо порядку виконання постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил

Постанова митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил підлягає виконанню після закінчення строку оскарження, встановленого статтею 393 цього Кодексу.

Митний орган, який виніс постанову про накладення стягнення за порушення митних правил, виконує її самостійно у передбачених цим Кодексом випадках, а в інших випадках — через державного виконавця.

У разі винесення митним органом кількох постанов про накладення стягнень за порушення митних правил щодо однієї особи кожна постанова виконується окремо.

Стаття 400. Давність виконання постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил

Не підлягає виконанню постанова митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення.

Стаття 401. Контроль за виконанням постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил

Контроль за правильним і своєчасним виконанням постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил здійснюється митним органом, який виніс постанову.

Стаття 402. Порядок виконання постанови митного органу про винесення попередження

Постанова митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил у вигляді попередження виконується митним органом, який виніс постанову, шляхом оголошення постанови порушнику з врученням копії такої постанови.

Якщо постанова митного органу про накладення стягнення у вигляді попередження виноситься за відсутності порушника, копія постанови видається або висилається йому протягом трьох днів з дня винесення постанови.

Стаття 403. Порядок виконання постанови митного органу про накладення штрафу

Штраф повинен бути сплачений особою, яка вчинила порушення митних правил, не пізніше п'ятнадцяти днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови митного органу про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови або внесення на неї подання прокурором — не пізніше п'ятнадцяти днів з дня залишення скарги без задоволення або відхилення подання.

Сума штрафу вноситься особою, яка вчинила порушення митних правил, до Державного бюджету України у порядку, встановленому законодавством України.

Стаття 404. Примусове виконання постанови митного органу України або суду щодо накладання штрафу

У разі коли штраф не буде сплачено у строки, встановлені статтею 403 цього Кодексу, постанова митного органу та суду (судді) надсилається для примусового виконання районному, міському (міста обласного значення), районному у місті відділу державної виконавчої служби.

Постанова митного органу або суду (судді), по якій стягнення штрафу проведено повністю, з відміткою про виконання повертається до митного органу або до суду, що виніс постанову.

Штраф вноситься до державного бюджету.

Особа, яка вчинила порушення митних правил, повинна, незважаючи на стягнення штрафу, сплатити податки і збори, встановлені законами України.

Стаття 405. Виконання постанови суду (судді) про конфіскацію

Постанова суду (судді) про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил у частині конфіскації виконується державним виконавцем у порядку, встановленому законом.

Товари, транспортні засоби, вилучені митним органом, щодо яких винесена постанова суду (судді) про конфіскацію, передаються державному виконавцеві.

У разі коли неможливо конфіскувати товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил, або товари із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, з осіб, які вчинили порушення митних правил, стягується вартість зазначених товарів, транспортних засобів у порядку, встановленому законодавством України.

Витрати митного органу, пов'язані із зберіганням товарів, транспортних засобів, щодо яких прийнято постанову про конфіскацію, повинні бути відшкодовані особою, яка вчинила порушення митних правил, у порядку, встановленому законом.

Стаття 406. Виконання постанови митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил на осіб, які проживають або перебувають за межами України

Постанова митного органу про накладення стягнення за порушення митних правил на осіб, які проживають або перебувають за межами України, виконується за рахунок майна цих осіб, що знаходиться на території України.

У разі відсутності в Україні майна, що належить зазначеним у частині першій цієї статті особам, порядок виконання постанови митного органу про накладення на них стягнень визначається законодавством України та міжнародними договорами з державами, на території яких проживають або перебувають особи, притягнуті до відповідальності за порушення митних правил.

Розділ XX
ПРАЦІВНИКИ МИТНИХ ОРГАНІВ, СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ МИТНИХ УСТАНОВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Глава 63
Посадові особи митної служби України

Стаття 407. Посадові особи митної служби України

Посадовими особами митної служби України є працівники митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій, на яких цим Кодексом та іншими законами України покладено здійснення митної справи, організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і яким присвоєно спеціальні звання.

Стаття 408. Правовий статус посадових осіб митної служби України

Правовий статус посадових осіб митної служби України, їх права та обов'язки визначаються Конституцією України, цим Кодексом, а в частині, що не регулюється ним, — Законом України "Про державну службу".

Стаття 409. Обов'язковість законних розпоряджень та вимог посадових осіб митної служби України

Законні розпорядження та вимоги посадових осіб митної служби України є обов'язковими для виконання.

Стаття 410. Проходження служби і спеціальні звання посадових осіб митної служби України

Порядок і умови прийняття на службу до митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій, порядок та умови проходження служби, просування посадових осіб по службі, оплати та стимулювання праці в митних органах, спеціалізованих мит-

них установах та організаціях визначаються законодавством України.

У митній службі України діє Дисциплінарний статут, який затверджується законом.

Посадові особи митної служби України проходять атестацію. Порядок проведення атестації визначається Кабінетом Міністрів України.

Спеціальні звання присвоюються посадовим особам митної служби України відповідно до займаних посад і стажу роботи:

дійсний державний радник митної служби;

державний радник митної служби 1 рангу;

державний радник митної служби 2 рангу;

державний радник митної служби 3 рангу;

радник митної служби 1 рангу;

радник митної служби 2 рангу;

радник митної служби 3 рангу;

інспектор митної служби 1 рангу;

інспектор митної служби 2 рангу;

інспектор митної служби 3 рангу;

інспектор митної служби 4 рангу;

інспектор митної служби;

молодший інспектор митної служби;

курсант.

Спеціальне звання дійсного державного радника митної служби присвоюється Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України.

Спеціальні звання державного радника митної служби 1, 2, 3 рангів присвоюються Президентом України за поданням керівника спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Спеціальні звання радника митної служби 1, 2, 3 рангів, інспекторів митної служби 1, 2, 3, 4 рангів, інспекторів митної служби та молодших інспекторів митної служби присвоюються керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Спеціальне звання курсанта присвоюється керівниками відповідних закладів освіти, що віднесені до сфери управління спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Порядок присвоєння спеціальних звань визначається Положенням про спеціальні звання посадових осіб митної служби України, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Посадові особи митної служби України мають єдиний формений одяг з відповідними знаками розрізнення. Зразки форменого одягу, норми забезпечення ним та строки його експлуатації затверджуються Кабінетом Міністрів України[71], а правила носіння — спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи[72]. Формений одяг видається безплатно.

---

[71] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1988 "Про затвердження зразків форменого одягу посадових осіб митної служби України, їх опису, норм забезпечення і термінів експлуатації".

[72] Наказ Держмитслужби України від 10.09.2003 № 602 "Про затвердження Правил носіння форменого одягу посадовими особами митної служби України, курсантами митних закладів освіти".

Стаття 411. Робочий час посадових осіб митної служби України

Тривалість робочого часу посадових осіб митної служби України встановлюється відповідно до законодавства України про працю.

Для виконання невідкладних заходів з митного контролю, митного оформлення, боротьби з контрабандою і порушеннями митних правил та інших службових завдань посадові особи митних органів України за розпорядженням керівника митного органу або його заступника можуть залучатися до роботи в надурочний, а також у нічний час, у святкові і неробочі дні. Оплата праці посадових осіб митних органів України у надурочний, нічний час, а також у святкові і неробочі дні провадиться відповідно до чинного законодавства.

Стаття 412. Прийняття на службу до митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій

На службу до митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій приймаються громадяни України, які досягли 18-річного віку і здатні за своїми діловими і моральними якостями, освітнім рівнем і станом здоров'я виконувати завдання, покладені на митну службу України. З прийняттям на службу може бути встановлено випробування строком до шести місяців.

Не можуть бути прийняті на службу до митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій особи, які мають судимість за вчинення умисного злочину.

Посадові особи митної служби України, визнані за вироком суду, що набрав законної сили, винними у вчиненні злочину, звільняються із служби в митних органах, спеціалізованих митних установах та організаціях.

Посадові особи митних органів зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією України, цим Кодексом та законами України.

Стаття 413. Присяга та урочисте зобов'язання посадових осіб митної служби України

Особи, які вперше зараховуються на посади державної служби у митних органах, спеціалізованих митних установах та організаціях, приймають Присягу державного службовця.

Працівники, яким вперше присвоюється спеціальне звання митної служби України, приймають урочисте зобов'язання такого змісту:

"Вступаючи на митну службу, урочисто зобов'язуюсь бути відданим Українському народу, справі української державності, неухильно додержуватися вимог Конституції України, Митного кодексу України та законодавства України. Зобов'язуюсь активно захищати інтереси Української держави, її економічний суверенітет і безпеку, суворо додержуватися дисципліни, сумлінно, на високому професійному рівні виконувати свої службові обов'язки, зберігати державну таємницю, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян".

Процедура прийняття урочистого зобов'язання визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Стаття 414. Неприпустимість участі посадових осіб митної служби України у політичних партіях

Посадові особи митної служби України не можуть бути членами політичних партій.

Посадові особи митної служби України не мають права організовувати страйки і брати участь у них, вчиняти інші дії, що перешкоджають нормальному функціонуванню митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій.

Стаття 415. Обмеження в роботі за сумісництвом та заняття підприємницькою діяльністю

Посадові особи митної служби України не мають права:

1) займатися будь-якою підприємницькою діяльністю безпосередньо чи через посередників або підставних осіб, а також виконувати роботу на умовах сумісництва (крім наукової, викладацької, творчої діяльності та медичної практики);

2) входити самостійно, через представника або підставних осіб до складу правління чи інших виконавчих органів підприємств, фінансових установ, господарських товариств тощо, організацій, спілок, об'єднань, кооперативів, що займаються підприємницькою діяльністю;

3) бути повіреним третіх осіб у митних справах;

4) використовувати своє службове становище для будь-якого не передбаченого законодавством України сприяння юридичним і фізичним особам у здійсненні ними зовнішньоекономічної та іншої підприємницької діяльності.

Стаття 416. Обмеження в роботі, яка пов'язана із здійсненням контролю за роботою близьких родичів

Посадові особи митних органів не можуть обіймати посади, перебування на яких передбачає прийняття рішень з питань діяльності підприємств — митних брокерів, митних перевізників, власників митних ліцензійних складів та складів тимчасового зберігання, а також службові зносини з такими підприємствами, якщо у штаті цих підприємств перебувають близькі родичі зазначених посадових осіб.

Глава 64
Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації працівників митної служби України

Стаття 417. Система підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників митної служби України

Система підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників митної служби України забезпечує:

1) підготовку наукових та науково-педагогічних кадрів;

2) підготовку фахівців митної справи з вищою освітою;

3) перепідготовку працівників митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій;

4) підвищення кваліфікації працівників митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій;

5) стажування молодих спеціалістів, новоприйнятих працівників, кадрового резерву;

6) самостійне навчання посадових осіб митної служби України.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи здійснює підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації працівників митної служби України за окремими напрямами діяльності також у вищих закладах освіти за державним замовленням. Обсяги підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи виходячи з потреб митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій, вимог до освітньо-кваліфікаційного рівня працівників і встановлюються відповідно до закону.

Стаття 418. Митний заклад освіти

Митний заклад освіти є спеціалізованою митною установою, що відноситься до сфери управління спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи і здійснює підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації працівників митної служби України відповідно до цього Кодексу та інших законів України.

Стаття 419. Науково-педагогічні працівники, керівники та спеціалісти митних закладів освіти

Науково-педагогічні працівники, керівники та спеціалісти митних закладів освіти приймаються на роботу на умовах та в

порядку, що встановлюються цим Кодексом та іншими законами України. Прийняття на роботу науково-педагогічних працівників має здійснюватися на основі конкурсного відбору.

На науково-педагогічних працівників, керівників та спеціалістів митних закладів освіти поширюються обов'язки, права та пільги, встановлені для посадових осіб митної служби України.

Науково-педагогічні працівники підлягають атестації у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти та науки.

До викладацької роботи в митних закладах освіти можуть залучатися фахівці митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій.

Стаття 420. Курсанти (студенти) і слухачі митних закладів освіти та інших вищих закладів освіти, в яких здійснюється підготовка фахівців для митної служби України

Курсантами (студентами), слухачами митних закладів освіти та інших вищих закладів освіти, в яких здійснюється підготовка фахівців для митної служби України, можуть бути громадяни України, зараховані на навчання відповідно до вимог законодавства, та громадяни інших країн, зараховані на навчання на підставі міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

Курсантам (студентам), слухачам, аспірантам вищих закладів освіти, які проходять підготовку, перепідготовку та підвищують кваліфікацію для подальшої роботи в митній службі України, може надаватися додаткове соціально-матеріальне забезпечення за рахунок коштів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи. Курсантам (студентам) денної форми навчання відповідно до закону надається відстрочка у призові до Збройних Сил України на весь період навчання.

Випускники митних закладів освіти та інших вищих закладів освіти, в яких здійснюється підготовка фахівців для митної служби України, працевлаштовуються у порядку, встановленому законодавством України.

Стаття 421. Фінансування підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників митної служби України

Фінансування підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників митної служби України здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

Глава 65
Правовий захист працівників митної служби України

Стаття 422. Гарантування захисту життя, здоров'я і майна посадових осіб митної служби України

Посадові особи митної служби України перебувають під захистом закону. Захист життя, здоров'я, честі, гідності, майна цих посадових осіб та членів їхніх сімей від злочинних посягань, інших протиправних дій здійснюється відповідно до Закону України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів" та забезпечується мірами відповідальності, передбаченими Кримінальним кодексом України та Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Глава 66
Застосування фізичної сили, спеціальних засобів та зброї посадовими особами митної служби України

Стаття 423. Загальні положення щодо застосування фізичної сили, спеціальних засобів та зброї посадовими особами митної служби України

Недоторканність особи, її захист від будь-якого насильства, іншого жорстокого поводження гарантується державою.

Фізична сила, спеціальні засоби та зброя застосовуються посадовими особами митної служби України лише у випадках, передбачених цим Кодексом.

Для забезпечення правильного та ефективного застосування фізичної сили, спеціальних засобів і зброї з посадовими особами митної служби України проводяться навчання із спеціальної підготовки та періодичні перевірки придатності до таких дій відповідно до цього Кодексу, а також до наказів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Стаття 424. Застосування фізичної сили

Посадові особи митної служби України мають право застосовувати фізичну силу під час виконання службових обов'язків для:

1) припинення порушень митних правил, затримання осіб, які їх вчинили, подолання опору законним розпорядженням або вимогам посадових осіб митної служби України;

2) забезпечення доступу в приміщення або на територію, де знаходяться товари і транспортні засоби, що перебувають під митним контролем;

3) припинення інших дій, що перешкоджають виконанню обов'язків, покладених законом на посадових осіб митної служби України, якщо ненасильницькі засоби впливу не забезпечують виконання цих обов'язків.

Стаття 425. Застосування спеціальних засобів

Посадові особи митної служби України мають право застосовувати наручники, гумові кийки, сльозоточиві речовини, обладнання для відкриття приміщень, засоби для примусової зупинки транспортних засобів та інші спеціальні засоби під час виконання службових обов'язків для:

1) відбиття нападу на посадових осіб митної служби України або на інших осіб;

2) відбиття нападу на будинки, будівлі, споруди та транспортні засоби, що належать митним органам, спеціалізованим митним установам та організаціям або використовуються ними, на товари та транспортні засоби, що перебувають під митним контролем, а також для звільнення зазначених об'єктів у разі їх захоплення;

3) затримання правопорушників, їх доставлення в службове приміщення митного органу, спеціалізованої митної установи чи організації, якщо ці особи чинять опір та іншу протидію або можуть завдати шкоди оточуючим чи собі;

4) припинення фізичного опору, що чиниться посадовій особі митної служби України;

5) проникнення у приміщення, де можуть знаходитися предмети контрабанди та безпосередні об'єкти порушення митних правил;

6) зупинення транспортного засобу, водій якого не виконав вимогу посадової особи митної служби України про зупинення.

Забороняється застосовувати спеціальні засоби до жінок з явними ознаками вагітності, осіб з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, скоєння групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів і транспортних засобів, що перебувають під митним контролем.

Повний перелік спеціальних засобів, що використовуються посадовими особами митної служби України, та порядок їх застосування визначаються Кабінетом Міністрів України[73].

---

[73] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1953 "Деякі питання застосування спеціальних засобів та вогнепальної зброї посадовими особами митної служби".

Стаття 426. Зберігання, носіння та застосування вогнепальної зброї посадовими особами митної служби України

Під час виконання службових обов'язків окремим категоріям посадових осіб митної служби України, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України, надається право зберігати, носити вогнепальну зброю.

Порядок застосування вогнепальної зброї посадовими особами митної служби України регулюється положенням, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

Перелік видів вогнепальної зброї та набоїв до неї, що надаються для використання посадовими особами митної служби України, визначається Кабінетом Міністрів України[74].

Глава 67
Соціальний захист працівників митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій

Стаття 427. Соціальні гарантії посадовим особам митної служби України

Держава гарантує посадовим особам митної служби України соціальний захист і матеріально-побутове забезпечення.

У разі загибелі, каліцтва або інвалідності внаслідок нещасного випадку, який стався з посадовою особою митної служби України під час виконання нею службових обов'язків, їй або її спадкоємцям здійснюється компенсаційна виплата в порядку, на умовах та у розмірах, визначених законодавством.

---

[74] Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1953 "Деякі питання застосування спеціальних засобів та вогнепальної зброї посадовими особами митної служби".

Стаття 428. Гарантія оплати праці посадових осіб митної служби України

Держава гарантує оплату праці посадових осіб митної служби України з метою створення достатніх матеріальних умов для незалежного і сумлінного виконання ними службових обов'язків.

Грошове забезпечення посадових осіб митної служби України складається з грошового утримання, яке включає в себе посадовий оклад і щомісячні надбавки за спеціальне звання та вислугу років, та доплат і надбавок до грошового утримання, а також інших видів додаткових виплат.

Стаття 429. Житлове забезпечення посадових осіб митної служби України

Посадові особи митної служби України, які потребують поліпшення житлових умов, мають право на першочергове одержання житла. Таке право зберігається за посадовими особами митної служби України після виходу на пенсію за наявності у них стажу служби в митній службі України 20 і більше років.

Митні органи, спеціалізовані митні установи та організації можуть мати відомчий житловий фонд, що формується в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі загибелі посадової особи митної служби України у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків за сім'єю загиблого зберігається право на одержання житлової площі на тих самих умовах і підставах, які мали місце на момент загибелі цієї посадової особи.

Посадові особи митної служби України мають право на одержання за місцем проживання або роботи безпроцентної позики на індивідуальне або кооперативне житлове будівництво та обзаведення домашнім господарством на строк до 20 років з погашенням 50 відсотків одержаної позики за рахунок бюджетних коштів.

Стаття 430. Пенсійне забезпечення працівників митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій

Пенсійне забезпечення посадових осіб митної служби України здійснюється відповідно до умов і порядку, встановлених Законом України "Про державну службу".

Пенсійне забезпечення працівників митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій, які не є посадовими особами, здійснюється на загальних підставах відповідно до законодавства України про пенсійне забезпечення.

Стаття 431. Гарантії у разі каліцтва і захворювання, відшкодування збитків

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи відповідно до законодавства України компенсує працівникам митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій шкоду, заподіяну їм каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, пов'язаним із виконанням службових обов'язків.

Стаття 432. Гарантії у разі загибелі працівника митного органу, спеціалізованої митної установи, організації

У разі загибелі працівника митного органу, спеціалізованої митної установи, організації під час виконання ним службових обов'язків непрацездатним членам сім'ї загиблого, які перебували на його утриманні, органами соціального захисту щомісячно виплачується компенсація в розмірі різниці між частиною грошового забезпечення загиблого, що припадала на їх частку, і призначеною пенсією у зв'язку з втратою годувальника без урахування одноразової допомоги.

Розділ XXI
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Митний кодекс України набирає чинності з 1 січня 2004 року, крім частини тринадцятої статті 71, яка набирає чинності з 1 січня 2005 року.

(Пункт 1 розділу XXI із змінами, внесеними згідно із Законом України від 24.12.2002 р. № 348-IV.)

2. До приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим Кодексом чинні нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Кодексу.

3. Кабінету Міністрів України:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Кодексом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Кодексом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Кодексом;

відповідно до компетенції забезпечити видання нормативно-правових актів, передбачених цим Кодексом.

4. З набранням чинності цим Кодексом втрачають чинність:

Закон України "Про митну справу в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 44, ст. 575; 1994 р., № 20, ст. 116; 2000 р., № 13, ст. 109);

Закон України "Про звільнення від обкладення митом предметів, які вивозяться (пересилаються) громадянами за митний кордон України" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 26, ст. 114);

Митний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 16, ст. 203, № 35, ст. 511; 1993 р., № 11, ст. 91, № 12, ст. 107; 1994 р., № 20, ст. 116; 1995 р., № 13, ст. 85; 1997 р., № 35, ст. 218; 1999 р., № 34, ст. 274; 2000 р., № 13, ст. 109, № 38, ст. 318, № 50, ст. 436; 2001 р., № 4, ст. 16, № 23, ст. 117, № 31, ст. 148; 2003 р., № 27, ст. 209), крім статей 47, 85, 86, 87 та глави 2 "Митні збори" розділу V "Мито та митні збори", які втрачають чинність з 1 січня 2005 року);

Постанова Верховної Ради України "Про введення в дію Митного кодексу України" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 16, ст. 204);

Постанова Верховної Ради України "Про введення в дію Закону Української РСР "Про митну справу в Українській РСР" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 44, ст. 576);

Постанова Верховної Ради України "Про введення в дію Закону України "Про звільнення від обкладення митом предметів, які вивозяться (пересилаються) громадянами за митний кордон України" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 26, ст. 115);

Постанова Верховної Ради України від 5 лютого 1992 року № 2099-XII "Про персональні звання державної митної служби України" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 261).

Президент України *Л. КУЧМА*

м. Київ
11 липня 2002 року
№ 92-IV

МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

від 12 грудня 1991 р. № 1970-XII

(Статті 47, 76, 77 ,78, 79, 85, 86, 87 діють до 01.01.2005)

Розділ III
МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ

Глава 2
Декларування товарів та інших предметів

Стаття 47. Допущення до декларування на підставі договору

Допущення митницею підприємства до декларування на підставі договору здійснюється шляхом видачі такому підприємству свідоцтва про визнання його як декларанта.

Допущення здійснюється за заявою підприємства тією митницею, в зоні діяльності якої воно знаходиться.

Заяву має бути розглянуто протягом 15 днів з дня її надходження. Якщо дані заявника виявляються неповними, митниця може подати запит про них до підприємств, банків та фінансових установ, інших державних органів. При цьому строк розгляду заяви не повинен перевищувати одного місяця.

Свідоцтво в разі неприйняття його заявником протягом шести місяців з дня винесення рішення про визнання, а також у разі невиконання функцій декларанта протягом одного року з дня прийняття свідоцтва втрачає силу.

Свідоцтво може бути скасовано митницею, яка його видала, у разі:

1) неодноразового невиконання обов'язків декларанта, передбачених статтею 48 цього Кодексу;

2) виявлення згодом недостовірних даних, що мають суттєве значення для прийняття рішення про допуск до декларування;

3) вчинення правопорушень, передбачених цим Кодексом;

4) вчинення дій, що порушують права інших підприємств або суперечать інтересам держави.

Повторну заяву про допущення до декларування може бути розглянуто через рік з дня скасування свідоцтва за умови усунення причин порушення або з дня, коли свідоцтво втратило силу.

За видачу свідоцтва митницею справляється збір у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України. Збір вноситься на рахунок Державної митної служби України.

Державна митна служба України забезпечує офіційну публікацію переліку підприємств, допущених до декларування.

Розділ V
МИТО ТА МИТНІ ЗБОРИ

Глава 2
Митні збори

Стаття 76. Митні збори за виконання покладених на митницю обов'язків

За митне оформлення транспортних засобів (у тому числі транспортних засобів індивідуального користування), товарів, спадщини, речей, які переміщуються через митний кордон України (у тому числі у міжнародних поштових відправленнях та вантажем), та інших предметів, а також за перебування їх під митним контролем справляються митні збори.

Розміри митних зборів, передбачених частиною першою цієї статті, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 77. Митні збори за надання послуг у галузі митної справи

За митне оформлення товарів та інших предметів у зонах митного контролю на територіях та в приміщеннях підприємств, що зберігають такі товари та інші предмети, чи поза робочим часом, встановленим для митниці, і за зберігання товарів та інших предметів під відповідальністю митниці у випадках, коли передача їх на зберігання митниці згідно із статтею 85 цього Кодексу не є обов'язковою, справляються митні збори.

Ставки митних зборів, передбачених цією статтею, встановлюються у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, виходячи з того, що розмір цих ставок не повинен перевищувати приблизної вартості митних послуг.

Стаття 78. Валюта, в якій сплачуються митні збори

Митні збори сплачуються як у національній валюті України, так і в іноземній валюті, що її купує Національний банк України,

а збори за митне оформлення товарів, що є об'єктом зовнішньоторговельних угод, — у національній валюті України та іноземній валюті.

Кабінет Міністрів України має право визначати інші випадки, коли частина суми митних зборів за митне оформлення сплачується в іноземній валюті, а також розмір такої частини.

Перерахунок іноземної валюти у національну валюту України здійснюється за курсом Національного банку України, що застосовується для розрахунків по зовнішньоекономічних операціях і діє на день пред'явлення митницею вимоги про сплату митних зборів.

Стаття 79. Відстрочення та розстрочення сплати митних зборів

За заявою підприємства та при наявності гарантії банку митниця має право надати відстрочення або розстрочення сплати митних зборів на строк, що не перевищує одного місяця.

Розділ VI
ПЕРЕВЕЗЕННЯ, ЗБЕРІГАННЯ І РОЗПОРЯДЖЕННЯ ТОВАРАМИ ТА ІНШИМИ ПРЕДМЕТАМИ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ

Глава 2
Зберігання товарів та інших предметів під митним контролем

Стаття 85. Товари та інші предмети, що зберігаються під митним контролем

Товари та інші предмети, що переміщуються через митний кордон України, до митного оформлення можуть зберігатися підприємством або митницею.

Підприємства зберігають товари та інші предмети тільки з дозволу митниці та під її контролем.

За перебування товарів та інших предметів під митним контролем митницею з власника товарів та інших предметів справляється збір у порядку і розмірах, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Збір за перебування товарів та інших предметів під митним контролем справляється незалежно від їх місцезнаходження та сплати митного збору за зберігання.

Стаття 86. Товари та інші предмети, що зберігаються виключно митницею

Підлягають обов'язковій передачі митниці для зберігання такі товари та інші предмети:

1) не пропущені при ввезенні на митну територію України внаслідок установлених заборон чи обмежень на їх ввезення в Україну або транзит через територію України і не вивезені з території України в день їх ввезення;

2) такі, що обкладаються митом та митними зборами при ввезенні на митну територію України у разі несплати таких платежів, якщо не надано відстрочення або розстрочення їх сплати;

3) у випадку, передбаченому пунктом 4 частини четвертої статті 71 цього Кодексу.

Валюта та цінності, передані митниці на зберігання у випадках, передбачених частиною першою цієї статті, зберігаються з депонуванням у банках України.

Якщо товари чи інші предмети підлягають передачі на зберігання митниці, то за кожний день зберігання митницею товарів чи інших предметів (крім валюти і цінностей) справляється митний збір у розмірі, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 87. Склади митниць

Під "складом митниці" розуміється спеціально обладнане приміщення для зберігання товарів та інших предметів, що є власністю митниці України або використовується нею.

У разі, якщо на складі митниці буде недостатньо наявної площі чи обладнаних приміщень, начальник митниці за погодженням з Державною митною службою України може купувати або брати в оренду приміщення під склад митниці.

На складах митниць можуть зберігатися товари та інші предмети, зазначені в статті 86 цього Кодексу.

Товари та інші предмети, що не підлягають обов'язковій передачі митниці для зберігання, можуть зберігатися на підставі договору підприємств або громадян та митниці. За таке зберігання береться плата, як за надання послуг.

На складі митниці не можуть зберігатися товари та інші предмети, зберігання яких потребує наявності у приміщенні спеціального обладнання, якого немає на цьому складі. Такі товари та предмети, як і габаритні вантажі, можуть за рішенням начальника митниці зберігатися на складах підприємств під митним забезпеченням.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ДОПУЩЕННЯ ТОВАРІВ ДО ПЕРЕМІЩЕННЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ В РЕЖИМІ ТИМЧАСОВОГО ВВЕЗЕННЯ (ВИВЕЗЕННЯ)

від 12 грудня 2002 р. № 1855

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статей 207 і 211 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що митне оформлення у режимі тимчасового ввезення (вивезення) товарів за умови гарантування додержання цього режиму здійснюється митними органами щодо товарів, які:

класифікуються згідно з 1—24 групами УКТЗЕД;

обкладаються акцизним збором;

обкладаються вивізним митом.

2. Затвердити Порядок прийняття рішення про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення), що додається.

3. Державній митній службі в місячний термін:

затвердити форму заяви про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення);

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цією постановою.

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 4 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1855

Порядок прийняття рішення про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення)

1. Рішення про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення) (далі — допущення товарів до переміщення) приймається керівником митного органу або уповноваженою ним посадовою особою на підставі заяви заінтересованої особи.

2. Заява (в двох примірниках) подається до митного органу разом з документами на такі товари і реєструється митним органом в день її надходження.

3. Заява повинна бути розглянута протягом трьох робочих днів після її реєстрації.

4. Рішення про допущення товарів до переміщення оформляється шляхом накладення на обох примірниках заяви резолюції такого змісту: "Тимчасове ввезення дозволено" або "Тимчасове вивезення дозволено". Резолюція скріплюється печаткою митного органу або особистою номерною печаткою уповноваженої посадової особи.

У разі прийняття рішення про відмову у допущенні товарів до переміщення керівник митного органу або уповноважена ним посадова особа накладає на обох примірниках заяви резолюцію такого змісту: "Тимчасове ввезення заборонено" або "Тимчасове вивезення заборонено" із зазначенням причин відмови. Резолюція скріплюється печаткою митного органу або особистою номерною печаткою уповноваженої посадової особи.

5. Один примірник заяви з резолюцією керівника митного органу або уповноваженої ним посадової особи залишається в митному органі, а другий — видається чи надсилається поштою (з повідомленням про вручення) заявнику (його уповноваженій особі).

6. Дія цього Порядку не поширюється на предмети, що належать громадянам, які перетинають митний кордон України не з метою провадження підприємницької діяльності, а також на транспортні засоби, що використовуються виключно для перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ВЗЯТТЯ (НАДАННЯ) ПРОБ І ЗРАЗКІВ ТОВАРІВ, ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДЖЕНЬ (АНАЛІЗУ, ЕКСПЕРТИЗИ) З МЕТОЮ ЇХ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ, А ТАКОЖ РОЗПОРЯДЖЕННЯ ЗРАЗКАМИ

від 12 грудня 2002 р. № 1862

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статей 75, 314 і 316 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок взяття (надання) проб і зразків товарів, проведення досліджень (аналізу, експертизи) з метою їх митного оформлення, а також розпорядження зразками (додається).

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 1998 р. № 1665 "Про Порядок взяття проб і зразків товарів та інших предметів для проведення досліджень, необхідних для їх митного оформлення" (Офіційний вісник України, 1998 р., № 42, ст. 1557).

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1862

Порядок взяття (надання) проб і зразків товарів, проведення досліджень (аналізу, експертизи) з метою їх митного оформлення, а також розпорядження зразками

1. Взяття (надання) проб і зразків товарів, документації для класифікації товарів, верифікації сертифікатів про походження товарів з України та їх митного оформлення, а також розпорядження зразками і документацією (далі — взяття (надання) проб і зразків) здійснюється в рамках процедур митного контролю та митного оформлення.

Метою дослідження (аналізу, експертизи) проб і зразків товарів є вирішення питань:

визначення коду товару згідно з УКТЗЕД;

ідентифікації (визначення фізичної та хімічної структури і складу) товару, а також сировини після проведення операцій з її переробки;

належності товарів до наркотичних засобів, сильнодіючих чи отруйних речовин;

віднесення товарів до контрольних списків, що обмежують імпорт або експорт цих товарів (товари подвійного або військового призначення);

належності товару до предметів, що мають художню, історичну та археологічну цінність;

достовірності даних, зазначених у сертифікаті про походження товару з України.

2. Процедура взяття (надання) проб і зразків товарів для митного оформлення проводиться уповноваженою посадовою особою митного органу на підставі вмотивованого письмового розпорядження керівника цього митного органу або його заступника за умови обов'язкової присутності власника товару або декларанта чи уповноваженої ним особи.

У разі проведення огляду і повторного огляду ручної поклажі та багажу за відсутності громадянина чи уповноваженої ним особи взяття (надання) проб і зразків може здійснюватися у присутності двох понятих.

Взяття (надання) проб і зразків товарів, що перебувають під митним контролем, уповноваженими особами органів державного контролю здійснюється з дозволу керівника митного органу або його заступника у присутності посадової особи митного органу і власника товару або декларанта чи уповноваженої ним особи.

За дорученням інших органів державного контролю відбір проб і зразків може проводити власник товару або декларант чи уповноважена ним особа у присутності посадової особи митного органу з дозволу керівника митного органу або його заступника.

Митні органи мають право ознайомлюватися з результатами проведених досліджень (аналізів, експертизи) узятих (наданих) власником товару або декларантом чи уповноваженою особою органу державного контролю проб і зразків товарів, що перебувають під митним контролем. Митним органам також повинні надаватися копії документів про результати таких досліджень (аналізів, експертизи).

3. У складних випадках (невідомий об'єкт дослідження, необхідність застосування спеціальних пристроїв або спеціальних знань тощо) керівник митного органу або його заступник може залучати до взяття (надання) проб і зразків спеціалістів та експертів відповідних митних лабораторій та інших організацій в установленому порядку.

4. Проби і зразки товарів, крім великогабаритних і технічно складних товарів (машини, технологічні лінії, промислові конструкції тощо), беруться (надаються) в мінімальній кількості (масі), яка забезпечує можливість проведення їх дослідження (аналізу, експертизи), з урахуванням можливості проведення в разі потреби повторного дослідження (аналізів, експертизи) (далі — контрольні проби і зразки). Норми взяття проб і зразків установлюються Держмитслужбою.

Для великогабаритних і технічно складних товарів (машини, технологічні лінії, промислові конструкції тощо) митні органи можуть вимагати від суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності надання тільки техніко-технологічної документації. Достовірною техніко-технологічною документацією вважаються офіційно видані книги, державні стандарти, технічні умови, каталоги і паспортні дані на вироби фірм-виготівників, креслення виробів з підписами виконавців та посадових осіб.

З метою встановлення достовірності даних, зазначених у сертифікаті про походження товару з України, відомостей про товари, а також їх відповідності опису класифікаційних груп згідно з УКТЗЕД митні органи можуть вимагати від підприємств-виробників, суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та громадян надання техніко-технологічної документації на ці товари для проведення дослідження (аналізу, експертизи), зокрема оригіналів або завірених відправником (одержувачем) копій матеріалів про фізико-хімічні властивості, основні технологічні стадії виробництва та призначення (використання) товарів.

5. На взяті (надані) проби і зразки накладається митне забезпечення.

6. Взяття (надання) проб і зразків оформлюється актом за формою, затвердженою Держмитслужбою.

Цей акт складається в трьох примірниках, які підписуються посадовою особою митного органу, що взяла проби і зразки, власником товару або декларантом чи уповноваженою ним особою,

спеціалістом лабораторії, якщо він бере участь у процедурі взяття проб і зразків, і залученими до процедури понятими.

Акт складається в трьох примірниках, один з яких додається до взятих проб і зразків, другий передається власнику товару або декларанту чи уповноваженій ним особі, третій — залишається в справах митного органу.

7. Взяття (надання) проб і зразків здійснюється з обов'язковим додержанням правил техніки безпеки та пожежної безпеки.

8. Взяті (надання) проби і зразки під митним забезпеченням разом з актом про їх взяття доставляються поштою або посадовою особою митного органу до митної лабораторії або лабораторії іншої установи (організації) для проведення досліджень (аналізів, експертизи).

9. Дослідження (аналізи, експертиза) проб і зразків здійснюється протягом терміну, який не повинен перевищувати одного місяця з дня надходження проб і зразків до лабораторії, а також терміну зберігання товару.

Дослідження проб і зразків швидкопсувних товарів здійснюється невідкладно.

10. Рішення, прийняте митним органом на підставі результатів проведеного лабораторного дослідження (аналізу, експертизи), доводиться до відома власника товару.

Власники товару або декларанти чи уповноважені ними особи мають право ознайомлюватися з результатами проведеного дослідження (аналізу, експертизи) та одержувати копії документів про результати дослідження (аналізу, експертизи).

11. Контрольні проби і зразки опломбовуються (запечатуються) і зберігаються в лабораторії протягом двох місяців. Протягом цього терміну власник товару має право оскаржити рішення митного органу в судовому порядку.

Контрольні проби і зразки з обмеженим терміном зберігання знаходяться у лабораторії протягом терміну, що не перевищує терміну їх зберігання.

12. Контрольні проби і зразки після закінчення терміну зберігання у випадках, якщо власник усно або письмово не вимагає їх повернення, списуються в установленому порядку. Порядок списання проб і зразків товарів установлюється Держмитслужбою.

13. Проби і зразки, в тому числі пошкоджені, та техніко-технологічна документація належать їх власникам. Після закінчення дослідження (аналізу, експертизи) проби і зразки з урахуванням термінів, зазначених у пункті 11 цього Порядку, повертаються власникові або уповноваженій ним особі на їх усну або письмову вимогу з оформленням відповідного акта, зразок якого затверджує Держмитслужба. Техніко-технологічна документація, яка відбиралась (надавалась) для проведення досліджень (аналізу, експертизи) класифікації товарів, верифікації сертифікатів про походження товарів з України та їх митного оформлення, повертається власникові або уповноваженій ним особі після закінчення митного оформлення товарів або після надання митному органу копій документів та їх порівняння посадовою особою митного органу з пакетом документів. Копії документів залишаються в архіві митного органу.

Незатребувані власником або уповноваженою ним особою проби і зразки знищуються лабораторією з оформленням відповідного акта. При цьому вартість проб і зразків власникові не відшкодовується. Зразок акта про знищення пошкоджених проб і зразків затверджує Держмитслужба.

14. Митні органи не відшкодовують витрат, понесених власником товару у результаті взяття (надання) проб і зразків товарів, що перебувають під митним контролем. Витрати на проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб і зразків, понесені митними органами та митними лабораторіями, не відшкодовуються особою, що має повноваження щодо таких товарів, крім випадків, коли таке дослідження (аналіз, експертиза) проводиться з ініціативи цієї особи.

Вартість проб і зразків, використаних під час дослідження (аналізу, експертизи), відноситься на підставі акта про їх знищення до складу виробничих витрат власників товару, у яких ці проби і зразки бралися.

15. Митне оформлення товарів, проби і зразки яких бралися (надавалися) для проведення дослідження (аналізу, експертизи), може бути закінчене тільки після одержання митним органом, у якому зберігаються ці товари, результатів дослідження (аналізу, експертизи).

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ВЕДЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КЛАСИФІКАЦІЇ ТОВАРІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

від 12 грудня 2002 р. № 1863

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 312 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (додається).

2. Доповнити пункт 13 розділу VI Тимчасового регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 червня 2000 р. № 915 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 24, ст. 994; 2002 р., № 3, ст. 89, № 36, ст. 1700), після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

"Проекти постанов, що містять будь-які посилання на коди Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, підлягають узгодженню з Держмитслужбою".

У зв'язку з цим абзаци п'ятий і шостий вважати відповідно абзацами шостим і сьомим.

3. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 13 січня 1999 р. № 41 "Про Порядок ведення Української класифікації товарів зовніш-

ньоекономічної діяльності" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 2, ст. 65);

пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 26 липня 2001 р. № 865 "Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України" (Офіційний вісник України, 2001 р., № 31, ст. 1394).

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 4 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1863

Порядок ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності

1. Цей Порядок визначає процедуру ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТЗЕД).

2. УКТЗЕД є товарною номенклатурою Митного тарифу, затвердженого Законом України "Про Митний тариф України", що використовується для цілей тарифного та інших видів регулювання зовнішньоекономічної діяльності, ведення статистики зовнішньої торгівлі, здійснення митного оформлення товарів.

3. УКТЗЕД складається на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів і Комбінованої номенклатури Європейського Союзу (далі — Комбінована номенклатура).

4. Держмитслужба забезпечує ведення УКТЗЕД, а саме:

здійснює підготовку пропозицій про внесення змін до УКТЗЕД у зв'язку із внесенням змін до Гармонізованої системи опису та кодування товарів, пояснень та інших рішень щодо її тлумачення Всесвітньою митною організацією, а також до Комбінованої номенклатури Європейським Союзом;

приймає рішення про проведення деталізації товарів в УКТЗЕД на національному рівні та запровадження додаткових одиниць виміру;

визначає процедуру та встановлює форму рішення щодо класифікації товарів в УКТЗЕД;

здійснює розроблення пояснень до товарних підкатегорій УКТЗЕД (національний рівень деталізації товарів) з метою забезпечення однакового тлумачення та застосування УКТЗЕД, які мають рекомендаційний характер;

здійснює заходи щодо організації роботи з видання та поширення УКТЗЕД і пояснень до УКТЗЕД;

поширює інформацію про застосування УКТЗЕД;

веде та зберігає еталонний примірник УКТЗЕД (на паперовому та електронному носіях);

виконує інші функції, пов'язані з веденням УКТЗЕД.

5. Для виконання функцій з ведення УКТЗЕД Держмитслужба має право:

одержувати в установленому порядку від міністерств та інших центральних органів виконавчої влади необхідну інформацію;

залучати фахівців центральних органів виконавчої влади та наукових установ до роботи з ведення УКТЗЕД.

6. Пропозиції про внесення змін до Митного тарифу у зв'язку із змінами, що вносяться до Гармонізованої системи опису та кодування товарів Всесвітньою митною організацією, а також до Комбінованої номенклатури Європейським Союзом, надсилаються Держмитслужбою Митно-тарифній раді для врахування під час підготовки пропозицій про внесення змін до Митного тарифу.

7. За поданням центральних органів виконавчої влади або з власної ініціативи після погодження із заінтересованими центральними органами виконавчої влади Держмитслужба приймає рішення щодо деталізації товарів в УКТЗЕД на національному рівні з урахуванням загальноприйнятих правил класифікації товарів у Гармонізованій системі опису та кодування товарів. Така деталізація здійснюється до десятого знака коду (товарна підкатегорія) з метою забезпечення захисту національного товаровиробника шляхом застосування заходів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності та вдосконалення статистичного обліку.

8. Рішення про деталізацію товарів в УКТЗЕД розробляються на підставі інформації, яка надається Держмитслужбі центральними органами виконавчої влади щодо:

обґрунтування потреби проведення деталізації товарів;

коду товару згідно з УКТЗЕД, що деталізується;

текстового опису товару для виділення в УКТЗЕД;

відомостей про походження, склад, призначення, галузь використання товару тощо;

характерних ознак, які відрізняють товар, що деталізується, від інших подібних товарів;

нормативно-технічної документації на товар з визначенням показників, за якими проводитиметься ідентифікація товару, що деталізується, під час митного оформлення та статистичного обліку.

Рішення про деталізацію товарів на національному рівні надсилається Держмитслужбою Митно-тарифній раді та центральному органу виконавчої влади, що звернувся з поданням, для його врахування під час підготовки пропозицій про внесення в установленому порядку змін до Митного тарифу.

9. Еталонний примірник УКТЗЕД та зміни до нього затверджуються наказом Держмитслужби.

10. Для використання митними органами та іншими центральними органами виконавчої влади Держмитслужба здійснює ведення електронної версії УКТЗЕД в автоматизованій системі збирання, формування, узагальнення та зберігання інформації з питань митної справи і зовнішньої торгівлі товарами.

11. Держмитслужба забезпечує заінтересовані центральні органи виконавчої влади електронною копією УКТЗЕД.

12. Пояснення до УКТЗЕД затверджуються наказом Держмитслужби.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ВИЗНАЧЕННЯ КРАЇНИ ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ, ЩО ПЕРЕМІЩУЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 12 грудня 2002 р. № 1864

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 277 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок визначення країни походження товару, що переміщується через митний кордон України (додається).

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1864

Порядок визначення країни походження товару, що переміщується через митний кордон України

1. Для визначення країни походження товару, що переміщується через митний кордон України, у разі, коли міжнародним договором, укладеним в установленому законом порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені Митним кодексом України та цим Порядком, застосовуються правила міжнародного договору.

Особливості визначення країни походження товару, що ввозиться з територій спеціальних (вільних) економічних зон, розташованих на території України, встановлюються законом.

2. У цьому Порядку поняття вживаються у тому ж значенні, що і в Митному кодексі України.

3. Відомості про країну походження товару, що переміщується через митний кордон України, зазначаються в митній декларації, яка подається митному органу під час здійснення митного оформлення у визначеному законодавством порядку та випадках.

4. Декларант визначає країну походження товару, що переміщується через митний кордон України, на підставі сертифіката про походження товару (далі — сертифікат) чи декларації про походження товару, що подається митному органу для підтвердження цих відомостей.

Подання сертифіката є обов'язковим у випадках, передбачених Митним кодексом України.

Декларація про походження товару являє собою заяву (на комерційному рахунку або іншому товаросупровідному документі)

про країну походження товару, зроблену виробником або експортером і засвідчену ними або органом, уповноваженим видавати сертифікати.

5. У разі коли в декларації про походження товару та в інших документах, що подаються митному органу для здійснення митного контролю та митного оформлення, є розбіжності у відомостях про країну походження товару або митним органом встановлено інші відомості про країну походження товару, ніж ті, що зазначені в декларації, декларант має право надати митному органу для підтвердження відомостей про заявлену країну походження товару сертифікат або додаткові відомості, на підставі яких відповідно до положень Митного кодексу України щодо визначення країни походження та порядку, встановленого Держмитслужбою, митним органом визначається країна походження товару.

Додатковими відомостями про країну походження є відомості, що містяться в товарних накладних, пакувальних листах, відвантажувальних специфікаціях, сертифікатах (відповідності, якості, фітосанітарних, ветеринарних тощо), митній декларації країни експорту, якими супроводжується товар, а також у паспортах, технічній документації, висновках-експертизах митних та інших уповноважених органів, інших матеріалах, що можуть бути використані для підтвердження відомостей про країну походження товару.

Визначення країни походження товару під час вирішення спірних питань здійснюється митним органом у термін, що не перевищує 10 календарних днів. У виняткових випадках цей термін може продовжуватися за рішенням керівника митного органу, але не більше ніж на 5 календарних днів.

При цьому продовження терміну митного оформлення, зумовлене необхідністю визначення країни походження товару, не може використовуватися декларантом для одержання фактичної відстрочки у сплаті мита та інших податків і зборів.

6. Якщо є достатні підстави вважати, що мають місце порушення законодавства України чи міжнародного договору, укладеного

в установленому законом порядку, в частині визначення країни походження товару, митний контроль може здійснюватися незалежно від закінчення операцій митного контролю, оформлення та пропуску товарів на підставі письмового розпорядження керівника митного органу або особи, яка його заміщує.

7. За відсутності належним чином оформленого сертифіката чи додаткових відомостей про походження товару або у разі неможливості достовірно визначити країну походження товару така країна визнається невідомою. Товари, країна походження яких невідома, пропускаються митним органом з метою їх переміщення через митний кордон України за умови сплати мита за повними ставками.

8. Усі додаткові витрати, пов'язані з підтвердженням заявленої країни походження товару, несе декларант.

9. Інформація, отримана митними органами як конфіденційна або така, що становить комерційну таємницю, може використовуватися тільки для митних цілей.

За розголошення інформації, що становить комерційну таємницю або є конфіденційною, посадові особи митних органів несуть відповідальність згідно із законом.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ПОРЯДОК ВЕДЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ МИТНОЇ СТАТИСТИКИ

від 12 грудня 2002 р. № 1865

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 306 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що:

1) складовими частинами спеціальної митної статистики є:

статистика декларування, яка містить відомості про переміщувані через митний кордон України товари, транспортні засоби, предмети, що підлягають декларуванню митним органам, та мету їх переміщення;

статистика справляння податків і зборів, яка містить відомості про суми нарахованих та сплачених податків і зборів при переміщенні через митний кордон України товарів, транспортних засобів, предметів;

статистика з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил, яка містить відомості про виявлені митними органами порушення митних правил, результати розгляду справ про порушення митних правил судовими органами, вилучені митними органами товари, транспортні засоби, предмети, про результати взаємодії з правоохоронними органами тощо;

статистика пасажиропотоків, яка містить відомості про кількість фізичних осіб, що перетинають митний кордон України;

статистика міжнародних перевезень, яка містить відомості про переміщення через митний кордон України окремих видів транспортних засобів, що використовуються для перевезень товарів, транспортних засобів, предметів, громадян;

інші види спеціальної митної статистики, які містять відомості з кадрових питань, з питань боротьби з правопорушеннями в митних органах, з адміністративно-господарських питань та інші відомості;

2) методологічні засади ведення спеціальної митної статистики визначаються Державною митною службою за погодженням з Державним комітетом статистики;

3) формування статистичних даних спеціальної митної статистики здійснюється митницями та регіональними митницями шляхом складання первинних і вихідних форм статистичної звітності;

4) дані, які включаються до первинних і вихідних форм статистичної звітності, порядок складання таких форм визначаються Державною митною службою за погодженням з Державним комітетом статистики;

5) збирання, опрацювання та накопичення статистичних даних спеціальної митної статистики здійснюється структурними підрозділами Державної митної служби в порядку, визначеному Державною митною службою.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ РЕЖИМУ МИТНОГО СКЛАДУ

від 12 грудня 2002 р. № 1867

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до частини першої статті 213 та частини другої статті 215 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

перелік товарів, які не можуть поміщатися у режим митного складу;

перелік і порядок проведення операцій з товарами, які перебувають у режимі митного складу.

2. Державній митній службі привести в місячний термін свої нормативні акти у відповідність з цією постановою.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1867

Перелік товарів, які не можуть поміщатися у режим митного складу

Товари, заборонені до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України.

Товари, термін зберігання або використання яких закінчився.

Транзитні підакцизні товари.

Товари, що надходять в Україну як гуманітарна допомога.

Живі тварини.

Електроенергія та газ.

Товари, що надходять на адресу приватних осіб.

Спирт та алкогольні напої за кодами згідно з УКТЗЕД 2203 00, 2204—2208.

Тютюнові вироби за кодами згідно з УКТЗЕД 2402 10 00 00, 2402 20 10 00, 2402 20 90, 2403 10 10 00, 2403 10 90 00, 2403 99 10 00.

Давальницька сировина, закуплена на митній території України.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 2002 р. № 1867

Перелік і порядок проведення операцій з товарами, які перебувають у режимі митного складу

1. З товарами, які перебувають у режимі митного складу, можуть проводитися такі операції:

1) для забезпечення збереження цих товарів:

переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення;

чищення;

провітрювання;

створення оптимального температурного режиму зберігання;

сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла);

фарбування;

захист від корозії;

боротьба із шкідниками;

інвентаризація;

2) за окремим (разовим) дозволом митного органу:

подрібнення партій;

формування відправлень;

сортування;

пакування;

перепакування;

маркування;

навантаження;

розвантаження;

перевантаження;

тестування.

Зазначені у цьому пункті операції можуть бути включені до Процедури організації митного режиму — митний склад, що розробляється власником митного ліцензійного складу та затверджується митним органом.

На проведення операцій, зазначених у підпункті 2 цього пункту, начальником митного органу або уповноваженою ним посадовою особою на підставі заяви власника товару або уповноваженої ним особи, у тому числі власника митного ліцензійного складу за відповідним дорученням, надається окремий (разовий) дозвіл.

Заява подається в двох примірниках, реєструється митним органом у встановленому порядку та розглядається протягом трьох робочих днів після її реєстрації.

2. Відновлення упаковки товарів, пошкодженої під час їх транспортування на митний ліцензійний склад, здійснюється під контролем митного органу із складенням відповідного акта.

3. На проведення операцій з товарами, які перебувають у режимі митного складу, окремий (разовий) дозвіл оформлюється як резолюція “Дозволено”, що накладається начальником митного

органу або уповноваженою ним посадовою особою на обох примірниках заяви. Резолюція скріплюється печаткою митного органу або особистою номерною печаткою відповідної посадової особи.

У разі прийняття рішення про відмову в проведенні операцій начальник митного органу або уповноважена ним посадова особа накладає на обох примірниках заяви резолюцію "Заборонено" із зазначенням причин відмови відповідно до законодавства. Резолюція скріплюється печаткою митного органу або особистою номерною печаткою відповідної посадової особи.

Перший примірник заяви з резолюцією начальника митного органу або уповноваженої ним посадової особи зберігається у відповідному митному органі, другий — видається заявнику (уповноваженому представнику заявника) або надсилається йому поштою (з повідомленням про вручення).

4. Необхідність присутності уповноважених посадових осіб митного органу під час проведення операцій з товарами, які перебувають у режимі митного складу, визначається начальником митного органу або уповноваженою ним посадовою особою.

5. Усі операції, що проводяться з товарами, які перебувають у режимі митного складу, не повинні змінювати характеристик, за якими товари були класифіковані згідно з УКТЗЕД.

Сформована на митному ліцензійному складі партія товарів декларується відповідно до Основних правил інтерпретації УКТЗЕД.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ВІДОМЧІ КЛАСИФІКАТОРИ З ПИТАНЬ МИТНОЇ СТАТИСТИКИ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ У ПРОЦЕСІ ОФОРМЛЕННЯ МИТНИХ ДЕКЛАРАЦІЙ

від 12 грудня 2002 р. № 1876

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 310 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що порядок ведення відомчих класифікаторів з питань митної статистики, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій (далі — відомчі класифікатори), затверджується Державною митною службою з урахуванням таких загальних вимог:

1) ведення відомчих класифікаторів здійснюється на паперових та електронних носіях у формі таблиць розподілу об'єктів класифікації;

2) таблиці розподілу об'єктів класифікації містять такі обов'язкові графи:

код об'єкта класифікації — умовне цифрове та/або буквене позначення, яке відображає систему кодування і розподілу об'єктів за класифікаційними угрупованнями;

назва об'єкта класифікації з його словесним описом, що дає змогу відрізнити конкретний об'єкт класифікації від інших;

3) у разі зміни системи кодування об'єктів класифікації та/або перевищення кількості змінюваних записів більш як на 20 відсотків його обсягу відомчий класифікатор підлягає перегляду.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ У РЕЖИМІ РЕІМПОРТУ

від 12 грудня 2002 р. № 1881

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до пункту 4 статті 191 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що режим реімпорту може застосовуватися до:

товарів, стан яких змінився внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили в установленому Державною митною службою порядку;

товарів, щодо яких проводилися операції з передпродажної підготовки (захист від корозії, боротьба із шкідниками, сортування, пакування, маркування, тестування) чи які були піддані дрібному ремонту, за умови, що такі дії не змінили їх вартості, визначеної на момент вивезення (експорту), та кодів згідно з УКТЗЕД.

2. Державній митній службі привести свої нормативні акти у відповідність із цією постановою.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ НОРМ ВВЕЗЕННЯ (ВИВЕЗЕННЯ) АЛКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ І ТЮТЮНОВИХ ВИРОБІВ ДЛЯ СПОЖИВАННЯ ЧЛЕНАМИ ЕКІПАЖУ ТА ПАСАЖИРАМИ НА БОРТУ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ, ЯКИЙ ЗДІЙСНЮЄ МІЖНАРОДНИЙ РЕЙС І ПРИБУВАЄ НА МИТНУ ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ

від 12 грудня 2002 р. № 1882

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 118 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що на борту транспортного засобу, який здійснює міжнародний рейс і прибуває на митну територію України, дозволяється ввозити (вивозити) алкогольні напої і тютюнові вироби для споживання членами екіпажу та пасажирами з розрахунку споживання однією особою на добу за нормами:

алкогольні напої — 1 літр;

тютюнові вироби — 40 грамів.

2. Уповноважити Державну митну службу надавати роз'яснення щодо застосування цієї постанови.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ЧЕРЕЗ АЕРОПОРТИ, В ЯКИХ НЕ РОЗТАШОВАНІ МИТНІ ОРГАНИ

від 12 грудня 2002 р. № 1884

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до частини другої статті 133 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що переміщення товарів через митний кордон України через аеропорти, в яких не розташовані митні органи, може здійснюватися у зв'язку із заходами, що проводяться Збройними Силами та іншими військовими формуваннями за межами території України або військовими формуваннями іноземних держав на території України в рамках міжнародних договорів, а також у випадках вивезення/ввезення через митний кордон України товарів для подання допомоги в ліквідації наслідків стихійного лиха та в інших випадках за окремим дозволом Кабінету Міністрів України.

2. Пропуск товарів через аеропорти, в яких не розташовані митні органи, у випадках, зазначених у пункті 1 цієї постанови, здійснюється після проходження всіх передбачених законодавством видів контролю.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО НАДАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ДЕРЖМИТСЛУЖБІ НА ЗАТВЕРДЖЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ

від 12 грудня 2002 р. № 700-р

Розпорядження набирає чинності з 1 січня 2004 року (згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92)

Відповідно до статей 100 і 104 Митного кодексу України уповноважити Держмитслужбу розробити і затвердити:

Порядок розгляду заяви і видачі дозволу на використання приміщення, резервуару, майданчика як складу тимчасового зберігання;

Порядок ведення обліку та подання митним органам звітності щодо товарів і транспортних засобів на складах тимчасового зберігання.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ГРАНИЧНИХ ТЕРМІНІВ ПРОХІДНОГО МИТНОГО ТРАНЗИТУ ТОВАРІВ

від 13 грудня 2002 р. № 1908

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92;
постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2003 року № 1222

Відповідно до статті 158 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити граничні терміни прохідного митного транзиту товарів через митну територію України згідно з додатком.

2. Уповноважити Державну митну службу надавати роз'яснення щодо застосування цієї постанови.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ДОДАТОК
до постанови Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2002 р. № 1908

Граничні терміни прохідного митного транзиту товарів через митну територію України

У разі здійснення перевезень засобами:

автомобільного транспорту	— до 10 діб;
залізничного транспорту	— до 28 діб;
авіаційного транспорту	— до 5 діб;
морського та річкового транспорту	— до 20 діб;
трубопровідного транспорту	— до 31 доби;

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ТОВАРІВ ПРОМИСЛОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ, ВИВЕЗЕННЯ ЯКИХ ГРОМАДЯНАМИ УКРАЇНИ, ІНОЗЕМЦЯМИ ТА ОСОБАМИ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ЗА МЕЖІ МИТНОЇ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ НЕ ДОПУСКАЄТЬСЯ

від 13 грудня 2002 р. № 1911

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92;
постановою Кабінету Міністрів України від 15 травня 2003 року № 700

Відповідно до статті 251 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити перелік товарів промислового призначення, вивезення яких громадянами України, іноземцями та особами без громадянства за межі митної території України не допускається (додається).

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2002 р. № 1911

Перелік товарів промислового призначення, вивезення яких громадянами України, іноземцями та особами без громадянства за межі митної території України не допускається

Код товару згідно з УКТЗЕД	Найменування товару
1	2
0505 10 10 00	Необроблене пір'я, придатне для набивання, та необроблений пух
2805 30	Рідкісноземельні метали, скандій та ітрій у чистому вигляді, у сумішах або сплавах
2805 40	Ртуть
4101	Шкури необроблені великої рогатої худоби або тварин родини конячих (свіжі або солоні, сушені, оброблені вапном, протравлені чи консервовані іншим способом, але не дублені, не вироблені під пергамент і не піддані подальшій обробці), з волосяним покровом або без волосяного покрову, спилок або неспилок
4102	Необроблені шкури овець або шкурки ягнят (свіжі або солоні, сушені, оброблені вапном, зольні, пікельовані чи консервовані іншим способом, але не дублені, не вироблені під пергамент і не піддані подальшій обробці), з вовняним покровом або без вовняного покрову, спилок або неспилок, крім зазначених у примітці 1 "в" до групи 41
4103 90 00 00	Шкіра свиней необроблена (шкірсировина) (свіжа або солона, сушена, оброблена вапном, зольна, пікельована чи консервована іншим способом, але не дублена,

Продовження переліку

1	2
	не вироблена під пергамент і не піддана подальшій обробці), з волосяним покровом або без волосяного покрову, спилок або неспилок
4403 10	Лісоматеріали оброблені фарбою, протруювачами, креозотом або іншими консервантами
4403 20	Лісоматеріали інші з хвойних порід (крім оброблених фарбою, протруювачами, креозотом або іншими консервантами)
4403 91 00 00	Лісоматеріали інші з дуба (Quercus spp.) (крім оброблених фарбою, протруювачами, креозотом або іншими консервантами)
4403 92 00 00	Лісоматеріали інші з бука (Fagus spp.) (крім оброблених фарбою, протруювачами, креозотом або іншими консервантами)
4403 99	Лісоматеріали інші (крім оброблених фарбою, протруювачами, креозотом або іншими консервантами, крім лісоматеріалів з хвойних порід, з дуба (Quercus spp.), з бука (Fagus spp.) та з деревини тропічних порід, зазначених у примітці 1 до підпозиції групи 44)
7106	Срібло (включаючи срібло з гальванічним покриттям з золота або платини), у необробленому, або напівобробленому вигляді або у вигляді порошку
7108	Золото (включаючи золото, плаковане платиною), необроблене, напівоброблене, або у вигляді порошку
7110	Платина необроблена, напівоброблена або у вигляді порошку
7112	Відходи або брухт дорогоцінних металів або металів, плакованих дорогоцінними металами; інші відходи або брухт з вмістом дорогоцінних металів або сполук дорогоцінних металів, використовувані, головним чином, для вилучення дорогоцінних металів
7115	Інші вироби з дорогоцінних металів або металів, плакованих або дубльованих дорогоцінними металами

Продовження переліку

1	2
7403 21 00 00	Сплави на основі міді та цинку (латуні)
7403 22 00 00	Сплави на основі міді та олова (бронзи)
7403 23 00 00	Сплави на основі міді та нікелю (купронікелі) або з міді, нікелю та цинку (нейзільберу)
7404 00	Відходи та брухт з міді
7407	Прутки, бруски та профілі з міді
7408	Дріт мідний
7409	Плити, листи та стрічки з міді завтовшки понад 0,15 мм
7502—7508	Нікель необроблений, відходи та брухт, порошки та луска, прутки, бруски, профілі та дріт, плити, листи, стрічки та фольга, труби, трубки та фітинги для них та інші вироби з нікелю
7801	Свинець необроблений
7802 00 00 00	Відходи та брухт із свинцю
8001—800700 00 00	Олово необроблене, відходи та брухт, прутки, бруски, профілі та дріт, пластини, листи, стрічки, фольга, труби, трубки, фітинги для них та інші вироби з олова
8101	Вольфрам і вироби з вольфраму, включаючи відходи та брухт
8102	Молібден і вироби з молібдену, включаючи відходи та брухт
8103	Тантал і вироби з танталу, включаючи відходи та брухт
8104	Магній і вироби з магнію, включаючи відходи та брухт
8105	Штейни кобальтові та інші проміжні продукти металургії кобальту; кобальт і вироби з кобальту, включаючи відходи та брухт
8106 00	Вісмут і вироби з вісмуту, включаючи відходи та брухт

Закінчення переліку

1	2
8107	Кадмій і вироби з кадмію, включаючи відходи та брухт
8108	Титан і вироби з титану, включаючи відходи та брухт
8109	Цирконій і вироби з цирконію, включаючи відходи та брухт
8110 00	Сурма та вироби із сурми, включаючи відходи та брухт
8111 00	Марганець та вироби з марганцю, включаючи відходи та брухт
8112	Берилій, хром, германій, ванадій, галій, гафній (кельтій), індій, ніобій (колумбій), реній і талій, а також вироби із цих металів, включаючи відходи та брухт
8113 00	Металокераміка і вироби з металокераміки, включаючи відходи та брухт

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2002 р. № 1911

Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1996 р. № 1094 "Про затвердження переліку предметів промислового призначення, що застосовуються у виробничій сфері, вивезення (пересилання) яких громадянами України, іноземцями та особами без громадянства за межі митної території України забороняється" (ЗП України, 1996 р., № 17, ст. 486).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 1 вересня 1997 р. № 954 "Про внесення доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1996 р. № 1094" (Офіційний вісник України, 1997 р., число 36, с. 20).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 січня 2002 р. № 89 "Про внесення доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1996 р. № 1094" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 5, ст. 191).

4. Пункт 4 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р. № 1493 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 42, ст. 1925).

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ СТВОРЕННЯ ЗОН МИТНОГО КОНТРОЛЮ ТА ЇХ ФУНКЦІОНУВАННЯ І ПОРЯДКУ НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА РОЗМІЩЕННЯ У ЗОНАХ МИТНОГО КОНТРОЛЮ СПОРУД ТА ОБ'ЄКТІВ ІНФРАСТРУКТУРИ, ЩО НАЛЕЖАТЬ ІНШИМ, НІЖ МИТНІ, ОРГАНАМ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ КОНТРОЛЬ ПІД ЧАС ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 25 грудня 2002 р. № 1947

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статей 49, 50 і 122 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок створення зон митного контролю та їх функціонування;

Порядок надання дозволу на розміщення у зонах митного контролю споруд та об'єктів інфраструктури, що належать іншим, ніж митні, органам державної влади, які здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1947

Порядок створення зон митного контролю та їх функціонування

1. Цей Порядок визначає відповідно до Митного кодексу України механізм створення зон митного контролю та їх режим.

2. У цьому Порядку терміни і поняття вживаються у тому ж значенні, що і в Митному кодексі України.

3. Зони митного контролю створюються з метою здійснення митними органами митних процедур щодо товарів та транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України, проведення заходів, пов'язаних з виявленням, запобіганням і припиненням контрабанди та порушень митних правил.

Зони митного контролю створюються митними органами:

у межах пунктів пропуску через державний кордон;

у межах прикордонної смуги на державному кордоні;

у морських і річкових портах, аеропортах, на залізничних станціях;

на територіях підприємств;

на територіях спеціальних митних зон;

в інших, визначених ними місцях.

4. Зони митного контролю у межах пунктів пропуску через державний кордон створюються Держмитслужбою за погодженням з Держкомкордоном та Мінтрансом.

Зони митного контролю створюються відповідним митним органом за погодженням:

у морських і річкових портах, аеропортах, на залізничних станціях, територіях підприємств — з адміністрацією портів, аеропортів, залізничних станцій та підприємств;

у разі здійснення митного контролю у місцях, передбачених частиною другою статті 143 Митного кодексу України, — з керівниками залізничних станцій та органу охорони державного кордону;

на територіях спеціальних митних зон — з відповідним органом управління спеціальної (вільної) економічної зони.

5. Межі зон митного контролю в пунктах пропуску через державний кордон визначаються митним органом за погодженням з органом охорони державного кордону, а в пунктах пропуску через державний кордон для морського, річкового, повітряного та залізничного сполучення — також за погодженням з адміністрацією морських і річкових портів, аеропортів та залізничних станцій:

для автомобільного сполучення — на смугах руху легкового та вантажного автотранспорту, у залах митного огляду та інших приміщеннях митних органів;

для залізничного сполучення — у залах митного огляду, на перонах, у пасажирських поїздах міжнародного сполучення на час здійснення митних процедур, на оглядових майданчиках, у контейнерних терміналах та інших місцях, визначених на територіях залізничних станцій;

для повітряного сполучення — у залах митного огляду, на стоянках, в повітряних суднах на час здійснення митних процедур та інших місцях, визначених в міжнародних аеропортах;

для морського і річкового сполучення — у залах митного огляду, на суднах на час здійснення митних процедур, у контейнерних терміналах та інших місцях, визначених у портах.

6. Зони митного контролю за режимом функціонування можуть бути постійними або тимчасовими.

Постійні зони митного контролю функціонують у межах пунктів пропуску через державний кордон та в місцях розташування підрозділів митних органів.

Тимчасові зони митного контролю функціонують поза місцем розташування підрозділів митних органів під час здійснення митних процедур.

7. У межах прикордонної смуги на державному кордоні тимчасові зони митного контролю можуть створюватися митним органом за погодженням з органом охорони державного кордону.

8. Контроль за переміщенням товарів, транспортних засобів та громадян через зони митного контролю здійснюється митними органами.

9. За погодженням з органами охорони державного кордону митні органи здійснюють інженерно-технічні заходи щодо облаштування зон митного контролю, створених у межах пунктів пропуску через державний кордон для морського, річкового, повітряного і залізничного (разом з територіальним органом Мінтрансу) та для автомобільного сполучення.

10. Доступ у зони митного контролю дозволяється тільки посадовим особам митних органів, які безпосередньо беруть участь у здійсненні митних процедур. Інші посадові особи митних органів та інших органів державної влади, які здійснюють передбачені статтею 27 Митного кодексу України види контролю під час переміщення товарів та транспортних засобів через митний кордон України, допускаються у ці зони в порядку, визначеному Держмитслужбою.

Громадяни, які перетинають державний кордон, допускаються у зони митного контролю за дійсними документами на право в'їзду на територію України або виїзду з України.

Доступ у зони митного контролю та перебування у них посадових осіб правоохоронних органів і органів прокуратури дозволяється у випадках та у порядку, передбачених законом.

Проведення господарських робіт у зоні митного контролю в пунктах пропуску через державний кордон, переміщення через межі та в межах цієї зони товарів, транспортних засобів і громадян, у тому числі посадових осіб органів державної влади, які не перетинають митний кордон України, допускається тільки з дозволу керівника або заступника керівника відповідного митного органу за погодженням з Прикордонними військами і під контролем посадових осіб цього органу, крім випадків, передбачених законами.

Порядок допуску у зони митного контролю інших осіб визначається Держмитслужбою.

11. Посадові особи, яким дозволяється доступ у зони митного контролю, можуть перебувати в них тільки в межах, необхідних для виконання своїх прямих службових обов'язків. Такі посадові особи не повинні мати при собі цінності та предмети, вивезення або ввезення яких на митну територію України заборонено чи обмежено законодавством.

12. Товари та транспортні засоби перебувають під митним контролем в зоні митного контролю з моменту ввезення на її територію.

13. З метою забезпечення дотримання режиму зон митного контролю митні органи мають право встановлювати відповідно до законодавства правила щодо підтримання режиму зони митного контролю.

14. Забороняється знаходження в зонах митного контролю товарів та транспортних засобів, щодо яких здійснені митні процедури та надано дозвіл митного органу на пропуск їх через митний кордон України відповідно до заявленої мети переміщення.

15. Особи, винні в порушенні режиму зони митного контролю, у тому числі вимог щодо переміщення через межі зони товарів та транспортних засобів, несуть відповідальність згідно із законодавством.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1947

Порядок надання дозволу на розміщення у зонах митного контролю споруд та об'єктів інфраструктури, що належать іншим, ніж митні, органам державної влади, які здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України

1. Держмитслужба разом з Держкомкордоном та Мінтрансом визначають пункти пропуску через державний кордон, у межах яких створено зони митного контролю, де розміщуються споруди та об'єкти інфраструктури, що належать іншим, ніж митні, органам державної влади, які здійснюють під час переміщення товарів та транспортних засобів через митний кордон України зазначені в статті 27 Митного кодексу України види контролю (далі — споруди та об'єкти).

2. Для надання дозволу на розміщення в зоні митного контролю в межах пункту пропуску через державний кордон споруд та об'єктів територіальні органи або підрозділи органів державної влади подають до відповідних митних органів та органів охорони державного кордону клопотання з обгрунтуванням доцільності розміщення і функціонування цих споруд та об'єктів у зоні митного контролю і копію проектної документації на їх будівництво.

Рішення про надання дозволу оформляється спільним наказом митного органу та органу охорони державного кордону.

У разі відмови у видачі дозволу орган, що прийняв таке рішення, повідомляє відповідний територіальний орган або підрозділ органу державної влади із зазначенням причин відмови.

3. Дозвіл на розміщення в зоні митного контролю споруд та об'єктів скасовується за зверненням територіального органу або підрозділу органу державної влади, якому було надано такий дозвіл, шляхом прийняття відповідного рішення митним органом разом з органом охорони державного кордону.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ ТОВАРІВ ТА ІНШИХ ПРЕДМЕТІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ (ПЕРЕСИЛАЮТЬСЯ) ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН У МІЖНАРОДНИХ ПОШТОВИХ ТА ЕКСПРЕС-ВІДПРАВЛЕННЯХ

від 25 грудня 2002 р. № 1948

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 153 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок і умови здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних поштових відправленнях;

Порядок і умови здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних експрес-відправленнях.

2. Абзац перший пунктів 1 і 3 постанови Кабінету Міністрів України від 29 березня 2002 р. № 390 "Про ввезення на митну територію України окремих видів товарів" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 14, ст. 720) після слів "(крім транзиту через митну територію України)" доповнити словами "(та переміщення експрес-перевізниками)".

3. Міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади привести власні нормативно-правові акти у відповідність з цією постановою.

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 4 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1948

Порядок і умови здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних поштових відправленнях

Загальні положення

1. Дія цих Порядку і умов поширюється на операторів поштового зв'язку всіх форм власності, які згідно із законодавством надають послуги поштового зв'язку з переміщення (пересилання) міжнародних поштових відправлень.

2. У цих Порядку і умовах поняття "громадяни", "зона митного контролю", "митні органи", "митний контроль", "митне оформлення", "підприємство", "предмети", "товари" вживаються у значенні, наведеному у Митному кодексі України; "адресат (одержувач)", "бандероль", "відправник", "дрібний пакет", "згруповані поштові відправлення з позначкою "Консигнація", "лист", "міжнародне поштове відправлення з оголошеною цінністю", "міжнародне поштове відправлення прискореної пошти "EMS", "мішок "М", "оператор поштового зв'язку", "письмова кореспонденція", "посилка" — у значенні, наведеному у постанові Кабінету Міністрів України від 17 серпня 2002 р. № 1155 "Про затвердження Правил надання послуг поштового зв'язку" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 34, ст. 1586).

Інші поняття вживаються у такому значенні:

місце міжнародного поштового обміну — територія, на якій оператор поштового зв'язку (далі — оператор) здійснює оброблення міжнародних поштових відправлень (далі — відправлення) та пред'являє їх підрозділу митного органу для митного контролю і митного оформлення товарів та інших предметів, що переміщу-

ються (пересилаються) через митний кордон у відправленнях (далі — товари та інші предмети);

підрозділ митного органу — підрозділ, який здійснює в місці міжнародного поштового обміну митний контроль і митне оформлення товарів та інших предметів.

3. Митний контроль і митне оформлення товарів та інших предметів здійснюються в зоні митного контролю, визначеній митним органом у встановленому законодавством порядку в місці міжнародного поштового обміну за погодженням з оператором.

Якщо для декларування товарів та інших предметів відповідно до законодавства використовується вантажна митна декларація, митний контроль і митне оформлення здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого розташований відправник або адресат (одержувач).

4. Місця міжнародного поштового обміну визначаються та обладнуються у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

5. Кількісний склад підрозділу митного органу встановлюється митним органом, у зоні діяльності якого розташовано місце міжнародного поштового обміну, з урахуванням обсягів відправлень.

Декларування товарів та інших предметів

6. Товари та інші предмети (крім особистих листів громадян) підлягають декларуванню митним органам.

7. Для декларування використовуються:

а) уніфіковані міжнародні документи, форми яких установлено актами Всесвітнього поштового союзу:

митна декларація CN 23, використання якої обов'язкове під час переміщення (пересилання) посилок, згрупованих поштових відправлень з позначкою "Консигнація" і відправлень прискореної пошти "EMS" та можливе у разі переміщення (пересилання) відправлень з оголошеною цінністю;

ярлик "Митниця CN 22", використання якого обов'язкове під час переміщення (пересилання) дрібних пакетів, мішків "М" і відправлень прискореної пошти "EMS" з вкладенням письмової кореспонденції та можливе у разі пересилання бандеролей;

б) вантажна митна декларація — у випадках, передбачених законодавством.

8. У разі недекларування відправником товарів та інших предметів або відсутності митної декларації CN 23 (ярлика "Митниця CN 22") до відправлення, що надійшло на адресу громадянина чи відправляється за межі митної території громадянином, працівник оператора під час митного огляду складає акт про наявні у відправленні товари та інші предмети за формою та у порядку, визначеними центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації.

Акт, один примірник якого залишається у справах підрозділу митного органу, підписується посадовою особою цього підрозділу та двома працівниками оператора, у присутності яких здійснювався митний огляд.

Митний контроль товарів та інших предметів

9. Митний контроль у місці міжнародного поштового зв'язку здійснюється за відсутності відправників та адресатів (одержувачів) згідно з технологічною схемою оброблення та митного контролю товарів та інших предметів, визначеною оператором і митним органом, у зоні діяльності якого розташовано місце міжнародного поштового обміну.

10. Митний контроль здійснюється безпосередньо посадовими особами підрозділу митного органу шляхом перевірки необхідних

для такого контролю документів та відомостей, митного огляду, обліку товарів та інших предметів, а також з використанням інших форм, передбачених законодавством.

Підрозділ митного органу самостійно визначає форму та обсяг митного контролю.

У разі коли відправлення містять товари та інші предмети, які підлягають іншим передбаченим законодавством видам контролю, посадовою особою підрозділу митного органу на супровідних документах до відправлення робиться відмітка про необхідність здійснення таких видів контролю.

11. Митний огляд товарів та інших предметів здійснюється, як правило, без розпакування відправлення, з використанням технічних засобів контролю.

12. Митний огляд товарів та інших предметів з розпакуванням відправлення здійснюється за відсутності митної декларації CN 23 (ярлика "Митниця CN 22") чи її (його) незаповнення або якщо оператором складено акт за формою та у порядку, визначеними центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації, про пошкодження оболонки відправлення, невідповідність масі, зазначеній на відправленні чи в супровідних документах до відправлення, тощо, а також якщо товари та інші предмети:

задекларовано загальним найменуванням або нерозбірливо;

підлягають іншим передбаченим законодавством видам контролю;

підлягають оподаткуванню згідно із законодавством.

Розпакування, зважування та упакування відправлень здійснюються працівниками оператора в присутності посадової особи підрозділу митного органу.

13. Відправлення, що підлягають розпакуванню, пред'являються підрозділу митного органу оператором за окремими документами, форма і порядок заповнення яких визначаються центральним

органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Якщо під час митного огляду виявлено розбіжності між фактичною масою відправлення, кількістю товарів та інших предметів і масою відправлення, кількістю товарів та інших предметів, зазначеними на відправленні чи в супровідних документах, або пошкодження таких товарів та інших предметів, працівник оператора складає відповідний акт за формою та у порядку, визначеними центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку та інформатизації. Акт підписується посадовою особою підрозділу митного органу та двома працівниками оператора, у присутності яких здійснювався митний огляд.

14. Мішки з порожньою тарою, що переміщуються (пересилаються) за межі України або в Україну, пропускаються підрозділом митного органу без будь-яких відміток за наявності на них непошкоджених пломб, відбитків печаток, обв'язки оператора, а у разі пошкоджень — після митного огляду.

15. Якщо декларування товарів та інших предметів здійснюється з використанням вантажної митної декларації, контроль за доставкою відправлення з місця міжнародного поштового обміну до митного органу, у зоні діяльності якого розташований адресат (одержувач), здійснюється підрозділом митного органу, а від митного органу, у зоні діяльності якого розташований відправник, до місця міжнародного поштового обміну — митним органом, у зоні діяльності якого розташований відправник. Порядок здійснення зазначеного контролю встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

В інших випадках контроль за доставкою відправлень до місця міжнародного поштового обміну та з місця міжнародного поштового обміну здійснюється оператором.

Митне оформлення товарів та інших предметів

16. Митне оформлення товарів та інших предметів здійснюється з використанням уніфікованих міжнародних документів, форми

яких установлено актами Всесвітнього поштового союзу, та вантажної митної декларації (у випадках, передбачених законодавством).

17. Митне оформлення може бути завершено тільки після здійснення усіх видів контролю, передбачених законодавством для певних товарів та інших предметів, та подання підрозділу митного органу оператором або відправником (адресатом (одержувачем) документів про здійснення таких видів контролю (відповідного сертифіката, дозволу) разом з документами, необхідними для митного оформлення, або документів, необхідних для митного оформлення, з відмітками органів державної влади, що здійснюють відповідні види контролю, про можливість пропуску через митний кордон.

18. Відправлення, що переміщуються (пересилаються) транзитом через митну територію (крім таких, які містять товари та інші предмети, що не підлягають пропуску через митний кордон) пропускаються через митний кордон у порядку, встановленому Всесвітньою поштовою конвенцією, міжнародними угодами та законодавством з питань митної справи.

19. За наявності необхідних документів підрозділ митного органу здійснює митне оформлення товарів та інших предметів у термін, що не перевищує:

для відправлень прискореної пошти "EMS" з вкладенням товарів та інших предметів — 1 доби (2 діб у передсвяткові дні), з вкладенням письмової кореспонденції — 12 годин;

для інших відправлень з вкладенням товарів (предметів) — 3 діб (5 діб у передсвяткові дні), з вкладенням письмової кореспонденції — 24 годин.

Справляння податків і зборів під час митного оформлення товарів та інших предметів

20. Для нарахування податків і зборів у разі, коли адресатом (одержувачем) є громадянин, використовується оглядовий розпис М 15 (зразок додається) у порядку, визначеному спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

21. Для нарахування податків і зборів у разі, коли адресатом (одержувачем) або відправником є підприємство, у передбачених законодавством випадках використовується вантажна митна декларація, порядок заповнення якої визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

22. Контроль за дотриманням термінів і повнотою перерахування до державного бюджету податків і зборів, що нараховуються підрозділом митного органу, здійснюється митним органом, якому підпорядковується цей підрозділ, на підставі угоди, укладеної між ним та оператором, а в інших випадках — митним органом за місцем розташування відправника або адресата (одержувача) у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Товари та інші предмети, що не підлягають пропуску через митний кордон у відправленнях

23. Не підлягають пропуску через митний кордон у відправленнях такі товари та інші предмети:

заборонені до переміщення (пересилання) через митний кордон згідно із законодавством;

відправлені з порушенням митних правил, нормативно-правових актів з питань надання послуг поштового зв'язку;

щодо яких відсутні відповідні дозвільні документи у разі застосування нетарифних заходів регулювання зовнішньої торгівлі (ліцензування, сертифікація тощо);

які підлягають іншим передбаченим законодавством видам контролю та за результатами такого контролю не можуть бути пропущені через митний кордон.

Митний контроль товарів та інших предметів, що не підлягають пропуску через митний кордон у відправленнях

24. Товари та інші предмети, які заборонені до переміщення (пересилання) через митний кордон згідно із законодавством та є предметами контрабанди або порушення митних правил, вилучаються підрозділом митного органу у встановленому порядку.

25. Відправлення, що містять заборонені до переміщення (пересилання) через митний кордон згідно із законодавством товари та інші предмети, які не є предметами контрабанди або порушення митних правил, нормативно-правових актів з питань надання послуг поштового зв'язку, пропуску не підлягають і повертаються оператором відправникам з місця міжнародного поштового обміну.

26. Відправлення, що містять товари та інші предмети, стосовно яких застосовуються нетарифні заходи регулювання зовнішньої торгівлі або які підлягають іншим передбаченим законодавством видам контролю, в установленому порядку зберігаються оператором під митним контролем до подання підрозділу митного органу відповідних дозвільних документів або до закінчення терміну зберігання відправлень, встановленого правилами надання послуг поштового зв'язку.

27. Повернення відправникам відправлень з товарами та іншими предметами, що не підлягають пропуску через митний кордон, здійснюється оператором відповідно до Всесвітньої поштової конвенції.

Розгляд претензій

28. Заяви громадян і підприємств розглядаються у порядку, установленому законодавством України:

щодо матеріальних претензій, порядку і термінів проходження відправлень від відправників до адресатів (одержувачів) — оператором;

щодо нарахованих податків та зборів, вилучених товарів та інших предметів — митним органом.

Додаток
до Порядку і умов здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних поштових відправленнях

Зразок

Інформація до відома адресата (одержувача):
у міжнародних поштових відправленнях допускається пересилання товарів (предметів), як правило, для особистих потреб адресата (одержувача)

20_р.

ОГЛЯДОВИЙ РОЗПИС М 15 № ___

Назва митного органу _____

Вид міжнародного поштового відправлення ___ Валовий № __

Прізвище адресата (одержувача) _____

Адреса адресата (одержувача) _____

Країна відправлення _____

№ з/п	Найменування товару (предмета), його відмітні ознаки та вартість у національній валюті або євро	Кількість	Код згідно з УКТЗЕД	Податки та збори, нараховані митним органом										
				Акцизний збір			Мито			ПДВ			Усього	
					Сума			Сума			Сума		Сума	
				Ставка (відсотків)	гривень	копійок	Ставка (відсотків)	гривень	копійок	Ставка (відсотків)	гривень	копійок	гривень	копійок

Податки та збори нараховано

(підпис) (ініціали та прізвище)

Відбиток особистої номерної печатки посадової особи митного органу

Міжнародне поштове відправлення підлягає
видачі адресату (одержувачу) після сплати податків
і зборів, нарахованих митним органом

ВІДРИВНИЙ КОРІНЕЦЬ
ОГЛЯДОВОГО РОЗПИСУ М 15 № ___

Назва митного органу _____

Адреса адресата (одержувача) _____
_____

ЛІНІЯ ВІДРИВУ

Податки та збори, нараховані митним органом

Вид платежу	Сума	
	гривень	копійок
Акцизний збір		
Мито		
ПДВ		
Усього		

Сума словами (гривень):

_____
_____

_____
(ініціали та прізвище посадової
особи митного органу)

Відбиток особистої номерної печатки
посадової особи митного органу

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1948

Порядок і умови здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних експрес-відправленнях

Загальні положення

1. Дія цих Порядку і умов поширюється на експрес-перевізників, що надають послуги з переміщення (пересилання) міжнародних експрес-відправлень.

2. У цих Порядку і умовах поняття "громадяни", "зона митного контролю", "експрес-перевізник", "митне оформлення", "митний контроль", "митний режим", "митні органи", "митні процедури", "підприємство", "предмети", "товари" вживаються у значенні, наведеному у Митному кодексі України.

Інші поняття вживаються у такому значенні:

вантаж експрес-перевізника (далі — вантаж) — консолідовані за єдиним транспортним документом міжнародні експрес-відправлення чи міжнародні експрес-відправлення, що не ввійшли до складу цих консолідованих міжнародних експрес-відправлень за своїм характером, розмірами або з інших причин, що переміщуються (пересилаються) експрес-перевізником (далі — перевізник) через митний кордон;

відправник — підприємство або громадянин, яке (який) подає перевізнику для переміщення (пересилання) міжнародне експрес-відправлення;

єдиний транспортний документ — документ, за яким здійснюється перевезення вантажу (як єдиний транспортний документ можуть використовуватися загальні авіанакладні (AWB —

airwaybill, MAWB — master airwaybill), CMR, BILL OF LADING (коносамент) тощо);

забезпечення перевізника — пластикова одноразова номерна пломба перевізника;

інвойс — документ, що містить відомості про товари та інші предмети, які входять до складу міжнародного експрес-відправлення;

маніфест — перелік міжнародних експрес-відправлень недокументального характеру та/або відомості про міжнародні експрес-відправлення документального характеру (кількість місць та їх загальна вага), що містяться у вантажі. Маніфест може використовуватися під час митного оформлення товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних експрес-відправленнях (далі — товари та інші предмети), а також як єдиний транспортний документ під час переміщення (пересилання) вантажів у разі перебування товарів та інших предметів під митним контролем;

міжнародне експрес-відправлення (далі — відправлення) — належним чином упаковані товари та інші предмети, що переміщуються (пересилаються) перевізником будь-яким видом транспорту з метою доставки одержувачу у визначений термін;

міжнародне експрес-відправлення документального характеру (далі — відправлення документального характеру) — ділові папери, а також будь-які повідомлення, інформація або дані на будь-яких носіях інформації (паперових чи електронних, у тому числі на дискетах, компакт-дисках, плівках тощо), що не мають комерційної цінності, не супроводжуються інвойсом і не містять інформації, переміщення (пересилання) якої через митний кордон заборонено законодавством або потребує дозволу відповідних державних органів;

міжнародне експрес-відправлення недокументального характеру (далі — відправлення недокументального характеру) — відправлення, вмістом якого є товари та інші предмети із заявленою вар-

тістю. Таке відправлення обов'язково супроводжується інвойсом;

одержувач — підприємство або громадянин, якому адресується відправлення;

регіональна сортувальна станція — утворений у конкретному регіоні країни для виконання міжнародного прискореного транспортування вантажів і підпорядкований центральній сортувальній станції підрозділ перевізника, на території якого визначено зону митного контролю;

товаросупровідний документ — документ, в якому містяться відомості про відправлення (товари та інші предмети), що переміщуються (пересилаються) у вантажі (відправленні). До товаросупровідних документів належать єдиний транспортний документ і інвойс;

центральна сортувальна станція — утворений для виконання угод з міжнародними корпораціями у галузі міжнародного прискореного транспортування вантажів підрозділ перевізника, на території якого визначено зону митного контролю.

3. Митний контроль і митне оформлення товарів та інших предметів здійснюються в зоні митного контролю, визначеній митним органом в установленому законодавством порядку в центральній (регіональній) сортувальній станції за погодженням з перевізником.

Якщо для декларування товарів та інших предметів відповідно до законодавства використовується вантажна митна декларація, митний контроль і митне оформлення здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого розташований відправник або одержувач.

4. За погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи перевізником визначається місце розташування центральної (регіональної) сортувальної станції та обладнується зона митного контролю.

5. Для здійснення митного контролю і митного оформлення митний орган, у зоні діяльності якого розташована центральна (регіональна) сортувальна станція, визначає певний підрозділ (конкретних посадових осіб), для розміщення якого (яких) перевізник надає належним чином обладнане приміщення на території центральної (регіональної) сортувальної станції.

6. Повернення відправникам товарів та інших предметів (крім тих, що не підлягають пропуску через митний кордон) та переадресування відправлень здійснюється перевізником у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту та спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі регуляторної політики.

Декларування товарів та інших предметів

7. Товари та інші предмети підлягають декларуванню митним органам.

8. Для декларування використовуються:

а) митна декларація М 16 — у разі надходження відправлень на адреси громадян;

б) митна декларація — у разі пересилання відправлень громадянами;

в) вантажна митна декларація — у випадках, передбачених законодавством.

9. Порядок заповнення митної декларації М 16 та митної декларації визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Бланки митної декларації М 16 виготовляються перевізником друкарським способом за зразком, що додається.

Митний контроль товарів та інших предметів

10. Митний контроль в центральній (регіональній) сортувальній станції здійснюється згідно з технологічною схемою оброблення та митного контролю товарів та інших предметів, визначеною перевізником і митним органом, у зоні діяльності якого розташована центральна (регіональна) сортувальна станція.

11. Митний контроль здійснюється безпосередньо посадовими особами митного органу шляхом перевірки необхідних для такого контролю документів та відомостей, митного огляду, обліку товарів та інших предметів, а також з використанням інших форм, передбачених законодавством.

Посадові особи митного органу самостійно визначають форму та обсяг митного контролю.

У разі коли відправлення містять товари та інші предмети, які підлягають іншим передбаченим законодавством видам контролю, посадовою особою митного органу на супровідних документах до відправлення робиться відмітка про необхідність здійснення таких видів контролю.

12. Митний контроль вмісту відправлень документального характеру здійснюється шляхом вибіркового митного огляду.

13. Товари та інші предмети перебувають під митним контролем:

у разі ввезення — з моменту перетинання митного кордону до моменту закінчення в повному обсязі митного оформлення;

у разі вивезення — з моменту їх пред'явлення до моменту перетинання митного кордону.

14. У разі ввезення вантажу на митну територію через міжнародні аеропорти перевантаження та переміщення (пересилання) його під митним контролем до митного органу, у зоні діяльності

якого розташована центральна сортувальна станція, здійснюються безпосередньо з борту повітряного судна або із складу тимчасового зберігання.

Перевантаження здійснюється в присутності посадової особи митного органу та відповідних службових осіб аеропорту та перевізника.

15. У разі ввезення вантажу на митну територію іншими видами транспорту перевантаження та переміщення (пересилання) його під митним контролем до митного органу, у зоні діяльності якого розташована центральна сортувальна станція, здійснюються у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

16. Митний орган, розташований у пункті пропуску через митний кордон, здійснює пропуск вантажу на митну територію та направлення його під митним контролем до митного органу, у зоні діяльності якого розташована центральна сортувальна станція.

Підставою для пропуску митним органом вантажу є подання перевізником єдиного транспортного документа та відповідність зазначених у ньому відомостей (кількості місць, ваги) наявному вантажу.

17. У разі застосування до товарів та інших предметів заходів нетарифного регулювання зовнішньої торгівлі (ліцензування, сертифікація тощо) відповідні дозвільні документи у пункті пропуску через митний кордон не подаються.

18. Переміщення (пересилання) товарів та інших предметів, які перебувають під митним контролем, здійснюється перевізником у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Митне оформлення товарів та інших предметів

19. Митне оформлення товарів та інших предметів здійснюється з використанням товаросупровідних документів та декларації

(митної декларації М 16 або митної декларації чи вантажної митної декларації).

20. Митне оформлення може бути завершено тільки після здійснення усіх видів контролю, передбачених законодавством для певних товарів та інших предметів, та подання митному органу перевізником або відправником (одержувачем) документів про здійснення таких видів контролю (відповідного сертифіката, дозволу) разом з документами, необхідними для митного оформлення, або документів, необхідних для митного оформлення, з відмітками органів державної влади, що здійснюють відповідні види контролю, про можливість пропуску через митний кордон.

21. Відправлення, що переміщуються (пересилаються) транзитом через митну територію (крім таких, які містять товари та інші предмети, що не підлягають пропуску через митний кордон), оформляються в режимі транзиту згідно із законодавством з питань митної справи.

22. Митному оформленню в митному органі, у зоні діяльності якого розташована центральна сортувальна станція, підлягає вміст відправлень документального характеру, а також товари та інші предмети, що переміщуються (пересилаються):

підприємствами, розташованими у зоні діяльності центральної сортувальної станції, незалежно від заявленої відправником у товаросупровідних документах вартості товарів та інших предметів;

підприємствами, розташованими поза зоною діяльності центральної сортувальної станції, якщо декларування товарів та інших предметів здійснюється без використання вантажної митної декларації;

громадянами — у разі сплати за них перевізником належних податків та зборів і подання дозвільних документів, передбачених законодавством.

В інших випадках товари та інші предмети оформляються в митному органі, у зоні діяльності якого розташована регіональна

сортувальна станція, або за місцем розташування одержувача (відправника).

23. Митне оформлення товарів та інших предметів, для декларування яких вантажна митна декларація не використовується, здійснюється у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

24. Допускається з дозволу митного органу та під його контролем у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи, зберігання перевізником відправлень до завершення митного оформлення.

25. Перевізник визначає та узгоджує з митним органом за місцем розташування центральної (регіональної) сортувальної станції випадки, коли присутність одержувача (відправника) під час митного контролю і митного оформлення є обов'язковою.

У разі відсутності одержувача (відправника) під час митного контролю і митного оформлення відповідальність за правильність наданих митному органу необхідних відомостей про одержувача та сплату належних податків і зборів несе перевізник згідно із законодавством.

Справляння податків і зборів під час митного оформлення товарів та інших предметів

26. Нарахування податків і зборів під час митного оформлення товарів та інших предметів здійснюється згідно із законодавством з питань оподаткування:

для підприємств — у разі, коли декларування товарів та інших предметів здійснюється з використанням вантажної митної декларації — за вантажною митною декларацією;

для громадян — у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

27. Контроль за дотриманням термінів і повнотою перерахування до державного бюджету податків і зборів здійснюється митним органом, який завершив митне оформлення.

Товари та інші предмети, що не підлягають пропуску через митний кордон у відправленнях

28. Не підлягають пропуску через митний кордон у відправленнях такі товари та інші предмети:

заборонені до переміщення (пересилання) через митний кордон згідно із законодавством;

відправлені з порушенням митних правил;

щодо яких відсутні відповідні дозвільні документи у разі застосування нетарифних заходів регулювання зовнішньої торгівлі (ліцензування, сертифікація тощо);

які підлягають іншим передбаченим законодавством видам контролю та за результатами такого контролю не можуть бути пропущені через митний кордон;

які помилково потрапили на митну територію і не призначені одержувачу в Україні.

Митний контроль товарів та інших предметів, що не підлягають пропуску через митний кордон у відправленнях

29. Товари та інші предмети, які заборонені до переміщення (пересилання) через митний кордон згідно із законодавством або є предметами контрабанди чи порушення митних правил, вилучаються підрозділом митного органу в установленому порядку.

30. Відправлення, що містять товари та інші предмети, стосовно яких застосовуються нетарифні заходи регулювання зовнішньої торгівлі або які підлягають іншим передбаченим законодавством видам контролю, в установленому порядку зберігаються під

митним контролем до подання митному органу відповідних дозвільних документів або до прийняття відправником або перевізником рішення про їх повернення.

31. Товари та інші предмети, які помилково потрапили на митну територію і не призначені одержувачу в Україні, митному огляду не підлягають і повертаються відправникові.

32. Повернення відправникам відправлень з товарами та іншими предметами, що не підлягають пропуску через митний кордон, здійснюється перевізником за погодженням з митним органом, у зоні діяльності якого розташована центральна (регіональна) сортувальна станція.

Розгляд претензій

33. Заяви громадян і підприємств розглядаються в такому порядку:

щодо матеріальних претензій, порядку і термінів проходження відправлень від відправників до одержувачів — перевізником;

щодо нарахованих податків та зборів, вилучених товарів та інших предметів — митним органом.

Додаток
до Порядку і умов здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон у міжнародних експрес-відправленнях

Зразок

МИТНА ДЕКЛАРАЦІЯ М 16 № ___

Назва митного органу _____
Авіанакладна/інвойс № _____
Прізвище одержувача _____
Країна відправлення _____

№ з/п	Найменування товару (предмета), його відмітні ознаки та вартість у національній валюті або євро	Кількість	Код згідно з УКТЗЕД	Податки та збори, нараховані митним органом										
				Акцизний збір			Мито			ПДВ			Усього	
					Сума			Сума			Сума		Сума	
				Ставка (відсотків)	гривень	копійок	Ставка (відсотків)	гривень	копійок	Ставка (відсотків)	гривень	копійок	гривень	копійок

Податки та збори нараховано

Місце декларування_____ (підпис) (ініціали та прізвище)

_____ _____
підпис (ініціали та прізвище)

Відбиток печатки декларанта

Відбиток особистої номерної печатки посадової особи митного органу

ВІДРИВНИЙ КОРІНЕЦЬ
МИТНОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ М 16 № ___

Назва митного органу _____

Авіанакладна/інвойс № _____

Прізвище одержувача _____

Податки та збори, нараховані митним органом

ЛІНІЯ ВІДРИВУ

Вид платежу	Сума	
	гривень	копійок
Акцизний збір		
Мито		
ПДВ		
Усього		

Сума словами (гривень):
_____
_____
_____
(ініціали та прізвище посадової
особи митного органу)

Відбиток особистої номерної печатки
посадової особи митного органу

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ПУНКТІВ ПРОПУСКУ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ, ЧЕРЕЗ ЯКІ ДОЗВОЛЯЄТЬСЯ ПЕРЕМІЩЕННЯ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН І ПРЕКУРСОРІВ

від 25 грудня 2002 р. № 1950

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до частини другої статті 95 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити перелік пунктів пропуску через митний кордон України, через які дозволяється переміщення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів (додається).

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1950

Перелік пунктів пропуску через митний кордон України, через які дозволяється переміщення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів

Для автомобільного сполучення:

на кордоні з Республікою Польща: Ягодин, Шегині;

на кордоні зі Словацькою Республікою: Ужгород;

на кордоні з Угорською Республікою: Чоп;

на кордоні з Румунією: Порубне;

на кордоні з Республікою Молдова: Могилів-Подільський, Кучурган, Рені;

на кордоні з Республікою Білорусь: Доманове, Нові Яриловичі;

на кордоні з Російською Федерацією: Бачівськ, Гоптівка, Довжанський.

Для залізничного сполучення:

на кордоні з Республікою Польща: Ягодин, Мостиська-II;

на кордоні зі Словацькою Республікою: Павлове;

на кордоні з Угорською Республікою: Чоп, Соловка;

на кордоні з Румунією: Вадул-Сірет;

на кордоні з Республікою Молдова: Могилів-Подільський, Кучурган, Рені;

на кордоні з Республікою Білорусь: Заболоття, Горностаївка;

на кордоні з Російською Федерацією: Квашине, Тополі, Зернове, Червона Могила.

Для морського сполучення: Іллічівський морський торговельний порт, Маріупольський морський торговельний порт, Одеський морський торговельний порт, Ренійський морський торговельний порт, Севастопольський морський рибний порт, Ізмаїльський морський торговельний порт, Миколаївський морський торговельний порт.

Для повітряного сполучення: Бориспіль, Гостомель, Дніпропетровськ, Донецьк, Запоріжжя, Івано-Франківськ, Київ, Кривий Ріг, Львів, Миколаїв, Одеса, Сімферополь, Ужгород, Харків.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ПЛАТНИХ ПОСЛУГ, ЩО МОЖУТЬ НАДАВАТИСЯ МИТНИМИ ОРГАНАМИ

від 25 грудня 2002 р. № 1952

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 32 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити перелік платних послуг, що можуть надаватися митними органами (додається).

2. Державній митній службі затвердити разом з Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції та Міністерством фінансів тарифи на послуги, що можуть надаватися митними органами.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1952

Перелік платних послуг, що можуть надаватися митними органами

1. Надання консультацій з питань:

поміщення товарів у відповідні митні режими;

тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в частині митного оформлення товарів (робіт, послуг);

дослідження (аналізу, експертизи) проб і зразків товарів у митних лабораторіях;

класифікації товарів згідно з УКТЗЕД;

належності товарів до контрольних списків (наркотики, отруйні та вибухові речовини, товари подвійного використання тощо);

митного законодавства та його застосування.

2. Надання консультацій митним брокерам і митним перевізникам з питань посередницької діяльності.

3. Надання текстів опублікованих нормативно-правових актів з питань митної справи.

4. Надання відомостей з ліцензійних реєстрів митних брокерів, митних перевізників, митних ліцензійних складів.

5. Копіювання документів, пов'язаних з митним оформленням товарів (робіт, послуг).

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ТА ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ ПОСАДОВИМИ ОСОБАМИ МИТНОЇ СЛУЖБИ

від 25 грудня 2002 р. № 1953

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статей 425 і 426 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

перелік спеціальних засобів, вогнепальної зброї та набоїв до неї, що надаються для використання посадовими особами митної служби;

перелік посадових осіб митної служби, яким надається право зберігання та носіння вогнепальної зброї;

Порядок застосування спеціальних засобів та вогнепальної зброї посадовими особами митної служби.

2. Пункт 11 Положення про дозвільну систему, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 1992 р. № 576, із змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 31 травня 1995 р. № 373, від 22 лютого 1999 р. № 256 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 8, ст. 297), від 21 липня 1999 р. № 1326 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 30, ст. 1526), від 1 вересня 2000 р. № 1381 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 36, ст. 1536), від 28 травня 2001 р. № 575 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 22, ст. 991), викласти у такій редакції:

"11. Порядок придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, інших предметів і матеріалів, на які поширюється дозвільна система, у Збройних Силах, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, а також у митних органах, спеціалізованих митних установах та організаціях визначається законами, актами Кабінету Міністрів України та іншими нормативно-правовими актами, у тому числі Міноборони, МВС, інших центральних органів виконавчої влади, які мають у своєму підпорядкуванні військові формування, і спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи".

3. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 8 червня 1993 р. № 426 "Про затвердження Положення про застосування спеціальних засобів і зброї службовими особами митних органів" (ЗП України, 1993 р., № 11, ст. 232);

пункт 1 змін і доповнень до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 1996 р. № 296 "Про внесення змін і доповнень до постанов Кабінету Міністрів України від 8 червня 1993 р. № 426 і від 8 червня 1995 р. № 407" (ЗП України, 1996 р., № 8, ст. 254);

постанову Кабінету Міністрів України від 21 липня 1999 р. № 1326 "Про внесення змін і доповнень до деяких постанов Кабінету Міністрів України" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 30, ст. 1526).

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(*Пункт 4 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)*

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1953

Перелік спеціальних засобів, вогнепальної зброї та набоїв до неї, що надаються для використання посадовими особами митної служби

Спеціальні засоби:

засоби індивідуального захисту — шоломи та бронежилети;

засоби активної оборони — наручники, пристрої вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями метальними снарядами несмертельної дії, електрошокові пристрої, сльозоточиві речовини, гумові кийки, засоби для примусової зупинки транспортних засобів, обладнання для відкриття приміщень, у тому числі малогабаритні піротехнічні пристрої.

Вогнепальна зброя: пістолети, револьвери, автомати, а також набої до них*.

* Надаються для використання посадовими особами митної служби лише звичайні набої до вогнепальної зброї, що мають кулі із свинцевим або сталевим сердечником.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1953

Перелік посадових осіб митної служби, яким надається право зберігання та носіння вогнепальної зброї

Керівник та заступники керівника спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

Керівники, заступники керівників та працівники підрозділів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, до компетенції яких належать питання організації боротьби з контрабандою і порушеннями митних правил та митної варти.

Керівники регіональних митниць, митниць, їх заступники — керівники підрозділів, до компетенції яких належать питання боротьби з контрабандою і порушеннями митних правил, керівники підрозділів регіональних митниць, митниць, до компетенції яких належать питання митної варти, а також працівники зазначених підрозділів.

Посадові особи чергових служб митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1953

Порядок застосування спеціальних засобів та вогнепальної зброї посадовими особами митної служби

1. Одержувати, зберігати, носити і застосовувати спеціальні засоби та/або вогнепальну зброю можуть лише посадові особи митної служби, яких визнано придатними для цього за станом здоров'я та які пройшли спеціальну підготовку щодо поводження з ними та застосування.

2. Застосуванню спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї повинне передувати попередження про такий намір (крім випадків необхідності відбиття раптового нападу на посадову особу).

Попередження може бути зроблене як особисто, так і через гучномовну установку, бажано рідною мовою осіб, проти яких ці засоби чи зброя застосовуватимуться, та українською мовою не менш як двічі з наданням часу, достатнього для припинення правопорушення.

3. Рішення про застосування спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї приймає посадова особа митної служби залежно від обставин, що склалися.

Посадова особа митної служби приймає таке рішення самостійно і про випадок застосування спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї і його наслідки доповідає в письмовій формі безпосередньому керівникові (із зазначенням часу, місця, обставин та осіб, проти яких застосовувалися ці засоби і зброя).

Забороняється застосовувати спеціальні засоби та/або вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками вагітності, осіб з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення

ними збройного опору, групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів і транспортних засобів, що перебувають під митним контролем.

Забороняється також застосовувати вогнепальну зброю проти громадян з малолітніми дітьми та у разі значного скупчення людей, якщо від цього можуть постраждати сторонні особи.

За наявності обставин, що не дають можливості уникнути застосування спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї, вжиті заходи не повинні перевищувати меж, необхідних для виконання обов'язків, покладених на митні органи, спеціалізовані митні установи та організації і їх посадових осіб, і повинні зводити до мінімуму можливість заподіяння шкоди здоров'ю правопорушників.

Про поранення або смерть, що сталися внаслідок застосування спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї, посадова особа митниці зобов'язана негайно письмово повідомити безпосереднього керівника, який сповіщає про це прокурора.

Про кожний випадок застосування спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї керівник митниці доповідає керівникові вищого рівня, а в разі потреби — керівникам місцевих органів виконавчої влади.

4. У кожному випадку застосування спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї посадові особи митної служби зобов'язані надати потерпілим медичну (долікарську) допомогу в разі екстреної потреби, а також забезпечити постраждалих необхідною медичною допомогою в найкоротший термін з інформуванням лікаря про спеціальний засіб та/або зброю, які застосовувалися.

5. Посадові особи митної служби під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати спеціальні засоби для:

1) відбиття нападу безпосередньо на них або на інших осіб;

2) відбиття нападу на будинки, будівлі, споруди і транспортні засоби, що належать митним органам, спеціалізованим митним

установам та організаціям або використовуються ними, на товари і транспортні засоби, що перебувають під митним контролем, а також для звільнення зазначених об'єктів у разі їх захоплення;

3) затримання правопорушників, їх доставки в службове приміщення митного органу, спеціалізованої митної установи чи організації, якщо ці особи чинять опір та іншу протидію або можуть завдати шкоди оточуючим чи собі;

4) припинення фізичного опору, що чиниться посадовій особі митної служби;

5) проникнення у приміщення, де можуть знаходитися предмети контрабанди та безпосередні об'єкти порушення митних правил;

6) зупинення транспортного засобу, водій якого не виконав вимоги посадової особи митної служби про зупинення.

6. Посадові особи митної служби під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати вогнепальну зброю для:

1) відбиття групового чи збройного нападу безпосередньо на них або інших осіб, якщо їх життю та здоров'ю загрожує небезпека і запобігти їй іншими засобами немає можливості;

2) відбиття групового чи збройного нападу на будівлі, склади, інші приміщення митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій, а також на приміщення підприємств, установ та організацій, на територіях яких здійснюється митний контроль;

3) зупинення транспортного засобу шляхом пошкодження, якщо його водій у зоні митного контролю своїми діями створює загрозу життю та здоров'ю людей;

4) подання сигналу тривоги, виклику допомоги, знешкодження тварини, що загрожує життю та здоров'ю людини.

7. Спеціальні засоби, вогнепальна зброя і набої до неї зберігаються в окремих обладнаних технічними засобами охорони при-

міщеннях (кімнатах) митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій, що забезпечують їх збереження і захист від несанкціонованого доступу сторонніх осіб.

Норми забезпечення та утримання спеціальних засобів, вогнепальної зброї і набоїв до неї у митних органах, спеціалізованих митних установах та організаціях, а також порядок їх придбання, обліку, зберігання, видачі та використання визначаються і затверджуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

8. Керівники митних органів, спеціалізованих митних установ та організацій зобов'язані систематично проводити роботу із забезпечення законності застосування спеціальних засобів та вогнепальної зброї, організовувати навчання посадових осіб митної служби, забезпечувати видачу спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї лише після проходження посадовими особами митної служби спеціальної підготовки щодо поводження з ними та застосування і складання відповідних заліків.

Забороняється зберігання, носіння посадовими особами митної служби вогнепальної зброї та набоїв до неї не під час виконання службових обов'язків.

9. Для забезпечення проведення навчань із спеціальної підготовки курсантів і слухачів навчальних закладів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи дозволяється використовувати спортивну, малокаліберну та навчальну зброю і набої до неї.

10. Відповідальність за забезпечення дотримання законності застосування спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї посадовими особами митної служби покладається на керівника спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи.

За неправомірне застосування спеціальних засобів та/або вогнепальної зброї посадові особи митної служби несуть відповідальність, передбачену законодавством.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРІВ

від 25 грудня 2002 р. № 1985

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статей 79 і 83 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що спрощений порядок митного оформлення товарів, зазначених у статті 79 Митного кодексу України, застосовується за таких умов:

наявність заяви заінтересованої особи щодо оформлення товарів у спрощеному порядку та її зобов'язання подати митному органу протягом 30 днів митну декларацію;

декларант не має можливості здійснити при першочерговому митному оформленні декларування за встановленою формою протягом трьох годин;

митниця не має можливості здійснити при першочерговому митному оформленні таке оформлення в повному обсязі протягом трьох годин;

митниця має достатню інформацію про відправника або одержувача для прийняття рішення про застосування спрощеного порядку митного оформлення;

здійснення передбачених під час переміщення товарів видів контролю координується митним органом та не збільшує час митного оформлення понад три години;

митний орган має можливість надійної ідентифікації товарів, що переміщуються через митний кордон України.

Спрощений порядок митного оформлення товарів установлюється Державною митною службою.

2. Затвердити Порядок та умови подання періодичної митної декларації, що додається.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1985

Порядок та умови подання періодичної митної декларації

1. У разі коли товари регулярно переміщуються через митний кордон України однією і тією ж особою на одних і тих же умовах та підставах, митний орган може дозволити такій особі подавати періодичну митну декларацію, яка оформляється на переміщення товарів за певний погоджений з митним органом період.

2. Рішення про надання особі дозволу на подання періодичної митної декларації приймається на підставі заяви начальником митного органу або його заступником.

Форма заяви визначається Держмитслужбою. До заяви додаються документи, що підтверджують викладені у ній відомості (зовнішньоекономічний контракт (договір) тощо).

Заява реєструється митним органом у встановленому порядку і розглядається протягом 7 робочих днів після реєстрації.

У разі прийняття рішення про відмову в наданні дозволу на подання періодичної митної декларації зазначаються причини відмови.

Рішення оформляється на бланку митного органу та видається заявнику (уповноваженому представнику заявника) або надсилається йому поштою (з повідомленням про вручення).

3. Порядок заповнення періодичної митної декларації установлюється Держмитслужбою.

4. У 30-денний термін після оформлення періодичної митної декларації особа зобов'язана подати митну декларацію, заповнену в установленому порядку.

5. Дія цього Порядку не поширюється на:

товари, що надходять як міжнародна технічна та гуманітарна допомога;

товари, що підлягають експортному контролю;

наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги та прекурсори;

спеціальні технічні засоби для зняття інформації з каналів зв'язку, інші засоби негласного отримання інформації;

товари, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі;

продовольчу сировину, сировину для лікарських засобів, харчові продукти, відходи виробництва, хімічні, біологічні, радіоактивні речовини, які підлягають санітарно-епідеміологічному контролю.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ, ОФОРМЛЕННЯ ТА ПРОПУСКУ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ТОВАРІВ, ЩОДО ПЕРЕМІЩЕННЯ ЯКИХ УСТАНОВЛЕНО ОБМЕЖЕННЯ

від 25 грудня 2002 р. № 1986

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 97 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що митний контроль, оформлення та пропуск через митний кордон України товарів, щодо переміщення яких установлено обмеження, здійснюється митним органом на підставі дозволу уповноваженого органу державної влади, що виконує відповідні контрольні функції, та відповідно до типових технологічних схем здійснення митного контролю автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників у пунктах пропуску через державний кордон України після завершення установлених законодавством інших видів контролю (санітарно-епідеміологічного, ветеринарного, фітосанітарного, радіологічного, екологічного та за переміщенням культурних цінностей), необхідних для цього товару.

У разі відсутності дозволу уповноваженого органу державної влади, що виконує відповідні контрольні функції, або подання дозволу за формою, що не відповідає встановленому зразку, митний орган надає заінтересованим особам письмове повідомлення із зазначенням причин відмови та вичерпним роз'ясненням вимог,

виконання яких забезпечує можливість митного оформлення та пропуску через митний кордон України товарів, щодо переміщення яких установлено обмеження.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ПУНКТІВ ПРОПУСКУ ДЛЯ АВТОМОБІЛЬНОГО СПОЛУЧЕННЯ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ДЛЯ ПЕРЕМІЩЕННЯ ГРОМАДЯНАМИ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ТА ШАСІ І КУЗОВІВ ДО НИХ

від 25 грудня 2002 р. № 1987

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до частини другої статті 95 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити перелік пунктів пропуску для автомобільного сполучення через державний кордон України для переміщення громадянами транспортних засобів та шасі і кузовів до них (додається).

Через зазначені у переліку пункти пропуску громадянами ввозяться на митну територію України транспортні засоби за кодами згідно з УКТЗЕД 8701, 8702, 8703, 8704, 8705, 8711, 8716 та шасі і кузови за кодами 8706 і 8707 для транспортних засобів товарних позицій 8701 — 8705:

для вільного використання;

у режимі тимчасового ввезення у разі сплати податків і зборів, передбачених законодавством;

з метою транзиту у разі внесення передбаченої законодавством грошової застави.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 2002 р. № 1987

Перелік пунктів пропуску для автомобільного сполучення через державний кордон України для переміщення громадянами транспортних засобів та шасі і кузовів до них

Митниця	Пункт пропуску	Категорія
1	2	3
На кордоні з Російською Федерацією		
Чернігівська	Сеньківка — Нові Юрковичі	міжнародний
Глухівська	Бачівськ — Троєбортне	”
Сумська	Юнаківка — Суджа	”
Магістральна	Гоптівка — Нехотєвка	”
Луганська	Ізварине — Донецьк	”
	Красна Талівка — Волошино	”
Новгород-Сіверська	Грем’яч — Погар	”
Амвросіївська	Успенка — Матвєєв Курган	”
Маріупольська	Новоазовськ — Весело-Вознесенка	”
	Плетенівка — Шебекіно	міждержавний
Керченська	Крим — Кубань	міжнародний
На кордоні з Республікою Молдова		
Чернігівська	Нові Яриловичі — Нова Гута	міжнародний
	Сеньківка — Веселівка	”
Житомирська	Виступовичі — Нова Рудня	”

1	2	3
Волинська	Доманове — Мокрани	”
Рівненська	Городище — Верхній Теребежів	”
Кельменецька	Мамалига — Крива	”
Білгород-Дністровська	Тірас (Маяки, Удобне — Паланка)	”
Придунайська	Рені — Джюрджюлешть	міжнародний
Роздільнянська	Кучурган — Первомайськ	”
Котовська	Платонове — Гоянул Ноу	”
Могилів-Подільська	Могилів-Подільський — Отач	”
	Табаки — Мирне	”
На кордоні з Республікою Польща		
Ягодинська	Ягодин — Дорогуськ	міжнародний
	Устилуг — Зосин*	”
Галицька	Шегині — Медика	”
	Краковець — Корчова	”
Рава-Руська	Рава-Руська — Хребенне	”
На кордоні із Словацькою Республікою		
Карпатська регіональна	Ужгород — Вишнє-Німецьке	міжнародний
На кордоні з Угорською Республікою		
Чопська	Чоп (Тиса) — Захонь	міжнародний
Закарпатська	Вилок — Тісабеч*	”
На кордоні з Республікою Румунія		
Закарпатська	Дякове — Хелмеу	міжнародний
Вадул-Сіретська	Порубне — Сірет	”

* Тільки транспортних засобів та запасних частин до них за кодами згідно з УКТЗЕД 8703, 8704 (вантажопідйомністю до 3,5 тонни), 8707, 8711, 8716.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ЗРАЗКІВ ФОРМЕНОГО ОДЯГУ ПОСАДОВИХ ОСІБ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ, ЇХ ОПИСУ, НОРМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ТЕРМІНІВ ЕКСПЛУАТАЦІЇ

від 26 грудня 2002 р. № 1988

Постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року (згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92)

Відповідно до статті 410 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити:

зразки форменого одягу посадових осіб митної служби України (додаються до оригіналу);

опис зразків, норми забезпечення і терміни експлуатації форменого одягу посадових осіб митної служби України, що додаються.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 8 червня 1995 р. № 407 "Про формений одяг службових осіб митних органів України" (ЗП України, 1995 р., № 11, ст. 232);

пункт 2 змін і доповнень, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 1996 р. № 296 "Про внесення змін і доповнень до постанов Кабінету Міністрів України від 8 червня 1993 р. № 426 і від 8 червня 1995 р. № 407" (ЗП України, 1996 р., № 8, ст. 254).

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 грудня 2002 р. № 1988

Опис зразків форменого одягу посадових осіб митної служби України

1. *Формений одяг дійсного державного радника і державних радників митної служби*

Комплект парадної форми для чоловіків

Кашкет з напіввовняної тканини світло-бежевого кольору з околичкою і кантом зеленого кольору та золотавим шитвом на околичці.

Пальто з напіввовняної тканини світло-бежевого кольору. Комір оздоблено золотавим шитвом.

Костюм з напіввовняної тканини світло-бежевого кольору, що складається з двобортного кітеля і брюк навипуск з лампасами зеленого кольору. Комір кітеля оздоблено золотавим шитвом і кантом зеленого кольору.

Сорочка білого кольору з довгими рукавами.

Сорочка білого кольору з короткими рукавами.

Краватка світло-бежевого кольору.

Шкарпетки літні чорного кольору.

Шкарпетки зимові чорного кольору.

Туфлі світло-сірого кольору, верх з натуральної шкіри.

Кашне білого кольору трикотажне.

Комплект парадної форми для жінок

Капелюшок фетровий світло-бежевого кольору.

Пальто з напіввовняної тканини світло-бежевого кольору. Комір оздоблено золотавим шитвом.

Костюм з напіввовняної тканини світло-бежевого кольору, що складається з двобортного кітеля і спідниці. Комір кітеля оздоблено золотавим шитвом і кантом зеленого кольору.

Блуза білого кольору з довгими рукавами.

Блуза білого кольору з короткими рукавами.

Краватка світло-бежевого кольору.

Колготки з еластику бежевого кольору.

Туфлі світло-сірого кольору, верх з натуральної шкіри.

Кашне білого кольору трикотажне.

Комплект повсякденної форми для чоловіків

Шапка або папаха зимова з каракулю сірого кольору.

Кашкет з напіввовняної тканини кольору морської хвилі з околичкою і кантом зеленого кольору та золотавим шитвом на околичці.

Пілотка з напіввовняної тканини кольору морської хвилі.

Костюм з напіввовняної тканини кольору морської хвилі, що складається з однобортного кітеля і брюк навипуск з лампасами зеленого кольору. Комір кітеля оздоблено золотавим шитвом і кантом зеленого кольору.

Брюки з напіввовняної тканини кольору морської хвилі з лампасами зеленого кольору.

Куртка і брюки з напіввовняної тканини кольору морської хвилі. Брюки навипуск з лампасами зеленого кольору.

Пальто з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; видається в комплекті із знімними деталями: підстібкою з штучного хутра та коміром з натурального хутра.

Плащ з плащової тканини синього кольору; видається в комплекті з підстібкою з об'ємної вовняної тканини.

Костюм утеплений з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; складається з куртки в комплекті із знімними деталями: підстібкою з штучного хутра, коміром з натурального хутра, а також брюк навипуск з напульсниками.

Сорочка білого кольору з довгими рукавами.

Сорочка білого кольору з короткими рукавами.

Краватка чорного кольору.

Туфлі чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Чоботи чорного кольору на "блискавці", верх з натуральної шкіри, утеплені.

Рукавички п'ятипалі шкіряні чорного кольору утеплені.

Кашне чорного кольору трикотажне.

Шкарпетки літні чорного кольору.

Шкарпетки зимові чорного кольору.

Пасок для брюк з натуральної шкіри чорного кольору.

Комплект повсякденної форми для жінок

Шапка зимова з каракулю сірого кольору.

Капелюшок фетровий чорного кольору.

Пілотка з напівовняної тканини кольору морської хвилі.

Костюм з напівовняної тканини кольору морської хвилі, що складається з однобортного кітеля і спідниці. Комір кітеля оздоблено золотавим шитвом і кантом зеленого кольору.

Брюки з напівовняної тканини кольору морської хвилі з лампасами зеленого кольору.

Куртка і спідниця з напівовняної тканини кольору морської хвилі.

Пальто з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; видається в комплекті із знімними деталями: підстібкою з штучного хутра та коміром з натурального хутра.

Плащ з плащової тканини синього кольору; видається в комплекті з підстібкою з об'ємної вовняної тканини.

Костюм утеплений з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; складається з куртки в комплекті із знімними деталями: підстібкою з штучного хутра, коміром з натурального хутра, а також брюк навипуск з напульсниками.

Блуза білого кольору з довгими рукавами.

Блуза білого кольору з короткими рукавами.

Краватка чорного кольору.

Туфлі чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Чоботи чорного кольору на “блискавці”, верх з натуральної шкіри, утеплені.

Рукавички п’ятипалі шкіряні чорного кольору утеплені.

Кашне чорного кольору трикотажне.

Колготки з еластику бежевого кольору.

Колготки зимові з напіввовняної пряжі чорного кольору.

Пасок для спідниці з натуральної шкіри чорного кольору.

Погони і фурнітура

Погони виготовлено з вишитої тканини:

парадні — сріблястого кольору;

повсякденні — темно-сірого кольору.

Ширина пришивних погонів:

верх — 60—65 мм;

низ — 60—65 мм.

Ширина знімних погонів:

верх — 50—60 мм;

низ — 60—65 мм.

Довжина погонів:

пришивних — 125—200 мм;

знімних — 115—165 мм.

На погонах розміщено такі знаки розрізнення: зірки, малий Державний Герб України, листя дуба. Краї погонів вишиті металізованою золотавою ниткою і оздоблені кантом зеленого кольору.

Погони дійсного державного радника митної служби мають такий вигляд:

у верхній частині — малий Державний Герб України;

у середній частині — велика зірка;

у нижній частині — схрещене листя дуба.

Погони державних радників митної служби мають такий вигляд:

у верхній частині — малий Державний Герб України;

у середній частині:

у державного радника митної служби 1 рангу — 3 зірки вздовж поля погона;

у державного радника митної служби 2 рангу — 2 зірки вздовж поля погона;

у державного радника митної служби 3 рангу — 1 зірка;

у нижній частині — схрещене листя дуба.

Кокарда металева золотавого кольору із зображенням малого Державного Герба України на блакитному полі, краї кокарди оздоблені листям дуба.

Емблема із сукна зеленого кольору на комір, оздоблена золотавим шитвом.

Нашивка нарукавна із зображенням символіки митної служби України на сірому полі.

Нашивка нарукавна з написом “Митна служба України” на сірому полі.

Ґудзики великі та малі металеві золотавого кольору із зображенням малого Державного Герба України.

2. *Форма одягу радників та інспекторів митної служби*

Комплект парадної форми для чоловіків

Кашкет з напіввовняної тканини кольору морської хвилі з околичкою і кантом зеленого кольору.

Костюм з напіввовняної тканини кольору морської хвилі, що складається з двобортного кітеля і брюк навипуск.

Сорочка білого кольору з довгими рукавами.

Сорочка білого кольору з короткими рукавами.

Краватка чорного кольору.

Туфлі чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Шкарпетки літні чорного кольору.

Кашне білого кольору трикотажне.

Комплект парадної форми для жінок

Капелюшок фетровий чорного кольору.

Костюм з напіввовняної тканини кольору морської хвилі, що складається з двобортного кітеля і спідниці.

Блуза білого кольору з довгими рукавами.

Блуза білого кольору з короткими рукавами.

Краватка чорного кольору.

Туфлі чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Колготки з еластику бежевого кольору.

Кашне білого кольору трикотажне.

Комплект повсякденної форми для чоловіків

Шапка зимова з натуральної шкіри чорного кольору, оздоблена овчиною.

Пілотка з плащової тканини синього кольору.

Пілотка з напіввовняної тканини кольору морської хвилі.

Півпальто з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; видається в комплекті із знімними деталями: підстібкою з штучного хутра, каптуром зимовим, утепленим синтепоном.

Плащ з плащової тканини синього кольору; видається в комплекті з підстібкою з об'ємної вовняної тканини.

Костюм з напіввовняної тканини кольору морської хвилі, що складається з однобортного кітеля і брюк.

Брюки з напіввовняної тканини кольору морської хвилі.

Куртка і брюки з напіввовняної тканини кольору морської хвилі.

Костюм літній з плащової тканини синього кольору, що складається з куртки із знімним каптуром і брюк навипуск.

Сорочка блакитного кольору з довгими рукавами.

Сорочка блакитного кольору з короткими рукавами.

Краватка чорного кольору.

Туфлі чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Чоботи чорного кольору на "блискавці", верх з натуральної шкіри, утеплені.

Шкарпетки літні чорного кольору.

Шкарпетки зимові чорного кольору.

Рукавички п'ятипалі шкіряні чорного кольору утеплені.

Кашне чорного кольору трикотажне.

Пасок для брюк з натуральної шкіри чорного кольору.

Костюм утеплений з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; складається з куртки в комплекті із знімними деталями: підстібкою з штучного хутра, каптуром зимовим, утепленим синтепоном, а також брюк навипуск з напульсниками.

Костюм польовий з плащової тканини чорного кольору, що складається з куртки, брюк і пілотки.

Фуфайка з бавовняної пряжі чорного кольору з короткими рукавами.

Черевики високі спеціальні чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Костюм зимовий з камуфляжної тканини сіро-синього кольору, що складається з куртки і брюк.

Костюм літній з камуфляжної тканини сіро-синього кольору, що складається з куртки, брюк і пілотки.

Фуфайка камуфляжна з бавовняної пряжі сіро-синього кольору з короткими рукавами.

Черевики високі чорного кольору, верх з натуральної шкіри, на підбивці з натурального хутра.

Рукавички п'ятипалі шкіряні чорного кольору на підбивці з натурального хутра.

Маска для обличчя чорного кольору.

Рукавиці брезентові.

Рукавиці двопалі чорного кольору утеплені.

Комплект повсякденної форми для жінок

Шапка зимова з каракулю чорного кольору.

Пілотка з плащової тканини синього кольору.

Пілотка з напівовняної тканини кольору морської хвилі.

Пальто з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; видається в комплекті із знімними деталями: підстібкою з штучного хутра, каптуром зимовим, утепленим синтепоном.

Плащ з плащової тканини синього кольору; видається в комплекті з підстібкою з об'ємної вовняної тканини.

Костюм з напівовняної тканини кольору морської хвилі, що складається з однобортного кітеля і спідниці.

Брюки з напівовняної тканини кольору морської хвилі.

Куртка і спідниця з напівовняної тканини кольору морської хвилі.

Костюм літній з плащової тканини синього кольору, що складається з куртки із знімним каптуром і спідниці.

Блуза блакитного кольору з довгими рукавами.

Блуза блакитного кольору з короткими рукавами.

Краватка чорного кольору.

Туфлі чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Чоботи шкіряні чорного кольору на "блискавці", верх з натуральної шкіри, утеплені.

Колготки з еластику бежевого кольору.

Колготки зимові з напіввовняної пряжі чорного кольору.

Рукавички п'ятипалі шкіряні чорного кольору утеплені.

Кашне чорного кольору трикотажне.

Пасок для спідниці з натуральної шкіри чорного кольору.

Костюм утеплений з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; складається з куртки в комплекті зі знімними деталями: підстібкою з штучного хутра, зимовим каптуром, утепленим синтепоном, а також брюк навипуск з напульсниками.

Костюм польовий з плащової тканини чорного кольору, що складається з куртки, брюк і пілотки.

Фуфайка з бавовняної пряжі чорного кольору з короткими рукавами.

Черевики високі спеціальні чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Костюм зимовий з камуфляжної тканини сіро-синього кольору, що складається з куртки і брюк.

Костюм літній з камуфляжної тканини сіро-синього кольору, що складається з куртки, брюк і пілотки.

Фуфайка камуфляжна з бавовняної пряжі сіро-синього кольору з короткими рукавами.

Черевики високі чорного кольору, верх з натуральної шкіри, на підбивці з натурального хутра.

Рукавички п'ятипалі шкіряні чорного кольору на підбивці з натурального хутра.

Маска для обличчя чорного кольору.

Рукавиці брезентові.

Рукавиці двопалі чорного кольору утеплені.

Погони і фурнітура

Погони радників митної служби, виготовлені з тканини темно-сірого кольору, мають такі розміри:

верх — 50—60 мм;

низ — 60—65 мм;

довжина — 115—165 мм.

Погони радників митної служби мають такий вигляд:

у верхній частині — малий Державний Герб України;

у середній частині:

у радника митної служби 1 рангу — три зірки, розташовані трикутником, з верхівкою в напрямку вузького кінця погона;

у радника митної служби 2 рангу — дві зірки поперек поля погона;

у радника митної служби 3 рангу — одна зірка;

у нижній частині — схрещене листя дуба.

Краї і верхня частина погона оздоблені кантом жовтого кольору.

Погони інспекторів митної служби мають такий вигляд:

у верхній частині — малий Державний Герб України;

у нижній частині:

в інспектора митної служби 1 рангу — чотири зірки, три з яких розташовано трикутником з верхівкою в напрямку вузького кінця погона, а четверта — над верхівкою цього трикутника;

в інспектора митної служби 2 рангу — три зірки, розташовані трикутником, з верхівкою в напрямку вузького кінця погона;

в інспектора митної служби 3 рангу — дві зірки поперек поля погона;

в інспектора митної служби 4 рангу — одна зірка;

в інспектора митної служби — три зірки вздовж поля погона;

у молодшого інспектора митної служби — дві зірки вздовж поля погона.

Краї погона інспекторів митної служби 1, 2, 3, 4 рангів оздоблені кантом жовтого кольору.

На краях погона інспектора та молодшого інспектора митної служби канта жовтого кольору немає.

Кокарда велика металева золотавого кольору із зображенням кадуцея золотавого кольору на зеленому полі, краї кокарди оздоблені листям дуба.

Кокарда мала металева золотавого кольору із зображенням кадуцея золотавого кольору на зеленому полі.

Емблема на комір із зображенням кадуцея, вишитим металізованою ниткою золотавого кольору.

Нашивка нарукавна із зображенням символіки митної служби України на сірому полі.

Нашивка нарукавна з написом "Митна служба України" на сірому полі.

Нагрудний номерний знак металевий золотавого кольору із зображенням символіки митної служби України на зеленому полі.

Ґудзики великі та малі металеві золотавого кольору із зображенням малого Державного Герба України.

3. ***Формений одяг курсантів митних закладів освіти***

Комплект повсякденної форми для чоловіків

Шапка зимова з натуральної шкіри чорного кольору, оздоблена овчиною.

Пілотка з плащової тканини синього кольору.

Пілотка з напіввовняної тканини кольору морської хвилі.

Півпальто з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; видається в комплекті із знімними деталя-

ми: підстібкою з штучного хутра, каптуром зимовим, утепленим синтепоном.

Плащ з плащової тканини синього кольору; видається в комплекті з підстібкою з об'ємної вовняної тканини.

Костюм з напіввовняної тканини кольору морської хвилі, що складається з однобортного кітеля і брюк навипуск.

Брюки з напіввовняної тканини кольору морської хвилі.

Костюм літній з плащової тканини синього кольору, що складається з куртки із знімним каптуром і брюк навипуск.

Сорочка білого кольору з короткими рукавами.

Сорочка блакитного кольору з довгими рукавами.

Сорочка блакитного кольору з короткими рукавами.

Краватка чорного кольору.

Туфлі чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Чоботи чорного кольору на "блискавці", верх з натуральної шкіри, утеплені.

Шкарпетки літні чорного кольору.

Шкарпетки зимові чорного кольору.

Рукавички п'ятипалі шкіряні чорного кольору утеплені.

Кашне чорного кольору трикотажне.

Пасок для брюк з натуральної шкіри чорного кольору.

Комплект повсякденної форми для жінок

Шапка зимова з каракулю чорного кольору.

Пілотка з плащової тканини синього кольору.

Пілотка з напіввовняної тканини кольору морської хвилі.

Пальто з плащової тканини синього кольору на підкладці, утепленій синтепоном; видається в комплекті із знімними деталями: підстібкою з штучного хутра, каптуром зимовим, утепленим синтепоном.

Плащ з плащової тканини синього кольору, видається в комплекті з підстібкою з об'ємної вовняної тканини.

Костюм з напіввовняної тканини кольору морської хвилі, що складається з однобортного кітеля і спідниці.

Спідниця з напіввовняної тканини кольору морської хвилі.

Костюм літній з плащової тканини синього кольору, що складається з куртки із знімним каптуром і спідниці.

Блуза білого кольору з короткими рукавами.

Блуза блакитного кольору з довгими рукавами.

Блуза блакитного кольору з короткими рукавами.

Краватка чорного кольору.

Туфлі чорного кольору, верх з натуральної шкіри.

Чоботи чорного кольору на "блискавці", верх з натуральної шкіри, утеплені.

Колготки з еластику бежевого кольору.

Колготки зимові з напіввовняної пряжі чорного кольору.

Рукавички п'ятипалі шкіряні чорного кольору утеплені.

Кашне чорного кольору трикотажне.

Пасок для спідниці з натуральної шкіри чорного кольору.

Погони і фурнітура

Погони курсантів, виготовлені з тканини темно-сірого кольору, мають такі розміри:

верх — 50—60 мм;

низ — 60—65 мм;

довжина — 115—165 мм.

Погони курсантів мають такий вигляд:

у верхній частині — малий Державний Герб України;

у нижній частині — літера "К";

краї погона оздоблені кантом жовтого кольору.

Кокарда мала металева золотавого кольору із зображенням кадуцея золотавого кольору на зеленому полі.

Емблема на комір із зображенням кадуцея, вишитим металізованою ниткою золотавого кольору.

Нашивка нарукавна із зображенням символіки митної служби України на сірому полі.

Нашивка нарукавна з написом "Митна служба України" на сірому полі.

Ґудзики великі та малі металеві золотавого кольору із зображенням малого Державного Герба України.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 грудня 2002 р. № 1988

Норми забезпечення форменим одягом посадових осіб митної служби і терміни його експлуатації

1. *Формений одяг дійсного державного радника і державних радників митної служби*

Комплект парадної форми для чоловіків

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
Кашкет	1	6
Пальто	1	5
Костюм	1	3
Сорочка білого кольору з довгими рукавами	1	3
Сорочка білого кольору з короткими рукавами	1	3
Краватка	2	2
Шкарпетки літні, пар	2	1
Шкарпетки зимові, пар	1	1
Туфлі, пар	1	2
Кашне білого кольору	1	4

Комплект парадної форми для жінок

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
Капелюшок	1	6
Пальто	1	5
Костюм	1	3
Блуза білого кольору з довгими рукавами	1	3
Блуза білого кольору з короткими рукавами	1	3
Краватка	2	2
Колготки з еластику, пар	2	1
Туфлі, пар	1	2
Кашне білого кольору	1	4

Комплект повсякденної форми для чоловіків

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
1	2	3
Шапка або папаха зимова	1	3
Кашкет	1	5
Пілотка	1	2
Костюм	1	2
Брюки з напіввовняної тканини	1	2
Куртка і брюки	1	2
Пальто	1	3

Закінчення табл.

1	2	3
Плащ	1	4
Костюм утеплений	1	3
Сорочка білого кольору з довгими рукавами	2	1
Сорочка білого кольору з короткими рукавами	2	1
Краватка	2	2
Туфлі, пар	1	2
Чоботи утеплені, пар	1	2
Рукавички шкіряні утеплені, пар	1	2
Кашне чорного кольору	1	2
Шкарпетки літні, пар	4	1
Шкарпетки зимові, пар	1	1
Пасок для брюк	1	2

Комплект повсякденної форми для жінок

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
1	2	3
Шапка зимова	1	3
Капелюшок	1	3
Пілотка	1	2
Костюм	1	2
Брюки з напівовняної тканини	1	2

Закінчення табл.

1	2	3
Куртка і спідниця	1	2
Пальто	1	3
Плащ	1	4
Костюм утеплений	1	3
Блуза білого кольору з довгими рукавами	2	1
Блуза білого кольору з короткими рукавами	2	1
Краватка	2	2
Туфлі, пар	1	2
Чоботи утеплені, пар	1	2
Рукавички шкіряні утеплені, пар	1	2
Кашне чорного кольору	1	2
Колготки з еластику, пар	4	1
Колготки зимові, пар	1	1
Пасок для спідниці	1	2

2. *Формений одяг радників та інспекторів митної служби*

Комплект парадної форми для чоловіків

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
1	2	3
Кашкет	1	5
Костюм	1	3

Закінчення табл.

1	2	3
Сорочка білого кольору з довгими рукавами	1	3
Сорочка білого кольору з короткими рукавами	1	3
Краватка	1	3
Туфлі, пар	1	2
Шкарпетки літні, пар	2	1
Кашне білого кольору	1	4

Комплект парадної форми для жінок

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
Капелюшок	1	3
Костюм	1	3
Блуза білого кольору з довгими рукавами	1	3
Блуза білого кольору з короткими рукавами	1	3
Краватка	1	3
Туфлі, пар	1	2
Колготки з еластику, пар	2	1
Кашне білого кольору	1	4

Комплект повсякденної форми для чоловіків

Найменування предмета форменого одягу	Кількість предметів на одну посадову особу	Терміни експлуатації, років
1	2	3
Шапка зимова	1	3
Пілотка з плащової тканини	1	2
Пілотка з напівовняної тканини	1	2
Півпальто утеплене	1	3
Плащ з підстібкою	1	3
Костюм	1	2
Брюки з напівовняної тканини	1	2
Куртка і брюки	1	2
Костюм літній	1	2
Сорочка блакитного кольору з довгими рукавами	2	1
Сорочка блакитного кольору з короткими рукавами	2	1
Краватка	2	2
Туфлі, пар	1	2
Чоботи утеплені, пар	1	2
Шкарпетки літні, пар	4	1
Шкарпетки зимові, пар	2	1
Рукавички п'ятипалі шкіряні утеплені, пар	1	2
Кашне чорного кольору	1	2
Пасок для брюк	1	2
Костюм утеплений*	1	3
Костюм польовий*	1	1

Закінчення табл.

1	2	3
Фуфайка чорного кольору*	1	1
Черевики високі, пар*	1	2
Костюм з камуфляжної тканини зимовий**	1	2
Костюм з камуфляжної тканини літній у комплекті з пілоткою**	1	1
Фуфайка камуфляжна**	1	1
Черевики утеплені, пар**	1	2
Рукавички п'ятипалі на підбивці з натурального хутра, пар**	1	2
Маска для обличчя**	1	3
Рукавиці брезентові, пар*	3	1
Рукавиці двопалі утеплені, пар*	1	1

* Видається додатково посадовим особам митної служби, які здійснюють митний огляд товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон, а також особовому складу підрозділів власної безпеки, організаційно-контрольних підрозділів, чергових служб, підрозділів охорони праці, господарсько-експлуатаційних відділів митних органів, спеціалізованих митних установ і організацій, що безпосередньо займаються питаннями матеріально-технічного забезпечення, капітального будівництва та експлуатації митних об'єктів, водіям усіх категорій.

** Видається додатково особовому складу митної варти.

Комплект повсякденної форми для жінок

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
1	2	3
Шапка зимова	1	3
Пілотка з плащової тканини	1	2
Пілотка з напівовняної тканини	1	2

Продовження табл.

1	2	3
Пальто утеплене	1	3
Плащ з підстібкою	1	3
Костюм	1	2
Брюки з напівовняної тканини	1	2
Куртка і спідниця	1	2
Костюм літній	1	2
Блуза блакитного кольору з довгими рукавами	2	1
Блуза блакитного кольору з короткими рукавами	2	1
Краватка	2	2
Туфлі, пар	1	2
Чоботи утеплені, пар	1	2
Колготки з еластику, пар	4	1
Колготки зимові, пар	2	1
Рукавички п'ятипалі шкіряні утеплені, пар	1	2
Кашне чорного кольору	1	2
Пасок для спідниці	1	2
Костюм утеплений*	1	3
Костюм польовий*	1	1
Фуфайка чорного кольору*	1	1
Черевики високі, пар*	1	2
Костюм з камуфляжної тканини зимовий**	1	2

Закінчення табл.

1	2	3
Костюм з камуфляжної тканини літній у комплекті з пілоткою**	1	1
Фуфайка камуфляжна**	1	1
Черевики високі на підбивці з натурального хутра, пар**	1	2
Рукавички п'ятипалі шкіряні на підбивці з натурального хутра, пар**	1	2
Маска для обличчя**	1	3
Рукавиці брезентові, пар*	3	1
Рукавиці двопалі, пар*	1	1

* Видається додатково посадовим особам митної служби, які здійснюють митний огляд товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон, а також особовому складу підрозділів власної безпеки, організаційно-контрольних підрозділів, чергових служб, підрозділів охорони праці, господарсько-експлуатаційних відділів митних органів, спеціалізованих митних установ і організацій, що безпосередньо займаються питаннями матеріально-технічного забезпечення, капітального будівництва та експлуатації митних об'єктів, водіям усіх категорій.

** Видається додатково особовому складу митної варти.

3. *Формений одяг курсантів митних закладів освіти*

Комплект повсякденної форми для чоловіків

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
1	2	3
Шапка зимова	1	3
Пілотка з плащової тканини	1	2
Пілотка з напіввовняної тканини	1	2

Закінчення табл.

1	2	3
Півпальто утеплене	1	3
Плащ з підстібкою	1	3
Костюм	1	2
Брюки з напівовняної тканини	1	2
Костюм літній	1	2
Сорочка білого кольору з короткими рукавами	1	3
Сорочка блакитного кольору з довгими рукавами	2	1
Сорочка блакитного кольору з короткими рукавами	2	1
Краватка	1	2
Туфлі, пар	1	2
Чоботи утеплені, пар	1	2
Шкарпетки літні, пар	4	1
Шкарпетки зимові, пар	2	1
Рукавички п'ятипалі шкіряні утеплені, пар	1	2
Кашне чорного кольору	1	2
Пасок для брюк	1	2

Комплект повсякденної форми для жінок

Найменування предмета	Кількість предметів на одну посадову особу	Термін експлуатації, років
1	2	3
Шапка зимова	1	3

Закінчення табл.

1	2	3
Пілотка з плащової тканини	1	2
Пілотка з напіввовняної тканини	1	2
Пальто	1	3
Плащ з підстібкою	1	3
Костюм	1	2
Спідниця	1	2
Костюм літній	1	2
Блуза білого кольору з короткими рукавами	1	3
Блуза блакитного кольору з довгими рукавами	2	1
Блуза блакитного кольору з короткими рукавами	2	1
Краватка	1	2
Туфлі, пар	1	2
Чоботи утеплені, пар	1	2
Колготки з еластику, пар	4	1
Колготки зимові, пар	2	1
Рукавички п'ятипалі шкіряні утеплені, пар	1	2
Кашне чорного кольору	1	2
Пасок для спідниці	1	2

4. *Погони і фурнітура*

Погони, нашивки нарукавні з символікою митної служби України, нашивки нарукавні з написом "Митна служба України", емблеми, кокарди, ґудзики великі та малі видаються разом з предметами форменого одягу, для якого вони призначені, на термін їх експлуатації.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ПЕРЕЛІК ВИРОБНИЧИХ І ТЕХНОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ КРИТЕРІЮ ДОСТАТНЬОЇ ПЕРЕРОБКИ ТОВАРУ ТА ПОРЯДОК ЙОГО ВСТАНОВЛЕННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ ПРИ ВИЗНАЧЕННІ КРАЇНИ ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ

від 27 грудня 2002 р. № 2030

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 92

Відповідно до статті 279 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити перелік виробничих і технологічних операцій для визначення критерію достатньої переробки товару (додається).

2. Установити, що:

1) до товару походженням із країн, з якими укладено міжнародні договори (міждержавні, міжурядові), що регламентують порядок визначення країни походження товару, критерій достатньої переробки застосовується на підставі положень таких договорів;

2) у разі коли стосовно конкретного товару або конкретної країни (країн) критерій достатньої переробки не обумовлено міжнародним договором, зазначений критерій встановлюється та застосовується на підставі положень статей 279 і 280 Митного кодексу України та цієї постанови в порядку, визначеному Державною митною службою;

3) при визначенні країни походження товару, що ввозиться на митну територію України на умовах будь-якого спеціального преференційного митного режиму, застосовується перелік виробничих і технологічних операцій для визначення критерію достатньої переробки товару, затверджений цією постановою;

4) під простими складальними операціями, які не визнаються такими, що відповідають критерію достатньої переробки, розуміються операції, які здійснюються шляхом складання виробів за допомогою простого кріпильного матеріалу (ґвинтів, гайок, болтів тощо) чи клепання або монтажу готових вузлів за допомогою зварювання (за винятком виготовлення складних виробів шляхом зварювання), та інші операції (регулювання, контроль, заправка робочою рідиною тощо), необхідні в процесі складання і не пов'язані з переробкою (обробкою) товарів, незалежно від кількості та складності зазначених операцій.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 92.)

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2002 р. № 2030

Перелік виробничих і технологічних операцій для визначення критерію переробки товару

Код товару згідно з УКТЗЕД	Опис товару	Виробничі і технологічні операції
1	2	3
Група 25	сіль; сірка; землі та камінь; штукатурні матеріали, вапно і цемент	виготовлення з матеріалів будь-яких позицій в умовах спеціалізованого виробництва відповідно до технології обробки/переробки; збагачення вугіллям, очищення, розмелювання твердих кристалів, обрізання; кальцинування
Група 27	енергетичні матеріали; нафта та продукти її переробки; бітумінозні речовини; воски мінеральні	операції з глибокого очищення або інші спеціальні способи
2818	корунд штучний з точно визначеним чи не визначеним хімічним складом; оксид алюмінію; гідроксид алюмінію	виготовлення з матеріалів будь-яких позицій в умовах спеціалізованого виробництва відповідно до технології переробки
3301	олії ефірні (детерпенізовані чи недетерпенізовані), включаючи так звані "конкрети" та "абсолюти" (екстракти квіткових ефірних олій); резиноїди;	виготовлення з матеріалів будь-яких позицій, у тому числі з інших матеріалів тієї ж позиції, із застосуванням очищення спеціальним способом у вироб-

Продовження табл.

1	2	3
	екстракти ефірних олій із смолистих речовин; концентрати розчинів ефірних олій у жирах, жирних оліях, восках або в інших подібних речовинах, одержані методом анфлеражу або мацерації; терпенові побічні продукти детерпенізації ефірних олій; водні дистиляти та водні розчини ефірних олій	ничих умовах відповідно до технології обробки/переробки. Однак матеріали позиції 3301 можуть бути використані за умови, що їх вартість не перевищує 20 відсотків ціни франко-завод продукту
3403	засоби змащувальні (включаючи змащувально-охолоджувальні емульсії для різальних інструментів, засоби для змащування різі болтів і гайок, засоби для видалення іржіабо антикорозійні засоби та засоби для змащування форм для кращого видалення виробів з форм, виготовлених на основі мастильних матеріалів), а також засобів, які використовують для просочення текстильних матеріалів, шкіри, хутра та інших матеріалів, за винятком засобів, що містять 70 мас. % і більше нафти або нафтопродуктів, одержаних з бітумінозних мінералів	виготовлення з матеріалів тієї ж позиції за умови, що їх вартість не перевищує 50 відсотків ціни кінцевої продукції
4001	каучук натуральний, балата, гутаперча, гваюла, цикл та аналогічні природні смоли, у первинних формах чи у вигляді пластин, листів або смуг чи стрічок	розшарування листів натурального каучуку

Закінчення табл.

1	2	3
4017 00	гума тверда (наприклад ебоніт) у будь-яких формах, включаючи відходи, скрап та уламки; вироби з твердої гуми	виготовлення з твердої гуми
7103	дорогоцінне каміння (крім діамантів), оброблене або необроблене, підібране чи непідібране, але ненанизане, неоправлене і незакріплене; дорогоцінне каміння (крім діамантів), непідібране і тимчасово нанизане для зручності транспортування	виготовлення з дорогоцінного чи напівдорогоцінного каміння (крім діамантів), необробленого
7111 00 00 00	метали недорогоцінні, срібло або золото, плаковані платиною, необроблені чи напівоброблені	електролітичне, хімічне, термічне збагачення, сплавлення металів
8702—8704	автомобілі, розраховані на перевезення 10 осіб і більше, включаючи водія; автомобілі легкові та інші транспортні засоби, призначені для перевезення людей, включаючи вантажопасажирські автомобілі, фургони та гоночні автомобілі; автомобілі вантажні	виготовлення кузова (кабіни) транспортного засобу, коли з окремих елементів, деталей або вузлів методами нерознімного з'єднання виготовляється кузов (кабіна), призначений для подальшого фарбування і складання. При цьому процесі виготовлення кузова (кабіни) складається в єдине ціле не менш як шість основних елементів кузова (кабіни), серед яких повинні бути дах, боковина ліва, боковина права, підлога; фарбування кузова (кабіни); спорядження кузова (кабіни); складання транспортного засобу

Примітки:

1. У графі "Код товару згідно з УКТЗЕД" переліку зазначено код продукту, отриманого в результаті переробки матеріалів згідно з УКТЗЕД, а в графі "Опис товару" подано його опис.

2. Перелік виробничих чи технологічних операцій, які хоч і не ведуть у результаті переробки товару до зміни його коду чи вартості відповідно до правила адвалерної частки, але з дотриманням певних умов визнаються достатніми для визначення критерію, подається в третій графі.

3. Виробничі і технологічні операції, зазначені в третій графі переліку, стосуються тільки тих матеріалів, які використано для виготовлення продукту та які не походять з країни, де виготовляється кінцевий продукт. Обмеження, зазначені в третій графі переліку, поширюються тільки на використані для виготовлення продукту матеріали, які не походять з країни, де виготовляється кінцевий продукт.

4. У разі коли з переліку виробничих і технологічних операцій випливає, що у виробництві продукту можуть бути використані матеріали тієї ж позиції, це означає, що можуть використовуватись як вироби, так і матеріали аналогічної позиції за умови, що їх опис в УКТЗЕД відрізняється від опису готового продукту згідно з цим переліком.

5. У разі коли продукт, який виготовлено з матеріалів з іншої країни чи походження якого невідоме, вважається таким, що походить з країни виготовлення кінцевого продукту, де здійснюється його переробка, у результаті дотримання критерію достатньої переробки товару, що застосовується до цього продукту, а потім використовується як матеріал для виробництва іншого товару, виробничі і технологічні операції, що стосуються товару, при виготовленні якого він використовується, такого продукту не стосуються.

6. Продукт, що складається з групи елементів чи з ряду частин і класифікується відповідно до правил класифікації товарів як

єдиний товар, повинен вважатися таким, що відповідає вимогам виробничих і технологічних операцій, якщо всі його складові відповідають вимогам таких виробничих і технологічних операцій. У разі коли частина складових цього продукту відповідає, а частина не відповідає вимогам виробничих і технологічних операцій, продукт вважатиметься таким, що відповідає вимогам виробничих і технологічних операцій, якщо вартість складових, які не відповідають вимогам виробничих і технологічних операцій, не перевищує 15 відсотків ціни франко-заводу цього продукту.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ТА ВІЙСЬКОВИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЯКІ ПЕРЕТИНАЮТЬ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 18 січня 2003 р. № 63

Відповідно до статті 74 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, які перетинають митний кордон України (додається).

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 січня 2003 р. № 63

Порядок митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, які перетинають митний кордон України

1. Цей Порядок визначає особливості митного оформлення військової техніки, бойових та військово-транспортних повітряних суден, військових кораблів, суден забезпечення Військово-Морських Сил як України, так і іноземних держав, укомплектованих повністю військовою командою, які перетинають митний кордон України без права відчуження (далі — військова техніка).

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

військова команда — група військовослужбовців України або іноземної держави у складі двох і більше осіб, яка прямує до місця призначення з військовим майном (у тому числі із зброєю та боєприпасами) або без такого майна;

центральний орган виконавчої влади — Міноборони або інший центральний орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить військова техніка, або який є стороною, що приймає військову техніку;

сторона, що приймає військову техніку, — центральний орган виконавчої влади, який забезпечує здійснення організаційних заходів, пов'язаних з прибуттям військової техніки іноземних держав.

3. Митне оформлення військової техніки іноземних держав здійснюється відповідно до цього Порядку з дотриманням вимог Закону України "Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України".

4. Митне оформлення військової техніки здійснюється в першочерговому порядку.

5. Для вчинення дій, пов'язаних з митним оформленням військової техніки, відповідним центральним органом виконавчої влади уповноважується особа, яка діє на підставі доручення, виданого цим органом (далі — уповноважена особа).

Доручення оформляється за зразком, що додається.

Переліки посадових осіб, які мають право підписувати такі доручення, визначаються відповідними центральними органами виконавчої влади за погодженням з Держмитслужбою.

6. У разі коли стороною, що приймає військову техніку, є інший центральний орган виконавчої влади, ніж Міноборони, митне оформлення військової техніки іноземних держав здійснюється митним органом за участю уповноваженої особи сторони, що її приймає, та уповноваженої особи Міноборони. Уповноважена особа Міноборони засвідчує достовірність даних, які вносяться до вантажної митної декларації уповноваженою особою сторони, що приймає військову техніку, шляхом подання до митного органу, який здійснює митне оформлення, письмового підтвердження.

7. У разі переміщення через митний кордон України військової техніки України чи іноземних держав уповноважена особа не пізніше ніж за три дні до митного оформлення цієї техніки подає відповідному митному органу письмову заяву про місце, час, мету переміщення військової техніки та взяття на себе зобов'язання щодо здійснення її митного оформлення згідно із законодавством.

8. Митне оформлення військової техніки здійснюється за наявності виданого Держекспортконтролем у порядку, визначеному законодавством, відповідного дозволу чи висновку, а також інших необхідних для митного оформлення документів.

9. Для митного оформлення військової техніки митному органу подається уповноваженою особою вантажна митна декларація, заповнена з дотриманням вимог, встановлених Держмитслужбою.

10. Особисті речі членів військової команди (предмети першої необхідності, пов'язані насамперед із забезпеченням життєдіяльності членів військових команд, які є їх власністю і які призначені виключно для особистого користування, але не можуть бути відчужені або передані іншим членам військової команди) підлягають митному оформленню у загальному порядку.

11. Військова техніка, яка перетинає митний кордон України з метою здійснення заходів оперативно-тактичного характеру, підлягає митному оформленню у спрощеному порядку.

Перелік таких заходів визначається Держмитслужбою разом з відповідним центральним органом виконавчої влади.

12. Військова техніка іноземних держав, яка перетинає митний кордон України з метою надання Україні або на її прохання допомоги у ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, підлягає митному оформленню у спрощеному порядку, умови застосування якого визначаються Кабінетом Міністрів України.

13. Порядок здійснення операцій митного оформлення військової техніки, яка перетинає митний кордон України, визначається Держмитслужбою за погодженням з Держекспортконтролем.

14. Податки і збори під час митного оформлення військової техніки справляються у порядку, визначеному законодавством.

Додаток

Зразок

_____

(назва центрального органу виконавчої влади, яким видано доручення)

Доручення №
на участь у митному оформленні військової техніки та військових транспортних засобів, що перетинають митний кордон України

Видано

_____

(посада)

_____

(Прізвище, ім'я та по батькові)

_____

(серія та номер паспорта громадянина України (службового посвідчення), ким і коли виданий)

Митниця оформлення _____

Пред'явник цього доручення є особою, уповноваженою на вчинення дій, пов'язаних з митним оформленням військової техніки, за дозволом (висновком) Держекспортконтролю від _____ № ____

_____ _____ _____

(посада особи, що видала доручення) (підпис) (ініціали та прізвище)

_____ 20__ р.

М.П.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО СПРАВЛЯННЯ ПЛАТИ ЗА МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ПОЗА МІСЦЕМ РОЗТАШУВАННЯ МИТНИХ ОРГАНІВ АБО ПОЗА РОБОЧИМ ЧАСОМ, УСТАНОВЛЕНИМ ДЛЯ МИТНИХ ОРГАНІВ

від 18 січня 2003 р. № 93

Відповідно до статті 71 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити розмір плати за митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів (додається).

2. Установити, що:

плата за митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів (далі — плата), справляється з осіб, що переміщують товари і транспортні засоби через митний кордон України, на підставі їх письмового звернення до керівника відповідного митного органу щодо проведення такого оформлення;

плата справляється у національній валюті в розмірі, затвердженому пунктом 1 цієї постанови, за офіційним (обмінним) курсом Національного банку, що діяв на дату її внесення;

кошти, що надійшли від справляння плати, зараховуються до доходів державного бюджету;

порядок прийняття рішення про здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів, нарахування розміру плати та її внесення встановлюється Держмитслужбою.

3. Внести до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 1998 р. № 1625 "Про експорт окремих видів товарів до Республіки Молдова" (Офіційний вісник України, 1998 р., № 41, ст. 1514) такі зміни:

в абзаці першому слова і цифри "абзацу другого пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 1997 р. № 65 "Про ставки митних зборів" в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 7 березня 1998 р. № 285 (Офіційний вісник України, 1998 р., № 10, ст. 381, № 19. ст. 706)" виключити;

абзац другий виключити.

4. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

5. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 січня 2003 р. № 93

Розмір плати за митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів

	Назва операції	За одну годину роботи посадової особи митного органу під час митного оформлення однієї партії товару або одного транспортного засобу, доларів США
1	Митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів:	
	у робочий час	20
	у надурочний, нічний час і вихідні дні	40
	у святкові та неробочі дні	50
2	Митне оформлення товарів і транспортних засобів у місцях розташування митних органів поза робочим часом, установленим для митних органів:	
	у надурочний, нічний час і вихідні дні	40
	у святкові та неробочі дні	50

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 січня 2003 р. № 93

Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 січня 1997 р. № 65 "Про ставки митних зборів" (газета "Урядовий кур'єр" від 1 лютого 1997 р.).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 березня 1997 р. № 224 "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 1997 р. № 65" (Офіційний вісник України, 1997 р., число 12, с. 130).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 7 березня 1998 р. № 285 "Про внесення доповнення до постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 1997 р. № 65" (Офіційний вісник України, 1998 р., № 10, ст. 381).

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 травня 1998 р. № 670 "Про внесення доповнення до постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 1997 р. № 65" (Офіційний вісник України, 1998 р., № 19, ст. 706).

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 вересня 1998 р. № 1460 "Про внесення доповнення до постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 1997 р. № 65" (Офіційний вісник України, 1998 р., № 38, ст. 1392).

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 р. № 1477 "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 1997 р. № 65" (Офіційний вісник України, 1998 р., № 38, ст. 1401).

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 травня 1999 р. № 840 "Про внесення доповнення до постанови Кабінету Міністрів

України від 27 січня 1997 р. № 65" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 20, ст. 893).

8. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 27 травня 1999 р. № 920 "Про затвердження Положення про порядок надання гарантій та здійснення державного контролю за виконанням зобов'язань щодо використання у заявлених цілях товарів, які підлягають державному експортному контролю" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 22, ст. 1005).

9. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 червня 1999 р. № 1116 "Про деякі питання справляння митних зборів" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 25, ст. 1182).

10. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 липня 1999 р. № 1187 "Про митний збір за митне оформлення із застосуванням митного забезпечення у вигляді пломб" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 27, ст. 1332).

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 липня 1999 р. № 1237 "Про зниження ставок митних зборів для підприємств легкої та деревообробної промисловості Чернівецької області, які є учасниками економічного експерименту" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 28, ст. 1416).

12. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 1999 р. № 1293 "Про деякі заходи щодо спрощення митного оформлення нафти та нафтопродуктів" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 29, ст. 1486).

13. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 вересня 1999 р. № 1759 "Про деякі питання справляння митних зборів" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 39, ст. 1942).

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 листопада 1999 р. № 2165 "Про справляння митного збору під час митного оформлення товарів, що ввозяться в Україну для потреб атомних електростанцій" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 48, ст. 2361).

15. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2000 р. № 396 "Про призупинення дії постанови Кабінету Міністрів України від 18 вересня 1998 р. № 1460" (Офіційний вісник України, 2000 р., № 8, ст. 320).

16. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2000 р. № 1494 "Про тимчасове припинення дії постанови Кабінету Міністрів України від 18 вересня 1998 р. № 1460" (Офіційний вісник України, 2000 р., № 40, ст. 1697).

17. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2001 р. № 413 "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 1997 р. № 65" (Офіційний вісник України, 2001 р., № 18, ст. 791).

18. Пункт 12 змін, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р. № 1493 "Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 42, ст. 1925).

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ УПОВНОВАЖЕНИМ ОРГАНОМ З ВИДАЧІ СЕРТИФІКАТІВ ПРО ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ

від 25 лютого 2003 р. № 255

Відповідно до частини другої статті 282 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що:

у разі вивезення товарів з митної території України сертифікат про походження товару в тих випадках, коли він необхідний і це відображено в національних правилах країни ввезення чи передбачено міжнародними договорами, видається Торгово-промисловою палатою або регіональними торгово-промисловими палатами;

оплата послуг, пов'язаних з видачею сертифікатів про походження товару, провадиться за єдиним тарифом на умовах, визначених Торгово-промисловою палатою за погодженням з Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції і Державним комітетом з питань регуляторної політики та підприємництва, а додаткових послуг, що надаються лише на прохання замовників, — виходячи з фактичної собівартості таких послуг.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ЗБІЛЬШЕННЯ СТРОКУ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ТА ПРОДОВЖЕННЯ СТРОКІВ ДЕКЛАРУВАННЯ МИТНОМУ ОРГАНУ ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 26 березня 2003 р. № 377

Відповідно до статей 44 і 85 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок збільшення строку пред'явлення та продовження строків декларування митному органу товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України (додається).

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 березня 2003 р. № 377

Порядок збільшення строку пред'явлення та продовження строків декларування митному органу товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України

1. Строки пред'явлення або декларування митному органу товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України (далі — товари і транспортні засоби), зазначені у статтях 44 і 85 Митного кодексу України, можуть бути збільшені або продовжені у разі:

1) хвороби власника товарів і транспортних засобів або уповноваженої ним особи, що настала після прибуття у пункт пропуску через митний кордон України та інші місця, встановлені митними органами для здійснення митного контролю, що підтверджується документом, виданим медичним закладом;

2) коли процедура контролю, який здійснюється іншими спеціально уповноваженими органами виконавчої влади (крім митних органів) під час переміщення товарів через митний кордон України, потребує додаткового часу, що підтверджується довідкою відповідного органу;

3) виникнення обставин і подій, що перешкоджають рухові транспортного засобу, зокрема:

стихійне лихо (пожежа, повінь тощо), введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях в зоні митного контролю, інші надзвичайні та невідворотні за даних умов події (непереборна сила);

злочинні дії, спрямовані проти перевізника, транспортного засобу чи товару, що перевозиться цим транспортним засобом;

дорожньо-транспортна пригода, що спричинила повне чи часткове пошкодження транспортного засобу або повну чи часткову втрату товару;

неможливість подальшого руху транспортного засобу внаслідок зсуву, пошкодження або розпакування товару, що унеможливлює пред'явлення або декларування митному органу товарів і транспортних засобів.

Залежно від виду обставин і подій документи, що підтверджують їх наявність і термін дії, видаються центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими органами та організаціями відповідно до їх компетенції, встановленої законодавством.

2. Для збільшення строку пред'явлення або продовження строків декларування митному органу товарів і транспортних засобів власник або уповноважена ним особа звертається з письмовою заявою до митного органу. До заяви додаються відповідні документи, що підтверджують виникнення обставин і подій, зазначених у пункті 1 цього Порядку.

3. Митний орган на підставі заяви та доданих до неї документів приймає рішення про збільшення строку пред'явлення або продовження строків декларування товарів і транспортних засобів на період, необхідний для усунення причин, що не дали змоги своєчасно пред'явити або задекларувати товари і транспортні засоби.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ВИМОГ, ЯКИМ ПОВИНЕН ВІДПОВІДАТИ ВАНТАЖНИЙ МИТНИЙ КОМПЛЕКС, АВТОПОРТ, АВТОТЕРМІНАЛ

від 7 квітня 2003 р. № 476

Відповідно до частини сьомої статті 71 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити вимоги, яким повинен відповідати вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал (додаються).

2. Державній митній службі в місячний строк затвердити Порядок відкриття вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Перший віце-прем'єр-міністр України *М. АЗАРОВ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 квітня 2003 р. № 476

Вимоги, яким повинен відповідати вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал

Організаційні вимоги

Власник вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала:

надає в установленому порядку приміщення для розміщення підрозділів митних органів;

розміщує посадових осіб державних органів для здійснення ними інших видів контролю (крім митного), передбачених статтею 27 Митного кодексу України;

розміщує підприємства, що здійснюють декларування товарів і транспортних засобів (митних брокерів);

забезпечує функціонування складу тимчасового зберігання відкритого типу.

Технічні вимоги

Власник вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала забезпечує:

виключення можливості несанкціонованого доступу сторонніх осіб на територію вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала;

виключення можливості несанкціонованого вилучення з території вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала товарів і транспортних засобів, що перебувають під митним контролем;

здійснення вантажно-розвантажувальних операцій на території вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала;

наявність каналів і засобів зв'язку для функціонування підрозділів митних органів;

наявність рампи, естакади, оглядового майданчика, оглядової кімнати, боксу для поглибленого огляду, вантажно-розвантажувальної техніки.

Технологічні вимоги

Власник вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала забезпечує необхідні умови для:

здійснення всіх форм митного контролю та проведення митного оформлення;

здійснення відповідними державними органами видів контролю, передбачених статтею 27 Митного кодексу України, до закінчення митного оформлення.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ВІДШКОДУВАННЯ ВИТРАТ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ЗАЛУЧЕННЯМ МИТНИМИ ОРГАНАМИ СПЕЦІАЛІСТІВ ТА ЕКСПЕРТІВ ДЛЯ УЧАСТІ В ЗДІЙСНЕННІ МИТНОГО КОНТРОЛЮ, ТА У СПРАВІ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ

від 23 квітня 2003 р. № 574

Відповідно до статей 65 і 384 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок відшкодування витрат, пов'язаних із залученням митними органами спеціалістів та експертів для участі в здійсненні митного контролю, та у справі про порушення митних правил (додається).

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 квітня 2003 р. № 574

Порядок відшкодування витрат, пов'язаних із залученням митними органами спеціалістів та експертів для участі в здійсненні митного контролю, та у справі про порушення митних правил

1. Спеціалісти та експерти для участі у здійсненні митного контролю залучаються керівником митного органу або його заступником за погодженням з керівником підприємства, установи та організації (далі — підприємство) на підставі двосторонньої письмової угоди, укладеної між митним органом та підприємством, де працює спеціаліст чи експерт, в якій визначаються умови відшкодування витрат, пов'язаних з роботою цього спеціаліста чи експерта, і розмір винагороди за виконану ним роботу.

2. На час, необхідний для участі спеціаліста та експерта у здійсненні митного контролю, за ним зберігається середня заробітна плата за місцем основної роботи.

3. Виплати, пов'язані із залученням спеціалістів та експертів для участі у здійсненні митного контролю, включають витрати в розмірах, передбачених законодавством, на проїзд до митного органу та у зворотному напрямку і проживання відряджених працівників, добові за час перебування у відрядженні та винагороду за виконану ними роботу.

4. За результатами виконаної роботи складається двосторонній акт про виконання робіт і висновок спеціаліста чи експерта.

5. Митні органи відшкодовують підприємствам, де працюють спеціалісти та експерти, витрати, пов'язані із залученням їх для участі в здійсненні митного контролю, на підставі акта про виконання робіт. Витрати на проїзд до митного органу та у зворотному

напрямку і проживання відряджених працівників, добові за час перебування у відрядженні відшкодовуються митними органами підприємствам на підставі рахунка на їх оплату та документів, що підтверджують витрати.

6. Витрати у справі про порушення митних правил складаються з видатків на інвентаризацію, зберігання, перевезення (пересилання) товарів, коштів, що виплачуються експерту за виконання його обов'язків та за роботу, виконану за дорученням митного органу, а також плати за послуги перекладачів та з інших витрат митних органів на провадження або розгляд справи.

7. За робітниками та службовцями, що викликаються до митного органу як свідки, експерти чи перекладачі, зберігається середня заробітна плата за місцем основної роботи. Середня заробітна плата, добові за час перебування у відрядженні, а також компенсація вартості проїзду до митного органу та у зворотному напрямку і проживання виплачуються підприємством.

8. Свідкам, які не є робітниками та службовцями і викликаються до митного органу в справі про порушення митних правил, митним органом виплачується грошова компенсація в розмірі фактичних витрат на проїзд до митного органу та у зворотному напрямку і проживання, а також добових за час перебування у відрядженні на підставі документів, що підтверджують витрати, у межах норм, передбачених законодавством для бюджетних установ.

9. Залучення експертів та перекладачів для участі в провадженні у справі про порушення митних правил здійснюється відповідно до статей 369 і 370 Митного кодексу України на підставі письмової угоди між митним органом та підприємством, де працює експерт чи перекладач.

Митний орган перераховує підприємству, на якому працює експерт чи перекладач, кошти для оплати виконаних ними робіт, а також компенсації витрат на проїзд до митного органу та у зворотному напрямку, проживання відряджених працівників і добових за час перебування у відрядженні на підставі акта про вико-

нання робіт, рахунка на їх оплату та документів, що підтверджують витрати.

10. Винагорода спеціалістам чи експертам, залученим для участі в здійсненні митного контролю, або кошти, що виплачуються експертам за виконання їх обов'язків та за роботу, виконану за дорученням митного органу в справі про порушення митних правил, відшкодовуються підприємству, на якому вони працюють, у межах від 5 до 10 відсотків неоподатковуваного мінімуму доходів громадян за годину роботи залежно від кваліфікації спеціаліста чи експерта і складності завдання.

Оплата послуг перекладачів здійснюється за цінами (тарифами), встановленими підприємствами, де вони працюють.

11. Виплати, пов'язані із залученням спеціалістів та експертів для участі в здійсненні митного контролю, витрати на оплату послуг перекладачів у справі про порушення митних правил відшкодовуються за рахунок коштів, які передбачені в державному бюджеті на утримання митних органів згідно з кошторисами.

12. Витрати у справі про порушення митних правил, крім витрат на оплату послуг перекладача, відшкодовуються за рахунок особи, щодо якої винесено постанову про накладення стягнення.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ РЕЗИДЕНТАМИ ТА НЕРЕЗИДЕНТАМИ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 23 квітня 2003 р. № 584

Відповідно до статті 71 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок визначення місця здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються резидентами та нерезидентами через митний кордон України (додається).

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 квітня 2003 р. № 584

Порядок визначення місця здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються резидентами та нерезидентами через митний кордон України

1. Цей Порядок відповідно до Митного кодексу України регулює питання визначення місця здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються резидентами та нерезидентами (крім громадян) через митний кордон України (далі — товари і транспортні засоби).

2. У цьому Порядку терміни і поняття застосовуються у значенні, наведеному в статті 1 Митного кодексу України.

3. Митне оформлення товарів, що вивозяться з України резидентами, крім переміщення товарів через територію України в режимі транзиту, здійснюється митними органами, у зоні діяльності яких розташовані ці резиденти.

4. За письмовим зверненням резидента та письмовим погодженням між митним органом, в зоні діяльності якого він розташований, та митним органом, в зоні діяльності якого перебувають товари, що підлягають вивезенню, або митним органом у пунктах пропуску через митний кордон України за місцем вивезення цих товарів митне оформлення товарів може здійснюватися відповідно митним органом, в зоні діяльності якого перебувають ці товари, або митним органом у пунктах пропуску через митний кордон України за місцем вивезення цих товарів.

У цьому разі резидент подає митному органу, в зоні діяльності якого він розташований, лист про погодження питання стосовно здійснення митного оформлення товарів, що підлягають вивезенню, з митним органом, в зоні діяльності якого перебувають това-

ри, або митним органом у пунктах пропуску через митний кордон України за місцем вивезення цих товарів.

Порядок розгляду та прийняття митними органами погодженого рішення із зазначеного питання визначається Держмитслужбою.

5. Митне оформлення товарів, що вивозяться з України нерезидентами, здійснюється митним органом, в зоні діяльності якого перебувають товари, що підлягають вивезенню.

6. Товари, що ввозяться в Україну резидентами, крім переміщення товарів через територію України в режимі транзиту, підлягають митному оформленню митним органом, в зоні діяльності якого розташовані ці резиденти.

За бажанням резидента з дотриманням положень, передбачених пунктом 4 цього Порядку, митне оформлення товарів, що ввозяться в Україну, може здійснюватися митним органом, в зоні діяльності якого розташований одержувач зазначених товарів, або митним органом у пунктах пропуску через митний кордон України за місцем ввезення цих товарів.

7. Митне оформлення товарів, що ввозяться в Україну нерезидентами, здійснюється митним органом, в зоні діяльності якого розташований одержувач зазначених товарів.

8. Митне оформлення транспортних засобів, що використовуються резидентами та нерезидентами для переміщення товарів через митний кордон України, здійснюється разом з цими товарами, за винятком морських, річкових і повітряних суден, митне оформлення яких здійснюється в порту чи аеропорту прибуття на митну територію України або в порту чи аеропорту відправлення з митної території України.

9. Митне оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через територію України у режимі транзиту, здійснюється митним органом у пунктах пропуску через митний кордон

України за місцем ввезення цих товарів і транспортних засобів на митну територію України.

10. Товари разом з їх упаковкою та маркуванням і транспортні засоби, якими вони переміщуються через митний кордон України, доставляються у місце розташування відповідних підрозділів митних органів і пред'являються у незмінному стані для здійснення митного оформлення.

11. На підставі письмового звернення резидента чи нерезидента та рішення відповідного митного органу митне оформлення товарів і транспортних засобів може здійснюватися поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митних органів.

Порядок прийняття такого рішення митним органом встановлюється Держмитслужбою.

У разі коли митне оформлення товарів і транспортних засобів здійснюється безпосередньо на територіях або в приміщеннях резидентів чи нерезидентів, митним органам у тимчасове користування надаються відповідні службові та побутові приміщення, а також необхідне обладнання та засоби зв'язку на договірних засадах.

За митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або в їх позаробочий час справляється плата в порядку та у розмірах, установлених Кабінетом Міністрів України.

12. Під час прийняття товарів і транспортних засобів для митного оформлення перевіряється відповідність поданих документів і відомостей вимогам, передбаченим у нормативно-правових актах, що регулюють порядок митного оформлення товарів і транспортних засобів та порядок заповнення митної декларації та товаросупровідних документів.

У разі коли митному органу не подано оформлені належним чином документи і відомості, необхідні для митного оформлення

товарів і транспортних засобів, ці товари і транспортні засоби до митного оформлення не приймаються, а митний орган зобов'язаний надати заінтересованим особам в установленому порядку роз'яснення причин відмови.

13. Про прийняття товарів, транспортних засобів і документів на них для митного оформлення посадові особи митних органів роблять відповідні позначки на митній декларації та товаросупровідних документах із зазначенням дати та часу їх прийняття.

14. Митне оформлення товарів і транспортних засобів розпочинається після пред'явлення митному органу в установленому порядку товарів і транспортних засобів і подання митної декларації та інших необхідних для цього документів і відомостей.

15. Під час митного оформлення товарів і транспортних засобів посадові особи митного органу проводять митний огляд, перевіряють правильність кодування товарів згідно з УКТЗЕД і визначення їх митної вартості, достовірність та повноту справляння передбачених законом податків і зборів, застосовують відповідні заходи нетарифного регулювання та здійснюють відповідно до законодавства інші процедури, пов'язані з митним оформленням товарів і транспортних засобів.

Порядок здійснення посадовими особами митних органів митних процедур, пов'язаних з митним оформленням товарів і транспортних засобів, визначається Держмитслужбою.

16. Митне оформлення товарів і транспортних засобів здійснюється митним органом, як правило, протягом однієї доби з часу прийняття митної декларації та всіх необхідних для цього документів і відомостей та пред'явлення товарів і транспортних засобів для митного оформлення.

17. Митне оформлення товарів і транспортних засобів вважається завершеним після виконання митним органом усіх митних процедур відповідно до заявленого декларантом митного режиму.

18. У разі відмови у митному оформленні товарів і транспортних засобів та пропуску їх через митний кордон України митний орган зобов'язаний надати заінтересованим особам письмове повідомлення із зазначенням причин відмови та вичерпним роз'ясненням вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення та пропуску цих товарів і транспортних засобів через митний кордон України.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ОРГАНІЗАЦІЇ МИТНИХ АУКЦІОНІВ, РЕАЛІЗАЦІЇ ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ НА МИТНИХ АУКЦІОНАХ, ТОВАРНИХ БІРЖАХ АБО ЧЕРЕЗ ПІДПРИЄМСТВА ТОРГІВЛІ, А ТАКОЖ РОЗПОРЯДЖЕННЯ ОКРЕМИМИ ВИДАМИ ТОВАРІВ, ЩО НЕ ПІДЛЯГАЮТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ

від 26 квітня 2003 р. № 607

Відповідно до статей 172 і 173 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації (додається).

2. У пункті 15 Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 985 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 29, ст. 1371), слово "семи" замінити словом "трьох".

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади у двомісячний термін привести свої нормативно-правові акти у відповідність з Порядком, затвердженим цією постановою.

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 квітня 2003 р. № 607

Порядок організації митних аукціонів, реалізації товарів і транспортних засобів на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі, а також розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації

Загальні положення

1. Цей Порядок визначає процедуру організації та умови проведення митних аукціонів; реалізації на митних аукціонах, товарних біржах або через підприємства торгівлі товарів і транспортних засобів, що перейшли у власність держави, і товарів, строк зберігання яких під митним контролем закінчився, а власник не звернувся за ними в установлений Митним кодексом України строк (далі — товари), механізм оцінки та уцінки таких товарів і розрахунків за реалізовані товари, а також спосіб розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації.

2. Дія цього Порядку поширюється на:

1) товари, строк зберігання яких під митним контролем закінчився, а власник не звернувся за ними в установлений Митним кодексом України строк, крім товарів, не пропущених на митну територію України внаслідок заборон і обмежень на їх ввезення в Україну або транзит через територію України і не вивезених з території України, і товарів, зазначених у пункті 62 цього Порядку;

2) товари — предмети порушення митних правил, предмети із спеціально виготовленими сховищами (тайниками) та транспортні засоби, які використовувалися для переміщення цих товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, конфісковані за рішенням суду, крім товарів, зазначених у

пункті 62 цього Порядку, і товарів, що підлягають безоплатній передачі у володіння і користування або знищенню у строки, встановлені законом для виконання судових рішень;

3) товари, що швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, у тому числі товари — предмети порушення митних правил, крім товарів, зазначених у пункті 62 цього Порядку;

4) товари, від яких власник відмовився на користь держави, крім товарів, зазначених у пункті 62 цього Порядку, і товарів, що підлягають безоплатній передачі у володіння і користування або знищенню у строки, встановлені законом.

3. У цьому Порядку поняття вживаються в такому значенні:

аукціонні товари — товари, що пропонуються для продажу на митних аукціонах;

комісійна винагорода — сума, що встановлюється на договірній основі між організатором митного аукціону та митним органом чи органом державної виконавчої служби і не перевищує 20 відсотків суми коштів, одержаних від реалізації аукціонних товарів;

крок аукціону — мінімальна надбавка, на яку в ході торгів підвищується стартова та кожна подальша ціна оголошеного ліцитатором лота. Розмір кроку аукціону установлює організатор митного аукціону на кожний лот, але не менш як на 10 відсотків вище за попередню ціну;

ліцитатор — ведучий митного аукціону, який знає порядок і володіє технікою проведення торгів;

лот — одиниця товару, що виставляється для продажу на митному аукціоні, або партія аукціонних товарів, що пропонується для продажу як одне ціле. Кожному лоту надається свій номер, який зазначається в інформаційній картці і оголошується ліцитатором під час проведення аукціону;

митний аукціон — спосіб продажу товарів, за яким власником товарів стає покупець, що в ході торгів запропонував за них найвищу ціну;

організатор митного аукціону — спеціалізоване підприємство незалежно від форми власності, з яким митним органом, що здійснив вилучення товарів чи зберігав їх, або відповідним органом державної виконавчої служби укладено договір про реалізацію товарів. Обов'язковою умовою укладення договору є занесення підприємства до єдиного реєстру торговельних підприємств;

переможець митного аукціону — учасник митного аукціону, який у ході торгів запропонував за товари найвищу ціну;

покупець — переможець митного аукціону, який здійснив повні розрахунки за придбані на митному аукціоні товари;

продажна ціна лота — фактична ціна реалізації лота на митному аукціоні;

стартова ціна лота — ціна, яка формується виходячи з ціни аукціонних товарів (крім випадків, коли оцінка проводиться за регульованими цінами) і до якої входять суми податків і зборів, що підлягають сплаті під час переміщення цих товарів через митний кордон України, за ставками, що діють на день реалізації, якщо такі податки і збори не були попередньо сплачені з урахуванням витрат на підготовку та проведення аукціону;

учасник митного аукціону — юридична або фізична особа, зареєстрована відповідно до цього Порядку.

Організація митного аукціону

4. Визначення організатора митного аукціону здійснюється на тендерній основі комісією, утвореною митним органом за участю представника органу державної виконавчої служби. Членом комісії (за згодою) може бути представник фінансових органів.

5. Митний орган, що здійснив вилучення товарів чи зберігає їх, або орган державної виконавчої служби, який виконує рішення суду (судді) про конфіскацію товарів, укладає з організатором митного аукціону договір про їх реалізацію за визначену комісійну винагороду.

Організатор митного аукціону повинен мати власне або орендоване приміщення з відповідними умовами для зберігання, передпродажної підготовки і демонстрації товарів (або зразків, відібраних від партії товарів), а також приміщення для проведення митного аукціону. Приміщення повинне відповідати торговельно-технологічним, санітарно-гігієнічним і протипожежним нормам.

6. Для організації та проведення митного аукціону організатором митного аукціону утворюється аукціонний комітет під головуванням представника організатора митного аукціону. До складу комітету обов'язково включаються представники митного органу, що здійснив вилучення товарів або зберігає їх, а також фінансових органів. У разі реалізації конфіскованих товарів до складу аукціонного комітету включаються представники органу державної виконавчої служби, на яких покладено обов'язки з виконання рішення суду (судді) про конфіскацію товарів.

7. До повноважень аукціонного комітету належить:

проведення митного аукціону з додержанням вимог цього Порядку;

прийняття рішень про недопущення учасників митного аукціону до торгів у разі порушення ними вимог цього Порядку;

припинення митного аукціону або зняття з торгів окремих лотів;

оформлення результатів митного аукціону протоколом та його затвердження в день проведення аукціону;

визнання митного аукціону таким, що не відбувся.

8. Про дату засідання аукціонного комітету та перелік питань, що пропонуються для розгляду, секретар комітету повідомляє його членів не пізніше ніж за 10 днів.

9. Рішення аукціонного комітету приймаються на його засіданнях у присутності не менше двох третин його складу шляхом відкритого голосування більшістю голосів. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.

10. Рішення аукціонного комітету оформлюються протоколом, що підписується всіма членами комітету, які взяли участь у голосуванні.

Підготовка до проведення митного аукціону

11. Товари передаються для реалізації на митному аукціоні митним органом чи органом державної виконавчої служби відповідно до договору, укладеного з організатором митного аукціону.

12. Прийняття аукціонних товарів здійснюється матеріально відповідальною особою організатора митного аукціону відповідно до акта опису, оцінки та передачі товарів, у тому числі прийняття конфіскованих товарів — відповідно до акта опису, оцінки та передачі конфіскованих товарів, та інших необхідних документів, що містять інформацію про аукціонні товари.

На товари, прийняті для продажу на митному аукціоні, уповноважені особи організатора митного аукціону складають інформаційні картки на кожний лот із зазначенням стартової ціни (додаток 1).

13. Для збільшення ціни лота аукціонний комітет установлює шкалу кроку аукціону. У процесі торгів збільшення початкової вартості лота (лотів) здійснюється тільки відповідно до шкали кроку аукціону.

14. Організатор митного аукціону визначає дату і час проведення митного аукціону. Строк підготовки до митного аукціону не

повинен перевищувати одного місяця з дати прийняття товарів організатором митного аукціону.

15. Інформація про товари, що підлягають продажу на митному аукціоні, публікується не пізніше ніж за 15 календарних днів до дати проведення митного аукціону в місцевих, регіональних або загальнодержавних засобах масової інформації.

16. Інформація про товари, що підлягають продажу на митному аукціоні, повинна містити такі відомості:

найменування товарів, їх місцезнаходження;

технічні характеристики, рік випуску тощо;

стартову ціну продажу;

суму коштів, що вноситься учасником перед початком митного аукціону, назву банківської установи, адресу та номер рахунка, відкритого для їх внесення;

кінцевий строк прийняття заяв;

час і місце ознайомлення з товарами;

час і місце проведення митного аукціону;

адресу, номер телефону, час роботи організатора митного аукціону.

17. З моменту інформаційного повідомлення про проведення митного аукціону організатор митного аукціону дає можливість попередньо ознайомитися з аукціонними товарами всім фізичним і юридичним особам, що бажають узяти участь у митному аукціоні.

Аукціонні товари з інформаційними картками виставляються в спеціально відведеному для цього приміщенні для демонстрації перед учасниками митного аукціону.

18. Товари для продажу на митному аукціоні виставляються у вигляді лотів. Кількість лотів установлює аукціонний комітет. За стартову ціну продажу одиниці товарів приймається ціна, що встановлюється комісією, утвореною відповідно до пункту 7 Порядку обліку, зберігання, оцінки конфіскованого та іншого майна, що переходить у власність держави, і розпорядження ним, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 1998 р. № 1340 (Офіційний вісник України, 1998 р., № 34, ст. 1280; 1999 р., № 21, ст. 951; 2000 р., № 4, ст. 117; 2001 р., № 52, ст. 2345, 2002 р., № 18, ст. 941), з додержанням вимог цього Порядку. У разі реалізації конфіскованих товарів ціна встановлюється в порядку, визначеному статтею 57 Закону України "Про виконавче провадження". На зазначені категорії товарів нараховуються податки і збори, що підлягають сплаті під час переміщення таких товарів через митний кордон України, за ставками, що діють на день реалізації, якщо такі податки та збори не були попередньо сплачені.

19. Фізична або юридична особа, що виявила бажання зареєструватися як учасник митного аукціону, повинна сплатити реєстраційний внесок, розмір якого визначається організатором митного аукціону і який не може перевищувати одного неоподаткованого мінімуму доходів громадян.

20. Для участі в митному аукціоні фізична або юридична особа подає організаторові митного аукціону:

заяву на участь у митному аукціоні (додаток 2);

копію чи витяг з документа, що посвідчує фізичну особу або представника юридичної особи, а для юридичних осіб також копії чи оригінали документів, що підтверджують відповідні повноваження представника та присвоєння ідентифікаційного коду юридичної особи згідно з ЄДРПОУ;

квитанцію про сплату реєстраційного внеску.

21. Відомості про учасників митного аукціону, які заносяться до книги реєстрації, повинні містити:

порядковий номер (відповідно до номера реєстрації);

для фізичної особи — прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані (серія, номер, коли і ким виданий), місце проживання, ідентифікаційний номер у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів;

для юридичної особи — найменування, організаційно-правова форма, місцезнаходження, ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ, прізвище, ім'я, по батькові представника юридичної особи, що наділений відповідними повноваженнями;

номер рахунка, назву та адресу банківської установи, до якої здійснено реєстраційні внески.

22. За результатами реєстрації учасники митного аукціону одержують картки з аукціонними номерами (відповідно до номера реєстрації), за якими вони беруть участь у митному аукціоні, із зазначенням на зворотному боці умов проведення митного аукціону та виготовлені друкарським способом вхідні квитки.

23. Відомості про учасників митного аукціону, їх кількість і пропозиції не підлягають розголошенню до визначення остаточних переможців митного аукціону.

24. Прийняття заяв на участь у митному аукціоні припиняється за 3 дні до початку митного аукціону.

Проведення митного аукціону

25. Митний аукціон проводиться безпосередньо ліцитатором у формі публічних торгів. До початку торгів ліцитатор інформує учасників митного аукціону про товари, що підлягають реалізації, та умови їх продажу. Початком торгів вважається момент оголошення стартової ціни продажу лота, який першим виставлено на торги.

26. За кожним лотом, що виставляється на митному аукціоні, ліцитатор оголошує номер, зазначений в інформаційній картці,

найменування товару, його стислу характеристику, стартову ціну і шкалу кроку аукціону.

Лот виставляється на торги за наявності не менше ніж двох учасників митного аукціону.

27. У разі коли протягом трьох хвилин після триразового оголошення стартової ціни лота учасники митного аукціону не виявляють бажання придбати запропонований ліцитатором лот, він знімається з торгів на цьому митному аукціоні.

28. У ході торгів учасники митного аукціону повідомляють про готовність придбати заявлений лот за оголошену ліцитатором ціну, піднімаючи картку учасника з номером, повернутим до ліцитатора, або піднімаючи картку учасника з номером та пропонуючи одночасно свою ціну. Мовчання учасника митного аукціону, який першим підняв картку з номером, приймається ліцитатором як згода цього учасника з оголошеною ціною.

29. У разі коли ціна, запропонована учасником митного аукціону, який першим підняв картку з номером, є більшою від запропонованої ліцитатором ціни, ліцитатор називає номер учасника і запропоновану ним ціну.

30. У разі коли протягом трьох хвилин після триразового оголошення останньої ціни вища ціна не пропонується, ліцитатор одночасно з ударом молотка оголошує про продаж лота, називає продажну ціну та аукціонний номер переможця, за яким його зареєстровано як учасника митного аукціону.

31. Учасникам митного аукціону і присутнім у залі особам забороняється розмовляти, пересуватися, вести пряму телевізійну трансляцію без відповідного дозволу на те організатора митного аукціону, фотографувати учасників під час проведення торгів, користуватися відеокамерами, засобами мобільного та пейджерного зв'язку, радіотелефоном тощо.

32. Під час митного аукціону аукціонний комітет забезпечує ведення протоколів щодо кожної аукціонної угоди (додаток 3), до

яких заносяться номери і назви лотів, стартова і продажна ціна товарів, пропозиції учасників митного аукціону та відомості про переможців митного аукціону.

Протокол підписується ліцитатором і переможцем митного аукціону, що одержав право на придбання товару.

33. У протоколі проведення митного аукціону зазначаються суми коштів, що повинні бути сплачені за придбані товари переможцем митного аукціону, і номери рахунків (у разі сплати в безготівковій формі), на які переможцю митного аукціону потрібно внести кошти за придбані товари. Протокол передається до аукціонного комітету для затвердження.

34. Переможець митного аукціону, що відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у митному аукціоні. За умови достатньої кількості учасників митного аукціону торги за відповідним лотом поновлюються.

35. Митний аукціон може бути припинений і товари знято з продажу на вимогу будь-кого з учасників чи організатора митного аукціону в разі невиконання аукціонним комітетом вимог щодо змісту інформації про товари, передбаченої пунктом 16 цього Порядку, або порушення інших правил проведення митного аукціону, передбачених цим Порядком.

36. Придбані покупцем на митному аукціоні товари поверненню організаторові митного аукціону не підлягають.

37. Особи, які не є учасниками аукціону, можуть бути присутні на митному аукціоні за умови внесення ними вхідної плати. Розмір вхідної плати визначається організатором митного аукціону і не повинен перевищувати одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян.

Уцінка товарів та розрахунки за придбані на митному аукціоні товари

38. Товари (лоти), виставлені та не продані на митному аукціоні протягом 15 календарних днів з дня інформаційного повідомлення про проведення митного аукціону або продані в кількості, що не перевищує 30 відсотків їх обсягу, підлягають уцінці, але не більше ніж на 20 відсотків їх вартості, визначеної в акті опису, оцінки та передачі товарів.

Уцінка товарів з обмеженим строком зберігання або користування проводиться у скорочені строки, залежно від їх споживчих якостей.

39. Уцінка товарів, зазначених у підпунктах 1, 3 і 4 пункту 2 цього Порядку, проводиться комісією, утвореною відповідно до пункту 7 Порядку обліку, зберігання, оцінки конфіскованого та іншого майна, що переходить у власність держави, і розпорядження ним митним органом, що здійснив вилучення товарів або зберігав їх. За результатами роботи комісії складається акт про уцінку товарів, що додається до акта опису, оцінки та передачі товарів. Уцінка товарів, зазначених у підпункті 2 пункту 2 цього Порядку, здійснюється відповідно до пунктів 12 і 13 Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 985 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 29, ст. 1371).

40. Товари, на які згідно із законодавством установлено державні фіксовані та регульовані ціни, можуть бути уцінені лише до розміру їх мінімальної ціни, затвердженої в установленому порядку.

41. Товари, які виставлялися на продаж і не були продані протягом трьох митних аукціонів, знімаються з аукціонних торгів. Стосовно товарів, зазначених у підпунктах 1, 3 і 4 пункту 2 цього Порядку, рішення про подальше розпорядження ними приймає Комісія, утворена митним органом, що здійснив вилучення товарів або зберігав їх, відповідно до пункту 7 Порядку обліку, зберіган-

ня, оцінки конфіскованого та іншого майна, що переходить у власність держави, і розпорядження ним. Розпорядження товарами, зазначеними у підпункті 2 пункту 2 цього Порядку, здійснюється відповідно до пункту 14 Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби.

42. Відповідно до затвердженого протоколу проведення митного аукціону переможці митного аукціону здійснюють розрахунки за придбані на митному аукціоні товари з організатором митного аукціону готівкою або в безготівковій формі протягом трьох днів із дня затвердження протоколу (без урахування дня його затвердження, вихідних та святкових днів).

43. Оформлення продажу товарів на митному аукціоні за готівку та у безготівковій формі із застосуванням платіжних карток або платіжних чеків проводиться через реєстратори розрахункових операцій організатора митного аукціону.

44. Право власності на товари переходить до переможця митного аукціону після повного розрахунку за придбані товари.

45. Кошти, одержані від реалізації аукціонних товарів, зазначених у підпунктах 1, 2 і 4 пункту 2 цього Порядку, після вирахування сум комісійної винагороди перераховуються організатором митного аукціону, який реалізував зазначені товари, відповідно на рахунки митного органу чи органу державної виконавчої служби протягом трьох днів (без урахування вихідних та святкових днів).

Кошти, одержані від реалізації аукціонних товарів, зазначених у підпункті 3 пункту 2 цього Порядку, протягом трьох днів (без урахування вихідних та святкових днів) перераховуються організатором митного аукціону на відповідний рахунок митного органу в повному обсязі для забезпечення стягнення вартості цих товарів у разі їх конфіскації.

Порядок розпорядження цими коштами здійснюється відповідно до Митного кодексу України.

46. У разі несвоєчасної сплати коштів за придбані на митному аукціоні товари аукціонним комітетом результат митного аукціону за відповідним лотом анулюється.

47. Після закінчення митного аукціону аукціонний комітет передає всі документи до бухгалтерії організатора митного аукціону. Копії цих документів передаються організатором митного аукціону митному органу, що здійснив вилучення товарів чи зберігав їх, або органу державної виконавчої служби — у разі реалізації конфіскованих товарів.

48. У разі несвоєчасного перерахування організатором митного аукціону коштів, одержаних від реалізації товарів, на відповідні рахунки митного органу або органу державної виконавчої служби для подальшого розрахунку з державним бюджетом організатор митного аукціону відповідно до договору, укладеного з цими органами, сплачує пеню в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України за кожний день прострочення з належної до сплати суми.

49. У разі коли товари на митному аукціоні не були реалізовані, організатор митного аукціону повертає ці товари митному органу або органу державної виконавчої служби, з яким укладено договір про реалізацію товарів.

Оформлення аукціонних документів

50. Голова аукціонного комітету перевіряє правильність складення протоколів, нарахування відповідних сум за придбані товари і номерів рахунків (у разі внесення коштів у безготівковій формі), на які переможцям потрібно внести кошти за придбані товари, після чого у день проведення митного аукціону затверджує протокол.

51. Покупець на підставі протоколу здійснює перерахування коштів у визначеній сумі на розрахунковий рахунок організатора митного аукціону та одержує придбані товари в організатора митного аукціону або у відповідному митному органі чи органі державної виконавчої служби, де вони зберігаються.

52. Після закінчення митного аукціону аукціонний комітет у разі реалізації товарів надсилає до митного органу чи органу державної виконавчої служби, у якому зберігаються такі товари, протокол проведення митного аукціону та копії платіжних документів, що підтверджують оплату вартості товарів, для оформлення видачі придбаних товарів покупцю.

53. Після кожного проведеного митного аукціону аукціонний комітет наступного дня подає митному органу або органу державної виконавчої служби звіт про результати митного аукціону.

Визнання митного аукціону таким, що не відбувся

54. Митний аукціон вважається таким, що не відбувся, у разі:

відсутності покупців або за наявності тільки одного учасника митного аукціону;

несплати переможцем митного аукціону в установлені строки повністю належної суми за придбані товари, зазначеної в протоколі;

порушення умов проведення митного аукціону, визначених цим Порядком.

55. У разі визнання митного аукціону таким, що не відбувся, його організатор протягом трьох днів письмово повідомляє про це митний орган або орган державної виконавчої служби, яким товари були передані на митний аукціон.

Відповідальність та розв'язання спорів

56. Відповідальність за зберігання аукціонних товарів у період від їх прийняття на митний аукціон до видачі покупцю несе організатор митного аукціону.

57. Відповідальність за відповідність товарів характеристиці, зазначеній в інформаційній картці, несе організатор митного аукціону згідно із законодавством.

58. Спори, що виникають під час продажу товарів на митному аукціоні, розв'язуються аукціонним комітетом або в судовому порядку.

Реалізація товарів на товарних біржах або через підприємства торгівлі

59. Товари, щодо яких відповідно митним органом чи органом державної виконавчої служби, що здійснив вилучення або зберігав їх, прийнято рішення про недоцільність реалізації на митних аукціонах, зазначені в підпунктах 1, 3 і 4 пункту 2 цього Порядку, реалізуються через товарні біржі або торговельні підприємства, з якими укладено угоди про їх реалізацію відповідно до Порядку обліку, зберігання, оцінки конфіскованого та іншого майна, що переходить у власність держави, і розпорядження ним, а товари, зазначені в підпункті 2 пункту 2 цього Порядку, реалізуються відповідно до Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби. Реалізація здійснюється з нарахуванням усіх належних податків і зборів, які підлягають сплаті під час переміщення цих товарів через митний кордон України, за ставками, що діють на день реалізації, якщо такі податки і збори не були попередньо сплачені.

60. Товари, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, у тому числі товари — предмети порушення митних правил, вилучені відповідно до Митного кодексу України, підлягають реалізації з урахуванням строку їх придатності через торговельні підприємства, товарні біржі до винесення судом рішення про конфіскацію.

61. Товарні біржі або торговельні підприємства, з якими укладено договори про реалізацію товарів, протягом трьох днів (без урахування вихідних та святкових днів) перераховують кошти за реалізовані товари, одержані від покупця, на відповідний рахунок митного органу за вирахуванням суми комісійної винагороди, яку визначено договором про реалізацію та яка становить не більше ніж 20 відсотків фактичної ціни реалізації. Податки і збори, конт-

роль за справлянням яких покладено на митні органи, товарними біржами і торговельними підприємствами перераховуються на відповідні рахунки митних органів для подальшого розрахунку з державним бюджетом.

Розпорядження окремими видами товарів, що не підлягають реалізації

62. Реалізації не підлягають:

предмети, що мають історичну, наукову, художню або іншу культурну цінність;

предмети релігійного культу;

лікарські та медичні препарати;

наркотичні засоби, психотропні речовини, прекурсори;

валютні цінності (валюта України та іноземна валюта);

алкогольні напої та тютюнові вироби;

товари, заборонені до реалізації в Україні згідно із законодавством.

63. Розпорядження зазначеними у пункті 62 цього Порядку товарами здійснюється згідно із законодавством у такий спосіб:

1) предмети, що мають історичну, наукову, художню або іншу культурну цінність, предмети релігійного культу безоплатно передаються закладам науки і культури або релігійним організаціям;

2) лікарські та медичні препарати, наркотичні засоби, психотропні речовини, прекурсори знищуються або безоплатно передаються органом, що здійснив вилучення, державним чи комунальним закладам охорони здоров'я;

3) валютні цінності (валюта України та іноземна валюта) після їх переходу у власність держави перераховуються уповноваженими банками до державного бюджету в установленому порядку залежно від виду валютних цінностей;

4) тютюнові вироби підлягають знищенню, алкогольні напої — знищенню або промисловій переробці. Порядок знищення або промислової переробки встановлюється Кабінетом Міністрів України;

5) товари, заборонені згідно із законодавством до реалізації в Україні, утилізуються або знищуються органом, що здійснив вилучення у порядку, встановленому законодавством.

Додаток 1 *до Порядку*

Зразок

ІНФОРМАЦІЙНА КАРТКА № _____

Найменування організатора митного аукціону _____

Місцезнаходження, телефон, факс _____
_____

Ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ _____

Розрахунковий рахунок № _____

у банківській установі _____, МФО _____

Назва лота _____

Характеристика лота _____
_____

Стартова ціна лота _____

Відповідальна особа органі-
заторамитного аукціону _____ _____
(підпис) (ініціали та прізвище)

М. П.

"___" _____ 200_ р.

Додаток 2 до Порядку

Зразок

ЗАЯВА
на участь у митному аукціоні

Прошу зареєструвати _____
(для юридичної особи — найменування,

_____
місцезнаходження, ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ,

_____
а для фізичної особи — прізвище, ім'я та по батькові, паспортні дані (серія, номер,

_____
коли і ким виданий), місце проживання, ідентифікаційний номер у Державному

_____
реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів)

для участі у митному аукціоні з продажу товарів, що перейшли у власність держави.

Телефон, факс _____

Копія квитанції про сплату реєстраційного внеску додається.

З умовами продажу майна на аукціоні ознайомлений та зобов'язуюся їх виконувати.

“__” _____ 200_ р. _____ _____
(підпис) (ініціали та прізвище)

Заяву прийняв _____
(посада уповноваженої особи організатора аукціону)

_____ _____
(підпис) (ініціали та прізвище)

Реєстраційний номер учасника митного аукціону _____

“___” _____ 200_ р.

Додаток 3 до Порядку

Зразок

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова аукціонного комітету

_____ _____
(підпис) (ініціали та прізвище)

М. П.

ПРОТОКОЛ № ___
проведення митного аукціону

від “___” _____ 200_ р.

Організатор митного аукціону _____

Номер лота _____

Назва лота _____

Стартова ціна лота _____

Продажна ціна лота _____

Пропозиції учасників митного аукціону _____
_____
_____
_____

Переможець митного аукціону _____
(повне найменування)
_____

Аукціонний номер переможця _____

Переможець митного аукціону зобов'язаний у строк до трьох банківських днів перерахувати за придбані на митному аукціоні товари кошти на розрахунковий рахунок організатора митного аукціону № _____ у _____ відділенні _____ банку, МФО _____, у сумі _____ (_____) гривень
(цифрами та словами)

або в установленому порядку здійснити розрахунки готівкою або із застосуванням платіжної картки або платіжного чека.

Переможець _____ _____
(підпис) (ініціали та прізвище)

Ліцитатор _____ _____
(підпис) (ініціали та прізвище)

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ПОРЯДОК ВИВЕЗЕННЯ ЗА МЕЖІ МИТНОЇ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ ГРОМАДЯНАМИ ДОРОГОЦІННИХ МЕТАЛІВ (ЗА ВИНЯТКОМ БАНКІВСЬКИХ МЕТАЛІВ, ПАМ'ЯТНИХ ТА ЮВІЛЕЙНИХ МОНЕТ УКРАЇНИ ІЗ ДОРОГОЦІННИХ МЕТАЛІВ), ДОРОГОЦІННОГО КАМІННЯ ТА ВИРОБІВ З НИХ, А ТАКОЖ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ З МЕТОЮ ЇХ ВІДЧУЖЕННЯ

від 15 травня 2003 р. № 700

Відповідно до статті 251 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що вивезення за межі митної території України громадянами дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів з них, з метою їх відчуження, здійснюється:

у разі коли їх сукупна вартість не перевищує суму, еквівалентну 200 євро (крім заборонених до вивезення за межі митної території України та особистих речей), з обов'язковим письмовим декларуванням у порядку, встановленому законодавством для громадян, без сплати податків і зборів;

у разі коли їх сукупна вартість перевищує суму, еквівалентну 200 євро (крім особистих речей), у порядку та на умовах, встановлених законодавством для підприємств, за погодженням з Міністерством фінансів.

2. Установити, що вивезення за межі митної території України культурних цінностей з метою їх відчуження здійснюється на підставі свідоцтва встановленого зразка на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей:

громадянами, які не є суб'єктами підприємницької діяльності, без сплати податків і зборів;

громадянами, які є суб'єктами підприємницької діяльності, у порядку та на умовах, встановлених законодавством для підприємств.

3. Перелік товарів промислового призначення, вивезення яких громадянами України, іноземцями та особами без громадянства за межі митної території України не допускається, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2002 р. № 1911 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 51, ст. 2323), доповнити після позиції "440399 Лісоматеріали інші (крім оброблених фарбою, протруювачами, креозотом або іншими консервантами, крім лісоматеріалів з хвойних порід, з дуба (Quercus spp.), з бука (Fagus spp.) та з деревини тропічних порід, зазначених у примітці 1 до підпозиції групи 44)" позиціями такого змісту:

7106	Срібло (включаючи срібло з гальванічним покриттям з золота або платини), у необробленому, або напівобробленому вигляді або у вигляді порошку
7108	Золото (включаючи золото, плаковане платиною), необроблене, напівоброблене, або у вигляді порошку
7110	Платина необроблена, напівоброблена або у вигляді порошку
7112	Відходи або брухт дорогоцінних металів або металів, плакованих дорогоцінними металами; інші відходи або брухт з вмістом дорогоцінних металів або сполук дорогоцінних металів, використовувані, головним чином, для вилучення дорогоцінних металів
7115	Інші вироби з дорогоцінних металів або металів, плакованих або дубльованих дорогоцінними металами

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ВІДКРИТТЯ І ЛІКВІДАЦІЇ МАГАЗИНІВ БЕЗМИТНОЇ ТОРГІВЛІ ТА ПРАВИЛ ПРОДАЖУ ТОВАРІВ МАГАЗИНАМИ БЕЗМИТНОЇ ТОРГІВЛІ

від 17 липня 2003 р. № 1089

Відповідно до статті 226 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок відкриття і ліквідації магазинів безмитної торгівлі та Правила продажу товарів магазинами безмитної торгівлі, що додаються.

2. Державній митній службі та Державному комітетові у справах охорони державного кордону:

провести у тримісячний строк перереєстрацію виданих дозволів на право відкриття магазинів безмитної торгівлі та подати до 15 квітня 2004 р. перелік цих магазинів Державній податковій адміністрації;

затвердити у місячний строк спільним наказом форми дозволу на відкриття магазину безмитної торгівлі, заяви на його одержання та рішення про зупинення дії.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади привести власні рішення у відповідність із цією постановою.

4. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

5. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 липня 2003 р. № 1089

Порядок відкриття і ліквідації магазинів безмитної торгівлі

1. Цей Порядок регламентує відкриття і ліквідацію спеціальних торговельних закладів, розташованих у відкритих для міжнародного сполучення пунктах пропуску на митному кордоні України, в інших зонах митного контролю, визначених митними органами (далі — магазин безмитної торгівлі).

2. Магазин безмитної торгівлі відкривається на підставі дозволу, який видається відповідно до пунктів 3—8 цього Порядку суб'єктові підприємницької діяльності — власникові чи орендареві призначеного для магазину приміщення або суб'єктові, що має намір спорудити відповідне приміщення у пункті пропуску на митному кордоні України, в інших зонах митного контролю, визначених митними органами (далі — суб'єкт підприємницької діяльності).

3. Суб'єкт підприємницької діяльності подає митному органу та органу охорони державного кордону, в зоні діяльності яких планується відкрити магазин безмитної торгівлі, заяву про надання дозволу на відкриття магазину за формою, встановленою спільним наказом Держмитслужби та Держкомкордону.

4. До заяви додаються такі документи:

копії свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності та установчих документів;

довідка банку (банків) про розрахунковий та валютний рахунок заявника;

план пункту пропуску через митний кордон України з позначенням місця, де планується відкрити магазин безмитної торгівлі;

попереднє письмове погодження власника приміщення, розташованого в зоні митного контролю, на укладення договору оренди (у разі коли передбачається оренда приміщення);

план приміщення магазину безмитної торгівлі.

5. Заява реєструється в день її надходження і розглядається протягом 30 календарних днів після її реєстрації. Під час розгляду перевіряється достовірність відомостей, зазначених у поданих заявником документах, і відповідність передбачуваного для магазину безмитної торгівлі приміщення вимогам статті 226 Митного кодексу України і цього Порядку або розглядається можливість проведення робіт, пов'язаних з його спорудженням. Про попереднє рішення щодо можливості відкриття магазину безмитної торгівлі заявникові надсилається письмове повідомлення за підписом начальника митного органу та органу охорони державного кордону.

6. У разі прийняття попереднього рішення про можливість відкриття магазину безмитної торгівлі заявник подає митному органу, в зоні діяльності якого планується відкрити магазин, документи, що підтверджують:

право власності на приміщення або на користування ним;

згоду начальника органу охорони державного кордону на відкриття магазину безмитної торгівлі;

наявність дозволу відповідного органу в разі спорудження магазину;

відсутність заборгованості з податків, зборів (обов'язкових платежів) до державного та місцевих бюджетів.

7. Документи, зазначені у пунктах 3, 4 і 6 цього Порядку, митний орган подає Держмитслужбі разом із супровідним листом, у якому зазначаються повні відомості про магазин безмитної торгівлі та організацію в ньому митного контролю за товарами, що пере-

міщуються через митний кордон України. Копії документів зберігаються у митному органі.

8. Подані документи Держмитслужба разом з Держкомкордоном розглядають в установленому порядку протягом 30 календарних днів після їх надходження. Цей строк може бути продовжено Головою Держмитслужби або його заступниками не більше ніж на 15 днів. Якщо документи відповідають вимогам митного режиму та перетинання державного кордону, видається дозвіл на відкриття магазину безмитної торгівлі (далі — дозвіл), який підписується Головою Держмитслужби та Головою Держкомкордону (або їх заступниками) і скріплюється печатками. Строк дії дозволу три роки.

9. У видачі дозволу може бути відмовлено у разі:

коли приміщення не відповідає вимогам статті 226 Митного кодексу України;

відсутності документів, зазначених у пунктах 3, 4 і 6 цього Порядку, або коли у цих документах містяться неправдиві відомості;

коли розташування такого магазину в пункті пропуску через державний кордон ускладнюватиме забезпечення режиму, встановленого законодавством у цих пунктах.

У разі відмови у видачі дозволу заявнику надсилається спільне рішення Держмитслужби та Держкомкордону у письмовій формі із зазначенням причин відмови.

10. Держмитслужба в 10-денний строк від дня видачі дозволу інформує про це орган державної податкової служби за місцем реєстрації заявника як платника податків та відповідний орган державної статистики.

11. Дозвіл не може передаватися іншому суб'єкту підприємницької діяльності.

Для продовження строку дії дозволу власнику (керівнику) магазину безмитної торгівлі подається заява митному органу та органу охорони державного кордону, в зоні діяльності яких відкрито магазин безмитної торгівлі. Заява розглядається за відсутності порушень, зазначених у пункті 14 цього Порядку.

На період розгляду та прийняття рішення про продовження строку дії дозволу магазин безмитної торгівлі продовжує працювати в установленому режимі.

12. У разі зміни найменування та коду підприємства згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій на підставі спільного наказу Держмитслужби та Держкомкордону оформляється новий дозвіл відповідно до пунктів 3—8 цього Порядку з анулюванням і вилученням попереднього.

В інших випадках, що потребують внесення змін, дозвіл переоформляється на підставі спільного наказу Держмитслужби та Держкомкордону шляхом заповнення нового бланка дозволу. В цьому разі до існуючого номера дозволу додається літера в алфавітному порядку, а попередній дозвіл вилучається.

У випадках, передбачених абзацами першим і другим цього пункту, у власника (керівника) магазину безмитної торгівлі та у митному органі залишається копія попереднього дозволу.

13. Дозвіл може бути анульований або дія його зупинена на строк до трьох місяців.

Рішення про зупинення дії дозволу приймається Держмитслужбою та Держкомкордоном за письмовим поданням начальника митного органу чи керівника органу охорони державного кордону, а також керівника органу державної податкової служби за місцем реєстрації власника магазину безмитної торгівлі в разі:

прийняття власником (керівником) магазину рішень, які призвели до порушень вимог цього Порядку та інших нормативно-правових актів;

порушення митних правил або податкового законодавства;

порушення встановленого режиму в пункті пропуску через державний кордон;

порушення правил продажу товарів магазинами безмитної торгівлі.

До письмового подання додаються відповідні акти (протоколи), що підтверджують факти зазначених порушень.

14. Дозвіл анулюється спільним наказом Держмитслужби та Держкомкордону в разі:

невиконання вимог, зазначених у рішенні про зупинення дії дозволу;

порушення умов, зазначених у статтях 226 і 227 Митного кодексу України та пункті 13 цього Порядку, якщо раніше вже застосовувалося зупинення дії дозволу;

зміни митного режиму в пункті пропуску через митний кордон.

15. У разі складення протоколу про порушення митних правил чи встановленого режиму в пункті пропуску через державний кордон або акта про порушення податкового законодавства (подання керівника митного органу, органу охорони державного кордону або органу державної податкової служби) розміщувати нові партії товарів і здійснювати реалізацію товарів у магазині безмитної торгівлі не дозволяється.

16. Якщо дозвіл анулюється, власник (керівник) магазину безмитної торгівлі протягом 15 днів від дати набрання чинності зазначеним у пункті 14 цього Порядку наказом повинен повернути дозвіл митному органу, який надсилає його до Держмитслужби.

17. Держмитслужба протягом 10 календарних днів від дня анулювання дозволу подає відповідну інформацію органові держав-

ної податкової служби та органові статистики за місцем реєстрації магазину безмитної торгівлі або його власника як платника податку (у разі коли магазин є юридичною особою).

18. Повторна заява про видачу дозволу може бути розглянута через 1 рік після анулювання попереднього дозволу за умови усунення виявлених порушень.

19. Магазин безмитної торгівлі може бути ліквідовано у разі:

прийняття рішення власником (керівником) магазину;

прийняття рішення про зміну місця розташування пункту пропуску через митний кордон;

прийняття спільного рішення Держмитслужби та Держкомкордону про анулювання дозволу.

Магазин безмитної торгівлі ліквідується у порядку, що визначається Держмитслужбою.

20. У разі ліквідації магазину безмитної торгівлі митний орган вилучає у його власника (керівника) оригінал дозволу і надсилає до Держмитслужби.

21. У разі зупинення дії дозволу, його анулювання або ліквідації магазину безмитної торгівлі товари, що знаходяться у магазині, підлягають декларуванню його власником (керівником) до іншого митного режиму відповідно до статті 226 Митного кодексу України. При цьому вітчизняні товари підлягають декларуванню за спрощеною схемою, що визначається Держмитслужбою.

22. Власник (керівник) магазину безмитної торгівлі забезпечує дотримання всіма працівниками магазину вимог цього Порядку, інших нормативно-правових актів, якими регулюється діяльність магазину безмитної торгівлі.

23. У разі зміни відомостей, зазначених у заяві про отримання дозволу та документах, що передбачені пунктами 4 і 6 цього Поряд-

ку, власник (керівник) магазину безмитної торгівлі зобов'язаний протягом 7 днів письмово повідомити про це митний орган, який дав згоду на видачу дозволу.

24. Зміни до затвердженого проекту магазину безмитної торгівлі чи порядку його експлуатації, а також переміщення вносяться у порядку, встановленому Держмитслужбою та Держкомкордоном.

25. Рішення Держмитслужби та Держкомкордону про відмову у видачі дозволу, зупинення його дії чи анулювання може бути оскаржено відповідно до законодавства.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 липня 2003 р. № 1089

Правила продажу товарів магазинами безмитної торгівлі

1. Ці Правила визначають порядок надходження, зберігання, підготовки до продажу і продажу товарів магазинами безмитної торгівлі.

2. Робота магазину безмитної торгівлі організовується таким чином, щоб забезпечити надходження, зберігання та продаж товарів відповідно до вимог Митного кодексу України, законодавства з питань оподаткування і митного оформлення, інших нормативно-правових актів і цих Правил.

3. Магазин безмитної торгівлі здійснює реалізацію товарів за готівку в національній або іноземній валюті, кредитними картками та чеками фізичним особам, а також у безготівковій формі — юридичним особам, які обслуговують пасажирів міжнародних рейсів після проходження ними паспортного та митного контролю.

4. Магазини безмитної торгівлі мають право реалізовувати в установленому порядку продовольчі та непродовольчі товари всіх видів вітчизняного та іноземного виробництва, крім товарів, зазначених у пункті 8 цих Правил, та проводити підготовку товарів до продажу, їх пакування, демонстрацію, перепакування.

5. Магазинами безмитної торгівлі реалізуються товари у пунктах пропуску на митному кордоні України або на транспортних засобах, що виконують міжнародні рейси, фізичним особам, які від'їжджають за кордон, за умови пред'явлення ними документа, який посвідчує особу, з відміткою про проходження митного контролю або належного їм проїзного документа на транспортний засіб, який прямує за межі України.

6. Факт продажу товару підтверджується касовим або товарним чеком з послідовною нумерацією (у двох примірниках), у якому повинні зазначатися номер рейсу або реквізити документа, який посвідчує особу, з відміткою про проходження митного контролю, ідентифікаційний код товару і його вартість. Оригінал чека видається пасажирові, який придбав товар, а копія зберігається у магазині безмитної торгівлі протягом не менш як трьох років.

7. Заміна та обмін товарів, придбаних фізичною особою у магазині безмитної торгівлі, здійснюється згідно із законодавством.

8. Магазинам безмитної торгівлі забороняється реалізовувати:

товари, заборонені законодавством до ввезення, вивезення та транзиту через територію України;

товари за кодами згідно з УКТЗЕД 27.01—27.16.

9. Власник (керівник) магазину безмитної торгівлі завчасно інформує відповідну посадову особу митного органу про запланований час надходження товарів.

10. У разі коли між переліком товарів у документах, що подаються митному органу для декларування, і кількістю товарів, що фактично надійшли на склад магазину безмитної торгівлі, виявлено розбіжність, власник (керівник) магазину безмитної торгівлі:

разом з відповідною посадовою особою митного органу проводить опис товарів, яких не вистачає або кількість яких виявилася більшою ніж зазначено у документах;

складає відповідний акт (у трьох примірниках), який підписується власником (керівником) магазину та посадовою особою митного органу;

виконує інші дії, передбачені митним законодавством.

11. Товари, що реалізуються магазином безмитної торгівлі, повинні мати відповідне маркування, яке дає змогу їх легко іденти-

фікувати. Вид і метод маркування товарів затверджується керівником митного органу, в зоні діяльності якого відкрито магазин.

Посадові особи митного органу під час виконання службових обов'язків мають право доступу до приміщень магазину безмитної торгівлі у будь-який час.

12. Маркування товарів проводиться на складі магазину безмитної торгівлі у триденний строк після їх надходження та митного оформлення.

На складі магазину безмитної торгівлі дозволяється здійснювати розпакування, пакування, перепакування та проводити операції, пов'язані із забезпеченням зберігання товарів і підготовкою їх до продажу.

13. Товари повинні зберігатися на складі магазину безмитної торгівлі таким чином, щоб посадова особа митного органу могла провести їх перевірку.

14. Продаж товарів з допоміжних приміщень та із складу, за зразками, попереднім замовленням та в розстрочку, а також використання приміщень магазину безмитної торгівлі для зберігання та реалізації товарів, що не пройшли митного оформлення, не дозволяється.

15. Усі надходження товарів із складу до торговельного залу магазину безмитної торгівлі реєструються за формою, погодженою з митним органом.

16. Приміщення магазину безмитної торгівлі повинне відповідати вимогам, установленим статтею 226 Митного кодексу України та іншими нормативно-правовими актами щодо регулювання питання роздрібної торгівлі, а також бути обладнаним засобами, які дають змогу забезпечити:

накладення митного забезпечення на всі місця доступу до приміщення магазину;

неможливість надходження або продаж товарів поза митним контролем;

надійне функціонування охоронної та пожежної сигналізації;

телефонний зв'язок посадової особи митного органу, яка здійснює митний контроль у магазині.

17. У неробочий час магазину безмитної торгівлі товари зберігаються в приміщенні магазину з обов'язковим накладенням митного забезпечення на двері та інші місця доступу. При цьому наявність пломб, печаток та інших видів забезпечення з реквізитами власника у місцях доступу до магазину є обов'язковою поряд із забезпеченнями митного органу.

18. Магазин безмитної торгівлі відчиняється та зачиняється у присутності посадової особи митного органу.

19. Власник (керівник) магазину безмитної торгівлі забезпечує належні умови для роботи посадової особи митного органу, персоналу магазину, а також вживає заходів для дотримання вимог, установлених законодавством про безпеку праці.

20. Власник (керівник) магазину безмитної торгівлі зобов'язаний щомісяця проводити декларування товарів, реалізованих у магазині, шляхом заповнення митної декларації. Порядок заповнення митної декларації, декларування зазначених товарів та їх митного оформлення встановлюється Держмитслужбою.

21. У магазинах безмитної торгівлі повинні розміщуватися на видному місці оголошення (рекламні листки) про те, що:

продаж товарів здійснюється лише за умови подання громадянами документів згідно з вимогами пункту 5 цих Правил;

заборонено продаж алкогольних напоїв пасажирам віком до 21 року та тютюнових виробів — віком до 18 років;

касові чеки на товари повинні обов'язково зберігатися разом з проїзним документом до відправлення транспортного засобу в рейс або до виїзду з пункту пропуску через митний кордон України.

22. Власником (керівником) магазину безмитної торгівлі один раз на квартал проводиться інвентаризація. Митний орган у разі потреби має право проводити інвентаризацію товарів у приміщенні магазину в будь-який час його роботи.

23. Рахунки (бухгалтерські книги) магазину безмитної торгівлі повинні бути доступними для ревізії у будь-який час роботи бухгалтерії магазину.

24. Власник (керівник) магазину безмитної торгівлі забезпечує ведення бухгалтерського обліку і звітності відповідно до законодавства.

25. У разі порушення цих Правил власник (керівник) магазину безмитної торгівлі несе відповідальність, встановлену законодавством.

Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 червня 1998 р. № 984 "Про порядок продажу товарів безмитними магазинами" (Офіційний вісник України, 1998 р., № 26, ст. 951).

2. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 15 березня 1999 р. № 369 "Про внесення змін і доповнень до деяких постанов Кабінету Міністрів України" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 11, ст. 425).

3. Пункт 31 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 1999 р. № 1919 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 42, ст. 2096).

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 червня 2001 р. № 742 "Про внесення зміни до Положення про порядок продажу товарів безмитними магазинами" (Офіційний вісник України, 2001 р., № 27, ст. 1214).

5. Пункт 9 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р. № 1493 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 42, ст. 1925).

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ РЕЕКСПОРТУ ТОВАРІВ

від 6 серпня 2003 р. № 1211

З метою виконання міжнародних договорів України та відповідно до статті 197 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Уповноважити Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції видавати дозволи на реекспорт товарів, переліки яких оприлюднюються Міністерством:

походженням з України, що здійснюється з території інших країн відповідно до міжнародних договорів України;

походженням з інших країн, що здійснюється за межі митної території України.

2. Державній митній службі затвердити до 1 січня 2004 р. порядок застосування митних процедур до товарів, що переміщуються через митний кордон України в режимі реекспорту.

3. Дія цієї постанови не поширюється на товари, реекспорт яких здійснюється відповідно до Указу Президента України від 13 лютого 1998 р. № 117 "Про Положення про державний експортний контроль в Україні".

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ДЕКЛАРУВАННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 28 серпня 2003 р. № 1375

Відповідно до статті 262 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України (додається).

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 5 жовтня 1998 р. № 1598 "Про затвердження Порядку визначення митної вартості товарів та інших предметів у разі переміщення їх через митний кордон України" (Офіційний вісник України, 1998 р., № 40, ст. 1487);

постанову Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2000 р. № 1537 "Про внесення змін і доповнень до Порядку визначення митної вартості товарів та інших предметів у разі переміщення їх через митний кордон України" (Офіційний вісник України, 2000 р., № 42, ст. 1779).

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

Порядок декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України

1. Цей Порядок визначає умови та форми декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України.

2. Терміни і поняття у цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в статті 1 Митного кодексу України.

3. Митна вартість товарів обчислюється відповідно до Митного кодексу України на момент перетинання товарами митного кордону України і заявляється (декларується) митному органу з урахуванням вимог цього Порядку.

4. Заявлена декларантом митна вартість товарів та подані ним відомості щодо її визначення повинні грунтуватися на достовірній, документально підтвердженій інформації та подаватися у кількісному виразі.

5. Митна вартість товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України, незалежно від засобу та способу їх переміщення, заявляється у митній декларації, яка подається в порядку та у випадках, встановлених законодавством.

6. Митна вартість товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України, для цілей нарахування податків і зборів (обов'язкових платежів) визначається на підставі підтвердних документів (товарних чеків, ярликів тощо), які можна ідентифікувати з наявними товарами. Під час визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України у несупроводжуваному багажі та вантажному відправленні, крім вартості самих товарів, враховується вартість їх страхування та перевезення (фрахту) до моменту перетинання ними митного кордону України.

У разі відсутності підтвердних документів або наявності обґрунтованих сумнівів щодо достовірності відомостей стосовно заявле-

ної митної вартості товарів митні органи відповідно до Митного кодексу України визначають митну вартість самостійно на підставі ціни на ідентичні чи подібні (аналогічні) товари.

7. Митна вартість товарів, що переміщуються підприємствами через митний кордон України, заявляється у вантажній митній декларації згідно з Митним кодексом України та іншими актами законодавства.

8. У разі переміщення підприємствами через митний кордон України товарів, які підлягають обкладенню податками і зборами (обов'язковими платежами) та/або митна вартість яких у партії перевищує суму, еквівалентну 5000 євро, за умови, що така партія не є частиною поставки за однією угодою (договором, контрактом), а також поставок того самого товару, що здійснюються кількома партіями одним відправником на адресу одного одержувача за різними угодами (договорами, контрактами), крім вантажної митної декларації подається декларація митної вартості за формою згідно з додатками 1—3.

Порядок заповнення декларацій митної вартості визначається Держмитслужбою.

9. Митна вартість товарів, що вивозяться (експортуються) підприємствами з України, визначається відповідно до статті 274 Митного кодексу України.

10. Для заявлення митної вартості товарів, що вивозяться (експортуються) підприємствами з України, на які встановлено вивізне, антидемпінгове, компенсаційне чи спеціальні види мита, подається декларація митної вартості за формою ДМВ-3.

11. Митна вартість товарів, що ввозяться (імпортуються) підприємствами на митну територію України, визначається шляхом відповідного застосування методів, передбачених статтями 266—273 Митного кодексу України.

12. Митна вартість товарів, що ввозяться (імпортуються) підприємствами на митну територію України, заявляється декларантом

митному органу шляхом подання декларації митної вартості за формою ДМВ-1 або ДМВ-2 за умови, що ці товари ввозяться (імпортуються) на митну територію України із застосуванням відповідного митного режиму або попередньо заявлений митний режим щодо таких товарів змінюється на інший, який передбачає обкладення цих товарів податками і зборами (обов'язковими платежами).

Декларація митної вартості за формою ДМВ-1 подається для заявлення митної вартості товарів, яка визначена шляхом застосування методу оцінки за ціною угоди щодо товарів (метод 1) відповідно до статті 267 Митного кодексу України.

Декларація митної вартості за формою ДМВ-2 подається для заявлення митної вартості товарів, визначеної шляхом застосування одного з передбачених статтями 268—273 Митного кодексу України методів оцінки: за ціною угоди щодо ідентичних товарів (метод 2); за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів (метод 3); на основі віднімання вартості (метод 4); на основі додавання вартості (метод 5); резервного (метод 6).

13. Декларант самостійно заповнює декларацію митної вартості, за винятком граф, призначених для відміток митниці.

Посадова особа митного органу, що проводить перевірку оформлення декларації митної вартості, не має права з власної ініціативи або за дорученням чи на прохання декларанта вписувати будь-які дані до граф декларації, які повинні заповнюватися декларантом, або вносити до них зміни, доповнення чи виправлення.

14. Для підтвердження заявлених відомостей про митну вартість товарів, що переміщуються підприємствами через митний кордон України, декларант подає:

угоду (договір, контракт), на підставі якої здійснюється поставка товарів, і додатки до неї;

рахунок-фактуру (інвойс) і банківські платіжні документи (якщо рахунок сплачено) або рахунок-проформу для умовно-вар-

тісних угод (договорів, контрактів), а також інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару;

угоду (договір, контракт) про перевезення, транспортні та страхові документи;

рахунок про сплату наданих транспортно-експедиційних послуг або офіційно завірену керівником і головним бухгалтером підприємства калькуляцію транспортних витрат у разі, коли транспортні витрати не були включені до рахунка-фактури (інвойсу);

пакувальні листи;

ліцензію на ввезення (вивезення) товарів, імпорт (експорт) яких підлягає ліцензуванню;

сертифікат про походження товару, сертифікат якості, безпеки тощо.

15. Для підтвердження заявленої декларантом митної вартості товарів у разі потреби на вимогу митного органу можуть додатково подаватися такі документи:

установчі документи підприємства, що переміщує товари;

угода з третіми особами, що пов'язана з угодою (контрактом) поставки товарів, митна вартість яких визначається;

митна декларація країни відправлення (у разі ввезення на митну територію України товарів, які в країні відправлення не були поміщені в митні режими, що не передбачають сплату податків);

рахунки про здійснення платежів третім особам на користь продавця;

рахунки про сплату комісійних, брокерських послуг, пов'язаних з виконанням умов угоди щодо товарів, митна вартість яких визначається;

відповідна бухгалтерська документація;

ліцензійні чи авторські угоди;

замовлення на поставку товарів;

каталоги, специфікації, прейскуранти (прайс-листи) фірми-виробника;

калькуляція фірми-виробника на товари, митна вартість яких визначається;

інші документи, що можуть бути використані для підтвердження відомостей, заявлених у декларації митної вартості.

16. У разі потреби митний орган може надати декларантові за наявності у базі даних Держмитслужби інформацію про середньоконтрактні ціни або митну вартість товарів, що була визначена під час митного оформлення ідентичних чи подібних (аналогічних) товарів, ввезених в Україну за іншою угодою. З метою забезпечення конфіденційності така інформація надається у знеособленому вигляді.

17. Митний орган під час митного оформлення товарів здійснює контроль за правильністю визначення їх митної вартості, у тому числі за правильністю обрання та застосування методу такого визначення, повнотою (комплектністю) поданих документів та їх відповідністю вимогам, установленим законодавством.

Достовірність відомостей, зазначених у декларації митної вартості, може бути встановлена шляхом проведення митними органами на підприємствах перевірки щодо відповідності документів на товари і транспортні засоби, поданих для підтвердження митної вартості товарів, даним бухгалтерського обліку та іншій документації підприємства.

Процедура контролю за правильністю визначення митної вартості товарів повинна здійснюватися з дотриманням строків, визначених законодавством для митного оформлення товарів.

18. У разі коли декларант не може документально підтвердити заявлену ним митну вартість товарів або коли виникають обґрунтовані сумніви щодо достовірності поданих декларантом відомостей, митний орган може самостійно визначити митну вартість товарів, що декларуються, послідовно застосовуючи методи, передбачені Митним кодексом України, на підставі наявних у нього відомостей, у тому числі цінової інформації щодо ідентичних чи подібних (аналогічних) товарів з коригуванням, що здійснюється згідно із зазначеним Кодексом.

19. У разі здійснення коригування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України, та відповідно податків і зборів (обов'язкових платежів), що підлягають справлянню, усі розрахунки проводяться відповідно до законодавства, чинного на день прийняття митним органом документів для митного оформлення товарів.

Коригування митної вартості товарів, у тому числі випущених у вільний обіг, здійснюється з урахуванням курсу валюти, встановленого Національним банком на день прийняття митним органом документів для митного оформлення товарів.

20. Після прийняття документів для митного оформлення товарів, що переміщуються підприємствами через митний кордон України, коригування їх митної вартості, здійснене митним органом, розглядається як митна оцінка товарів і може бути оскаржено декларантом у встановленому порядку.

21. Оскарження декларантом прийнятого митним органом рішення про митну оцінку товарів або подання письмового запиту до митного органу не звільняє декларанта від сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) відповідно до визначеної митним органом митної оцінки товарів.

22. За недостовірність відомостей, зазначених у митній декларації, декларації митної вартості та в документах, поданих на підтвердження митної вартості товарів, декларант несе відповідальність згідно із законодавством.

Додаток 1
до Порядку декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України

ДЕКЛАРАЦІЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ

Форма ДМВ-1

<table>
<tr><td>1. Продавець</td><td rowspan="2">Для відміток митного органу</td></tr>
<tr><td>2(а). Покупець</td></tr>
<tr><td colspan="2">2(б). Декларант</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Увага!
Відповідно до законодавства декларант несе відповідальність за достовірність усіх відомостей, зазначених у цій декларації та в документах, поданих ним на підтвердження правильності визначення митної вартості товарів. Під час митного оформлення товарів декларант зобов'язаний своєчасно надати митному органу додаткові відомості, що підтверджують правильність визначення заявленої митної вартості</td><td>3. Умови поставки</td></tr>
<tr><td>4. Номер і дата рахунка</td></tr>
<tr><td>5. Номер і дата укладення угоди (договору, контракту)</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Номер і дата прийняття митним органом рішень щодо відомостей, зазначених у графах 7—9 ДМВ-1</td></tr>
<tr><td>7(а). Чи є взаємозалежність продавця та покупця?*</td><td>так ні</td></tr>
<tr><td>7(б). Чи вплинула взаємозалежність продавця та покупця на ціну ввезеного товару?*</td><td>так ні</td></tr>
<tr><td>8(а). Чи є обмеження для покупця щодо користування товаром, за винятком:
обмежень, установлених законодавством;
обмежень географічного регіону, в якому товари можуть бути перепродані;
обмежень, що істотно не впливають на ціну товарів</td><td>так ні</td></tr>
<tr><td>8(б). Чи є будь-які умови угоди, вплив яких на ціну не може бути врахований?
Якщо "так", то зазначте подробиці.
Якщо умову кількісно визначено, то заповніть графу 11(б)</td><td>так ні</td></tr>
</table>

Продовження табл.

<table>
<tr><td>9(а). Чи передбачено ліцензійні або аналогічні платежі, що покупець безпосередньо чи опосередковано вносить продавцеві, як умову продажу товарів</td><td colspan="3">так ні</td></tr>
<tr><td>9(б). Чи є умова, за якої частина доходів від будь-якого наступного перепродажу, передачі або використання товарів, що оцінюються, підлягає поверненню продавцеві?</td><td colspan="3">так ні</td></tr>
<tr><td>Якщо на 9(а) і 9(б) дано відповідь “так”, то зазначте подробиці, а в графах 15 і 16 цієї декларації — відповідну суму</td><td colspan="3"></td></tr>
<tr><td>* Особи є взаємозалежними, якщо один з учасників угоди — фізична особа чи посадова особа одного з підприємств — учасників угоди є одночасно посадовою особою іншого підприємства — учасника угоди; учасники угоди є співвласниками підприємства; учасники угоди пов’язані трудовими відносинами; один з учасників угоди володіє вкладом (паєм) чи акціями з правом голосу в статутному капіталі іншого учасника угоди обсягом не менше ніж 5 відсотків статутного капіталу; обидва учасники угоди перебувають під безпосереднім або опосередкованим контролем третьої особи; учасники угоди разом, безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу; один з учасників угоди безпосередньо чи опосередковано контролює іншого учасника угоди; учасники угоди — фізичні особи чи посадові особи підприємств — учасників угоди є родичами</td><td colspan="3">10(а). Кількість додаткових аркушів до цієї декларації
10(б). Місце заповнення
Дата __ _____ 200_ р.
(прізвище, ім’я та по батькові декларанта)
Підпис та печатка декларанта</td></tr>
<tr><td rowspan="4">Для відміток митного органу</td><td>Номер товару</td><td>Номер товару</td><td>Номер товару</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>Код товару</td><td>Код товару</td><td>Код товару</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>

Продовження табл.

А. Підстава для розрахунку	11(а). Ціна угоди в іноземній валюті (кошти, що фактично сплачені або підлягають сплаті продавцеві)			
	Ціна угоди, гривень			
	Код валюти			
	Курс перерахунку			
	11(б). Непрямі платежі, гривень			
	12. УСЬОГО "А", гривень			
Б. Додаткові нарахування до ціни угоди, що не включені до розділу "А"* і підлягають включенню до митної вартості, гривень	13. Витрати покупця на оплату: а) комісійних та інших посередницьких послуг (за винятком комісійних за закупівлю товару)			
	б) контейнерів, тари та пакування			
	14. Вартість товарів і послуг, наданих покупцем безоплатно або за зниженими цінами для використання їх під час виробництва та продажу на експорт товарів, що ввозяться, за статтями: а) сировина, матеріали, деталі, напівфабрикати та інші комплектуючі вироби			
	б) інструменти та інше подібне обладнання			
	в) матеріали, витрачені під час виробництва товарів, що оцінюються			
	г) дизайн, інженерне та дослідно-конструкторське розроблення, креслення, виконані поза межами території України			
	15. Ліцензійні та подібні платежі за використання об'єктів інтелектуальної власності (див. графу 9)			

Закінчення табл.

	16. Частина доходу покупця від будь-якого наступного перепродажу, передачі або використання товарів, що оцінюються, на території України, яка підлягає поверненню продавцеві (див. графу 9)			
	17. Витрати на доставку до _____ (місце доставки)			
	у тому числі на: а) транспортування			
	б) вантаження, розвантаження, обробку			
	в) страхування			
	18. УСЬОГО "Б"			
В. Списання сум, включених до розділу "А", гривень*	19. Витрати на монтаж, складення, налагодження обладнання або подання технічної допомоги після ввезення			
	20. Витрати на доставку з пункту пропуску на кордоні до місця призначення			
	21. Мито, податки та збори, що сплачуються під час ввезення або продажу товарів			
	22. УСЬОГО "В"			
23. Заявлена митна вартість: а) у гривнях б) в іноземній валюті				
Г. * Якщо суму сплачено в іноземній валюті, в цьому розділі зазначається сума в іноземній валюті та курс перерахунку за кожним елементом вартості і товаром.				

Номер позиції з розділів "Б" і "В" Код валюти
Сума Курс перерахунку
Підпис та печатка декларанта

Додаток 2
до Порядку декларування митної вартості товарів,
що переміщуються через митний кордон України

ДЕКЛАРАЦІЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ

Форма ДМВ-2

<table>
<tr><td>1. Продавець</td><td rowspan="2">Для відміток митного органу</td></tr>
<tr><td>2(а). Покупець</td></tr>
<tr><td colspan="2">2(б). Декларант</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Увага!
Відповідно до законодавства декларант несе відповідальність за достовірність усіх відомостей, зазначених у цій декларації та в документах, поданих ним на підтвердження правильності визначення митної вартості товарів. Під час митного оформлення товарів декларант зобов'язаний своєчасно надати митному органу додаткові відомості, що підтверджують правильність визначення заявленої митної вартості</td><td>3. Умови поставки</td></tr>
<tr><td>4. Номер і дата рахунка</td></tr>
<tr><td colspan="2">5. Номер і дата укладення угоди (договору, контракту)</td></tr>
<tr><td>6. Митна вартість товарів визначена із застосуванням методу оцінки:
а) за ціною угоди щодо ідентичних товарів (метод 2)
б) за ціною угоди щодо подібних (аналогічних) товарів (метод 3)
в) на основі віднімання вартості (метод 4)
г) на основі додавання вартості (метод 5)
ґ) резервного (метод 6)</td><td>Необхідне позначити "х"</td></tr>
<tr><td colspan="2">7. Обґрунтування обрання методу оцінки із зазначенням причини неприйняття попередніх методів</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Джерела інформації, що використовувалися для обґрунтування правильності визначення митної вартості</td></tr>
</table>

Продовження табл.

<table>
<tr><td colspan="5">9. Кількість додаткових аркушів до цієї декларації</td></tr>
<tr><td colspan="3">10(а). Підпис та печатка декларанта
Дата заповнення
_____ _ _____ 200_ р.
Місце заповнення</td><td colspan="2">10(б). Прізвище, ім’я та по батькові декларанта:
(телефон)</td></tr>
<tr><td colspan="3"></td><td>Аркуш №</td><td>Форма ДМВ-2</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">Для відміток митного органу</td><td rowspan="2">Номер товару</td><td rowspan="2">Номер товару</td><td rowspan="2">Номер товару</td></tr>
<tr></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">Розрахунок митної вартості товару</td><td rowspan="2">Код товару</td><td rowspan="2">Код товару</td><td rowspan="2">Код товару</td></tr>
<tr></tr>
<tr><td rowspan="3">А. Підстава для розрахунку: номер і дата прийняття відповідного рішення митним органом</td><td>11(а). Ціна угоди щодо ідентичних/подібних (аналогічних) товарів:
а) в іноземній валюті
б) у гривнях
(для методів 2, 3 і 6)</td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>11(б). Ціна одиниці товару, за якою товари, ідентичні або подібні (аналогічні) з товарами, що оцінюються, були продані на території України найбільшою партією покупцеві, який не є взаємозалежною з продавцем особою, гривень (для методів 4 і 6)</td><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>11(в). Розрахункова вартість товарів, визначена шляхом додавання</td><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>

Продовження табл.

	вартості складових її елементів, гривень (для методів 5 і 6)			
Б. Коригування вартості відповідно до ціни (+, –), гривень	12. Коригування з урахуванням розміру партії (+, –)			
	13. Коригування з урахуванням комерційних умов (+, –)			
	14. Сума коригування, усього (+, –)			
В. Додаткові нарахування (+) та відрахування (–), гривень	15. Ціна угоди (вартість) з урахуванням коригування (графа 11(а) + графа 14)			
	16. Вартість транспортування (+)			
	17. Вартість вантаження, розвантаження та обробки (+)			
	18. Вартість страхування (+)			
	19. Комісійні та інші посередницькі витрати, пов'язані з увезенням (+)			
	20. Прибуток, комісійні та торговельні націнки у зв'язку з продажем на внутрішньому ринку (–)			
	21. Вартість додаткової обробки чи переробки ввезених товарів (–)			
	22. Мито, податки, збори та інші внутрішні платежі (–)			

Закінчення табл.

	23. Інші витрати та платежі, пов'язані з продажем на внутрішньому ринку (–)			
	24. УСЬОГО "В"			
25. Заявлена митна вартість: а) у гривнях				
б) в іноземній валюті				
Підпис та печатка декларанта				

Номер позиції з розділів "Б" і "В"
Сума
Підпис та печатка декларанта

Код валюти
Курс перерахунку

Додаток 3
до Порядку декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України

ДЕКЛАРАЦІЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ

Форма ДМВ-3

<table>
<tr><td>1. Продавець</td><td rowspan="2">Для відміток митного органу</td></tr>
<tr><td>2(а). Покупець</td></tr>
<tr><td colspan="2">2(б). Декларант</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Увага!
Відповідно до законодавства декларант несе відповідальність за достовірність усіх відомостей, зазначених у цій декларації та в документах, поданих ним на підтвердження правильності визначення митної вартості товарів. Під час митного оформлення товарів декларант зобов’язаний своєчасно надати митному органу додаткові відомості, що підтверджують правильність визначення заявленої митної вартості</td><td>3. Умови поставки</td></tr>
<tr><td>4. Номер і дата рахунка</td></tr>
<tr><td>5. Номер і дата укладення угоди (договору, контракту)</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Номер і дата прийняття митним органом рішень щодо відомостей, зазначених у графах 7 — 9 ДМВ-3</td></tr>
<tr><td>7(а). Чи є взаємозалежність продавця та покупця?*</td><td>так ні</td></tr>
<tr><td>7(б). Чи вплинула взаємозалежність продавця та покупця на ціну ввезеного товару?*</td><td>так ні</td></tr>
<tr><td>8(а). Чи є обмеження щодо прав продавця на товари, за винятком:
обмежень, установлених законодавством обмежень, що істотно не впливають на ціну товарів</td><td>так ні</td></tr>
<tr><td>8(б). Чи є будь-які умови угоди, вплив яких на ціну не може бути врахований?
Якщо “так”, то зазначте подробиці.
Якщо умову кількісно визначено, то заповніть графу 11(б)</td><td>так ні</td></tr>
</table>

Продовження табл.

<table>
<tr><td>9(а). Чи передбачено ліцензійні або аналогічні платежі, що покупець безпосередньо чи опосередковано вносить продавцеві, як умову продажу товарів</td><td colspan="3">так ні</td></tr>
<tr><td>9(б). Чи є умова, за якої частина доходів від будь-якого наступного перепродажу, передачі або використання товарів, що оцінюються, підлягає поверненню продавцеві?

Якщо на 9(а) і 9(б) дано відповідь “так”, то зазначте подробиці, а в графах 15 і 16 цієї декларації — відповідну суму</td><td colspan="3">так ні</td></tr>
<tr><td>* Особи є взаємозалежними, якщо один з учасників угоди — фізична особа чи посадова особа одного з підприємств — учасників угоди є одночасно посадовою особою іншого підприємства — учасника угоди; учасники угоди є співвласниками підприємства; учасники угоди пов'язані трудовими відносинами; один з учасників угоди володіє вкладом (паєм) чи акціями з правом голосу в статутному капіталі іншого учасника угоди обсягом не менше ніж 5 відсотків статутного капіталу; обидва учасники угоди перебувають під безпосереднім або опосередкованим контролем третьої особи; учасники угоди разом, безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу; один з учасників угоди безпосередньо чи опосередковано контролює іншого учасника угоди; учасники угоди — фізичні особи чи посадові особи підприємств — учасників угоди є родичами</td><td colspan="3">10(а). Кількість додаткових аркушів до цієї декларації

10(б). Місце заповнення

Дата __ _____ 200_ р.

(прізвище, ім’я та по батькові декларанта)

Підпис та печатка декларанта</td></tr>
<tr><td rowspan="4">Для відміток митного органу</td><td>Номер товару</td><td>Номер товару</td><td>Номер товару</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
<tr><td>Код товару</td><td>Код товару</td><td>Код товару</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>

Продовження табл.

А. Підстава для розрахунку	11(а). Ціна угоди в іноземній валюті (кошти, що фактично сплачені або підлягають сплаті продавцеві)			
	Ціна угоди, гривень			
	Код валюти			
	Курс перерахунку			
	11(б). Непрямі платежі, гривень			
	12. УСЬОГО “А”, гривень			
Б. Додаткові нарахування до ціни угоди, що не включені до розділу “А”* і підлягають включенню до митної вартості, гривень	13. Комісійні та брокерські винагороди			
	14. Ліцензійні та подібні платежі за використання об'єктів права інтелектуальної власності (див. графу 9)			
	15. Частина доходу покупця від будь-якого наступного перепродажу, передачі або використання товарів, що оцінюються, яка підлягає поверненню продавцеві (див. графу 9)			
	16. Витрати на доставку до _____ (місце доставки) у тому числі на: а) транспортування			
	б) вантаження, розвантаження, обробку			
	в) страхування			
	17. УСЬОГО “Б”			
В. Списання сум, включених до розділу “А”, гривень*	18. Витрати на монтаж, складання, налагодження обладнання або подання технічної допомоги після вивезення			

Закінчення табл.

	19. Витрати на доставку з пункту пропуску на державному кордоні до місця призначення			
	20. Мито, податки та збори, що сплачуються під час ввезення товарів у країні імпорту			
	21. УСЬОГО "В"			
23. Заявлена митна вартість: а) у гривнях				
б) в іноземній валюті				
Г. * Якщо суму сплачено в іноземній валюті, в цьому розділі зазначається сума в іноземній валюті та курс перерахунку за кожним елементом вартості і товаром.				

Номер позиції з розділів "Б" і "В" Код валюти
Сума Курс перерахунку
Підпис та печатка декларанта

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО МИТНИЙ КОНТРОЛЬ І МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ, ЩО ПЕРЕМІЩУЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 10 грудня 2003 р. № 1909

Відповідно до статті 148 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок митного контролю і митного оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України;

перелік пунктів, у яких здійснюється митний контроль за переміщенням електроенергії через митний кордон України.

2. Державній митній службі, Міністерству палива та енергетики привести в місячний строк після набрання чинності цією постановою власні нормативні акти у відповідність із цією постановою.

3. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 9 серпня 1999 р. № 1459 "Про затвердження переліку пунктів контролю, в яких здійснюється митне оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України" (Офіційний вісник України, 1999 р., № 32, ст. 1675).

4. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 грудня 2003 р. № 1909

Порядок митного контролю і митного оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України

1. Електроенергія, що переміщується через митний кордон України (крім технологічного переміщення), підлягає митному контролю та митному оформленню відповідно до цього Порядку.

2. Для цілей цього Порядку терміни, що вживаються в ньому, мають таке значення:

вантажна митна декларація (далі — ВМД) — письмова заява встановленої форми, що подається митному органу особою, уповноваженою на декларування електроенергії, що переміщується через митний кордон України, і містить відомості про обсяги такої електроенергії, про митний режим, у який вона заявляється, а також іншу інформацію, необхідну для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, нарахування податків і зборів (обов'язкових платежів);

звітний період — відрізок часу з 00 години першого числа до 24 години останнього числа календарного місяця;

позитивне сальдо перетоків — сальдо перетоків, що склалося в результаті переважання обсягів електроенергії, переміщеної до енергосистеми України (далі — ЕС України), над обсягами електроенергії, переміщеної з ЕС України через митний кордон України;

негативне сальдо перетоків — сальдо перетоків, що склалося в результаті переважання обсягів електроенергії, переміщеної з ЕС України, над обсягами електроенергії, переміщеної до ЕС України через митний кордон України;

партія товару — обсяги електроенергії, що переміщується через митний кордон України за одним зовнішньоекономічним договором (контрактом) і за однією довідкою-підтвердженням (актом приймання-передачі) про ці обсяги за звітний період;

перевізник (технічний виконавець) — суб'єкт підприємницької діяльності, який здійснює передачу електроенергії міждержавними та магістральними мережами електропередачі на підставі ліцензії НКРЕ;

періодична митна декларація (далі — ПМД) — письмова заява, що містить відомості про електроенергію і мету її переміщення через митний кордон України, необхідні для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, і застосовується у випадках, передбачених цим Порядком;

сальдо перетоків — алгебраїчна сума обсягів електроенергії, переміщеної через митний кордон України за звітний період всіма зазначеними у договорах (контрактах) міждержавними лініями електропередачі усіх класів напруги, що з'єднують енергосистеми суміжних держав (або їх частини);

сальдо перетоків у тарифній (часовій) зоні — алгебраїчна сума обсягів електроенергії, переміщеної через митний кордон України за звітний період всіма зазначеними у договорах (контрактах) міждержавними лініями електропередачі у відповідній тарифній (часовій) зоні;

суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності — суб'єкт підприємницької діяльності, який провадить зовнішньоекономічну діяльність відповідно до законодавства;

тарифна (часова) зона — період доби, протягом якого діє тариф на електроенергію, визначений умовами договору (контракту), яким передбачено облік електроенергії у відповідній тарифній (часовій) зоні;

технологічне переміщення електроенергії — переміщення електроенергії між енергосистемами країн (або їх частинами) під час їх

паралельної роботи з метою підтримування параметрів роботи цих енергосистем (або їх частин), яка підлягає компенсації (поверненню) у подальшому з визначеною періодичністю;

тимчасова декларація (далі — ТД) — письмова заява встановленої форми, яка подається митному органу особою, уповноваженою на декларування електроенергії, і містить відомості про її обсяги, мету переміщення через митний кордон України та інші відомості, необхідні для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, і за якою обсяги електроенергії пропускаються через митний кордон України у спрощеному порядку для вільного обігу;

фактичний контроль — сукупність спрямованих на визначення фактичних обсягів електроенергії заходів, які здійснюються у період її поставки, перевірки показань приладів обліку, даних обліку цієї електроенергії, а також накладення митного забезпечення.

Терміни "магістральна електрична мережа", "міждержавна електрична мережа", "об'єкт електроенергетики", "оптовий ринок електричної енергії України", "передача енергії", "учасники оптового ринку електричної енергії України" вживаються в цьому Порядку згідно із Законом України "Про електроенергетику".

3. Умовою для переміщення електроенергії (крім технологічного) через митний кордон України є оформлена митним органом ТД або ПМД.

4. Облік обсягів технологічного переміщення електроенергії та контроль за її компенсацією в розрахунковий період здійснює НЕК "Укренерго".

5. Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності, що здійснюють експортно-імпортні операції з електроенергією чи переміщують її транзитом через територію України, провадять декларування в Центральній енергетичній митниці або в інших митних органах за погодженням з цією митницею.

6. Митний контроль і митне оформлення електроенергії, що передається за зовнішньоекономічними договорами (контрактами) як готова продукція з давальницької сировини або в рахунок бартерних операцій, здійснюються в Центральній енергетичній митниці або в інших митних органах за погодженням із цією митницею.

7. Граничні строки прохідного митного транзиту електроенергії обмежуються звітним періодом.

8. Електроенергія перебуває під митним контролем:

у разі надходження в Україну — з моменту її фактичного переміщення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення;

у разі переміщення за межі України — з моменту пред'явлення для оформлення документів до здійснення в повному обсязі митного оформлення відповідно до обраного митного режиму та переміщення через митний кордон України.

9. Зони митного контролю на територіях об'єктів електроенергетики, у межах яких митні органи здійснюють митні процедури, визначаються Держмитслужбою за погодженням з Мінпаливенерго.

10. Фактичний контроль за обсягами електроенергії, що переміщується через митний кордон України, здійснюється посадовими особами митних органів шляхом перевірки документів, фіксування показань приладів розрахункового (комерційного) обліку (далі — прилади обліку) та ведення обліку цих показань.

11. Контроль за заявленими митному органу відомостями про обсяги електроенергії, що переміщується через митний кордон України, здійснюється шляхом звірення цих відомостей з даними документів, за якими здійснено фактичний контроль, а також в іншій формі, передбаченій Митним кодексом України та законами з питань митної справи.

12. Митні органи, які фіксують показання приладів обліку електроенергії, що переміщується через митний кордон України, надсилають інформацію засобами електронного зв'язку до Центральної енергетичної митниці у строк, що не перевищує двох діб після дати складення актів про реєстрацію показань приладів обліку.

Перші примірники цих актів надсилаються поштою.

13. Для здійснення митного контролю та митного оформлення обсягів електроенергії, що переміщується через митний кордон України, НЕК "Укренерго" засобами факсимільного зв'язку надсилає до Центральної енергетичної митниці не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним, довідку-підтвердження, яка містить відомості про обсяги електроенергії, фактично переміщеної через митний кордон України у звітному періоді (у тому числі обсяги технологічного переміщення електроенергії та обсяги електроенергії за зовнішньоекономічними договорами (контрактами), напрямок її переміщення (експорт, імпорт, транзит), назви міждержавних електричних мереж у разі їх відсутності в цих договорах (контрактах) і номери зовнішньоекономічних договорів (контрактів).

Перший примірник цієї довідки-підтвердження надсилається поштою.

14. Декларант подає митним органам ТД або ПМД не пізніше першого робочого дня звітного періоду поставки електроенергії.

15. У разі укладення суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності договору (контракту) протягом звітного періоду чи внесення змін і доповнень до укладеного договору (контракту) ТД або ПМД може подаватися до оформлення в інший строк протягом періоду поставки, ніж це визначено в пункті 14, за умови документального підтвердження перевізником дати початку переміщення електроенергії.

16. Переміщення електроенергії через митний кордон України може проводитися перевізником тільки протягом визначеного в ТД або ПМД звітного періоду.

17. Митне оформлення електроенергії, переміщеної через митний кордон України, здійснюється на підставі документів, перелік яких визначено в пунктах 19—21, з урахуванням умов зовнішньоекономічних договорів (контрактів), які можуть передбачати облік електроенергії, що переміщується через митний кордон України, за узгодженими графіками, за сальдо перетоків з урахуванням або без урахування тарифних (часових) зон.

18. Декларування електроенергії здійснюється шляхом подання декларантом:

1) ТД з наступним поданням ВМД, або ПМД з наступним поданням ВМД — у режимі імпорту.

ПМД оформляється у разі імпорту електроенергії з країн, з якими укладено міжнародні договори (угоди), умовами яких встановлено звільнення від обкладення податками і зборами (обов'язковими платежами) при надходженні електроенергії в Україну, або за умов паралельної роботи суміжних енергосистем (їх частин), або у разі експорту чи транзиту електроенергії;

2) ПМД з наступним поданням ВМД — у режимі експорту;

3) ПМД з наступним поданням ВМД — у режимі транзиту.

19. Для митного оформлення електроенергії за ТД необхідні такі документи:

зовнішньоекономічний договір (контракт);

лист-зобов'язання суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності про подання ВМД і документів, необхідних для митного контролю та митного оформлення електроенергії, у строк, визначений цим Порядком;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

довідка про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

20. Для митного оформлення електроенергії за ПМД необхідні такі документи:

зовнішньоекономічний договір (контракт);

лист-зобов'язання суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності про подання ВМД і документів, необхідних для митного контролю та митного оформлення електроенергії, у строк, визначений цим Порядком;

довідка про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

У разі імпорту електроенергії за міжнародними договорами, якими встановлено звільнення від обкладення податками і зборами (обов'язковими платежами) при надходженні в Україну, або угодами про переміщення електроенергії між енергосистемами країн (їх частинами), що працюють паралельно, НЕК "Укренерго" одноразово подаються до Центральної енергетичної митниці відповідні підтвердження.

21. Для митного оформлення партії товарів за ВМД необхідні такі документи:

1) у режимі імпорту:

зовнішньоекономічний договір (контракт);

довідка-підтвердження НЕК "Укренерго" про обсяги електроенергії, переміщеної через митний кордон України у звітному періоді (крім випадків переміщення електроенергії міждержавними електричними мережами залізниць), що подається згідно з пунктом 13;

акт приймання-передачі електроенергії, підписаний сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) і завірений перевізником;

рахунок-фактура (інвойс) на обсяг електроенергії, що декларується;

сертифікат походження товару (у разі потреби);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

довідка про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта;

2) у режимі експорту:

зовнішньоекономічний договір (контракт);

акт приймання-передачі електроенергії, підписаний сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) і завірений перевізником;

довідка-підтвердження НЕК "Укренерго" про обсяги електроенергії, переміщеної через митний кордон України у звітному періоді (крім випадків переміщення електроенергії міждержавними електричними мережами залізниць), що надається згідно з пунктом 13;

акт приймання-передачі обсягів електроенергії, придбаної на оптовому ринку електричної енергії України у звітному періоді;

рахунок-фактура (інвойс) на обсяг електроенергії, що декларується;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

довідка про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта;

3) у режимі транзиту:

зовнішньоекономічний договір (контракт) щодо транзиту електроенергії;

довідка-підтвердження НЕК "Укренерго" про обсяги електроенергії, переміщеної через митний кордон України у звітному періоді (крім випадків переміщення електроенергії міждержавними електричними мережами залізниць), що надається згідно з пунктом 13;

акт приймання-передачі електроенергії, підписаний сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

довідка про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

22. Протягом 20 днів з останнього дня звітного періоду, заявленого в ТД або ПМД, декларант подає митному органу ВМД, оформлену відповідно до заявленого в ТД або ПМД митного режиму.

23. Фактичні обсяги електроенергії, що переміщується на митну територію України (або за її межі), не повинні перевищувати обсяги, заявлені в ТД або ПМД.

24. У разі коли фактичне переміщення електроенергії за оформленою ТД або ПМД не здійснене, декларація анулюється в порядку, що визначається Держмитслужбою.

25. У разі переміщення електроенергії в меншому, ніж заявлений у ТД чи ПМД, обсязі оформлення ВМД здійснюється на фактично переміщений обсяг.

26. Сплата податків і зборів (обов'язкових платежів) під час митного оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України, здійснюється на загальних підставах згідно із законодавством.

27. Для здійснення митного контролю електроенергії, що переміщується через митний кордон України, суб'єкти підприємницької діяльності зобов'язані подавати Центральній енергетичній митниці документи, передбачені Митним кодексом України та цим Порядком, а НЕК "Укренерго" та суб'єкти господарювання, визначені у затвердженому Кабінетом Міністрів України переліку пунктів, у яких здійснюється митний контроль за переміщенням електроенергії через митний кордон України, також зобов'язані забезпечувати доступ посадових осіб митних органів до приладів обліку електроенергії.

28. У разі довгострокової (понад один звітний період) дії зовнішньоекономічного договору (контракту) митному органу подається для контролю його нотаріально завірена копія. При декларуванні чергової партії товару за тим же зовнішньоекономічним договором (контрактом) його копія митному органу не подається.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 грудня 2003 р. № 1909

Перелік пунктів, у яких здійснюється митний контроль за переміщенням електроенергії через митний кордон України

Назва пункту контролю (електростанція, підстанція)	Місцезнаходження
Підстанція Північноукраїнська, Північна енергетична система Національної енергетичної компанії "Укренерго" (далі — ЕС НЕК "Укренерго")	Сумська область, Ромненський район, с. Зарудддя
Підстанція "Перемога", Донбаська ЕС НЕК "Укренерго"	Луганська область, Свердловський район, смт Комсомольський
Підстанція Донбаська, Донбаська ЕС НЕК "Укренерго"	Донецька область, м. Артемівськ
Підстанція Михайлівка, Донбаська ЕС НЕК "Укренерго"	Луганська область, м. Первомайськ
Підстанція Південна, Донбаська ЕС НЕК "Укренерго"	Донецька область, м. Харцизьк
Зміївська теплова електрична станція, акціонерна компанія (далі — АК) "Центренерго"	Харківська область, Зміївський район, с. Комсомольське
Підстанція Лосеве, Північна ЕС НЕК "Укренерго"	м. Харків

Підстанція Суми Північна, Північна ЕС НЕК "Укренерго"	Сумська область, Сумський район, с. Нижнє Піщане
Підстанція Шостка, Північна ЕС НЕК "Укренерго"	Сумська область, м. Шостка
Підстанція Великоцька, Донбаська ЕС НЕК "Укренерго"	Луганська область, Міловський район, смт Мілове
Підстанція Амвросіївка, Донбаська ЕС НЕК "Укренерго"	Донецька область, м. Харцизьк
Луганська теплова електрична станція, ТОВ "Східенерго"	Луганська область, м. Щастя
Підстанція Тягова, ТОВ "Луганське енергетичне об'єднання" (далі — ТОВ "ЛЕО")	Луганська область, м. Краснодон
Підстанція Центральна, ТОВ "ЛЕО"	Луганська область, м. Краснодон
Підстанція Квашине-Тягова Донецької залізниці	Донецька область, смт Квашине
Підстанція Суми, Північна ЕС НЕК "Укренерго"	м. Суми
Підстанція Білопілля, ВАТ "Сумиобленерго"	Сумська область, смт Білопілля
Підстанція Хутір Михайлівський Південно-Західної залізниці	Сумська область, Ямпільський район, м. Дружба
Підстанція Середина-Буда, ДАЕК "Сумиобленерго"	Сумська область, м. Середина-Буда

Підстанція Козача Лопань Південної залізниці	Харківська область, Дергачівський район, смт Козача Лопань
Підстанція Курилівка Південної залізниці	Харківська область, Куп'янський район, ст. Курилівка
Підстанція Тавільжанка Південної залізниці	Харківська область, Дворічанський район, с. Тавільжанка
Підстанція Тополі Південної залізниці	Харківська область, Куп'янський район, ст. Тополі
Підстанція Соняшна, АК "Харківобленерго"	Харківська область, м. Вовчанськ
Підстанція Зоринівка Південно-Східної залізниці	Луганська область, Міловський район, с. Зоринівка
Підстанція Бабичеве, ТОВ "ЛЕО"	Луганська область, Троїцький район, с. Бабичеве
Підстанція Давидо-Микільська, ТОВ "ЛЕО"	Луганська область, м. Краснодон
Підстанція радгосп Семеновод, ТОВ "ЛЕО"	Луганська область, м. Щастя
Підстанція Івашки, АК "Харківобленерго"	Харківська область, Золочівський район, с. Івашки
Підстанція Комісарівка, АК "Харківобленерго"	Харківська область, Великобурлуцький район, с. Комісарівка
Підстанція Водопровід-1, ТОВ "ЛЕО"	Луганська область, м. Краснодон

Підстанція шахти Суходольська, ТОВ "ЛЕО"	Луганська область, м. Суходольськ
Тягова підстанція Тополі Південної залізниці	Харківська область, Дворічанський район, с. Тополі
Підстанція шахти Північна, ВО "Краснодонвугілля"	Луганська область, смт Північне
Підстанція Краснодарська-Південна 1, ВО "Краснодонвугілля"	Луганська область, м. Краснодон
Підстанція Краснодарська 1 ВО "Краснодонвугілля"	Луганська область, Краснодонський район, смт Краснодарськ
Комірка обліку лінії живлення пристроїв автоблокування Донецької залізниці	Донецька область, Амвросіївський район, ст. Успенська
Чорнобильська АЕС НЕК "Енергоатом"	Київська область, м. Славутич, Чорнобильська АЕС
Підстанція Чернігів, Центральна ЕС НЕК "Укренерго"	Чернігівська область, Чернігівський район, с. Хмільниця
Підстанція Славутич, Центральна ЕС НЕК "Укренерго"	Київська область, м. Славутич
Підстанція Добрянка, ВАТ ЕК "Чернігівобленерго"	Чернігівська область, Ріпкинський район, смт Добрянка
Підстанція Кортеліси, ВАТ ЕК "Волиньобленерго"	Волинська область, Ратнівський район, с. Кортеліси
Підстанція Висоцьк, ВАТ "Ей-І-Ес Рівнеобленерго"	Рівненська область, Дубровицький район, смт Висоцьк

Підстанція Звіроферма, ВАТ ЕК "Чернігівобленерго"	Чернігівська область, Ріпкинський район, с. Нові Яриловичі
ТП 267 с. Кошари, ВАТ "Волиньобленерго"	Волинська область, Любомльський район, с. Кошари
Дністровська ГЕС, ДАЕК "Дністрогідроенерго"	Чернівецька область, смт Новодністровськ
Підстанція Котовська, Південна ЕС НЕК "Укренерго"	Одеська область, м. Котовськ
Підстанція Усатове, Південна ЕС НЕК "Укренерго"	Одеська область, Біляївський район, с. Усатове
Підстанція Новоодеська, Південна ЕС НЕК "Укренерго"	Одеська область, Біляївський район, смт Новоодеська
Підстанція Арциз, Південна ЕС НЕК "Укренерго"	Одеська область, м. Арциз
Підстанція Старокозаче, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, Білгород-Дністровський район, с. Старокозаче
Підстанція Болград, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, м. Болград
Підстанція Рені, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, м. Рені
Підстанція Буджак, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, Ренійський район, смт Буджак
Підстанція Красні Окни, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, смт Красні Окни

Підстанція Немія, ВАТ АК "Вінницяобленерго"	Вінницька область, Могилів-Подільський район, с. Немія
Підстанція Нелипівці, ВАТ ЕК "Чернівціобленерго"	Чернівецька область, Кельменецький район, с. Нелипівці
Підстанція Пороги, ВАТ АК "Вінницяобленерго"	Вінницька область, Ямпільський район, с. Пороги
Підстанція "Шахти", ВАТ ЕК "Чернівціобленерго"	Чернівецька область, м. Сокиряни
Підстанція Роздільна, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, смт Роздільна
Підстанція Біляївка, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, смт Біляївка
Підстанція "Еталон", ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, м. Ізмаїл
Підстанція Нагірне, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, Ренійський район, с. Нагірне
Трансформаторна підстанція Табаки, ВАТ ЕК "Одесаобленерго"	Одеська область, м. Болград
Підстанція Мамалига, ВАТ ЕК "Чернівціобленерго"	Чернівецька область, Новоселицький район, с. Мамалига
Трансформаторна підстанція живлення автоблокування № 102, ст. Рені Одеської залізниці	Одеська область, Ренійський район, м. Рені
Трансформаторна підстанція живлення автоблокування № 160, ст. Болград Одеської залізниці	Одеська область, Болградський район, м. Болград

Трансформаторна підстанція ТП-10 кВ, ст. Ларга Львівської залізниці	Чернівецька область, Кельменецький район, ст. Ларга
Підстанція Західноукраїнська, Західна ЕС НЕК "Укренерго"	Львівська область, Жидачівський район, м. Ходорів
Підстанція Мукачеве, Західна ЕС НЕК "Укренерго"	Закарпатська область, Мукачівський район, с. Ключарки
Південно-Українська АЕС, НЕК "Енергоатом"	Миколаївська область, Арбузинський район, смт Южноукраїнськ
Підстанція Ужгород-2, ВАТ ЕК "Закарпаттяобленерго"	Закарпатська область, м. Ужгород
Пост секціювання контактної мережі Павлове перегону Матевці — Павлове — Ужгород-2 Львівської залізниці	Закарпатська область, Ужгородський район, с. Павлове, Прикордонний залізничний перехід Матевці — Павлове — Ужгород-2
Пост секціювання контактної мережі роз'їзд 271 кілометр перегону Чорна над Тисою — Чоп Львівської залізниці	Закарпатська область, Ужгородський район, с. Павлове, Прикордонний залізничний перехід Чорна над Тисою — Чоп
Хмельницька АЕС, НЕК "Енергоатом"	Хмельницька область, Славутський район, м. Нетішин
Добротвірська ТЕС, ДАЕК "Західенерго"	Львівська область, Кам'янка-Бузький район, смт Добротвір
Пост секціювання контактної мережі 85 кілометр перегону Медика — Мостиська II Львівської залізниці	Львівська область, Мостиський район, с. Шегині, Прикордонний залізничний перехід Медика — Мостиська II

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВІДМОВИ НА КОРИСТЬ ДЕРЖАВИ ВІД ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ

від 17 грудня 2003 р. № 1955

Відповідно до статті 246 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок видачі митним органом дозволу на відмову на користь держави від товарів, що перебувають під митним контролем;

перелік товарів, що не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави.

2. Державній митній службі в місячний строк:

затвердити Порядок застосування митного режиму відмови на користь держави до товарів, що переміщуються через митний кордон України, та форму заяви про відмову на користь держави;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність з цією постановою.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1955

Порядок видачі митним органом дозволу на відмову на користь держави від товарів, що перебувають під митним контролем

1. У разі наміру власника товарів, що перебувають під митним контролем на митній території України (далі — товари), відмовитися від цих товарів на користь держави без будь-яких умов на свою користь він або уповноважена ним особа подає до митного органу заяву за формою, що визначається Держмитслужбою.

2. Заява подається у двох примірниках разом з документами на товари і реєструється митним органом у день її надходження.

3. Заява розглядається керівником митного органу або іншою уповноваженою посадовою особою протягом трьох робочих днів після її реєстрації. За результатами розгляду приймається відповідне рішення.

4. Дозвіл на відмову на користь держави від товарів (далі — дозвіл) оформлюється накладенням на обох примірниках заяви резолюції "Поміщення у митний режим відмови дозволено", а ненадання дозволу — "Поміщення у митний режим відмови не дозволено". Резолюція засвідчується підписом керівника митного органу або іншої уповноваженої посадової особи, який скріплюється печаткою митного органу або особистою номерною печаткою посадової особи.

5. Один примірник заяви з резолюцією керівника або іншої уповноваженої посадової особи митного органу залишається в митному органі, а другий — видається чи надсилається поштою (з повідомленням про вручення) власникові товарів або уповноваженій ним особі.

6. Про причини ненадання дозволу митний орган повідомляє власника товарів або уповноважену ним особу.

7. Товари, щодо яких надано дозвіл, зберігаються на складах митних органів з дати їх оформлення в митному режимі відмови на користь держави до моменту розпорядження цими товарами.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1955

Перелік товарів, що не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави

Товари, заборонені до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через її митну територію.

Товари, що не перебувають на митній території України.

Товари, строк зберігання або використання яких закінчився.

Товари, що потребують особливих умов зберігання у разі, коли митний орган не має можливості забезпечити такі умови.

Товари, щодо яких не здійснено встановлених у статті 27 Митного кодексу України видів контролю (у разі, коли вони підлягають цим видам контролю).

Товари, вилучені митними органами відповідно до Митного кодексу України.

Ядерні матеріали, радіоактивні та небезпечні відходи, особливо небезпечні хімічні речовини, отруйні речовини.

Товари, витрати на зберігання та реалізацію яких перевищуватимуть суму надходжень від їх продажу.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ РОБОЧИХ ЗУСТРІЧЕЙ КЕРІВНИКА РЕГІОНАЛЬНОЇ МИТНИЦІ, КЕРІВНИКА МИТНИЦІ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКІВ З ПРЕДСТАВНИКАМИ МИТНОГО ОРГАНУ СУМІЖНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ДЕРЖАВИ

від 17 грудня 2003 р. № 1956

Відповідно до статті 38 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Положення про порядок проведення робочих зустрічей керівника регіональної митниці, керівника митниці та їх заступників з представниками митного органу суміжної іноземної держави, що додається.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1956

Положення про порядок проведення робочих зустрічей керівника регіональної митниці, керівника митниці та їх заступників з представниками митного органу суміжної іноземної держави

1. Це Положення визначає порядок проведення робочих зустрічей керівника регіональної митниці, керівника митниці та їх заступників (далі — керівник митного органу) у разі, коли в зону діяльності митниць, що їм підпорядковані, входить частина митного кордону України, який збігається з державним кордоном України, з представниками митного органу іноземної держави, яка має спільну з Україною ділянку державного кордону (далі — суміжна іноземна держава), з метою вирішення невідкладних питань стосовно пропуску товарів і транспортних засобів, виявлення та припинення контрабанди і порушень митних правил, забезпечення законності і правопорядку в пунктах пропуску через митний кордон України (далі — робочі зустрічі).

Якщо в міжнародному договорі України передбачено інший порядок проведення таких зустрічей, застосовуються положення цього договору.

2. До невідкладних стосовно пропуску товарів і транспортних засобів належать питання:

1) переміщення культурних цінностей через митний кордон України у разі, коли відповідний митний орган України або митний орган суміжної іноземної держави має сумніви щодо законності переміщення таких цінностей;

2) необхідності використання для термінового здійснення митного контролю технічних засобів, наявних у відповідного митного

органу суміжної іноземної держави, за відсутності в митного органу України аналогічних технічних засобів;

3) пропуску товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України з метою ліквідації наслідків стихійного лиха, призначаються для проведення свят, фестивалів та інших масових заходів, а також стосовно яких Держмитслужбою отримано офіційне повідомлення як про такі, що призначені для використання під час візитів офіційних делегацій та осіб, які користуються міжнародним захистом, відповідними перевагами, дипломатичними привілеями та імунітетом;

4) необхідності термінового врегулювання питань пропуску товарів і транспортних засобів у зв'язку з внесенням змін до законодавства України або суміжної іноземної держави щодо обмеження переміщення окремих видів товарів через митний кордон України чи суміжної іноземної держави;

5) пропуску товарів і транспортних засобів, у тому числі військової та спеціальної техніки, призначеної для використання під час спільних навчань військових підрозділів Збройних Сил України і збройних сил іноземної держави (держав);

6) запобігання значному скупченню транспортних засобів унаслідок припинення діяльності сусідніх пунктів пропуску через державний кордон;

7) здійснення спільного митного контролю.

3. До невідкладних стосовно припинення контрабанди і порушень митних правил, забезпечення законності та правопорядку належать питання:

1) отримання копій документів, які є підставою для пропуску товарів через митний кордон суміжної іноземної держави, у разі, коли відповідний митний орган України або митний орган суміжної іноземної держави має сумніви щодо законності переміщення таких товарів через митний кордон України чи суміжної іноземної держави;

2) обговорення порядку взаємодії у разі проведення спільних заходів з метою виявлення та припинення контрабанди і порушень митних правил;

3) проведення контрольованих поставок.

4. Держмитслужбою до невідкладних можуть бути віднесені інші питання, які виникають під час надзвичайних ситуацій техногенного чи природного характеру та в інших випадках.

5. Робочі зустрічі можуть проводитися на території України або на території суміжної іноземної держави.

6. У разі ініціювання робочої зустрічі керівником митного органу подаються відповідні пропозиції Держмитслужбі.

У разі ініціювання робочої зустрічі представником митного органу суміжної іноземної держави керівник митного органу після отримання відповідної пропозиції інформує про це Держмитслужбу з поданням копії листа відповідного митного органу суміжної іноземної держави (у разі потреби з перекладом на українську мову) та своїми пропозиціями щодо дати, часу, місця, умов та програми проведення робочої зустрічі, а також своєї позиції щодо шляхів вирішення питань, які виносяться на обговорення.

Держмитслужба розглядає пропозиції та про результати повідомляє митний орган.

У разі прийняття Держмитслужбою позитивного рішення керівник митного органу уточнює з представником митного органу суміжної іноземної держави мету, дату, час, місце, умови та програму проведення робочої зустрічі і погоджує з відповідним прикордонним представником України мету, програму зустрічі та свою позицію щодо шляхів вирішення питань, які виносяться на обговорення.

7. Керівник митного органу та представники митного органу суміжної іноземної держави перетинають державний кордон України

за документами на право в'їзду на територію України або виїзду з України та підлягають прикордонному і митному контролю.

8. У разі потреби до участі в робочих зустрічах можуть залучатися представники інших державних органів та органів місцевого самоврядування.

9. Під час робочих зустрічей можливе надання в розпорядження представника митного органу суміжної іноземної держави відповідно до законодавства інформації та документів за умови, що їх використання не заподіє шкоди державним інтересам.

10. Після проведення робочої зустрічі керівник митного органу подає у триденний строк Голові Держмитслужби письмовий звіт, у якому, зокрема, зазначаються дата, час, місце, умови, склад учасників, мета, зміст та результати зустрічі, а також перелік заходів, здійснених або тих, що необхідно здійснити у зв'язку з досягнутими домовленостями, та інші відомості.

Держмитслужба подає у десятиденний строк до МЗС письмовий звіт про робочу зустріч.

11. Фінансування організаційно-технічних заходів щодо проведення робочої зустрічі, а також перебування керівника митного органу на території суміжної іноземної держави здійснюється відповідно до законодавства.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО МИТНИЙ КОНТРОЛЬ ТА МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ ПРИРОДНОГО ГАЗУ, НАФТИ, НАФТОПРОДУКТІВ, ЕТИЛЕНУ І АМІАКУ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ТРУБОПРОВІДНИМ ТРАНСПОРТОМ

від 17 грудня 2003 р. № 1958

Відповідно до статті 148 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок митного контролю та митного оформлення природного газу, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом;

Порядок митного контролю та митного оформлення нафти, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом;

Порядок митного контролю та митного оформлення нафтопродуктів, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом;

Порядок митного контролю та митного оформлення етилену, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом;

Порядок митного контролю та митного оформлення аміаку, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом;

перелік місць митного контролю природного газу, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом;

перелік місць митного контролю нафти, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом;

перелік місць митного контролю аміаку, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом.

2. Державній митній службі, Міністерству палива та енергетики, Міністерству промислової політики привести в місячний строк власні нормативно-правові акти у відповідність з цією постановою.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958

Порядок митного контролю та митного оформлення природного газу, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом

1. Цей Порядок установлює механізм здійснення митного контролю і митного оформлення природного газу під час його переміщення через митний кордон України.

2. Терміни, що вживаються в цьому Порядку, мають таке значення:

акт приймання-передачі газу перевізниками — товаротранспортний документ, який містить дані про переміщений через митний кордон України обсяг природного газу, поставленого протягом періоду поставки через окремий пункт приймання-передачі газу, підписаний перевізниками і має відбиток штампа "під митним контролем";

акт приймання-передачі газу згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) — документ, який містить дані про обсяг природного газу, поставленого на підставі зовнішньоекономічного договору (контракту) протягом періоду поставки, підписаний сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) і українським перевізником;

загальний акт приймання-передачі газу перевізниками — товаротранспортний документ, який містить дані про обсяг природного газу, переміщеного через митний кордон України в митних режимах імпорту і транзиту протягом періоду поставки, підписаний перевізниками;

партія газу — обсяг природного газу, що переміщується через митний кордон України на підставі одного зовнішньоекономічно-

го договору (контракту) у строк, що не перевищує одного календарного місяця;

періодична митна декларація — письмова заява за встановленою формою, яка подається митному органу особою, уповноваженою на декларування газу, що переміщується через митний кордон України, і містить відомості про обсяг газу, мету його переміщення, інші дані, потрібні для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, і застосовується у випадках, передбачених цим Порядком;

період поставки — строк, протягом якого здійснюється переміщення газу через митний кордон України (не більше календарного місяця, крім випадків транзиту з використанням підземних сховищ газу);

пункт приймання-передачі газу — газовимірювальна (газорозподільна) станція чи пункт вимірювання витрат газу, розміщений на митній території України або за її межами, обладнаний газовимірювальними приладами, де здійснюється оформлення актів приймання-передачі газу перевізниками;

технічний акт приймання-передачі газу — документ, який містить дані про розподіл між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності обсягів газу, ввезеного протягом періоду поставки на митну територію України, підписаний українським перевізником та іноземним постачальником газу;

тимчасова декларація — письмова заява за встановленою формою, яка подається митному органу особою, уповноваженою на декларування газу, що переміщується через митний кордон України, і містить відомості про обсяг газу, мету його переміщення, інші дані, потрібні для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, на підставі якої газ пропускається через митний кордон України в спрощеному порядку для вільного обігу;

фактичний контроль — комплекс заходів з визначення фактичних показників обсягу та якості газу, що переміщується через

митний кордон України (перевірка показань газовимірювальних приладів, даних документів обліку обсягів газу та накладення митного забезпечення).

3. Переміщення газу трубопровідним транспортом через митний кордон України здійснюється на підставі оформленої митним органом тимчасової декларації, періодичної митної декларації або зареєстрованої ним вантажної митної декларації.

4. Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності, що здійснюють експортно-імпортні операції з газом або переміщують його транзитом через територію України, декларують газ в Центральній енергетичній митниці або за її погодженням в інших митних органах.

5. Граничний строк прохідного митного транзиту газу, що переміщується трубопровідним транспортом з використанням підземних сховищ газу, становить 60 днів без урахування строку зберігання газу в підземних сховищах.

6. Газ, що переміщується через митний кордон України, перебуває під митним контролем:

під час ввезення — з моменту його фактичного ввезення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення;

під час вивезення — з моменту подання для оформлення документів до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення відповідно до обраного митного режиму і вивезення газу за межі країни;

під час транзиту — з моменту його фактичного ввезення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення та вивезення газу за межі країни.

7. Контроль за відповідністю зазначених у документах відомостей про газ, що переміщується через митний кордон України, його фак-

тичному обсягу та якості здійснюється митним органом шляхом звіряння цих відомостей з документами, на підставі яких проведено фактичний контроль, а також іншими шляхами, передбаченими Митним кодексом України та законами з питань митної справи.

8. Контроль за обсягом газу, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом, здійснюється посадовими особами митних органів, у зоні діяльності яких розташовано пункти приймання-передачі газу, шляхом перевірки відповідності показань газовимірювальних приладів обсягу та якості газу даним, зазначеним в актах приймання-передачі газу перевізниками, сертифікатах (паспортах) якості газу, з проставленням відбитка штампа "під митним контролем" на цих документах.

9. Посадові особи митних органів, що здійснюють митний контроль в пунктах приймання-передачі газу, не пізніше наступного дня після підписання акта приймання-передачі газу перевізниками передають до Центральної енергетичної митниці інформацію про результати контролю за обсягами газу, переміщеного через митний кордон України, за звітний період.

10. Фактичний контроль здійснюється митними органами шляхом перевірки:

актів приймання-передачі газу перевізниками, підписаних у пунктах приймання-передачі газу, розташованих на митній території України, сертифікатів (паспортів) якості газу, звітів про рух газу в підземних сховищах, які подаються перевізниками наступного дня після підписання;

актів приймання-передачі газу перевізниками, підписаних у пунктах приймання-передачі газу, розташованих за межами митної території України, та сертифікатів (паспортів) якості газу, які подаються перевізниками не пізніше 12 числа місяця, що настає за звітним;

актів приймання-передачі газу, підписаних сторонами договору (контракту) про зберігання газу в підземних сховищах і україн-

ським перевізником, які подаються перевізником наступного дня після підписання;

реєстрів обсягів газу, що зберігається в підземних сховищах, які подаються перевізниками наступного дня після підписання загального акта приймання-передачі газу перевізниками;

копій загального акта приймання-передачі газу перевізниками та технічного акта приймання-передачі газу, які подаються перевізниками не пізніше 15 числа місяця, що настає за звітним (оригінали актів подаються не пізніше 20 числа).

Митний контроль газу на території об'єктів газотранспортної системи здійснюється посадовими особами митних органів з додержанням правил перебування на таких об'єктах.

11. Декларування газу здійснюється шляхом подання декларантом:

1) вантажної митної декларації чи тимчасової декларації з наступним поданням вантажної митної декларації або періодичної митної декларації з наступним поданням вантажної митної декларації — у режимі імпорту.

Періодична митна декларація застосовується у разі, коли газ імпортується в рамках міжнародних договорів України, якими встановлено звільнення від обкладення податками і зборами (обов'язковими платежами) при ввезенні газу в Україну, або коли імпортер відповідно до законодавства України має право видавати податковий вексель;

2) вантажної митної декларації або періодичної митної декларації з наступним поданням вантажної митної декларації — у режимі експорту;

3) вантажної митної декларації або періодичної митної декларації з наступним поданням вантажної митної декларації — у режимі транзиту.

12. Для митного оформлення газу на підставі тимчасової декларації подаються такі документи:

тимчасова декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

лист-зобов'язання суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності про подання вантажної митної декларації і необхідних для митного контролю та митного оформлення документів у визначений цим Порядком строк;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

13. Для митного оформлення газу на підставі періодичної митної декларації подаються такі документи:

періодична митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

лист-зобов'язання суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності про подання вантажної митної декларації і необхідних для митного контролю та митного оформлення документів у визначений цим Порядком строк;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

документи, що підтверджують ввезення газу в рамках міжнародних договорів України (для газу, імпортованого в рамках міжнародних договорів України);

документи, що підтверджують право імпортера видавати податковий вексель;

гарантійний лист уповноваженого банку суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності про сплату встановлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів) у визначений цим Порядком строк (крім випадків, коли суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності відповідно до законодавства звільнений від сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) при імпорті та експорті товарів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;
документ, що посвідчує особу декларанта.

14. Для митного оформлення газу на підставі вантажної митної декларації подаються такі документи:

1) у режимі імпорту:
вантажна митна декларація та її електронна версія;
оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);
дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);
акт приймання-передачі газу згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) з відміткою українського перевізника про фактичний обсяг переміщеного газу;
акти приймання-передачі газу перевізниками, підписані в пунктах приймання-передачі газу;
рахунок-фактура (інвойс);
сертифікат про походження газу (для газу, імпортованого в рамках угод про вільну торгівлю);
сертифікат (паспорт) якості газу;
платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);
копія довідки про декларування валютних цінностей;
копії загального акта приймання-передачі газу перевізниками та технічного акта приймання-передачі газу, завірені перевізником;
документ, що посвідчує особу декларанта;
у разі коли оформлялася тимчасова декларація або періодична митна декларація, — її копія;

2) у режимі експорту:
вантажна митна декларація та її електронна версія;
оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);
дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);
дозвіл органу, уповноваженого Кабінетом Міністрів України або визначеного міжнародними договорами України, на реекспорт газу (для газу, імпортованого в рамках міжнародних договорів);

акт приймання-передачі газу згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) з відміткою українського перевізника про фактичний обсяг переміщеного газу;

акти приймання-передачі газу перевізниками, підписані в пунктах приймання-передачі газу;

рахунок-фактура (інвойс);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія вантажної митної декларації на імпорт газу (у разі експорту тим суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності, який попередньо імпортував газ), завірена декларантом;

копії загального акта приймання-передачі газу перевізниками та технічного акта приймання-передачі газу (для експорту попередньо імпортованого газу) з відміткою українського перевізника про фактичний обсяг переміщеного газу;

сертифікат про походження газу (для газу, експортованого в рамках угод про вільну торгівлю);

сертифікат (паспорт) якості газу;

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта;

3) у режимі транзиту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

довідка про вартість газу;

копія загального акта приймання-передачі газу перевізниками;

акти приймання-передачі газу, підписані українським та іноземним перевізниками в пунктах приймання-передачі газу;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

сертифікат (паспорт) якості газу;

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

У разі переміщення газу з використанням підземного сховища митному органу також подаються:

оригінал та копія договору (контракту) на зберігання газу в підземному сховищі;

реєстри обсягів газу, що зберігається в підземному сховищі;

акти приймання-передачі газу, підписані сторонами договору (контракту) про зберігання газу в підземних сховищах і завірені українським перевізником (якщо перевізник-резидент і сторона договору (контракту) — резидент є різними особами).

15. Для митного оформлення газу декларант подає митному органу передбачені Митним кодексом України та цим Порядком документи не пізніше першого дня поставки газу.

Оригінали договору (контракту) на зберігання газу в підземному сховищі та зовнішньоекономічного договору (контракту) після звіряння повертаються митним органом декларанту разом з оформленою тимчасовою декларацією (періодичною митною декларацією, вантажною митною декларацією).

У разі укладення суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності протягом періоду поставки газу зовнішньоекономічного договору (контракту) або внесення змін до цього договору (контракту) тимчасова декларація, періодична митна декларація або вантажна митна декларація може подаватися в інший строк протягом періоду поставки, ніж зазначено в цьому пункті, за умови документального підтвердження перевізником дати початку переміщення газу.

16. Якщо з незалежних від декларанта причин акти приймання-передачі газу, реєстри обсягів газу, що зберігається в підземних сховищах, сертифікати (паспорти) якості газу, рахунки-фактури (інвойси) не можуть бути подані одночасно з вантажною митною декларацією, керівник митного органу дозволяє декларанту за його зверненням подати їх після реєстрації цієї декларації у встановлений митним органом строк, але не пізніше 15 числа місяця, що настає за звітним.

17. У разі коли у зовнішньоекономічному договорі (контракті) передбачається кілька форм розрахунків, партією газу вважаєть-

ся обсяг газу, поставленого на підставі одного акта приймання-передачі протягом періоду поставки, який згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) відповідає одній умові розрахунку. Митні органи можуть приймати акт приймання-передачі такої партії газу та рахунок-фактуру (інвойс) на загальний обсяг газу, поставленого протягом періоду поставки згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом).

18. Якщо у зовнішньоекономічному договорі (контракті) передбачається поставка двох або більше партій газу, митному органу подається нотаріально завірена копія цього договору (контракту). У разі декларування чергової партії газу згідно з тим же зовнішньоекономічним договором (контрактом) його копія не подається.

19. Митний орган того ж дня повідомляє перевізника про оформлення тимчасової декларації або періодичної митної декларації чи про реєстрацію вантажної митної декларації із зазначенням їх реєстраційних номерів, задекларованого обсягу газу, строку поставки, номера зовнішньоекономічного договору (контракту).

Копія тимчасової декларації, періодичної митної декларації або вантажної митної декларації є підставою для поставки газу перевізником.

20. Зміна митного режиму допускається за умови виконання всіх належних процедур щодо заявленого режиму та у разі погодження з Центральною енергетичною митницею.

21. Не пізніше ніж через 15 днів після останнього дня періоду поставки, зазначеного в тимчасовій декларації або періодичній митній декларації, декларант подає митному органу вантажну митну декларацію, оформлену відповідно до зазначеного в цих деклараціях митного режиму.

22. Переміщення природного газу через митний кордон України здійснюється перевізником тільки протягом зазначеного у тимчасовій декларації, періодичній митній декларації або вантажній митній декларації періоду поставки.

23. Якщо переміщення газу на підставі тимчасової декларації, періодичної митної декларації або вантажної митної декларації не відбулося, ці декларації анулюються в установленому Держмитслужбою порядку.

24. У разі переміщення газу в меншому обсязі, ніж зазначено у тимчасовій декларації або періодичній митній декларації, вантажна митна декларація оформляється на фактично переміщений обсяг газу, а у разі його переміщення в меншому обсязі, ніж зазначено у вантажній митній декларації, до цієї декларації вносяться зміни в установленому Держмитслужбою порядку.

25. У разі необхідності внесення до вантажної митної декларації змін, що мають істотне значення для застосування процедур митного контролю газу, впливають на умови оподаткування чи застосування заходів нетарифного регулювання, до митного органу подається нова вантажна митна декларація.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958

Порядок митного контролю та митного оформлення нафти, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом

1. Цей Порядок установлює механізм здійснення митного контролю і митного оформлення нафти під час її переміщення через митний кордон України.

2. Терміни, що вживаються в цьому Порядку, мають таке значення:

акт приймання-передачі нафти перевізниками — товаротранспортний документ, який містить дані про кількість та якість нафти, поставленої протягом доби на підставі одного маршрутного доручення, підписаний перевізниками або перевізником і одержувачем (відправником) і має відбиток штампа "під митним контролем";

акт приймання-передачі нафти згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) — документ, який містить дані про партію нафти, переміщеної через митний кордон України на підставі зовнішньоекономічного договору (контракту), підписаний сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) і має відмітку українського перевізника про фактичний обсяг переміщеної нафти;

партія нафти — обсяг нафти, що переміщується через митний кордон України на підставі одного маршрутного доручення (телеграми, телетайпограми), одного зовнішньоекономічного договору (контракту) і акта (актів) приймання-передачі нафти у строк, що не перевищує одного календарного місяця з початку здійснення поставок;

період поставки — строк, протягом якого здійснюється переміщення нафти через митний кордон України (не більше одного календарного місяця);

пункт приймання-передачі нафти — пункт на території України або за її межами, де здійснюються операції з приймання-передачі, обліку, зберігання нафти, що переміщується через митний кордон України;

тимчасова декларація — письмова заява за встановленою формою, яка подається митному органу особою, уповноваженою на декларування нафти, що переміщується через митний кордон України, і містить відомості про обсяг нафти, мету її переміщення, інші дані, потрібні для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, на підставі якої нафта пропускається через митний кордон України у спрощеному порядку для вільного обігу;

фактичний контроль — комплекс заходів з визначення фактичних показників обсягу та якості нафти, що переміщується через митний кордон України (перевірка показань вимірювальних приладів, даних документів обліку обсягу нафти та накладення митного забезпечення, проведення контрольних замірів, відбирання проб нафти).

3. Переміщення нафти трубопровідним транспортом через митний кордон України здійснюється на підставі оформленої митним органом тимчасової декларації або зареєстрованої ним вантажної митної декларації.

4. Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності, що здійснюють експортно-імпортні операції з нафтою або переміщують її транзитом через територію України, декларують нафту в Центральній енергетичній митниці або за її погодженням в інших митних органах.

Митне оформлення в режимах імпорту і транзиту нафти, що перевантажується на залізничний, автомобільний чи морський транспорт, здійснюється Центральною енергетичною митницею

або за її погодженням митним органом, у зоні діяльності якого розташовано пункт перевантаження.

5. Нафта, що переміщується через митний кордон України, перебуває під митним контролем:

під час ввезення — з моменту її фактичного ввезення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення;

під час вивезення — з моменту подання для оформлення документів до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення відповідно до обраного митного режиму і вивезення нафти за межі країни;

під час транзиту — з моменту її фактичного ввезення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення і вивезення нафти за межі країни.

6. Контроль за відповідністю зазначених у документах відомостей про нафту, що переміщується через митний кордон України, її фактичному обсягу та якості здійснюється митним органом шляхом звіряння цих відомостей з документами, на підставі яких проведено фактичний контроль, а також іншими шляхами, передбаченими Митним кодексом України та законами з питань митної справи.

7. Переміщення нафти через митний кордон України здійснюється перевізником тільки протягом зазначеного в тимчасовій декларації або вантажній митній декларації періоду поставки партії нафти.

8. Декларування нафти здійснюється шляхом подання декларантом митному органу вантажної митної декларації або тимчасової декларації з наступним поданням вантажної митної декларації.

9. Для митного оформлення нафти на підставі тимчасової декларації подаються такі документи:

тимчасова декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

маршрутне доручення (телеграма, телетайпограма) про переміщення нафти, зареєстроване перевізником;

лист-зобов'язання про подання вантажної митної декларації і необхідних для митного оформлення нафти документів у визначений цим Порядком строк;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

сертифікат про походження нафти (для нафти, імпортованої в рамках угод про вільну торгівлю);

рахунок-фактура (інвойс) на партію нафти (у разі транзиту не подається);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

10. Для митного оформлення нафти на підставі вантажної митної декларації подаються такі документи:

1) у режимі імпорту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

маршрутне доручення (телеграма, телетайпограма) про переміщення нафти, зареєстроване перевізником;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

рахунок-фактура (інвойс) на партію нафти;

акт приймання-передачі нафти згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

акт приймання-передачі нафти, підписаний перевізником і одержувачем;

сертифікат про походження нафти (для нафти, імпортованої в рамках угод про вільну торгівлю);

сертифікат (паспорт) якості на партію нафти;

копія довідки про декларування валютних цінностей;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

документ, що посвідчує особу декларанта;

у разі коли оформлялася тимчасова декларація, — її копія;

2) у режимі експорту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

маршрутне доручення (телеграма, телетайпограма) про переміщення нафти, зареєстроване перевізником;

акт приймання-передачі нафти згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

акт приймання-передачі нафти, підписаний відправником і перевізником;

акт приймання-передачі нафти, підписаний українським та іноземним перевізниками в пункті приймання-передачі нафти;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

дозвіл органу, уповноваженого Кабінетом Міністрів України або визначеного міжнародними договорами України, на реекспорт нафти (для нафти, імпортованої в рамках міжнародних договорів);

копія вантажної митної декларації на імпорт нафти (для експорту попередньо імпортованої нафти), завірена декларантом;

сертифікат (паспорт) якості на партію нафти (у разі потреби);

сертифікат про походження нафти (для нафти, експортованої в рамках угод про вільну торгівлю);

рахунок-фактура (інвойс) на партію нафти;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта;

3) у режимі транзиту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту) з надання послуг на транспортування нафти;

маршрутне доручення (телеграма, телетайпограма) про переміщення нафти, зареєстроване перевізником;

акт приймання-передачі нафти, підписаний українським та іноземним перевізниками у пункті приймання-передачі нафти в систему магістральних трубопроводів України;

акт приймання-передачі нафти, підписаний українським та іноземним перевізниками або українським перевізником та одержувачем нафти в пункті приймання-передачі нафти із системи магістральних трубопроводів України;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

документ, що посвідчує особу декларанта.

11. Для митного оформлення партії нафти декларант подає митному органу передбачені Митним кодексом України та цим Порядком документи не пізніше першого дня поставки нафти.

Оригінал зовнішньоекономічного договору (контракту) після звіряння повертається митним органом декларанту разом з оформленою тимчасовою декларацією (вантажною митною декларацією).

У разі укладення суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності України протягом періоду поставки нафти зовнішньоекономічного договору (контракту) або внесення змін до діючого договору (контракту) тимчасова декларація (вантажна митна декларація) може подаватися для оформлення в інший строк протягом періоду поставки, ніж визначено в цьому пункті, за умови документального підтвердження перевізником дати початку переміщення нафти.

Якщо у зовнішньоекономічному договорі (контракті) передбачається поставка двох або більше партій нафти, митному органу подається нотаріально завірена копія цього договору (контракту). У разі декларування чергової партії нафти згідно з тим же зовнішньоекономічним договором (контрактом) його копія не подається.

12. Якщо з незалежних від декларанта причин акти приймання-передачі і сертифікати (паспорти) якості на партію нафти не можуть бути подані одночасно з вантажною митною декларацією,

керівник митного органу дозволяє декларанту за його зверненням подати їх після реєстрації цієї декларації у встановлений митним органом строк, але не пізніше 15 числа місяця, що настає за звітним.

13. У разі коли у зовнішньоекономічному договорі (контракті) передбачається кілька форм розрахунків, партією нафти вважається обсяг нафти, поставленої на підставі одного акта приймання-передачі протягом одного календарного місяця, який згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) відповідає одній умові розрахунків. Митні органи можуть приймати акт приймання-передачі такої партії нафти та рахунок-фактуру (інвойс) на загальний обсяг нафти, поставленої протягом періоду поставки згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом).

14. Митний орган того ж дня повідомляє перевізника про оформлення тимчасової декларації або реєстрацію вантажної митної декларації із зазначенням їх реєстраційних номерів, задекларованого обсягу нафти, строку поставки, номера зовнішньоекономічного договору (контракту).

Копія тимчасової декларації або вантажної митної декларації є підставою для поставки нафти перевізником.

15. Зміна митного режиму допускається за умови виконання всіх належних процедур щодо заявленого режиму та у разі погодження з Центральною енергетичною митницею.

16. Під час митного оформлення нафти, перевантаженої з трубопровідного транспорту на залізничний, автомобільний або морський, крім документів, визначених цим Порядком, митному органу подаються документи, визначені нормативно-правовими актами Держмитслужби з питань митного контролю та митного оформлення для відповідного виду транспорту.

17. Якщо переміщення нафти на підставі тимчасової декларації або вантажної митної декларації не відбулося, ці декларації анулюються у встановленому Держмитслужбою порядку.

18. У разі переміщення нафти в меншому обсязі, ніж зазначено у тимчасовій декларації, вантажна митна декларація оформляється на фактично переміщений обсяг нафти, а у разі її переміщення в меншому обсязі, ніж зазначено у вантажній митній декларації, до цієї декларації вносяться зміни в установленому Держмитслужбою порядку.

19. У разі необхідності внесення до вантажної митної декларації змін, що мають істотне значення для застосування процедур митного контролю нафти, впливають на умови оподаткування чи застосування заходів нетарифного регулювання, до митного органу подається нова вантажна митна декларація.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958

Порядок митного контролю та митного оформлення нафтопродуктів, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом

1. Цей Порядок установлює механізм здійснення митного контролю і митного оформлення нафтопродуктів під час їх переміщення через митний кордон України.

2. Терміни, що вживаються в цьому Порядку, мають таке значення:

акт приймання-передачі нафтопродуктів перевізниками — товаротранспортний документ, який містить дані про обсяг нафтопродуктів, переміщених через митний кордон України протягом одного календарного місяця на підставі однієї маршрутної телеграми (телетайпограми) та одного зовнішньоекономічного договору (контракту), підписаний українським перевізником і одержувачем (відправником) або іноземним та українським перевізниками і має відбиток штампа "під митним контролем";

акт приймання-передачі нафтопродуктів згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) — документ, який містить дані про обсяг нафтопродуктів, переміщених через митний кордон України протягом одного календарного місяця на підставі однієї маршрутної телеграми (телетайпограми) та одного зовнішньоекономічного договору (контракту), підписаний сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) і має відмітку українського перевізника про фактичний обсяг переміщених нафтопродуктів;

акт приймання-передачі нафтопродуктів у резервуари та з резервуарів перевізника — товаротранспортний документ, який містить дані про обсяги нафтопродуктів, переміщених у резерву-

ари та з резервуарів перевізника протягом одного календарного місяця на підставі однієї маршрутної телеграми (телетайпограми) та одного зовнішньоекономічного договору (контракту), підписаний українським перевізником;

партія нафтопродуктів — обсяг нафтопродуктів, що переміщуються через митний кордон України протягом одного календарного місяця на підставі однієї маршрутної телеграми (телетайпограми), одного зовнішньоекономічного договору (контракту) і акта (актів) приймання-передачі нафтопродуктів перевізниками;

період поставки — строк, протягом якого здійснюється переміщення нафтопродуктів через митний кордон України (не більше одного календарного місяця);

тимчасова декларація — письмова заява за встановленою формою, яка подається митному органу особою, уповноваженою на декларування нафтопродуктів, що переміщуються через митний кордон України, і містить відомості про обсяг нафтопродуктів, мету їх переміщення, інші дані, потрібні для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, на підставі якої нафтопродукти пропускаються через митний кордон України у спрощеному порядку для вільного обігу;

фактичний контроль — комплекс заходів з визначення фактичних показників обсягу та якості нафтопродуктів, що переміщуються через митний кордон України (перевірка показань вимірювальних приладів, даних документів обліку обсягу нафтопродуктів та накладення митного забезпечення, проведення контрольних замірів, відбирання проб нафтопродуктів).

3. Переміщення нафтопродуктів трубопровідним транспортом через митний кордон України здійснюється на підставі оформленої митним органом тимчасової декларації або зареєстрованої ним вантажної митної декларації.

4. Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності, що здійснюють експортно-імпортні операції з нафтопродуктами або переміщують

їх транзитом через територію України, декларують нафтопродукти в Центральній енергетичній митниці або за її погодженням в інших митних органах.

Митне оформлення нафтопродуктів, що перевантажуються на залізничний, автомобільний чи морський транспорт, здійснюється Центральною енергетичною митницею або за її погодженням митним органом, у зоні діяльності якого розташовано пункт перевантаження.

5. Нафтопродукти, що переміщуються через митний кордон України, перебувають під митним контролем:

під час ввезення — з моменту їх фактичного ввезення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення;

під час вивезення — з моменту подання для оформлення документів до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення відповідно до обраного митного режиму і вивезення нафтопродуктів за межі країни;

під час транзиту — з моменту їх фактичного ввезення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення та вивезення нафтопродуктів за межі країни.

6. Контроль за відповідністю зазначених у документах відомостей про нафтопродукти, що переміщуються через митний кордон України, їх фактичному обсягу та якості здійснюється митним органом шляхом звіряння цих відомостей з документами, на підставі яких проведено фактичний контроль, а також іншими шляхами, передбаченими Митним кодексом України та законами з питань митної справи.

7. Переміщення нафтопродуктів через митний кордон України здійснюється перевізником тільки протягом зазначеного в тимчасовій декларації або вантажній митній декларації періоду поставки партії нафтопродуктів.

8. Декларування нафтопродуктів здійснюється шляхом подання декларантом митному органу вантажної митної декларації або тимчасової декларації з наступним поданням вантажної митної декларації.

9. Для митного оформлення нафтопродуктів на підставі тимчасової декларації подаються такі документи:

тимчасова декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

маршрутна телеграма (телетайпограма) про переміщення нафтопродуктів, зареєстрована перевізником;

лист-зобов'язання про подання вантажної митної декларації і необхідних для митного оформлення нафтопродуктів документів у визначений цим Порядком строк;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

сертифікат про походження нафтопродуктів (для нафтопродуктів, переміщуваних в рамках угод про вільну торгівлю);

рахунок-фактура (інвойс) на партію нафтопродуктів;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

10. Для митного оформлення нафтопродуктів на підставі вантажної митної декларації подаються такі документи:

1) у режимі імпорту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

рахунок-фактура (інвойс) на партію нафтопродуктів;

акт приймання-передачі нафтопродуктів згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

акт приймання-передачі нафтопродуктів, підписаний українським та іноземним перевізниками в пункті приймання-передачі нафтопродуктів;

акт приймання-передачі нафтопродуктів у резервуари перевізника, складений українським перевізником, якщо пунктом призначення є резервуари перевізника;

акт приймання-передачі нафтопродуктів, підписаний українським перевізником та одержувачем, або інший документ, що в установленому законодавством порядку підтверджує виконання перевізником своїх зобов'язань;

маршрутна телеграма (телетайпограма) про переміщення нафтопродуктів, зареєстрована перевізником;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

сертифікат про походження нафтопродуктів (для нафтопродуктів, імпортованих в рамках угод про вільну торгівлю);

сертифікат (паспорт) якості на партію нафтопродуктів;

копія довідки про декларування валютних цінностей;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

документ, що посвідчує особу декларанта;

2) у режимі експорту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

маршрутна телеграма (телетайпограма) про переміщення нафтопродуктів, зареєстрована перевізником;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

акт приймання-передачі нафтопродуктів згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

акт приймання-передачі нафтопродуктів перевізниками, підписаний відправником і українським перевізником;

акт приймання-передачі нафтопродуктів, підписаний українським та іноземним перевізниками у пункті передачі нафтопродуктів;

дозвіл органу, уповноваженого Кабінетом Міністрів України або визначеного міжнародними договорами України, на реекспорт (для нафтопродуктів, імпортованих в рамках міжнародних договорів);

копія вантажної митної декларації на імпорт нафтопродуктів (для експорту попередньо імпортованих нафтопродуктів), завірена декларантом;

сертифікат (паспорт) якості на партію нафтопродуктів (у разі потреби);

сертифікат про походження нафтопродуктів (для нафтопродуктів, експортованих в рамках угод про вільну торгівлю);

рахунок-фактура (інвойс) на партію нафтопродуктів;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта;

3) у режимі транзиту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

маршрутна телеграма (телетайпограма) про переміщення нафтопродуктів, зареєстрована перевізником;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

акт приймання-передачі нафтопродуктів у резервуари перевізника, складений українським перевізником (у разі приймання та вимірювання нафтопродуктів із застосуванням резервуарів перевізника);

акт приймання-передачі нафтопродуктів з резервуарів перевізника, підписаний українським перевізником (у разі приймання та вимірювання нафтопродуктів із застосуванням резервуарів перевізника);

акти приймання-передачі нафтопродуктів, підписані українським та іноземним перевізниками або українськими перевізником і одержувачем в пунктах приймання-передачі нафтопродуктів;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

документ, що посвідчує особу декларанта.

11. Для митного оформлення партії нафтопродуктів декларант подає митному органу передбачені Митним кодексом України та цим Порядком документи не пізніше першого дня поставки цієї партії.

Оригінал зовнішньоекономічного договору (контракту) після звіряння повертається митним органом декларанту разом з

оформленою тимчасовою декларацією (вантажною митною декларацією).

12. Якщо з незалежних від декларанта причин акти приймання-передачі і сертифікати (паспорти) якості нафтопродуктів не можуть бути подані одночасно з вантажною митною декларацією, керівник митного органу дозволяє декларанту за його зверненням подати їх після реєстрації цієї декларації у строк, що не перевищує 15 днів після останнього дня періоду поставки, зазначеного у декларації.

13. У разі коли у зовнішньоекономічному договорі (контракті) передбачається кілька форм розрахунків, партією нафтопродуктів вважається обсяг нафтопродуктів, поставлених на підставі одного акта приймання-передачі протягом одного календарного місяця, який згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) відповідає одній умові розрахунку. Митні органи можуть приймати акт приймання-передачі такої партії нафтопродуктів та рахунок-фактуру (інвойс) на загальний обсяг нафтопродуктів, поставлених протягом періоду поставки згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом).

14. Митний орган того ж дня повідомляє перевізника про оформлення тимчасової декларації або реєстрацію вантажної митної декларації із зазначенням їх реєстраційних номерів, задекларованого обсягу нафтопродуктів, строку поставки, номера зовнішньоекономічного договору (контракту).

Копія тимчасової декларації або вантажної митної декларації є підставою для поставки нафтопродуктів перевізником.

15. Зміна митного режиму допускається за умови виконання всіх належних процедур згідно із заявленим режимом та у разі погодження з Центральною енергетичною митницею.

16. Під час митного оформлення нафтопродуктів, перевантажених з трубопровідного транспорту на залізничний, автомобільний або морський, крім документів, визначених цим Порядком, мит-

ному органу подаються документи, визначені нормативно-правовими актами Держмитслужби з питань митного контролю та митного оформлення для відповідного виду транспорту.

17. Якщо переміщення нафтопродуктів на підставі тимчасової декларації або вантажної митної декларації не відбулося, ці декларації анулюються в установленому Держмитслужбою порядку.

18. У разі переміщення нафтопродуктів в меншому обсязі, ніж зазначено у тимчасовій декларації, вантажна митна декларація оформляється на фактично переміщений обсяг нафтопродуктів, а у разі їх переміщення в меншому обсязі, ніж зазначено у вантажній митній декларації, до цієї декларації вносяться зміни в установленому Держмитслужбою порядку.

19. У разі необхідності внесення до вантажної митної декларації змін, що мають істотне значення для застосування процедур митного контролю нафтопродуктів, впливають на умови оподаткування чи застосування заходів нетарифного регулювання, до митного органу подається нова вантажна митна декларація.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958

Порядок митного контролю та митного оформлення етилену, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом

1. Цей Порядок установлює механізм здійснення митного контролю і митного оформлення етилену під час його переміщення через митний кордон України.

2. Терміни, що вживаються в цьому Порядку, мають таке значення:

акт приймання-передачі етилену перевізниками — товаротранспортний документ, який містить дані про обсяг етилену, переміщеного через митний кордон України протягом одного календарного місяця (декади) на підставі зовнішньоекономічного договору (контракту), та показання вимірювальних приладів за звітний період, підписаний українським та іноземним перевізниками (або іноземним одержувачем) і має відбиток штампа "під митним контролем";

акт приймання-передачі етилену згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) — документ, який містить дані про обсяг етилену, переміщеного через митний кордон України протягом одного календарного місяця (декади) на підставі зовнішньоекономічного договору (контракту) та показання вимірювальних приладів за звітний період, підписаний сторонами зовнішньоекономічного договору (контакту) і має відмітку українського перевізника про фактичний обсяг переміщеного етилену;

партія етилену — обсяг етилену, що переміщується через митний кордон України протягом одного календарного місяця на підставі одного зовнішньоекономічного договору (контракту);

період поставки — строк, протягом якого етилен переміщується через митний кордон України (не більше одного календарного місяця);

фактичний контроль — комплекс заходів з визначення фактичних показників обсягу та якості етилену, що переміщується через митний кордон України (перевірка показань вимірювальних приладів, даних документів обліку обсягу етилену та накладення митного забезпечення).

3. Суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності, що здійснює експортні операції з етиленом, декларує його в митному органі, у зоні діяльності якого розташовано підприємство з виробництва етилену.

4. Переміщення етилену трубопровідним транспортом через митний кордон України здійснюється на підставі зареєстрованої митним органом вантажної митної декларації.

5. Етилен, що вивозиться за межі митної території України, перебуває під митним контролем з моменту подання для оформлення документів до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення відповідно до обраного митного режиму та перетину етиленом митного кордону України.

6. Митний контроль етилену, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом, здійснюється у пункті обліку етилену, розташованому в с. Береги Берегівського району Закарпатської області.

7. Контроль за відповідністю зазначених у документах відомостей про етилен, що переміщується через митний кордон України, його фактичному обсягу здійснюється митним органом у зонах митного контролю шляхом звіряння цих відомостей з документами, на підставі яких проведено фактичний контроль, а також іншими шляхами, передбаченими Митним кодексом України та законами з питань митної справи.

8. Фактичний контроль здійснюється посадовими особами митних органів у присутності представників підприємства, що переміщує або зберігає етилен, шляхом перевірки:

актів приймання-передачі етилену перевізниками, які подаються не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним (у випадках, коли такі акти оформляються);

актів приймання-передачі етилену згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом), які подаються не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним.

9. Для митного оформлення етилену, що переміщується через митний кордон України у режимі експорту, декларант не пізніше першого дня поставки етилену подає митному органу такі документи:

вантажну митну декларацію та її електронну версію;

оригінал та копію зовнішньоекономічного договору (контракту);

оригінал та копію договору, укладеного з перевізником, якщо суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності та перевізник є різними особами;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

акт приймання-передачі етилену згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

акт приймання-передачі етилену перевізниками, якщо суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності та перевізник є різними особами;

рахунок-фактуру (інвойс);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копію довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

Якщо у зовнішньоекономічному договорі (контракті) установлено декадний період поставки, вантажна митна декларація може подаватися до оформлення в інший строк, ніж визначено в цьому пункті, за умови документального підтвердження перевізником дати початку переміщення етилену.

Оригінал зовнішньоекономічного договору (контракту) після звіряння повертається митним органом декларанту разом з оформленою вантажною митною декларацією.

10. Якщо з незалежних від декларанта причин акти приймання-передачі етилену не можуть бути подані одночасно з вантажною митною декларацією, керівник митного органу дозволяє декларанту за його зверненням подати їх після реєстрації цієї декларації протягом 15 днів після останнього дня періоду поставки етилену, зазначеного у вантажній митній декларації.

11. У разі коли у зовнішньоекономічному договорі (контракті) передбачено кілька форм розрахунків, партією етилену вважається обсяг етилену, поставлений на підставі одного акта приймання-передачі протягом одного календарного місяця (декади), який згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) відповідає одній умові розрахунку. Митні органи можуть приймати акт приймання-передачі такої партії етилену та рахунок-фактуру (інвойс) на загальний обсяг етилену, поставленого протягом періоду поставки згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом).

12. Переміщення етилену через митний кордон України здійснюється перевізником тільки протягом зазначеного у вантажній митній декларації періоду поставки.

13. Митний орган протягом доби повідомляє перевізника про реєстрацію вантажної митної декларації із зазначенням її реєстраційного номера, обсягу етилену, строку поставки, номера зовнішньоекономічного договору (контракту).

Копія вантажної митної декларації є підставою для поставки етилену перевізником.

14. У разі переміщення етилену в меншому обсязі, ніж зазначено у вантажній митній декларації, до цієї декларації вносяться зміни в установленому Держмитслужбою порядку.

15. У разі необхідності внесення до вантажної митної декларації змін, що мають істотне значення для застосування процедур митного контролю етилену, впливають на умови оподаткування чи застосування заходів нетарифного регулювання, до митного органу подається нова вантажна митна декларація.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958

Порядок митного контролю та митного оформлення аміаку, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом

1. Цей Порядок установлює механізм здійснення митного контролю і митного оформлення аміаку під час його переміщення через митний кордон України.

2. Терміни, що вживаються в цьому Порядку, мають таке значення:

акт приймання-передачі аміаку перевізниками — товаротранспортний документ, який містить дані про обсяг аміаку, переміщеного через митний кордон України протягом одного календарного місяця на підставі зовнішньоекономічного договору (контракту), підписаний відправником (одержувачем) або іноземним перевізником та українським перевізником і має відбиток штампа "під митним контролем";

акт приймання-передачі аміаку згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) — документ, який містить дані про обсяг аміаку, переміщеного через митний кордон України протягом одного календарного місяця на підставі зовнішньоекономічного договору (контракту), підписаний сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) і має відмітку українського перевізника про фактичний обсяг переміщеного аміаку;

партія аміаку — обсяг аміаку, що переміщується через митний кордон України на підставі одного зовнішньоекономічного договору (контракту) і одного акта приймання-передачі аміаку перевізниками у строк, що не перевищує одного календарного місяця;

період поставки — строк, протягом якого аміак переміщується через митний кордон України (не більше одного календарного місяця);

пункт обліку — насосна станція, розподільна станція або кінцева станція аміакопроводу, обладнана вимірювальними приладами, на якій здійснюється облік обсягу аміаку для проведення взаєморозрахунків між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності;

тижневий акт приймання-передачі аміаку перевізниками — товаротранспортний документ, що містить дані про обсяг аміаку, переміщеного через митний кордон України протягом тижня на підставі зовнішньоекономічного договору (контракту), підписаний відправником (одержувачем) та українським перевізником;

тимчасова декларація — письмова заява за встановленою формою, яка подається митному органу особою, уповноваженою на декларування аміаку, що переміщується через митний кордон України, і містить відомості про обсяг аміаку, мету його переміщення, інші дані, потрібні для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, на підставі якої аміак пропускається через митний кордон України в спрощеному порядку для вільного обігу;

фактичний контроль — комплекс заходів з визначення фактичних показників обсягу та якості аміаку, що переміщується через митний кордон України (перевірка показань вимірювальних приладів, даних документів обліку обсягу аміаку та накладення митного забезпечення).

3. Переміщення аміаку трубопровідним транспортом через митний кордон України здійснюється на підставі оформленої митним органом тимчасової декларації або зареєстрованої ним вантажної митної декларації.

4. Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності, що здійснюють експортно-імпортні операції з аміаком або переміщують його транзитом через територію України, декларують аміак у Центральній

енергетичній митниці або за її погодженням в інших митних органах.

Митне оформлення аміаку, що перевантажується на залізничний, автомобільний чи морський транспорт, здійснюється Центральною енергетичною митницею або за її погодженням іншими митними органами.

5. Аміак, що переміщується через митний кордон України, перебуває під митним контролем:

під час ввезення — з моменту його фактичного ввезення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення;

під час вивезення — з моменту подання для оформлення документів до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення відповідно до обраного митного режиму і вивезення аміаку за межі України;

під час транзиту — з моменту його фактичного ввезення на митну територію України до моменту здійснення в повному обсязі митного оформлення і вивезення аміаку за межі України.

6. Контроль за відповідністю зазначених у документах відомостей про аміак, що переміщується через митний кордон України, його фактичному обсягу та якості здійснюється митним органом шляхом звіряння цих відомостей з документами, на підставі яких проведено фактичний контроль, а також іншими шляхами, передбаченими Митним кодексом України та законами з питань митної справи.

7. Контроль за обсягом аміаку, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом, здійснюється митними органами, у зоні діяльності яких розташовано пункти обліку.

8. Фактичний контроль здійснюється митними органами шляхом перевірки:

копій тижневих актів приймання-передачі аміаку перевізниками, підписаних у пунктах обліку, розташованих на митній території України, які подаються перевізниками наступного дня після їх оформлення;

копій актів приймання-передачі аміаку перевізниками, які подаються ними не пізніше 6 числа місяця, що настає за звітним (якщо перевізник країни відправлення і України, відправник і одержувач не беруть участі в підписанні акта приймання-передачі аміаку згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом));

тижневих актів приймання-передачі аміаку перевізниками, які подаються ними не пізніше 5 дня тижня, що настає за звітним;

актів приймання-передачі аміаку перевізниками, які подаються ними не пізніше останнього числа місяця, що настає за звітним (якщо перевізник країни відправлення і України, відправник і одержувач не беруть участі в підписанні акта приймання-передачі аміаку згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом)).

9. Декларування аміаку здійснюється шляхом подання декларантом вантажної митної декларації або тимчасової декларації з наступним поданням вантажної митної декларації.

10. Для митного оформлення аміаку на підставі тимчасової декларації подаються такі документи:

тимчасова декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

оригінал та копія договору, укладеного з перевізником, якщо суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності і перевізник є різними особами;

лист-зобов'язання про подання вантажної митної декларації і необхідних для митного оформлення аміаку документів у визначений цим Порядком строк;

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

сертифікат про походження аміаку (для аміаку, переміщуваного в рамках угод про вільну торгівлю);

рахунок-фактура (інвойс);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта.

11. Для митного оформлення аміаку на підставі вантажної митної декларації подаються такі документи:

1) у режимі імпорту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

рахунок-фактура (інвойс);

акт приймання-передачі аміаку згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

копія акта приймання-передачі аміаку перевізниками, підписаного іноземним та українським перевізниками, відправником та одержувачем (якщо перевізник країни відправлення і України, відправник і одержувач не беруть участі в підписанні акта приймання-передачі аміаку згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

сертифікат про походження аміаку (для аміаку, імпортованого в рамках угод про вільну торгівлю);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта;

2) у режимі експорту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

акт приймання-передачі аміаку згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

копія акта приймання-передачі аміаку перевізниками, підписаного відправником та перевізником (якщо перевізник України та відправник не беруть участі в підписанні акта приймання-пере-

дачі аміаку згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом);

дозволи (ліцензії) органів державної влади (у випадках, визначених законами);

дозвіл органу, уповноваженого Кабінетом Міністрів України або визначеного міжнародними договорами України, на реекспорт аміаку (для аміаку, імпортованого у рамках міжнародних договорів);

копія вантажної митної декларації на імпорт аміаку (для експорту попередньо імпортованого аміаку), завірена декларантом;

сертифікат про походження аміаку (для аміаку, експортованого в рамках угод про вільну торгівлю);

рахунок-фактура (інвойс);

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

копія довідки про декларування валютних цінностей;

документ, що посвідчує особу декларанта;

3) у режимі транзиту:

вантажна митна декларація та її електронна версія;

оригінал та копія зовнішньоекономічного договору (контракту);

дозвіл (ліцензія) органу державної влади (у випадках, визначених законами);

копія акта приймання-передачі аміаку перевізниками, підписаного іноземним та українським перевізниками і відправником (одержувачем);

довідка про ціну аміаку;

платіжне доручення на загальну суму всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів);

документ, що посвідчує особу декларанта.

12. Для митного оформлення аміаку декларант подає митному органу передбачені Митним кодексом України та цим Порядком документи не пізніше першого дня поставки аміаку.

Оригінал зовнішньоекономічного договору (контракту) після звіряння повертається митним органом декларанту разом з оформленою тимчасовою декларацією (вантажною митною декларацією).

13. Якщо з незалежних від декларанта причин акти приймання-передачі і сертифікати про походження аміаку не можуть бути подані одночасно з вантажною митною декларацією, керівник митного органу дозволяє декларанту за його зверненням подати їх після реєстрації цієї декларації у строк, що не перевищує 15 днів після останнього дня періоду поставки, зазначеного в декларації.

14. У разі коли у зовнішньоекономічному договорі (контракті) передбачається кілька форм розрахунків, партією аміаку вважається обсяг аміаку, поставленого на підставі одного акта приймання-передачі протягом одного календарного місяця, який згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом) відповідає одній умові розрахунку. Митні органи можуть приймати акт приймання-передачі такої партії аміаку та рахунок-фактуру (інвойс) на загальний обсяг аміаку, поставленого протягом періоду поставки згідно із зовнішньоекономічним договором (контрактом).

15. Переміщення аміаку через митний кордон України здійснюється перевізником тільки протягом зазначеного в тимчасовій декларації або вантажній митній декларації періоду поставки.

16. Митний орган протягом доби повідомляє перевізника про оформлення тимчасової декларації або реєстрацію вантажної митної декларації із зазначенням їх реєстраційних номерів, обсягів аміаку, строку поставки, номера зовнішньоекономічного договору (контракту).

Копія тимчасової декларації або вантажної митної декларації є підставою для поставки аміаку перевізником.

17. Зміна митного режиму допускається за умови виконання всіх належних процедур щодо заявленого режиму та у разі погодження з Центральною енергетичною митницею.

18. Не пізніше ніж через 15 днів після останнього дня періоду поставки, зазначеного в тимчасовій декларації, декларант подає митному органу вантажну митну декларацію, оформлену відповідно до заявленого в тимчасовій декларації митного режиму.

19. Під час митного оформлення аміаку, перевантаженого з трубопровідного транспорту на залізничний, автомобільний або морський, крім документів, визначених цим Порядком, митному органу подаються документи, визначені відповідними нормативно-правовими актами Держмитслужби з питань митного контролю та митного оформлення для відповідного виду транспорту.

20. Якщо переміщення аміаку на підставі тимчасової декларації або вантажної митної декларації не відбулося, ці декларації анулюються в установленому Держмитслужбою порядку.

21. У разі переміщення аміаку в меншому обсязі, ніж зазначено у тимчасовій декларації, вантажна митна декларація оформляється на фактично переміщений обсяг аміаку, а у разі його переміщення в меншому обсязі, ніж зазначено у вантажній митній декларації, до цієї декларації вносяться зміни в установленому Держмитслужбою порядку.

22. У разі необхідності внесення до вантажної митної декларації змін, що мають істотне значення для застосування процедур митного контролю аміаку, впливають на умови оподаткування чи застосування заходів нетарифного регулювання, до митного органу подається нова вантажна митна декларація.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958

Перелік місць митного контролю природного газу, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом

Місце митного контролю	Місцезнаходження
Газовимірювальна станція "Дроздовичі"	с. Вілюничі Старосамбірського району Львівської області
Газовимірювальна станція "Ужгород"	с. Часлівці Ужгородського району Закарпатської області
Газовимірювальна станція "Берегове"	м. Берегове Закарпатської області
Газовимірювальна станція "Орловка"	с. Новосільське Ренійського району Одеської області
Пункт вимірювання витрат газу "Ізварине"	смт Ізварине Краснодонського району Луганської області
Газовимірювальна станція "Олексіївка"	с. Олексіївка Сокирянського району Чернівецької області
Газовимірювальна станція "Ананьїв"	м. Ананьїв Одеської області
Газовимірювальна станція "Гребеники"	с. Гребеники Великомихайлівського району Одеської області
Газовимірювальна станція "Текове"	с. Текове Виноградівського району Закарпатської області

Газорозподільна станція “Білопілля”	м. Білопілля Сумської області
Пункт вимірювання витрат газу с. Пархоменко	с. Пархоменко Краснодонського району Луганської області
Підземне сховище газу “Більче Волицько-Угерське”	м. Стрий Львівської області, вул. Сколівська, 3, Стрийське виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Угерське (XIV—XV)”	— “ —
Підземне сховище газу “Дашавське”	смт Дашава Стрийського району Львівської області, Дашавське виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Опорівське”	с. Опори Дрогобицького району Львівської області, Опорівське виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Богородчанське”	смт Богородчани Івано-Франківської області, а/с 77, Богородчанське виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Солохівське”	с. Водяна Балка Диканського району Полтавської області, Солохівське виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Олишівське”	смт Олишівка Чернігівської області, вул. Комсомольська, 37, Олишівське виробниче управління підземного зберігання газу

Підземне сховище газу “Червонопартизанське”	с. Мрин Носівського району Чернігівської області, Мринське виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Кегичівське”	смт Кегичівка Харківської області, Кегичівське виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Пролетарське”	с-ще Пролетарське Магдалинівського району Дніпропетровської області, Пролетарське виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Червонопопівське”	м. Сєвєродонецьк Луганської області, Сєвєродонецьке виробниче управління підземного зберігання газу
Підземне сховище газу “Вергунське”	— “ —
Підземне сховище газу “Глібівське”	с. Красна Поляна Чорноморського району Автономної Республіки Крим, Глібівське виробниче управління підземного зберігання газу

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958

Перелік місць митного контролю нафти, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом

Місце митного контролю	Місцезнаходження
Приймально-здавальна дільниця "Кременчук" ВАТ "Укртатнафта", система вимірювання кількості та контролю якості нафти № 466-1	м. Кременчук Полтавської області
Приймально-здавальна дільниця "Кременчук" ВАТ "Укртатнафта", система вимірювання кількості та контролю якості нафти № 466-2	— " —
Приймально-здавальна дільниця "Лисичанськ" нафтоперекачувальної станції Лисичанського районного управління ВАТ "Укртранснафта", система вимірювання кількості та контролю якості нафти № 459	м. Лисичанськ Луганської області
Приймально-здавальна дільниця "Лисичанськ" нафтоперекачувальної станції Лисичанського районного управління ВАТ "Укртранснафта", система вимірювання кількості та контролю якості нафти № 930	— " —
Приймально-здавальна дільниця "Одеса" Одеського районного управління ВАТ "Укртранснафта", система вимірювання кількості та контролю якості нафти № 490	м. Одеса

Приймально-здавальна дільниця “Одеса” Одеського районного управління ВАТ “Укртранснафта”, система вимірювання кількості та контролю якості нафти № 704	— “ —
Приймально-здавальна дільниця “Херсон” ВАТ “Херсоннафтопереробка”, система вимірювання кількості та контролю якості нафти № 467	м. Херсон
Приймально-здавальна дільниця “Дрогобич” Дрогобицького районного управління ВАТ “Укртранснафта” (облік за резервуарами ВАТ “Укртранснафта”)	м. Дрогобич Львівської області
Лінійно-виробнича диспетчерська станція “Броди” (облік за залізничними цистернами)	м. Броди Львівської області
Нафтовий термінал “Південний” філії “Магістральні нафтопроводи “Дружба” ВАТ “Укртранснафта” (облік за резервуарами ВАТ “Укртранснафта” або суднами закордонного плавання)	м. Южний Одеської області

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 грудня 2003 р. № 1958

Перелік місць митного контролю аміаку, що переміщується через митний кордон України трубопровідним транспортом

Місце митного контролю	Місцезнаходження
Насосна станція № 9	с. Западне Дворічанського району Харківської області
Насосна станція № 10	с. Нова Іванівка Лозівського району Харківської області
Насосна станція № 14	с-ще Травневе Артемівського району Донецької області
Розподільна станція № 11	с. Калинівка Солонянського району Дніпропетровської області
Розподільна станція № 12	с. Заградівка Високопільського району Херсонської області
Розподільна станція № 13	с. Трихати Миколаївського району Миколаївської області
Розподільна станція № 26	с-ще Теплянка Балаклійського району Харківської області
Розподільна станція № 27	с. Дмитрівка Барвінківського району Харківської області
Розподільна станція № 28	с. Панасівка Синельниківського району Дніпропетровської області
Розподільна станція № 29	с. Кам'янка Апостолівського району Дніпропетровської області

Розподільна станція № 30	с. Новоукраїнка Березнегуватського району Миколаївської області
Розподільна станція № 31	с. Мар'ївка Баштанського району Миколаївської області
Розподільна станція № 33	с. Зоринове Комінтернівського району Одеської області
Кінцева станція № 15	м. Одеса, Одеський припортовий завод

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПИТАННЯ ПРОПУСКУ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН АВТОМОБІЛЬНИХ, ВОДНИХ, ЗАЛІЗНИЧНИХ ТА ПОВІТРЯНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ПЕРЕВІЗНИКІВ І ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ НИМИ

від 24 грудня 2003 р. № 1989

Відповідно до статей 40, 41 і 45 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

типову технологічну схему пропуску через державний кордон автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними;

Порядок здійснення митного контролю автомобільних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон;

Порядок здійснення митного контролю водних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон;

Порядок здійснення митного контролю залізничних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон;

Порядок здійснення митного контролю повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон.

2. Міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цією постановою.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Прем'єр-міністр України *В. ЯНУКОВИЧ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2003 р. № 1989

Типова технологічна схема пропуску через державний кордон автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними

1. За цією типовою технологічною схемою відповідно до Митного кодексу України, Законів України "Про державний кордон України" та "Про Державну прикордонну службу України" здійснюється пропуск через державний кордон автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників (далі — транспортні засоби) і товарів, що переміщуються ними через державний кордон (далі — товари), визначається послідовність здійснення прикордонного і митного контролю, а також інших видів контролю під час пропуску через державний кордон.

2. Терміни і поняття, що використовуються в цій типовій технологічній схемі, вживаються у значенні, наведеному в Митному кодексі України та інших нормативно-правових актах.

3. Пропуск через державний кордон транспортних засобів і товарів здійснюється у пунктах пропуску через державний кордон (далі — пункти пропуску).

4. Про в'їзд (прибуття) у пункт пропуску транспортних засобів інформація подається органу охорони державного кордону і митному органу уповноваженими представниками адміністрації порту, аеропорту (аеродрому), прикордонної залізничної станції (залежно від виду сполучення та характеру транспортних перевезень) чи перевізників (авіакомпаній, інших транспортних організацій), які здійснюють рейсові або позарейсові (чартерні) перевезення.

Після в'їзду (прибуття) у пункт пропуску перевізник або вантажовласник чи уповноважена ними особа заявляє про готовність до контролю і пред'являє посадовим особам органу охорони державного кордону і митного органу документи, установлені нормативно-правовими актами та міжнародними договорами (особисті, на транспортний засіб і товари).

Посадові особи органу охорони державного кордону і митного органу визначають відповідно до законодавства обов'язкові види контролю транспортного засобу і товарів, а також місце його здійснення в пункті пропуску.

5. Транспортні засоби і товари пропускаються через державний кордон після здійснення відповідно до вимог нормативно-правових актів прикордонного, митного контролю, у разі автомобільного сполучення — контролю за міжнародними перевезеннями пасажирів і товарів автомобільними транспортними засобами, повітряного сполучення — контролю на безпеку, у разі морського, річкового та поромного сполучення — контролю суден з метою забезпечення безпеки плавання, а у відповідних випадках — також санітарного, ветеринарного, фітосанітарного радіологічного, екологічного контролю, контролю за вивезенням з території України культурних цінностей, інших передбачених законодавством видів контролю.

6. У разі в'їзду (прибуття) транспортних засобів і ввезення товарів в Україну здійснення їх контролю розпочинається прикордонним контролем і закінчується митним контролем, у разі виїзду і вивезення товарів з України — розпочинається митним контролем і закінчується прикордонним контролем.

Митний контроль транспортних засобів і товарів у пунктах пропуску здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі коли у пункті пропуску функціонують лише органи охорони державного кордону і митні органи, для здійснення крім прикордонного і митного інших видів контролю транспортних засобів

і товарів залучаються спеціалісти органів державної влади, на які відповідно до законодавства покладено здійснення таких видів контролю (далі — контролюючі органи). Якщо такої можливості немає, транспортні засоби повертаються назад і за відсутності будь-яких заборон чи обмежень щодо в'їзду в Україну (виїзду з України) транспортних засобів або ввезення (вивезення) товарів направляються у пункти пропуску, де на постійній основі функціонують структурні підрозділи відповідних контролюючих органів.

Відповідно до нормативно-правових актів та міжнародних договорів у пунктах пропуску може здійснюватися контролюючими органами України та суміжних держав спільний контроль.

7. Факт здійснення санітарного, ветеринарного, фітосанітарного, радіологічного, екологічного та інших видів контролю транспортних засобів і товарів засвідчується шляхом проставлення посадовими особами контролюючих органів відміток про результати контролю у відповідних товаросупровідних (товаротранспортних) документах.

У разі негативного результату контролю посадова особа відповідного контролюючого органу обов'язково повідомляє інші контролюючі органи, органи охорони державного кордону і митні органи для вжиття заходів.

8. У пунктах пропуску для автомобільного і поромного сполучення здійснюється відповідно до нормативно-правових актів та міжнародних договорів посадовою особою служби міжнародних автомобільних перевезень (СМАП) Мінтрансу контроль за міжнародними перевезеннями пасажирів і товарів автомобільними транспортними засобами.

9. У пунктах пропуску для повітряного сполучення відповідно до нормативно-правових актів та міжнародних договорів здійснюється контроль на безпеку, у ході якого посадові особи служби авіаційної безпеки аеропорту (аеродрому), органу внутрішніх справ і підрозділу органу охорони державного кордону проводять комплекс заходів, пов'язаних із захистом авіації від актів незаконного

втручання у її діяльність (протиправні дії, посягання на безпечне функціонування авіаційних об'єктів, унаслідок якого можуть статися нещасні випадки з людьми, завдаватися майнові збитки, вчинятися захоплення чи викрадення повітряного судна, або випадки, що створюють умови для настання подібних наслідків).

10. У пунктах пропуску для морського, річкового та поромного сполучення посадовою особою інспекції державного портового нагляду здійснюється контроль суден з метою забезпечення безпеки плавання.

Усі види контролю у пунктах пропуску для морського, річкового та поромного сполучення здійснюються комісією, що складається з представників органу охорони державного кордону, митного органу, адміністрації порту та агентської організації (морського агента). У разі коли законодавством передбачено здійснення інших видів контролю, до складу комісії включаються представники відповідних контролюючих органів. Для здійснення митного контролю наливних суден до складу комісії можуть включатися представники державної пожежної охорони.

У разі потреби з дозволу органу охорони державного кордону і митного органу до складу комісії включаються представники інших державних органів, установ та організацій.

Комісію очолює посадова особа органу охорони державного кордону. Капітан судна або представник агентської організації (морський агент) не пізніше ніж за 4 години до приходу (відходу) судна подає до органу охорони державного кордону і митного органу заявку на здійснення контролю судна з наступним уточненням її змісту за 1 годину до початку контролю. Комісія створюється на замовлення адміністрації порту або представника агентської організації (морського агента), які забезпечують перевезення членів комісії до місця контролю та у зворотному напрямку.

11. Контроль суден для каботажного плавання здійснюється комісією у складі посадових осіб органу охорони державного кордону, митного органу та інспекції державного портового нагляду.

Відмітки про проведення контролю проставляються в судновій ролі. Відповідна інформація передається оперативно-черговою службою органів охорони державного кордону в пункт пропуску місця прямування судна.

Контроль українських та іноземних яхт здійснюється комісією на спеціальних причалах (місцях), які визначаються в пункті пропуску для морського, річкового та поромного сполучення.

12. Загальний час здійснення контролю транспортних засобів і товарів не повинен перевищувати часу стоянки транспортних засобів у пунктах пропуску, передбаченого розкладом або графіком руху.

13. Тривалість здійснення кожного виду контролю відповідно до технологічного процесу роботи пункту пропуску визначається керівниками органу охорони державного кордону і митного органу, у разі потреби — інших контролюючих органів для кожного пункту пропуску окремо з урахуванням режиму його роботи, наявності постійно діючих структурних підрозділів інших контролюючих органів, виду та інтенсивності транспортного сполучення, категорії поїздки, виду транспортного засобу, а також товару. Контролюючий орган вживає заходів до вдосконалення механізму відповідного контролю та скорочення тривалості його здійснення у пунктах пропуску, розміщених на адміністративній території, закріпленій за ним.

14. Контроль транспортного засобу і товарів уважається закінченим, якщо в товаросупровідних (товаротранспортних) документах на транспортний засіб і товари проставлено відповідні відмітки митних органів та інших контролюючих органів стосовно підконтрольних вантажів або якщо у передбачених законодавством випадках (зокрема проходження через "зелені коридори", зони спрощеного контролю) надано посадовими особами органу охорони державного кордону і митного органу усний дозвіл на пропуск через державний кордон.

15. Транспортні засоби і товари пропускаються через державний кордон посадовою особою органу охорони державного кордо-

ну за наявності відміток посадових осіб митного органу, інших контролюючих органів про позитивні результати всіх передбачених законодавством видів контролю.

16. Контролюючі органи, транспортні та інші організації і установи забезпечують інформування органів охорони державного кордону та митних органів про прибуття (вибуття) у пункт (з пункту) пропуску транспортних засобів і товарів, результати їх контролю, пропущені та не пропущені через державний кордон транспортні засоби і товари, виявлення осіб, причетних до протиправної діяльності.

Зазначені суб'єкти взаємодіють шляхом обміну інформацією, проведення нарад, спільних інструктажів.

У разі виникнення в пунктах пропуску ситуацій, які ускладнюють або унеможливлюють пропуск через державний кордон чи функціонування пунктів пропуску, контролюючі органи в межах своєї компетенції вживають скоординованих заходів до їх локалізації.

17. У пунктах пропуску через державний кордон відповідно до міжнародних договорів посадові особи органів охорони державного кордону організовують і щодоби уточнюють з представниками контролюючих органів суміжної держави питання щодо пропущених і не пропущених через державний кордон осіб і транспортних засобів, їх передачі, визначення спільних скоординованих дій в інтересах забезпечення безперебійного пропуску через державний кордон, а також про зміни в обстановці, які впливають на здійснення пропуску через державний кордон.

18. Діяльність контролюючих органів, транспортних та інших організацій і установ під час здійснення пропуску через державний кордон координується органами охорони державного кордону.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2003 р. № 1989

Порядок здійснення митного контролю автомобільних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон

1. Цей Порядок визначає відповідно до Митного кодексу України послідовність дій посадових осіб митних органів під час здійснення митного контролю автомобільних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними через митний кордон (далі — автомобільні транспортні засоби і товари), у пунктах пропуску для автомобільного сполучення через державний кордон (далі — пункти пропуску).

2. Митний контроль автомобільних транспортних засобів і товарів здійснюється виключно в зонах митного контролю і завершується митним оформленням відповідно до вимог законодавства.

3. Митний контроль та митне оформлення автомобільних транспортних засобів і товарів здійснюється:

у разі ввезення на митну територію України — після проведення прикордонного контролю;

у разі вивезення за межі митної території України — до початку прикордонного контролю.

Огляд автомобільних транспортних засобів і товарів здійснюється спільно посадовими особами митних органів та органів охорони державного кордону відповідно до вимог законодавства та міжнародних договорів України.

4. Митний контроль автомобільних транспортних засобів і товарів здійснюється митними органами у взаємодії з органами державної влади, на які відповідно до законодавства покладено функції здійснення інших видів контролю автомобільних транспортних засобів і товарів (далі — контролюючі органи), у встановленому законодавством порядку.

5. Для здійснення митного контролю автомобільних транспортних засобів і товарів перевізник або експедитор чи уповноважена особа подають такі документи:

вантажна митна декларація (в установлених законодавством випадках) на переміщувані товари;

міжнародна автомобільна накладна (CMR) або товаротранспортна накладна;

рахунок-фактура (інвойс), інші документи, якими підтверджується вартість товарів та які дають можливість ідентифікувати зазначені товари;

пакувальний лист (специфікація);

свідоцтво про допущення дорожнього транспортного засобу до перевезення вантажів під митними печатками і пломбами;

у разі потреби:

книжка міжнародного дорожнього перевізника (Garnet TIR);

вантажна відомість (каргоманіфест);

авіаційна вантажна накладна (Air Waybill);

коносамент (Bill of Lading);

визначені законодавством інші документи, видані державними органами.

6. Митний контроль автомобільних транспортних засобів і товарів у пункті пропуску здійснюється в три етапи.

Перший етап — попередні операції.

Для здійснення митного контролю перевізник або експедитор чи уповноважена особа подають посадовій особі митного органу для реєстрації документи, визначені в пункті 5 цього Порядку. На зареєстрованих документах проставляється відбиток штампа "під митним контролем". Після цього здійснюється перевірка комплектності поданих документів, цілісності накладеного митного забезпечення, а також загальний огляд автомобільних транспортних засобів і товарів.

Другий етап — здійснення інших видів контролю.

У разі коли автомобільні транспортні засоби і товари підлягають відповідно до законодавства також іншим видам контролю (крім прикордонного), посадова особа митного органу подає перевізникові або експедитору чи уповноваженій особі документи, що потрібні для здійснення цих видів контролю.

Після здійснення інших видів контролю посадові особи контролюючих органів проставляють на товаротранспортних (товаросупровідних) документах відмітки про результати контролю, що є підставою для подальшого здійснення митного контролю.

Третій етап — закінчення митного контролю.

Митний контроль та митне оформлення автомобільних транспортних засобів і товарів закінчується після здійснення всіх передбачених законодавством видів контролю щодо цього автомобільного транспортного засобу і товарів.

Посадова особа митного органу приймає у разі потреби на підставі результатів попередньої перевірки поданих для реєстрації документів рішення про проведення митного огляду автомобільних транспортних засобів і товарів, що перебувають під митним

контролем. Про результати огляду складається акт за формою, встановленою Держмитслужбою.

Після здійснення інших видів контролю митний орган згідно із законодавством справляє податки і збори (обов'язкові платежі), що підлягають сплаті в пунктах пропуску через державний кордон.

7. У разі коли після закінчення митного контролю та митного оформлення є підстави вважати, що автомобільні транспортні засоби і товари переміщуються через митний кордон з порушенням норм Митного кодексу України та інших законодавчих актів з питань митної справи, керівник митного органу або його заступник може прийняти рішення про переогляд автомобільного транспортного засобу і товару.

8. За згодою перевізника або експедитора чи уповноваженої особи митний контроль автомобільних транспортних засобів і товарів може здійснюватися в зонах митного контролю вантажних митних комплексів, автотерміналів, автопортів відповідно до передбачених пунктом 6 цього Порядку етапів. Переміщення автомобільних транспортних засобів і товарів із зони митного контролю пункту пропуску в зону митного контролю вантажного митного комплексу, автотерміналу, автопорту або у зворотному напрямку здійснюється під контролем митного органу з повідомленням про це органу охорони державного кордону.

9. За наявності обґрунтованих причин посадова особа митного органу на будь-якому етапі митного контролю може відмовити в митному оформленні чи пропуску автомобільних транспортних засобів і товарів через митний кордон. У цьому разі митний орган зобов'язаний видати заінтересованій особі картку відмови в митному оформленні (із зазначенням причини) в порядку, встановленому Держмитслужбою.

10. Пропуск через митний кордон транзитних вантажів та автомобільних транспортних засобів, що здійснюють транзитні перевезення, а також контроль за їх переміщенням здійснюються в

спрощеному режимі у встановленому законодавством та міжнародними договорами порядку.

11. У разі виявлення порушень митних правил або законодавства на будь-якому етапі здійснення митного контролю та митного оформлення автомобільних транспортних засобів і товарів посадова особа митного органу зобов'язана вжити заходів, передбачених законодавством.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2003 р. № 1989

Порядок здійснення митного контролю водних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає відповідно до Митного кодексу України послідовність дій посадових осіб митних органів під час здійснення митного контролю водних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними через митний кордон, у пунктах пропуску для морського, річкового та поромного сполучення через державний кордон (далі — пункти пропуску).

2. Терміни, що використовуються у цьому Порядку, мають таке значення:

вантажні документи — коносаменти (штурманські розписки), маніфести, каргоплани, річкові накладні та інші документи, які є підставою для перетинання митного кордону водними транспортними засобами і товарами;

водні транспортні засоби і товари — водні транспортні засоби перевізників і товари, що переміщуються ними через митний кордон;

генеральна декларація — документ, що містить загальні відомості про судно і наявність чи відсутність на борту вогнепальної зброї, боєприпасів, наркотичних (психотропних) лікарських засобів, які є в судновій аптечці, а також про суднову касу;

декларація про особисті речі членів екіпажу судна — документ, що використовується для митного оформлення суден закордонного плавання, які плавають під іноземним прапором, де наводяться

відомості про наявність у членів екіпажу товарів, валюти та цінностей;

доручення на навантаження — документ, що подається митному органу декларантом або уповноваженою ним особою, містить реквізити відправника, одержувача вантажу, назву і характеристику водних транспортних засобів і товарів та після засвідчення його митним органом є підставою для навантаження судна;

коносамент, річкова накладна — документи, що регулюють правовідносини між відправником, перевізником та одержувачем транспортних засобів і товарів, свідчать про прийняття перевізником транспортних засобів і товарів, відомості про які наведено в коносаменті, річковій накладній, і є документами, що підтверджують наявність і зміст договору перевезення водним транспортним засобом;

маніфест — перелік коносаментів;

представник агентської організації (морський агент) — суб'єкт підприємницької діяльності, представник судновласника, який згідно з договором морського агентування за винагороду зобов'язується надавати послуги в галузі торговельного мореплавства;

судно закордонного плавання — судно, що здійснює міжнародні перевезення;

суднова роль — список осіб суднового екіпажу.

Інші терміни застосовуються у значенні, наведеному у Митному кодексі України та інших нормативно-правових актах.

3. Митний контроль водних транспортних засобів і товарів здійснюється митним органом, як правило, біля причалів або в акваторіях портів.

Митний контроль в акваторіях портів здійснюється за погодженням з органом охорони державного кордону.

4. Місця стоянки водних транспортних засобів, посадки і висадки пасажирів визначаються адміністрацією порту за погодженням з митним органом та органом охорони державного кордону. Адміністрація порту не дозволяє капітанові судна закордонного плавання виходити з акваторії порту без відмітки митного органу у відповідному судновому документі. Для тимчасового виходу судна з порту у зв'язку з дією непереборної сили, стихійним лихом, а також з метою рятування людей наявність дозволу митного органу не обов'язкова. Про такі події адміністрація порту негайно інформує митний орган.

5. Митний контроль товарів, що перевозяться членами екіпажів водних транспортних засобів, здійснюється, як правило, на борту цих транспортних засобів.

Митний контроль товарів, що перевозяться пасажирами, як правило, здійснюється в оглядовому залі порту.

6. Митний контроль суден закордонного плавання, що плавають під іноземним прапором, може здійснюватися документально за умови постійного перебування суден під контролем митного органу в зонах митного контролю пунктів пропуску (пунктів контролю).

7. У разі коли є підстави вважати, що водні транспортні засоби і товари переміщуються через митний кордон з порушенням норм Митного кодексу України та інших законодавчих актів з питань митної справи, здійснюється митний огляд водних транспортних засобів, а також транспортних засобів, товарів та особистих речей, що переміщуються ними.

8. У разі виявлення фактів порушення митних правил або законодавства на будь-якому етапі здійснення митного контролю та митного оформлення водних транспортних засобів, а також транспортних засобів і товарів посадова особа митного органу зобов'язана вжити заходів, передбачених законодавством.

Митний контроль суден закордонного плавання, що прибувають на митну територію України або вибувають за її межі

9. Митний контроль суден закордонного плавання здійснюється комісією, що складається з представників органів охорони державного кордону, митних органів, адміністрації порту та агентської організації (морського агента). У разі коли законодавством передбачено здійснення інших видів контролю (санітарного, ветеринарного, фітосанітарного, радіологічного, екологічного та контролю за переміщенням культурних цінностей), до складу комісії включаються представники органів державної влади, які здійснюють такі види контролю (далі — контролюючі органи). Для здійснення митного контролю наливних суден до складу комісії можуть включатися представники державної пожежної охорони.

З дозволу митного органу та органу охорони державного кордону до складу комісії у разі потреби включаються представники інших органів, установ та організацій.

10. Члени комісії та особи, яким дозволено відвідання судна під час здійснення контролю, не повинні вносити на судно та виносити з нього предмети, крім тих, що використовуються ними для виконання своїх службових обов'язків.

Митний контроль предметів, валютних та інших цінностей осіб, яким дозволено відвідання судна під час здійснення контролю комісією, провадиться шляхом усного або письмового декларування.

11. Під час перебування судна закордонного плавання під митним контролем причалювання до нього будь-яких плавучих засобів здійснюється за наявності дозволу митного органу та органу охорони державного кордону.

12. Митний контроль суден закордонного плавання здійснюється цілодобово відповідно до їх прибуття та створення комісії.

Митний контроль пасажирських суден закордонного плавання здійснюється позачергово відповідно до графіка їх руху, завчасно

погодженого з митним органом та органом охорони державного кордону.

13. Комісія створюється на замовлення адміністрації порту або представника агентської організації (морського агента) і розпочинає роботу після завершення санітарного контролю членів екіпажу.

14. Для здійснення митного контролю капітан судна або уповноважена особа подають такі документи:

генеральна декларація;

декларація про вантаж;

коносамент, річкова накладна;

суднова роль;

список пасажирів;

декларація про особисті речі членів екіпажу судна;

митні декларації (тільки для членів екіпажу судна, які є громадянами України);

список запасів споживання;

довідка капітана судна про наявність на борту судна наркотичних (психотропних) засобів, зброї та боєприпасів;

довідка про наявність у судновій касі валюти;

зобов'язання капітана судна, яке плаває під Державним Прапором України, про те, що закуплені за кордоном запаси споживання не будуть винесені із судна;

інші документи, передбачені Митним кодексом України, іншими законодавчими актами України з питань митної справи та міжнародними договорами України.

Подані документи повинні бути засвідчені судновою печаткою та підписом капітана судна (крім митних декларацій членів екіпажу судна, які є громадянами України).

15. Митний огляд судна закордонного плавання здійснюється з метою перевірки відомостей, зазначених у документах. На суднові приміщення з предметами, що не підлягають пропуску через митний кордон, накладається митне забезпечення в порядку, встановленому Держмитслужбою.

16. У разі виявлення контрабанди, порушення митних правил посадова особа митного органу має право продовжити строк перебування судна під митним контролем.

17. Після закінчення митного контролю митний орган проводить реєстрацію документів, у яких відображаються результати митного контролю та митного оформлення, і веде їх облік у порядку, встановленому Держмитслужбою.

Митний контроль транспортних засобів і товарів, що переміщуються на суднах закордонного плавання

18. Вивантаження транспортних засобів і товарів із суден закордонного плавання здійснюється після закінчення роботи комісії за погодженням з Держмитслужбою.

19. Митний орган веде облік транспортних засобів і товарів, що вивантажуються із судна закордонного плавання.

У разі виявлення розбіжностей між фактичною кількістю транспортних засобів і товарів та даними, зазначеними у вантажних документах, або у разі виявлення пошкоджених, із слідами розпакування вантажних місць складається акт-повідомлення, який підписується представниками адміністрації порту і митного органу, капітаном судна або іншою уповноваженою перевізником особою.

Після розвантаження судна закордонного плавання в генеральному акті, який підписується представниками адміністрації пор-

ту, митного органу і судна, зазначається кількість місць та маса зданих судном і прийнятих портом товарів. Один примірник генерального акта зберігається в митному органі.

20. Дозвіл митного органу на вивезення транспортних засобів і товарів із зони митного контролю і порту надається на підставі оформлених митних декларацій у порядку, встановленому Держмитслужбою.

Перебування в зоні митного контролю транспортних засобів і товарів, митне оформлення яких закінчено, не допускається, крім випадків, коли таке перебування є наслідком функціональної і технологічної діяльності порту або митний орган одержав від інших контролюючих органів інформацію про можливе порушення законодавства під час митного оформлення цих транспортних засобів і товарів.

21. Митний орган забезпечує зберігання документів, що були підставою для пропуску водних транспортних засобів і товарів через митний кордон, у порядку і строки, встановлені Держмитслужбою.

22. У разі надходження на територію порту транспортних засобів і товарів, що переміщуються під митним контролем, митний орган підтверджує їх надходження у порядку, встановленому Держмитслужбою.

23. До початку завантаження на судно закордонного плавання транспортних засобів і товарів декларант або уповноважена ним особа подає митному органу доручення на навантаження. Підставою для оформлення такого доручення є митна декларація з відміткою митного органу про закінчення митного контролю.

У разі надходження транспортних засобів і товарів, що були оформлені в інших митних органах і перебувають під митним контролем, разом з митною декларацією подаються товаросупровідні документи.

Оформлене митним органом доручення на навантаження є підставою для завантаження зазначених у ньому транспортних засобів і товарів на судно закордонного плавання.

З метою запобігання простою транспортного засобу дозволяється оформлення доручень на навантаження за відсутності оригіналу митної декларації. Пропуск через митний кордон транспортних засобів і товарів здійснюється тільки за умови надання оригіналу митної декларації з відміткою митного органу про закінчення митного оформлення.

Внесення змін до доручення на навантаження здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою тільки з дозволу митного органу.

24. Після закінчення завантаження судна закордонного плавання декларант або уповноважена ним особа подає митному органу вантажні документи для пропуску транспортних засобів і товарів через митний кордон.

25. У період здійснення митного контролю транспортних засобів і товарів, що завантажуються на судна закордонного плавання (вивантажуються із суден), митні органи мають право використовувати документи, передбачені правилами роботи портів.

26. Після закінчення роботи комісії для вибуття судна митний орган підтверджує пропуск транспортних засобів і товарів через митний кордон у порядку, встановленому Держмитслужбою.

27. Митні органи, в зоні діяльності яких розташовані пункти пропуску, затверджують за погодженням з іншими контролюючими органами технологічні схеми здійснення митного контролю:

суден каботажного плавання;

плавучих засобів лоцманської та інших служб порту;

військових кораблів і суден забезпечення Військово-Морських Сил;

круїзних суден;

маломірних суден;

суден, що плавають під іноземним прапором, які здійснювали ремонт на території України;

транспортних засобів і вантажів при поромних (комбінованих) перевезеннях;

суден, що плавають під Державним Прапором України і вибувають на певний час за митний кордон згідно з договорами фрахтування;

транспортних засобів і вантажів, які переміщуються в межах одного пункту пропуску.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2003 р. № 1989

Порядок здійснення митного контролю залізничних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає відповідно до Митного кодексу України послідовність дій посадових осіб митних органів під час здійснення митного контролю залізничних транспортних засобів перевізників і товарів (вантажів), що переміщуються ними через митний кордон, у пунктах пропуску для залізничного сполучення через державний кордон (далі — пункти пропуску).

2. Терміни, що використовуються у цьому Порядку, мають таке значення:

залізничні транспортні засоби і товари (вантажі) — залізничні транспортні засоби перевізників і товари (вантажі), що переміщуються ними через митний кордон;

відправка — товар (вантаж), прийнятий до перевезення від одного вантажовідправника за однією залізничною накладною на одній станції відправлення на адресу одного вантажоодержувача на одну станцію призначення;

залізнична накладна — основний перевізний документ установленої форми, що подається залізниці вантажовідправником разом з товаром (вантажем) і супроводжує товар (вантаж) на всьому шляху перевезення до станції призначення. Накладна є обов'язковою двосторонньою письмовою формою угоди про перевезення товару (вантажу), яка укладається між вантажовідправником і

залізницею на користь третьої сторони — вантажоодержувача, та одночасно є договором на заставу товару (вантажу) для забезпечення гарантії внесення належної провізної плати та інших платежів за перевезення;

календарний штемпель станції — штемпель з найменуванням (кодом) залізничної станції та датою, відбиток якого проставляється працівниками залізничної станції на перевізних документах, що підтверджує виконання залізницею операцій з приймання товару (вантажу) до перевезення, його прибуття на станцію призначення, вивантаження та оформлення видачі;

митниця відправлення (станція відправлення) — митний орган (залізнична станція) на території України, де починається переміщення товарів (вантажів), що перебувають під митним контролем;

митниця призначення (станція призначення) — митний орган (залізнична станція) на території України, де закінчується переміщення товарів (вантажів), що перебувають під митним контролем;

прикордонна передавальна станція — остання перед кордоном із суміжною державою дільнична чи сортувальна залізнична станція, на якій виконуються операції з огляду вагонів, оформлення перевізних документів, а також здійснюються всі передбачені законодавством види контролю для товарів (вантажів), що переміщуються залізничним транспортом;

технологічний процес роботи станції — документ, у якому визначається порядок організації роботи станції, зокрема послідовність і строки виконання операцій з огляду залізничних транспортних засобів, їх завантаження і розвантаження, оформлення перевізних документів.

Інші терміни, що використовуються у цьому порядку, мають таке саме значення, що і в Митному кодексі України та інших нормативно-правових актах.

3. У випадках, передбачених міжнародними договорами, залізничний транспортний засіб (завантажений і порожній) переміщується через митний кордон без декларування.

4. Митний контроль та митне оформлення військових залізничних транспортних засобів, військової техніки, товарів (вантажів), що перевозяться підприємствами спецзв'язку, здійснюється в установленому законодавством порядку з урахуванням специфіки перевезення.

5. Товари (вантажі), ввезення яких заборонено законодавством, не пропускаються на митну територію України та в установленому порядку підлягають поверненню за кордон, як правило, в день їх ввезення.

6. Порядок здійснення митного контролю залізничних транспортних засобів і товарів (вантажів) у разі переадресування, аварії, відчеплення вагонів або дії непереборної сили та порядок повернення помилково направлених товарів (вантажів) установлюється Держмитслужбою разом з Мінтрансом.

7. У разі виявлення порушень митних правил або законодавства на будь-якому етапі здійснення митного контролю та митного оформлення залізничних транспортних засобів і товарів (вантажів) посадова особа митного органу зобов'язана вжити необхідних заходів, передбачених законодавством.

Митний контроль залізничних транспортних засобів і товарів (вантажів), що ввозяться на митну територію України

8. Посадові особи прикордонної передавальної станції інформують митний орган про перетинання митного кордону залізничним транспортним засобом.

Для здійснення митного контролю посадові особи прикордонної передавальної станції подають до митного органу такі документи:

передатна відомість (багажний список);

залізничні накладні;

перевізні документи;

товаросупровідні документи;

інші документи, передбачені Митним кодексом України, іншими законодавчими актами з питань митної справи та міжнародними договорами.

9. Посадові особи митного органу і прикордонної передавальної станції проводять перевірку кількості та номерів залізничних транспортних засобів, що надходять, цілісності пломб, запірно-пломбувальних пристроїв, збереження товарів (вантажів) на відкритому рухомому складі в порядку і строки, встановлені технологічним процесом роботи станції, погодженим з відповідним митним органом, та здійснюють інші форми митного контролю, передбачені Митним кодексом України та іншими законодавчими актами з питань митної справи.

10. Посадова особа митного органу реєструє подані для здійснення митного контролю документи, перевіряє відповідність даних, зазначених у них, даним, що містяться в передатній відомості, а також комплектність необхідних товаросупровідних документів.

11. За результатами митного контролю посадова особа митного органу приймає рішення про:

здійснення митного оформлення товарів (вантажів);

направлення товарів (вантажів) на митну територію України у митницю призначення під митним контролем;

повернення товарів (вантажів) за межі митного кордону (у тому числі за заявою вантажовласника або вантажоперевізника);

неможливість пропуску товарів (вантажів) на митну територію України.

12. У разі прийняття рішення про неможливість пропуску товарів (вантажів) на митну територію України такі товари (вантажі) перебувають під митним контролем та під охороною залізниці до їх вивезення за межі митної території України.

13. У разі прийняття рішення про направлення товарів (вантажів) у митницю призначення під митним контролем посадова особа митного органу здійснює їх митне оформлення та проставляє на основних товаросупровідних документах відбиток штампа "під митним контролем".

Митний контроль залізничних транспортних засобів і товарів (вантажів), що вивозяться за межі митної території України

14. Після здійснення митного контролю і митного оформлення залізничних транспортних засобів і товарів (вантажів) митні органи дають дозвіл на відправлення їх до митниці призначення для пропуску за межі митної території України. Зазначені в пункті 8 цього Порядку документи з відмітками митних органів та оформлена вантажна митна декларація передаються на станцію відправлення для прийняття товарів (вантажів) до перевезення.

Наявність у цих документах відбитка календарного штемпеля станції, що приймає товари (вантажі) до перевезення, свідчить про зобов'язання залізниці щодо перевезення цих товарів (вантажів) та дотримання митних правил, установлених законодавством.

15. Посадова особа прикордонної передавальної станції інформує митний орган про прибуття товарів (вантажів) на станцію та подає документи для здійснення митного контролю відповідно до цього Порядку.

16. Залізничний транспортний засіб з товарами (вантажами), який не був прийнятий суміжною державою і повернувся на прикордонну передавальну станцію, перебуває на коліях станції під митним контролем та охороною залізниці на підставі перевізних документів, згідно з якими він переміщувався за межі митної те-

риторії України, до з'ясування обставин повернення і прийняття рішення щодо подальшого перевезення товарів (вантажів).

Митний огляд залізничних транспортних засобів і товарів (вантажів)

17. Митні органи мають право проводити митний огляд та переогляд залізничних транспортних засобів і товарів (вантажів) з метою перевірки законності переміщення, відповідності даних, наведених у перевізних та товаросупровідних документах, фактичним.

18. Підприємства залізниці, які переміщують через митний кордон товари (вантажі), на вимогу митного органу здійснюють завантаження, розвантаження, перевантаження, усунення пошкоджень упаковки, розпакування, упакування та перепакування товарів (вантажів), що підлягають митному контролю, а також відкривають приміщення, місткості та інші місця, де можуть перебувати такі товари (вантажі).

19. Перевантаження товарів (вантажів) з одного виду транспорту на інший, а також з вагонів, що стоять на одній колії, у вагони, що стоять на іншій, через склад, рампу чи майданчик здійснюється під контролем митного органу, у зоні діяльності якого воно проводиться. Порядок перевантаження і контролю визначається технологічним процесом роботи станції, погодженим з митним органом і органом охорони державного кордону.

Здійснення митних процедур у міжнародному пасажирському залізничному транспорті

20. Митний контроль та митне оформлення предметів, що належать пасажирам, і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон, здійснюється посадовими особами митних органів у зонах митного контролю в межах пунктів пропуску:

в оглядових залах, на перонах вокзалів залізничних станцій, у вагонах поїздів міжнародного пасажирського сполучення;

у приміщеннях для огляду товарів (вантажів), що переміщуються через митний кордон у несупроводжуваному багажу, та вантажобагажу — у багажних відділеннях залізничних станцій;

в інших місцях уздовж маршруту руху залізничного транспортного засобу, визначених за погодженням з Держмитслужбою, Адміністрацією Держприкордонслужби і Мінтрансом.

21. Посадка і висадка пасажирів, що пройшли митний контроль та митне оформлення, а також завантаження і розвантаження товарів (вантажів), відправлення пасажирських поїздів з місць стоянки здійснюється з дозволу митного органу і органу охорони державного кордону.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2003 р. № 1989

Порядок здійснення митного контролю повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає відповідно до Митного кодексу України, Міжнародних стандартів та рекомендованої практики "Спрощення формальностей" (додаток 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію) послідовність дій посадових осіб митних органів під час здійснення митного контролю повітряних транспортних засобів перевізників (далі — повітряні судна) і товарів, що переміщуються ними через митний кордон (далі — товари), у пунктах пропуску для повітряного сполучення через державний кордон (далі — пункти пропуску).

2. Терміни, що використовуються у цьому Порядку, мають таке значення:

авіаційна вантажна накладна — документ, що свідчить про укладення договору про повітряне перевезення товарів, прийняття товарів до перевезення та визначає умови перевезення;

генеральна декларація — документ, форма якого визначена Міжнародними стандартами та рекомендованою практикою "Спрощення формальностей" (додаток 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію), що містить відомості про власника повітряного судна або виконавця рейсу, а також реєстраційний номер повітряного судна або його військовий знак, номер і дату виконання рейсу, назви аеропортів відправлення, проміжних посадок, час прибуття тощо;

вантажна відомість (каргоманіфест) — документ, у якому зазначаються номери авіаційних вантажних накладних, кількість вантажних місць, вага товарів, що завантажуються на борт (вивантажуються з борту) повітряного судна, що перебуває під митним контролем, та інші відомості, що використовуються під час переміщення товарів;

міжнародний рейс — політ, виконання якого розпочинається та/або закінчується за межами України незалежно від кількості проміжних посадок на території України;

склад — склад тимчасового зберігання, склад митного органу, склад магазину безмитної торгівлі, що розміщені на території пункту пропуску;

технічна посадка — посадка повітряного судна в міжнародних аеропортах з некомерційною метою (без висадки/посадки пасажирів, завантаження/вивантаження товарів чи пошти) у зв'язку з метеорологічними умовами, для дозаправлення повітряного судна пально-мастильними матеріалами, з метою заміни екіпажу чи з інших причин;

товари — товари, що переміщуються повітряними суднами через митний кордон.

Інші терміни застосовуються у значенні, наведеному у Митному кодексі України та інших нормативно-правових актах.

3. Митний контроль за міжнародними авіаційними перевезеннями здійснюється митним органом, розташованим у міжнародному аеропорту, у взаємодії з органами державної влади, на які відповідно до законодавства покладено функції здійснення інших видів контролю під час переміщення товарів через державний кордон (далі — контролюючі органи).

4. У разі виявлення порушень митних правил або законодавства на будь-якому етапі здійснення митного контролю та митного оформлення повітряних суден і товарів посадова особа митного

органу зобов'язана вжити необхідних заходів, передбачених законодавством.

5. Визначення (зміна) місця стоянки повітряного судна для проведення митного контролю здійснюється адміністрацією міжнародного аеропорту за погодженням з митним органом і органом охорони державного кордону. У разі аварії, стихійного лиха або іншої надзвичайної ситуації адміністрація міжнародного аеропорту самостійно приймає рішення про зміну місця стоянки повітряного судна та невідкладно повідомляє про це митний орган і орган охорони державного кордону.

6. Митний контроль повітряних суден, що виконують міжнародні рейси, і товарів здійснюється:

таких, що прибувають на митну територію України, — після проведення прикордонного контролю;

таких, що вибувають з митної території України, — до початку прикордонного контролю.

У разі нетривалої стоянки повітряного судна відповідно до затвердженого розкладу руху митний контроль здійснюється одночасно з прикордонним контролем.

Митний контроль повітряного судна, що виконує міжнародний рейс

7. Адміністрація міжнародного аеропорту щодня інформує митний орган (у строки та за формою, погодженою з митним органом) про план польотів повітряних суден на добу та протягом доби — про його поточне виконання.

8. Час початку митного контролю повітряного судна, що прибуває на митну територію України (вибуває з митної території України), встановлюється з урахуванням розкладу руху повітряного судна.

9. Для здійснення митного контролю командир повітряного судна подає такі документи:

генеральна декларація;

список запасів споживання;

каргоманіфест;

авіаційні вантажні та поштові накладні;

товаросупровідні документи;

інші документи, передбачені Митним кодексом України, іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи та міжнародними договорами (у разі потреби).

10. Посадова особа митного органу здійснює оформлення та реєстрацію поданих документів у порядку, встановленому Держмитслужбою.

11. Митний огляд чи переогляд повітряних суден здійснюється тільки в присутності представника перевізника.

12. У разі коли митний і прикордонний контроль повітряного судна здійснювались одночасно, складається акт за формою, встановленою Держмитслужбою разом з Адміністрацією Держприкордонслужби та Мінтрансом.

13. Вибуття повітряного судна з митної території України дозволяється адміністрацією міжнародного аеропорту тільки після здійснення на цьому повітряному судні всіх передбачених законодавством видів контролю з дозволу митного органу і органу охорони державного кордону.

Митний контроль товарів, що ввозяться на митну територію України

14. Вивантаження товарів з борту повітряного судна після закінчення прикордонного контролю здійснюється уповноваженими представниками міжнародного аеропорту, перевізника або влас-

ника товарів на підставі авіаційних вантажних накладних, каргоманіфесту, товаросупровідних документів з дозволу митного органу та під його контролем.

15. Уповноважені представники міжнародного аеропорту, перевізника та митного органу заносять до каргоманіфесту відомості про вивантаження товарів, що надійшли без документів, та про пошкоджені місця (записи дублюються в авіаційних вантажних накладних).

Відомості про кількість місць, прийнятих до перевезення, засвідчуються підписами уповноважених представників міжнародного аеропорту, перевізника та митного органу.

16. У разі вивантаження з повітряного судна товарів, пошти без розміщення на складі посадова особа митного органу робить відповідні відмітки в каргоманіфесті.

17. Товари з накладеним митним забезпеченням, які надійшли у спеціалізованих авіаційних контейнерах з пристроями для пломбування, переміщуються на склад із занесенням до каргоманіфесту даних про їх кількість та номерів накладеного забезпечення.

18. Каргоманіфест, авіаційні вантажні накладні та товаросупровідні документи завіряються відбитком штампа "під митним контролем" посадовою особою митного органу, яка дала дозвіл на вивантаження товарів з борту повітряного судна і перевезення їх на склад.

На підставі цих документів здійснюється контроль за переміщенням товарів з борту повітряного судна на склад.

19. Операції з переміщення товарів з борту повітряного судна на склад контролюються посадовими особами митного органу документально або безпосередньо.

20. Переміщення товарів на склад здійснюється транспортними засобами міжнародного аеропорту або перевізника спеціально

встановленими адміністрацією аеропорту транспортними коридорами (маршрутами), погодженими з митним органом.

21. Підставою для вивантаження товарів з транспортного засобу міжнародного аеропорту або перевізника для розміщення на складі є наявність на каргоманіфесті відбитка штампа "під митним контролем", проставленого посадовою особою митного органу, яка контролює розміщення товарів на складі.

22. У разі пошкодження товарів, їх упаковки або маркування на складі уповноважені представники міжнародного аеропорту, перевізника та/або власника товару складають у присутності посадової особи митного органу акт про це за формою, встановленою Держмитслужбою.

23. Вивезення товарів за межі складу дозволяється у разі:

оформлення товарів відповідно до заявленого митного режиму;

направлення товарів під митним контролем до митниці призначення;

вивезення за межі митної території України товарів, ввезення яких на митну територію України заборонено, а також у разі відмови інших контролюючих органів пропустити товари на митну територію України;

в інших випадках, передбачених законодавством, за письмовим дозволом керівника митного органу.

24. Митний орган веде облік товарів, що переміщуються з борту повітряного судна на склад та вивозяться із складу, і контролює переміщення цих товарів до моменту розміщення їх з метою, заявленою митному органу.

Митний контроль товарів, що вивозяться за межі митної території України

25. Товари розміщуються на складі на підставі авіаційної вантажної накладної, товаротранспортних і товаросупровідних документів з дозволу митного органу та під його контролем.

Документи, що є підставою для розміщення товарів на складі, реєструються в митному органі.

26. Підставою для вивезення товарів із складу для подальшого їх завантаження на борт повітряного судна та вивезення за межі митної території України є каргоманіфест, авіаційні вантажні накладні, товаросупровідні документи та документи, що свідчать про завершення митного оформлення.

27. У разі коли зауважень щодо відповідності товарів даним, зазначеним в авіаційних вантажних накладних, товаросупровідних документах і каргоманіфесті, немає, посадова особа митного органу проставляє відбиток штампа "під митним контролем" на каргоманіфесті і дає дозвіл на вивезення товарів із складу для завантаження на борт повітряного судна.

28. Переміщення товарів із складу у спеціальних авіаційних контейнерах з накладеним митним забезпеченням для завантаження на борт повітряного судна здійснюється із занесенням до каргоманіфесту даних про їх кількість та номерів накладеного забезпечення.

29. Після завантаження зазначених у каргоманіфесті товарів на транспортний засіб представника аеропорту або перевізника для вивезення із складу для завантаження на борт повітряного судна уповноважений представник міжнародного аеропорту або перевізника робить у каргоманіфесті запис про кількість прийнятих до перевезення місць і засвідчує його своїм підписом. Один примірник каргоманіфесту передається до митного органу, посадова особа якого надала дозвіл на вивезення товарів із складу.

30. Операції з переміщення товарів із складу і завантаження на борт повітряного судна контролюються посадовими особами митного органу шляхом перевірки документів та відомостей, необхідних для такого контролю, або з використанням інших форм контролю, передбачених Митним кодексом України та іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи.

31. Документи, що є підставою для пропуску товарів через митний кордон, реєструються в митному органі та зберігаються ним у порядку, встановленому Держмитслужбою.

Митний контроль предметів, що перевозяться пасажирами на борту повітряного судна

32. Митний контроль і митне оформлення предметів, що перевозяться пасажирами на борту повітряного судна, здійснюється посадовими особами митного органу в зоні митного контролю.

33. Вивантаження предметів, що перевозяться пасажирами як багаж, доставка їх у зону митного контролю після прибуття повітряного судна здійснюється уповноваженими представниками міжнародного аеропорту або перевізника під контролем митного органу.

34. Предмети, що перевозяться пасажирами, які прямують транзитом через територію України, як багаж, переміщуються уповноваженими представниками міжнародного аеропорту або перевізника під контролем митного органу і завантажуються на борт повітряного судна, яке здійснюватиме їх подальше перевезення. У разі відсутності такого повітряного судна товари доставляються в зону митного контролю, де перебувають під контролем митного органу до прибуття повітряного судна, яке здійснюватиме їх подальше перевезення.

35. Предмети, що перевозяться пасажирами як багаж, переміщуються на борт повітряного судна після закінчення їх митного оформлення з дозволу митного органу.

Посадка пасажирів на борт повітряного судна проводиться з дозволу митного органу та органу охорони державного кордону за погодженням з командиром повітряного судна або уповноваженою особою перевізника.

Митний контроль товарів та повітряного судна, що здійснює транзитні перевезення чи технічну посадку

36. Якщо під час виконання міжнародного рейсу повітряне судно здійснює внутрішні перевезення пасажирів і товарів територією України, митний контроль товарів здійснюється митними органами у першому міжнародному аеропорту прибуття повітряного судна на митну територію України та в останньому міжнародному аеропорту відправлення з митної території України.

Митний орган, який здійснює митний контроль такого повітряного судна і товарів, інформує про це митні органи, розташовані в місцях наступних посадок повітряного судна на митній території України.

37. Митний контроль предметів, що перевозяться пасажирами на борту повітряного судна, яке виконує внутрішній рейс, з подальшим перевантаженням цих предметів на борт повітряного судна, що виконує міжнародний рейс (далі — комбіновані перевезення), може здійснюватися митним органом, у зоні діяльності якого розташовано міжнародний аеропорт відправлення внутрішнього рейсу, в порядку, передбаченому у пункті 6 цього Порядку. Зазначений митний орган інформує про здійснення митного контролю і митного оформлення таких предметів митний орган, у зоні діяльності якого здійснюватиметься перевантаження цих предметів на борт повітряного судна, що виконуватиме міжнародний рейс.

38. За наявності на борту повітряного судна, яке виконує внутрішній рейс з комбінованими перевезеннями, предметів, що перевозяться пасажирами між аеропортами, розташованими на митній території України, не з метою подальшого вивезення цих предметів за межі митної території України, митний контроль предметів, що вивозяться за межі митної території України, здійснюєть-

ся в митному органі, у зоні діяльності якого розташовано останній міжнародний аеропорт відправлення з митної території України.

39. Вивантаження або завантаження товарів із складу на борт повітряного судна під час транзитних перевезень здійснюється згідно з пунктами 14—31 цього Порядку.

40. У разі тривалої стоянки повітряного судна, що здійснило посадку під час виконання транзитного рейсу чи технічну посадку, та неможливості забезпечити постійний нагляд митного органу за повітряним судном на нього накладається митне забезпечення. Таке повітряне судно невідкладно передається перевізником за погодженням з митним органом та органом охорони державного кордону під охорону уповноваженій адміністрацією аеропорту службі охорони. При цьому складається акт приймання-передачі повітряного судна з товарами на зберігання під митним контролем у трьох примірниках. Один примірник акта надається перевізнику, другий — уповноваженій адміністрацією аеропорту службі охорони, третій — митному органу.

41. Огляд та переогляд повітряного судна здійснюється згідно з пунктами 11 і 12 цього Порядку.

42. У разі коли немає підстав вважати, що на борту повітряного судна, яке здійснює технічну посадку, перебувають товари, ввезення в Україну та транзит яких через територію України заборонено, митний контроль здійснюється документально.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМИ АКТА ПРО ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ (ПЕРЕОГЛЯДУ) РУЧНОЇ ПОКЛАЖІ ТА БАГАЖУ В РАЗІ ВІДСУТНОСТІ ГРОМАДЯНИНА ЧИ ВПОВНОВАЖЕНОЇ НИМ ОСОБИ

від 5 листопада 2002 року № 608

Із змінами і доповненнями, внесеними наказами Державної митної служби України від 12 грудня 2002 року № 696, від 23 січня 2003 року № 44

Відповідно до статті 56 Митного кодексу України НАКАЗУЮ:

1. Затвердити форму Акта про проведення огляду (переогляду) ручної поклажі та багажу в разі відсутності громадянина чи вповноваженої ним особи й форму додаткового аркуша до нього (додаються).

2. Керівникам митних органів забезпечити неухильне дотримання вимог цього наказу.

3. Пункт 3 виключено.

(Згідно з наказом Державної митної служби України від 12.12.2002 р. № 696, у зв'язку з цим пункти 4—7 вважати пунктами 3—6.)

3. Прес-службі (Гунько С.О.) забезпечити висвітлення цього наказу в засобах масової інформації.

4. Управлінню справами (Карпенко В.П.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України цього наказу забезпечити тиражування та розсилку його в митниці.

5. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України.

(Пункт 5 в редакції наказу Державної митної служби України від 23.01.2003 р. № 44.)

6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Пашка П.В.

Голова Служби *М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 5 листопада 2002 р. № 608

_____
(митний орган)

Акт про проведення огляду (переогляду) ручної поклажі та багажу в разі відсутності громадянина чи вповноваженої ним особи

від "__" _____ 200_ р. № ___

Місце проведення огляду (переогляду) _____

Підстава для проведення огляду (переогляду) _____

Вид і номер транспортного засобу _____

_____
(посада, прізвище, ініціали посадової особи митного органу)

у присутності _____
(посада, прізвище, ініціали, номер паспорта або посвідчення)

Відомості, заявлені в супровідних документах (за наявності):

Відправник _____

Одержувач _____

Найменування товару (предметів) _____

Кількість місць _____ Вага брутто _____ Вага нетто _____

Супровідні документи (за наявності): _____

_____
(назви, номери та дати супровідних документів ТТН, книжки МДП, CMR, інвойсів, рахунків, дорожніх багажних відомостей тощо)

Митне забезпечення (забезпечення відправника)_____
_____
(наявність та цілість)

Кількість відкритих (розпакованих) вантажних багажних) місць, місць ручної поклажі _____

Результати проведення митного огляду (переогляду):
_____
_____
_____
_____*

Вантажні (багажні) місця, ручну поклажу запаковано з накладенням митного забезпечення № _____

Особи, що були присутні при проведенні митного огляду (переогляду):

_____ (підпис)
(ініціали, прізвище)**

_____ (підпис)
(ініціали, прізвище)**

_____ (підпис)
(ініціали, прізвище)**

Місце для відбитка штампа
"Під митним контролем"

* Якщо недостатньо місця для занесення всіх відомостей, то вони наводяться на додатковому аркуші формату А4, про що робиться запис "Див. на додатковому аркуші".

** Запис виконується власноручно.

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 5 листопада 2002 р. № 608

Додатковий аркуш № ___
до Акта про проведення огляду (переогляду) ручної поклажі та багажу в разі відсутності громадянина чи вповноваженої ним особи

від "__" _____ 200_ р. № ____

_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____*

Особи, що були присутні при проведенні митного огляду (переогляду):

_____ (підпис)
(ініціали, прізвище)**

_____ (підпис)
(ініціали, прізвище)**

_____ (підпис)
(ініціали, прізвище)**

Місце для відбитка штампа
"Під митним контролем"

* Якщо недостатньо місця для занесення всіх відомостей, то вони наводяться на додатковому аркуші формату А4, про що робиться запис "Див. на додатковому аркуші".

** Запис виконується власноручно.

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ВИНЯТКОВИХ ВИПАДКІВ, КОЛИ ОКРЕМІ ВАГОНИ, ЛОКОМОТИВИ, ІНШІ ЕЛЕМЕНТИ РУХОМОГО СКЛАДУ МОЖУТЬ БУТИ ВИКЛЮЧЕНІ ЗІ СКЛАДУ ПОЇЗДА ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ

від 5 листопада 2002 року № 610

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
14 листопада 2002 р. за № 901/7189

Із змінами і доповненнями, внесеними наказом Державної митної служби України від 23 січня 2003 року № 45

Відповідно до статті 143 Митного кодексу України НАКАЗУЮ:

1. Установити, що окремі вагони, локомотиви та інші елементи рухомого складу на вимогу митного органу можуть бути виключені зі складу поїзда для здійснення митного контролю, якщо проведення такого контролю в складі поїзда неможливе, у таких виняткових випадках:

1.1. Неподання митному органу документів, потрібних для здійснення митного контролю, або подання як підстави для переміщення товарів документів, підроблених чи одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві дані.

1.2. Пошкодження або втрати пломб, печаток чи інших засобів митного забезпечення, зазначених у перевізних та супровідних документах.

1.3. Виявлення товарів, прихованих від митного контролю, зокрема з використанням спеціально виготовлених тайників та інших засобів, що утруднюють виявлення таких товарів, або шляхом надання одним товарам вигляду інших.

1.4. Надходження на прикордонну передавальну станцію товарів, що підлягають санітарно-епідеміологічному, ветеринарному, фітосанітарному, радіологічному, екологічному контролю та контролю за переміщенням культурних цінностей, до отримання результатів таких видів контролю або якщо є підстави вважати, що товар, який переміщується через митний кордон України, у тому числі транзитом, може підлягати таким видам контролю, зокрема на вимогу відповідних органів державної влади.

1.5. Перевірки відповідності інформації про товар, заявленої в перевізних і супровідних документах, фактичним даним, якщо така перевірка потребує проведення операцій з вивантаження, перевантаження, перепакування тощо.

1.6. Якщо є підстави вважати, що переміщення товарів через митний кордон України, у тому числі й транзитом, заборонено або обмежено законодавством України.

2. Керівникам митних органів забезпечити неухильне дотримання вимог цього наказу.

3. Управлінню технологій митного контролю (Іванюк М.М.) та Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Прес-службі (Гунько С.О.) забезпечити висвітлення цього наказу в засобах масової інформації.

5. Управлінню справами (Карпенко В.П.) після державної реєстрації цього наказу забезпечити тиражування та розсилку його до митних органів, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства транспорту України, Держкомкордону України.

6. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України.

(Пункт 6 в редакції наказу Державної митної служби України від 23.01.2003 р. № 45.)

7. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Пашка П.В.

Голова Служби *М. Каленський*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМИ АКТА ПРО НЕВІДПОВІДНІСТЬ ТОВАРІВ ВІДОМОСТЯМ, ЗАЗНАЧЕНИМ У ПОТРІБНИХ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ ДОКУМЕНТАХ, ПРО ПОШКОДЖЕННЯ ТОВАРІВ ЧИ ЇХ УПАКОВКИ АБО МАРКУВАННЯ

від 18 листопада 2002 року № 630

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
29 листопада 2002 р. за № 932/7220

Із змінами і доповненнями, внесеними наказом Державної митної служби України від 23 січня 2003 року № 45

Відповідно до статті 76 Митного кодексу України та з метою вдосконалення процедури митного оформлення товарів, що переміщуються підприємствами через митний кордон України, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити форму акта про невідповідність товарів відомостям, зазначеним у потрібних для здійснення митного контролю документах, про пошкодження товарів чи їх упаковки або маркування (далі — Акт), що додається.

2. Установити, що підприємства, які переміщують товари через митний кордон України, складають Акт у присутності посадової особи митного органу, у зоні діяльності якого виявлено:

невідповідність товарів відомостям, зазначеним у потрібних для здійснення митного контролю документах;

пошкодження товарів чи їх упаковки або маркування.

Акт може складатися в 4-х примірниках: перший примірник призначено для підприємства, що переміщує товари через митний кордон України, другий — для митного органу за місцем його складання, третій — для митниці призначення, четвертий — для власника товару.

3. Митним органам, яким товари повинні бути задекларовані відповідно до обраного їх власником (уповноваженою ним особою) митного режиму, приймати для здійснення митних процедур Акти, подані підприємствами, що переміщують товари, незалежно від місця їх складення.

4. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України.

(Пункт 4 в редакції наказу Державної митної служби України від 23.01.2003 р. № 45.)

5. Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити державну реєстрацію наказу в Міністерстві юстиції України.

6. Управлінню справами (Карпенко В.П.) забезпечити висвітлення вимог наказу в засобах масової інформації.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Пашка П.В.

Голова Служби *М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 18 листопада 2002 р. № 630

Акт № ___ від _____ 20__ р.
про невідповідність товарів відомостям, зазначеним у потрібних для здійснення митного контролю документах, про пошкодження товарів чи їх упаковки або маркування

1. Назва митного органу _____

2. Місце проведення огляду _____

3. Відправник (згідно з товаросупровідними документами) _____

4. Одержувач (згідно з товаросупровідними документами) _____

5. Транспортний документ (вид, дата, номер) _____
_____

6. Документ контролю за доставкою (вид, дата, номер) _____

7. Вид перевезення й вид транспортного засобу _____

8. Державний номер транспортного засобу, номер рейсу _____

9. Забезпечення, пломби:

9.1. Належність _____
(митниці, відправникові, власникові тощо)

9.2. Вид, кількість і номер _____

9.3. Місце накладення забезпечення _____

9.4. Цілість _____

10. Товари (назва, кількість) і відомості про них:

10.1. Зазначено в документах _____
_____
_____
_____
_____

10.2. Наявність _____
_____
_____
_____
_____

10.3. Невідповідність товарів відомостям _____
_____
_____
_____
_____

10.4. Примітки _____
_____
_____
_____

11. Вантажні місця (потрібне виділити)

11.1. Вид пакування: коробка, ящик, бочка, тюк, мішок, сумка/чемодан, без пакування, інше

_____

11.2. Матеріал упаковки: дерево, метал, тканина, целофан, папір, стрічка, інше

_____

11.3. Кількість оглянутих, розкритих вантажних місць _____

12. Пошкодження упаковки або маркування:

12.1. Характер пошкоджень: розбито, розламано, розчавлено, розірвано, розірвано стрічку, мокрий, отвір, розпаковано палет, інше

_____

12.2. Причина пошкоджень: температурні умови, погодні умови, недостатнє пакування, механічні пошкодження, не встановлено, інше

_____

12.3. Де виявлено пошкодження: у транспортному засобі, по дорозі на склад, на складі, при проведенні вантажних операцій, інше

_____

12.4. Давність пошкодження: свіже, застаріле, не встановлено, інше

_____

12.5. Пошкодження маркування _____

_____

_____

13. Пошкодження товарів:

13.1. Характер пошкоджень: не ушкоджено, забруднено, розбито, розірвано, розчавлено, тече, мертве, мокре, недостача, інше

_____

13.2. Наявність порожнини: ні, так, примірна кількість товарів, яких бракує, інше

_____

14. Інші відомості _____

_____

_____

_____

_____

_____

15. Ужиті заходи _____

_____

_____

_____

16. Вантажні місця впаковано з накладенням забезпечення:

16.1. Належність _____
(митниці, відправникові, власникові, тощо)

16.2. Вид, кількість і номер _____

16.3. Місце накладення _____

16.4. Вид пакування _____

17. Накладення забезпечення на транспортний засіб

17.1. Належність _____

17.2. Вид, кількість і номер _____

17.3. Місце накладення _____

Огляд проводив:

_____ _____
(посада, прізвище, ініціали представника підприємства) (підпис)

Особи, що були присутні при здійсненні огляду:

_____ _____
(посада, прізвище, ініціали, номер паспорта або посвідчення особи) (підпис)

_____ _____
(посада, прізвище, ініціали, номер паспорта або посвідчення особи) (підпис)

Посадова особа митного органу:

_____ _____
(посада, прізвище, ініціали посадової особи митниці) (підпис)

Місце для відбитка штампа
“Під митним контролем”

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМ ДОКУМЕНТІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАТРИМАННЯ

від 10 грудня 2002 року № 689

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
29 грудня 2002 р. за № 1033/7321

На виконання положень статті 374 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV НАКАЗУЮ:

1. Затвердити форми документів адміністративного затримання — Рішення про адміністративне затримання та Протоколу адміністративного затримання, що додаються.

2. Управлінню організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил (Сальва М.А.) та Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Управлінню справами (Карпенко В.П.) забезпечити тиражування та розсилку цього наказу в митні органи після його державної реєстрації.

4. Регіональним митницям, митницям бланки Рішення про адміністративне затримання та Протоколу адміністративного затримання виготовляти самостійно за допомогою комп'ютерної техніки з дотриманням установлених форм.

5. Начальникам регіональних митниць, митниць при формуванні кошторису витрат на рік ураховувати кошти, потрібні для придбання паперу й витратних матеріалів для виготовлення бланків Рішення про адміністративне затримання та Протоколу адміністративного затримання.

6. Управлінню фінансів та бухгалтерського обліку (Олійник Д.С.) забезпечити фінансування витрат регіональних митниць, митниць на придбання паперу й витратних матеріалів, потрібних для виготовлення бланків Рішення про адміністративне затримання та Протоколу адміністративного затримання згідно з поданими ними кошторисами.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Управління організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил (Сальва М.А.).

Голова Служби *М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 10 грудня 2002 р. № 689

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Рішення
про адміністративне затримання

“___” _____ 20__ р. _____
(місце винесення рішення)

Я, _____митниці
(посада посадової особи митного органу, яка виносить рішення)
_____,
(прізвище та ініціали посадової особи митного органу, яка виносить рішення)

беручи до уваги, що громадянином (кою) _____
_____
(зазначити громадянство, прізвище, ім’я та по батькові, день,
_____
місяць і рік народження, місце народження, місце роботи, посаду або рід занять, місце
_____
проживання, дані про документ, що засвідчує особу, **якщо особу встановлено**)

учинено порушення митних правил, на підставі ст. 374 Митного кодексу України

ВИРІШИВ:

1. З метою припинення порушення митних правил (установлення особи, що вчинила порушення митних правил; складання протоколу про порушення митних правил) (непотрібне закреслити) **здійснити адміністративне затримання** на строк до трьох годин громадянина(ки) _____
_____
(зазначити прізвище, ім’я та по батькові особи, **якщо її встановлено**, щодо

_____
адміністративного затримання якої виноситься рішення;
_____
якщо особу не встановлено, то зазначити обставини, за яких
_____
вчинено порушення митних правил)
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

2. У разі вчинення особою, зазначеною в п. 1 цього рішення, опору виконанню рішення про адміністративне затримання **застосувати до неї фізичну силу або спеціальні засоби.**

3. Про адміністративне затримання особи, зазначеної в п. 1 цього рішення, **повідомити її батькам** або особам, що їх замінюють (заповнюється, якщо особа, зазначена в п. 1 цього рішення, не досягла повноліття).

Підпис посадової особи митного органу, яка винесла рішення: _____

Рішення мені пред'явлено.

Підпис особи, щодо адміністративного затримання якої винесено рішення: _____

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 10 грудня 2002 р. № 689

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Протокол адміністративного затримання

"___" _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка склала протокол)

згідно з рішенням _____ митниці
(посада) (назва митниці)

_____
(прізвище, ініціали особи, яка винесла рішення)

_____ про здійснення адміністративного затримання,

на підставі ст. 374 Митного кодексу України

у присутності свідків (якщо вони є):

1. _____,
(прізвища, імена та по батькові, адреси свідків)

2. _____,

здійснив (ла) адміністративне затримання громадянина (ки) _____

_____
(зазначити громадянство, прізвище, ім'я та по батькові, день, місяць і рік

_____
народження, місце народження, місце роботи, посаду або рід занять,

_____.
місце проживання, дані про документ, що засвідчує особу, **якщо особу встановлено**)

Передбачені ст. 371 Митного кодексу України обов'язки свідка (з'явитися в призначений час за викликом органу, у провадженні

якого перебуває справа про порушення митних правил, до цього органу й дати детальні та правдиві пояснення, повідомити все відоме в справі та відповісти на поставлені запитання) мені роз'яснено.

Підписи свідків (якщо вони є): 1. _____
2. _____

Адміністративне затримання здійснено з метою припинення порушення митних правил (установлення особи, що вчинила порушення митних правил; складання протоколу про порушення митних правил) (непотрібне закреслити)

У ході адміністративного затримання застосовувалися фізична сила та спецзасоби:

_____
(зазначити, що саме, якщо застосовувалися)
_____.

Затриману особу доставлено в: _____.
(зазначити, куди доставлено)

Строк адміністративного затримання обчислюється з _____ год. _____ хв. "____" _____ 20__ р., тобто з моменту доставки в службове приміщення митного органу (інше приміщення, зазначити яке); з часу витвереження; закінчення митного контролю або митного оформлення (непотрібне закреслити) _____.

Під час адміністративного затримання виконувалися такі дії:

_____
(зазначити, які дії проводилися)
_____
_____
_____

Копію протоколу отримав.

Підпис особи, адміністративне затримання якої здійснено: _____

Записано вірно.

Підписи свідків (якщо вони є): 1. _____
2. _____

Підпис посадової особи митного органу, яка склала протокол: _____

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ НОРМАТИВІВ ВІДБОРУ ПРОБ І ЗРАЗКІВ ТОВАРІВ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДЖЕНЬ (АНАЛІЗУ, ЕКСПЕРТИЗИ) МИТНИМИ ЛАБОРАТОРІЯМИ

від 23 грудня 2002 року № 719

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
30 січня 2003 р. за № 79/7400

На виконання вимог статті 75 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV та з метою посилення митного контролю, визначення мінімальної кількості проб і зразків товарів, що беруться для проведення контрольної перевірки їх митними лабораторіями, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Нормативи відбору проб і зразків товарів для проведення досліджень (аналізу, експертизи) митними лабораторіями, що додаються.

2. Скасувати наказ Держмитслужби України від 15.07.97 № 324 "Про затвердження Інструкції про порядок і процедуру відбору зразків (проб) нафтопродуктів в митній системі України".

3. Митним органам з метою здійснення митного контролю та митного оформлення товару відбирати проби й зразки товарів для проведення лабораторних досліджень (аналізу, експертизи) у кількостях, визначених Нормативами відбору проб і зразків товарів для проведення досліджень (аналізу, експертизи) митними лабораторіями, затвердженими цим наказом.

4. Центральній митній лабораторії (Венгель П.Ф.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України.

6. Секретаріату забезпечити тиражування та розсилку цього наказу регіональним митницям, митницям після його державної реєстрації.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Дьоміна Ю.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 23 грудня 2002 р. № 719

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
30 січня 2003 р. за № 79/7400

Нормативи відбору проб і зразків товарів для проведення досліджень (аналізу, експертизи) митними лабораторіями

№ з/п	Найменування товару	Одиниця виміру	Максимальна норма відбору
1	2	3	4
І. Хімічна продукція та товари народного споживання			
1	Папір, картон	$м^2$	1,0
2	Поверхнево-активні речовини	кг/л	1,0/1,0
3	Технологічні суміші текстильного виробництва	кг/л	1,0/1,0
4	Мийні засоби та засоби для чищення	кг/л	1,0/1,0
5	Полімерні матеріали (поліетилен, поліпропілен, полістирол тощо)	кг	0,1
6	Фарби, лаки	л	1,0
7	Деревностружкові та деревоволокнисті плити	$см^2$	50,0
8	Полімерні плівки (поліетиленові, поліпропіленові, поліхлорвінілові тощо)	$м^2$	1,0
9	Водні розчини, емульсії полімерів	л	1,0
10	Епоксидні смоли, поліефіри, полівінілацетат (клей ПВА)	кг	0,15

Продовження табл.

1	2	3	4
11	Тканини	$м^2$	1,0
12	Нитки, пряжа	м	500,0
13	Промислові вироби	шт.	1,0
14	Розчинники побутові	л	1,0
15	Скло листове	лист 450 х 450 мм	2,0
16	Неорганічні порошкоподібні, сипучі речовини	кг	0,2
17	Органічні порошкоподібні, сипучі речовини	кг	0,2
18	Рідкі складні сумішеві препарати	л	0,5
	II. Нафтопродукти		
1	Бензин моторний	л	2,0
2	Легкі дистиляти (прямогонний бензин, бензин-компонент, уайт-спірит, НЕФРАСи тощо)	л	2,0
3	Нафта сира	л	1,5
4	Піроконденсат, піролізна смола (фракція С5-С9)	л	2,0
5	Газовий конденсат	л	2,0
6	Паливо для середньооборотних та малооборотних двигунів	л	2,0
7	Бітум нафтовий	кг	1,0
8	Оливи моторні	л	1,0
9	Паливо реактивне	л	2,0
10	Консистентні мастила (солідол, літол тощо)	кг	1,0
11	Паливо нафтове для мартенівських печей	л	1,5
12	Паливо дизельне	л	2,0

Продовження табл.

1	2	3	4
13	Вакуумний газойль	л	2,0
14	Мазут	л	1,5
15	Пластифікатор нафтовий	л	1,5
16	Присадки до олив	л	1,0
17	Присадки до рідких палив	л	1,0
18	Мастильно-охолоджувальні рідини	л	1,0
III. Харчові продукти та компоненти для їх виготовлення			
1	М'ясо та харчові нутрощі (товарна група 02 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,4
2	Риба й ракоподібні, молюски та інші водяні безхребетні (товарна група 03 згідно з УКТЗЕД)	кг	2,0
3	Молоко та молочні продукти, яйця птиці, натуральний мед, інші харчові продукти тваринного походження (товарна група 04 згідно з УКТЗЕД):		
	молоко	л	0,5
	вершки, сметана, сир, вироби з сиру	кг	0,2
	масло та твердий сир	кг	0,1
	сухі молоко та вершки	кг	0,3
	морозиво	кг	0,4
	молочні консерви	кг	0,5
4	Їстівні плоди та горіхи (товарна група 08 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,5
5	Кава, чай, мате та прянощі (товарна група 09 згідно з УКТЗЕД):		
	прянощі	кг	1,0
	чай	кг	0,5

Продовження табл.

1	2	3	4
6	Продукція борошномельно-круп'яної промисловості (товарна група 11 згідно з УКТЗЕД):		
	солод, інулін, пшенична клейковина	кг	2,0
	крохмаль	кг	0,5
7	Жири та олії тваринного або рослинного походження, продукти їх розщеплення	л	2,0
	Готові харчові жири, воски тваринного або рослинного походження (товарна група 15 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,4
8	Готові харчові продукти з м'яса, риби або ракоподібних, молюсків або інших водяних безхребетних (товарна група 16 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,4
9	Цукор	кг	2,0
	Кондитерські вироби з цукру (товарна група 17 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,6
10	Какао та продукти з нього (товарна група 18 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,3
11	Готові продукти із зерна зернових культур, борошна, крохмалю або молока; борошняні кондитерські вироби (товарна група 19 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,4
12	Продукти переробки овочів, плодів або інших частин рослин (товарна група 20 згідно з УКТЗЕД)	кг/л	1,0/1,0
13	Харчові продукти (товарна група 21 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,5
14	Алкогольні й безалкогольні напої та оцет (товарна група 22 згідно з УКТЗЕД)	л	2,0
15	Залишки й відходи харчової промисловості; готові корми для тварин (товарна група 23 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,5 кг

Закінчення табл.

1	2	3	4
16	Тютюн та промислові замінники тютюну (товарна група 24 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,5 кг
17	Ефірні олії та резиноїди (у тому числі суміші запашних речовин) (товарна група 33 згідно з УКТЗЕД)	л	0,1
18	Білкові речовини; модифіковані крохмалі; ферменти (товарна група 35 згідно з УКТЗЕД)	кг	0,5
IV. Мінеральні матеріали, метали, сплави, вироби з них			
1	Металеві відливки, чушки, напівфабрикати	шт.	1,0
2	Металеві вироби (поршні, профілі, решітки, елементи металоконструкцій тощо)	шт.	1,0
3	Порошкоподібні товари (цементи, магнезити, сполуки металів тощо)	кг	1,0
4	Відходи (шлаки, шлами, руда, скрап) та брухт з металу тощо	кг	5,0

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ

від 21 квітня 2003 року № 261

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
5 травня 2003 р. за № 348/7669

На виконання положень статей 359, 363, 366, 369—372, 375, 377—382, 386—391 Митного кодексу України НАКАЗУЮ:

1. Затвердити форми процесуальних документів у справах про порушення митних правил:

протоколу про порушення митних правил;

додатка до протоколу про порушення митних правил;

протоколу про вилучення товарів, транспортних засобів і документів;

додатка до протоколу про вилучення товарів, транспортних засобів і документів;

протоколу про митне обстеження;

протоколу про пред'явлення товарів, транспортних засобів і документів для впізнання;

постанови про призначення експертизи;

постанови про взяття проб і зразків;

протоколу про одержання проб і зразків для проведення експертизи;

додатка до протоколу про одержання проб і зразків для проведення експертизи;

постанови в справі про порушення митних правил, — що додаються, і ввести їх у дію з 01.01.2004.

2. Управлінню організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил (Калетнік І.Г.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Управлінню справами (Карпенко В.П.) забезпечити тиражування та розсилку наказу в митні органи після його державної реєстрації.

4. Регіональним митницям, митницям бланки форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил (за винятком бланків форми протоколу про порушення митних правил і форми додатка до протоколу про порушення митних правил) виготовляти самостійно за допомогою комп'ютерної техніки з дотриманням установлених форм.

5. Начальникам регіональних митниць, митниць при формуванні кошторису витрат на рік ураховувати кошти, необхідні для придбання паперу й витратних матеріалів для виготовлення бланків форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил (за винятком бланків форми протоколу про порушення митних правил і форми додатка до протоколу про порушення митних правил).

6. Управлінню фінансів та бухгалтерського обліку (Олійник Д.С.) забезпечити фінансування витрат регіональних митниць, митниць на придбання паперу й витратних матеріалів, необхідних для ви-

готовлення бланків форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил (за винятком бланків форми протоколу про порушення митних правил і форми додатка до протоколу про порушення митних правил) згідно з поданими ними кошторисами.

7. Господарсько-експлуатаційному митному управлінню (Копач В.С.) забезпечити виготовлення бланків форми протоколу про порушення митних правил і форми додатка до протоколу про порушення митних правил.

8. Установити, що до забезпечення бланками форми протоколу про порушення митних правил і форми додатка до протоколу про порушення митних правил митним органам дозволяється використання цих бланків, виготовлених самостійно за допомогою комп'ютерної техніки з дотриманням установлених форм.

9. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Управління організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил (Калетнік І.Г.).

10. Уважати з 01.01.2004 таким, що втратив чинність, наказ Державного митного комітету України від 04.11.92 № 205 "Про затвердження Положення про провадження в справах про порушення митних правил".

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Протокол
про порушення митних правил № ____/_____/____

"___" _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім'я та по батькові особи, що склала протокол)

у присутності:
особи, що притягується до відповідальності, _____
(необхідні для розгляду справи

_____
відомості про особу, що притягується до відповідальності,

_____
якщо її встановлено: громадянство, прізвище, ім'я та по батькові,

_____
день, місяць і рік народження, місце народження, місце роботи, посада

_____,
або рід занять, місце проживання, дані про документ, що засвідчує особу)

свідків:

1. _____,
(прізвища, адреси свідків, **якщо вони є**)
2. _____,

керуючись вимогами статей 359, 363 і 375 Митного кодексу України, склав цей протокол про порушення митних правил.

Протокол складено за участю перекладача _____
(посада, місце роботи, прізвище,

_____.

ім'я та по батькові, **якщо перекладач брав участь)**

Передбачені ст. 370 Митного кодексу України обов'язки перекладача (точно й у повному обсязі здійснювати доручений переклад) мені роз'яснено.

Підпис перекладача: _____

Передбачені статтями 363 ч. 4 і 366 Митного кодексу України права особи, що притягується до відповідальності за порушення митних правил (дати пояснення та висловити зауваження щодо змісту протоколу; письмово викласти мотиви своєї відмови від підписання протоколу; ознайомитися під час розгляду справи про порушення митних правил у митному органі або суді з матеріалами справи, зробити з них витяги, одержати копії рішень, постанов та інших документів, що є в справі; бути присутнім під час розгляду справи в митному органі та брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь у їх дослідженні, заявляти клопотання та відводи, давати усні й письмові пояснення, подавати свої доводи, міркування та заперечення, оскаржувати постанови митного органу, суду (судді); користуватись іншими правами, наданими законом), мені роз'яснено.

Підпис особи, що притягується до відповідальності: _____

Передбачені ст. 371 Митного кодексу України обов'язки свідка (з'явитися за викликом органу, у провадженні якого перебуває справа про порушення митних правил, у призначений час до цього органу й дати детальні та правдиві пояснення, повідомити все відоме в справі та відповісти на поставлені запитання) мені роз'яснено.

Підписи свідків: 1. _____

2. _____

Установлено: _____

(місце, час учинення та суть порушень митних правил)

_____

_____

_____

Зазначені дії мають ознаки порушення (порушень) митних правил, передбаченого (передбачених) статтями _____ Митного кодексу України.

На підставі ст. 377 Митного кодексу України за цим протоколом вилучено:

а) товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил; товари зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю; транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України

№ з/п	Назва вилученого товару, транспортного засобу, їх особливі ознаки	Кількість (вага)	Вартість, грн.

б) документи, потрібні для розгляду справи про порушення митних правил

№ з/п	Назва вилученого документа, його особливі ознаки

в) в особи, що не має в Україні постійного місця проживання або адреси, — товари, транспортні засоби в розмірах, необхідних для забезпечення стягнення штрафу або вартості товарів, що є безпосередніми предметами порушення митних правил; товари зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю; транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України

№ з/п	Назва вилученого товару, транспортного засобу, їх особливі ознаки	Кількість (вага)	Вартість, грн.

Якщо є додаток до протоколу, то зазначити: “Дивись додаток _____ на _____ аркушах”.

Пояснення, зауваження особи, що притягується до відповідальності:

_____
_____
_____
_____
_____

Розгляд справи відбудеться “____” _____ 20__ р. о “____” год. “____” хв. за адресою:

_____

(заповнюється в разі потреби)

Копію протоколу отримав “____” _____ 20__ р.

_____

(підпис особи, що притягується до відповідальності. Заповнюється, якщо цю особу встановлено та вона була присутня при складанні протоколу)

Від підпису протоколу та одержання його копії особа, що притягується до відповідальності, відмовилася.

_____

(підпис посадової особи митного органу, що склала протокол)

Підписи свідків: 1. _____
2. _____

Зміст протоколу перекладено на _____ мову.

_____

(підпис перекладача, якщо перекладач залучався)

Підписи свідків: 1. _____
2. _____

Підпис посадової особи митного органу, що склала протокол:

_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Додаток № ____ до протоколу
про порушення митних правил № ___/_____/____

"___" _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

На підставі ст. 377 Митного кодексу України за цим протоколом вилучено (продовження):

а) товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил; товари зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю; транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України;

б) документи, потрібні для розгляду справи про порушення митних правил;

в) в особи, що не має в Україні постійного місця проживання або адреси, — товари, транспортні засоби в розмірах, необхідних для забезпечення стягнення штрафу або вартості товарів, що є безпосередніми предметами порушення митних правил; товари зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю; транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України (*непотрібне закреслити*)

№ з/п	Назва вилученого товару, транспортного засобу, їх особливі ознаки	Кількість (вага)	Вартість, грн.

Копію додатка до протоколу отримав "____" _____ 20__ р.

_____

(підпис особи, що притягується до відповідальності. Заповнюється, якщо таку особу встановлено та вона була присутня при складанні додатка до протоколу)

Від підпису додатка до протоколу про порушення митних правил та одержання його копії особа, що притягується до відповідальності, відмовилася.

_____

(підпис посадової особи митного органу, що склала додаток до протоколу)

Підписи свідків: 1. _____

2. _____

Зміст додатка до протоколу перекладено на _____ мову.

_____

(підпис перекладача, **якщо перекладач залучався**)

Підписи свідків: 1. _____

2. _____

Підпис посадової особи митного органу, що склала додаток до протоколу: _____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Протокол
про вилучення товарів, транспортних засобів і документів
у справі про порушення митних правил № ___/_____/___

"___" _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім'я та по батькові особи, що склала протокол)

у присутності понятих:

1. _____,
(прізвища, імена та по батькові, адреси понятих)
2. _____,

керуючись вимогами статей 375 і 377 Митного кодексу України, склав цей протокол про вилучення товарів, транспортних засобів і документів.

Передбачені ст. 372 Митного кодексу України обов'язки понятого (бути присутнім під час проведення процесуальних дій і засвідчити своїм підписом відповідність записів у протоколі виконаним діям) мені роз'яснено.

Підписи понятих: 1. _____
2. _____

На підставі статей 375, 377 Митного кодексу України за цим протоколом у

_____

(зазначити, у кого (де) вилучено товари, транспортні засоби,

_____

документи)

_____

_____ **вилучено:**

а) товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил; товари зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю; транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України

№ з/п	Назва вилученого товару, транспортного засобу, їх особливі ознаки	Кількість (вага)	Вартість, грн.

б) документи, потрібні для розгляду справи про порушення митних правил

№ з/п	Назва вилученого документа, його особливі ознаки

в) в особи, що не має в Україні постійного місця проживання або адреси, — товари, транспортні засоби в розмірах, потрібних для забезпечення стягнення штрафу або вартості товарів, що є безпосередніми предметами порушення митних правил; товари зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю; транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України

№ з/п	Назва вилученого товару, транспортного засобу, їх особливі ознаки	Кількість (вага)	Вартість, грн.

Якщо є додаток, то зазначити: "Дивись додаток ___ на _____ аркушах".

Записано правильно.

Копію протоколу отримав "___" _____ 20__ р.

_____

_____

(дані про громадянина (посадову особу підприємства, установи, організації), у якого вилучено товари, транспортні засоби, документи: громадянство, прізвище, ім'я, по батькові, дата народження громадянина; прізвище, ім'я, по батькові, посада посадової особи)

Підпис: _____

Підписи понятих: 1. _____

2. _____

Підпис посадової особи митного органу, що склала протокол:

_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Додаток № ___до протоколу
про вилучення товарів, транспортних засобів і документів
у справі про порушення митних правил № ___/_____/__

"___" _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

На підставі статей 375, 377 Митного кодексу України за цим протоколом вилучено (продовження):

а) товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил; товари зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю; транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України;

б) документи, потрібні для розгляду справи про порушення митних правил;

в) в особи, що не має в Україні постійного місця проживання або адреси, — товари, транспортні засоби в розмірах, потрібних для забезпечення стягнення штрафу або вартості товарів, що є безпосередніми предметами порушення митних правил; товари зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю; транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України (*непотрібне закреслити*)

№ з/п	Назва вилученого товару, транспортного засобу, документа, їх особливі ознаки	Кількість (вага)	Вартість, грн.

Записано правильно.

Копію додатка до протоколу отримав "___" _____ 20__ р.

_____

_____

(дані про громадянина (посадову особу підприємства, установи, організації), у якого вилучено товари, транспортні засоби, документи: громадянство, прізвище, ім'я, по батькові, дата народження громадянина; прізвище, ім'я, по батькові, посада посадової особи)

Підпис: _____

Підписи понятих: 1. _____

2. _____

Підпис посадової особи митного органу, що склала протокол:

_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Протокол
про митне обстеження в справі про порушення митних правил № ___/_____/____

"___" _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім'я та по батькові особи, що склала протокол)

у присутності понятих:

1. _____,
(прізвища, імена та по батькові, адреси понятих)
2. _____,

свідків:

1. _____,
(прізвища, імена, по батькові, посади посадових осіб підприємства, на території або в приміщеннях якого проводиться митне обстеження)
2. _____,

експертів (спеціалістів):

1. _____,
(прізвища, імена, по батькові, місця роботи, посади експертів (спеціалістів))
2. _____,

керуючись вимогами статей 375 і 378 Митного кодексу України, склав цей протокол про митне обстеження.

_____

Передбачені ст. 372 Митного кодексу України обов'язки понятого (бути присутнім під час проведення процесуальних дій і засвідчити своїм підписом відповідність записів у протоколі виконаним діям) мені роз'яснено.

Підписи понятих: 1. _____
2. _____

Передбачені ст. 371 Митного кодексу України обов'язки свідка (з'явитися за викликом органу, у провадженні якого перебуває справа про порушення митних правил, у призначений час до цього органу й дати детальні та правдиві пояснення, повідомити все відоме в справі та відповісти на поставлені запитання) мені роз'яснено.

Підписи свідків: 1. _____
2. _____

Передбачені ст. 369 Митного кодексу України обов'язки експерта (спеціаліста) (надати об'єктивний висновок з поставлених питань) та права (ознайомитися з матеріалами справи, що стосуються предмета експертизи, заявити клопотання про надання додаткових матеріалів, потрібних для надання висновку) мені роз'яснено.

Підписи експертів (спеціалістів): 1. _____
2. _____

Проводилося митне обстеження території (приміщень, транспортних засобів) *(непотрібне закреслити)*

_____

(зазначити назву підприємства,

_____

адресу, місце розташування)

_____

_____.

Митне обстеження розпочато о ____ год. ____ хв., **закінчено** о ____ год. _____ хв., проводилося в умовах

_____

(хмарної, сонячної погоди тощо)

при природному (штучному) освітленні *(непотрібне закреслити)*.

Під час обстеження використовувалися технічні засоби контролю

_____

(зазначити, які саме)

_____.

У ході митного обстеження виявлено: _____

_____

(зазначити, що виявлено)

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Якщо є додаток до протоколу, то зазначити: "Дивись додаток _____ на _____ аркушах".

Клопотання експерта: _____.

(зазначити яке саме, за його наявності)

Записано правильно.

Підписи понятих: 1. _____

2. _____

Підписи свідків: 1. _____

2. _____

Підписи експертів (спеціалістів): 1. _____

2. _____

Підпис посадової особи митного органу, що склала протокол:

_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Протокол
про пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для впізнання в справі про порушення митних правил № ____/_____/____

"___" _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім'я та по батькові особи, що склала протокол)

у присутності понятих:
1. _____,
(прізвища, імена та по батькові, адреси понятих)
2. _____,

керуючись вимогами статей 375 і 379 Митного кодексу України, склав цей протокол про пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для впізнання.

Протокол складено за участю перекладача _____
(посада, місце роботи,
_____
прізвище, ім'я та по батькові, **якщо перекладач брав участь)**
_____.

Передбачені ст. 370 Митного кодексу України обов'язки перекладача (точно й у повному обсязі здійснювати доручений переклад, у необхідних випадках брати участь у проведенні процесуальних дій у справі про порушення митних правил) мені роз'яснено.

Підпис перекладача: _____

Передбачені ст. 372 Митного кодексу України обов'язки понятих (бути присутніми при проведенні процесуальних дій та засвідчити своїми підписами відповідність записів у протоколі виконаним діям) нам роз'яснено.

Підписи понятих: 1. _____
2. _____

Громадянин(ка) _____
(громадянство, прізвище, ім'я, по батькові;
_____
тип та номер документа, що посвідчує особу)
_____

як особа, що притягається до відповідальності за порушення митних правил (свідок у справі про порушення митних правил) (непотрібне закреслити), був(ла) опитаний(а) про обставини, за яких він (вона) бачив(ла) товари, транспортні засоби, документи, а також про їх ознаки, за якими він (вона) може провести їх упізнання, та йому (їй) **пред'явлено для впізнання** товари, транспортні засоби, документи (*непотрібне закреслити*):

_____
(зазначити пронумеровані назви однорідних товарів,
_____
транспортних засобів, документів)
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____.

Громадянин(ка) _____, розглянувши пред'явлені
(прізвище, ініціали)

йому (їй) для впізнання товари, транспортні засоби, документи (непотрібне закреслити), **заявив(ла):**

_____

(зазначити, чи впізнано пред'явлені товари, транспортні засоби, документи;

_____

якщо впізнано, то які конкретно й за якими ознаками)

_____
_____
_____
_____
_____.

Заяви й зауваження понятих (за наявності таких) _____
_____
_____.

Зміст протоколу перекладено на _____ мову.

_____

(підпис перекладача, **якщо перекладач залучався**)

Протокол записано правильно.
Підписи понятих: 1. _____
2. _____

Підпис особи, якій товари, транспортні засоби, документи **пред'являлися для впізнання:** _____

Підпис посадової особи митного органу, що склала протокол:

_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Постанова
про призначення експертизи в справі про порушення митних правил № ____/_____/____

"___" _____ 20__ р. _____
(місце винесення постанови)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім'я та по батькові особи, що винесла постанову)

УСТАНОВИВ:

Для з'ясування питань _____
(зазначити, які питання підлягають з'ясуванню)
_____
_____
_____

виникла потреба в спеціальних знаннях у галузі _____
(зазначити галузь)
_____

На підставі викладеного й керуючись статтями 375, 380, 381 Митного кодексу України,

ПОСТАНОВИВ:

1. Призначити проведення _____ експертизи
(зазначити, проведення якої експертизи потрібне)
_____
(зазначити, експертизу чого потрібно провести)
_____

_____
_____
_____
_____.

2. Проведення експертизи доручити _____

(зазначити прізвище, ім'я,

_____

по батькові, місце роботи, посаду експерта)

_____
_____.

3. Передати в розпорядження експерта такі матеріали: _____

_____

(зазначити,які матеріали передаються)

_____
_____
_____
_____
_____.

4. Поставити перед експертом такі запитання: _____

_____

(перелік питань)

_____
_____
_____
_____
_____
_____

Підпис посадової особи митного органу, що винесла постанову:

_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Постанова
про взяття проб і зразків у справі про порушення митних правил № _____/_____/_____

"___" _____ 20__ р. _____
(місце винесення постанови)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім'я та по батькові особи, що винесла постанову)

здійснюючи провадження в справі про порушення митних правил,

УСТАНОВИВ:

У справі необхідно проведення _____
(зазначити, проведення якої експертизи потрібно)
експертизи, для чого потрібне одержання проб і зразків _____
_____
(зазначити, одержання проб і зразків чого)
_____
_____
_____.

Беручи до уваги, що відбір зазначених проб і зразків слід здійснити в особи, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил (особи, свідчення та участь якої у вивченні й оцінці обставин порушення митних правил можуть мати істотне значення для провадження та розгляду справи) (*непотрібне закреслити*):

_____
(зазначити для громадян: громадянство, прізвище, ім'я, по батькові;
_____
тип і номер документа, що посвідчує особу;

_____

для посадових осіб підприємств — прізвище, ім'я, по батькові,

_____

місце роботи, посаду)

_____,

керуючись статтями 375, 382 Митного кодексу України,

ПОСТАНОВИВ:

1. Провести відбір проб (зразків) (*непотрібне закреслити*) _____

_____

(зазначити, відбір проб, зразків чого слід провести)

_____

_____

_____

_____

_____.

2. Відбір проб (зразків) провести в _____

(зазначити для громадян: прізвище, ім'я, по батькові;

_____

для посадових осіб — прізвище, ім'я, по батькові, місце роботи, посаду)

_____

_____.

3. Відбір проб (зразків) провести в _____

(зазначити місце проведення

_____

відбору проб (зразків)

_____

_____.

4. До проведення відбору проб (зразків) залучити експерта:

_____

(зазначити якого)

_____

_____.

Підпис посадової особи митного органу, що винесла постанову:

_____

Постанову мені пред'явлено.

Підпис особи, у якої здійснено відбір проб (зразків): _____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Протокол
про одержання проб і зразків для проведення експертизи
в справі про порушення митних правил № ___/_____/__

"___" _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім'я та по батькові особи, що склала протокол)

у присутності понятих:

1. _____,
(прізвища, імена та по батькові, адреси понятих)
2. _____,

експертів:

1. _____,
(прізвища, імена, по батькові, місця роботи, посади експертів)
2. _____,

керуючись вимогами статей 375 і 382 Митного кодексу України, склав цей протокол про одержання проб і зразків для проведення експертизи.

Передбачені ст. 372 Митного кодексу України обов'язки понятого (бути присутнім під час проведення процесуальних дій і за-

свідчити своїм підписом відповідність записів у протоколі виконаним діям) мені роз'яснено.

Підписи понятих: 1. _____
2. _____

Передбачені ст. 369 Митного кодексу України обов'язки експерта (надати об'єктивний висновок з поставлених запитань) та права (знайомитися з матеріалами справи, що стосуються предмета експертизи, заявляти клопотання про надання додаткових матеріалів, потрібних для проведення експертизи) мені роз'яснено.

Підписи експертів: 1. _____
2. _____

Проби та зразки для проведення експертизи відбиралися в особи, що притягується до відповідальності за порушення митних правил (особи, свідчення та участь якої у вивченні й оцінці обставин порушення митних правил можуть мати істотне значення для провадження та розгляду справи) (*непотрібне закреслити*):

_____
(зазначити для громадян: громадянство, прізвище, ім'я, по батькові;
_____.
тип та номер документа, що посвідчує особу;
_____
для посадових осіб підприємств — прізвище, ім'я, по батькові,
_____.
місце роботи, посаду)

Перед початком відбору проб і зразків гр. _____
(прізвище, ініціали особи,
_____
у якої відбираються проби та зразки)

була пред'явлена постанова про взяття проб і зразків від "____" _____ 20__ р.

Під час взяття проб, зразків **використовувалися технічні засоби:**

_____

(зазначити, які саме)

Цим протоколом як проби (зразки) (непотрібне закреслити) **узято:**

№ з/п	Назва взятої проби (зразка), її особливі ознаки	Кількість (вага)

Якщо є додаток, то зазначити: "Дивись додаток _____ на _____ аркушах".

Копію протоколу отримав "___" _____ 20__ р.

Підпис особи, у якої відібрано проби (зразки): _____

Записано правильно.

Підписи понятих: 1. _____
2. _____

Підписи експертів: 1. _____
2. _____

Підпис посадової особи митного органу, що склала протокол: _____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Додаток № ____ до протоколу
про одержання проб і зразків для проведення експертизи
в справі про порушення митних правил № __/_____/__

“___” _____ 20__ р. _____
(місце складення протоколу)

Цим протоколом як проби (зразки) (непотрібне закреслити) **узято** (продовження):

№ з/п	Назва взятої проби (зразка), її особливі ознаки	Кількість (вага)

Копію додатка до протоколу отримав “___” _____ 20__ р.

Підпис особи, у якої відібрано проби (зразки):

_____

Записано правильно.

Підписи понятих: 1. _____
2. _____

Підписи експертів: 1. _____
2. _____

Підпис посадової особи митного органу, що склала протокол:
_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 261

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Постанова
в справі про порушення митних правил № ___/_____/___

“___” _____ 20__ р. _____
(місце винесення постанови)

Я, _____,
(посада, митний орган, прізвище, ім’я та по батькові особи, що винесла постанову)

розглянувши матеріали справи про порушення митних правил, розпочатої “___” _____ 20__ р. за ознаками вчинення громадянином(кою)

_____
(зазначити громадянство, прізвище, ім’я та по батькові особи,

_____
що притягається до відповідальності за порушення митних правил)

адміністративного правопорушення, передбаченого статтями _____ Митного кодексу України,

УСТАНОВИВ:

_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

На підставі викладеного й керуючись статтями 386 — 391 Митного кодексу України,

ПОСТАНОВИВ:

1. Громадянина(ку) _____
(прізвище, ім'я та по батькові;
_____
для посадових осіб — також посада й місце роботи)
_____

визнати винним(ою) у вчиненні порушення(нь) митних правил, передбаченого(их) статтями _____ Митного кодексу України.

У справі в строк до "___" _____ 20__ р. провести додаткову перевірку, у ході якої
_____
(зазначити, кому та що саме слід здійснити)
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

Провадження в справі закрити. За матеріалами справи порушити кримінальну справу про контрабанду (*непотрібне закреслити*).

2. На громадянина(ку) _____ накласти
(прізвище, ініціали)
адміністративне стягнення у вигляді попередження (штрафу) розміром _____
_____
_____.

3. На підставі ст. 285 Кодексу України про адміністративні правопорушення копію постанови вручити (протягом трьох днів надіслати) громадянину(ці) (*непотрібне закреслити*)

_____.

(прізвище, ініціали)

Підпис посадової особи митного органу, що винесла постанову:

_____

Згідно зі ст. 403 Митного кодексу України штраф повинен бути сплачений особою, що вчинила порушення митних правил, не пізніше п'ятнадцяти днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови митного органу про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови або внесення на неї подання прокурором — не пізніше п'ятнадцяти днів із дня залишення скарги без задоволення або з дня відхилення подання.

Якщо штраф не буде сплачений у строки, установлені ст. 403 Митного кодексу України, то постанова митного органу надсилається для примусового виконання районному, міському (міста обласного значення), районному в місті відділу державної виконавчої служби.

Особа, що вчинила порушення митних правил, повинна, незважаючи на стягнення штрафу, сплатити податки й збори, установлені законами України (ст. 404 Митного кодексу України).

Згідно зі ст. 393 Митного кодексу України постанова в справі про порушення митних правил може бути оскаржена особою, щодо якої вона винесена, або представником такої особи.

Скарга на постанову митниці регіонального підпорядкування може бути подана до відповідної регіональної митниці або до місцевого суду за місцезнаходженням митниці, що винесла постанову.

Постанова регіональної митниці за скаргою на постанову підпорядкованої їй митниці може бути оскаржена в Державній митній службі України або в місцевому суді за місцезнаходженням цієї регіональної митниці.

Постанова регіональної митниці, митниці центрального підпорядкування може бути оскаржена в Державній митній службі України або в місцевому суді за місцезнаходженням відповідної регіональної митниці, митниці.

Якщо постанова митного органу одночасно оскаржується у митному органі вищого рівня та в суді й суд приймає скаргу до розгляду, то розгляд аналогічної скарги митним органом вищого рівня припиняється.

Постанова Державної митної служби України в справі про порушення митних правил, а також її постанова за скаргою на постанову іншого митного органу в такій справі можуть бути оскаржені в місцевому суді за місцезнаходженням Державної митної служби України.

Скарга на постанову митного органу подається протягом десяти днів з дати вручення зацікавленій особі копії постанови в справі або повідомлення про прийняте рішення. У разі пропуску цього строку з поважної причини він за заявою зацікавленої особи може бути поновлений відповідно регіональною митницею, Державною митною службою України або судом.

Копію постанови вручено (надіслано) (*непотрібне закреслити*) громадянину(ці) _____.
(прізвище, ініціали)

"____" _____ 20__ р.

Постанову отримав(ла).

Підпис особи, щодо якої винесено постанову:

_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМ ПОСТАНОВИ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ОСОБИСТОГО ОГЛЯДУ ТА ПРОТОКОЛУ ОСОБИСТОГО ОГЛЯДУ

від 21 квітня 2003 року № 262

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
6 травня 2003 р. за № 350/7671

На виконання положень статті 57 Митного кодексу України НАКАЗУЮ:

1. Затвердити форми постанови про проведення особистого огляду та протоколу особистого огляду, що додаються, і ввести їх в дію з 01.01.2004.

2. Управлінню організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил (Калетнік І.Г.) та Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Управлінню справами (Карпенко В.П.) забезпечити тиражування та розсилку цього наказу в митні органи.

4. Регіональним митницям, митницям бланки постанов про проведення особистого огляду та протоколів особистого огляду виготовляти самостійно за допомогою комп'ютерної техніки з дотриманням установлених форм.

5. Начальникам регіональних митниць, митниць при формуванні кошторису витрат на рік ураховувати кошти, необхідні для придбання паперу й витратних матеріалів для виготовлення бланк-

ків постанов про проведення особистого огляду та протоколів особистого огляду.

6. Управлінню фінансів та бухгалтерського обліку (Олійник Д.С.) забезпечити фінансування витрат регіональних митниць, митниць на придбання паперу й витратних матеріалів, необхідних для виготовлення бланків постанов про проведення особистого огляду та протоколів особистого огляду згідно з поданими ними кошторисами.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Управління технологій митного контролю (Сьомка С.М.) та Управління організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил (Калетнік І.Г.).

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 262

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Постанова
про проведення особистого огляду

“___” _____ 20__ р., _____ год. _____ хв.

Я, _____ митниці
(посада посадової особи митного органу, яка виносить постанову)

_____,
(прізвище та ініціали посадової особи митного органу, яка виносить постанову)

маючи достатні підстави вважати, що громадянин, який прямує через митний кордон України (перебуває в зоні митного контролю; у транзитній зоні міжнародного аеропорту), приховує предмети контрабанди чи товари, які є безпосередніми предметами порушення митних правил або заборонені для ввезення в Україну (вивезення з України; транзиту через територію України) (*непотрібне закреслити*), на підставі ст. 57 Митного кодексу України

ПОСТАНОВИВ:

1. _____
(посада, прізвище, ініціали посадової особи митного органу, якій

_____
доручається проведення особистого огляду)

провести особистий огляд

громадянина(ки) _____
(прізвище, ім’я та по батькові особи, щодо особистого огляду

_____,
якої виноситься постанова)

який (яка) народився _____.
(зазначити число, місяць, рік народження)

2. Про підстави для огляду та його результати повідомити начальника _____ митниці або особу, що його
(назва митниці)
заміщує, протягом доби з часу винесення цієї постанови.

(п. 2 заповнюється в разі винесення постанови особою, зазначеною в ч. 2 ст. 57 Митного кодексу України).

_____ _____ _____
(посада посадової особи митного органу, яка виносить постанову) (підпис) (ініціали, прізвище)

Постанову мені пред'явлено_____
(підпис особи, щодо особистого огляду якої винесено постанову)

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 квітня 2003 р. № 262

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Протокол
особистого огляду

“___” _____ 20__ р. _____
(назва населеного пункту)

Я, _____
(прізвище, ініціали, посада посадової особи, яка проводить особистий огляд)

_____ митниці,
(назва митниці)

згідно з постановою _____ _____ митниці
(посада) (назва митниці)

_____
(прізвище, ініціали)

про проведення особистого огляду

за участю

понятих:

1. _____,
(прізвище, ім’я, по батькові, рік народження, домашня адреса)
2. _____;
(прізвище, ім’я, по батькові, рік народження, домашня адреса)

медичного працівника:

_____,
(прізвище, ім’я, по батькові, рік народження, домашня адреса)

перекладача:

_____,
(прізвище, ім’я, по батькові, місце роботи)

а також

_____:

(відомості про інших осіб, що беруть участь у проведенні особистого огляду, їх статус)

1. _____,

(прізвище, ім'я, по батькові, рік народження, домашня адреса)

2. _____

(прізвище, ім'я, по батькові, рік народження, домашня адреса)

на підставі ст. 57 Митного кодексу України провів(ела) особистий огляд громадянина(ки) _____

(громадянство, прізвище, ім'я та по батькові, дата народження,

_____

адреса постійного або тимчасового проживання, дані паспорта або

_____,

іншого документа особи, особистий огляд якої проведено)

про що склав(ла) цей протокол.

_____

Громадянина(ку) _____

(прізвище, ініціали особи,

_____

особистий огляд якої проведено)

перед початком особистого огляду ознайомлено з постановою про проведення особистого огляду, правами та обов'язками особи, особистий огляд якої проводиться, і йому (їй) запропоновано добровільно видати предмети, приховані від митного контролю.

Учасникам огляду роз'яснено їх права та обов'язки.

Підпис особи, особистий огляд якої проведено: _____

Підписи понятих:

1. _____
2. _____

Підпис медичного працівника: _____

Підпис перекладача: _____

Підписи інших осіб, що брали участь у проведенні особистого огляду:

1. _____
2. _____

Підпис посадової особи митного органу,
яка склала протокол: _____

Друга сторінка протоколу
особистого огляду

Особистий огляд розпочато о __ годині __ хвилин "__" _____ 20__ р.

Особистий огляд проводився в приміщенні _____.
(зазначити, в якому)

Громадянин(ка) _____
(прізвище, ініціали особи, огляд якої проведено)

заявив(ла) _____
_____

і видав(ла) _____
(перелік предметів, їх відмітні ознаки, кількість і вартість, місцезнаходження)

_____
(якщо є додаток, то зазначити: "Дивись додаток № __")

Подальший огляд проводився (не проводився). (непотрібне закреслити)

Під час особистого огляду, крім предметів, виданих добровільно, виявлено: _____
(перелік предметів, їх відмітні ознаки,

_____

кількість і вартість, місцезнаходження)

_____

_____

_____

(якщо є додаток, то зазначити: "Дивись додаток № __")

Під час особистого огляду використовувались інструменти та технічні засоби: _____.

(найменування технічних та/або інших засобів)

На підставі ст. 377 Митного кодексу України за цим протоколом вилучено:

№ з/п	Назва та відмітні ознаки вилучених предметів	Кількість (вага)	Вартість	Примітки

(якщо є додаток, то зазначити: "Дивись додаток № __")

Заява (пояснення) гр. _____

(прізвище, ініціали особи, особистий огляд якої проведено)

при складанні протоколу:

_____

_____

_____

(якщо є додаток, то зазначити: "Дивись додаток № __")

Особистий огляд закінчено о __ годині __ хвилин "____" _____ 20__ р.

_____

Зміст протоколу мені перекладено. (якщо перекладач не залучався, то закреслити)

З протоколом ознайомився(лась) та отримав(ла): _____

_____

(підпис особи, особистий огляд якої проведено)

"___" _____ 20__ р.

Записано вірно. Зауважень щодо особистого огляду та змісту протоколу немає (є) (*непотрібне закреслити*)

_____

(якщо є додаток, то зазначити: "Дивись додаток № __")

Підписи понятих:

1. _____
2. _____

Зауваження медичного працівника: немає (є). (непотрібне закреслити)

_____

(якщо є додаток, то зазначити: "Дивись додаток № __")

Підпис медичного працівника: _____

Підпис перекладача: _____

Підписи інших осіб, що брали участь у проведенні особистого огляду:

1. _____
2. _____

Підпис посадової особи митного органу, яка склала протокол:

_____

Начальник Управління
організації боротьби з контрабандою
та порушеннями митних правил *І.Г. Калетнік*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТИПОВОГО ПОЛОЖЕННЯ ПРО МИТНИЙ ПОСТ

від 6 травня 2003 року № 289

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
20 травня 2003 р. за № 378/7699

Відповідно до статті 16 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Типове положення про митний пост (далі — Типове положення), що додається.

2. Начальникам регіональних митниць, митниць у двотижневий термін з дня набрання чинності Типовим положенням розробити й затвердити положення про митні пости.

3. Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Начальнику Управління справами Карпенку В.П. забезпечити тиражування та розсилку цього наказу регіональним митницям, митницям після його державної реєстрації.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Пашка П.В.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 6 травня 2003 р. № 289

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
20 травня 2003 р. за № 378/7699

Типове положення про митний пост

1. Загальні положення

1.1. Митний пост є структурним підрозділом регіональної митниці, митниці, який безпосередньо здійснює митний контроль і митне оформлення товарів та транспортних засобів, справляння податків і зборів, виконує інші завдання, передбачені законодавством України з питань митної справи.

1.2. Митний пост у своїй діяльності керується Конституцією України, Митним кодексом України та іншими законами України, актами Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, рішеннями колегії та наказами Державної митної служби України, а також наказами відповідної регіональної митниці, митниці, положенням про митний пост.

1.3. Створення, реорганізація, ліквідація митного поста здійснюються Державною митною службою України за поданням регіональної митниці, митниці.

1.4. Положення про митний пост розробляється на основі цього Типового положення та затверджується наказом регіональної митниці, митниці.

2. Основні завдання та функції митного поста

2.1. Безпосереднє здійснення митної справи, контроль за додержанням усіма юридичними й фізичними особами законодавства України з питань митної справи.

2.2. Застосування відповідно до законів України заходів тарифного й нетарифного регулювання при переміщенні товарів і транспортних засобів через митний кордон України або проведенні митних процедур.

2.3. Ужиття заходів до захисту інтересів споживачів товарів, недопущення ввезення на територію України та випуску у вільний обіг неякісних товарів, товарів, що завдають шкоди навколишньому середовищу й не відповідають чинним в Україні стандартам і вимогам.

2.4. Створення сприятливих умов для прискорення товарообігу, збільшення обсягів пасажиропотоку через митний кордон України та захисту прав інтелектуальної власності юридичних і фізичних осіб у процесі здійснення зовнішньоекономічної діяльності.

2.5. Здійснення контролю за переміщенням валютних і культурних цінностей через митний кордон України.

2.6. Боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил.

2.7. Митний пост відповідно до покладених на нього завдань:

2.7.1. Здійснює в зоні своєї діяльності митний контроль і митне оформлення товарів і транспортних засобів, що ввозяться на митну територію України.

2.7.2. З метою здійснення митного контролю та митного оформлення перевіряє правильність визначення країни походження товарів.

2.7.3. Нараховує та стягує податки, збори й інші платежі, справляння яких відповідно до законодавства України покладено на митні органи. У встановленому порядку готує та надає відповідним підрозділам регіональної митниці, митниці інформацію з питань справляння податків і зборів.

2.7.4. Забезпечує проведення заходів щодо контролю за доставкою товарів і транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, у митні органи призначення.

2.7.5. Реалізує плани заходів щодо запобігання контрабанді та порушенням митних правил; заводить справи про порушення митних правил.

2.7.6. Регулярно інформує регіональну митницю, митницю про зовнішньоекономічні операції, здійснювані суб'єктами господарювання, розташованими в зоні його діяльності.

2.7.7. Інформує регіональну митницю, митницю про порушення процедури міжнародних автомобільних перевезень.

2.7.8. Вимагає від юридичних і фізичних осіб при здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів подання дозволів державних органів.

2.7.9. Використовує в процесі здійснення митного контролю технічні та спеціальні засоби, що безпечні для життя й здоров'я людей, тварин і рослин та не завдають шкоди товарам і транспортним засобам. Забезпечує експлуатацію цих засобів відповідно до вимог технічної документації, а також їх збереження.

2.7.10. Збирає та надає регіональній митниці, митниці дані митної статистики зовнішньої торгівлі товарами, дані спеціальної митної статистики.

2.7.11. Здійснює ефективне застосування передбачених Митним кодексом України методів визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою забезпечення справляння в повному обсязі мита, інших податків і зборів.

2.7.12. Використовує технологічні схеми митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів, що діють у місцях розташування підрозділів митного поста, через який здійснюється автомобільне, залізничне, повітряне або водне сполучення.

2.7.13. Надає щоденно регіональній митниці, митниці оперативну інформацію про обстановку в зоні своєї діяльності. У межах своєї компетенції вживає заходів для нормалізації оперативної обстановки в разі її ускладнення.

3. Керівництво митним постом

3.1. Керівництво митним постом здійснює начальник, який призначається на посаду та звільняється з посади наказом Державної митної служби України.

3.2. Начальник митного поста може мати заступників. Повноваження заступників визначаються начальником регіональної митниці, митниці.

3.3. Начальник митного поста відповідає за:

якісне, повне та своєчасне виконання покладених на митний пост завдань;

дотримання посадовими особами митного поста вимог законодавства України;

організацію роботи з виявлення й припинення контрабанди та порушень митних правил;

організацію роботи з охорони праці, створення безпечних умов праці, забезпечення дотримання вимог пожежної безпеки.

3.4. Начальник митного поста відповідно до покладених на нього обов'язків:

контролює виконання посадовими особами митного поста службових обов'язків;

дає посадовим особам митного поста доручення та контролює їх виконання, якість і своєчасність виконання посадовими особами митного поста доручень регіональної митниці, митниці;

підписує службові документи відповідно до своїх повноважень;

надає керівництву регіональної митниці, митниці пропозиції щодо добору та розстановки кадрів, поліпшення роботи митного поста;

організує професійну підготовку особового складу митного поста й бере участь у цій підготовці;

організує та веде виховну й профілактичну роботу серед особового складу митного поста; пропонує керівництву регіональної митниці, митниці застосування заохочень і стягнень до посадових осіб митного поста;

забезпечує захист державної таємниці під час проведення всіх видів секретних робіт з документами та виробами, що містять державну таємницю; контролює виконання посадовими особами митного поста законодавства з питань охорони державної таємниці;

у межах своєї компетенції вживає заходів до усунення причин, що призвели до порушення законних прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності й громадян.

3.5. За невиконання завдань, покладених на митний пост, і своїх обов'язків начальник митного поста несе відповідальність згідно із законодавством України.

Начальник
Управління правової роботи *М.В. Мельник*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМИ АКТА ПРО ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ ТЕРИТОРІЙ І ПРИМІЩЕНЬ СКЛАДІВ ТИМЧАСОВОГО ЗБЕРІГАННЯ, МИТНИХ ЛІЦЕНЗІЙНИХ СКЛАДІВ, СПЕЦІАЛЬНИХ МИТНИХ ЗОН, МАГАЗИНІВ БЕЗМИТНОЇ ТОРГІВЛІ ТА ІНШИХ МІСЦЬ, ДЕ ПЕРЕБУВАЮТЬ АБО МОЖУТЬ ПЕРЕБУВАТИ ТОВАРИ Й ТРАНСПОРТНІ ЗАСОБИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ МИТНОМУ КОНТРОЛЮ, ЧИ ПРОВАДИТЬСЯ ДІЯЛЬНІСТЬ, КОНТРОЛЬ ЗА ЯКОЮ ПОКЛАДЕНО ЗАКОНОМ НА МИТНІ ОРГАНИ

від 4 липня 2003 року № 435

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
22 липня 2003 р. за № 625/7946

Відповідно до статті 61 Митного кодексу України НАКАЗУЮ:

1. Затвердити форму Акта про проведення огляду територій і приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де перебувають або можуть перебувати товари й транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено законом на митні органи, що додається.

2. Управлінню технологій митного контролю (Сьомка С.М.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Управлінню справами (Карпенко В.П.) забезпечити тиражування та розсилку цього наказу в митні органи після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Наказ набирає чинності з 01.01.2004.

В. о. Голови Служби *О.Б. Єгоров*

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Державної митної служби України
04.07.2003 № 435

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(назва митного органу)

_____ 20__ р. місто (село) _____

Акт №___ про проведення огляду територій і приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де перебувають або можуть перебувати товари й транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено законом на митні органи

Об'єкт огляду _____

розташовано за адресою: _____
_____

Назва об'єкта огляду та його адреса:
_____
_____

Комісією в складі:
_____
_____
(посади, прізвища, ініціали посадових осіб митного органу)

за участю керівника (власника) територій і приміщень**, спеціалістів, експертів:**
_____
(посади, прізвища, ініціали)

проведено огляд з метою визначення (потрібне відмітити символом "Х"):

☐ а) законності ввезення на митну територію України товарів і транспортних засобів; дотримання порядку їх увезення; правильності та повноти сплати податків і зборів;

☐ б) відповідності фактичної кількості ввезених товарів і транспортних засобів відомостям, заявленим у митній декларації;

☐ в) дотримання встановлених Митним кодексом та іншими законами України правил провадження діяльності, контроль за якою покладено на митні органи;

☐ г) інше:

про що складено цей акт.

У результаті проведеного огляду встановлено:

1. Законність увезення на митну територію України товарів і транспортних засобів підтверджено, не підтверджено, не перевірялася *(непотрібне закреслити)*.
2. Правильність і повноту сплати податків і зборів при ввезені товарів підтверджено, не підтверджено, не перевірено *(непотрібне закреслити)*.
3. Фактична кількість товарів, що перебувають на території об'єкта обстеження, даним документів про цей товар відповідає, не відповідає, відповідність не перевірялася *(непотрібне закреслити)*.
4. Правила провадження підприємством діяльності, контроль за якою покладено на митні органи, дотримуються, порушуються, дотримання правил не перевірялося *(непотрібне закреслити)*.
5. Інше:
6. Вид і номер накладених забезпечень:
7. Додаток 1 на _____ аркушах.
8. Додаток 2 на _____ аркушах.
9. Додаток 3 на _____ аркушах.

Акт складено:

_____

(посади, підписи, ініціали та прізвища посадових осіб митниці)

Були присутні при здійсненні огляду:

_____

_____

(посади, підписи, ініціали та прізвища)

Копію акта з додатками на __ аркушах отримав

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище)

Примітки:

при здійсненні огляду згідно з пунктом "а" заповнюються тільки додатки 1 і 2 до цього акта;

при здійсненні огляду згідно з пунктом "б" заповнюється тільки додаток 2 до цього акта;

при здійсненні огляду згідно з пунктом "в" заповнюється тільки додаток 3 до цього акта.

Заступник начальника Управління
технологій митного контролю *А.І. Сербайло*

Додаток 1
до акта № _____ про проведення огляду
від _____ 20__ р.

№ з/п	Номер митної декларації або іншого документа, що містить відомості про товар	Комерційна назва товару	Код товару за УКТЗЕД	Дотримання заходів нетарифного регулювання	Країна походження товару	Правильність та повнота сплати податків і зборів, грн.	
						Фактично сплачено	Підлягає сплаті
1	2	3	4	5	6	7	8

Примітки:

_____

Прізвища, ініціали, підписи членів комісії

1. _____
2. _____
3. _____

Прізвища, ініціали, підписи інших осіб, присутніх при проведенні огляду

1. _____
2. _____
3. _____

Заступник начальника Управління технологій митного контролю *А. Сербайло*

Додаток 2
до акта № _____ про проведення огляду
від _____ 20__ р.

№ з/п	Номер митної декларації або іншого документа, що містить відомості про товар	Комерційна назва товару	Заявлені відомості		Фактично		Різниця	
			Кількість товару	Вага брутто, кг	Кількість товару	Вага брутто, кг	Кількість товару	Вага брутто, кг
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Примітки:

_____

Прізвища, ініціали, підписи членів комісії

1. _____
2. _____
3. _____

Прізвища, ініціали, підписи інших осіб, присутніх при проведенні огляду

1. _____
2. _____
3. _____

Заступник начальника Управління
технологій митного контролю *А. Сербайло*

Додаток 3
до акта № _____ про проведення огляду
від _____ 20__ р.

1. Об'єкт огляду:
склад тимчасового зберігання;
митний ліцензійний склад;
спеціальна митна зона;
магазин безмитної торгівлі;
інше (*непотрібне закреслити*)

2. Площа об'єкта огляду
_____ кв.м

3. Кількість місць
пломбування _____

4. Опис об'єкта огляду:

_____
_____

5. Відомості про засоби протипожежної сигналізації:

_____
_____

6. Відомості про засоби охоронної сигналізації:

_____
_____

7. Відомості про навантажувально-розвантажувальні машини та механізми:

_____
_____

8. Відомості про складське устаткування та обладнання:

_____
_____

9. Відомості про наявні канали та засоби зв'язку:

_____
_____

10. Відомості про наявні меблі та оргтехніку:

_____
_____

11. Відомості про наявні засоби контролю та вимірювання (ваги, лічильники тощо):

_____

_____

12. Примітки, інші відомості:

_____

_____

13. Виявлені порушення вимог законодавства:

_____

_____

Прізвища, ініціали, підписи членів комісії	Прізвища, ініціали, підписи інших осіб, присутніх при проведенні огляду
1. _____	1. _____
2. _____	2. _____
3. _____	3. _____

Заступник начальника Управління технологій митного контролю *А. Сербайло*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРИМІРНИХ ПОЛОЖЕНЬ

від 25 липня 2003 року № 500

Відповідно до статей 14 та 15 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Примірне положення про регіональну митницю та Примірне положення про митницю (додаються) і ввести їх у дію з 01.10.2003.

2. Начальникам регіональних митниць, митниць привести положення про регіональні митниці, митниці у відповідність до цього наказу й подати їх на затвердження до Державної митної служби України до 01.11.2003.

3. Типове положення про регіональну митницю, затверджене наказом Державної митної служби України від 28.01.97 № 27, та Типове положення про митницю, затверджене наказом Державної митної служби України від 26.03.98 № 169, вважати такими, що втратили чинність.

4. Начальнику Управління справами Карпенку В.П. забезпечити тиражування й розсилку цього наказу до регіональних митниць, митниць.

Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 25 липня 2003 р. № 500

Примірне положення про митницю

1. Загальні положення

1.1. Митниця є спеціально уповноваженим органом виконавчої влади в галузі митної справи, який безпосередньо забезпечує дотримання законодавства України з питань митної справи, справляння податків і зборів та виконання інших завдань, покладених на митну службу України.

1.2. Митниця підпорядковується регіональній митниці, у зоні діяльності якої вона розташована, та/або Державній митній службі України.

1.3. Митниця у своїй діяльності керується Конституцією України, Митним кодексом України, іншими законами України, міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, рішеннями колегії та наказами Державної митної служби України, наказами відповідної регіональної митниці.

1.4. Положення про митницю розробляється на підставі Митного кодексу України, Положення про Державну митну службу України, цього Примірного положення, погоджується начальником регіональної митниці, якій вона підпорядкована, начальниками відповідних управлінь Державної митної служби України й затверджується наказом Державної митної служби України.

Положення про структурні підрозділи митниці, а також посадові інструкції їх працівників затверджуються начальником митниці на підставі типових положень та інструкцій, розроблених Державною митною службою України.

1.5. Створення, реорганізація та ліквідація митниці здійснюються згідно з чинним законодавством.

1.6. Структура, гранична чисельність, штатний розпис та кошторис митниці погоджуються керівником відповідної регіональної митниці й затверджуються Головою Державної митної служби України.

1.7. Місце розташування та зона діяльності митниці визначаються Державною митною службою України.

1.8. Митниця є юридичною особою, має самостійний баланс, печатку із зображенням Державного Герба України й своїм найменуванням та інші печатки, штампи, бланки, відповідні рахунки в територіальному відділенні Державного казначейства та банку.

2. Основні завдання митниці

2.1. Безпосереднє здійснення митної справи, контроль за додержанням юридичними та фізичними особами законодавства України з питань митної справи.

2.2. Захист економічних інтересів України.

2.3. Забезпечення виконання зобов'язань, передбачених міжнародними договорами України з питань митної справи, укладеними в установленому законом порядку.

2.4. Застосування відповідно до закону заходів тарифного й нетарифного регулювання при переміщенні товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.

2.5. Здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, предметів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, удосконалення форм і методів здійснення митного контролю й митного оформлення.

2.6. Здійснення спільно з іншими уповноваженими органами державної влади заходів щодо захисту інтересів споживачів товарів, забезпечення додержання учасниками зовнішньоекономічних зв'язків державних інтересів на зовнішньому ринку.

2.7. Створення в зоні своєї діяльності сприятливих умов для прискорення товарообігу та збільшення обсягів пасажиропотоку через митний кордон України.

2.8. Боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил.

2.9. Розвиток міжнародного співробітництва в галузі митної справи.

2.10. Ведення митної статистики.

2.11. Здійснення верифікації (підтвердження достовірності) сертифікатів про походження товару з України.

2.12. Контроль за дотриманням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України.

2.13. Контроль за раціональним використанням матеріальних і фінансових ресурсів відповідно до нормативів та кошторисів, збереженням державної власності.

2.14. Своєчасне й повне перерахування податків, зборів та інших платежів, справляння яких відповідно до законодавства України покладено на митні органи, на рахунки відповідних бюджетів згідно з чинним порядком розрахунків з урахуванням положень Закону України про Державний бюджет України на відповідний рік. Виконання прогнозних показників надходжень до Державного бюджету України.

2.15. Сприяння захисту прав інтелектуальної власності в процесі зовнішньоекономічної діяльності.

3. Основні повноваження митниці

Митниця відповідно до покладених на неї завдань:

3.1. Здійснює в зоні своєї діяльності митний контроль та митне оформлення товарів, предметів і транспортних засобів юридичних та фізичних осіб відповідно до всіх митних режимів. У межах компетенції, визначеної Держмитслужбою України, приймає рішення щодо продовження строку тимчасового ввезення (вивезення) товарів і транспортних засобів, тимчасово ввезених на митну територію України (тимчасово вивезених з митної території України) під зобов'язання про зворотне вивезення (ввезення).

3.2. Видає в межах своєї компетенції накази. Подає на державну реєстрацію до відповідного управління юстиції нормативно-правові акти, що мають міжвідомчий характер або зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян і суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

3.3. Стягує податки, збори й інші платежі, справляння яких відповідно до законодавства України покладено на митні органи, і своєчасно перераховує отримані кошти до Державного бюджету України.

3.4. Розробляє та реалізує плани заходів щодо запобігання контрабанді й порушенням митних правил; заводить справи про порушення митних правил, здійснює провадження в них; порушує кримінальні справи про контрабанду та проводить дізнання в них.

Вживає спільно з правоохоронними органами заходів, спрямованих на відвернення незаконного вивезення за кордон предметів, що становлять національне, історичне чи культурне надбання держави.

Проводить силами підрозділів митної варти (у тому числі спільно з правоохоронними та іншими державними органами поза зоною митного контролю) оперативні заходи щодо виявлення, попередження та припинення контрабанди, порушень митних правил, забезпечує контроль за проходженням, охороною й супроводженням підакцизних товарів, у тому числі тих, що переміщуються через

територію України транзитом. Здійснює охорону територій, будівель, споруд і приміщень митних органів, забезпечує охорону зон митного контролю від будь-яких протиправних посягань.

3.5. Здійснює контроль за доставленням товарів, предметів і транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, у митниці призначення. У разі недоставки товарів, предметів і транспортних засобів у митницю призначення вживає спільно з правоохоронними органами заходів для їх розшуку та притягнення до відповідальності винних осіб.

3.6. Веде облік суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, розташованих у зоні її діяльності. Контролює дотримання юридичними особами та громадянами встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України. Регулярно інформує відповідну регіональну митницю, Державну митну службу України про зовнішньоекономічні операції суб'єктів господарювання, розташованих у зоні її діяльності.

3.7. Здійснює контроль за переміщенням валютних цінностей через митний кордон України, а також контроль за строками ввезення в Україну товарів при проведенні бартерних (товарообмінних) зовнішньоекономічних операцій та порядком здійснення операцій з давальницькою сировиною в зовнішньоекономічних відносинах.

Здійснює контроль за переміщенням товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, внесені до реєстру Державної митної служби України.

3.8. У межах своєї компетенції представляє інтереси держави в судах під час розгляду справ за позовами юридичних осіб та громадян.

3.9. Забезпечує виконання норм законодавства України з питань митної справи й нормативно-правових актів Державної митної служби України, узагальнює практику їх застосування в зоні

своєї діяльності, розробляє та вносить на розгляд регіональної митниці й Державної митної служби України пропозиції щодо їх удосконалення.

3.10. Безоплатно інформує заінтересованих осіб за їх зверненнями про нормативно-правові акти України з питань митної справи, надає їм стислі довідки щодо основних положень цих актів.

Надає заінтересованим особам, у тому числі на платній основі, консультації з питань митної справи, а також тексти опублікованих нормативно-правових актів з цих питань.

3.11. Організує зберігання прийнятих митницею на зберігання товарів, що перебувають під митним контролем і за якими власник не звернувся до закінчення передбачених законодавством України строків зберігання; товарів і транспортних засобів, вилучених по справах про порушення митних правил, у тому числі майна, щодо якого судом винесено рішення про конфіскацію — до передачі такого майна органам державної виконавчої служби згідно з чинним законодавством; товарів, від яких власник відмовився на користь держави; товарів, власник яких невідомий, а також розпорядження ними.

3.12. Контролює діяльність розташованих у зоні її діяльності митних брокерів, митних перевізників, складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, магазинів безмитної торгівлі; у передбачених законодавством України випадках видає та скасовує відповідні дозвільні документи або направляє до Державної митної служби України пропозиції щодо їх видачі або скасування.

3.13. За дорученням Держмитслужби України або регіональної митниці здійснює роботу зі збирання, аналізу та перевірки даних торгово-промислових палат і виробників товарів, потрібних для перевірки сертифікатів про походження товару з України.

3.14. Веде роботу з перевірки правильності визначення країни походження товарів для цілей митного контролю й митного оформлення.

3.15. У зоні своєї діяльності використовує для оформлення результатів митного контролю митні забезпечення: одноразові номерні запірно-пломбувальні пристрої, печатки, штампи, голографічні мітки та інші засоби ідентифікації, передбачені Митним кодексом України.

3.16. Вимагає від юридичних та фізичних осіб подання відповідних дозволів державних органів, а також інших документів, необхідних для цілей митного контролю та митного оформлення товарів, предметів і транспортних засобів.

3.17. Здійснює перевірку відомостей, заявлених юридичними й фізичними особами під час декларування товарів, предметів і транспортних засобів.

3.18. Використовує в процесі здійснення митного контролю технічні й спеціальні засоби, безпечні для життя та здоров'я людини, тварин і рослин. Забезпечує експлуатацію цих засобів відповідно до вимог технічної документації, а також їх збереження, обслуговування, ремонт і списання.

3.19. Збирає, обробляє та подає регіональній митниці, Державній митній службі України дані митної статистики зовнішньої торгівлі, спеціальної митної статистики.

3.20. Веде роботу зі збирання, аналізу, систематизації цінової інформації та з формування бази даних про ціни на товари для використання її при визначенні митної вартості й митній оцінці ідентичних і аналогічних товарів, що переміщуються через митний кордон України.

3.21. Забезпечує ефективне застосування передбачених Митним кодексом України методів визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою забезпечення справляння в повному обсязі податків і зборів, справляння яких віднесено відповідно до законодавства України до компетенції митних органів.

3.22. Веде роботу з класифікації та кодування товарів у митних цілях відповідно до Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності.

3.23. За погодженням з Інформаційно-аналітичним митним управлінням Державної митної служби України здійснює впровадження й експлуатацію автоматизованих програм, програмного забезпечення.

Забезпечує використання програмно-апаратних засобів захисту інформації, митного контролю, а також зв'язку, цілодобове функціонування електронної пошти й транспортної мережі супутникового зв'язку.

3.24. Забезпечує в зоні своєї діяльності ритмічну та безперебійну роботу пунктів пропуску через державний кордон України.

3.25. На підставі типових технологічних схем, затверджених Кабінетом Міністрів України, в установленому Митним кодексом України порядку впроваджує технологічні схеми митного контролю й митного оформлення товарів, предметів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, у розташованих в зоні її діяльності пунктах пропуску через державний кордон України для автомобільного, залізничного, повітряного та водного сполучення з урахуванням місцевих особливостей їх функціонування.

3.26. Забезпечує розвиток митної інфраструктури в зоні своєї діяльності. Здійснює капітальне будівництво й капітальний ремонт приміщень. Забезпечує утримання у відповідному стані територій, споруд і облаштування пунктів пропуску.

3.27. У порядку й обсязі, визначених Митним кодексом України, іншими актами законодавства України, взаємодіє з правоохоронними органами, іншими органами державної влади, що здійснюють контроль за переміщенням товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України, місцевими органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування, митними органами суміжних держав. Підтримує зв'язки із засобами масової інформації.

3.28. У порядку, установленому законодавством України, взаємодіє з органами державного нагляду за станом охорони праці. Забезпечує подання регіональній митниці та Державній митній службі України в установлені ними строки звітів з питань охорони праці та надзвичайних ситуацій.

3.29. Веде згідно із законодавством бухгалтерський облік і фінансово-господарську діяльність. Забезпечує раціональне використання матеріальних і фінансових ресурсів відповідно до нормативів та кошторисів, збереження державної власності. Забезпечує подання до Державної митної служби України та інших уповноважених органів фінансових і статистичних звітів у строки, установлені чинним законодавством. Бере участь у проведенні ревізій фінансово-господарської та перевірок оперативно-службової діяльності митних органів, спеціалізованих митних установ і організацій згідно з планами Державної митної служби України.

3.30. Щоденно подає до відповідної регіональної митниці та Державної митної служби України інформацію про оперативну обстановку в пунктах пропуску через державний кордон України. У межах своєї компетенції вживає заходів для нормалізації оперативної обстановки в разі її ускладнення.

3.31. Веде складське господарство відповідно до умов і порядку зберігання, передбачених чинним законодавством.

Залучає в установленому законодавством України порядку кошти вітчизняних і зарубіжних інвесторів, а також субвенції для будівництва та облаштування об'єктів митної інфраструктури в зоні своєї діяльності.

3.32. Веде військовий облік військовозобов'язаних працівників митниці та їх бронювання на період мобілізації та воєнного часу.

3.33. Надає дозвіл на ввезення й переробку на митній території України товарів, що походять з інших країн, і на вивезення товарів для переробки за межами митної території України.

3.34. Виконує рішення колегії та завдання Державної митної служби України. Розробляє плани роботи митниці.

3.35. Здійснює заходи щодо виявлення, попередження й припинення корупції та інших протиправних дій з боку працівників митниці.

3.36. Розглядає в установленому порядку звернення, заяви та скарги юридичних осіб і громадян з питань своєї діяльності, вживає заходів для усунення причин, що призвели до порушення законних прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності і громадян.

3.37. Для забезпечення здійснення митного контролю за товарами, предметами і транспортними засобами, що переміщуються через митний кордон України, проведення заходів, пов'язаних з виявленням, попередженням і припиненням контрабанди та порушень митних правил, створює зони митного контролю в пунктах пропуску на митному кордоні України, у морських і річкових портах, аеропортах, на залізничних станціях, на територіях підприємств, спеціальних митних зон, а також в інших місцях.

3.38. Розробляє пропозиції щодо удосконалення законодавства з питань митної справи і в установленому порядку подає їх до регіональної митниці, Держмитслужби України.

Бере участь в опрацюванні проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів.

3.39. Здійснює інші повноваження, що випливають з покладених на митницю завдань, у тому числі й ті, які делеговані їй Державною митною службою України.

4. Керівництво митницею

4.1. Керівництво митницею здійснює начальник, що призначається на посаду та звільняється з посади наказом Державної митної служби України.

Накази митниці, рішення, доручення, усні розпорядження її начальника, що відповідають законодавству, є обов'язковими для виконання всіма працівниками митниці.

4.2. Начальник митниці має заступників за напрямами діяльності. Кількість заступників та їх повноваження визначаються Державною митною службою України за поданням начальника митниці й погодженням з регіональною митницею.

4.3. Начальник митниці є розпорядником фінансових та матеріальних ресурсів митниці.

4.4. Начальник митниці при виконанні покладених на митницю завдань представляє інтереси митниці в інших органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування, в установах і організаціях, укладає господарські та інші угоди з питань, що належать до його компетенції.

4.5. Начальник митниці відповідає за:

— якісне, повне та своєчасне виконання покладених на митницю завдань;

— організацію роботи з виявлення й припинення контрабанди та порушень митних правил і за результати цієї роботи;

— розбудову та розвиток митної інфраструктури в зоні діяльності митниці;

— дотримання фінансової та штатно-кошторисної дисципліни, організацію бухгалтерського обліку в митниці; забезпечення відображення всіх господарських операцій у первинних документах; збереження оброблених документів, реєстрів і звітів протягом строків, установлених законодавством України;

— добір і розстановку кадрів; виховну роботу з кадрами; професійну підготовку особового складу митниці;

— організацію в митниці роботи з охорони праці; створення безпечних умов праці, дотримання вимог законодавчих та інших нормативних актів з охорони праці.

4.6. Начальник митниці відповідно до покладених на нього обов'язків:

— забезпечує дотримання працівниками митниці вимог законодавства України;

— організує в зоні діяльності митниці взаємодію з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;

— видає накази та розпорядження, приймає рішення, дає працівникам митниці доручення та контролює їх виконання, а також якість і своєчасність виконання ними доручень регіональної митниці та Державної митної служби України; підписує фінансові й інші службові документи відповідно до наданих повноважень;

— затверджує наказами положення про митні пости, інші структурні підрозділи митниці, а також затверджує посадові інструкції працівників митниці;

— веде роботу з добору й розстановки кадрів; вносить подання та порушує клопотання щодо призначення на посади, звільнення з посад працівників, посади яких віднесено до номенклатури посад регіональної митниці та Державної митної служби України;

— забезпечує своєчасне направлення працівників митниці до закладів освіти для їх підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації; організує навчання працівників без відриву від служби; забезпечує працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, що навчалися за направленнями митних органів за державним замовленням, а також проходження студентами виробничої практики на робочих місцях;

— організує та веде виховну й профілактично-попереджувальну роботу серед особового складу митниці; у порядку, установле-

ному законодавством України, застосовує заохочення, дисциплінарні стягнення та заходи дисциплінарного впливу до працівників митниці згідно з номенклатурою посад, а також порушує клопотання про застосування заохочень, дисциплінарних стягнень та заходів дисциплінарного впливу до працівників, посади яких віднесено до номенклатури посад регіональної митниці та Державної митної служби України; приймає рішення про проведення в митниці службових розслідувань у порядку, установленому законодавством України;

— організує проведення атестації посадових осіб митниці згідно з номенклатурою посад;

— у разі потреби здійснює за погодженням з регіональною митницею, Державною митною службою України оперативний перерозподіл штатної чисельності підрозділів митниці;

— організує постачання особовому складу речового й іншого матеріального забезпечення, контролює дотримання особовим складом правил носіння форменого одягу;

— забезпечує зберігання й застосування посадовими особами митниці вогнепальної зброї, боєприпасів, спеціальних засобів і військово-технічного майна в порядку, установленому законодавством України; організує проведення розслідування випадків їх неправомірного застосування або втрати;

— забезпечує належні умови праці працівників митниці;

— здійснює заходи щодо виявлення, попередження та припинення корупції, інших протиправних дій з боку працівників митниці;

— спільно з правоохоронними органами організує здійснення спеціальних заходів щодо забезпечення захисту працівників митниці, членів їх сімей;

— забезпечує захист державної таємниці під час проведення всіх видів таємних робіт з використанням документів та виробів, що

містять державну таємницю; контролює виконання працівниками митниці вимог Закону України "Про державну таємницю" та інших нормативних актів з питань охорони державної таємниці;

— здійснює контроль за виконанням вимог нормативно-правових актів з питань збереження природних ресурсів та навколишнього середовища в зоні діяльності митниці; вживає заходів захисту працівників, майна, будівель, споруд митниці від можливих наслідків надзвичайних ситуацій, а також своєчасної ліквідації цих наслідків;

— розглядає скарги, заяви та клопотання юридичних і фізичних осіб, вживає заходів до усунення причин, що призвели до порушення законних прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності й громадян; проводить особистий прийом громадян.

Здійснює інші повноваження відповідно до законодавства України.

За невиконання завдань, покладених на митницю, і своїх обов'язків начальник митниці несе відповідальність згідно із законодавством України.

Начальник Управління
правової роботи *М.В. Мельник*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 25 липня 2003 р. № 500

Примірне положення про регіональну митницю

1. Загальні положення

1.1. Регіональна митниця є спеціально уповноваженим органом виконавчої влади в галузі митної справи, який на території закріпленого за ним регіону здійснює в межах своєї компетенції митну справу та забезпечує комплексний контроль за додержанням законодавства України з питань митної справи, координацію діяльності підпорядкованих йому митниць, спеціалізованих митних установ і організацій.

1.2. Регіональна митниця у своїй діяльності керується Конституцією України, Митним кодексом України, іншими законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, рішеннями колегії та наказами Державної митної служби України.

1.3. Регіональна митниця підпорядковується Державній митній службі України.

1.4. Положення про регіональну митницю розробляється на підставі Митного кодексу України, Положення про Державну митну службу України, цього Примірного положення, погоджується начальниками відповідних управлінь Державної митної служби України й затверджується наказом Державної митної служби України.

Положення про структурні підрозділи регіональної митниці, а також посадові інструкції їх працівників затверджуються начальником регіональної митниці на підставі типових положень та інструкцій, розроблених Державною митною службою України.

1.5. Створення, реорганізація та ліквідація регіональної митниці здійснюються згідно з чинним законодавством.

1.6. Структура, штатний розпис та кошторис регіональної митниці затверджуються Головою Державної митної служби України.

Гранична чисельність працівників регіональної митниці затверджується наказом Державної митної служби України.

1.7. Місце розташування та зона діяльності регіональної митниці визначаються Державною митною службою України.

1.8. Регіональній митниці підпорядковуються розташовані на території закріпленого за нею регіону митниці та спеціалізовані митні установи й організації, за винятком митниць та спеціалізованих митних установ і організацій, підпорядкованих безпосередньо Державній митній службі України. Регіональна митниця координує та контролює їх діяльність у межах повноважень, визначених Положенням про регіональну митницю.

1.9. Регіональна митниця є юридичною особою, має самостійний баланс, печатку із зображенням Державного Герба України й своїм найменуванням та інші печатки, штампи, бланки, відповідні рахунки в територіальному відділенні Державного казначейства та банку.

2. Основні завдання регіональної митниці

2.1. Безпосереднє здійснення митної справи, контроль за додержанням підпорядкованими митницями, спеціалізованими митними установами й організаціями, а також іншими юридичними особами та громадянами вимог законодавства України з питань митної справи, у частині, що стосується здійснення митної справи в регіоні.

2.2. Захист економічних інтересів України.

2.3. Забезпечення виконання зобов'язань, передбачених міжнародними договорами України з питань митної справи, укладеними в установленому законом порядку.

2.4. Застосування відповідно до закону заходів тарифного й нетарифного регулювання при переміщенні товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.

2.5. Здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, предметів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, удосконалення форм і методів здійснення митного контролю й митного оформлення.

2.6. Контроль за дотриманням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України.

2.7. Здійснення спільно з іншими уповноваженими органами державної влади заходів щодо захисту інтересів споживачів товарів, забезпечення додержання учасниками зовнішньоекономічних зв'язків державних інтересів на зовнішньому ринку.

2.8. Створення в зоні своєї діяльності сприятливих умов для прискорення товарообігу та збільшення обсягів пасажиропотоку через митний кордон України.

2.9. Боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил.

2.10. Розвиток міжнародного співробітництва в галузі митної справи.

2.11. Ведення митної статистики.

2.12. Здійснення верифікації (підтвердження достовірності) сертифікатів про походження товару з України.

2.13. Контроль за раціональним використанням матеріальних і фінансових ресурсів відповідно до нормативів та кошторисів, збереженням державної власності.

2.14. Своєчасне й повне перерахування податків, зборів та інших платежів, справляння яких відповідно до законодавства України покладено на митні органи, на рахунки відповідних бюджетів згідно з чинним порядком розрахунків з урахуванням положень Закону України про Державний бюджет України на відповідний рік. Виконання прогнозних показників надходжень до Державного бюджету України.

2.15. Сприяння захисту прав інтелектуальної власності в процесі зовнішньоекономічної діяльності.

3. Основні повноваження регіональної митниці

Регіональна митниця відповідно до покладених на неї завдань:

3.1. Здійснює в зоні своєї діяльності митний контроль та митне оформлення товарів, предметів і транспортних засобів юридичних та фізичних осіб відповідно до всіх митних режимів у межах зовнішньоекономічних операцій. У межах компетенції, визначеної Держмитслужбою України, приймає рішення щодо продовження строку тимчасового ввезення (вивезення) товарів і транспортних засобів, тимчасово ввезених на митну територію України (тимчасово вивезених з митної території України) під зобов'язання про зворотне вивезення (ввезення).

Розробляє та вносить до Державної митної служби України пропозиції щодо перегляду зони її діяльності та зон діяльності підпорядкованих митниць, створення, реорганізації та ліквідації митних органів, спеціалізованих митних установ і організацій та їх структурних підрозділів.

3.2. Видає в межах своєї компетенції накази. Подає на державну реєстрацію до відповідного управління юстиції нормативно-правові акти, що мають міжвідомчий характер або зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян і суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

3.3. Стягує податки, збори й інші платежі, справляння яких відповідно до законодавства України покладено на митні органи, і своєчасно перераховує отримані кошти до Державного бюджету України.

3.4. Розробляє та реалізує плани заходів щодо запобігання контрабанді й порушенням митних правил; заводить справи про порушення митних правил, здійснює провадження в них; порушує кримінальні справи про контрабанду та проводить дізнання в них.

Вживає спільно з правоохоронними органами заходів, спрямованих на відвернення незаконного вивезення за кордон предметів, що становлять національне, історичне чи культурне надбання держави.

Проводить силами підрозділів митної варти (у тому числі спільно з правоохоронними та іншими державними органами поза зоною митного контролю) оперативні заходи щодо виявлення, попередження та припинення контрабанди, порушень митних правил, забезпечує контроль за походженням, охороною й супроводженням підакцизних товарів, у тому числі тих, що переміщуються через територію України транзитом. Здійснює охорону територій, будівель, споруд і приміщень митних органів, забезпечує охорону зон митного контролю від будь-яких протиправних посягань.

Здійснює кінологічне забезпечення в регіоні.

3.5. Здійснює контроль за доставленням товарів, предметів і транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, у митниці призначення. У разі недоставки товарів, предметів і транспортних засобів у митницю призначення вживає спільно з правоохоронними органами заходів для їх розшуку та притягнення до відповідальності винних осіб.

3.6. Веде облік суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, розташованих у зоні її діяльності. Контролює дотримання юридичними особами та громадянами встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України. Регулярно інформує Державну митну службу України про зовнішньоекономічні операції суб'єктів господарювання, розташованих у зоні її діяльності.

3.7. Здійснює контроль за переміщенням валютних цінностей через митний кордон України, а також контроль за строками ввезення в Україну товарів при проведенні бартерних (товарообмінних) зовнішньоекономічних операцій та порядком здійснення операцій з давальницькою сировиною в зовнішньоекономічних відносинах.

Здійснює контроль за переміщенням товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, внесені до реєстру Державної митної служби України.

3.8. У межах своєї компетенції представляє інтереси держави в судах під час розгляду справ за позовами юридичних осіб та громадян.

3.9. Подає до Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України матеріали про внесення передбачених законодавством обов'язкових платежів за порушення процедури міжнародних автомобільних перевезень та контролює задоволення фінансових претензій.

3.10. Безоплатно інформує заінтересованих осіб за їх зверненнями про нормативно-правові акти України з питань митної справи, надає їм стислі довідки щодо основних положень цих актів.

Надає заінтересованим особам, у тому числі на платній основі, консультації з питань митної справи, а також тексти опублікованих нормативно-правових актів з цих питань.

3.11. Організує зберігання прийнятих регіональною митницею на зберігання товарів, що перебувають під митним контролем і за якими власник не звернувся до закінчення передбачених законодавством України строків зберігання; товарів і транспортних засобів, вилучених по справах про порушення митних правил, у тому числі майна, щодо якого судом винесено рішення про конфіскацію — до передачі такого майна органам державної виконавчої служби згідно з чинним законодавством; товарів, від яких власник відмовився на користь держави; товарів, власник яких невідомий, а також розпорядження ними.

3.12. Контролює діяльність розташованих у зоні її діяльності митних брокерів, митних перевізників, складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, магазинів безмитної торгівлі; у передбачених законодавством України випадках видає та скасовує відповідні дозвільні документи або направляє до Державної митної служби України пропозиції щодо їх видачі або скасування.

3.13. За дорученням Держмитслужби України здійснює роботу зі збирання, аналізу та перевірки даних торгово-промислових палат і виробників товарів, потрібних для перевірки сертифікатів про походження товару з України, та організує таку роботу в підпорядкованих митницях.

3.14. Веде роботу з перевірки правильності визначення країни походження товарів для цілей митного контролю та митного оформлення. Підтверджує, змінює або скасовує рішення про визначення країни походження товарів, винесені підпорядкованими митницями.

3.15. У зоні своєї діяльності використовує для оформлення результатів митного контролю митні забезпечення: одноразові номерні запірно-пломбувальні пристрої, печатки, штампи, голографічні мітки та інші засоби ідентифікації, передбачені Митним кодексом України.

При проведенні перевірок оперативно-службової діяльності підпорядкованих митниць особисті митні забезпечення регіональної митниці за рішенням її начальника можуть використовуватись в зонах діяльності цих митниць.

3.16. Вимагає від юридичних та фізичних осіб подання відповідних дозволів державних органів, а також інших документів, необхідних для цілей митного контролю та митного оформлення товарів, предметів і транспортних засобів.

3.17. Здійснює перевірку відомостей, заявлених юридичними й фізичними особами під час декларування товарів, предметів і транспортних засобів.

3.18. Використовує в процесі здійснення митного контролю технічні й спеціальні засоби, безпечні для життя та здоров'я людини, тварин і рослин. Забезпечує експлуатацію цих засобів відповідно до вимог технічної документації, а також їх збереження, обслуговування, ремонт і списання.

3.19. Збирає, обробляє, узагальнює та подає Державній митній службі України дані митної статистики зовнішньої торгівлі в зоні

своєї діяльності, дані спеціальної митної статистики, інформацію про економічні й інші показники своєї діяльності та діяльності підпорядкованих митниць, спеціалізованих митних установ і організацій.

3.20. Веде роботу зі збирання, аналізу, систематизації цінової інформації та з формування бази даних про ціни на товари для використання її при визначенні митної вартості й митній оцінці ідентичних і аналогічних товарів, що переміщуються через митний кордон України. Підтверджує, змінює або скасовує рішення про визначення митної вартості, винесені підпорядкованими митницями.

3.21. Забезпечує ефективне застосування передбачених Митним кодексом України методів визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою забезпечення справляння в повному обсязі податків і зборів, справляння яких віднесено відповідно до законодавства України до компетенції митних органів.

3.22. Веде роботу з класифікації та кодування товарів у митних цілях відповідно до Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності. Підтверджує, змінює або скасовує класифікаційні рішення, винесені підпорядкованими митницями.

3.23. За погодженням з інформаційно-аналітичним митним управлінням Державної митної служби України здійснює розробку, впровадження й експлуатацію автоматизованих програм, програмного забезпечення.

Забезпечує використання програмно-апаратних засобів захисту інформації, митного контролю, а також зв'язку, цілодобове функціонування електронної пошти й транспортної мережі супутникового зв'язку.

3.24. Забезпечує в зоні своєї діяльності ритмічну та безперебійну роботу пунктів пропуску через державний кордон України.

3.25. На підставі типових технологічних схем, затверджених Кабінетом Міністрів України, в установленому Митним кодексом України порядку впроваджує технологічні схеми митного контролю й митного оформлення товарів, предметів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, у розташованих на території закріпленого за нею регіону пунктах пропуску через державний кордон України для автомобільного, залізничного, повітряного та водного сполучення з урахуванням місцевих особливостей їх функціонування.

3.26. Забезпечує розвиток митної інфраструктури в зоні своєї діяльності. Здійснює капітальне будівництво й капітальний ремонт приміщень. Забезпечує утримання у відповідному стані територій, споруд і облаштування пунктів пропуску.

3.27. У порядку й обсязі, визначених Митним кодексом України, іншими актами законодавства України, взаємодіє з правоохоронними органами, іншими органами державної влади, що здійснюють контроль за переміщенням товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України, місцевими органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування, митними органами суміжних держав. Підтримує зв'язки із засобами масової інформації.

3.28. У порядку, установленому законодавством України, взаємодіє з органами державного нагляду за станом охорони праці. Забезпечує подання Державній митній службі України звітів з питань охорони праці та надзвичайних ситуацій. Проводить перевірки стану охорони праці в підпорядкованих митницях, спеціалізованих митних установах і організаціях, а також бере участь у проведенні таких перевірок в інших митних органах, спеціалізованих митних установах і організаціях згідно з планами Державної митної служби України чи відповідних органів державного нагляду. У межах своєї компетенції вживає заходів до усунення виявлених недоліків і порушень.

3.29. Веде згідно із законодавством бухгалтерський облік і фінансово-господарську діяльність. Забезпечує подання до Державної митної служби України та інших уповноважених органів фінан-

сових і статистичних звітів у строки, установлені чинним законодавством. Проводить ревізії фінансово-господарської та перевірки оперативно-службової діяльності підпорядкованих митниць, спеціалізованих митних установ та організацій, а також бере участь у проведенні таких ревізій та перевірок в інших митних органах, спеціалізованих митних установах та організаціях згідно з планами Державної митної служби України. У межах своєї компетенції вживає заходів до усунення виявлених недоліків і порушень.

3.30. Одержує від підпорядкованих митниць, спеціалізованих митних установ і організацій та щоденно подає Державній митній службі України інформацію про оперативну обстановку в пунктах пропуску через державний кордон України. У межах своєї компетенції вживає заходів для нормалізації оперативної обстановки в разі її ускладнення.

3.31. Веде складське господарство відповідно до умов і порядку зберігання, передбачених чинним законодавством.

Залучає в установленому законодавством України порядку кошти вітчизняних і зарубіжних інвесторів, а також субвенції для будівництва та облаштування об'єктів митної інфраструктури в зоні своєї діяльності.

3.32. Здійснює військовий облік військовозобов'язаних працівників регіональної митниці та їх бронювання на період мобілізації та воєнного часу.

3.33. Надає дозвіл на ввезення й переробку на митній території України товарів, що походять з інших країн, і на вивезення товарів для переробки за межами митної території України.

3.34. Виконує рішення колегії та завдання Державної митної служби України, контролює їх виконання підпорядкованими митними органами.

3.35. Розробляє плани роботи регіональної митниці та плани регіональних заходів, контролює їх виконання підпорядкованими митними органами в частині, що їх стосується.

3.36. Проводить підведення підсумків діяльності митниць регіону. Протокольні рішення підсумкових нарад є обов'язковими для виконання підпорядкованими митницями.

3.37. Здійснює заходи щодо виявлення, попередження й припинення корупції та інших протиправних дій з боку працівників регіональної митниці та митниць регіону.

3.38. Розглядає в установленому порядку звернення, заяви та скарги юридичних осіб і громадян з питань своєї діяльності, діяльності підпорядкованих митних органів, вживає заходів для усунення причин, що призвели до порушення законних прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності і громадян.

3.39. Для забезпечення здійснення митного контролю за товарами, предметами і транспортними засобами, що переміщуються через митний кордон України, проведення заходів, пов'язаних з виявленням, попередженням і припиненням контрабанди та порушень митних правил, створює зони митного контролю в пунктах пропуску на митному кордоні України, у морських і річкових портах, аеропортах, на залізничних станціях, на територіях підприємств, спеціальних митних зон, а також в інших місцях.

3.40. Розробляє пропозиції щодо удосконалення законодавства з питань митної справи і в установленому порядку подає їх до Держмитслужби України.

Бере участь в опрацюванні проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів.

3.41. Здійснює інші повноваження, що випливають з покладених на регіональну митницю завдань, у тому числі й ті, які делеговані їй Державною митною службою України.

4. Повноваження регіональної митниці на здійснення контролю за діяльністю підпорядкованих митниць, спеціалізованих митних установ і організацій

Регіональна митниця:

4.1. Здійснює контроль за дотриманням підпорядкованими митницями, спеціалізованими митними установами й організаціями вимог законодавства України з питань митної справи; скасовує видані ними накази, що не відповідають законодавству України та наказам регіональної митниці.

4.2. Контролює роботу підпорядкованих митниць з виявлення й припинення контрабанди та порушень митних правил; у встановленому Митним кодексом України порядку перевіряє законність та обгрунтованість винесених ними постанов по справах про порушення митних правил; координує взаємодію з цих питань підпорядкованих митниць з правоохоронними органами, митними органами інших регіонів України, а також з митними органами суміжних країн.

4.3. Забезпечує ефективне застосування підпорядкованими митницями митно-тарифного механізму регулювання зовнішньоекономічної діяльності; координує їх діяльність з класифікації товарів, визначення їх митної вартості, перевірки правильності визначення країни походження товарів, нарахування та справляння податків і зборів, справляння яких відповідно до законів України покладено на митні органи.

4.4. Здійснює в підпорядкованих митницях, спеціалізованих митних установах і організаціях контроль за їх службовою діяльністю, за раціональним використанням матеріальних і фінансових ресурсів відповідно до нормативів і кошторисів; за збереженням державної власності; за дотриманням фінансової та штатно-кошторисної дисципліни, організацією бухгалтерського обліку; вживає заходів для усунення недоліків і порушень, виявлених при проведенні перевірок оперативно-службової та ревізій фінансово-господарської діяльності підпорядкованих митних органів, спеціалізованих митних установ і організацій.

4.5. Координує та контролює діяльність підпорядкованих митниць з питань зберігання товарів, які відповідно до Митного кодексу України зберігаються на складах митних органів, товарів, власник яких невідомий, а також розпорядження цими товарами.

4.6. Координує діяльність підпорядкованих митниць, спеціалізованих митних установ і організацій з питань розбудови та облаштування об'єктів митної інфраструктури, забезпечує їх необхідними матеріально-технічними засобами.

4.7. Здійснює контроль за використанням підпорядкованими митницями, спеціалізованими митними установами й організаціями технічних засобів, комп'ютерної та іншої оргтехніки, забезпечення її своєчасного ремонту та обслуговування, постачання витратних матеріалів до неї.

4.8. Здійснює контроль за організацією в підпорядкованих митницях, спеціалізованих митних установах і організаціях роботи з підбору та розподілу кадрів; виховної та профілактично-попереджувальної роботи з працівниками; професійної підготовки, перепідготовки й підвищення кваліфікації працівників; здійснює контроль за проведенням атестації посадових осіб. Залучає в разі необхідності членів атестаційної комісії регіональної митниці до проведення атестації керівників структурних підрозділів підпорядкованих митниць.

4.9. Здійснює контроль за організацією в підпорядкованих митницях, спеціалізованих митних установах і організаціях роботи з охорони праці, створення безпечних умов праці, виконання вимог законодавчих та інших нормативних актів з охорони праці; розробку та контроль за реалізацією підпорядкованими митницями, спеціалізованими митними установами й організаціями заходів щодо поліпшення умов праці, житлових, культурно-побутових умов, медичного обслуговування працівників.

4.10. Здійснює контроль за організацією в підпорядкованих митницях зберігання та застосування посадовими особами вогнепальної зброї, боєприпасів, спеціальних засобів і військово-технічного майна.

4.11. Забезпечує й контролює здійснення в підпорядкованих митницях, спеціалізованих митних установах і організаціях заходів щодо виявлення, попередження та припинення корупції, інших протиправних дій з боку працівників.

4.12. Контролює виконання працівниками підпорядкованих митниць, спеціалізованих митних установ і організацій Закону України "Про державну таємницю" та інших нормативних актів з питань охорони державної таємниці.

4.13. Контролює в підпорядкованих митницях, спеціалізованих митних установах і організаціях роботу з розгляду скарг, заяв та клопотань юридичних і фізичних осіб, організацію особистого прийому громадян, вживає заходів до усунення причин, що призвели до порушення законних прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності й громадян.

5. Керівництво регіональною митницею

5.1. Керівництво регіональною митницею здійснює начальник, що призначається на посаду та звільняється з посади наказом Державної митної служби України.

Накази регіональної митниці, рішення, доручення, усні розпорядження її начальника, що відповідають законодавству, є обов'язковими для виконання всіма працівниками регіональної митниці й підпорядкованих їй митниць, спеціалізованих митних установ і організацій.

5.2. Начальник регіональної митниці має заступників за напрямами діяльності. Кількість заступників та їх повноваження визначаються Державною митною службою України за поданням начальника регіональної митниці.

5.3. Працівники, посади яких віднесено до номенклатури посад Голови Служби, призначаються на посади й звільняються з посад наказом Державної митної служби України.

5.4. Начальник регіональної митниці є розпорядником фінансових та матеріальних ресурсів регіональної митниці.

5.5. Начальник регіональної митниці при виконанні покладених на регіональну митницю завдань представляє інтереси регіональної митниці в інших органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування, в установах і організаціях, укладає господарські та інші угоди з питань, що належать до його компетенції.

5.6. Начальник регіональної митниці відповідає за:

— якісне, повне та своєчасне виконання завдань, покладених на регіональну митницю й підпорядковані їй митниці, спеціалізовані митні установи й організації;

— дотримання працівниками регіональної митниці вимог законодавства України;

— організацію в зоні діяльності регіональної митниці роботи з виявлення й припинення контрабанди та порушень митних правил і за результати цієї роботи;

— розбудову митної інфраструктури в зоні діяльності регіональної митниці;

— дотримання фінансової та штатно-кошторисної дисципліни; організацію бухгалтерського обліку в регіональній митниці; забезпечення відображення всіх господарських операцій у первинних документах; збереження оброблених документів, реєстрів і звітів протягом строків, установлених законодавством України;

— добір і розстановку кадрів; виховну роботу з кадрами; професійну підготовку особового складу регіональної митниці;

— організацію в регіональній митниці роботи з охорони праці; створення безпечних умов праці; дотримання вимог законодавчих та інших нормативних актів з охорони праці.

5.7. Начальник регіональної митниці відповідно до покладених на нього обов'язків:

— контролює дотримання працівниками регіональної митниці вимог законодавства України;

— забезпечує належну організацію роботи підпорядкованих регіональній митниці митниць, спеціалізованих митних установ і організацій;

— організує взаємодію регіональної митниці з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;

— видає накази, приймає рішення, дає працівникам регіональної митниці, підпорядкованих митниць, спеціалізованих митних установ і організацій доручення та контролює їх виконання, а також контролює якість і своєчасність виконання працівниками доручень керівництва Державної митної служби України; підписує фінансові й інші службові документи відповідно до наданих повноважень;

— затверджує наказами положення про митні пости, інші структурні підрозділи регіональної митниці, а також затверджує посадові інструкції працівників регіональної митниці;

— погоджує структуру, граничну чисельність, штатні розписи та кошториси підпорядкованих митниць, спеціалізованих митних установ і організацій;

— веде роботу з добору й розподілу кадрів; вносить подання та порушує клопотання щодо призначення на посади, звільнення з посад працівників, посади яких віднесено до номенклатури посад Державної митної служби України;

— забезпечує своєчасне направлення працівників регіональної митниці до навчальних закладів для їх підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації; організує навчання працівників без відриву від служби; забезпечує працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, що навчалися за направленнями

митних органів за державним замовленням, а також проходження студентами виробничої практики на робочих місцях;

— організує та веде виховну й профілактично-попереджувальну роботу серед особового складу регіональної митниці; у порядку, установленому законодавством України, застосовує заохочення, дисциплінарні стягнення та заходи дисциплінарного впливу до працівників митниці згідно з номенклатурою посад, а також порушує клопотання про застосування заохочень, дисциплінарних стягнень та заходів дисциплінарного впливу до працівників, посади яких віднесено до номенклатури посад Державної митної служби України; приймає рішення про проведення в регіональній митниці службових розслідувань у порядку, установленому законодавством України;

— організує проведення атестації посадових осіб згідно з номенклатурою посад;

— у разі потреби здійснює за погодженням з Державною митною службою країни оперативний перерозподіл штатної чисельності підрозділів регіональної митниці;

— організує постачання особовому складу речового й іншого матеріального забезпечення, контролює дотримання особовим складом правил носіння форменого одягу;

— забезпечує зберігання й застосування посадовими особами регіональної митниці вогнепальної зброї, боєприпасів, спеціальних засобів і військово-технічного майна в порядку, установленому законодавством України; організує проведення розслідування випадків їх неправомірного застосування або втрати;

— забезпечує належні умови праці працівників регіональної митниці;

— здійснює заходи щодо виявлення, попередження та припинення корупції, інших протиправних дій з боку працівників регіональної митниці;

— спільно з правоохоронними органами організує здійснення спеціальних заходів щодо забезпечення захисту працівників регіональної митниці, членів їх сімей;

— забезпечує захист державної таємниці під час проведення всіх видів таємних робіт з використанням документів та виробів, що містять державну таємницю; контролює виконання працівниками регіональної митниці вимог Закону України "Про державну таємницю" та інших нормативних актів з питань охорони державної таємниці;

— здійснює контроль за виконанням вимог нормативно-правових актів з питань збереження природних ресурсів і навколишнього середовища в зоні діяльності регіональної митниці; вживає заходів захисту працівників, майна, будівель, споруд регіональної митниці від можливих наслідків надзвичайних ситуацій, а також своєчасної ліквідації цих наслідків;

— розглядає скарги, заяви й клопотання юридичних і фізичних осіб, вживає заходів до усунення причин, що призвели до порушення законних прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності й громадян; проводить особистий прийом громадян. Здійснює інші повноваження відповідно до законодавства України.

За невиконання завдань, покладених на регіональну митницю, і своїх обов'язків начальник регіональної митниці несе відповідальність згідно із законодавством України.

Начальник Управління
правової роботи *М. Мельник*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМИ ЗВІТУ ПРО РУХ ТОВАРІВ У МАГАЗИНІ БЕЗМИТНОЇ ТОРГІВЛІ

від 31 липня 2003 року № 512

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
8 серпня 2003 р. за № 702/8023

Відповідно до статті 227 Митного кодексу України й з метою впорядкування роботи магазинів безмитної торгівлі та подання власниками магазинів безмитної торгівлі митним органам звітів про рух товарів НАКАЗУЮ:

1. Затвердити форму звіту про рух товарів у магазині безмитної торгівлі (додається) і ввести її в дію з 01.01.2004.

2. Установити термін подання звіту про рух товарів у магазині безмитної торгівлі — 10 число місяця, наступного за звітним.

3. Управлінню технологій митного контролю (Сьомка С.М.), Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Начальникам митниць, у зоні діяльності яких розташовано магазини безмитої торгівлі, забезпечити ознайомлення їх власників з цим наказом.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

В. о. Голови Служби *О.Б. Єгоров*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 31 липня 2003 р. № 512

Звіт про рух товарів у магазині безмитної торгівлі

_____

(назва власника магазину безмитної торгівлі)

з _____ 200_ до _____200_

№ з/п	Номер вантажної митної декларації	Тип вантажної митної декларації	Найменування товару (комерційна назва)	Кількість товару*	Вага брутто, кг	Кількість реалізованого товару*	Товари, щодо яких був змінений митний режим			Залишок товару*
							Кількість товару*	Заявлений митний режим	Номер вантажної митної декларації	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

* В одиницях виміру згідно з графою 31 вантажної митної декларації.

Керівник магазину
безмитної торгівлі _____

(підпис, ініціали, прізвище)

М. П.

Т. в. о. начальника Управління
технологій митного контролю *І.Г. Ляденко*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ІНСТРУКЦІЇ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ТА ПОРЯДОК ОХОРОНИ Й СУПРОВОДЖЕННЯ ТОВАРІВ ПІДРОЗДІЛАМИ МИТНОЇ ВАРТИ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

від 20 серпня 2003 року № 565

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
29 серпня 2003 р. за № 746/8067

На виконання вимог статті 163 Митного кодексу України та з метою подальшого вдосконалення діяльності митних органів та органів внутрішніх справ з охорони й супроводження товарів, що переміщуються під митним контролем територією України, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Інструкцію про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України (додається).

2. Управлінню митної варти (Жоган А.А.) та Правовому управлінню (Мельник М. В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності 01.01.2004.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Державної митної служби України Дьоміна Ю.М.

В. о. Голови Служби *В.Я. Лозко*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 20 серпня 2003 р. № 565

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
29 серпня 2003 р. за № 746/8067

Інструкція про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

1. Загальні положення

1.1. Цю Інструкцію розроблено на виконання вимог статті 163 Митного кодексу України і з метою подальшого вдосконалення діяльності митних органів з охорони й супроводження товарів, що переміщуються під митним контролем автомобільним транспортом територією України.

1.2. Охорона й супроводження товарів є заходом гарантування їх збереження та обов'язкової доставки в митний орган призначення й застосовуються до товарів, які перебувають під митним контролем і переміщуються митним транзитом.

1.3. Охорона й супроводження товарів застосовуються на засадах добровільного їх обрання власником товарів (уповноваженою ним особою) (далі — перевізник) як альтернатива наданню митним органам гарантій щодо доставки цих товарів до митного органу (далі — митниця) призначення чи перевезення на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року. Охорона і супроводження не застосовується при перевезенні товарів митним перевізником.

1.4. Загальне керівництво організацією охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти, контролю за їх переміщенням територією України та доставкою в митниці призначення

здійснює начальник Управління митної варти (далі — УМВ) Держмитслужби України.

Безпосередньо керують цією діяльністю начальники підрозділів митної варти регіональних митниць, митниць.

1.5. Контроль за переміщенням територією України під охороною й супроводженням підрозділів митної варти товарів і за їх прибуттям у митниці призначення здійснюється черговим по УМВ та черговими по митниці і по митній варті регіональної митниці (далі — черговий по митниці).

2. Організація та порядок охорони й супроводження товарів

2.1. За наявності товару, що підлягає охороні й супроводженню, митниця відправлення надає регіональній митниці інформацію за формою "Транзит-1" (додаток 1) про його наявність і пропозиції щодо організації його охорони й супроводження.

2.2. Начальник підрозділу митної варти регіональної митниці після отримання інформації про наявність товару, що підлягає охороні й супроводженню підрозділом митної варти, у разі потреби залучення до його охорони й супроводження сил та засобів підрозділів митної варти інших регіональних митниць попередньо узгоджує це питання з ними, для чого надсилає їм інформацію про переміщення товару за формою "Транзит-2" (додаток 2). Відповідь за формою "Транзит-3" (додаток 3) на такий запит повинна бути надана протягом однієї години після отримання інформації за формою "Транзит-2".

За відсутності підтвердження за формою "Транзит-3" від будь-якої регіональної митниці охорона й супроводження товару не розпочинаються.

Якщо питання охорони й супроводження товару не можуть бути вирішені регіональними митницями, то начальники підрозділів митної варти цих митниць своєчасно інформують про це началь-

ника УМВ (чергового по УМВ) для прийняття ним відповідного рішення.

Після отримання підтвердження про можливість охорони й супроводження товару начальник регіональної митниці (особа, що його заміщує) приймає відповідне рішення, яке доводить до відома митниці відправлення (митниці, що бере участь в охороні й супроводженні) у вигляді розпорядження про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти (за формою "Транзит-4", додаток 4).

2.3. Начальник митниці відправлення (особа, що його заміщує) після отримання розпорядження про охорону й супроводження товару митною вартою укладає договір між митним органом та перевізником про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти регіональної митниці, митниці (додаток 5). Договір є підтвердженням обрання перевізником саме цієї форми гарантування доставки товару в митницю призначення.

Договір, що укладається між митним органом та перевізником, може бути кількох видів: на обумовлений період, на обумовлений обсяг товарів чи разовий.

Примірник договору для пред'явлення в митниці призначення під час переміщення транспортних засобів з товаром перебуває в старшого групи охорони й супроводження підрозділу митної варти, після чого зберігається у справах підрозділу митної варти митниці, група охорони й супроводження якого здійснила доставку транспортних засобів з товаром і документів на них у митницю призначення.

Плата за охорону й супроводження товару вноситься до або на момент його оформлення в митниці відправлення.

Розрахунок вартості охорони й супроводження товару підрозділом митної варти здійснюється згідно з додатком 6 до цієї Інструкції.

2.4. Охорона й супроводження товару підрозділом митної варти здійснюються на підставі плану-завдання на охорону й супрово-

дження товару підрозділом митної варти (додаток 7), що підписується начальником цього підрозділу (особою, що його заміщує) та затверджується начальником митниці (особою, що його заміщує).

2.5. Охорона й супроводження товару підрозділом митної варти здійснюються у формі спільного руху в колоні чи з поодинокими транспортними засобами озброєних груп охорони й супроводження підрозділів митної варти з дотриманням вимог безпеки дорожнього руху.

2.6. Рух транспортних засобів з товаром, що переміщується транзитом через територію України під охороною й супроводженням, прийняття-передання його групами охорони й супроводження підрозділів митної варти регіональних митниць здійснюються відповідно основними маршрутами та в пунктах, що визначаються наказом Держмитслужби України відповідно до законодавства.

При цьому пункти прийняття-передання товару групами охорони й супроводження підрозділів митної варти митниць, підпорядкованих одній регіональній митниці, визначаються наказом цієї регіональної митниці.

В окремих випадках рух транспортних засобів з товаром, що переміщується під охороною й супроводженням маршрутами, які не визначено наказом Держмитслужби України, здійснюється за додатковими розпорядженнями начальника УМВ.

Граничний термін транзиту товарів через митну територію України при здійсненні перевезень автомобільним транспортом — 10 діб.

2.7. Начальник підрозділу митної варти перед вибуттям групи охорони й супроводження для виконання завдання здійснює інструктаж особового складу групи (під підпис) щодо виконання завдання, охорони праці, порядку зберігання та застосування зброї.

Виходячи з умов кожного окремого випадку, він уточнює пункти технологічних зупинок, а також установлює порядок розмі-

щення групи охорони й супроводження в транспортних засобах під час руху та термін виконання завдання.

2.8. Кількісний склад групи охорони й супроводження підрозділу митної варти визначається, як правило, таким чином:

для охорони й супроводження товару, що переміщується на одному — двох транспортних засобах, — 3 інспектори (один — водій);

для охорони й супроводження товару, що переміщується на трьох — п'яти транспортних засобах, — 4 інспектори (один — водій);

для охорони й супроводження товару, що переміщується на понад п'яти транспортних засобах, — додатково один інспектор на два транспортні засоби й потрібна кількість службових транспортних засобів для групи охорони й супроводження підрозділу митної варти.

При митному транзиті готівкових коштів, дорогоцінних металів тощо, які є власністю іноземного банку, група охорони й супроводження призначається у подвійному складі.

2.9. У митниці відправлення оформлення та передання товару під охорону й супроводження групі охорони й супроводження підрозділу митної варти здійснюється позачергово.

Після прибуття в зону митного контролю на місце прийняття товару, що підлягає охороні й супроводженню, старший групи охорони й супроводження підрозділу митної варти відрекомендовується старшому зміни пункту пропуску (вантажного відділу) та підтверджує свої повноваження пред'явленням плану-завдання на охорону й супроводження товару підрозділом митної варти (додаток 7).

За вказівкою старшого зміни пункту пропуску (вантажного відділу) група охорони й супроводження підрозділу митної варти

спільно з інспектором, що провів митне оформлення товару, перевіряє найменування та кількість поданих товаросупровідних документів, із залученням перевізника — відповідність пред'явлених транспортних засобів даним, зазначеним у поданих документах, їх загальний технічний стан, запас пального, при можливості — навантаження на вісь, установлення на транспортних засобах необхідних розпізнавальних знаків та їх відповідність вимогам Правил дорожнього руху, цілість і надійність закриття запірних пристроїв, непошкодженість зовнішнього покриття вантажних відсіків, інших елементів, які перекривають доступ до товару, цілість і правильність накладення митних забезпечень, а також відповідність їх кількості й відбитків тим, що зазначені в поданих документах.

2.10. З метою визначення початку виконання завдання з охорони й супроводження транспортних засобів з товаром старшим групи охорони й супроводження спільно з інспектором, що провів оформлення товару, у митниці відправлення (пункті пропуску, вантажному відділі) оформлюється розділ 1 акта про прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них під охорону й супроводження групами охорони й супроводження підрозділів митної варти регіональної митниці (митниці) (додаток 8) у п'яти примірниках.

Перший примірник акта передається старшому зміни пункту пропуску (вантажного відділу) митниці відправлення, другий залишається в підрозділі митної варти цієї митниці після передання транспортних засобів з товаром і документів на них під охорону й супроводження наступній групі охорони й супроводження, третій та четвертий доставляються разом з іншими документами в митницю призначення, а п'ятий надається перевізнику.

2.11. Про всі недоліки, виявлені під час прийняття транспортних засобів з товаром і документів на них під охорону й супроводження, старший групи охорони й супроводження доповідає старшому зміни пункту пропуску (вантажного відділу) митниці відправлення й начальникові підрозділу митної варти та в межах своєї компетенції вживає заходів до їх усунення.

До усунення всіх недоліків охорона й супроводження не розпочинаються.

Документи, що підлягають доставці в митницю призначення, протягом усього часу виконання завдання зберігаються в спеціальному опечатаному портфелі старшого групи охорони й супроводження.

2.12. Після прийняття транспортних засобів з товаром і документів на них під охорону й супроводження старший групи охорони й супроводження здійснює спільний інструктаж особового складу групи та водіїв (осіб, що супроводжують товар) про порядок прямування транспортних засобів у колоні та їх зупинки в разі потреби, місця розташування особового складу групи, організацію зв'язку й взаємодії, у тому числі в ситуаціях, що порушують установлений порядок переміщення транспортних засобів з товаром, нагадує вимоги безпеки руху тощо.

Упевнившись, що всі учасники охорони й супроводження засвоїли інструктаж, старший групи охорони й супроводження інформує чергового по митниці (старшого зміни пункту пропуску, вантажного відділу) про початок руху колони й дає дозвіл на її рух.

Під час руху колони в її транспортних засобах не повинні перебувати будь-які особи, не причетні до перевезення товару, що охороняється й супроводжується.

Черговий по митниці після отримання від старшого групи охорони й супроводження (старшого зміни пункту пропуску, вантажного відділу) інформації про початок руху колони надає повну інформацію про охорону й супроводження транспортних засобів з товаром регіональній митниці, якій підпорядковується, а також митниці призначення за формою "Транзит-5" (додаток 9).

2.13. Під час виконання завдання з охорони й супроводження транспортних засобів з товаром вживаються заходи до:

забезпечення обов'язкової доставки транспортних засобів з товаром і документів на них, що охороняються й супроводжуються,

у митницю призначення (у пункт прийняття-передання групами охорони й супроводження підрозділів митної варти);

охорони й супроводження транспортних засобів з товаром і документів на них протягом усього часу руху між установленими пунктами прийняття-передання товару на території України за маршрутом, визначеним митницею відправлення;

зміни маршруту руху в разі потреби (настання обставин непереборної сили, уникнення нападу тощо) із забезпеченням при цьому дотримання встановленого терміну доставки товару в митницю призначення;

визначення місць безпечних зупинок для відпочинку водіїв та технічного огляду ними транспортних засобів;

дотримання режиму та порядку роботи особового складу групи охорони й супроводження;

ретельного документального оформлення всіх випадків порушення режиму та маршруту руху, у тому числі затримання транспортних засобів з товаром, а також недоліків, виявлених під час прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них групами охорони й супроводження;

припинення протиправних дій щодо особового складу групи охорони й супроводження, водіїв (осіб, що супроводжують товари) та транспортних засобів з товаром;

забезпечення конфіденційності умов договору під час охорони й супроводження транспортних засобів з товаром і документів на них, а також нерозголошення особовим складом групи охорони й супроводження відомостей про маршрут пересування товарів, їх вартісної, кількісної, якісної та інших характеристик.

2.14. Старший групи охорони й супроводження з моменту отримання завдання до завершення його виконання, здачі зброї та боєприпасів є безпосереднім керівником усього особового складу групи.

Він відповідає за якість підготовки особового складу до служби, виконання поставленого завдання, дії особового складу групи, збереження зброї, патронів, предметів спорядження, техніки й спеціальних засобів, дотримання заходів безпеки, а також збереження життя особового складу.

Виконуючи поставлені завдання з охорони й супроводження, старший групи приймає рішення та діє, виходячи з умов, що складаються, інформує начальника підрозділу митної варти про своє місцезнаходження, події, які трапилися, і свої дії.

2.15. Під час руху особовий склад групи охорони й супроводження може розміщуватися, виходячи з обстановки, у кабіні транспортного засобу супроводження або в кабіні одного чи декількох транспортних засобів, що переміщують товар.

Старший групи охорони й супроводження перебуває, як правило, у кінці колони. При цьому в першому транспортному засобі колони обов'язково перебуває інспектор групи охорони й супроводження, споряджений радіостанцією, який контролює рух колони та підтримує радіозв'язок зі старшим групи.

Старший групи охорони й супроводження залишає своє місце в колоні в разі потреби:

відбиття нападу на транспортні засоби з товаром або на групу чи усунення загрози такого нападу;

подолання заторів у русі транспортних засобів з товаром, вузьких місць або в разі настання природних, техногенних та інших обставин непереборної сили;

здійснення оперативного контролю за станом транспортних засобів з товаром.

2.16. Зупинки для відпочинку особового складу групи й водіїв та для технічного огляду транспортних засобів, що здійснюються за рішенням старшого групи охорони й супроводження, є обо-

в'язковими. При цьому старший групи охорони й супроводження вживає заходів до забезпечення участі особового складу групи в зовнішньому огляді транспортних засобів, визначенні їх технічного стану, а також постійного контролю за зберіганням товарів.

У першу чергу звертається увага на стан митних забезпечень та відсутність будь-яких їх пошкоджень, стан зовнішнього покриття вантажних відсіків, а також тросів, коліс, запірних пристроїв і зливних пристроїв ємностей тощо.

Будь-які додаткові зупинки допускаються тільки в екстрених випадках, що визначаються старшим групи охорони й супроводження.

2.17. У разі поломки чи дорожньо-транспортної пригоди (далі — ДТП), унаслідок чого транспортний засіб не може продовжувати рух і виникає потреба в його заміні або тривалому ремонті, що призведе до затримки руху всієї колони за встановленими графіком та маршрутом, старший групи охорони й супроводження наявними засобами зв'язку повідомляє найближчу на маршруті прямування митницю (митний пост) про місце й причину зупинки для одержання допомоги.

Обов'язки з виконання вимог Правил дорожнього руху в частині дій на місці ДТП або поломки транспортних засобів з товаром покладаються на водіїв цих транспортних засобів. При цьому особовий склад групи охорони й супроводження подає водіям необхідну допомогу.

Після прибуття вповноважених представників з митниці (митного поста) старший групи охорони й супроводження передає їм транспортний засіб, що вийшов з ладу, з товаром та документи на нього за актом (додаток 10), що складається в двох примірниках, та оформлює розділ 3 акта про прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них під охорону й супроводження групами охорони й супроводження підрозділів митної варти регіональної митниці, митниці.

Після здійснення вищезгаданих дій група охорони й супроводження продовжує рух транспортних засобів з товаром, що залишилися в складі колони.

2.18. У разі вимушеної зупинки під час руху транспортних засобів з товаром (або відстрочення їх виходу з митниці відправлення) внаслідок несправності транспортних засобів або інших причин на час, що перевищує одну годину, старший групи охорони й супроводження складає акт про затримку руху транспортних засобів з товаром, що охороняються й супроводжуються групою охорони й супроводження підрозділу митної варти (додаток 11), у трьох примірниках, які розподіляються таким чином:

для підрозділу митної варти, група охорони й супроводження якого здійснює охорону й супроводження;

для митниці призначення;

для перевізника.

У разі збільшення розрахункового часу руху товару, що впливає на граничний термін його доставки в митницю призначення, у митниці призначення на підставі цього акта здійснюється згідно з додатком 6 до цієї Інструкції перерахунок вартості охорони й супроводження з урахуванням понаднормового часу використання особового складу підрозділу митної варти з наступним митним оформленням товару.

2.19. У разі вчинення будь-ким очевидних протиправних дій щодо транспортних засобів з товаром, осіб, що його охороняють і супроводжують, чи водіїв або в разі виникнення загрози таких дій старший групи охорони й супроводження вживає заходів, спрямованих на припинення протиправних дій чи попередження загрози таких дій, повідомляє в разі потреби найближчий орган (працівників) МВС України та доповідає про це керівництву свого митного органу, а при потребі — начальнику митного органу, у зоні діяльності якого сталася подія.

Начальники митних органів після отримання повідомлення про подію, що сталася, подають допомогу групі охорони й супроводження.

2.20. Якщо дорожнє покриття на визначеному маршруті руху пошкоджено внаслідок стихійного лиха або склалися такі погодні умови, що подальше пересування транспортних засобів неможливе, чи виникає потреба уникнення нападу, то старший групи охорони й супроводження обирає інший маршрут, повертаючись при першій можливості на визначений маршрут руху, про що повідомляє начальника свого підрозділу.

3. Порядок прийняття-передання транспортних засобів з товаром

3.1. Прийняття-передання транспортних засобів з товаром здійснюється тільки в пунктах (для митниці призначення — місцях прибуття відповідно до Переліку місць прибуття автотранспорту, затвердженого наказом Держмитслужби України від 15.11.99 № 721, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.12.99 за № 839/4132), визначених у розпорядженні про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти (додаток 4) та плані-завданні на охорону й супроводження товару підрозділом митної варти (додаток 7).

3.2. При здійсненні прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них групами охорони й супроводження старші груп повинні обмінятися копіями своїх планів-завдань на охорону й супроводження товару та пред'явити свої службові посвідчення з метою перевірки повноважень.

3.3. Під час прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них старші груп охорони й супроводження із залученням особового складу груп та водіїв організують ретельну перевірку відповідності пред'явлених транспортних засобів даним, зазначеним у поданих документах, їх загального технічного стану, запасу пального, при можливості — навантаження на вісь, цілості запірних пристроїв, непошкодженості зовнішнього покрит-

тя вантажних відсіків, а також інших елементів, що перекривають доступ до товару, цілості та правильності накладення пломб і печаток, відповідності їх кількості та відбитків товаросупровідним документам тощо.

При цьому всі документи на товар й документи, що стосуються організації та здійснення охорони й супроводження, старші груп охорони й супроводження передають один одному особисто.

3.4. Усі недоліки, що мають місце під час прийняття-передання, повинні бути усунені силами особового складу групи, яка передає транспортні засоби з товаром. Якщо усунення тих чи інших недоліків своїми силами неможливе, то старші груп охорони й супроводження доповідають про це начальникам своїх підрозділів і діють за їх вказівками.

Прийняття-передання оформлюється актом про прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них групами охорони й супроводження підрозділів митної варти (додаток 12) у двох примірниках (по одному примірнику для кожної групи).

3.5. Транспортні засоби з товаром доставляються останньою групою охорони й супроводження підрозділу митної варти в зону митного контролю митниці призначення (пункту пропуску, вантажного відділу), де старший групи охорони й супроводження підрозділу митної варти відрекомендовується старшому зміни й разом з ним вирішує питання передання доставленого товару.

Прийняття транспортних засобів з товаром, що охороняються й супроводжуються митною вартою, для митного оформлення здійснюється позачергово.

У разі невиконання цього положення черговою зміною митниці призначення (пункту пропуску, вантажного відділу) старший групи охорони й супроводження вирішує це питання разом з іншими посадовими особами митниці призначення, включаючи начальника митниці.

3.6. Після передання для оформлення транспортних засобів з товаром і документів на них старший групи охорони й супроводження оформлює в митниці призначення (пункті пропуску, вантажному відділі) розділ 2, 3-го та 4-го примірників акта про прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них під охорону й супроводження групами охорони й супроводження підрозділів митної варти регіональної митниці (митниці) (додаток 8). При цьому на всіх примірниках мають бути підписи:

старшого зміни пункту пропуску (вантажного відділу) митниці призначення, з проставленням штампа "Під митним контролем";

інспектора пункту пропуску (вантажного відділу) митниці призначення, який прийняв до митного оформлення транспортні засоби з товаром, засвідчений його особистою номерною печаткою;

старшого групи охорони й супроводження.

Третій примірник акта залишається в старшого зміни пункту пропуску (вантажного відділу) митниці призначення, четвертий — у підрозділі митної варти, група охорони й супроводження якого доставила транспортні засоби з товаром у митницю призначення.

3.7. Старший зміни митниці призначення після доставки й передання групою охорони й супроводження транспортних засобів з товаром протягом того самого робочого дня, у який здійснено доставку й передання, інформує про це, в тому числі факсом за своїм підписом, з обов'язковим проставленням печатки "Під митним контролем" та особистої номерної печатки інспектора, що прийняв до митного оформлення транспортні засоби з товаром і документи на них, митницю відправлення й регіональну митницю, якій вона підпорядкована, за формою "Транзит 6" (додаток 13).

Така інформація є першочерговою й пріоритетною.

4. Закінчення охорони й супроводження транспортних засобів з товаром групами охорони й супроводження підрозділів митної варти регіональних митниць (митниць) та контроль за їх доставкою в митницю призначення

4.1. Старший групи охорони й супроводження після доставки транспортних засобів з товаром у митницю призначення (передання наступній групі охорони й супроводження) доповідає про виконання завдання своєму начальникові підрозділу митної варти та вибуває з особовим складом на місце постійного розташування.

4.2. Після прибуття на місце постійного розташування особовий склад групи охорони й супроводження здає зброю, боєприпаси, спеціальні та технічні засоби, спорядження тощо. При цьому особовий склад групи має право відбути зі служби тільки з дозволу старшого групи.

4.3. Старший групи охорони й супроводження особисто перевіряє повноту здачі особовим складом групи зброї, боєприпасів, спеціальних і технічних засобів, спорядження тощо та протягом того самого робочого дня подає начальникові підрозділу митної варти службову записку про виконання завдання з доданням таких документів:

копій плану-завдання на охорону й супроводження товару (додаток 7) свого підрозділу митної варти та підрозділу митної варти митниці, групі охорони й супроводження якого передано (у групи охорони й супроводження якого прийнято) транспортні засоби з товаром і документи на них;

примірника договору про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти (додаток 5)*;

---

* Для групи охорони й супроводження підрозділу митної варти митниці відправлення — копія; для групи охорони й супроводження підрозділу митної варти митниці призначення — оригінал, для інших — не надається.

примірників актів про прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них групами охорони й супроводження підрозділів митної варти (додатки 8 і 12)**;

інших актів, службових, пояснювальних записок тощо.

Якщо група охорони й супроводження прибула з завдання в неробочий час (або у вихідний чи святковий день), то старший групи інформує про виконання завдання чергового по митниці і передає йому на зберігання портфель з документами, опечатаний його номерною печаткою, з відповідним записом у спеціальному журналі чергового.

Безпосередньо начальникові підрозділу митної варти старший групи охорони й супроводження доповідає протягом наступного робочого дня.

4.4. Начальник підрозділу митної варти, особовий склад якого виконував завдання з охорони й супроводження, аналізує документи, що надійшли від старшого групи охорони й супроводження, а також інформацію про прибуття товару, яка надійшла з митниці призначення за формою "Транзит-6" (додаток 13), і доповідає про виконання завдання начальникові митного органу (особі, що його заміщує) шляхом подання службової записки.

4.5. За відсутності інформації про прибуття транспортних засобів з товаром у митницю призначення начальник митного органу (особа, що його заміщує) організує необхідні заходи (надсилає запити до відповідних митних органів) для підтвердження факту їх доставки.

4.6. Начальники митних органів (особи, що їх заміщують), до яких прибувають транспортні засоби з товаром, здійснюють контроль за своєчасним інформуванням митниць відправлення про прибуття цих транспортних засобів з товаром.

** Для групи охорони й супроводження підрозділу митної варти митниць відправлення й призначення за формами додатків 8 і 13; для інших — за формою додатка 13.

4.7. У разі виявлення факту недоставки транспортних засобів з товаром, що охоронялись і супроводжувалися підрозділом митної варти, у митницю призначення (відсутності факту прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них групами охорони й супроводження) начальники відповідних митних органів негайно інформують про це УМВ і здійснюють необхідні заходи згідно з чинним законодавством.

4.8. Про відправлення та доставку в митниці призначення транспортних засобів з товаром, що охороняються й супроводжуються підрозділами митної варти митниць регіону, чергові по регіональних митницях щодоби за станом на 6 годину ранку інформують чергового по УМВ за встановленою формою.

4.9. Усі документи, що стосуються здійснення підрозділами митної варти охорони й супроводження транспортних засобів з товаром (по кожному супроводженню окремо), підлягають обліку та зберіганню в установленому порядку.

Начальник Управління
митної варти *А.А. Жоган*

Додаток 1
до Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

Форма "Транзит-1"

Надається митницею відправлення регіональній митниці

Інформація
про наявність товару та можливість його охорони й супроводження підрозділом митної варти

Начальнику _____ регіональної митниці (особі, що його заміщує)

1. З _____ підлягає охороні й супроводженню товар _____
(час, дата)
_____
_____.
(назва, кількість)

Відправник _____,
(держава, юридична адреса)

одержувач _____,
(держава, юридична адреса)

перевізник _____.
(держава, юридична адреса)

Товар переміщується на транспортних засобах _____
(марка, номерний знак)

маршрутом _____.
(найменування маршруту)

2. Пропонується охорону й супроводження здійснити підрозділом митної варти.

Начальник _____ митниці
(особа, що його заміщує) _____

(підпис, ініціали, прізвище)

"___" _____ 200_ р.

Додаток 2
до Інструкції про організацію та порядок охорони
й супроводження товарів підрозділами митної варти
Державної митної служби України

Форма "Транзит-2"

Надається однією регіональною митницею іншій

Інформація
про планування охорони й супроводження товару підрозділом митної варти

Начальнику _____регіональної митниці (особі, що його заміщує)

Прошу прийняти в пункті _____ у групи охорони й супроводження підрозділу митної варти _____ регіональної митниці для подальшої охорони й супроводження до пункту _____
товар _____,
(назва, кількість)

який з _____ планується переміщувати
(час, дата)

за маршрутом_____
_____

на транспортних засобах _____.
(марка, номерний знак)

Відправник _____,
(держава, юридична адреса)

одержувач _____,
(держава, юридична адреса)

перевізник _____.
(держава, юридична адреса)

Начальник _____
регіональної митниці
(особа, що його заміщує) _____
(підпис, ініціали, прізвище)

"___" _____ 200_ р.

Додаток 3
до Інструкції про організацію та порядок охорони
й супроводження товарів підрозділами митної варти
Державної митної служби України

Форма "Транзит-3"

Надається однією регіональною митницею іншій

Інформація
про можливість охорони й супроводження товару
підрозділом митної варти

Начальнику _____регіональної митниці
(особі, що його заміщує)

Підтверджую (не підтверджую) можливість прийняття в пункті _____ у групи охорони й супроводження підрозділу митної варти _____ регіональної митниці для подальшої охорони й супроводження до пункту _____

товар _____,
(назва, кількість)
який з _____ планується переміщувати
(час, дата)
маршрутом
_____

на транспортних засобах _____.
(марка, номерний знак)

Відправник _____,
(держава, юридична адреса)

одержувач _____,
(держава, юридична адреса)

перевізник _____.
(держава, юридична адреса)

Начальник _____
регіональної митниці
(особа, що його заміщує) _____
(підпис, ініціали, прізвище)

"___" _____ 200_ р.

Додаток 4
до Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

Форма "Транзит-4"

Надсилається регіональною митницею митниці відправлення

Розпорядження
про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти

"___" _____ 200_ р. № _____

Начальнику _____ митниці
(особі, що його заміщує)

Здійснити охорону й супроводження підрозділом митної варти товару _____
(назва, кількість)
на транспортних засобах _____
(марка, номерний знак)
за маршрутом _____
з переданням у пункті _____ для подальшої охорони й супроводження групі охорони й супроводження підрозділу митної варти _____ регіональної митниці (митниці).
Відправник _____,
(держава, юридична адреса)
одержувач _____,
(держава, юридична адреса)
перевізник _____.
(держава, юридична адреса)

Начальник _____
регіональної митниці
(особа, що його заміщує) _____
(підпис, ініціали, прізвище)

Додаток 5
до Інструкції про організацію та порядок охорони
й супроводження товарів підрозділами митної варти
Державної митної служби України

Договір № _____
про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти
_____ регіональної митниці (митниці)

м. _____ "___" _____ 200_ р.

(на обумовлений період, на обумовлений обсяг товару, разовий)
(непотрібне викреслити)

_____ регіональна митниця (митниця), далі — Виконавець, в особі її начальника_____
_____,
який діє на підставі Положення про _____
регіональну митницю (митницю), з одного боку, і _____
_____
(найменування підприємства, власника чи перевізника
_____,
товару, переміщуваного територією України)
далі — Перевізник, в особі _____,
(посада, прізвище, ім'я та по батькові)
який діє на підставі _____,
з другого боку, уклали цей Договір про таке:

1. Предмет Договору

1.1. Предметом Договору є охорона й супроводження підрозділом митної варти _____ регіональної митниці (митниці) (далі — Митна варта) транспортних засобів із товаром, що переміщуються під митним контролем територією України з митниці відправлення в митницю призначення, як альтернативна (чи обов'язкова) умова пропуску товарів через територію України відповідно до чинного законодавства України.

1.2. Метою охорони й супроводження є недопущення несанкціонованого доступу до товару, зазначеного в переліку, що наводиться в додатку 1 до цього Договору, під час його переміщення територією України з митниці відправлення в митницю призначення.

1.3. Період перебування товару під охороною й супроводженням обчислюється з моменту прийняття його Митною вартою в митниці відправлення до моменту передання його митниці призначення. При цьому Митна варта не приймає товар на зберігання й не вступає у володіння ним.

2. Обов'язки сторін

2.1. Перевізник зобов'язується:

2.1.1. Унести на рахунок митниці відправлення плату за охорону й супроводження товару після підписання цього Договору та до початку руху із застосуванням охорони й супроводження товару Митною вартою. Розрахунок вартості охорони й супроводження товару Митною вартою проводиться відповідно до додатка 2 цього Договору.

2.1.2. Доставити в незмінному стані товар, зазначений у переліку, у _____ митницю в термін та за маршрутом, визначеними перевізником за погодженням з митницею відправлення (для підакцизних товарів — визначених митницею відправлення), під охороною й супроводженням Митної варти.

2.1.3. Переміщувати товар територією України технічно справними транспортними засобами, пристосованими для міжнародних перевезень товарів, під митними забезпеченнями митниці відправлення. Забезпечити цілість накладених на транспортні засоби митних забезпечень протягом усього часу руху територією України.

2.1.4. Про всі технічні несправності транспортних засобів, що перешкоджають нормальному руху, потребу технічної зупинки чи інші обставини, які виникають у процесі руху, у тому числі такі,

що можуть негативно впливати на виконання послуг з охорони й супроводження товару, негайно повідомляти старшого групи охорони й супроводження Митної варти та виконувати його розпорядження, пов'язані з дотриманням режиму й порядку руху територією України.

2.1.5. Виключити можливість не санкціонованого Митною вартою доступу до товару. У разі виникнення обставин непереборної сили, що загрожують цілості товару, чи при потребі здійснення будь-яких невідкладних операцій з товаром, спрямованих на відвернення його псування чи втрати, виконувати такі операції з дозволу та під контролем Митної варти, а в разі виконання їх без дозволу Митної варти через нагальну потребу негайно сповіщати про проведені з товаром операції старшого групи охорони й супроводження Митної варти.

2.1.6. Виконувати всі розпорядження старшого групи охорони й супроводження щодо режиму, напрямку та порядку руху територією України, у тому числі в разі вимушеної зупинки транспортного засобу з товаром, дорожньо-транспортної пригоди, нападу тощо. Рухатися зі швидкістю, визначеною старшим групи охорони й супроводження Митної варти, не допускати зі своєї ініціативи відхилень від маршруту руху, не залишати колону за будь-яких обставин, якщо це не є розпорядженням старшого групи.

2.2. Виконавець зобов'язується:

2.2.1. Надати Перевізнику розрахунок вартості охорони й супроводження, складений відповідно до додатка 2 до цього Договору.

2.2.2. Прийняти товар для охорони й супроводження в митниці відправлення з метою забезпечення його обов'язкової доставки в митницю призначення для завершення митного оформлення відповідно до чинного законодавства України.

2.2.3. Визначити способи забезпечення безпеки товару, чисельність, режим і порядок роботи особового складу Митної варти під час охорони та супроводження товару, переміщуваного тери-

торією України, залежно від конкретних умов і погодити умови охорони й супроводження з Перевізником.

2.2.4. У разі необхідності (форс-мажорні обставини, уникнення нападу на Перевізника і т. ін.) змінювати маршрут руху Перевізника, забезпечуючи при цьому дотримання встановленого терміну доставлення його у митницю призначення.

2.2.5. У разі вимушеної зупинки транспортного засобу з товаром, коли його подальший рух стає неможливим чи призведе до затримки руху всієї колони, тимчасово припиняти переміщення такого транспортного засобу та передавати його для зберігання під митним контролем найближчому митному органу до усунення Перевізником (уповноваженою ним особою) причин вимушеної зупинки.

2.2.6. Зазначати в товаросупровідних документах усі факти порушення режиму та маршруту руху, у тому числі з обставин, незалежних від Митної варти й Перевізника.

2.2.7. По закінченні процедури охорони й супроводження передати товар митниці призначення для завершення митного оформлення відповідно до чинного митного законодавства України.

2.2.8. Забезпечити конфіденційність договірних відносин щодо охорони й супроводження товару, а також нерозголошення особовим складом групи охорони й супроводження Митної варти відомостей про маршрут переміщення товару, його вартісні, кількісні, якісні та інші характеристики.

3. Термін дії Договору*

3.1. Разовий Договір укладається на період охорони й супроводження товару з митниці відправлення в митницю призначення, набирає чинності після його підписання з моменту внесення Перевізником на рахунок митниці відправлення плати за охорону

* Залежно від виду договору застосовується пункт 3.1, 3.2 або 3.3.

й супроводження та діє до завершення перевезення товару в митницю призначення Перевізником.

3.2. Договір на обумовлений період набирає чинності після його підписання з моменту внесення Перевізником на рахунок митниці відправлення плати за охорону й супроводження та діє до

_____.

(дата закінчення дії договору)

3.3. Договір на обумовлений обсяг товару набирає чинності після його підписання з моменту внесення Перевізником на рахунок митниці відправлення плати за охорону й супроводження та діє до завершення Перевізником або вповноваженою ним особою перевезень товару в таких обсягах:

_____.

4. Кінцеві положення

4.1. При виникненні розбіжностей під час виконання умов Договору сторони вирішують їх за взаємною згодою. У разі недосягнення взаємної згоди спори за цим Договором розглядаються згідно з чинним законодавством України.

4.2. Дії Виконавця при виконанні умов цього Договору можуть бути оскаржені Перевізником до митного органу вищого рівня, якому підпорядковано підрозділ митної варти.

4.3. У випадках, не передбачених цим Договором, сторони керуються чинним законодавством України.

4.4. Умови цього Договору можуть бути змінені або доповнені за згодою сторін і мають викладатися в письмовій формі.

4.5. Договір з додатками, які є його невід'ємними частинами, укладено в трьох примірниках, що мають однакову юридичну силу:

один — Перевізнику;

другий — митниці відправлення;

третій — митниці призначення.

Договір підписали:

Перевізник	**Виконавець**
_____	_____
_____	_____
(найменування посади, підпис, ініціали,	(найменування посади, підпис, ініціали,
_____	_____
прізвище, адреса, реквізити)	прізвище, адреса, реквізити)
М. П.	М. П.

Додаток 1
*до Договору № _____ про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти _____ регіональної митниці (митниці)_____200_*

Перелік
транспортних засобів із товарами, що підлягають охороні й супроводженню підрозділом митної варти _____ регіональної митниці (митниці)

Найменування, кількість товару, відправник, одержувач, країна:
_____
_____
_____.

Марка, номерний знак транспортного засобу (причепа):
_____
_____
_____
_____
_____.

Перевізник	**Виконавець**
_____	_____
_____	_____
(найменування посади)	(найменування посади)
_____	_____
(підпис, ініціали, прізвище)	(підпис, ініціали, прізвище)
М. П.	М. П.

Додаток 2
*до Договору № _____ про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти _____ регіональної митниці (митниці)_____ 200_*

Розрахунок вартості охорони й супроводження товару підрозділом митної варти

1. Формули розрахунку вартості охорони й супроводження товару підрозділом митної варти

1.1. $B_{супр}$ (грн.) = **2** · (***C*** · ***Tp*** · ***W*** + ***S*** · ***A*** · ***Wa***).

1.2. ***Tp*** (год.) = **24** · ***S*** / (***V*** · **10**).

2. Дані для розрахунку:

2.1. ***V*** = **50** (км/год.) — середня швидкість руху колони транспортних засобів, що супроводжується підрозділом митної варти.

2.2. **10** (год.) — дозволений сумарний час руху транспортних засобів на добу.

2.3. ***C*** = **1,6** (дол./год.) — собівартість витрат на одного працівника підрозділу митної варти за здійснення охорони й супроводження протягом однієї години згідно з калькуляцією Держмитслужби України за станом на 15.02.2002.

2.4. ***A*** = **0,11** (дол./км) — собівартість витрат на один кілометр пробігу транспортного засобу супроводження підрозділу митної варти згідно з калькуляцією Держмитслужби України за станом на 15.02.2002.

2.5. **2** — коефіцієнт, що враховує зворотний шлях групи охорони й супроводження до місця свого розташування після доставки товару в митницю призначення.

2.6. ***S*** (км) — довжина маршруту переміщення товару з митниці відправлення в митницю призначення _____ км.

2.7. ***Wa*** — кількість автомобілів супроводження підрозділу митної варти _____.

2.8. ***W*** — кількість особового складу групи охорони й супроводження підрозділу митної варти _____.

2.9. **24 (год.)** — кількість годин у добі.

2.10. ***Tp* (год.)** — розрахунковий час руху транспортних засобів із товаром з митниці відправлення в митницю призначення.

2.11. Офіційний **курс долара США**, установлений НБУ на момент укладення Договору, прийнятий у розрахунках, — _____ грн./дол. США.

3. Розрахунок вартості охорони й супроводження товару підрозділом митної варти:

***Tp* = 24 ·** _____ **/ (50 · 10) =** _____ год.

$B_{супр}$ **= 2 · (**___ · ___ · ___ + ___ · ___ · ___**) =** _____ грн.

4. До сплати _____ гривень.

Начальник підрозділу митної варти	Головний бухгалтер
_____	_____
регіональної митниці (митниці)	регіональної митниці (митниці)
_____	_____
(підпис, ініціали, прізвище)	(підпис, ініціали, прізвище)

Додаток 6
до Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

Розрахунок вартості охорони й супроводження товару підрозділом митної варти

1. Розрахункові формули

1.1. Формула розрахунку вартості охорони й супроводження товару підрозділом митної варти

$$B_{\text{супр}} \text{ (грн.)} = 2 \cdot (C \cdot Tp \cdot W + S \cdot A \cdot Wa),$$

де **2** — коефіцієнт, що враховує зворотний шлях групи охорони й супроводження до місця свого розташування після доставки товару в митницю призначення;

$C = 1{,}6$ (дол. США/год.)* — собівартість витрат на одного працівника підрозділу митної варти за здійснення охорони й супроводження протягом однієї години згідно з калькуляцією Держмитслужби України за станом на 15.02.2002 (обчислюється в грн./год. за офіційним курсом долара США, установленим НБУ на момент укладення договору);

Tp (год.) — розрахунковий час руху транспортних засобів з товаром з митниці відправлення в митницю призначення;

W — кількість працівників групи охорони й супроводження підрозділу митної варти;

S (км) — довжина маршруту переміщення товару з митниці відправлення в митницю призначення;

$A = 0{,}11$ (дол. США/км)* — собівартість витрат на один кілометр пробігу транспортного засобу супроводження підрозділу мит-

---

* Ці витрати можуть коригуватися Держмитслужбою України при зміні економічних умов в Україні.

ної варти згідно з калькуляцією Держмитслужби України за станом на 15.02.2002 (обчислюється в грн./км за офіційним курсом долара США, установленим НБУ на момент укладення договору);

Wa — кількість автомобілів супроводження підрозділу митної варти.

1.2. Формула розрахунку розрахункового часу

$$Tp\ (\text{год.}) = 24 \cdot S\ /\ (V \cdot 10),$$

де **24** (год.) — кількість годин у добі;

S (км) — довжина маршруту переміщення товару з митниці відправлення в митницю призначення;

V (км/год.) — середня швидкість руху колони транспортних засобів, що супроводжуються;

10 (год.) — дозволений сумарний час руху колони транспортних засобів на добу.

1.3. Формула розрахунку вартості затримки руху товару

$$B_{\text{затр}}\ (\text{грн.}) = C \cdot T_{\text{затр}} \cdot W,$$

де $T_{\text{затр}}$ (год.) — час затримки руху товару з вини перевізника, рахуючи неповну годину за повну;

C = 1,6 (дол. США/год.)* — собівартість витрат на одного працівника підрозділу митної варти за здійснення охорони й супроводження протягом однієї години згідно з калькуляцією Держмитслужби України за станом на 15.02.2002 (обчислюється в грн./год. за офіційним курсом долара США, установленим НБУ на момент укладення договору);

---

* Ці витрати можуть коригуватися Держмитслужбою України при зміні економічних умов в Україні.

W — кількість працівників групи охорони й супроводження підрозділу митної варти.

2. Приклад розрахунку вартості охорони й супроводження товару підрозділом митної варти

2.1. Вхідні дані

$W = 4$ чол.;

Wa — 1 од.;

$S = 1000$ км;

офіційний **курс долара США**, установлений НБУ на момент укладення договору, прийнятий у розрахунках, — 5,3 грн./дол. США.

2.2. Розрахунок розрахункового часу

$$Tp = 24 \cdot 1000 / (50 \cdot 10) = 48 \text{ (год.)}.$$

2.3. Розрахунок вартості охорони й супроводження товару підрозділом митної варти

$$B_{супр} = 2 \cdot (8{,}48 \cdot 48 \cdot 4 + 1000 \cdot 0{,}58 \cdot 1) = 4416{,}32 \text{ (грн.)}.$$

3. Приклад розрахунку вартості затримки руху товару

3.1. Вхідні дані

$T_{затр}$ — 3 год.;

$W = 4$ чол.

3.2. Розрахунок вартості затримки руху товару

$$B_{затр} = 8{,}87 \cdot 3 \cdot 4 = 106{,}4 \text{ (грн.)}.$$

Додаток 7
до Інструкції про організацію та порядок охорони
й супроводження товарів підрозділами митної варти
Державної митної служби України

ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник _____
регіональної митниці (митниці)
(особа, що його заміщує) _____
(підпис, ініціали, прізвище, дата)

План завдання на охорону й супроводження товару підрозділом митної варти

1. Завдання: на підставі договору від _____ № _____ про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти _____ регіональної митниці (митниці) і розпорядження _____ регіональної митниці про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти від _____ № _____* групі охорони й супроводження підрозділу митної варти в складі:
1. _____ (старший);
2. _____;
3. _____;
4. _____ —
(посада, прізвище, ім'я та по батькові повністю)

здійснити охорону й супроводження товару _____
(назва, кількість)
(відправник _____,
(держава, юридична адреса)

_____

* *Для митниці відправлення. Для інших митниць* — "На підставі розпорядження _____ регіональної митниці про охорону й супроводження товару підрозділом митної варти від _____ № _____".

одержувач _____,
(держава, юридична адреса)
перевізник _____)
(держава, юридична адреса)
на транспортних засобах _____
_____
(марка, номерний знак)
за маршрутом _____
з пункту _____ в пункт _____

з переданням товару для подальшої охорони й супроводження групі охорони й супроводження підрозділу митної варти_____
_____ митниці**.

Під час виконання завдання з охорони й супроводження вживаються заходи до:

забезпечення обов'язкової доставки транспортних засобів з товаром, що охороняється й супроводжується, у митницю призначення (у пункт прийняття-передання групами охорони й супроводження підрозділів митної варти);

охорони й супроводження транспортних засобів з товаром протягом усього часу руху між установленими пунктами прийняття-передання товару на території України за маршрутом, визначеним митницею відправлення;

зміни маршруту руху в разі потреби (настання обставин непереборної сили, уникнення нападу тощо) із забезпеченням при цьому дотримання встановленого терміну доставки товарів у митницю призначення;

визначення місць безпечних зупинок для відпочинку водіїв та технічного огляду ними транспортних засобів;

_____

** *Для митниці, група охорони й супроводження підрозділу митної варти якої виконує завдання на кінцевій ділянці маршруту,* — "й для передання товару для митного оформлення в _____ митницю".

дотримання режиму та порядку роботи особового складу групи охорони й супроводження підрозділу митної варти;

ретельного документального оформлення всіх випадків порушення режиму та маршруту руху, у тому числі затримання транспортних засобів з товаром, а також недоліків, виявлених під час їх прийняття-передання групами охорони й супроводження підрозділів митної варти;

припинення протиправних дій щодо особового складу групи охорони й супроводження підрозділу митної варти, водіїв (осіб, що супроводжують товари) та транспортних засобів з товаром;

забезпечення конфіденційності договірних відносин під час охорони й супроводження транспортних засобів з товаром, а також нерозголошення особовим складом групи охорони й супроводження підрозділу митної варти відомостей про маршрут пересування товарів, їх вартісну, кількісну, якісну та інші характеристики.

2. Озброєння та спецзасоби: _____
_____
_____
_____.
(найменування спецзасобів, зброї, її номер, кількість боєприпасів)

3. Транспорт: _____.
(марка, номерний знак транспортного засобу супроводження)

4. Закінчення виконання завдання: _____
_____
_____
_____
_____.

Начальник митної варти _____
регіональної митниці (митниці) _____
(підпис, ініціали, прізвище, дата)

Додаток 8
до Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

Акт № _____
про прийняття-передання товару під охорону й супроводження підрозділами митної варти _____ регіональної митниці (митниці)

м. _____ _____ год. _____ 200_ р.
(час) (дата)

1. Ми, _____
(посада, прізвище, ім'я та по батькові
_____
інспектора митниці відправлення)
та _____
(посада, прізвище, ім'я та по батькові
_____,
старшого групи охорони й супроводження підрозділу митної варти)

склали цей акт про те, що перший передав, а другий прийняв для охорони й супроводження в _____ митницю
(митниця призначення)

(пункт пропуску _____)
такі транспортні засоби з товаром і документи на них:

1.1. Марка, номерний знак транспортного засобу; типи, номери, кількість митних забезпечень _____
_____
_____.

1.2. Найменування, кількість товару, відправник, одержувач, країна_____
_____

1.3. Документи: _____
_____
_____
(найменування, номери, дати та кількість примірників документів)

Зазначене прийнято повністю й без зауважень (за винятком, із зауваженнями) _____
_____
_____

Передав

_____
(підпис, особиста номерна печатка інспектора митниці відправлення)

_____
(підпис, штамп "Під митним контролем" старшого зміни митниці відправлення)

Прийняв

_____
підпис старшого групи охорони (й супроводження підрозділу митної варти)

2. Мною, _____
(Прізвище, ім'я та по батькові
_____,
інспектора митниці призначення)

прийнято в групи охорони й супроводження підрозділу митної варти _____ митниці до митного оформлення транспортні засоби з товаром і документи на них, зазначені в цьому акті, повністю й без зауважень (за винятком, із зауваженнями) _____
_____
_____.

Транспортні засоби з товаром і документи на них передав

_____
(посада, прізвище, ім'я та по батькові, номер службового посвідчення, підпис старшого групи охорони й супроводження підрозділу митної варти)

Транспортні засоби з товаром і документи на них прийняв

_____
(підпис, особиста номерна печатка інспектора митниці призначення)

_____
(підпис, штамп "Під митним контролем" старшого зміни митниці призначення)

_____ год. _____ 200_ р.
(час) (дата)

3. _____ год. _____ 200_ р. _____
(час) (дата) (місце)

_____
(причини вимушеної зупинки, що призвели до затримки переміщення товару,

_____
перелік документів і транспортних засобів, що передаються, назва товару й кількість,

_____
одержувач, країна; типи, номери митних забезпечень, їх кількість)

Зазначене прийнято повністю й без зауважень (за винятком, із зауваженнями)_____

_____

_____

Транспортні засоби з товаром і документи на них передав	Транспортні засоби з товаром і документи на них прийняв
_____	_____
(назва митниці, посада, прізвище, ім'я та по батькові, номер службового посвідчення, підпис старшого групи охорони й супроводження підрозділу митної варти)	(назва митниці, посада, прізвище, ім'я та по батькові, номер службового посвідчення, підпис особи, що прийняла транспортні засоби з товаром і документи на них)

4. _____ год. _____ 200_ р. _____
(час) (дата) (місце)

_____
(назва правоохоронного органу, посада, прізвище, ім'я та по батькові, номер службового

_____
посвідчення особи, що прийняла рішення про припинення переміщення

_____
транспортних засобів з товаром у встановленому законодавством порядку,

_____
причини затримання, перелік документів і затриманих транспортних засобів, назва

_____.

товару й кількість, одержувач, країна; типи, номери митних забезпечень, їх кількість)

Зазначене прийнято повністю й без зауважень (за винятком, із зауваженнями)_____

_____

_____

Транспортні засоби з товаром і документи на них передав

_____

(назва митниці, посада, прізвище, ім'я та по батькові, номер службового посвідчення, підпис старшого групи охорони й супроводження підрозділу митної варти)

Транспортні засоби з товаром і документи на них прийняв

_____

(назва митниці, посада, прізвище, ім'я та по батькові, номер службового посвідчення, підпис особи, що прийняла транспортні засоби з товаром і документи на них)

Додаток 9
до Інструкції про організацію та порядок охорони
й супроводження товарів підрозділами митної варти
Державної митної служби України

Форма "Транзит-5"

Надсилається факсом митницею відправлення регіональній митниці й митниці призначення

Інформація
про охорону й супроводження товару підрозділом
митної варти

Начальнику _____регіональної митниці (митниці) (особі, що його замішує)

1. Митниця відправлення _____

2. Номер, дата ДКД _____

3. Договір № _____ від _____ про охорону й супроводження

4. Акт № _____ від _____ про прийняття-передання товару під охорону й супроводження підрозділами митної варти

5. Найменування товару _____

5.1. Кількість _____

5.2. Вартість _____

5.3. Наявність акцизної марки із зазначенням держави _____
_____

6. Відправник _____

6.1. Держава _____

6.2. Юридична адреса _____

7. Одержувач _____

7.1. Держава _____

7.2. Юридична адреса _____

8. Перевізник _____

8.1. Держава _____

8.2. Юридична адреса _____

9. Марка й номер автомобіля (причепа) _____

10. Митниця призначення, пункт пропуску й дата закінчення транзиту _____

11. Маршрут руху _____

12. Довжина маршруту (S) _____

13. Розрахунковий час (Тр) _____

14. Вартість супроводження (Всупр) _____

15. Час і дата вибуття з митниці відправлення _____

16. Час і дата надання інформації _____

Начальник митного поста (начальник вантажного відділу, начальник транзитно-вантажного відділу, старший зміни) _____ митниці

"___" _____ 200_ р. _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Додаток 10
до Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

Складається в двох примірниках

Акт про прийняття представником митного органу — передання старшим групи охорони й супроводження підрозділу митної варти транспортних засобів з товаром і документів на них через вимушену зупинку транспортних засобів

_____ год. _____ 200_ р. _____
(час) (дата) (місце)

1. Ми, _____
(посада, прізвище, ім'я та по батькові старшого групи охорони й супроводження
_____
підрозділу митної варти, назва митного органу)
та _____
(посада, прізвище, ім'я та по батькові представника митного органу, назва митного органу)
_____
_____,
склали цей акт про те, що перший передав, а другий прийняв для вирішення питання подальшого переміщення товару такі транспортні засоби з товаром і документи на них:

1.1. Марка, номерний знак транспортного засобу; типи, номери, кількість митних забезпечень _____
_____
_____
_____
_____.

1.2. Найменування, кількість товару, відправник, одержувач, країна

_____
_____
_____.

1.3. Документи _____
_____
_____
_____

(найменування, номери, дати та кількість примірників документів)

Зазначене прийнято повністю й без зауважень (за винятком, із зауваженнями) _____
_____
_____

Причини вимушеної зупинки транспортних засобів: _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____.

Передав	Прийняв
_____	_____
(підпис старшого групи охорони й супроводження підрозділу митної варти)	(підпис представника митного органу, номер службового посвідчення)

Додаток 11
до Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

Акт про затримку руху транспортних засобів з товаром, що охороняються й супроводжуються підрозділом митної варти

_____ год. _____ 200_ р. _____
(час) (дата) (місце)

Цей акт складено про те, що рух транспортних засобів з товаром _____,
(найменування товару, кількість)
який належить _____
(назва одержувача, держава, юридична адреса)

і на підставі договору від _____ № _____ переміщується під охороною й супроводженням підрозділу митної варти в _____ митницю за маршрутом _____ _____,
(назва митниці призначення)

затримано з вини перевізника з причини _____
_____
_____
_____
_____
_____
(причина затримки руху)

на ____ год. ____ хв. з ____ год. ____ хв. _____ 200_ р.
(час) (час) (дата)

до _____ год. _____ хв. _____ 200_ р.
(час) (дата)

Перевізник	Старший групи охорони й супроводження підрозділу митної варти
_____	_____
(прізвище, ім'я та по батькові, паспортні дані, підпис)	назва митниці, посада, спеціальне звання, прізвище, ім'я та по батькові, номер службового посвідчення, підпис)

Додаток 12
до Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

Заповнюється у двох примірниках

Акт прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них групами охорони й супроводження підрозділів митної варти

_____ 200_ р. _____ _____ год.
(місце прийняття-передання) (час)

Ми, _____
(посада, прізвище, ім'я та по батькові старшого групи охорони й супроводження
_____
підрозділу митної варти регіональної митниці (митниці), який передає)
та _____
(посада, прізвище, ім'я та по батькові старшого групи охорони й супроводження
_____,
підрозділу митної варти регіональної митниці (митниці), який приймає)

склали цей акт про те, що перший передав, а другий прийняв для охорони й супроводження до пункту (у митницю)_____
_____
(назва наступного пункту прийняття-передання або митниці призначення)

такі транспортні засоби з товаром і документи на них:

1. Марка, номерний знак транспортного засобу; типи, номери митних забезпечень, їх кількість _____
_____
_____
_____
_____.

2. Найменування, кількість товару, відправник, одержувач, країна _____
_____
_____.

3. Документи: _____
_____
_____
_____
_____
_____
(найменування, номери, дати та кількість примірників документів)

Зазначене прийнято повністю й без зауважень (за винятком, із зауваженнями) _____
_____
_____.

Передав	Прийняв
_____	_____
(підпис, ініціали, прізвище, номер службового посвідчення)	(підпис, ініціали, прізвище, номер службового посвідчення)

Додаток 13
до Інструкції про організацію та порядок охорони й супроводження товарів підрозділами митної варти Державної митної служби України

Форма "Транзит-6"

Надсилається факсом митницею призначення регіональній митниці й митниці відправлення

Інформація
про прибуття транспортних засобів з товаром у митницю призначення

1. Митниця призначення _____
2. Митниця відправлення _____
3. Документ контролю за доставкою (номер, дата) _____
4. Договір про охорону й супроводження від _____ № _____
5. Акт про прийняття-передання товару під охорону й супроводження підрозділами митної варти від _____ № _____
6. Товар, кількість _____
7. Відправник, країна _____
8. Одержувач, країна _____
9. Марки й номери транспортних засобів (причепів)_____
_____
_____
10. Час і дата прийняття-передання транспортних засобів з товаром і документів на них _____
11. Прізвище, ім'я та по батькові, колір мастики й номер особистої номерної печатки інспектора, який прийняв транспортні засоби з товаром і документи на них _____
12. Час і дата передання інформації _____

Місце для штампа "Під митним контролем" старшого зміни

Місце для особистої номерної печатки інспектора

Начальник митного поста
(начальник вантажного відділу,
начальник транзитно-вантажного
відділу, старший зміни) _____ митниці

_____
(підпис, ініціали, прізвище)

_____ 200_ р.

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ СТРОКІВ ЗБЕРІГАННЯ

від 28 серпня 2003 року № 579

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
15 вересня 2003 р. за № 807/8128

Відповідно до частини третьої статті 169 Митного кодексу України та з метою врегулювання питань визначення строків зберігання товарів, документації, проб і зразків товарів, техніко-технологічної документації, транспортних засобів на складах митних органів, та у зв'язку з уведенням у дію Митного кодексу України НАКАЗУЮ:

1. Установити такі строки зберігання товарів, документації, проб і зразків товарів, техніко-технологічної документації, транспортних засобів на складах митних органів:

1.1. Зразки товарів і техніко-технологічна документація, узяті митними органами для проведення класифікації товарів, а також зразки товарів і документація, одержані митними органами під час верифікації сертифікатів, зберігаються на складах митних органів з моменту їх розміщення на складі митного органу до моменту їх митного оформлення, але не більше ніж чотири місяці.

1.2. Проби й зразки товарів, потрібні для проведення експертизи в справах про порушення митних правил, зберігаються на складах митних органів з моменту їх розміщення на складі митного органу до моменту закінчення провадження в справах про порушення митних правил.

1.3. Товари й транспортні засоби, вилучені митними органами за протоколами про порушення митних правил, зберігаються на

складах митних органів з моменту розміщення їх на складі до моменту повернення власникові або до передання органу державної виконавчої служби на підставі судового рішення.

1.4. Вищезазначені товари, проби й зразки товарів, швидкопсувні або такі, що мають обмежений строк зберігання/використання, зберігаються на складах митних органів протягом строку, що починається з моменту їх розміщення на складі й закінчується за один місяць до закінчення строку їх придатності.

2. Управлінню фінансів та бухгалтерського обліку (Олійник Д.С.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Начальникам митних органів забезпечити безумовне виконання вимог цього наказу.

4. Установити, що цей наказ набирає чинності 01.01.2004.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на першого заступника Голови Служби Єгорова О.Б.

Голова Служби *М.М. Каленський*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОЛОЖЕННЯ ПРО МИТНУ ВАРТУ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

від 5 вересня 2003 року № 593

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
12 вересня 2003 р. за № 799/8120

Відповідно до статті 20 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про митну варту Державної митної служби України, що додається.

2. Управлінню митної варти (Жоган А.А.) й Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Голови Держмитслужби України Лозка В.Я.

4. Установити, що цей наказ набирає чинності з моменту набрання чинності Митним кодексом України від 11.07.2002 № 92-IV.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 5 вересня 2003 р. № 593

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
12 вересня 2003 р. за № 799/8120

Положення про митну варту Державної митної служби України

1. Загальні положення

1.1. Це Положення видано на виконання статті 20 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV й визначає правовий статус митної варти Державної митної служби України, а саме її компетенцію (повноваження, завдання, функції), і її структуру.

1.2. Метою діяльності митної варти є забезпечення захисту економічних інтересів України, ведення ефективної боротьби з правопорушеннями у сфері зовнішньоекономічної діяльності, а також здійснення контролю за дотриманням законодавства про митну справу.

1.3. Митна варта у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, Митним кодексом України та іншими нормативно-правовими актами.

1.4. Для виконання завдань, передбачених цим Положенням, митна варта взаємодіє й координує свою діяльність з оперативними підрозділами органів виконавчої влади України й відповідними підрозділами митних органів суміжних з Україною держав.

1.5. Загальне керівництво підрозділами митної варти здійснює Голова Держмитслужби України, а в регіональних митницях і митницях — відповідно керівники цих митних органів.

1.6. Створення, реорганізація й ліквідація підрозділів митної варти здійснюються Держмитслужбою України. Структура митної варти, порядок організації її роботи й штатна чисельність затверджуються наказом Держмитслужби України.

1.7. Особовий склад митної варти як самостійного підрозділу за розпорядженням керівника митного органу або його заступника може залучатися в передбаченому законодавством порядку поза встановленим робочим часом, у нічний час, вихідні й святкові дні до проведення спеціальних оперативних заходів і виконання інших завдань з боротьби з порушеннями митного законодавства.

1.8. Забороняється покладати на митну варту в цілому, її структурні підрозділи й на окремих працівників виконання завдань і функцій, не передбачених цим Положенням.

2. Основні завдання митної варти

Основними завданнями митної варти є:

2.1. Здійснення заходів, пов'язаних із виявленням, розкриттям, припиненням, профілактикою порушень митного законодавства, запобіганням таким порушенням.

2.2. Боротьба з незаконним переміщенням через митний кордон України транспортних засобів і товарів, у тому числі історичних і культурних цінностей, зброї та боєприпасів, отруйних, сильнодіючих, радіоактивних і вибухових речовин, наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.

2.3. Здійснення контролю за оперативною обстановкою в зоні діяльності регіональних митниць, митниць і її аналіз щодо боротьби з порушеннями митного законодавства.

2.4. Виявлення шляхів, способів і механізмів незаконного ввезення на територію України й вивезення за її межі товарів і транспортних засобів, з'ясування обставин, що цьому сприяють, а також розроблення й запровадження методів ефективної протидії зазначеним порушенням митного законодавства.

2.5. Охорона будинків, споруд, приміщень митних органів та інших об'єктів митної інфраструктури, зон митного контролю від будь-яких протиправних посягань.

2.6. Фізичний захист працівників митних органів, спеціальних митних установ і організацій, інших осіб, а також товарів, що перебувають у зоні митного контролю, від протиправних дій.

2.7. Локалізація разом з іншими органами конфліктних ситуацій у зоні діяльності відповідних митних органів.

2.8. Участь у ліквідації наслідків катастроф, аварій, стихійного лиха та екологічного забруднення в зоні діяльності відповідних митних органів.

3. Повноваження митної варти

Митна варта відповідно до покладених на неї завдань:

3.1. Організовує й здійснює спеціальні заходи щодо запобігання незаконному переміщенню через митний кордон України товарів, транспортних засобів на всій митній території України, у будь-який час.

3.2. Здійснює адміністративне затримання осіб, що вчинили порушення митних правил.

3.3. На підставі інформації, одержаної в установленому порядку від Державної прикордонної служби України, МВС України й СБУ, проводить самостійно або у взаємодії з підрозділами цих органів державної влади заходи щодо виявлення, припинення й попередження митних правопорушень.

Заходи, що здійснюються митною вартою в контрольованих прикордонних районах і пунктах пропуску через державний кордон на підставі інформації, одержаної від митних органів суміжних держав, підлягають узгодженню з органами охорони державного кордону України.

3.4. Бере участь у проведенні митними органами митних процедур, необхідних для забезпечення додержання законодавства України з питань митної справи. Обсяг таких процедур та порядок їх застосування визначаються відповідно до вимог Митного кодексу України й інших нормативно-правових актів, укладених у встановленому законом порядку.

3.5. Збирає, узагальнює й аналізує інформацію про прояви міжнародної організованої злочинності й іншу протиправну діяльність, переміщення товарів і транспортних засобів територією України, у тому числі транзитом.

3.6. У разі здійснення заходів щодо запобігання діям, спрямованим на переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України поза митним контролем, узгоджує свої дії з відповідними підрозділами Держмитслужби України та взаємодіє з підрозділами Державної прикордонної служби України, МВС України, СБУ, Державної податкової адміністрації України.

3.7. Проводить спільно з правоохоронними органами й уповноваженими на це органами виконавчої влади наради, консультації з питань здійснення оперативних заходів з профілактики, припинення й локалізації конфліктних ситуацій, протиправних дій у зонах митного контролю, з ліквідації наслідків катастроф, аварій, стихійного лиха й екологічного забруднення в зонах діяльності митних органів.

3.8. Подає Голові Держмитслужби України пропозиції щодо вдосконалення своєї оперативно-службової діяльності, створення для цього належних умов.

4. Права митної варти

Працівники митної варти мають право:

4.1. Розташовувати тимчасові пости, пересуватися будь-якими ділянками місцевості й водного простору в межах митної території України, а в межах контрольованого прикордонного району —

за узгодженням із відповідними органами охорони державного кордону України.

4.2. Затримувати товари, транспортні засоби й громадян, що перетинають митний кордон України з порушенням вимог митного законодавства України, і проводити в установленому Митним кодексом України порядку їх огляд.

4.3. Проводити за письмовим розпорядженням Голови Держмитслужби України або його заступника, начальника регіональної митниці чи його заступника, начальника митниці чи його заступника в установленому Митним кодексом України порядку переогляд оформлених митними органами товарів і транспортних засобів, у тому числі тих, що переміщуються транзитом через територію України, якщо є підстави вважати, що таке переміщення здійснюється з порушеннями норм Митного кодексу України чи з іншого законодавства України з питань митної справи.

4.4. Проводити за письмовим розпорядженням Голови Держмитслужби України чи його заступника, начальника регіональної митниці чи його заступника, начальника митниці або його заступника огляд територій і приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі й інших місць, де перебувають або можуть перебувати товари й транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено законодавством на митні органи.

4.5. Супроводжувати й охороняти товари, що перебувають під митним контролем, у тому числі ті, що переміщуються через територію України транзитом.

4.6. Запрошувати осіб до митних органів для з'ясування обставин порушення митних правил, отримувати пояснення від посадових осіб підприємств, громадян, причетних до вчинення порушення митних правил. У невідкладних випадках з'ясування обставин і первинне документування порушення митного законодавства можуть здійснюватися в інших придатних для виконання таких дій місцях.

4.7. Вилучати товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил, товари зі спеціально виготовленими сховищами, що використовувалися для приховування від митного контролю безпосередніх предметів порушення митних правил, транспортні засоби, що використовувалися для переміщення через митний кордон України безпосередніх предметів порушення митних правил, а також документи, потрібні для розгляду справи про порушення митних правил.

4.8. Зберігати, носити й застосовувати зброю й спеціальні засоби в порядку, установленому законодавством України.

4.9. Використовувати в роботі спеціальну техніку й технічні засоби митного контролю, засоби зв'язку й транспорт.

4.10. У встановленому порядку отримувати від посадових осіб митної служби документи, інформацію й інші матеріали, потрібні для виконання покладених на митну варту завдань.

5. Структура митної варти

5.1. Митна варта є централізованою системою підрозділів митних органів України з підзвітністю підрозділів нижчого рівня підрозділам вищого рівня.

5.2. Структуру митної варти складають:

у Держмитслужбі України — Управління митної варти;

у регіональних митницях — підрозділи митної варти регіональних митниць;

у митницях — підрозділи митної варти митниць.

5.3. Положення про Управління митної варти Держмитслужби України затверджується наказом Державної митної служби України.

Положення про підрозділи митної варти регіональних митниць і митниць не повинні суперечити примірним положенням, які

затверджені наказом Державної митної служби України, погоджуються з Управлінням митної варти Держмитслужби України й затверджуються начальниками відповідних регіональних митниць, митниць.

5.4. Загальне методичне керівництво митною вартою й координацію діяльності її структурних підрозділів здійснює Управління митної варти Держмитслужби України.

Підрозділи митної варти регіональних митниць, митниць очолюють відповідні начальники.

Посадові особи митної варти регіональних митниць, митниць призначаються на посади й звільняються з них начальниками регіональних митниць, митниць за погодженням з Управлінням митної варти Держмитслужби України.

6. Відповідальність посадових осіб митної варти

Під час виконання покладених на митну варту завдань її особовий склад не повинен допускати заподіяння шкоди підприємствам, установам, організаціям і громадянам, приниження їх честі й гідності, учинення інших неправомірних дій. Працівники митної варти, які допустили неправомірні дії стосовно підприємств, установ, організацій і громадян, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством України.

Начальник Управління митної варти *А.А. Жоган*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРАВИЛ НОСІННЯ ФОРМЕНОГО ОДЯГУ ПОСАДОВИМИ ОСОБАМИ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ, КУРСАНТАМИ МИТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

від 10 вересня 2003 року № 602

Відповідно до статті 410 Митного кодексу України та постанови Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1988 "Про затвердження зразків форменого одягу посадових осіб митної служби України, їх опису, норм забезпечення і термінів експлуатації" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Правила носіння форменого одягу посадовими особами митної служби України, курсантами митних закладів освіти (далі — Правила), що додаються, та ввести їх в дію з 01.01.2004.

2. Начальникам митних органів, спеціалізованих митних установ і організацій ознайомити особовий склад з Правилами та забезпечити контроль за їх дотриманням.

4. Управлінню справами (Карпенко В.П.) забезпечити тиражування та розсилку цього наказу до митних органів, спеціалізованих митних установ і організацій.

5. Вважати таким, що втратив чинність, наказ Держмиткому України від 02.02.96 № 46.

6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Пашка П.В.

В. о. Голови Служби *О.Б. Єгоров*

Додаток
до наказу Державної митної служби України
від 10 вересня 2003 р. № 602

Правила носіння форменого одягу посадовими особами митної служби України, курсантами митних закладів освіти

1. Загальні положення

1.1. Право носіння форменого одягу мають дійсні державні радники, державні радники, радники, інспектори, молодші інспектори митної служби й курсанти митних закладів освіти.

1.2. Формений одяг носиться в суворій відповідності до Правил носіння форменого одягу посадовими особами митної служби України, курсантами митних закладів освіти. Усі предмети форменого одягу повинні відповідати зразкам та їх опису, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26.12.2002 № 1988 "Про затвердження зразків форменого одягу посадових осіб митної служби України, їх опису, норм забезпечення і термінів експлуатації" і перебувати в бездоганному стані.

1.3. Посадові особи митної служби України, курсанти митних закладів освіти забезпечуються такими формами одягу:

— парадною;
— повсякденною.

Парадна форма — при отриманні нагород, у святкові дні, на урочистих засіданнях, інших офіційних заходах за вказівкою начальників митних органів, спеціалізованих митних установ, організацій та митних закладів освіти (додаток 1).

Повсякденна форма — при виконанні службових обов'язків у митних органах, спеціалізованих митних установах, організаціях та митних закладах освіти, при несенні служби на митному кор-

доні України (черговими під час чергування, курсантами під час навчання) (додаток 2).

До повсякденної форми належить формений одяг, який видається додатково посадовим особам митної служби, які здійснюють митний огляд товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон, а також особовому складу підрозділів власної безпеки, організаційно-контрольних підрозділів, чергових служб, підрозділів охорони праці, господарсько-експлуатаційних відділів митних органів, спеціалізованих митних установ і організацій, що безпосередньо займаються питаннями матеріально-технічного забезпечення, капітального будівництва та експлуатації митних об'єктів, водіям усіх категорій, а також формений одяг, що видається додатково особовому складу митної варти при виконанні спеціальних заходів, пов'язаних з виявленням, розкриттям, припиненням, профілактикою контрабанди та порушень митних правил, запобіганням таким порушенням.

Дозволяється носити парадний і повсякденний формений одяг у вихідні дні та позаслужбовий час.

1.4. Кожна з цих форм одягу поділяється на літню і зимову.

1.5. Перехід на літній або зимовий формений одяг, залежно від характеру виконуваних робіт, навчального процесу й погодних умов, установлюється наказом Держмитслужби України, митних органів, спеціалізованих митних установ, організацій і митних закладів освіти.

1.6. Носіння орденів, медалей і нагрудних знаків України посадовими особами митної служби України на форменому одязі визначається відповідними положеннями про ці нагороди.

Ордени та медалі, орденські стрічки та стрічки медалей колишнього СРСР та інших держав посадові особи митної служби України носять за власним бажанням після орденів і медалей України.

На парадній та повсякденній формі одягу замість орденів та медалей носять орденські стрічки і стрічки медалей на планках, а також знаки відзнаки і нагрудні знаки.

Орденські стрічки та стрічки медалей на планках носять з лівого боку на пілочці кітеля посадових осіб митної служби України. Край верхнього ряду стрічок знаходиться на відстані 7 см нижче рівня кута лацкану. Дві і більше орденських стрічок і стрічки медалей на планках закріплюються на загальній планці справа наліво, але не більше чотирьох. Стрічки, які не вміщаються на одній планці, переносяться на другу і т. д. і прикріплюються нижче першої.

Нагрудний знак про закінчення навчального закладу носиться на правій пілочці кітеля, куртки та визначається відповідно до положення про ці знаки.

Нарукавний знак пришивається на відстані 12 см від центру пришивання рукава кітеля, куртки.

Кокарда розміщується в центрі околичці кашкета, налобника шапки або в центрі переднього шва пілоток.

1.7. Відстань від підлоги до низу півпальта чоловічого — 60 см, пальта жіночого — 40 см, плаща чоловічого та жіночого — 40 см.

Відстань від підлоги до низу спідниці в костюмі парадному — 60 см, спідниці в костюмі повсякденному — 55 см.

1.8. Рукавички носяться при зимовій формі одягу.

1.9. Забороняється:

носіння форменого одягу невстановленого зразка, поєднання предметів форменого одягу, взуття, знаків розрізнення та фурнітури, що належать до різних форм одягу, а також форменого одягу з предметами цивільного одягу;

носіння нагрудних знаків, не передбачених законодавчими та нормативно-правовими актами Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та Державної митної служби України.

Начальник
Господарсько-експлуатаційного
митного управління *В.С. Копач*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ЗАСТОСУВАННЯ МИТНИХ РЕЖИМІВ ПЕРЕРОБКИ НА МИТНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ ТА ПЕРЕРОБКИ ЗА МЕЖАМИ МИТНОЇ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

від 13 вересня 2003 року № 609

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
6 жовтня 2003 р. за № 897/8218

Відповідно до глав 38 та 39 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV та Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок застосування митних режимів переробки на митній території України та переробки за межами митної території України, що додається.

2. Унести доповнення до розділу 2 додатка 2 до наказу Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 "Про затвердження Інструкції про порядок заповнення вантажної митної декларації" (у редакції наказу Держмитслужби України від 18.04.2002 № 207), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247, установивши такі особливості переміщення товарів через митний кордон України:

№ з/п	Найменування особливостей поставки товарів	Код
52	Переміщення товарів відповідно до Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах"	45
53	Переміщення товарів для обробки (монтажу, збирання, монтування та налагодження)	44

3. Установити, що цей наказ набирає чинності з дня набрання чинності Митним кодексом України від 11.07.2002 № 92-IV.

4. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Начальникам регіональних митниць, митниць проінформувати суб'єктів підприємницької діяльності про вимоги цього наказу шляхом висвітлення його в засобах масової інформації та на наочних інформаційних стендах у місцях розташування підрозділів митниці й пунктах пропуску через митний кордон України.

6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

В. о. Голови Служби *О. Єгоров*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 13 вересня 2003 р. № 609

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
6 жовтня 2003 р. за № 897/8218

Порядок застосування митних режимів переробки на митній території України та переробки за межами митної території України

1. Загальні положення

Цей Порядок розроблено з метою реалізації положень статей 229—242 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV. Дія Порядку поширюється на товари, що ввозяться на митну територію України з метою переробки, і товари, що вивозяться для переробки за межами митної території України.

У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

відходи переробки — будь-які матеріали, предмети та речовини, що утворюються в процесі виконання операцій з переробки товарів і не мають подальшого використання за місцем утворення чи виявлення та яких їх власник повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення;

залишки переробки — частина матеріалів, речовин, що утворилися внаслідок виконання операцій з переробки товарів і мають господарську цінність;

ідентифікація — встановлення факту використання товарів, розміщених у режим переробки, у продуктах переробки;

переробка за межами митної території України — митний режим, відповідно до якого товари, що перебувають у вільному обігу на митній території України, вивозяться без застосування заходів

тарифного й нетарифного регулювання з метою їх переробки за межами митної території України та наступного повернення в Україну;

переробка на митній території України — митний режим, відповідно до якого ввезені на митну територію України товари, що походять з інших країн, піддаються в установленому законодавством порядку переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання за умови вивезення за межі митної території України продуктів переробки відповідно до митного режиму експорту;

підприємство — суб'єкт підприємницької діяльності, який здійснює операції з переробки товарів;

продукти переробки — товари, що утворились унаслідок виконання операцій з переробки товарів, попередньо розміщених у режим переробки на митній території України (за межами митної території України), і визначені як кінцеві товари за зовнішньоекономічним договором;

ремонт товарів — комплекс операцій з відновлення працездатності товарів з частковим або повним відновленням їх ресурсу, визначеного нормативно-технічною документацією.

2. Дозвіл на розміщення товарів у митні режими переробки на митній території України та переробки за межами митної території України

2.1. Розміщення товарів у режим переробки на митній території України (за межами митної території України, далі — режим переробки) здійснюється з дозволу начальника митного органу, особи, яка його заміщує, або іншої уповноваженої, відповідним наказом митниці, посадової особи.

2.2. Для отримання дозволу на розміщення товарів у режим переробки (далі — дозвіл) підприємство подає митному органу за місцем державної реєстрації підприємства письмову заяву (додаток).

Дозволом на розміщення товарів у режим переробки є резолюція на заяві посадової особи митного органу, зазначеної в пункті 2.1 цього Порядку.

Підприємствам, які здійснюють регулярні операції з переробки, за зазначеною письмовою заявою, може надаватися письмовий дозвіл на кількість операцій, визначену зовнішньоекономічним договором про переробку. Строк дії дозволу не має перевищувати одного календарного року.

Товар може бути розміщений у режим переробки в митниці поза місцем обліку підприємства в митних органах. Для цього дозвіл надається митницею, що безпосередньо здійснюватиме оформлення вантажної митної декларації (далі — ВМД), після подання до неї листа-узгодження про проведення митного оформлення товарів у митниці поза місцем обліку підприємства.

2.3. Разом із заявою до митного органу подаються:

зовнішньоекономічний договір про переробку товарів, який, зокрема, містить відомості про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки, конкретний обсяг робіт і строк їх виконання;

додаток до договору про переробку товарів, у якому наводиться технологічна схема переробки, що відображає всі основні етапи переробки й процес перетворення товарів, розміщених у режим переробки, у продукти переробки, а також кількісні показники товарів, розміщених у режим переробки, та інших товарів, що витрачаються підприємством на здійснення операцій щодо переробки, на кожному етапі переробки з обґрунтуванням виробничих утрат товарів, утрат виконавця переробки на кожному її етапі.

2.4. Для прийняття рішення про видачу дозволу на розміщення товарів у режим переробки митним органом розглядається можливість дотримання підприємством установлених законодавством умов переробки, у тому числі технологічні особливості процесу переробки та можливість ідентифікації перероблених товарів у продуктах переробки.

Для цього митний орган може використовувати:

рішення митних лабораторій;

довідки та рішення митних органів стосовно вартості чи відповідності товару до коду за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

висновки Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України стосовно визначення операцій як таких, що належать до операцій з давальницькою сировиною, у разі здійснення операцій з переробки (у тому числі виконання кількох операцій з переробки кількома підприємствами) відповідно до Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах".

2.5. Товари можуть бути ідентифіковані шляхом:

надання підприємством відомостей про витрачені ресурси й про технології виробництва продуктів переробки, достатніх для здійснення обліку товарів, розміщених у режим переробки на митній території України (переробки за межами митної території України), та контролю за обсягом виходу продуктів переробки;

здійснення митного контролю під час проведення операцій щодо переробки товарів.

При ідентифікації товарів ураховуються характер товарів і види операцій з їх переробки.

2.6. Дозвіл надається підприємству в строк, що не перевищує 15 днів з моменту прийняття митницею заяви про його видачу.

2.7. У разі якщо інформації, наявної в документах, що зазначені у пунктах 2.3 — 2.4 цього Порядку, недостатньо для прийняття рішення, митний орган, у строк, визначений пунктом 2.6 цього Порядку, письмово повідомляє підприємство про відмову в наданні дозволу із зазначенням причини й вичерпним роз'яснен-

ням вимог, виконання яких забезпечить можливість розміщення цих товарів у режимі переробки.

2.8. Переробка на митній території України не обмежується товарами, безпосередньо ввезеними на митну територію України, а також допускається щодо товарів, які попередньо ввезені та розміщені в іншому митному режимі.

2.9. Окремі операції з переробки за дорученням підприємства-резидента, якому видано дозвіл на розміщення товарів у режим переробки на митній території України, можуть з письмового дозволу митного органу здійснюватися іншим підприємством.

Відповідальність за дотримання визначеного порядку переробки товарів на митній території України й за дотримання строків переробки несе підприємство, що отримало дозвіл митного органу на розміщення товарів у цей режим.

2.10. Дозвіл на розміщення товарів у режим переробки може бути скасований митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення про видачу дозволу, або якщо підприємство, якому видано такий дозвіл, не дотримує положень Митного кодексу й інших актів законодавства України. Митний орган письмово повідомляє підприємство про скасування дозволу на розміщення товарів у режим переробки із зазначенням причини його скасування.

У разі скасування дозволу на розміщення товарів, які перебувають у режимі переробки, підприємство зобов'язане у строк, що не перевищує десяти календарних днів з дня його скасування, заявити про зміну митного режиму, з додержанням вимог Митного кодексу України та інших актів законодавства України із сплатою всіх необхідних платежів, установлених законодавством.

2.11. Строк переробки товарів на митній території України (за межами митної території України) встановлюється митним органом під час надання дозволу підприємству-резиденту виходячи з тривалості процесу переробки товарів та розпорядження продук-

цією їх переробки, але, як правило, не може бути більшим, ніж 90 днів.

2.12. У разі зміни умов договору про переробку товарів підприємство зобов'язане звернутись до митного органу із заявою про отримання нового дозволу на розміщення товарів у режим переробки.

3. Митне оформлення товарів, що розміщуються в режимі переробки

3.1. За наявності дозволу митного органу на розміщення товарів у режим переробки митне оформлення їх здійснюється із застосуванням вантажної митної декларації (далі — ВМД), заповненої в установленому законодавством України порядку.

3.2. Разом з ВМД до митниці оформлення подаються такі документи:

зовнішньоекономічний договір про переробку товарів;

товаротранспортні та інші товаросупровідні документи;

зобов'язання про вивезення за межі митної території України (ввезення в Україну) продуктів переробки в строк, зазначений у дозволі митного органу на розміщення товарів у режим переробки;

інші документи, подання яких при митному оформленні передбачено законодавством.

3.3. Якщо умовами зовнішньоекономічного договору з переробки товарів на митній території України передбачається виконання кількох операцій з переробки кількома підприємствами, то кожне підприємство, що бере участь у процесі переробки, повинно одержати дозвіл відповідного митного органу на розміщення товарів у режим переробки.

3.4. Переміщення товарів між підприємствами, що беруть участь у процесі переробки та розташованими у зонах діяльності

різних митниць, здійснюється під контролем митних органів відповідно до Положення про порядок здійснення контролю за доставкою вантажів у митниці призначення, затвердженого наказом Державної митної служби України від 08.12.98 № 771 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22.01.99 за № 42/3335.

Переміщення товарів для подальшої переробки іншим підприємством між митницею оформлення та митницею, у зоні діяльності якої проводитиметься подальша переробка, здійснюється наступним чином:

3.4.1. За письмовою заявою підприємства, яке здійснило першу операцію з переробки, митниця оформлення направляє товари для подальшої їх переробки на підприємство, що знаходиться в зоні діяльності іншої митниці (далі — митниці призначення), за документом контролю за доставкою вантажу. До заяви додаються копії ВМД та товаросупровідні документи, завірені посадовою особою митниці оформлення.

3.4.2. Митниця призначення:

ставить на контроль товари, що надійшли для подальшої переробки за завіреними митницею оформлення копіями ВМД і документами;

здійснює контроль за дотриманням режиму переробки підприємством, що здійснює наступну операцію з переробки;

контролює доставку продуктів переробки в митницю оформлення або в наступну митницю призначення в порядку, аналогічному викладеному в пункті 3.4.1. Для цього копії ВМД і товаросупровідних документів повторно завіряються митним органом;

здійснює митне оформлення продуктів переробки при вивезенні їх за межі митної території України або розміщенні в інший митний режим;

надсилає повідомлення митниці оформлення про проведення митного оформлення продуктів переробки відповідно до митного

режиму експорту або до іншого заявленого митного режиму з обов'язковим направленням цій митниці завірених копій ВМД або повідомлення про подальше направлення цих товарів на підприємство, що знаходиться в зоні діяльності іншої митниці призначення.

3.4.3. Наступна митниця призначення здійснює функції, аналогічні зазначеним у пункті 3.4.2 цього Порядку.

3.5. Оподаткування давальницької сировини, що переміщується через митний кордон України, здійснюється відповідно до вимог Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах".

Оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України з метою виконання інших операцій з переробки товарів, здійснюється відповідно до Митного кодексу України та інших законів України.

3.6. Увезення товарів для переробки на митній території України здійснюється без застосування до них заходів нетарифного регулювання за умови вивезення за межі митної території України продуктів переробки відповідно до митного режиму експорту.

3.7. Вивезення товарів для переробки за межами митної території України здійснюється без застосування до них заходів тарифного й нетарифного регулювання за умови наступного їх повернення в Україну.

4. Митне оформлення продуктів переробки

4.1. При вивезенні за межі митної території України продуктів переробки:

4.1.1. Митне оформлення продуктів переробки здійснюється митним органом за умови подання підприємством ВМД на продукти переробки, що підлягають вивезенню за межі митної території України, товаротранспортних та інших товаросупровідних документів, копії ввізної ВМД на товари, що були ввезені на митну

територію України в режимі переробки та окремого документа — декларації, у якій зазначаються кількість та вартість українських товарів, витрачених на здійснення операцій щодо переробки товарів, та яка заповнюється у порядку, установленому Державною митною службою України відповідно до Митного кодексу України та інших актів законодавства з питань митного оформлення експорту товарів українського походження.

4.1.2. Вивезення за межі митної території України продуктів переробки давальницької сировини здійснюється відповідно до Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах".

4.1.3. Якщо умовами зовнішньоекономічного договору про переробку на митній території України товарів, що походять з інших країн, передбачено проведення розрахунків частиною продуктів їх переробки, то ці продукти повинні бути оформлені в митному режимі імпорту.

4.2. При ввезенні на митну територію України продуктів переробки:

4.2.1. Митне оформлення продуктів переробки здійснюється митним органом за умови подання підприємством ВМД на партію продуктів переробки, що підлягає ввезенню на митну територію, товаротранспортних та інших товаросупровідних документів, копії вивізної ВМД на товари, що були вивезені за межі митної території України в режимі переробки та окремого документа — декларації на товари іноземного походження, які були витрачені в процесі переробки українських товарів, порядок заповнення якої визначається Державною митною службою України.

4.2.2. Ввезення на митну територію України продуктів переробки давальницької сировини здійснюється відповідно до Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах".

4.3. Продукти переробки, що ввозяться на митну територію України, оподатковуються відповідно до закону.

4.4. Залишки, що утворилися в процесі переробки, до завершення строку переробки повинні бути заявлені підприємством до митного оформлення у відповідний митний режим, залежно від умов зовнішньоекономічного договору, з додержанням вимог законодавства України.

4.5. Відходи переробки підлягають знищенню (утилізації чи видаленню) відповідно до законодавства України.

5. Заключні положення

5.1. Для здійснення контролю за дотриманням митного режиму переробки на митній території України посадові особи митного органу можуть проводити перевірку складських, фінансових і технологічних документів, що стосуються обліку й переробки таких товарів і продуктів переробки на будь-якому підприємстві, що здійснює операції з переробки товарів.

5.2. Посадові особи митного органу здійснюють контроль за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки, що утворюються внаслідок переробки цих товарів.

Начальник Управління
митних режимів *В.В. Заяц*

Додаток
до Порядку застосування митних режимів переробки на митній території України та переробки за межами митної території України

Начальникові _____ митниці

Заява

Підприємство _____,
(повна назва підприємства)
реєстраційний номер облікової картки суб'єкта ЗЕД _____,
код за ЄДРПОУ _____, місцезнаходження: _____,
просить надати дозвіл на розміщення таких товарів у митний режим переробки на митній території України (митний режим переробки за межами митної території України) (необхідне підкреслити):
Назва та кількість товарів, що ввозяться/вивозяться для переробки

Назва українських чи іноземних товарів, які будуть витрачені на здійснення операцій щодо переробки_____
Вид операції з переробки_____
Назва та кількість продуктів переробки_____
Строк переробки_____
Назви та місцезнаходження підприємств, які здійснюють окремі операції з переробки, та вид операцій* _____
_____
Документи, що додаються: _____
_____
_____

Керівник підприємства _____
(підпис, дата) (ініціали, прізвище)
Головний бухгалтер _____
(підпис, дата) (ініціали, прізвище)

М. П.

_____

* Заповнюється у випадках виконання окремих операцій з переробки іншими підприємствами відповідно до пунктів 2.9, 3.3 цього Порядку.

Розміщення товару в митний режим переробки на митній території України (за межами митної території України) дозволено. Строк дії дозволу до “__” _____ 20___ р.
“___”_____ 20__ р. _____

_____

(посада, підпис, прізвище, ініціали посадової особи митного органу)

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ЗАСТОСУВАННЯ МИТНОГО РЕЖИМУ РЕЕКСПОРТУ ДО ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 7 жовтня 2003 року № 661

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
28 жовтня 2003 р. за № 983/8304

Відповідно до статей 187, 196, 197, 198, 199 Митного кодексу України та постанови Кабінету Міністрів України від 06.08.2003 № 1211 НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок застосування митного режиму реекспорту до товарів, що переміщуються через митний кордон України (далі — Порядок), що додається.

2. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Інформаційно-аналітичному митному управлінню (Шуляк В.П.) допрацювати програмне забезпечення з урахуванням вимог Порядку в строк до 15.12.2003.

4. Відділу з питань взаємодії із засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю (Гунько С.О.) забезпечити висвітлення цього наказу в засобах масової інформації після його державної реєстрації.

5. Установити, що цей наказ набирає чинності 01.01.2004.

6. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 7 жовтня 2003 р. № 661

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
28 жовтня 2003 р. за № 983/8304

Порядок застосування митного режиму реекспорту до товарів, що переміщуються через митний кордон України

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено відповідно до статті 187 Митного кодексу України й з метою встановлення механізму реалізації положень статей 196 — 199 Митного кодексу України. Дія Порядку поширюється на товари, що походять з інших країн (далі — товари) і не пізніше ніж у встановлений законодавством строк з дати ввезення на митну територію України вивозяться з цієї території для вільного обігу без зобов'язання про повернення та без установлення умов їх використання за межами митної території України.

1.2. У цьому Порядку терміни застосовуються в значеннях, наведених у статтях 1 і 196 Митного кодексу України.

1.3. Товари, що при ввезенні на митну територію України були оформлені за окремими вантажними митними деклараціями (далі — ВМД), при розміщенні в митний режим реекспорту також декларуються за окремими ВМД.

1.4. Товари можуть переміщуватися через митний кордон України в митному режимі реекспорту також іншою особою, ніж та, що ввозила їх на митну територію України, відповідно до пункту 1 статті 197 Митного кодексу України.

1.5. Реекспорт дозволяється також у тих випадках, коли вивозиться тільки частина раніше ввезеної партії товарів.

1.6. Строк, у який дозволяється переміщення товарів через митний кордон України в митному режимі реекспорту, обчислюється з дати їх фактичного ввезення на митну територію України.

1.7. Митне оформлення товарів у митному режимі реекспорту здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого розташований резидент, що уклав договір (контракт), відповідно до якого вивозяться товари, або іншим митним органом згідно з положеннями статті 71 Митного кодексу України, якщо забезпечується дотримання умов переміщення товарів у митному режимі реекспорту.

1.8. Для митного оформлення товарів у митному режимі реекспорту митному органу подається ВМД, заповнена в установленому порядку.

2. Митне оформлення товарів у митному режимі реекспорту

2.1. Товари, увезені на митну територію України та розміщені у відповідний митний режим, можуть вивозитися за межі митної території України в митному режимі реекспорту, якщо дотримано такі умови:

товари, що реекспортуються, перебувають у тому стані, у якому вони перебували на момент увезення на митну територію України, крім змін унаслідок природного зношення або втрат за нормальних умов транспортування та зберігання;

товари, що реекспортуються, не використовувалися на території України з метою одержання прибутку;

товари, що реекспортуються, вивозяться не пізніше ніж через один рік з дати їх увезення на митну територію України;

митному органу подано дозвіл Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України на реекспорт товарів, що

входять до визначених відповідно до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 06.08.2003 № 1211 переліків;

митному органу подано дозвіл Державної служби експортного контролю України на реекспорт товарів, що підлягають державному експортному контролю;

у випадках, визначених статтею 30 Закону України від 16.04.91 № 959-XII "Про зовнішньоекономічну діяльність", митному органу подано відповідний дозвіл.

2.2. Незмінність стану товарів визначається відповідністю:

найменувань товарів, що вивозяться, і їх кодів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності найменуванням і кодам товарів на момент їх увезення на митну територію України;

технічних характеристик та інших параметрів товарів технічним характеристикам та іншим параметрам, установленим чинними в Україні нормативними актами (міжнародними, національними, галузевими стандартами, технічними умовами та іншими прирівняними до них нормативними документами), а в разі відсутності таких нормативних актів — іншими документами, що містять ці відомості.

2.3. Ідентифікація товарів здійснюється відповідно до вимог статті 64 Митного кодексу України.

2.4. У разі потреби для участі в здійсненні митного контролю, зокрема ідентифікації стану товарів, що реекспортуються, можуть залучатися спеціалісти й експерти відповідно до положень статті 65 Митного кодексу України.

2.5. Товари, що реекспортуються, підлягають санітарно-епідеміологічному, ветеринарному, фітосанітарному, радіологічному, екологічному контролю, контролю за переміщенням культурних цінностей тощо.

2.6. До товарів, що реекспортуються, не застосовуються заходи нетарифного регулювання, крім випадків, визначених законом.

3. Прикінцеві положення

3.1. Митний орган відмовляє в митному оформленні та пропуску через митний кордон України товарів, які переміщуються з метою реекспорту, якщо:

не подано документи, потрібні відповідно до законодавства України для здійснення митного контролю й митного оформлення товарів, або такі документи оформлено з порушенням установленого порядку чи не містять необхідних відомостей;

на момент пред'явлення до митного оформлення товарів, що реекспортуються, не може бути встановлена відповідність їх стану станові цих товарів на момент увезення на митну територію України;

установлено невідповідність стану пред'явлених до митного оформлення товарів, що реекспортуються, їх станові на момент увезення на митну територію України, крім випадків, коли зміна стану сталася внаслідок природного зношення або втрат за нормальних умов транспортування й зберігання;

строк перебування товарів на митній території України перевищує один рік з дати їх увезення;

не підтверджено в установленому законодавством порядку іноземне походження товарів.

3.2. Норми природного зношення й утрат при транспортуванні й зберіганні товарів визначаються чинними в Україні стандартами, технічними умовами та іншими нормативними документами.

3.3. Норми цього Порядку не впливають на застосування положень законодавства з питань здійснення розрахунків у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

3.4. Звільнення від оподаткування товарів, що реекспортуються, регулюється виключно законами України з питань оподаткування.

Начальник Управління
митних режимів *В.В. Заяц*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ЗАСТОСУВАННЯ МИТНОГО РЕЖИМУ РЕІМПОРТУ ДО ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

від 7 жовтня 2003 року № 662

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
22 жовтня 2003 р. за № 958/8279

Відповідно до статей 187, 190, 191, 192, 193 Митного кодексу України та постанови Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1881 НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок застосування митного режиму реімпорту до товарів, що переміщуються через митний кордон України (далі — Порядок), що додається.

2. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Інформаційно-аналітичному митному управлінню (Шуляк В.П.) доопрацювати програмне забезпечення з урахуванням вимог Порядку в строк до 15.12.2003.

4. Відділу з питань взаємодії із засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю (Гунько С.О.) забезпечити висвітлення цього наказу в засобах масової інформації після його державної реєстрації.

5. Установити, що цей наказ набирає чинності з 01.01.2004.

6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 7 жовтня 2003 р. № 662

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
22 жовтня 2003 р. за № 958/8279

Порядок застосування митного режиму реімпорту до товарів, що переміщуються через митний кордон України

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено відповідно до статті 187 Митного кодексу України, з метою встановлення механізму реалізації положень статей 190—193 Митного кодексу України. Дія Порядку поширюється на товари, що походять з України та вивезені за межі митної території України згідно з митним режимом експорту (далі — товари) і не пізніше ніж у встановлений законодавством строк з дати вивезення за межі митної території України ввозяться на цю територію для вільного обігу.

1.2. У цьому Порядку терміни застосовуються в значеннях, наведених у статтях 1 і 190 Митного кодексу України.

1.3. Товари, що при вивезенні за межі митної території України були оформлені за окремими вантажними митними деклараціями (далі — ВМД), при розміщенні в митний режим реімпорту також декларуються за окремими ВМД.

1.4. Товари можуть переміщуватися через митний кордон України в митному режимі реімпорту також іншою особою, ніж та, що їх експортувала.

1.5. Реімпорт дозволяється також у тих випадках, коли на митну територію України ввозиться тільки частина раніше експортованої партії товарів.

1.6. Строк, у який дозволяється переміщення товарів через митний кордон України в митному режимі реімпорту, обчислюється з дати їх фактичного вивезення за межі митної території України.

1.7. Митне оформлення товарів у митному режимі реімпорту здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого розташований резидент, що уклав договір (контракт), відповідно до якого ввозяться товари, або іншим митним органом згідно з положеннями статті 71 Митного кодексу України, якщо забезпечується дотримання умов переміщення товарів у режимі реімпорту.

1.8. Для митного оформлення товарів у митному режимі реімпорту митному органу подається ВМД, заповнена в установленому порядку.

2. Митне оформлення товарів у митному режимі реімпорту

2.1. Товари можуть бути розміщені в митному режимі реімпорту, якщо вони:

походять з митної території України;

ввозяться на митну територію України не пізніше ніж через один рік з дати їх вивезення за межі митної території України;

не використовувалися за межами митної території України з метою одержання прибутку;

ввозяться у тому стані, у якому вони перебували на момент вивезення (експорту), крім змін унаслідок природного зношення або втрат за нормальних умов транспортування та зберігання.

2.2. Митний режим реімпорту також може бути застосований до:

товарів, стан яких змінився внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили відповідно до пункту 3.2 цього Порядку;

товарів, щодо яких проводилися операції з передпродажної підготовки (захист від корозії, боротьба із шкідниками, сортування, пакування, маркування, тестування) чи які були піддані дрібному ремонту, за умови, що такі дії не змінили їх вартості, визначеної на момент вивезення (експорту), та кодів згідно з УКТЗЕД.

2.3. Митний режим реімпорту може бути застосований до товарів, що були після ввезення на митну територію України розміщені в іншому митному режимі, якщо забезпечується дотримання умов переміщення товарів у режимі реімпорту.

2.4. Незмінність стану товарів визначається відповідністю:

найменувань товарів, що ввозяться, і їх кодів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності найменуванням і кодам товарів на момент їх вивезення (експорту);

технічних характеристик та інших параметрів товарів технічним характеристикам та іншим параметрам, установленим чинними в Україні нормативними актами (міжнародними, національними, галузевими стандартами, технічними умовами та іншими прирівняними до них нормативними документами), а в разі відсутності таких нормативних актів — іншими документами, що містять ці відомості.

2.5. У разі, якщо на момент митного оформлення товарів для їх експорту з митної території України суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності — експортером передбачається можливість їх ввезення на митну територію України й розміщення в митному режимі реімпорту, декларант може подати до митного органу, який проводить митне оформлення цих товарів, письмове повідомлення про можливість подальшого реімпорту. На підставі повідомлення, з метою спрощення процедури ідентифікації товарів при їх реімпорті як таких, що ввозяться в незмінному стані, митним органом вживаються заходи щодо ідентифікації цих товарів, передбачені статтею 64 Митного кодексу України.

2.6. У разі потреби для участі в здійсненні митного контролю, зокрема ідентифікації стану товарів, що реімпортуються, можуть

залучатися спеціалісти й експерти відповідно до положень статті 65 Митного кодексу України.

2.7. Товари, що реімпортуються, підлягають санітарно-епідеміологічному, ветеринарному, фітосанітарному, радіологічному, екологічному контролю, контролю за переміщенням культурних цінностей тощо.

2.8. Заходи нетарифного регулювання імпорту до товарів, що реімпортуються, не застосовуються, якщо інше не передбачено законодавством.

3. Прикінцеві положення

3.1. Митний орган відмовляє у митному оформленні та пропуску через митний кордон України товарів, які переміщуються з метою реімпорту, якщо:

не подано документи, потрібні відповідно до законодавства України для здійснення митного контролю й митного оформлення товарів, або такі документи оформлено з порушенням установленого порядку чи не містять необхідних відомостей;

на момент пред'явлення до митного оформлення товарів, що реімпортуються, не може бути встановлена відповідність їх стану станові цих товарів на момент вивезення (експорту) за межі митної території України;

установлено невідповідність стану пред'явлених до митного оформлення товарів, що реімпортуються, їх станові на момент вивезення (експорту) за межі митної території України, крім випадків, коли зміна стану сталася внаслідок природного зношення або втрат за нормальних умов транспортування й зберігання, аварії чи дії обставин непереборної сили, проведення операцій з передпродажної підготовки (захисту від корозії, боротьби зі шкідниками, сортування, пакування, маркування, тестування) або дрібного ремонту;

строк перебування товарів за межами митної території України перевищує один рік з дати їх вивезення;

не підтверджено в установленому законодавством порядку українське походження товарів.

3.2. Факт аварії або дії обставин непереборної сили за межами митної території України, унаслідок яких змінився стан товару, що реімпортується, має бути підтверджений документами, які складені органами влади країни, у якій сталася ця аварія чи виникли обставини непереборної сили, чи за участю таких органів. Зазначені документи набирають юридичної сили в Україні після консульської легалізації, якщо інше не встановлено міжнародними договорами України.

3.3. Норми природного зношення й утрат при транспортуванні й зберіганні товарів визначаються чинними в Україні стандартами, технічними умовами та іншими нормативними документами.

3.4. Норми цього Порядку не впливають на застосування положень законодавства з питань здійснення розрахунків у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

Начальник Управління
митних режимів *В.В. Заяц*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОЛОЖЕННЯ ПРО СКЛАДИ ТИМЧАСОВОГО ЗБЕРІГАННЯ

від 7 жовтня 2003 року № 674

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
19 листопада 2003 р. за № 1061/8382

Із змінами і доповненнями, внесеними наказом Державної митної служби України від 15 березня 2004 року № 189

Відповідно до статей 99—109 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV і на виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 700-р "Про надання повноважень Держмитслужбі України на затвердження нормативно-правових актів" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про склади тимчасового зберігання (додається).

2. Уважати таким, що втратив чинність, наказ Держмитслужби України від 05.01.99 № 4 "Про затвердження Порядку зберігання підприємствами товарів та інших предметів, увезених на митну територію України, під митним контролем", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 27.01.99 за № 45/3338.

3. Управлінню технологій митного контролю (Сьомка С.М.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Відділу з питань взаємодії із засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю (Гунько С.О.) забезпечити висвітлення цього наказу в засобах масової інформації.

5. Начальникам митниць інформувати громадян і зацікавлені організації про вимоги Положення про склади тимчасового зберігання, у тому числі шляхом висвітлення його в місцевих засобах масової інформації та на наочних інформаційних стендах у місцях розташування відповідних підрозділів митниці та в пунктах пропуску через митний кордон України.

6. Установити, що цей наказ уводиться в дію з дня набрання чинності Митним кодексом України.

7. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 7 жовтня 2003 р. № 674

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
19 листопада 2003 р. за № 1061/8382

Положення про склади тимчасового зберігання

1. Загальні положення

1.1. Це Положення розроблено відповідно до статей 99 — 109 Митного кодексу України.

1.2. У цьому Положенні терміни вживаються в такому значенні:

склад тимчасового зберігання (далі — СТЗ) — спеціально визначені й обладнані складське приміщення, резервуар, критий чи відкритий майданчик, що призначені для зберігання товарів і транспортних засобів і розміщуються в межах огородженої території;

транспортні засоби — будь-які засоби повітряного, водного, залізничного, автомобільного транспорту, що використовуються для перевезення товарів через державний кордон України, а також транспортне обладнання (контейнер, клітка, знімна цистерна або інший подібний пристрій).

1.3. Положення визначає порядок розгляду начальником митного органу заяви, порядок видачі Дозволу на використання складського приміщення, резервуара, майданчика (далі — Дозвіл), порядок обліку СТЗ, подання звітності про товари, що зберігаються на них, а також обов'язкові вимоги до обладнання й місць розташування СТЗ.

1.4. СТЗ можуть бути закритого та відкритого типів.

1.5. СТЗ може бути розташований:

у зоні діяльності митного органу, у якому перебуває на обліку одержувач або відправник товарів і транспортних засобів (за погодженням із Держмитслужбою України СТЗ закритого типу може розташовуватися в зоні діяльності іншого митного органу);

(Абзац другий пункту 1.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

в аеропорту, порту, на аеродромі, залізничній станції, що відкриті для міжнародного чи міждержавного сполучення та здійснюють прийняття, навантаження, вивантаження й видачу товарів, переміщуваних через державний кордон України;

у безпосередній близькості до пункту пропуску через державний кордон України для міжнародного чи міждержавного автомобільного сполучення;

на територіях, унесених до Переліку місць прибуття автотранспорту, затвердженого наказом Держмитслужби України від 15.11.99 № 721, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06.12.99 за № 839/4132.

1.6. У межах СТЗ створюється зона митного контролю.

1.7. Дія Положення поширюється на суб'єктів господарської діяльності, у власності, володінні або користуванні яких перебуває складське приміщення, резервуар чи майданчик і які отримали Дозвіл (далі — власник СТЗ), форму якого наведено в додатку 1 до цього Положення.

Дозвіл видається на одне або декілька складських приміщень, резервуарів, майданчиків митним органом, у зоні діяльності якого вони розташовані.

1.8. Строк тимчасового зберігання товарів і транспортних засобів на СТЗ починається з дня їх фактичного розміщення на СТЗ

і закінчується днем завершення митного оформлення відповідно до заявленого митного режиму або днем передання їх на склад митного органу.

При переміщенні товарів з одного СТЗ на інший строк зберігання товарів не переривається.

1.9. Порядок розміщення товарів і транспортних засобів на СТЗ, видачі їх із СТЗ після проведення митного оформлення визначається митним органом, у зоні діяльності якого розташовано СТЗ.

Рішення про розміщення товарів на СТЗ відкритого типу приймає начальник підрозділу митного органу, розташованого на території СТЗ, або інша посадова особа цього ж підрозділу, визначена начальником цього митного органу.

Рішення про розміщення товарів на СТЗ закритого типу приймає начальник підрозділу митного органу, яким здійснюється митне оформлення цих товарів і транспортних засобів.

(Абзац третій пункту 1.9 в редакції наказу Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

За відсутності на СТЗ закритого типу товарів, що перебувають під митним контролем, власник СТЗ може з дозволу митного органу використовувати цей СТЗ для зберігання товарів, які не перебувають під митним контролем. Одночасне зберігання на СТЗ закритого типу товарів, що перебувають під митним контролем, і товарів, які не перебувають (не перебували) під митним контролем, не допускається.

(Пункт 1.9 доповнено абзацом четвертим згідно з наказом Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

1.10. Власник СТЗ не може відмовити в розміщенні на СТЗ товарів і транспортних засобів, що перебувають під митним контролем, після прийняття посадовою особою митного органу рішення про таке розміщення.

1.11. Власник СТЗ несе відповідальність перед митним органом, у зоні діяльності якого розташовано СТЗ, за втрату чи пошкодження товарів і транспортних засобів, розміщених на СТЗ, за винятком випадків дії обставин непереборної сили.

2. Вимоги до обладнання й місця розташування СТЗ

2.1. Критий чи відкритий майданчик використовується як СТЗ виключно для зберігання окремих категорій товарів (громіздких, негабаритних, наливних, насипних, пакетованих), а також транспортних засобів.

2.2. Власник СТЗ забезпечує:

функціонування охоронної та протипожежної сигналізації (крім функціонування такої сигналізації на майданчиках);

цілодобову охорону та наявність засобів пожежогасіння, якщо товари й транспортні засоби зберігаються на майданчику;

обладнання робочих місць для посадових осіб митних органів, які здійснюють митний контроль на цьому СТЗ;

обов'язкове обладнання вікон (за наявності їх у приміщенні) з внутрішнього боку металевими ґратами;

наявність у достатній для забезпечення діяльності СТЗ кількості, а також функціонування навантажувально-розвантажувальних машин і механізмів;

наявність складського устаткування;

освітлення згідно з чинними санітарними нормами й правилами;

наявність спеціального сертифікованого обладнання для зважування товарів, а на СТЗ, призначеному для зберігання наливних чи насипних товарів, — сертифікованих засобів обліку й контролю таких товарів;

обладнання СТЗ не менше ніж двома засобами забезпечення (ідентифікації), один з яких повинен перебувати у віданні митного органу, у зоні діяльності якого розташовано СТЗ, другий — у віданні власника СТЗ.

Якщо СТЗ закритого типу призначається виключно для зберігання товарів гуманітарної допомоги, то власник СТЗ забезпечує:

(Пункт 2.2 доповнено абзацом згідно з наказом Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

цілодобову охорону, наявність засобів пожежогасіння та умови, зазначені в абзаці десятому цього пункту;

(Пункт 2.2 доповнено абзацом згідно з наказом Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

обов'язкове виконання інших вимог, викладених у пункті 2.2 цього Положення, за рішенням начальника митного органу.

(Пункт 2.2 доповнено абзацом згідно з наказом Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

2.3. Власник СТЗ забезпечує окреме зберігання партій товарів.

Дозволяється спільне зберігання партій товарів окремих категорій за умови документального підтвердження виготовлення їх одним виробником із застосуванням єдиного технологічного процесу та притаманності цим товарам однакових фізичних і якісних характеристик.

(Пункт 2.3 доповнено абзацом згідно з наказом Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

Дозволяється спільне зберігання протягом не більше двох діб товарів, що перебувають під митним контролем, і товарів, оформлених у відповідному митному режимі.

(Пункт 2.3 доповнено абзацом згідно з наказом Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

2.4. За наявності на СТЗ систем відеоспостереження власник СТЗ зобов'язаний на вимогу керівництва митного органу забезпечити доступ до них посадових осіб цього органу.

2.5. СТЗ повинен мати одну поштову адресу (якщо склад складається з одного складського приміщення, резервуара чи майданчика) або розташовуватися в межах нерозривно огородженої за периметром території (якщо склад складається з декількох складських приміщень, резервуарів, майданчиків, що мають різні поштові адреси, зокрема номери корпусів, будівель тощо).

На СТЗ відкритого типу повинен бути розташований підрозділ митного органу, який здійснює митний контроль і митне оформлення. У разі надходження товарів на СТЗ автомобільним транспортом територія СТЗ повинна бути внесена до Переліку місць прибуття автотранспорту, затвердженого наказом Держмитслужби України від 15.11.99 № 721.

3. Порядок видачі Дозволу

3.1. Суб'єкт господарської діяльності, який має намір використати складське приміщення, резервуар або майданчик як СТЗ, подає митному органу, у зоні діяльності якого розташовано складське приміщення, резервуар чи майданчик, заяву про видачу Дозволу, форму якої наведено в додатку 2 до цього Положення.

3.2. До заяви додаються:

економічне обґрунтування доцільності організації СТЗ (для СТЗ відкритого типу);

нотаріально завірені копії установчих і реєстраційних документів (статуту, установчого договору, свідоцтва про державну реєстрацію) суб'єкта господарської діяльності;

копія ліцензії на провадження посередницької діяльності митного брокера (у разі наміру заявника організувати СТЗ відкритого типу);

документи, що підтверджують право власності (володіння, користування) на складське приміщення, резервуар, майданчик;

плани складських приміщень, резервуарів, майданчиків, що використовуватимуться як СТЗ, і розміщення їх на території, а також для СТЗ відкритого типу — плани приміщень для посадових осіб митного органу;

плани (схеми) охоронної та протипожежної сигналізації, погоджені відповідними службами;

перелік осіб, що матимуть право доступу на територію СТЗ.

Якщо СТЗ закритого типу призначається виключно для зберігання товарів гуманітарної допомоги, то до заяви додаються документи, зазначені в абзацах третьому та п'ятому цього пункту.

(Пункт 3.2 доповнено абзацом згідно з наказом Державної митної служби України від 15.03.2004 р. № 189.)

3.3. Заява розглядається митним органом протягом місяця з дня її надходження.

При вирішенні питання про видачу Дозволу митний орган ураховує такі фактори:

розташування складських приміщень, резервуарів, майданчиків, що використовуватимуться як СТЗ, в аеропорту, порту, на аеродромі, залізничній станції, у безпосередній близькості до пункту пропуску через державний кордон України, на території підприємства, у промисловій зоні;

віддаленість складського приміщення, резервуара, майданчика, що використовуватимуться як СТЗ відкритого типу, від інших СТЗ відкритого типу;

кількість та спеціалізацію СТЗ, що діють у зоні діяльності митного органу, і засновуваного СТЗ відкритого типу.

При цьому митний орган перевіряє відповідність відомостей, зазначених у поданих документах, і стану складських приміщень, резервуарів, майданчиків вимогам цього Положення. За результатами огляду складається акт, форма якого затверджується Держмитслужбою України.

3.4. Дозвіл видається митним органом на підставі наказу митного органу, у якому зазначаються:

номер Дозволу;

назва суб'єкта господарської діяльності, якому видається Дозвіл;

місцезнаходження СТЗ.

3.5. Номер Дозволу складається з 9 знаків:

знаки 1—5 — цифровий код митного органу, що видав Дозвіл, відповідно до Класифікатора митних органів України (та їх структурних підрозділів), затвердженого наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 "Про затвердження Інструкції про порядок заповнення вантажної митної декларації" та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247 (у редакції наказу Держмитслужби України від 02.09.2003 № 585, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 17.09.2003 № 818/8139);

знаки 6—8 — номер Дозволу за Книгою обліку складів тимчасового зберігання (додаток 3);

знак 9 — тип СТЗ (В — для СТЗ відкритого типу, З — для СТЗ закритого типу).

3.6. Дозвіл діє безстроково за умови виконання власником СТЗ вимог митного законодавства.

3.7. Власникові складського приміщення, резервуара, майданчика, який претендує на організацію СТЗ, може бути відмовлено у видачі Дозволу, якщо:

складське приміщення, резервуар чи майданчик не відповідає вимогам, установленим у пункті 2.2 цього Положення;

документи й заява, подані власником складського приміщення, резервуара чи майданчика митному органу, містять недостовірні відомості;

до відкриття СТЗ власник складського приміщення, резервуара чи майданчика не виконав усіх обов'язкових вимог, визначених цим Положенням.

4. Порядок анулювання та скасування Дозволу

4.1. Дозвіл може бути анульований митним органом, що його видав, якщо:

власником СТЗ порушуються вимоги статей 104—106 Митного кодексу України, інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність СТЗ;

при перевірці діяльності СТЗ митним органом, який видав Дозвіл, або Держмитслужбою України виявлено, що Дозвіл не міг бути виданий суб'єктові господарської діяльності відповідно до цього Положення.

У разі прийняття начальником митного органу рішення про анулювання Дозволу митний орган інформує про це власника СТЗ із зазначенням причини прийняття такого рішення.

4.2. Дозвіл може бути скасований митним органом, що його видав, якщо:

власник СТЗ утратив право власності, володіння чи користування на одне або декілька складських приміщень, резервуарів чи територію майданчика, що входять до складу СТЗ;

суб'єкт господарської діяльності — власник СТЗ ліквідується згідно із законодавством України;

власником СТЗ подано заяву про скасування Дозволу;

сталися зміни даних (назви підприємства; коду підприємства за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (далі — ЄДРПОУ); складських потужностей тощо), зазначених у Дозволі.

4.3. Митним органом, що видав Дозвіл, видається наказ про його анулювання або скасування.

Анульований або скасований Дозвіл підлягає здачі в митний орган, що його видав, і зберігається в справах цього митного органу.

5. Порядок ведення обліку СТЗ

5.1. Відомості про видані Дозволи, про їх анулювання чи скасування заносяться митним органом, що їх видав, до Книги обліку складів тимчасового зберігання.

5.2. Митний орган протягом доби після видачі або анулювання чи скасування Дозволу вносить відомості про це до Єдиної автоматизованої інформаційної системи Держмитслужби України. Ці відомості повинні містити:

номер Дозволу;

дату видачі Дозволу;

дату анулювання (скасування) Дозволу;

назву власника СТЗ;

назву СТЗ;

код підприємства — власника СТЗ за ЄДРПОУ;

дату й номер наказу, на підставі якого видано (анульовано, скасовано) Дозвіл;

дані про СТЗ (складське приміщення, резервуар, критий майданчик, відкритий майданчик);

дані про площу (об'єм) СТЗ у кв. м (куб. м);

причини й підстави анулювання (скасування) Дозволу.

6. Порядок ведення обліку товарів, що зберігаються на СТЗ, і подання митному органу звітності про них

6.1. Власник СТЗ здійснює облік товарів, що зберігаються на СТЗ, шляхом унесення до журналу обліку товарів відомостей про:

дату розміщення товарів на СТЗ;

назву підприємства — одержувача (відправника) товару;

номер і назву документа, на підставі якого товар був розміщений на СТЗ;

найменування товару;

кількість товару;

кількість місць;

прізвище посадової особи СТЗ, що прийняла товар;

прізвище посадової особи СТЗ, що видала товар;

номер та назву документа, на підставі якого товар видано із СТЗ;

номер особистого митного забезпечення посадової особи митного органу, що видала товар із СТЗ;

інше — за рішенням власника СТЗ.

6.2. Власник СТЗ забезпечує доступ посадових осіб митного органу до інформації, що міститься в журналі обліку товарів.

6.3. Документи, на підставі яких товари були розміщені на СТЗ, реєструються в підрозділі митного органу, посадова особа якого прийняла рішення про розміщення цих товарів на СТЗ, і зберігаються в справах цього митного органу.

6.4. Власник СТЗ повинен до 10 числа місяця, наступного за звітним, подати митному органу, у зоні діяльності якого розташовано СТЗ, звіт про товари, що зберігаються на СТЗ (додаток 4).

6.5. Власник СТЗ зберігає всю документацію, пов'язану зі здійсненням своєї діяльності, протягом строку, установленого законодавством України.

6.6. Митний орган, що видав Дозвіл, має право проводити планові (1 раз на рік) і раптові інвентаризаційні перевірки діяльності СТЗ.

7. Прикінцеві положення

Будь-які зміни в планах складських приміщень, резервуарів, майданчиків, що використовуються як СТЗ, і їх розміщення на території здійснюються власником СТЗ після погодження цих змін із митним органом, у зоні діяльності якого розташовано СТЗ.

При поданні власником СТЗ митному органу документів, що містять відомості про потребу видачі нового Дозволу, начальником митного органу приймається відповідне рішення в строк, що не перевищує одного місяця від дня надходження документів відповідно до розділу 3 цього Положення. Якщо подані власником СТЗ документи не потребують додаткового вивчення, то рішення приймається невідкладно. У разі прийняття позитивного рішення одночасно видається наказ митного органу про видачу Дозволу.

На підставі наказу митного органу видається новий Дозвіл із скасуванням і вилученням попереднього.

Начальник Управління
технологій митного контролю *С.М. Сьомка*

Додаток 1
до Положення про склади тимчасового зберігання

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
_____ митниця

Дозвіл № _____
на право використання складського приміщення, резервуара, майданчика як складу тимчасового зберігання

Цей Дозвіл видано_____
(назва підприємства, його місцезнаходження)

Код за ЄДРПОУ

Складське приміщення, резервуар, відкритий, критий майданчик,
_____
_____
(назва складу тимчасового зберігання, місцезнаходження)

що належать,
_____
(назва підприємства)

площею (об'ємом) _____ кв. м (куб. м), можуть використовуватися як склад тимчасового зберігання згідно з наказом _____ _____митниці від _____ № _____.

Начальник митниці _____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище)
М. П.

Додаток 2
до Положення про склади тимчасового зберігання

Начальнику митниці

_____
(посада)

_____
(назва суб'єкта господарської діяльності)

_____
(прізвище, ініціали)

Заява

Прошу видати Дозвіл на використання складського приміщення, резервуара, критого майданчика, відкритого майданчика (непотрібне закреслити) як складу тимчасового зберігання. У зв'язку з цим повідомляю:

1._____
(повна назва суб'єкта господарської діяльності — заявника, код за ЄДРПОУ)

2. _____
(місцезнаходження суб'єкта господарської діяльності)

3. _____
(назва складського приміщення, резервуара, майданчика)

4. _____
(місцезнаходження складського приміщення, резервуара, майданчика, призначеного для використання як складу тимчасового зберігання)

5. _____
(площа (об'єм) складського приміщення, резервуара, майданчика, призначеного для використання як складу тимчасового зберігання)

6. _____
(якісна та кількісна характеристики обладання складського приміщення, резервуара, майданчика)

7. _____
(відомості про наявність охоронної та протипожежної сигналізації, протипожежного обладнання)

Продовження додатка 2
Зворотний бік заяви

8. _____

(інша інформація, що може бути використана для прийняття рішення про видачу дозволу)

9. Перелік документів, що додаються до заяви:

_____
_____
_____
_____
_____

_____ _____ _____

(посада заявника) (підпис) (ініціали, прізвище)

М.П.

Додаток 3
до Положення про склади тимчасового зберігання

Книга
обліку складів тимчасового зберігання
в _____ митниці

№ дозволу	Дата видачі дозволу	Власник СТЗ	Назва СТЗ	Площа (кв. м) / об'єм (куб. м) СТЗ	Дата закінчення дії дозволу	Примітки
1	2	3	4	5	6	7

Додаток 4
до Положення про склади тимчасового зберігання

Звіт
про товари, що зберігаються на складі
тимчасового зберігання (СТЗ)

_____
(назва СТЗ)

за станом на _____ 200_ р.

№ з/п	Дата розміщення товару на СТЗ	Назва й номер документа, за яким товар розміщено на СТЗ	Найменування товару	Кіль-кість товару		Дата видачі товару із СТЗ	Назва й номер документа, на підставі якого товар видано із СТЗ	Кіль-кість товару		Номер особистого митного забезпечення посадової особи митного органу, що прийняла рішення про видачу товару із СТЗ	Примітки
				місць	кг, л, куб. м			місць	кг, л, куб. м		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

_____ _____ _____
(назва власника СТЗ або вповноваженої ним особи) (підпис) (ініціали, прізвище)

М.П.

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ВІДКРИТТЯ ВАНТАЖНОГО МИТНОГО КОМПЛЕКСУ, АВТОПОРТУ, АВТОТЕРМІНАЛА

від 20 жовтня 2003 року № 703

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
4 грудня 2003 р. за № 1118/8439

Відповідно до частини сьомої статті 71 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV і на виконання пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 07.04.2003 № 476 "Про затвердження вимог, яким повинен відповідати вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок відкриття вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала, що додається.

2. Управлінню технологій митного контролю (Сьомка С.М.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України.

4. Управлінню справами довести цей наказ до митних органів після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 20 жовтня 2003 р. № 703

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
4 грудня 2003 р. за № 1118/8439

Порядок відкриття вантажного митного комплексу, автопорту, автотермінала

I. Загальні положення

1. Цей нормативно-правовий акт визначає порядок погодження з Держмитслужбою України питання відкриття вантажних митних комплексів, автопортів, автотерміналів.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал (далі — ВМК**)** — визначена Держмитслужбою України ділянка території з комплексом будівель, споруд, інженерно-технічних засобів і комунікацій, які необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України;

власник ВМК — юридична особа — резидент України, якій об'єкти ВМК належать на праві власності та яка погоджує питання відкриття ВМК з Держмитслужбою України;

зона митного контролю — визначена на території ВМК митним органом і обмежена для доступу територія, у межах якої встановлюється режим зони митного контролю та здійснюється митний контроль;

об'єкт ВМК — комплекс будівель, споруд, інженерно-технічних засобів і комунікацій тощо.

3. Основною метою створення ВМК є:

підвищення ефективності митного та інших видів державного контролю, митного оформлення товарів і транспортних засобів шляхом комплексного використання об'єктів ВМК;

поліпшення екологічного стану на митному кордоні й у місцях митного оформлення на митній території України;

створення сприятливих умов для прискорення товарообігу та збільшення пропускної спроможності пунктів пропуску через державний кордон України.

4. Вимоги, яким повинен відповідати ВМК, визначено постановою Кабінету Міністрів України від 07.04.2003 № 476 "Про затвердження вимог, яким повинен відповідати вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал".

5. Відкриття й функціонування ВМК здійснюються за погодженням з Держмитслужбою України.

II. Порядок відкриття ВМК

6. Власник ВМК подає митному органу, у зоні діяльності якого розташовано об'єкти ВМК, письмову заяву про намір відкрити ВМК.

До заяви додаються такі документи:

нотаріально засвідчені копії установчих і реєстраційних документів (статуту, установчого договору, свідоцтва про реєстрацію) суб'єкта підприємницької діяльності;

оригінали та нотаріально засвідчені копії документів, що підтверджують право власності на об'єкти ВМК;

техніко-економічне обґрунтування доцільності відкриття ВМК;

перелік послуг і калькуляція вартості платних послуг, які планується надавати на території ВМК і які забезпечать безперешкодне виконання перевізником (суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності) узятих ним зобов'язань щодо доставки товарів у митницю призначення та щодо подання документів митному органу в установлений строк;

плани території та об'єктів ВМК;

плани приміщень для посадових осіб митного органу;

плани (схеми) охоронної сигналізації та протипожежної сигналізації, погоджені відповідними службами;

дозволи органів санітарного та екологічного контролю (для складів, призначених для зберігання товарів, підконтрольних цим органам);

інші документи, потрібні для відкриття складу тимчасового зберігання відкритого типу.

7. Заява розглядається митним органом протягом 30 днів з дня її надходження.

Під час розгляду заяви митний орган перевіряє відомості, зазначені в поданих документах, стан території та об'єктів ВМК у частинні дотримання вимог, визначених постановою Кабінету Міністрів України від 07.04.2003 № 476 "Про затвердження вимог, яким повинен відповідати вантажний митний комплекс, автопорт, автотермінал" і розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07.06.2002 № 307-р "Про поліпшення умов перетинання державного кордону вантажними автотранспортними засобами"; з метою визначення доцільності відкриття ВМК здійснює аналіз вантажопотоків, кількості експортно-імпортних і транзитних операцій у зоні своєї діяльності, а також затрат робочого часу на здійснення митного оформлення.

8. У разі прийняття начальником митного органу рішення про доцільність відкриття ВМК до Держмитслужби України надсилається лист-запит з результатами проведеного аналізу, до якого додаються заява та документи, зазначені в пункті 6 цього Порядку, проект технологічної схеми митного контролю й митного оформлення на ВМК.

9. У разі прийняття начальником митного органу рішення про відмову у відкритті ВМК митний орган у встановлений строк письмово повідомляє про це заявника із зазначенням причин відмови.

10. У разі незгоди заявника з рішенням митного органу про відмову у відкритті ВМК він може оскаржити це рішення до Держмитслужби України.

11. Держмитслужба України в строк, що не перевищує 30 календарних днів, погоджує (не погоджує) питання відкриття ВМК і письмово повідомляє про це митний орган та заявника.

III. Прикінцеві положення

12. Провадження на території ВМК будь-якої господарської діяльності, яка не була передбачена переліком послуг, доданим до заяви про намір відкрити ВМК, здійснюється за погодженням з Держмитслужбою України.

13. Надані власником ВМК об'єкти ВМК, потрібні для здійснення процедур митного контролю й митного оформлення, можуть використовуватися митним органом виключно з цією метою.

Начальник Управління технологій
митного контролю *С.М. Сьомка*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ТА ДОПОВНЕНЬ ДО ПОРЯДКУ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ Й МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ВАНТАЖНОЇ МИТНОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ

від 21 жовтня 2003 року № 715

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
12 листопада 2003 р. за № 1041/8362

Відповідно до Митного кодексу України та з метою подальшого вдосконалення порядку митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів, спрощення процедури митного контролю та встановлення єдиного порядку здійснення контрольних операцій при проведенні митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації НАКАЗУЮ:

1. Унести зміни та доповнення до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів із застосуванням вантажної митної декларації, затвердженого наказом Держмитслужби України від 14.10.2002 № 561 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 07.11.2002 за № 877/7165 (далі — Порядок), виклавши його в редакції, що додається.

2. Управлінню технологій митного контролю (Сьомка С.М.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Відділу з питань взаємодії із засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю забезпечити висвітлення цього наказу в засобах масової інформації.

4. Інформаційно-аналітичному митному управлінню (Шуляк В.П.) у строк до 01.12.2003 розробити та ввести в дію програмно-інформаційний комплекс "Автоматизована система митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації".

5. Управлінню по роботі з особовим складом (Корнійчук О.Т.) і Управлінню технологій митного контролю (Сьомка С.М.) організувати проведення семінарів у жовтні — листопаді цього року на тему "Практичне застосування Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації".

6. Управлінню організаційно-контрольної роботи (Буричко З.О.):

6.1. Включати до планів перевірок питання виконання в регіональних митницях, митницях вимог Порядку.

6.2. Провести в листопаді — грудні цього року перевірку виконання в регіональних митницях, митницях вимог Порядку.

7. Уважати таким, що втратив чинність, пункт 3 наказу Держмитслужби України від 14.11.2001 № 725 "Про внесення змін та доповнень до деяких наказів Держмитслужби України та затвердження уніфікованої форми Акта про проведення митного огляду", зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.11.2001 за № 996/6187.

8. Установити, що цей наказ набирає чинності через 10 днів після державної реєстрації його в Міністерстві юстиції України.

9. Загальну координацію дій, пов'язаних з виконанням цього наказу, покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

10. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників Голови Служби відповідно до розподілу обов'язків.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 21 листопада 2003 р. № 715

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
12 листопада 2003 р. за за № 1041/8362

Порядок здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено відповідно до Митного кодексу України, Положення про вантажну митну декларацію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 09.06.97 № 574 (зі змінами та доповненнями), і з метою визначення послідовності етапів та дій посадових осіб митних органів при здійсненні митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів із застосуванням вантажної митної декларації.

1.2. Порядок застосовується при здійсненні митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів у всіх митних режимах.

1.3. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

вантажна митна декларація (далі — ВМД) — заява, що містить відомості про товари та інші предмети й мету їх переміщення через митний кордон України або про зміну митного режиму щодо цих товарів та інших предметів, а також інформацію, потрібну для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, нарахування податків і зборів;

декларант — юридична чи фізична особа, яка здійснює декларування товарів та інших предметів, що переміщуються через митний кордон України;

електронна копія ВМД — копія ВМД, що створена за допомогою програмного забезпечення у форматі, установленому Державною митною службою України, збережена на магнітному носії та містить відомості, автентичні відомостям про товари та інші предмети, зазначеним у ВМД на паперовому носії;

ідентифікаційний огляд – сукупність заходів, що здійснюються декларантом з метою визначення відомостей про товари та інші предмети й дають змогу зробити висновок про країну, походження їх, класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТЗЕД), кількісні та якісні характеристики, а також однозначно ідентифікувати їх тощо;

критерії ризику — оцінні критерії, за сукупністю яких проводиться вибір заходів, спрямованих на запобігання потенційному недотриманню вимог митного законодавства;

логічний контроль — контроль за правильністю заповнення граф ВМД відповідно до вимог Інструкції про порядок заповнення вантажної митної декларації, затвердженої наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 (у редакції наказу Держмитслужби України від 18.04.2002 № 207) і зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247, класифікаторів, затверджених цим самим наказом, та інших нормативно-правових актів шляхом контролю відомостей, зазначених у ВМД і поданих документах;

митний контроль — сукупність заходів, що здійснюються митними органами в межах їх компетенції з метою забезпечення додержання норм Митного кодексу України, законів та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку;

митний огляд — одна з форм митного контролю, що передбачає обстеження товарів та інших предметів (з можливістю повного або часткового розпакування товарів та інших предметів, розібрання транспортних засобів, вантажних і багажних місць) для встановлення законності переміщення їх через митний кордон України, а також обліку, обкладення податками та зборами;

митне оформлення — виконання митним органом дій (процедур), які пов'язані із закріпленням результатів митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються через митний кор-

дон України, і мають юридичне значення для подальшого використання цих товарів та інших предметів;

митний режим — сукупність норм, установлених законами України з питань митної справи, що залежно від заявленої мети переміщення товарів та інших предметів через митний кордон України визначають порядок такого переміщення й обсяг митних процедур, які при цьому здійснюються;

партія товарів:

товари та інші предмети, що надсилаються на адресу одного одержувача за одним товаротранспортним документом (накладною, коносаментом тощо) або пересилаються за однією поштовою накладною чи переміщуються як ручна поклажа однією особою, яка перетинає митний кордон України;

товари та інші предмети, що надходять на станцію призначення одночасно в складі одного відправлення на адресу одного вантажоодержувача від одного вантажовідправника з однієї станції відправлення;

товари, що поставляються трубопровідним транспортом або лініями електропередачі за одним актом про прийняття-передання протягом строку, потрібного для переміщення товару обсягом, зазначеним в акті; цей строк не може перевищувати одного місяця;

підрозділ митного органу вищого рівня — підрозділ митного органу вищого рівня, до компетенції якого належить прийняття остаточного рішення при вирішенні спірних питань, що виникають на етапах митного контролю та митного оформлення;

підрозділ митного оформлення (далі — ПМО) — підрозділ митного органу, посадові особи якого здійснюють митний контроль і митне оформлення товарів та інших предметів із застосуванням ВМД і пропуск їх через митний кордон України;

предмети — будь-які предмети (товари; транспортні засоби, що не використовуються для перевезення товарів, інших предметів, пасажирів і їх особистих речей; валюта; цінності; речі тощо), що переміщуються через митний кордон України;

прийняття ВМД до оформлення — процедура попередньої перевірки відповідності відомостей, зазначених у ВМД, вимогам, установленим нормативно-правовими актами України з питань митної справи, і відомостям, зазначеним у поданих документах;

спеціалізований підрозділ — підрозділ митного органу, до компетенції якого віднесено:

або контроль за відповідністю даних електронної копії ВМД даним, зазначеним у ВМД на паперовому носії;

або контроль за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів для цілей митного оформлення;

або контроль за правильністю визначення митної вартості;

або перевірку правильності визначення країни походження товарів та інших предметів;

або контроль за надходженням, нарахуванням і стягненням мита, податку на додану вартість, акцизного та інших зборів;

або статистичний контроль;

товари — будь-яка переміщувана через митний кордон України продукція, яка є об'єктом купівлі-продажу або обміну, у тому числі продукція, на яку поширюються права інтелектуальної власності;

товаросупровідні документи — документи, що прямують разом з товарами та іншими предметами й містять дані про товари та інші предмети, що переміщуються через митний кордон України;

товаротранспортні документи — різновид товаросупровідних документів, за якими здійснюється переміщення товарів та інших предметів і які містять відомості про ці товари та інші предмети. До основних товаротранспортних документів належать товаротранспортна накладна, коносамент тощо;

транспортні засоби — будь-які засоби повітряного, водного, залізничного, автомобільного транспорту, що прибувають на митну територію України або вибувають із цієї території та використовуються для перевезення через митний кордон України товарів, пасажирів і їх особистих речей.

1.4. Митний орган здійснює заходи для прискорення та оптимізації процесу проведення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням ВМД шляхом раціонального завантаження посадових осіб митного органу на кожному з етапів здійснення митного контролю й митного оформлення.

1.5. Функціональні обов'язки та відповідальність посадових осіб на кожному етапі здійснення митного контролю й митного оформлення встановлюються митним органом згідно з цим Порядком.

1.6. Усі посадові особи, направлені керівниками спеціалізованих підрозділів до ПМО для здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням ВМД, з питань внутрішнього розпорядку підпорядковуються начальнику ПМО, а в частині виконання своїх функціональних обов'язків та з методичних питань — своїм безпосереднім керівникам.

Забороняється виконання посадовими особами, направленими до ПМО, функцій і завдань, не пов'язаних з митним контролем та митним оформленням товарів та інших предметів із застосуванням ВМД.

1.7. Посадові особи підрозділу по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил митного органу мають право брати участь у здійсненні митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів на будь-якому етапі. Порядок залучення посадових осіб цього підрозділу до здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів затверджується наказом митного органу.

1.8. Посадові особи митного органу, що не беруть участі в оформленні ВМД, можуть залучатися до проведення митного контролю у випадках, установлених Держмитслужбою України, або за рішенням начальника митного органу.

1.9. Процедура здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням ВМД складається з трьох етапів.

2. Документи, що застосовуються при здійсненні митного контролю й митного оформлення

2.1. Для здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів декларант подає митному органу такі документи й потрібну кількість їх копій:

а) документи, що підтверджують повноваження декларанта на здійснення декларування товарів та інших предметів;

б) облікову картку суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності (далі — суб'єкт ЗЕД);

в) ВМД, заповнену згідно з обраним митним режимом;

г) товаротранспортні й інші товаросупровідні документи;

ґ) дозволи й сертифікати вповноважених державних органів (у встановлених законодавством випадках) та інші документи, зазначені в графі 44 ВМД;

д) документи, зазначені в графі 40 ВМД;

е) реєстр документів, завірений підписом і печаткою декларанта (додаток 1);

є) аркуш проведення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів за ВМД (далі — Аркуш контролю) (додаток 2).

За бажанням декларанта митному органу можуть подаватися й інші документи (пакувальні листи, сторінки каталогів, технічні описи тощо).

Копії поданих до оформлення документів засвідчуються написом "Копія. Згідно з оригіналом", підписом і печаткою декларанта.

Якщо документ є довгостроковим і його використання для цілей митного контролю й митного оформлення не припиняється після митного оформлення першої партії товарів та інших предметів, то може застосовуватися такий порядок:

при декларуванні першої партії товарів та інших предметів декларант подає митному органу додаткову копію документа для зберігання її в окремій справі суб'єкта ЗЕД у ПМО;

при декларуванні наступних партій товарів та інших предметів декларант не подає копію документа, а в реєстрі документів учиняє такі записи: у графі 2 зазначає реквізити довгострокового документа, у графі 6 — номер реєстру документів, за яким документ був поданий митному органу вперше, дату подання та номер справи суб'єкта ЗЕД у ПМО.

У разі потреби на вимогу посадової особи митного органу декларантом надається переклад поданих до оформлення документів на державну мову. Правильність перекладу засвідчується особою, що здійснила переклад.

По закінченні оформлення документи (завірені в установленому порядку їх копії), що були підставою для митного оформлення конкретної партії товару та інших предметів, залишаються разом з ВМД на зберіганні в митному органі.

2.2. Разом з ВМД декларант подає її електронну копію, що використовується для проведення процедур митного контролю й митного оформлення, для формування митної статистики зовнішньоекономічної діяльності.

2.3. ВМД не приймається до оформлення в разі:

відсутності повного комплекту документів, потрібних для здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів;

подання декларантом ВМД, заповненої з підчистками й помилками;

відсутності електронної копії ВМД.

2.4. Якщо ВМД не приймається до оформлення, то митним органом оформлюється Картка відмови в пропуску на митну територію України чи митному оформленні товарів та інших предметів (далі — Картка відмови) згідно з порядком, установленим Держмитслужбою України.

2.5. Декларант подає документи митному органу та одержує оформлені документи особисто. Присутність декларанта при проведенні митного огляду обов'язкова.

3. Етап 1

3.1. Прийняття ВМД до оформлення

Начальник ПМО визначає посадову особу, відповідальну за прийняття ВМД до оформлення.

Визначена посадова особа перевіряє відповідність даних, унесених декларантом до граф А, 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 14, 29, 37, 40, 44, 53, 54 ВМД, даним, що містяться в документах, поданих разом з нею,

і несе відповідальність за проведення такої перевірки, а також заповнює графи D, 7 ВМД.

При проведенні контролю посадовою особою здійснюються:

перевірка повноважень декларанта;

прийняття від декларанта ВМД і комплекту документів до неї;

перевірка наявності документів, зазначених у реєстрі, і відповідність їх даним, зазначеним у графах 40 і 44 ВМД;

перевірка виконання особою, що здійснює перевезення, зобов'язання щодо доставки товарів та інших предметів у митний орган призначення;

прийняття рішення про можливість подальшого оформлення ВМД або про оформлення Картки відмови згідно з установленим порядком;

за відсутності зауважень — прийняття ВМД до оформлення шляхом проставлення відбитка штампа "Під митним контролем" (далі — штамп ПМК) на всіх аркушах ВМД, а також підпису із зазначенням свого прізвища; присвоєння ВМД реєстраційного номера згідно з порядковим номером у Журналі обліку ВМД, форму якого встановлено постановою Кабінету Міністрів України від 09.06.97 № 574;

проставлення в установлених випадках відбитка штампа ПМК на товаротранспортних та інших товаросупровідних документах;

присвоєння реєстрові документів номера, що відповідає реєстраційному номеру ВМД.

За підсумками контролю та за відсутності зауважень посадова особа, що прийняла ВМД до оформлення, проставляє в графах 3, 5 Аркуша контролю час прийняття ВМД до оформлення, свої прізвище, підпис і відбиток штампа ПМК.

Після завершення процедури прийняття ВМД до оформлення декларант несе юридичну відповідальність за достовірність відомостей, зазначених у ВМД. Ця декларація не може бути відкликана декларантом.

3.2. Контроль за відповідністю даних електронної копії ВМД даним, зазначеним у ВМД на паперовому носії

Посадова особа ПМО, уповноважена наказом митного органу на виконання функцій контролю за відповідністю даних електронної копії ВМД даним, зазначеним у ВМД на паперовому носії, або посадова особа спеціалізованого підрозділу, на який покладено виконання цих функцій і який розміщено в одному будинку з ПМО, здійснює такий контроль і несе відповідальність за його проведення.

При цьому посадова особа здійснює перевірку:

наявності фактів застосування до суб'єкта ЗЕД та іноземного суб'єкта господарської діяльності санкцій Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, а також інформації про порушення суб'єктом ЗЕД митних правил;

правильності застосування валютного курсу;

наявності вірусів на магнітному носії;

відповідності відомостей, унесених до всіх граф електронної копії ВМД, відомостям, унесеним до відповідних граф ВМД на паперовому носії;

відповідності даних про банківські реквізити суб'єкта ЗЕД (графа 28), зазначених в електронній копії ВМД, даним, які містяться в поданих документах і в переліку вповноважених банків України, що надсилається Держмитслужбою України митним органам;

за допомогою програмного забезпечення — правильності заповнення декларантом ВМД відповідно до Інструкції про порядок заповнення вантажної митної декларації, затвердженої наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307, і до класифікаторів, а також інших нормативно-правових актів Держмитслужби України.

За відсутності зауважень посадова особа здійснює:

проставлення в лівому верхньому куті всіх аркушів ВМД відбитка номерного штампа "Перевірено" (прямокутного штампа, що складається з двох полів і містить у лівому полі номер штампа, а в правому — назву митного органу, напис "Перевірено", місце для підпису й дати), заповнення його, занесення до електронної копії ВМД її реєстраційного номера та вносить електронну копію ВМД до бази даних митного органу;

проставлення в графі 5 Аркуша контролю своїх прізвища, підпису та відбитка штампа "Перевірено" і заповнює його, що свідчить

про завершення контролю за відповідністю даних електронної копії ВМД даним, зазначеним у ВМД на паперовому носії.

Посадова особа ПМО для покладення на неї функцій контролю за відповідністю даних електронної копії ВМД даним, зазначеним у ВМД на паперовому носії, повинна пройти відповідне стажування в спеціалізованому підрозділі й мати право доступу до необхідних баз даних та інформації, що використовуються в цьому спеціалізованому підрозділі.

3.3. Контроль за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів для цілей митного оформлення

Посадова особа ПМО, уповноважена наказом митного органу на виконання функцій контролю за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів для цілей митного оформлення, або посадова особа спеціалізованого підрозділу, на який покладено виконання цих функцій, перевіряє відповідність даних, унесених декларантом до граф 31, 32, 33, 41 ВМД, даним, що містяться в документах, поданих разом з нею, і несе відповідальність за проведення такої перевірки.

При цьому посадова особа здійснює:

у випадках, установлених Держмитслужбою України чи митним органом, перевірку правильності класифікації та кодування товарів та інших предметів;

перевірку правильності класифікації та кодування товарів та інших предметів у разі виникнення спірних або складних питань при проведенні логічного контролю, митного огляду чи при завершенні митного оформлення. Така перевірка здійснюється в першочерговому порядку;

ініціювання проведення митного огляду, зокрема, якщо документів, поданих декларантом, недостатньо для прийняття рішення про повноту та/або достовірність відомостей, що перевіряються, чи перевірка відповідності товарів та інших предметів критеріям ризику потребує проведення митного огляду. У такому разі в

графі 2 розділу "Завдання для проведення митного огляду або здійснення інших видів контролю" Аркуша контролю вчиняється відповідний запис. У разі потреби присутності при проведенні митного огляду посадової особи, що здійснює контроль, у графі 3 зазначеного розділу Аркуша контролю вчиняється запис "Так", в іншому разі — "Ні". У разі потреби відбору проб і зразків товарів та інших предметів учиняється відповідний запис у графі 2 цього самого розділу. У цьому разі рішення про правильність класифікації та кодування товарів та інших предметів приймається після здійснення митного огляду;

підготовку запиту в разі потреби проведення обов'язкових досліджень або в разі неможливості на підставі поданих декларантом документів самостійно прийняти рішення про правильність класифікації та кодування товарів та інших предметів, а саме:

для визначення хімічного складу товару та інших предметів, їх властивостей, що мають вирішальне значення при встановленні коду товару, — до митної лабораторії;

для остаточних класифікації та кодування товарів та інших предметів — до:

відповідного спеціалізованого підрозділу, якщо контроль здійснює посадова особа ПМО;

відповідного підрозділу митного органу вищого рівня, якщо контроль здійснює посадова особа спеціалізованого підрозділу, до компетенції якого віднесено контроль за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів для цілей митного оформлення.

Про підготовку запиту посадова особа інформує начальника ПМО й учиняє відповідний запис у графі 4 Аркуша контролю.

За підсумками контролю та за відсутності зауважень посадова особа проставляє в графі 5 Аркуша контролю своє прізвище й відбиток номерного штампа "Правильність класифікації перевірено" (прямокутного штампа, що складається з двох полів і містить у лівому полі номер штампа, а в правому — назву митного органу, напис "Правильність класифікації перевірено", місце для підпису й дати) і заповнює його, що свідчить про завершення контролю за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу

України при класифікації товарів та інших предметів для цілей митного оформлення.

Посадова особа ПМО для покладення на неї функцій контролю за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів для цілей митного оформлення повинна пройти відповідне стажування в спеціалізованому підрозділі й мати право доступу до необхідних баз даних та інформації, що використовуються в цьому спеціалізованому підрозділі.

3.4. Контроль за правильністю визначення митної вартості

Посадова особа ПМО, уповноважена наказом митного органу на виконання функцій контролю за правильністю визначення митної вартості, або посадова особа спеціалізованого підрозділу, на який покладено виконання цих функцій, перевіряє відповідність даних, унесених декларантом до граф 12, 20, 22, 24, 42, 44, 45, 46 ВМД, даним, що містяться в документах, поданих разом з нею, і несе відповідальність за проведення такої перевірки.

При цьому посадова особа здійснює:

перевірку правильності визначення митної вартості;

ініціювання проведення митного огляду, зокрема, якщо документів, поданих декларантом, недостатньо для прийняття рішення про повноту та/або достовірність відомостей, що перевіряються, чи перевірка правильності визначення митної вартості потребує проведення митного огляду. У такому разі в графі 2 розділу "Завдання для проведення митного огляду або здійснення інших видів контролю" Аркуша контролю вчиняється відповідний запис. У разі потреби присутності при проведенні митного огляду посадової особи, що здійснює контроль, у графі 3 зазначеного розділу Аркуша контролю вчиняється запис "Так", в іншому разі — "Ні". У разі потреби відбору зразків учиняється відповідний запис у графі 2 цього самого розділу. У цьому разі рішення про правильність визначення митної вартості товарів та інших предметів приймається після митного огляду;

підготовку запиту в разі потреби проведення обов'язкових досліджень або в разі неможливості на підставі поданих деклара-

том документів самостійно прийняти рішення про правильність визначення митної вартості товарів та інших предметів до:

відповідного спеціалізованого підрозділу, якщо контроль здійснює посадова особа ПМО;

відповідного підрозділу митного органу вищого рівня, якщо контроль здійснює посадова особа спеціалізованого підрозділу, до компетенції якого віднесено контроль за правильністю визначення митної вартості.

Про підготовку запиту посадова особа інформує начальника ПМО й учиняє відповідний запис у графі 4 Аркуша контролю.

За відсутності зауважень посадова особа проставляє в графі 5 Аркуша контролю своє прізвище та відбиток номерного штампа "Митну вартість перевірено" (прямокутного штампа, що складається з двох полів і містить у лівому полі номер штампа, а в правому — назву митного органу, напис "Митну вартість перевірено", місце для підпису й дати) і заповнює його, що свідчить про завершення контролю за правильністю визначення митної вартості.

Посадова особа ПМО для покладення на неї функцій контролю за правильністю визначення митної вартості повинна пройти відповідне стажування в спеціалізованому підрозділі й мати право доступу до необхідних баз даних та інформації, що використовуються в цьому спеціалізованому підрозділі.

3.5. Контроль за надходженням коштів, перевірка правильності нарахування податків і зборів, правильності визначення країни походження товарів та інших предметів

Посадова особа ПМО, уповноважена наказом митного органу на виконання функцій контролю за надходженням коштів, на перевірку правильності нарахування податків і зборів та правильності визначення країни походження товарів та інших предметів, або посадова особа спеціалізованого підрозділу, на який покладено виконання цих функцій, перевіряє відповідність даних, унесених декларантом до граф В, 23, 28, 34, 36, 44, 47, 48 ВМД, даним, що містяться в документах, поданих разом з нею, і несе відповідальність за проведення такого контролю.

При цьому посадова особа здійснює:

перевірку надходження коштів суб'єкта господарської діяльності на розподільчий рахунок митного органу;

перевірку правильності застосування валютного курсу;

перевірку правильності визначення країни походження товарів та інших предметів (згідно з поданими документами);

перевірку підстав для надання пільг, а також правильності їх застосування;

перевірку правильності нарахування податків і зборів;

контроль за наданням відстрочень та розстрочень у сплаті податків і зборів;

ініціювання проведення митного огляду, зокрема, якщо документів, поданих декларантом, недостатньо для прийняття рішення про повноту та/або достовірність відомостей, що перевіряються, чи перевірка відповідності товарів та інших предметів критеріям ризику потребує проведення митного огляду. У такому разі в графі 2 розділу "Завдання для проведення митного огляду або здійснення інших видів контролю" Аркуша контролю вчиняється відповідний запис. У разі потреби присутності при проведенні митного огляду посадової особи, що здійснює контроль, у графі 3 цього розділу Аркуша контролю вчиняється запис "Так", в іншому разі — "Ні";

підготовку запиту щодо визначення країни походження товарів та інших предметів, верифікації сертифіката про походження товару — у випадках, установлених Держмитслужбою України, або в разі неможливості самостійно прийняти відповідне рішення на підставі поданих декларантом документів, до:

відповідного спеціалізованого підрозділу, якщо контроль здійснює посадова особа ПМО;

відповідного підрозділу митного органу вищого рівня, якщо контроль здійснює посадова особа спеціалізованого підрозділу, до компетенції якого віднесено контроль за надходженням коштів і перевірку правильності нарахування податків і зборів та правильності визначення країни походження товарів та інших предметів.

Про підготовку запиту посадова особа інформує начальника ПМО й учиняє відповідний запис у графі 4 Аркуша контролю.

За відсутності зауважень посадова особа здійснює:

списання (справляння) сум податків і зборів у порядку, установленому Держмитслужбою України;

заповнення графи С ВМД, засвідчення записів у ній відбитком номерного штампа "Сплачено" (прямокутного штампа, що складається з двох полів і містить у лівому полі номер штампа, а в правому — назву митного органу, напис "Сплачено", місце для підпису й дати) на всіх аркушах ВМД і заповнення його;

проставлення в графі 5 Аркуша контролю своїх прізвища, підпису й відбитка номерного штампа "Сплачено" і заповнення його, що свідчить про завершення контролю за надходженням коштів, а також перевірки правильності нарахування податків і зборів, правильності визначення країни походження товарів та інших предметів.

Посадова особа ПМО для покладення на неї функцій контролю за надходженням коштів, а також перевірки правильності нарахування податків і зборів, правильності визначення країни походження товарів та інших предметів повинна пройти відповідне стажування в спеціалізованому підрозділі й мати право доступу до необхідних баз даних та інформації, що використовуються в цьому спеціалізованому підрозділі.

3.6. Логічний контроль і контроль за правильністю застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності

Посадова особа ПМО перевіряє відповідність даних, унесених декларантом до граф 1, 2, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 15а, 17, 17а, 18, 19, 21, 24, 25, 26, 31, 32, 33, 37, 39, 41, 43, 44, 49, 51 ВМД, даним, що містяться в документах, поданих разом з нею, і несе відповідальність за проведення такого контролю.

При цьому посадова особа здійснює:

перевірку правильності заповнення декларантом граф ВМД відповідно до нормативно-правових актів Держмитслужби України та комплекту документів, поданих для митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів згідно із заявленим декларантом митним режимом;

перевірку відповідності даних про товари та інші предмети, зазначених у ВМД, даним, зазначеним у дозвільних документах уповноважених державних органів, що підтверджують проведення інших видів контролю, якщо товари та інші предмети підлягають цим видам контролю (у встановлених законодавством випадках — перевірку наявності відповідних відміток у товаросупровідних документах);

у разі виникнення сумнівів у правильності класифікації товарів та інших предметів або у відповідності кодів, зазначених у ВМД, кодам, заявленим при митному оформленні товарів та інших предметів у попередні митні режими, — передання ВМД і документів (за погодженням з начальником або іншою посадовою особою ПМО, якій надано право приймати таке рішення) посадовій особі, до функцій якої входить контроль за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів, для прийняття остаточного рішення про правильність класифікації товарів та інших предметів, про що вчиняється відповідний запис у графі 4 Аркуша контролю;

підготовку (за погодженням з начальником або іншою посадовою особою ПМО, якій надано право приймати таке рішення) запиту до митної лабораторії в разі потреби проведення обов'язкових лабораторних досліджень (для виявлення товарів та інших предметів подвійного призначення, небезпечних, отруйних чи наркотичних речовин; уточнення хімічного складу тощо), про що вчиняється відповідний запис у графі 4 Аркуша контролю;

ініціювання проведення митного огляду, якщо документів, поданих декларантом, недостатньо для прийняття рішення про повноту та/або достовірність відомостей, що перевіряються, чи перевірка відповідності товарів та інших предметів критеріям ризику потребує проведення митного огляду. У такому разі в графі 2 розділу "Завдання для проведення митного огляду або здійснення інших видів контролю" Аркуша контролю вчиняється відповідний запис. У разі потреби присутності при проведенні митного огляду посадової особи, що здійснює контроль, у графі 3 цього розділу Аркуша контролю вчиняється запис "Так", в іншому разі — "Ні";

перевірку наявності задекларованих товарів та інших предметів у реєстрі товарів, що містять об'єкти інтелектуальної власності, який ведеться Держмитслужбою України.

За наявності задекларованих товарів та інших предметів у реєстрі товарів, що містять об'єкти інтелектуальної власності, посадовою особою в графі 4 Аркуша контролю вчиняється запис про це.

За відсутності зауважень посадова особа проставляє в графі 5 Аркуша контролю свої прізвище, підпис і відбиток особистої номерної печатки, що свідчить про завершення логічного контролю й контролю за правильністю застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

По завершенні контролю ВМД і документи передаються начальнику або іншій посадовій особі ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду. Порядок передання цих документів визначається начальником ПМО.

4. Етап 2

На цьому етапі начальник або інша посадова особа ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду:

розглядає пропозиції посадових осіб щодо потреби проведення митного огляду (графа 2 розділу "Завдання для проведення митного огляду або здійснення інших видів контролю" Аркуша контролю);

при потребі — розглядає ВМД і документи до неї;

приймає рішення про потребу проведення митного огляду й відповідно до цього закреслює рамку з непотрібним записом ("з оглядом", "без огляду") у полі "А" Аркуша контролю;

у разі прийняття рішення про потребу проведення митного огляду призначає посадову особу або групу осіб (у якій визначається старший групи) для проведення митного огляду, про що вчиняється відповідний запис у полі "Б" Аркуша контролю. При цьому обов'язково враховуються записи в графах 2—3 розділу "Завдання для проведення митного огляду або здійснення інших видів контролю" Аркуша контролю й потреба залучення посадових осіб, що не беруть участі в оформленні ВМД (зокрема, наявність у графі 4 Аркуша контролю запису про наявність задекларованих то-

варів та інших предметів у реєстрі товарів, що містять об'єкти інтелектуальної власності, є підставою для залучення до митного огляду посадової особи, яка здійснює контроль за переміщенням товарів та інших предметів, що містять об'єкти інтелектуальної власності). У разі потреби присутності при митному огляді посадових осіб інших державних органів заповнює поле "В" Аркуша контролю.

У разі прийняття рішення про недоцільність проведення митного огляду поля "Б" і "В" Аркуша контролю не заповнюються.

Рішення начальника або іншої посадової особи ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду, засвідчується особистим підписом із зазначенням дати, посади, прізвища особи, що прийняла рішення.

Митний огляд товарів та інших предметів здійснюється обов'язково в присутності особи, що їх переміщує через митний кордон України чи зберігає під митним контролем, і декларанта.

Посадова особа (особи), що здійснює митний огляд, перевіряє в обсязі, передбаченому для цього етапу, відповідність даних, унесених декларантом до граф 6, 18, 19, 21, 25, 26, 27, 30, 31, 33, 34, 35, 38, 50 ВМД, пред'явленим товарам та іншим предметам і несе відповідальність за відповідність товарів та інших предметів даним, зазначеним у цих графах ВМД.

Акт про проведення митного огляду товарів та інших предметів (далі — Акт про проведення митного огляду товарів) (додаток 3) обов'язково складається в разі:

вирішення спірних і складних питань класифікації та кодування товарів та інших предметів;

вирішення спірних і складних питань визначення митної вартості товарів та інших предметів;

вирішення спірних питань визначення країни походження товарів та інших предметів;

вирішення питань контролю за дотриманням прав інтелектуальної власності;

виявлення контрабанди або порушень митних правил;

виявлення невідповідності заявлених відомостей про товари та інші предмети пред'явленим до митного огляду товарам та іншим предметам;

якщо митний орган має інформацію (орієнтування) про незаконне переміщення товарів та інших предметів або якщо при перевірці документів чи вибірковому митному огляді виявлено ознаки, що вказують на можливість переміщення товарів та інших предметів з порушеннями законодавства України (у таких випадках до проведення митного огляду можуть залучатися посадові особи підрозділів по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил);

проведення комісійного митного огляду;

прохання декларанта;

прийняття рішення начальником або іншою посадовою особою ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду (незалежно від наявності завдань в Аркуші контролю), про потребу складення такого Акта.

У пункті 7.3 "Опис, кількість і країна походження товарів та інших предметів (за маркуванням)" Акта про проведення митного огляду товарів наводиться опис товарів та інших предметів: зовнішній вигляд; ступінь обробки; розміри; матеріал, з якого вироблено товари та інші предмети; вид упаковки; комплектність; призначення; технічні, споживчі й інші наявні ідентифікаційні характеристики товарів та інших предметів; маркування на товарах та інших предметах і/або упаковці; відомості про виробника товарів та інших предметів, що містяться на товарі чи іншому предметі та/або його упаковці.

При ініціюванні проведення митного огляду на етапі 1 в Акті про проведення митного огляду товарів обов'язково відображається інформація щодо кожного завдання, зазначеного в графі 2 розділу "Завдання для проведення митного огляду або здійснення інших видів контролю" Аркуша контролю.

Акт про проведення митного огляду товарів підписується всіма особами, що брали участь у проведенні митного огляду. Якщо будь-яка посадова особа, що брала участь у проведенні митного огляду,

відмовляється від підписання, то в Акті про проведення митного огляду товарів учиняється відповідний запис і наводяться відомості про цю особу з обов'язковим зазначенням її посади, прізвища й ініціалів, який засвідчується підписами двох осіб, що були присутні при митному огляді товарів та інших предметів або мають право згідно із законодавством перебувати в зоні митного контролю.

Акту про проведення митного огляду товарів присвоюється номер, що відповідає номеру ВМД. На цьому Акті проставляється відбиток штампа ПМК.

У разі проведення митного огляду посадова особа в графі 4 Аркуша контролю вчиняє запис про складення Акта про проведення митного огляду товарів ("З актом" або "Без акта. Дані відповідають відомостям, заявленим у ВМД"); у графі 3 проставляє час початку й закінчення виконання функцій, а в графі 5 — відбиток штампа ПМК, свої прізвище та підпис, що свідчить про завершення контролю на цьому етапі.

Якщо під час митного огляду виникли сумніви в правильності класифікації товарів та інших предметів згідно з вимогами товарної номенклатури Митного тарифу України, то посадова особа за погодженням з начальником або іншою посадовою особою ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду, передає ВМД, документи й Акт про проведення митного огляду товарів посадовій особі, до функцій якої входить контроль за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів, для прийняття остаточного для ПМО рішення про правильність класифікації товарів та інших предметів, про що вчиняється відповідний запис у графі 4 Аркуша контролю.

У разі здійснення декларантом ідентифікаційного огляду товарів та інших предметів митний огляд під час проведення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів здійснюється за наявності достатніх підстав уважати, що ці товари та інші предмети переміщуються з порушенням законодавства

України, або якщо відомостей, занесених до Акта про проведення ідентифікаційного огляду товарів та інших предметів, форму якого наведено в додатку 2 до Порядку проведення ідентифікаційного огляду товарів та інших предметів декларантом, затвердженого наказом Держмитслужби України від 01.04.2002 № 174 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09.04.2002 за № 353/6641, недостатньо для прийняття відповідних рішень на етапі 1.

5. Етап 3

5.1. Нарахування й стягнення збору за митне оформлення товарів та інших предметів у зонах митного контролю на територіях і в приміщеннях підприємств, що зберігають такі товари та інші предмети, чи поза робочим часом, установленим для митного органу

Нарахування й стягнення збору за митне оформлення товарів та інших предметів у зонах митного контролю на територіях і в приміщеннях підприємств, що зберігають такі товари та інші предмети, чи поза робочим часом, установленим для митного органу, здійснюються посадовою особою, що виконувала контроль за надходженням коштів, перевірку правильності нарахування податків і зборів та правильності визначення країни походження товарів та інших предметів.

Посадовою особою здійснюються:

доповнення записів, учинених у графах 47 і B ВМД, записами, що свідчать про нарахування збору за митне оформлення товарів та інших предметів у зонах митного контролю на територіях і в приміщеннях підприємств, що зберігають такі товари та інші предмети, чи поза робочим часом, установленим для митного органу;

списання (стягнення) суми збору, що підлягає сплаті, у порядку, установленому Держмитслужбою України;

доповнення запису, учиненого в графі C ВМД, записом, що свідчить про нарахування та стягнення збору за митне оформлення товарів та інших предметів у зонах митного контролю на територіях і в приміщеннях підприємств, що зберігають такі товари та інші предмети, чи поза робочим часом, установленим для митного органу;

проставлення в графі 5 Аркуша контролю свого прізвища й відбитка номерного штампа "Сплачено" і заповнення його, що свідчить про нарахування та стягнення збору за митне оформлення товарів та інших предметів у зонах митного контролю на територіях і в приміщеннях підприємств, що зберігають такі товари та інші предмети, чи поза робочим часом, установленим для митного органу.

5.2. Завершення митного оформлення

Посадова особа ПМО здійснює заповнення граф D, 51 ВМД, перевіряє відповідність даних, унесених декларантом до граф 29, 43, 50, 51, 52, 53 ВМД, даним, що містяться в документах, поданих разом з нею, і несе відповідальність за проведення цієї перевірки.

Посадовою особою ПМО здійснюються:

перевірка наявності відміток про здійснення контролю на попередніх етапах;

з урахуванням результатів митного огляду — прийняття рішення про доцільність проведення повторного контролю на етапі 1;

за відсутності зауважень:

завершення митного оформлення шляхом проставлення відбитка особистої номерної печатки, своїх підпису й прізвища в графі D ВМД;

проставлення відбитка особистої номерної печатки на товаротранспортних документах;

у встановлених випадках — проставлення відбитка особистої номерної печатки на інших товаросупровідних документах;

проставлення в графах 3, 5 Аркуша контролю часу завершення митного оформлення, своїх прізвища, підпису та відбитка особистої номерної печатки.

Якщо посадовою особою ПМО прийнято рішення про недоцільність повернення ВМД і документів на етап 1, але на етапі 1 ініціювалося проведення митного огляду, то посадова особа, що завершує митне оформлення, відповідає за достовірність відомостей, які зазначено у ВМД і для перевірки яких ініціювалося проведення митного огляду.

Оформлена ВМД свідчить про надання суб'єкту ЗЕД права на розміщення товарів та інших предметів у заявлений митний режим і підтверджує права й обов'язки зазначених у ВМД осіб щодо здійснення ними відповідних правових, фінансових, господарських та інших дій.

5.3. Видача оформлених документів декларанту

Посадовою особою ПМО здійснюються:

розподіл аркушів ВМД у порядку, установленому постановою Кабінету Міністрів України від 09.06.97 № 574 "Про затвердження Положення про вантажну митну декларацію";

видача декларантові аркуша (аркушів) ВМД, комплекту документів (крім реєстру документів, Аркуша контролю та інших, що повинні зберігатися в митному органі) і магнітного носія з електронною копією ВМД під його підпис у реєстрі документів;

проставлення в графі 5 Аркуша контролю своїх прізвища та підпису.

У справах ПМО зберігаються перший аркуш ВМД разом з реєстром документів, Аркушем контролю й документами (або їх завіреними копіями), зазначеними в пункті 2.1 цього Порядку, на підставі яких здійснювалися митний контроль і митне оформлення.

Передання другого та третього аркушів ВМД і документів до інших підрозділів митного органу здійснюється в порядку й у строки, установлені начальником митного органу. Другий і третій аркуші ВМД передаються до інших підрозділів митного органу обов'язково за реєстром, форму якого встановлює митний орган.

5.4. Статистичний контроль

Посадовою особою ПМО, уповноваженою на виконання функцій статистичного контролю, або посадовою особою спеціалізованого підрозділу, до компетенції якого віднесено виконання цих функцій, здійснюються:

приведення відомостей граф електронної копії ВМД у відповідність до відомостей граф оформленої ВМД на паперовому носії

(унесення відомостей про номери штампа ПМК і особистої номерної печатки та про дати проставлення відбитків останніх, а також про здійснені доповнення та виправлення);

передання електронної копії ВМД до Єдиної автоматизованої інформаційної системи Держмитслужби України в установлений строк;

проставлення в графі 5 Аркуша контролю своїх прізвища, підпису й відбитка номерного штампа "Статистичний контроль проведено" (прямокутного штампа, що складається з двох полів і містить у лівому полі номер штампа, а в правому — назву митного органу, напис "Статистичний контроль проведено", місце для підпису й дати) і заповнення його, що свідчить про завершення статистичного контролю.

Посадова особа ПМО для покладення на неї функцій статистичного контролю повинна пройти відповідне стажування в спеціалізованому підрозділі й мати право доступу до необхідних баз даних та інформації, що використовуються в цьому спеціалізованому підрозділі.

6. Відмова в митному оформленні

6.1. За наявності достатніх підстав на кожному з етапів контролю посадовою особою може бути відмовлено в митному оформленні. При цьому обов'язково оформлюється Картка відмови, номер якої присвоюється згідно з Журналом реєстрації карток відмов у пропуску на митну територію України чи митному оформленні товарів та інших предметів, порядок ведення якого визначається Держмитслужбою України. Реєстраційний номер ВМД, за якою відмовлено в митному оформленні, підлягає анулюванню.

6.2. Посадовою особою, що прийняла рішення про неможливість продовження митного оформлення, у лівому верхньому куті Аркуша контролю вчиняється запис "Оформленню не підлягає. Реєстраційний номер ВМД _____/_/_____ анульовано. Картка відмови № _____" і зазначаються її посада, прізвище, ініціали, а також дата. Запис засвідчується особистим підписом цієї посадової особи.

6.3. У справах митного органу залишається Картка відмови, перший аркуш ВМД, копії документів, що підтверджують обґрунтованість відмови. Після оформлення Картки відмови заповнений відривний талон відокремлюється та передається суб'єкту ЗЕД, перевізникові чи декларанту. Документи видаються суб'єкту ЗЕД, перевізникові чи декларанту під підпис із відповідною відміткою в Журналі реєстрації карток відмов у пропуску на митну територію України чи митному оформленні товарів та інших предметів.

Посадова особа, що відмовила в митному оформленні, повідомляє про це посадову особу, що здійснила прийняття ВМД до оформлення, яка в графі "Примітки" Журналу обліку ВМД учиняє запис "Реєстраційний номер анульовано".

Анульований реєстраційний номер ВМД не може бути присвоєний іншій ВМД.

6.4. За наявності достатніх підстав уважати, що товари та інші предмети переміщуються через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності, митне оформлення цих товарів та інших предметів зупиняється у випадках і в порядку, визначених законодавством.

7. Унесення виправлень до ВМД

7.1. Якщо посадовою особою ПМО після прийняття ВМД до оформлення виявлено на будь-якому з етапів здійснення митного контролю й митного оформлення факт помилкового внесення декларантом відомостей до ВМД, то виправлення до цієї ВМД може бути внесене після виконання дій, визначених у пунктах 7.2 і 7.3 цього Порядку.

7.2. Посадова особа, що виявила помилку:

заповнює графу 4 Аркуша контролю, у якій зазначає зміст помилки та виправлення;

надає Аркуш контролю декларанту для ознайомлення. Підтвердженням намірів декларанта здійснити виправлення у ВМД є його особистий підпис у графі 4 Аркуша контролю, де зазначено зміст помилки та виправлення;

приймає рішення про потребу узгодження внесення виправлення у ВМД з посадовими особами, що брали участь в оформленні цієї ВМД і відповідають у межах, визначених цим Порядком, за перевірку відомостей, що занесені до цієї графи ВМД і потребують виправлення. Результати рішення відображаються в графі 6 Аркуша контролю шляхом учинення запису "Так" або "Ні";

у разі прийняття рішення про потребу узгодження внесення виправлення забезпечує таке узгодження. Якщо посадовою особою прийнято рішення про недоцільність узгодження виправлення, то ця посадова особа несе відповідальність за прийняте рішення;

надає Аркуш контролю начальникові або іншій посадовій особі ПМО, яка має право приймати рішення про внесення виправлення до ВМД, для прийняття відповідного рішення.

7.3. Виправлення вносяться до всіх аркушів ВМД за рішенням начальника або іншої посадової особи ПМО, яка має право приймати таке рішення, на підставі пропозиції посадової особи, що виявила помилку, шляхом перекреслення декларантом помилкових і внесення правильних відомостей. Кожне виправлення завіряється печаткою декларанта.

7.4. Не допускаються більш як три виправлення у ВМД, а також виправлення в графах 12, 22, 37, 42, 45, 46, 47 ВМД. У разі порушення цих вимог посадова особа оформлює Картку відмови.

7.5. Посадові особи не мають права з власної ініціативи, за дорученням або проханням декларанта заповнювати ВМД, змінювати чи доповнювати відомості, зазначені в ній, за винятком тих граф ВМД, заповнення яких належить до компетенції митних органів.

8. Виявлення ознак контрабанди або порушень митних правил

8.1. У разі виявлення ознак контрабанди, порушення митних правил або інших порушень законодавства України на будь-якому етапі митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів посадова особа ПМО зобов'язана вжити заходів, передбачених законодавством, для запобігання протиправним діям і притягнення до відповідальності винних осіб або інформувати

про виявлене правопорушення інші компетентні органи за належністю.

8.2. Митний орган виконує аналітичні операції з метою попередження й виявлення фактів порушень при здійсненні зовнішньоекономічних операцій суб'єктами ЗЕД — резидентами та нерезидентами України. Рекомендації щодо суб'єктів ЗЕД, що вчинили порушення або не виконали надані митним органам зобов'язання, і щодо критеріїв ризику передаються підрозділами митного органу до ПМО в порядку, визначеному наказом митного органу.

8.3. При розслідуванні справ про порушення митних правил посадова особа підрозділу по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил, у провадженні якої перебуває справа про порушення митних правил або яка проводить дізнання в кримінальній справі, може письмово витребувати в ПМО документи, потрібні для розгляду справи. При цьому в справах ПМО залишаються письмова вимога про надання документів, реєстр наданих документів та їх копії.

9. Інші положення

9.1. Допускаються виготовлення та використання митними органами допоміжних штампів, що мають інформативний характер і зручні під час здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів відповідно до цього Порядку.

9.2. Номерні штампи, використання яких передбачено цим Порядком, закріплюються за посадовими особами наказом митного органу.

9.3. Митний огляд товарів за кодами 8701 (крім тракторів для сільськогосподарських робіт, колісних), 8702 — 8707, 8711, 8716 згідно з товарною номенклатурою Митного тарифу України проводиться зі складанням Акта про проведення митного огляду автотранспортного засобу (додаток 4). Акт про проведення митного огляду автотранспортного засобу складається в тому самому порядку, що й Акт про проведення митного огляду товарів.

9.4. Митний контроль і митне оформлення товарів та інших предметів, що переміщуються через митний кордон України підприємствами — резидентами України, які користуються режимом сприяння, установленим пунктом 1 постанови Кабінету Міністрів України від 14.04.99 № 593 "Про сприяння зовнішньоекономічній діяльності" (зі змінами й доповненнями), здійснюються, як правило, однією посадовою особою ПМО в першочерговому порядку.

Митний контроль і митне оформлення товарів та інших предметів, що пересилаються через митний кордон України в міжнародних поштових відправленнях і міжнародних експрес-відправленнях, здійснюються однією посадовою особою ПМО.

9.5. Допускається також за рішенням начальника митного органу в разі недостатньої штатної чисельності ПМО виконання однією посадовою особою всіх функцій митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів відповідно до таких митних режимів:

випуску у вільний обіг;

переробки на митній території України;

переробки за межами митної території України.

Аркуш контролю при цьому не складається.

9.6. Здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів однією посадовою особою ПМО відповідно до пунктів 9.4 і 9.5 цього Порядку можливе лише в разі подання декларантом митному органу товаротранспортних та інших товаросупровідних документів, засвідчених митним органом країни відправлення, у тому числі таких, що підтверджують митну вартість переміщуваних товарів та інших предметів, чи подання оригіналу або завіреної митним органом країни відправлення копії експортної митної декларації.

9.7. У разі виникнення потреби підготовки запиту до спеціалізованого підрозділу або підрозділу митного органу вищого рівня начальник або інша посадова особа ПМО, яка має право приймати рішення про недоцільність подальшого розгляду ВМД і документів посадовими особами ПМО, до службових обов'язків яких входить здійснення функцій, установлених цим Порядком, приймає відпо-

відне рішення. Запит направляється до спеціалізованого підрозділу або підрозділу митного органу вищого рівня.

Запити до спеціалізованих підрозділів, підрозділів митного органу вищого рівня направляються по змозі одночасно.

У разі прийняття начальником або іншою посадовою особою ПМО, яка має право приймати рішення про подальший розгляд ВМД й документів, такого рішення в графі 4 Аркуша контролю ними проставляється відмітка про недоцільність підготовки запиту.

9.8. Цей Порядок не застосовується при оформленні попередніх повідомлень, попередніх ВМД та інших документів контролю доставки, загальних ВМД, ВМД на автотранспортні засоби, ВМД на водні транспортні засоби, ВМД на тимчасове вивезення повітряних суден, декларацій-зобов'язань, а також ВМД, поданих тільки в електронному вигляді.

9.9. Забороняється змінювати послідовність дій, установлених цим Порядком, крім таких випадків:

1) за рішенням начальника або іншої посадової особи ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду, допускається проведення митного огляду посадовими особами ПМО в разі необхідності направлення запиту до спеціалізованого підрозділу щодо визначення митної вартості, проведення класифікації та кодування товарів та інших предметів (направлення проб і зразків товарів та інших предметів до митної лабораторії), визначення країни походження товарів та інших предметів за умови внесення завдань начальником або іншою посадовою особою ПМО, яка має право приймати таке рішення, до Аркуша контролю. При цьому проведення митного огляду здійснюється одноразово;

2) при здійсненні митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів відповідно до митного режиму експорту допускається проведення митного огляду після прийняття ВМД до оформлення. Рішення про це приймає начальник або інша посадова особа ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду;

3) при здійсненні митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів відповідно до митного режиму транзи-

ту допускається проведення статистичного контролю до видачі оформлених документів декларанту;

4) якщо відомості про товари та інші предмети, оголошені громадянином у митній декларації, форму якої встановлено постановою Кабінету Міністрів України від 15.07.97 № 748 "Про перелік відомостей, що оголошуються громадянами за встановленою формою у разі переміщення ними через митний кордон України товарів та інших предметів", свідчать про потребу оформлення ВМД, то допускається проведення митного огляду до прийняття ВМД до оформлення. При цьому митний огляд здійснюється з обов'язковим складенням Акта про проведення митного огляду товарів. Відомості про таку митну декларацію вносяться декларантом до відповідної графи ВМД і до реєстру документів. Після завершення оформлення цієї ВМД відомості про її номер і дату вносяться посадовою особою до графи "Для службових відміток" примірника митної декларації, що перебуває в громадянина, та завіряються відбитком особистої номерної печатки. Копія митної декларації залишається в справах ПМО. Оригінал митної декларації повертається громадянину.

9.10. На кожному етапі митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів у графі 3 Аркуша контролю проставляється час початку й закінчення виконання контрольних функцій.

9.11. За рішенням посадової особи ПМО, яка приймає ВМД до оформлення, допускається при проведенні митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів, що переміщуються одним видом транспорту в одному митному режимі за однією процедурою переміщення за одним способом платежу за ВМД за одним зовнішньоекономічним контрактом і за декількома ВМД, використання одного Аркуша контролю за умови одночасного подання одним декларантом цих ВМД. Вимога щодо переміщення товарів та інших предметів одним видом транспорту не застосовується в разі митного оформлення товарів та інших предметів, що випускаються з митного ліцензійного складу.

Заступник Голови Служби *М.М. Іванюк*

Додаток 1
до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації

Реєстр № _____

документів, поданих _____ митниці
(назва підрозділу, митного органу)
декларантом _____
(назва підприємства; посада, прізвище, ініціали декларанта)
на товари _____,
(назва українського суб'єкта ЗЕД)
що перебувають _____
(місцезнаходження товарів та інших предметів, адреса, відмітні
_____.
ознаки місця зберігання)

Реєстраційний номер облікової картки суб'єкта ЗЕД _____.

№ з/п	Реквізити документів, поданих для митного оформлення товарів та інших предметів	Здано примірників/ аркушів	Після митного оформлення		Примітки
			повернуто декларанту, прим./арк.	залишено в митниці, прим./арк.	
1	2	3	4	5	6
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					

Продовження табл.

1	2	3	4	5	6
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
*					
Усього примірників/аркушів					

* Кількість рядків визначається кількістю документів.

Здав _____
(дата, підпис, ініціали, прізвище декларанта)

Прийняв _____
(час, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)

По закінченні митного оформлення товарів та інших предметів за ВМД № _____/_/_____ від "___"_____ 20__ р. документи на _____ аркушах і магнітний носій з електронною копією
(кількість)

ВМД отримав

М.П.

"___"_____ 20___ р. _____ год. _____хв.

_____
(підпис, ініціали, прізвище декларанта)

Додаток 2
до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації

Аркуш проведення митного контролю
й митного оформлення товарів та інших предметів
за ВМД №_____/_/_____ від "___"_____ 20___ р.

Етап	Контрольні операції (дії на етапах контролю)	Час контролю	Особливі відмітки	Прізвище, підпис посадової особи митного органу	Погодження виправлень
1	2	3	4	5	6
1	Прийняття ВМД до оформлення				
	Контроль за відповідністю даних електронної копії ВМД даним, зазначеним у ВМД на паперовому носії				
	Контроль за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів для цілей митного оформлення				
	Контроль за правильністю визначення митної вартості				
	Контроль за надходженням коштів, перевірка правильності нарахування податків і зборів, правильності визначення країни походження товарів та інших предметів				

Закінчення дод. 2

1	2	3	4	5	6
	Логічний контроль і контроль за правильністю застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності				
2	Митний огляд				
3	Нарахування й стягнення збору за митне оформлення товарів та інших предметів у зонах митного контролю на територіях і в приміщеннях підприємств, що зберігають такі товари та інші предмети, чи поза робочим часом, установленим для митного органу				
	Завершення митного оформлення				
	Видача оформлених документів декларанту				
	Статистичний контроль				

Рішення начальника або іншої посадової особи ПМО, яка має право приймати рішення про внесення виправлення до ВМД:

_____

_____

(зміст рішення; посада, прізвище, ініціали, підпис; дата)

Завдання для проведення митного огляду або здійснення інших видів контролю

Контрольні операції (дії на етапах контролю)	Завдання для проведення огляду*	Потреба присутності при митному огляді**	Підпис, прізвище посадової особи
1	2	3	4
Контроль за виконанням вимог товарної номенклатури Митного тарифу України при класифікації товарів та інших предметів для цілей митного оформлення			
Контроль за правильністю визначення митної вартості			
Контроль за надходженням коштів, перевірка правильності нарахування податків і зборів, правильності визначення країни походження товарів та інших предметів			
Логічний контроль і контроль за правильністю застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності			

* Заповнюється обов'язково.

** При ініціюванні митного огляду зазначається "Так" чи "Ні".

А Рішення начальника або іншої посадової особи ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду *(непотрібне закреслити)*:

без огляду з оглядом

Б Доручено провести митний огляд товарів та інших предметів з урахуванням поставлених завдань:

_____(старший);

(прізвище, ініціали посадової особи)

_____;
(прізвище, ініціали посадової особи)
_____;
(прізвище, ініціали посадової особи)
_____.
(прізвище, ініціали посадової особи)

В Рішення начальника або іншої посадової особи ПМО, яка має право приймати рішення про потребу проведення митного огляду та про потребу присутності при ньому посадових осіб інших державних органів: _____
_____
(зміст рішення; посада, прізвище, ініціали, підпис посадової особи ПМО,
_____
яка прийняла рішення; дата)

Додаток 3
до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації

Акт про проведення митного огляду товарів та інших предметів що переміщуються за ВМД № __ від "__" _____ 20___ р.*

1. Назва митниці _____

2. Місце проведення митного огляду _____
_____

3. Дата й час проведення митного огляду: "____" _____ 20__ р.
з _____ год. _____ хв. до _____ год. _____хв.

4. Місцезнаходження товарів та інших предметів (транспортний засіб, контейнер тощо): _____
_____
(вид і номер транспортного засобу; номер контейнера тощо)
_____

5. Митне забезпечення (забезпечення відправника) _____
_____
(наявність, номери, цілість)

6. Ідентифікаційні ознаки та кількість відкритих (розпакованих) вантажних місць _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

* Акт про проведення митного огляду товарів та інших предметів складається власноручно посадовою особою митниці, що його провела.

7. Результати проведення митного огляду:**

7.1. Кількість вантажних місць _____

_____

7.2. Пакування (ящики, пакунки, палети, мішки, без пакування, інше) _____

_____

(вид пакування, цілість упаковки)

_____

_____

_____

7.3. Опис, кількість і країна походження товарів та інших предметів (за маркуванням) _____

_____

(наводяться опис товарів та інших предметів: зовнішній вигляд; ступінь обробки; розміри; матеріал, з якого вироблено товари та інші предмети; вид упаковки;

_____

комплектність; призначення; технічні, споживчі та інші наявні ідентифікаційні

_____

характеристики товарів та інших предметів; маркування на товарах та інших

_____

предметах та/або упаковці; відомості про виробника, що містяться на товарах

_____

та інших предметах та/або їх упаковці)

_____

_____

7.4. Інші відомості _____

_____

_____

_____

** Якщо в будь-якому пункті Акта недостатньо місця для занесення всіх відомостей, то вони наводяться на додатковому аркуші формату А4, про що біля місця для відбитка штампа "Під митним контролем" учиняється запис "Див. на додатковому аркуші". Додатковий аркуш обов'язково підписується особами, зазначеними в пунктах 10, 11 цього Акта.

_____

_____

_____

8. Відбір зразків/проб _____

_____

(назви товарів та інших предметів і кількість відібраних зразків/проб; митні

_____

забезпечення, якщо накладалися; мета відбору зразків/проб; якщо відбір

_____

зразків/проб не проводився, то вчиняється запис "Відбір зразків/проб не проводився")

9. Вантажні місця запаковано з накладенням митного забезпечення №_____

_____

10. Огляд проводили:

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)

* * *

11. Особи, що були присутні під час здійснення митного огляду:

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)****

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)****

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)****

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)****

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)****

*** Місце для відбитка штампа "Під митним контролем".

**** Запис виконується власноручно особою, що була присутня під час здійснення митного огляду.

Додаток 4
до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації

Акт про проведення митного огляду автотранспортного засобу, що переміщується за ВМД №_____/_/_____ від "___" _____ 20___ р.*

Назва митниці _____

Місце проведення митного огляду_____
_____
_____

Дата й час проведення митного огляду: "___"_____ 20___ р. з_____год._____хв. до_____год._____хв.

РЕЗУЛЬТАТИ ПРОВЕДЕННЯ МИТНОГО ОГЛЯДУ**:

Тип автотранспортного засобу: вантажний, пасажирський, вантажопасажирський, легковий, інше: _____
_____
_____

Код автотранспортного засобу згідно з товарною номенклатурою Митного тарифу України _____

Марка, модель автотранспортного засобу _____

_____

* Акт про проведення митного огляду автотранспортного засобу складається власноручно посадовою особою митниці, що провела огляд.

** Якщо в будь-якому пункті Акта недостатньо місця для занесення всіх відомостей про автотранспортний засіб, то вони наводяться на додатковому аркуші формату А4, про що біля місця для відбитка штампа "Під митним контролем" учиняється запис "Див. на додатковому аркуші". Додатковий аркуш обов'язково підписується особами, що провели митний огляд, і особами, що були присутні під час здійснення митного огляду.

Рік виготовлення _____

Ідентифікаційний номер (кузова, шасі)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Двигун № _____; об'єм _____ $см^3$;
бензиновий, дизельний _____

Показник спідометра _____ км

(заповнюється цифрами та словами)

Тип кузова:

Седан		Фаетон-універсал	
Седан-хардтоп		Кабріолет	
Купе		Кабріолет-лімузин	
Купе-хардтоп		Кабріолет-хардтоп	
Фастбек		Родстер	
Комбі (Хетчбек)		Брогам	
Універсал		Ландо	
Лімузин		Тарга	
Безкапотний кузов		Пікап	
Фургон		Інше	
Фаетон			

Маркування кузова (CL, GL, GT тощо) _____

Кількість дверей _____

Кількість місць для сидіння_____

Наявні пошкодження й несправності_____

Комплектація автотранспортного засобу			Комплектація автотранспортного засобу		
Код	Назва складової комплектації автотранспортного засобу	Наявність***	Код	Назва складової комплектації автотранспортного засобу	Наявність***
1	2	3	4	5	6
02	Антиблокувальна система (ABS)		46	Регулювання фар	
03	Каталізатор		47	Оббивка зі штучної шкіри	
04	Зчіпний пристрій (форкоп)		48	Оббивка з натуральної шкіри	
05	Автоматична коробка передач		49	Оббивка з велюру	
06	Бортовий комп'ютер		52	Радіоприймач	
				Магнітола	
				CD-програвач	
07	Подушка безпеки		55	Роздільні задні сидіння	
			56	Праве дзеркало заднього виду	
08	Затемнені вікна		57	Регульоване дзеркало заднього виду	
09	Протикрадіжна сигналізація		58	Обігрівач дзеркала заднього виду з електричним регулятором	
10	Тахометр		60	Склозмивач фар	
11	Протибуксувна система		61	Скляний люк	
13	Адаптивна підвіска		62	Механічний люк даху	

*** За наявності — клітинка перекреслюється (X).

Закінчення табл.

1	2	3	4	5	6
15	Колісні диски з легких сплавів		63	Люк даху з електроприводом	
17	Електросклопідйомачі		64	Складаний дах кузова	
19	5-ступенева коробка передач		65	Гідропідсилювач керма	
19	6-ступенева коробка передач		69	Підігрівання сидінь	
26	Додаткова галогенна фара		71	Блоківний диференціал	
27	Жорсткий знімний дах кузова		73	Сидіння спортивного автомобіля	
28	Задній склоочисник		75	Обігрівання при непрацюючому двигуні	
32	Клімат-контроль		82	Телефон	
33	Кондиціонер		85	Зовнішній термометр	
35	Підголівники		87	Протикрадіжний пристрій	
37	Спеціальне фарбування		89	Центральний замок	

Огляд проводили:

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)

****

**** Місце для відбитка штампа “Під митним контролем”.

Особи, що були присутні під час здійснення митного огляду:

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище, № паспорта або посвідчення особи)*****

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище, № паспорта або посвідчення особи)*****

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище, № паспорта або посвідчення особи)*****

_____

***** Запис виконується власноручно особою, що була присутня під час здійснення митного огляду.

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ МИТНОГО КОНТРОЛЮ Й МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ТА ВІЙСЬКОВИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЩО ПЕРЕТИНАЮТЬ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ З МЕТОЮ ВИКОРИСТАННЯ ЇХ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ЗАХОДІВ ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНОГО ХАРАКТЕРУ

від 1 грудня 2003 року № 812

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
16 грудня 2003 р. за № 1166/8487

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 63 "Про затвердження Порядку митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, які перетинають митний кордон України" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок митного контролю й митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, що перетинають державний кордон України з метою використання їх при проведенні заходів оперативно-тактичного характеру (далі — Порядок), що додається.

2. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Будаков А.Ю.) забезпечити державну реєстрацію цього наказу в Міністерстві юстиції України.

3. Управлінню справами (Погорєлова Т.В.) забезпечити тиражування й розсилку цього наказу до митних органів, Державної служби експортного контролю України та Міністерства оборони України.

4. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України від 11.07.2002 № 92-IV.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Коновченка Ю.М.

Голова Служби *М. Каленський*

ПОГОДЖЕНО:
Голова Державної служби
експортного контролю України *О.С. Легейда*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 1 грудня 2003 р. № 812

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
16 грудня 2003 р. за № 1166/8487

Порядок митного контролю й митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, що перетинають державний кордон України з метою використання їх при проведенні заходів оперативно-тактичного характеру

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 63 "Про затвердження Порядку митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, які перетинають митний кордон України" і з метою створення сприятливих умов для проведення центральними органами виконавчої влади, до сфери управління яких належить використання військової техніки й військових транспортних засобів, заходів оперативно-тактичного характеру, а також для спрощення порядку митного контролю й митного оформлення військової техніки, бойових і військово-транспортних повітряних суден, військових суден, суден забезпечення Військово-Морських сил як України, так і іноземних держав, які укомплектовано повністю військовою командою та які перетинають державний кордон України без права відчуження (далі — військова техніка).

1.2. Дія Порядку поширюється на військову техніку, що перетинає державний кордон України в разі здійснення заходів оперативно-тактичного характеру (військових навчань, міжнародних миротворчих операцій, антитерористичних операцій, конвою морських суден, участі в ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, подання військової та гуманітарної допомоги тощо).

1.3. Митний контроль і митне оформлення військової техніки здійснюються відповідно до Порядку пропуску через митний кордон України та митного оформлення товарів, що підлягають експортному контролю, затвердженого наказом Держмитслужби України від 20.01.99 № 38 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.02.99 за № 73/3366, і цього Порядку.

1.4. Терміни в цьому Порядку вживаються в значеннях, визначених постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 63.

2. Порядок митного контролю й митного оформлення військової техніки

2.1. Військова техніка перетинає державний кордон України *без надання дозволу чи висновку Держекспортконтролю України*, якщо вона використовується при проведенні заходів, що здійснюються Збройними силами України та іншими військовими формуваннями України за межами її території або військовими формуваннями іноземних держав на території України в рамках міжнародних договорів, що передбачають відповідні механізми державного контролю за переміщенням товарів.

2.1.1. Перелік військової техніки, яка перетинає державний кордон України в рамках міжнародних договорів, що передбачають відповідні механізми державного контролю за переміщенням товарів (далі — Перелік), форму якого наведено в додатку до цього Порядку, погоджений з Держекспортконтролю України, затверджується керівником (його заступником) центрального органу виконавчої влади (Міноборони України чи іншого центрального органу виконавчої влади), до сфери управління якого належить військова техніка або який є стороною, що приймає військову техніку.

2.1.2. Для вчинення дій, пов'язаних з митним оформленням військової техніки, відповідний центральний орган виконавчої влади своїм нормативним (розпорядчим) актом, форму якого затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 63, призначає вповноважену особу, яка діє на підставі доручення цього органу.

2.1.3. Посадові особи, що мають право підписувати такі доручення, визначаються нормативним (розпорядчим) актом відповідного центрального органу виконавчої влади.

Список цих посадових осіб разом зі зразками їх підписів і печаток заздалегідь надсилається до Державної митної служби України.

2.1.4. Держмитслужба України надсилає зазначені список і Перелік на адресу митниці, у зоні діяльності якої здійснюватиметься митне оформлення військової техніки.

2.1.5. Для митного оформлення військової техніки вповноважена особа подає митному органу, у зоні діяльності якого здійснюватиметься митне оформлення військової техніки, доручення відповідного центрального органу виконавчої влади й Перелік, а також інші документи, потрібні для проведення митного контролю.

2.2. Військова техніка перетинає державний кордон України *на підставі дозволу чи висновку Держекспортконтролю України*, якщо вона використовується не в рамках міжнародних договорів при проведенні заходів, що здійснюються Збройними силами України та іншими військовими формуваннями України за межами її території або військовими формуваннями іноземних держав на території України.

2.2.1. Для митного оформлення військової техніки вповноважена особа подає митному органу доручення відповідного центрального органу виконавчої влади та дозвіл чи висновок Держекспортконтролю України. Дозвіл чи висновок Держекспортконтролю України може подаватися митному органу в день, коли військова техніка перетинатиме державний кордон України.

2.3. Якщо стороною, що приймає або відправляє військову техніку, є інший центральний орган виконавчої влади, ніж Міноборони України, то митне оформлення військової техніки здійснюється за участю вповноваженої особи цієї сторони та вповноваженої особи Міноборони України. Уповноважена особа Міноборони України засвідчує достовірність даних, унесених до вантажної мит-

ної декларації (далі — ВМД) уповноваженою особою сторони, що приймає або відправляє військову техніку, шляхом подання митному органу письмового підтвердження.

3. Особливості заповнення ВМД

3.1. ВМД заповнюється в установленому законодавством України порядку.

3.2. При декларуванні військової техніки, що переміщується через державний кордон України в режимі тимчасового ввезення/вивезення при здійсненні заходів оперативно-тактичного характеру, може використовуватися формуляр-специфікація форми МД-8 із зазначенням коду товару на рівні перших чотирьох знаків (код товарної групи).

Начальник Управління
митних режимів *В. Заяц*

Додаток
до Порядку митного контролю й митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, що перетинають державний кордон України з метою використання їх при проведенні заходів оперативно-тактичного характеру

ЗАТВЕРДЖУЮ

_____
(найменування посади)

_____
(підпис, ініціали, прізвище)

_____
(дата) М. П.

ПЕРЕЛІК

військової техніки, що надходить до _____
_____
(повна назва одержувача)

у рамках міжнародного договору _____
_____

№ з/п	Найменування військової техніки	Кількість	Код товару за УКТЗЕД

_____ _____
(найменування посади вповноваженої особи відповідного центрального органу виконавчої влади) (підпис, ініціали, прізвище)

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ЗАПОВНЕННЯ ДЕКЛАРАЦІЇ МИТНОЇ ВАРТОСТІ

від 2 грудня 2003 року № 828

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
19 грудня 2003 р. за № 1192/8513

Відповідно до статей 259—275 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV і постанови Кабінету Міністрів України від 28.08.2003 № 1375 "Про затвердження Порядку декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок заповнення декларації митної вартості (далі — Порядок), що додається.

2. Інформаційно-аналітичному митному управлінню (Шуляк В.П.) до 01.01.2004 розробити програмне забезпечення для реалізації вимог Порядку.

3. Управлінню контролю митної вартості та номенклатури (Войцещук А.Д.) і Управлінню правової роботи (Будаков А.Ю.) забезпечити реєстрацію цього наказу в Міністерстві юстиції України.

4. Начальникам регіональних митниць, митниць довести вимоги Порядку до відома суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

5. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України.

6. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Дьоміна Ю.М.

Голова Служби *М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 2 грудня 2003 р. № 828

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
19 грудня 2003 р. за № 1192/8513

Порядок заповнення декларації митної вартості

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок визначає загальні правила заповнення декларації митної вартості (далі — ДМВ), яка використовується для митних цілей:

декларантами — при визначенні та заявленні митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України;

митними органами — при здійсненні контролю за правильністю визначення заявленої декларантом митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України, або при здійсненні митної оцінки.

У цьому Порядку терміни вживаються в значенні, наведеному в статті 1 Митного кодексу України.

1.2. Порядок декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначено в постанові Кабінету Міністрів України від 28.08.2003 № 1375 "Про затвердження Порядку декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України".

1.3. ДМВ подається в установленому порядку митному органу, що проводить митне оформлення товарів, одночасно з вантажною митною декларацією (далі — ВМД) та іншими необхідними для митного оформлення документами.

1.4. ДМВ подається в 3 примірниках, які розподіляються таким чином:

перший — залишається в справах митного органу;

другий — передається декларанту;

третій — залишається у відділі контролю митної вартості регіональної митниці чи відділі контролю митної вартості та номенклатури митниці.

1.5. ДМВ складається з двох основних аркушів (№ 1 і № 2) і може містити додаткові.

Основні аркуші ДМВ заповнюються на товари одного — трьох найменувань. За наявності в партії товарів більше трьох найменувань використовуються додаткові аркуші, кожний з яких може заповнюватися на товари одного — трьох найменувань.

Усі аркуші ДМВ, починаючи з третього, є додатковими.

Додаткові аркуші можуть бути використані тільки в тому разі, якщо всі дані, заявлені в аркуші № 1 ДМВ, повною мірою стосуються й товарів, зазначених у додаткових аркушах цієї ДМВ.

Форма додаткового аркуша ідентична формі основного аркуша № 2 ДМВ.

1.6. ДМВ заповнюється українською мовою із застосуванням ПЕОМ. Бланки ДМВ друкуються декларантом на білому папері формату А4. Технічні характеристики паперу, призначеного для виготовлення бланків ДМВ за допомогою комп'ютера, повинні забезпечувати належну якість відбитків службових штампів і печаток митних органів, що використовуються для оформлення ДМВ.

Кожний аркуш ДМВ повинен бути підписаний декларантом.

1.7. Вартісні показники в ДМВ виражаються дробовим числом з точністю до сотих (до 2 знаків після коми).

1.8. При заповненні ДМВ використовуються класифікатори, затверджені наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 "Про затвердження Інструкції про порядок заповнення вантажної митної декларації", зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247, зі змінами й доповненнями, і Класифікатор іноземних валют, затверджений постановою Правління Національного банку України від 04.02.98 № 34 "Про затвердження Класифікатора іноземних валют" у редакції постанови Правління Національного банку України від 02.10.2002 № 378, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 24.10.2002 за № 841/7129, зі змінами й доповненнями.

1.9. За відсутності в будь-якій графі ДМВ місця, потрібного для зазначення відомостей, допускається запис їх на зворотному боці відповідного аркуша ДМВ із зазначенням графи, якої стосується цей запис. Такий запис засвідчується підписом і печаткою особи, яка вчинила запис, а у відповідних графах ДМВ робиться відмітка "Див. на звороті".

1.10. Декларант самостійно заповнює всі графи ДМВ відповідно до порядку їх заповнення, за винятком граф, призначених для відміток митного органу.

2. Порядок заповнення ДМВ

2.1. Порядок заповнення граф ДМВ митним органом

Митним органом заповнюється графа ДМВ "Для відміток митного органу".

В основних і додаткових аркушах проставляється реєстраційний номер ДМВ, який повинен відповідати номеру ВМД.

В основному аркуші № 1, крім реєстраційного номеру ДМВ, повинно бути зазначене рішення посадової особи, яка перевірила

дані, наведені в ДМВ, прийняте за результатами контролю про правильність визначення митної вартості.

Запис про рішення митного органу про правильність визначення митної вартості товарів учиняється таким чином:

якщо в митного органу немає зауважень щодо заявленої декларантом митної вартості, то в основних і додаткових аркушах ДМВ учиняється запис "Митну вартість визнано";

якщо декларантом надано відомості не в повному обсязі або митний орган має зауваження щодо цих відомостей і в установленому порядку необхідно здійснити додаткову перевірку даних, зазначених у ДМВ, та їх уточнення, то посадова особа митного органу, що здійснила перевірку даних, зазначених у ДМВ, і її оформлення, на аркуші № 1 ДМВ учиняє запис: "необхідно подання додаткових документів, що підтверджують митну вартість (відповідно до пунктів 14, 15 постанови Кабінету Міністрів України № 1375 від 28.08.2003)" або "здійснено митну оцінку із застосуванням методу № ____ на підставі документа № ____ від ____".

2.2. Порядок заповнення граф ДМВ-1 декларантом

Аркуш № 1 ДМВ-1

Графа 1

Зазначаються найменування й місцезнаходження іноземної особи (підприємства) — продавця товарів.

Графа 2(а)

Зазначаються найменування, місцезнаходження й код за ЄДРПОУ підприємства на території України, яке є покупцем товарів.

Графа 2(б)

Зазначаються найменування, місцезнаходження й код за ЄДРПОУ підприємства, яке декларує та пред'являє митному органу товари.

Графа 3

Зазначаються скорочене літерне найменування умов поставки (відповідно до "Інкотермс-2000") і обов'язково — географічний пункт, наприклад: CIF-Одеса, FOB-Нью-Йорк тощо.

Графа 4

Зазначаються номери і дати рахунків-фактур, виставлених продавцем покупцеві, або рахунків-проформ, що містять вартісну оцінку товарів (для умовно-вартісних угод (договорів, контрактів)).

Графа 5

Зазначаються номер і дата укладення угоди (договору, контракту) про поставку товарів, а також доповнень та змін до неї (нього) — за наявності.

Графа 6

Зазначаються номери й дати рішень, прийнятих за попередніми угодами (договорами, контрактами) цього покупця з цим самим продавцем, якщо в митного органу були зауваження до даних, що зазначаються в графах 7—9 ДМВ-1. Наводяться найменування й код митного органу, який здійснював митне оформлення товару, і зміст зауваження.

Графи 7(а), 7(б)

Відмічаєься знаком "Х" потрібна відповідь ("так" або "ні").

Графи 8(а), 8(б)

Відмічається знаком "Х" потрібна відповідь ("так" або "ні").

У разі відповіді "так" наводяться подробиці, тобто зміст умов, які мали вплив на ціну угоди, наприклад наявність вимоги щодо зустрічної поставки товару покупцем або надання ним будь-яких послуг продавцеві.

Розрахунок вартісного впливу цих умов або обмежень надається на зворотному боці ДМВ-1 із зазначенням документів, на підставі яких здійснювався розрахунок, а відповідна сума наводиться в графі 11(б) як непрямий платіж і враховується при визначенні ціни угоди та митної вартості товару; у графі 8 учиняється запис "Див. на звороті".

Графа 9(а)

Відмічається знаком "Х" потрібна відповідь ("так" або "ні").

У разі відповіді "так" наводяться подробиці, що стосуються ліцензійних і подібних платежів, тобто виду платежу, за що він сплачений тощо, при цьому зазначаються суми цих платежів, які покупець прямо чи побічно зобов'язаний сплатити продавцеві відповідно до умов угоди (договору, контракту) купівлі-продажу, якщо ці суми не були включені до ціни, що фактично сплачена або підлягає сплаті за товари, і не ввійшли до рахунку, виставленого продавцем покупцеві. Розмір цих платежів наводиться в графі 15.

Графа 9(б)

Відмічається знаком "Х" потрібна відповідь ("так" або "ні").

У разі відповіді "так" у графі 16 зазначається частина доходу покупця, яка підлягає поверненню продавцеві, від будь-якого наступного перепродажу товарів, що оцінюються, їх передання або використання.

Графа 10(а)

Зазначається кількість додаткових аркушів до ДМВ-1 (кількість аркушів повинна відповідати номеру останнього аркуша мінус 2).

Графа 10(б)

Проставляються місце й дата заповнення ДМВ-1, прізвище, ім'я, по батькові, особистий підпис і печатка декларанта.

Дані графи повинні збігатися з аналогічними даними ВМД.

Аркуш № 2 ДМВ-1 і додаткові аркуші до неї

Цей аркуш і додаткові аркуші до ДМВ-1 призначаються для розрахунку митної вартості за методом оцінки за ціною угоди щодо товарів, які імпортуються.

На кожному аркуші зазначається його порядковий номер. В аркуші можуть бути наведені відомості щодо товарів від одного до трьох найменувань.

“Номер товару”

Зазначається номер відповідного товару з аналогічної графи ВМД або додаткового аркуша до неї.

“Код товару”

Зазначається код відповідного товару за УКТЗЕД.

Розділ А “Підстава для розрахунку”

Наводяться відомості про вартість імпортованого товару, що фактично сплачена або підлягає сплаті, а також про непрямі платежі, які в сумі є підставою для визначення митної вартості товару.

При розрахунку митної вартості враховується вплив умов поставки (графа 3) та інших умов угоди (договору, контракту) на ціну угоди. За відсутності потреби проведення додаткових нарахувань до ціни угоди чи відрахувань з неї заявлена ціна угоди може дорівнювати митній вартості товарів, що імпортуються.

Графа 11(а)

У першому рядку у валюті рахунку зазначається вартість товару, яка фактично сплачена або підлягає сплаті продавцеві.

Документальним підтвердженням заявленої вартості товару є рахунок-фактура (інвойс), зазначений у графі 4, який декларант

повинен подати разом з ДМВ-1, або рахунок-проформа, який також зазначається в графі 4, — для умовно-вартісних угод (договорів, контрактів), банківські платіжні документи, якщо рахунок уже сплачено, угода (договір, контракт) купівлі-продажу або про поставку товару.

У другому рядку графи зазначається сума в гривнях за рахунком (вартість, що фактично сплачена або підлягає сплаті).

У третьому рядку графи наводиться код валюти рахунку (у дужках) і курс, за яким її перераховано в гривні. Відомості повинні наводитися в рядку після тексту, а не в графах "Номер товару"/ "Код товару". Перерахунок іноземної валюти в гривні здійснюється за курсом, установленим Національним банком України на дату прийняття ДМВ-1 до оформлення (тобто за тим самим курсом, що зазначений у відповідній графі ВМД).

Графа 11(б)

Проставляється сума підтверджених документально непрямих платежів у гривнях, якщо про них було зазначено в графі 8(б). (Непрямий платіж — платіж покупця на адресу третьої особи на користь продавця, вартість поставки будь-яких товарів покупцем на користь продавця тощо).

Зазначається також підтверджена документами декларанта й розрахунками на зворотному боці аркуша ДМВ-1 величина поправки до ціни товару для випадків, коли мали місце відповідні обмеження або умови (розрахунок вартісної оцінки впливу цих поправок також наводиться на зворотному боці аркуша ДМВ-1). Якщо в графі 11(б) зазначено сумарний розмір непрямих платежів і величин поправок до ціни (або тільки величину поправки), то в графі обов'язково вчиняється запис "Див. на звороті", а на зворотному боці аркуша наводиться розшифровка загальної суми, зазначеної в графі 11(б).

Графа 12

Зазначається сума в гривнях складових митної вартості з граф 11(а) і 11(б).

Розділ Б "Додаткові нарахування до ціни угоди, що не включені до розділу "А" і підлягають включенню до митної вартості"

У цьому розділі зазначаються додаткові нарахування, що не включені до ціни угоди, передбачені статтею 267 Митного кодексу України й підтверджені документами (договорами, рахунками, товаротранспортними накладними, розрахунками на основі транспортних тарифів тощо). Якщо витрати, що підлягають урахуванню, здійснені покупцем в іноземній валюті, то в розділі Г наводяться дані перерахунку із зазначенням номерів граф ДМВ-1, коду валюти відповідно до Класифікатора валют, суми витрат в іноземній валюті й курсу перерахунку валют на дату прийняття ВМД для оформлення. У графах 13—17 ДМВ-1 усі дані наводяться в гривнях.

Графа 13

Зазначаються витрати покупця, що не ввійшли до ціни угоди (графа 11(а)), тобто не включені продавцем до рахунку-фактури, виставленого покупцеві, але мали місце у зв'язку з увезенням оцінюваних товарів на територію України та були сплачені або підлягають сплаті покупцем.

Графа 13(а)

Зазначаються, якщо раніше не були включені до ціни угоди, здійснені покупцем витрати на комісійні та інші посередницькі послуги (за винятком комісійних за закупівлю).

Якщо ДМВ-1 заповнюється на товари декількох найменувань, то зазначені витрати розподіляються між товарами кожного найменування пропорційно їх вартості, зазначеній у графі 12.

Якщо зазначені витрати сплачено в іноземній валюті, то подробиці перерахунку їх у гривні зазначаються в розділі Г.

Графа 13(б)

Зазначаються витрати покупця на контейнери, тару й упаковку, якщо ці витрати раніше не були включені до ціни угоди та

якщо відповідно до УКТЗЕД ці контейнери, тара й упаковка розглядаються як одне ціле з товарами, що підлягають оцінці.

У цьому разі під контейнером розуміється вид тари. Контейнери, що використовуються для транспортування товару, у цій графі не зазначаються: дані про вартість їх використання наводяться в графі 17(а).

Якщо використовується багатооборотна тара, то її вартість при кожній поставці товарів розподіляється пропорційно кількості товарів у кожній партії. Пропорційний розподіл витрат на тару (тобто перенесення її вартості частками на кожну партію) приймається митним органом за умови, що такий розподіл знайшов відображення в угоді (договорі, контракті) або підтверджений будь-яким іншим документом.

До витрат на тару не належать окремо сплачені кошти за повернення тари продавцеві.

Якщо витрати на тару сплачено в іноземній валюті, то подробиці перерахунку їх у гривні зазначаються в розділі Г.

Графа 14

Графа заповнюється, якщо безоплатно або за зниженими цінами надавались товари і послуги для використання їх під час виробництва або продажу (відчуження) товарів, що ввозяться; зокрема товари, що оцінюються, увозяться в Україну за угодами (договорами, контрактами) про переробку за межами України.

Якщо витрати, що враховуються в графах 14(а) — 14(г), сплачено в іноземній валюті, то подробиці перерахунку цих витрат у гривні наводяться в розділі Г.

Графа 14(а)

Зазначається в гривнях вартість сировини, матеріалів, деталей, напівфабрикатів та інших комплектуючих виробів, які були на-

дані покупцем продавцеві безкоштовно або за зниженими цінами для використання при виробництві чи продажу на вивезення в Україну товарів, що оцінюються.

Вартістю товарів та послуг, наданих продавцеві для виготовлення товарів, що оцінюються, є ціна їх купівлі, сплачена покупцем при закупівлі їх у третіх осіб. Якщо ці товари виготовлено особисто покупцем або взаємозалежною з ним особою, то як їх вартість приймається вартість їх виготовлення, підтверджена відповідною бухгалтерською документацією покупця.

Якщо покупцем були надані продавцеві будь-які послуги з обробки або переробки сировини, матеріалів і комплектуючих виробів, з їх доставки чи зберігання тощо, то вартість цих послуг (при розрахунку митної вартості) ураховується за тією ціною, за якою вони були придбані покупцем.

Графа 14(б)

Зазначається в гривнях вартість інструментів, штампів, форм та іншого подібного обладнання, які були надані покупцем продавцеві безкоштовно або за зниженою ціною для використання при виробництві чи продажу на вивезення в Україну товарів, що оцінюються.

Графа 14(в)

Зазначається в гривнях вартість допоміжних матеріалів, які прямо чи непрямо були надані покупцем продавцеві безкоштовно або за зниженими цінами для використання при виробництві чи продажу на вивезення в Україну товарів, що оцінюються.

Графа 14(г)

Зазначається в гривнях вартість виконаних покупцем для продавця й наданих йому покупцем безоплатно або за зниженими цінами інженерних і дослідно-конструкторських розробок, дизайну, художнього оформлення, ескізів та креслень, що використову-

ються продавцем при виробництві товарів, що оцінюються. При розрахунку митної вартості вартість цих робіт і послуг ураховується за вартістю, за якою вони придбані або виконані покупцем.

При цьому не включається до митної вартості товарів, що імпортуються, вартість інженерних і дослідно-конструкторських розробок, дизайну, художнього оформлення, ескізів та креслень, виконаних на території України.

Графа 15

Зазначаються в гривнях ліцензійні та подібні платежі, що не включені до ціни товару і розглядаються як винагорода за використання прав на:

виготовлення товарів, що ввозяться, у тому числі промислових зразків і корисних моделей, "ноу-хау";

продаж на експорт товарів, що ввозяться, у тому числі торгових марок (товарних знаків), промислових зразків;

використання чи перепродаж товарів, що ввозяться, у тому числі патентів, авторських прав на літературні, художні або наукові твори, включаючи кінематографічну продукцію, технології виробництва, представлені як одне ціле з товаром, що імпортується.

Ліцензійні та подібні платежі повинні додаватися до ціни угоди й зазначатися в графі 9 тільки в тому разі, якщо ці платежі:

стосуються товару, що оцінюється;

передбачено умовами укладеної між продавцем і покупцем угоди (договору, контракту) купівлі-продажу.

При цьому враховуються ліцензійні та подібні платежі, які покупець повинен сплатити або безпосередньо продавцеві, або на його користь третій особі. Якщо покупець сплачує ліцензійний чи

подібний платіж третій особі, то цей платіж повинен бути виконаний на вимогу продавця або особи, що виступає від його імені.

Плата за надання ліцензії на відтворювання товару в Україні до митної вартості не включається.

Якщо зазначені витрати сплачено в іноземній валюті, то подробиці перерахунку їх у гривні наводяться в розділі Г.

Графа 16

Зазначається та частина доходів від подальшого перепродажу, передання або використання на території України оцінюваних товарів, яка за умовами угоди (договору, контракту) повинна бути повернута покупцем продавцеві.

Графа 17

При визначенні митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України, ураховуються фактичні витрати на доставку їх у місце ввезення на митну територію України.

Якщо витрати, зазначені в графах 17(а) — 17(в), сплачено в іноземній валюті, то подробиці перерахунку цих витрат у гривні наводяться в розділі Г.

Графа 17(а)

Зазначаються в гривнях витрати на транспортування товарів у місце ввезення на митну територію України, якщо ці витрати відповідно до умов поставки (графа 3) не були включені до ціни угоди (графа 11(а)).

Якщо транспортування здійснювалося на безоплатній основі або за допомогою власних транспортних засобів покупця, то до митної вартості включається сума, розрахована на підставі тарифів на перевезення відповідним видом транспорту, що діяли на дату транспортування товару.

Якщо відомості про тарифи на перевезення відповідним видом транспорту відсутні, то для розрахунку транспортних витрат повинні використовуватися дані бухгалтерського обліку з калькуляції транспортних витрат.

Якщо ДМВ-1 заповнюється на товари декількох найменувань, то витрати на транспортування їх у місце ввезення розподіляються між товарами різних найменувань пропорційно вазі цих товарів.

Графа 17(б)

Зазначаються в гривнях витрати на навантаження товарів, їх вивантаження, перевантаження й перевалку, що виникли до моменту доставки товарів у місце їх увезення на митну територію України, якщо ці витрати не були включені до ціни угоди, а були сплачені покупцем окремо (додатково).

Якщо ДМВ-1 заповнено на товари декількох найменувань, то витрати на навантаження, вивантаження, перевантаження й перевалку товарів розподіляються між товарами різних найменувань пропорційно вазі цих товарів.

Графа 17(в)

Зазначаються в гривнях витрати на страхування товару, якщо вони не були включені продавцем до ціни угоди й були сплачені чи підлягають сплаті покупцем окремо (додатково).

Якщо ДМВ-1 заповнюється на товари декількох найменувань, то витрати на страхування товарів різних найменувань розподіляються між цими товарами пропорційно їх вартості.

Графа 18

Зазначається в гривнях сума, отримана в результаті складання сум, зазначених у графах 13(а), 13(б), 14(а), 14(б), 14(в), 14(г), 15, 16, 17(а), 17(б), 17(в) ДМВ-1.

Розділ В "Списання сум, включених до розділу "А"

У цьому розділі можуть бути зазначені за наявності документального підтвердження суми витрат, що підлягають виключенню з ціни угоди, фактично здійснені на операції з доставки товару після ввезення його на митну територію України, тобто доставки з місця ввезення в місце доставки товару.

У графах 19—22 усі дані зазначаються в гривнях.

Якщо фактичні витрати здійснено в іноземній валюті, то в розділі Г або на звороті відповідного аркуша ДМВ-1 наводяться дані перерахунку із зазначенням номерів граф з розділу В ДМВ-1, код валюти відповідно до Класифікатора валют, сума витрат в іноземній валюті й курс, за яким цю валюту перераховано в гривні, на дату прийняття ДМВ-1 до оформлення.

Графа 19

Якщо угодою (договором, контрактом) передбачено виконання робіт з монтажу, складання, налагодження устаткування або подання технічної допомоги, які здійснюються після ввезення товарів на митну територію України, і в рахунку-фактурі виділено окремою позицією суми витрат на цю діяльність, то декларантом можуть бути зазначені в графі відповідні суми.

Графа 20

Якщо в рахунку-фактурі окремо визначено витрати на доставку товару в місце призначення після ввезення його на митну територію України, то декларантом можуть бути зазначені в графі ці витрати для виключення їх з ціни угоди при розрахунку митної вартості.

Якщо угодою (договором, контрактом) передбачено такі умови поставки, як CIP, CPT, DDP чи DDU або некоректно використано термін CIF у разі доставки товару в місце призначення на митній території України, наприклад CIF-Київ, і до фактурної

вартості ввійшли витрати на доставку товару в місце призначення, то для виокремлення цієї частки витрат з ціни угоди або із загальної суми цих витрат і для окремого обліку транспортних витрат на доставку товару в місце ввезення на територію України й з цього місця в місце доставки потрібно окремо зазначити їх у рахунку-фактурі.

Графа 21

Зазначаються суми податків і зборів (обов'язкових платежів), що сплачуються при імпорті товарів і при визначенні митної вартості відраховуються з ціни, яку фактично сплачено або яка підлягає сплаті, тільки у випадках, коли угодою (договором, контрактом) передбачено умови поставки DDP чи DEQ.

Графа 22

Зазначається сума, отримана в результаті складання сум, зазначених у графах 19—21.

Графа 23(а)

Зазначається в гривнях заявлена митна вартість, розрахована шляхом складання сум, наведених у графах 12 і 18, та відрахування суми, зазначеної в графі 22.

Графа 23(б)

Зазначається заявлена в графі 23(а) митна вартість, перерахована у валюту рахунку. Перерахунок здійснюється за курсом, зазначеним у розділі А. Отримана митна вартість повинна відповідати даним, наведеним у ВМД як основа для розрахунку податків і зборів (обов'язкових платежів).

Якщо ніякими документами за угодою (договором, контрактом) не встановлено вид іноземної валюти, то в графі 23(б) митна вартість зазначається в євро.

Розділ Г

Якщо одну або декілька складових митної вартості (графи 13—21) сплачено в іноземній валюті, то в розділі Г зазначаються номер відповідної графи, сума платежу в іноземній валюті, код цієї валюти згідно з Класифікатором валют і її курс на дату прийняття ВМД і ДМВ-1 до оформлення.

2.3. Порядок заповнення граф ДМВ-2 декларантом

Аркуш № 1 ДМВ-2

Графи 1, 2(а), 2(б), 3 заповнюються відповідно до правил заповнення цих граф ДМВ-1.

Графа 4

Зазначаються номери і дати рахунків або інших документів, що є підставою для поставки товару.

Якщо ДМВ-2 використовується для заявлення митної вартості товарів, що імпортуються відповідно до угоди (договору, контракту) купівлі-продажу, яка має вартісну основу, але при визначенні митної вартості неможливе застосування методу 1, то в графі проставляються номер рахунку-фактури, виставленого продавцем покупцеві за цей товар, номер і дата угоди (договору, контракту).

Якщо ДМВ-2 використовується для митної оцінки товарів, поставка яких здійснюється не на вартісній основі, а угода (договір, контракт) не може розглядатися як умовно-вартісна, то в графі проставляються тільки номер і дата того документа, який є підставою для такої поставки (наприклад, угода (договір, контракт) про поставку на безоплатній основі тощо).

Графа 5

Указуються номер і дата ВМД або ДМВ, або інше рішення митного органу.

Графа 6

Відмічається знаком "Х" той метод оцінки, за яким визначено митну вартість, а в графі 7 зазначаються причини, з яких неможливе застосування попередніх методів.

Графа 7

Скорочено наводиться обґрунтування причин, з яких неприйнятне застосування всіх методів, що передували методу, зазначеному в графі 6.

Графа 8

Наводяться реквізити ВМД, ДМВ або інших документів, що використовувалися для визначення митної вартості за методом, відміченим у графі 6.

Графа 9

Зазначаються кількість додаткових аркушів до ДМВ-2 (кількість аркушів повинна відповідати номеру останнього аркуша мінус 2).

Графа 10(а)

Проставляються місце й дата заповнення ДМВ-2, особистий підпис і печатка декларанта.

Графа 10(б)

Зазначаються прізвище, ім'я та по батькові декларанта.

Дані граф 10(а), 10(б) повинні збігатися з аналогічними даними ВМД.

Аркуш № 2 ДМВ-2 і додаткові аркуші до неї

Цей аркуш і додаткові аркуші до ДМВ-2 призначаються для розрахунку митної вартості за обраним методом оцінки.

На кожному аркуші зазначається його порядковий номер. В аркуші можуть бути наведені відомості щодо товарів від одного до трьох найменувань.

“Номер товару” і “Код товару”

Заповнюються відповідно до правил заповнення цих граф ДМВ-1.

Розділ А “Підстава для розрахунку; номер і дата прийняття відповідного рішення митним органом”

Залежно від обраного методу розрахунку заповнюється одна з граф — 11(а), 11(б), 11(в), — у якій наводяться дані з джерела, зазначеного в графі 8, з тією початковою величиною вартості (ціни), на підставі якої здійснюватимуться подальші розрахунки.

Розділ Б “Коригування вартості відповідно до ціни”

Наводяться дані для розрахунку митної вартості, спричиненого коригуванням підстави для розрахунку.

Ці дані можуть бути як зі знаком (+), якщо вони збільшують митну вартість товару, так і зі знаком (–), якщо вони її зменшують.

Графа 12

При коригуванні підстави для розрахунку, пов’язаному з урахуванням розміру партії, у першу чергу беруться до уваги знижки до вартості товару, що надаються продавцем залежно від розміру закупленої партії товару. При цьому знижка на кількість товару враховується, якщо зазначено, що вартість товару встановлюється продавцем за схемою, побудованою на кількості проданого товару.

Графа 13

При коригуванні підстави для розрахунку, пов'язаному з урахуванням комерційних умов, беруться до уваги різниця в умовах поставки (CIF, FOB, DAF тощо) товарів, вартість яких порівнюється, інші відмінності в комерційних умовах (наприклад, наявність знижки на "вірність" продавцеві, різні комерційні рівні продажів (оптом, вроздріб), кількість посередницьких ланок тощо).

Графа 14

Зазначається загальна сума, на яку проведено коригування, з урахуванням знака (+, –).

Графа 15

Наводиться ціна угоди, розрахована з урахуванням результатів коригувань, тобто підсумкова сума даних, зазначених у графах 11(а), (11(б) або 11(в)) і 14. Якщо в графах 11(б) або 11(в) зазначено ціну одиниці товару, то потрібно зробити перерахунок митної вартості з урахуванням кількості товару в усій партії.

Розділ В "Додаткові нарахування (+) та відрахування (–)"

У розділі наводяться дані як за елементами витрат, що не ввійшли до ціни угоди, але повинні бути враховані при визначенні митної вартості, так і за тими елементами, що були враховані в ціні продажу товару на внутрішньому ринку України й підлягають виключенню з митної вартості.

Декларантом заповнюються лише ті графи, які відповідають застосованому методу оцінки, і за тими позиціями, що стосуються товарів, які підлягають оцінці.

Графа 16

Наводиться вартість транспортування, що не включена до ціни угоди, визначеної як підстава для розрахунку, але повинна бути

врахована при визначенні митної вартості товарів, що підлягають оцінці.

Графа 17

Наводиться вартість вантажно-розвантажувальних робіт та робіт, пов'язаних з обробкою товару, що не включена до ціни угоди, визначеної як підстава для розрахунку, але повинна бути врахована при визначенні митної вартості товарів, що підлягають оцінці.

Графа 18

Наводиться вартість страхування, що не включена до ціни угоди, визначеної як підстава для розрахунку, але повинна бути врахована при визначенні митної вартості товарів, що підлягають оцінці.

Графа 19

Наводиться вартість комісійних та інших посередницьких витрат, пов'язаних з увезенням, що не включені до ціни угоди, визначеної як підстава для розрахунку, але повинні бути враховані при визначенні митної вартості товарів, що підлягають оцінці.

Графа 20

Наводиться сума прибутку, комісійних та торговельних націнок (що були включені в ціну ідентичних чи подібних товарів, проданих на території України, визначену як підстава для розрахунку), які повинні бути виключені з ціни при визначенні митної вартості товарів, що підлягають оцінці.

Графа 21

Наводиться сума вартості додаткової обробки чи переробки ввезених товарів (що включена в ціну ідентичних чи подібних товарів, проданих на території України, визначену як підстава для розра-

хунку), яка повинна бути виключена з цієї ціни при визначенні митної вартості товарів, що підлягають оцінці.

Графа 22

Наводиться сума сплачених мита, податків, зборів та інших внутрішніх платежів (що були включені в ціну ідентичних чи подібних товарів, проданих на території України, визначену як підстава для розрахунку), яка повинна бути виключена з цієї ціни при визначенні митної вартості товарів, що підлягають оцінці.

Графа 23

Наводиться сума витрат та платежів, пов'язаних з продажем товару на внутрішньому ринку (що були включені в ціну ідентичних чи подібних товарів, проданих на території України, визначену як підстава для розрахунку), яка повинна бути виключена з цієї ціни при визначенні митної вартості товарів, що підлягають оцінці.

Графа 24

Наводиться підсумкова сума додаткових нарахувань і відрахувань зі знаком (+) або (–) відповідно.

Графа 25

Проставляється визначена на підставі даних, зазначених у ДМВ-2, митна вартість товару: у графі 25(а) — у гривнях, у графі 25(б) — у валюті угоди (договору, контракту). Якщо угодою (договором, контрактом) не встановлено вид іноземної валюти, то в графі 25(б) дані наводяться в євро.

2.4. Порядок заповнення граф ДМВ-3 декларантом

Аркуш № 1 ДМВ-3

Графа 1

Зазначаються найменування й місцезнаходження, код за ЄДРПОУ української особи (підприємства), яка продає товари.

Графа 2(а)

Зазначаються найменування й місцезнаходження підприємства, яке купує товари.

Графа 2(б)

Зазначаються найменування, місцезнаходження й код за ЄДРПОУ підприємства, що декларує та пред'являє митному органу товари.

Графа 3

Наводиться скорочене літерне найменування умов поставки (відповідно до "Інкотермс-2000") з обов'язковим зазначенням географічного пункту, наприклад: FOB-Одеса, CIF-Нью-Йорк тощо.

Графа 4

Зазначаються номер і дата рахунку-фактури, виставленого продавцем покупцеві, або рахунку-проформи, який містить вартісну оцінку товару (для умовно-вартісних угод (договорів, контрактів)).

Графа 5

Зазначаються номери й дати укладення угоди (договору, контракту) про поставку товарів, а також доповнень до неї (нього), якщо вони є.

Графа 6

Зазначаються номери й дати оформлення ДМВ-3 за попередніми угодами (договорами, контрактами) цього продавця з цим самим покупцем, якщо в митного органу були зауваження до граф 7— 9 ДМВ-3, а також найменування митного органу, що здійснив митне оформлення товару, і зміст зауважень, якщо вони є.

Графи 7(а), 7(б)

Відмічається знаком "Х" потрібна відповідь ("так" або "ні").

Графи 8(а), 8(б)

Відмічається знаком "Х" потрібна відповідь ("так" або "ні").

У разі відповіді "так" зазначаються подробиці та наводиться зміст умови, наприклад наявність вимоги зустрічної поставки товару покупцем або надання ним будь-яких послуг продавцеві, які мали вплив на ціну угоди.

Розрахунок вартісної оцінки умов або обмежень наводиться на зворотному боці аркуша ДМВ-3 із зазначенням документів, на підставі яких здійснюється розрахунок, а відповідна сума наводиться в графі 11(б) як непрямий платіж і враховується при визначенні ціни угоди та митної вартості товару; у графі 8 учиняється запис "Див. на звороті".

Графа 9(а)

Відмічається знаком "Х" потрібна відповідь ("так" або "ні").

У разі відповіді "так" зазначаються подробиці, що стосуються ліцензійних і подібних платежів, тобто якого роду платіж, за що він повинен бути сплачений тощо.

Графа 9(б)

Відмічається знаком "Х" потрібна відповідь ("так" або "ні").

У разі відповіді "так" у графі 15 зазначається частина доходу покупця від будь-якого наступного перепродажу, передання або використання товарів, яка підлягає поверненню продавцеві.

Графи 10(а), 10(б)

Заповнюються відповідно до правил заповнення цих граф ДМВ-1.

Аркуш № 2 ДМВ-3 і додаткові аркуші до неї

Цей аркуш і додаткові аркуші до ДМВ-3 призначаються для розрахунку митної вартості товарів, що експортуються.

На кожному аркуші зазначається його порядковий номер. В аркуші № 2 ДМВ-3 і кожному додатковому аркуші до неї можуть бути наведені відомості щодо товарів від одного до трьох найменувань.

"Номер товару" і "Код товару"

Заповнюються відповідно до правил заповнення цих граф ДМВ-1.

Розділ А "Підстава для розрахунку"

Наводяться відомості щодо ціни, що фактично сплачена або підлягає сплаті за товар, які є підставою для визначення митної вартості товару.

Якщо згідно з умовами поставки (графа 3) та іншими умовами угоди (договору, контракту) проведення додаткових нарахувань до ціни угоди чи відрахувань з неї не потрібне при визначенні митної вартості, то зазначена ціна угоди може дорівнювати митній вартості товарів, що експортуються.

Графа 11(а)

У першому рядку зазначається вартість товару у валюті рахунку, яка фактично сплачена або підлягає сплаті за цей товар.

У другому рядку зазначається вартість товару, що фактично сплачена або підлягає сплаті і перерахована в гривні.

У третьому рядку наводиться код валюти рахунку згідно з Класифікатором валют.

У четвертому рядку зазначається курс, за яким валюту перераховано в гривні.

Перерахунок іноземної валюти в гривні здійснюється за тим самим курсом, що зазначено у відповідній графі ВМД.

Графа 11(б)

Проставляється розмір підтверджених документально непрямих платежів у гривнях, якщо вони були зазначені в графі 8(б). (Непрямий платіж — платіж покупця на адресу третьої особи на користь продавця, вартість поставки будь-яких товарів покупцем на користь продавця тощо).

Графа 12

Зазначається в гривнях сума складових митної вартості, наведених у графах 11(а) і 11(б). При цьому враховуються поправки до зазначеної в рахунку-фактурі вартості товару, здійснені у зв'язку з наявністю умов та/або обмежень, які мали вплив на ціну угоди, і/чи із взаємозалежністю продавця (резидента України) і покупця.

Розділ Б "Додаткові нарахування до ціни угоди, що не включені до розділу "А" і підлягають включенню до митної вартості"

У цьому розділі зазначаються додаткові нарахування до ціни угоди, підтверджені відповідними документами (договорами, ра-

хунками, товаросупровідними документами, розрахунками на основі транспортних тарифів тощо).

Графа 13

Зазначається розмір комісійних та інших посередницьких винагород, якщо вони не були включені до рахунку-фактури.

Якщо оплату здійснено в іноземній валюті, то подробиці перерахунку в гривні зазначаються в розділі Г.

Графа 14

Зазначається в гривнях розмір ліцензійних і подібних платежів за товар, який продається, якщо вони сплачуються окремо.

Ліцензійні та подібні платежі повинні додаватися до ціни угоди тільки в разі, якщо вони:

стосуються товару, що оцінюється для вивезення;

передбачені умовами укладеної між продавцем і покупцем угоди (договору, контракту) купівлі-продажу.

При цьому враховуються ліцензійні й подібні платежі, які покупець повинен сплатити безпосередньо продавцеві або на його користь третій особі.

Якщо ці витрати сплачено в іноземній валюті, то подробиці перерахунку в гривні зазначаються в розділі Г.

Графа 15

Зазначається частина доходу покупця від подальшого перепродажу, передання або використання товарів, яка за умовами угоди (договору, контракту) повинна бути повернута покупцем продавцеві, якщо ці платежі не включено до рахунку-фактури.

Графа 16

При визначенні митної вартості товарів, що вивозяться за межі митної території України, зазначаються фактичні витрати на транспортування товару в місце вивезення його з митної території України.

У графі повинно бути обов'язково зазначене місце фактичної доставки товару згідно з угодою (договором, контрактом) купівлі-продажу.

Якщо витрати, зазначені в графах 16(а) — 16(в), сплачено в іноземній валюті, то подробиці перерахунку в гривні наводяться в розділі Г.

Графа 16(а)

Зазначаються в гривнях витрати на транспортування товарів у місце вивезення за межі митної території України, якщо ці витрати відповідно до умов поставки не були включені до ціни угоди (графа 11а).

Якщо доставка здійснювалася на безоплатній основі або власними транспортними засобами продавця, то до митної вартості товарів включається сума, розрахована, виходячи з тарифів на перевезення відповідним видом транспорту, що діяли на момент транспортування товарів.

Якщо ДМВ-3 заповнюється на товари декількох найменувань, то витрати на транспортування їх у місце вивезення розподіляються між товарами різних найменувань пропорційно їх вазі.

Графа 16(б)

Зазначаються в гривнях витрати на навантаження товарів, їх вивантаження, перевантаження й перевалку, що виникли до вивезення товарів за межі митної території України, якщо ці витрати не були включені до ціни угоди, а сплачені покупцем окремо.

Якщо ДМВ-3 заповнено на товари кількох найменувань, то витрати на навантаження, вивантаження, перевантаження й перевалку товарів розподіляються між товарами пропорційно їх вазі.

Графа 16(в)

Зазначаються в гривнях витрати на страхування товарів, якщо ці витрати не були включені до ціни угоди й були сплачені покупцем окремо (додатково).

Якщо ДМВ-3 заповнюється на товари декількох найменувань, то витрати на страхування розподіляються між товарами пропорційно їх вартості.

Графа 17

Зазначається в гривнях сума складових митної вартості, наведених у графах 13, 14, 15, 16(а), 16(б), 16(в).

Розділ В "Списання сум, включених до розділу "А"

У цьому розділі можуть бути зазначені за наявності документального підтвердження суми витрат, що підлягають виключенню з ціни угоди та фактично здійснені за надання послуг з доставки товару з місця вивезення за межі митної території України в місце доставки товару.

Графа 18

Якщо угодою (договором, контрактом) передбачено проведення робіт з монтажу, складання, налагодження устаткування, а також подання технічної допомоги, які здійснюються після вивезення товарів за межі митної території України, і в рахунку-фактурі виділено окремою позицією суми витрат на проведення таких робіт чи подання допомоги, то в цій графі декларантом можуть бути зазначені відповідні суми.

Графа 19

Декларантом можуть бути зазначені витрати на доставку товару з пункту пропуску через державний кордон України в місце призначення.

Графа 20

Зазначаються суми податків і зборів (обов'язкових платежів), сплачених у країні імпорту. Ці витрати відраховуються з ціни товару, що фактично сплачена або підлягає сплаті, тільки якщо угодою (договором, контрактом) передбачено умову поставки DDP чи DEQ, а сплату податків і зборів (обов'язкових платежів) відповідно до угоди (договору, контракту) купівлі-продажу здійснює продавець — резидент України.

Графа 21

Наводиться сума, отримана в результаті складання сум, зазначених у графах 18—20.

Графа 22(а)

Зазначаються в гривнях заявлена митна вартість, розрахована шляхом складання сум, наведених у графах 12 і 17, та відрахування суми, зазначеної в графі 21.

Графа 22(б)

Зазначається заявлена в графі 22(а) митна вартість, перерахована у валюту рахунку за курсом, зазначеним у розділі А. Отримана сума повинна відповідати даним, наведеним у ВМД як основа для розрахунку податків і зборів (обов'язкових платежів).

Якщо ніякими документами до угоди (договору, контракту) не встановлено вид іноземної валюти, то в графі 22(б) дані зазначаються в євро.

Розділ Г

Якщо одну або декілька складових митної вартості (графи 13—21) сплачено в іноземній валюті, то в розділі Г зазначаються номер відповідної графи, сума платежу в іноземній валюті, код цієї валюти й курс її на дату прийняття ВМД і ДМВ-3 до оформлення.

Начальник Управління контролю
митної вартості та номенклатури *А.Д. Войцещук*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРІВ І ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ПОЗА МІСЦЕМ РОЗТАШУВАННЯ МИТНОГО ОРГАНУ АБО ПОЗА РОБОЧИМ ЧАСОМ, УСТАНОВЛЕНИМ ДЛЯ МИТНОГО ОРГАНУ, А ТАКОЖ НАРАХУВАННЯ Й УНЕСЕННЯ ПЛАТИ ЗА ТАКЕ МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ

від 4 грудня 2003 року № 833

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
22 грудня 2003 р. за № 1200/8521

Відповідно до статті 71 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV і постанови Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 93 "Про справляння плати за митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок прийняття рішення про здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митного органу, а також нарахування й унесення плати за таке митне оформлення, що додається.

2. Управлінню податків та зборів (Ліпіхіна Т.Д.) і Управлінню правової роботи (Будаков А.Ю.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Начальникам регіональних митниць, митниць проінформувати суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності про вимоги цього наказу шляхом висвітлення його в засобах масової інформації та

на наочних інформаційних стендах у місцях розташування підрозділів митниць.

4. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності частиною тринадцятою статті 71 Митного кодексу України.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 4 грудня 2003 р. № 833

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
22 грудня 2003 р. за № 1200/8521

Порядок прийняття рішення про здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митного органу, а також нарахування й унесення плати за таке митне оформлення

1. Загальні положення

1.1. Порядок прийняття рішення про здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митного органу, а також нарахування й унесення плати за таке митне оформлення (далі — Порядок) розроблено на підставі статті 71 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV й постанови Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 93 "Про справляння плати за митне оформлення товарів і транспортних засобів поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів".

1.2. Порядок регулює питання прийняття рішення про здійснення митного оформлення товарів і транспортних засобів (далі — товари) поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митного органу, а також нарахування й унесення плати за таке митне оформлення (далі — плата).

1.3. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

митне оформлення — виконання митним органом дій (процедур), які пов'язані із закріпленням результатів митного контро-

лю товарів, що переміщуються через митний кордон України, і мають юридичне значення для подальшого використання цих товарів;

робочий час — установлений для митного органу відповідно до законодавства України про працю або на його підставі угодою сторін час, протягом якого посадові особи митного органу згідно з правилами внутрішнього розпорядку повинні виконувати свої службові обов'язки.

1.4. При здійсненні митного оформлення товарів плата справляється за вантажною митною декларацією (далі — ВМД).

У разі проведення операцій митного оформлення, які не передбачають заповнення ВМД, справляння плати здійснюється за уніфікованою митною квитанцією МД-1.

1.5. Платниками плати є юридичні й фізичні особи, що переміщують товари через митний кордон України та на вимогу яких було прийняте рішення про здійснення митного оформлення товарів поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митного органу.

1.6. Митне оформлення товарів у повному обсязі може здійснюватися лише після внесення належної плати.

2. Прийняття рішення про здійснення митного оформлення товарів поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митного органу

2.1. Рішення про здійснення митного оформлення товарів поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для митного органу, приймається посадовою особою цього митного органу, уповноваженою на це наказом митного органу, на підставі письмової заяви (довільної форми) суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності або фізичної особи, що переміщують товари через митний кордон України.

2.2. Заява повинна містити:

відомості про товар, відправника, одержувача, зовнішньоекономічний договір (за наявності);

плановані час і дату митного оформлення;

зобов'язання про внесення плати;

відомості про бажане місце проведення митного оформлення товарів (у разі митного оформлення товарів поза місцем розташування митного органу);

печатку підприємства (за наявності).

2.3. Рішення про здійснення митного оформлення товарів поза місцем розташування митного органу із залученням групи посадових осіб будь-яких підрозділів митниці приймається посадовою особою митниці, що має відповідні повноваження, у таких випадках:

на прохання декларанта;

якщо документів, поданих декларантом, недостатньо для прийняття рішення про повноту та/або достовірність відомостей, що перевіряються;

якщо перевірка відповідності товару критеріям ризику потребує проведення митного огляду;

якщо митний орган має інформацію (орієнтування) про незаконне переміщення товарів.

2.4. При нарахуванні плати за митне оформлення товарів поза місцем розташування митного органу зазначається завізована підписом декларанта кількість витрачених на це оформлення годин.

При нарахуванні плати за митне оформлення товарів поза робочим часом, установленим для митного органу, зазначається зави-

зована підписом декларанта кількість витрачених на здійснення всіх етапів митного оформлення годин, що підтверджується відповідним аркушем контролю проведення митного оформлення за ВМД.

При нарахуванні плати робота працівника митниці протягом неповної години обліковується як робота протягом однієї години. При цьому, до часу, витраченого працівником митниці на митне оформлення, зараховується також час, витрачений ним на проїзд до місця призначення й у зворотному напрямку.

3. Порядок і строки справляння плати

3.1. Плата підлягає сплаті до або на момент здійснення митного оформлення.

3.2. Плата сплачується платниками в національній валюті України в розмірі, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 93, за офіційним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на дату її внесення.

3.3. Плата може бути сплачена шляхом перерахування відповідної суми за безготівковим розрахунком на рахунок митного органу або внесення суми плати готівкою до каси митного органу.

3.4. Сплатою плати за безготівковим розрахунком уважається фактичне зарахування сум плати на рахунок митниці на момент митного оформлення.

3.5. Плата може сплачуватися шляхом унесення авансових сум на рахунок митниці.

4. Особливості справляння плати

4.1. Плата не справляється при митному оформленні товарів у постійних зонах митного контролю в місцях розташування підрозділів митного органу та в інших випадках, визначених законодавством.

4.2. Розмір плати визначається залежно від кількості витрачених годин з урахуванням установленого постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 93 розміру плати за одну годину.

5. Повернення сплаченої плати

5.1. Суми надміру сплаченої плати підлягають поверненню платнику на його вимогу протягом трьох років з моменту митного оформлення відповідно до чинного законодавства.

5.2. Повернення здійснюється митним органом за рахунок поточних платежів, які підлягають перерахуванню до державного бюджету, шляхом зменшення належних перерахувань до державного бюджету за відповідними кодами бюджетної класифікації на суму коштів, яка підлягає поверненню.

5.3. Сума плати, щодо якої винесено рішення суду про повернення, повертається Державним казначейством України за умови подання платником копії рішення судового органу, а також підтвердження митним органом перерахування цих коштів до державного бюджету.

Т. в. о. начальника Управління
податків та зборів *Т. Ліпіхіна*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ УСТАНОВЛЕННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ КРИТЕРІЮ ДОСТАТНЬОЇ ПЕРЕРОБКИ ТОВАРУ, ЯКЩО ЦЕЙ КРИТЕРІЙ ЩОДО КОНКРЕТНОГО ТОВАРУ АБО КОНКРЕТНОЇ КРАЇНИ (КРАЇН) НЕ ОБУМОВЛЕНО МІЖНАРОДНИМ ДОГОВОРОМ

від 9 грудня 2003 року № 847

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
19 грудня 2003 р. за № 1191/8512

Відповідно до статей 279, 280 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV і постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2002 № 2030 НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок установлення та застосування критерію достатньої переробки товару, якщо цей критерій щодо конкретного товару або конкретної країни (країн) не обумовлено міжнародним договором, що додається.

2. Управлінню тарифного регулювання (Пашинний О.І.) і Управлінню правової роботи (Будаков А.Ю.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України.

4. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Дьоміна Ю.М.

В. о. Голови Служби *Я. Лозко*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 9 грудня 2003 р. № 847

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
19 грудня 2003 р. за № 1191/8512

Порядок установлення та застосування критерію достатньої переробки товару, якщо цей критерій щодо конкретного товару або конкретної країни (країн) не обумовлено міжнародним договором

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок застосовується на підставі статей 279 і 280 Митного кодексу України та постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2002 № 2030, якщо стосовно конкретного товару або конкретної країни (країн) критерій достатньої переробки не обумовлено міжнародним договором.

1.2. У цьому Порядку терміни вживаються в тому самому значенні, що й у Митному кодексі України.

2. Установлення й застосування критерію достатньої переробки товару

2.1. Критерій достатньої переробки товару визначається правилом, яке потребує в результаті переробки товару зміни класифікаційного коду цього товару за Гармонізованою системою опису та кодування товарів на рівні будь-якого з перших чотирьох знаків (далі — Правило зміни класифікаційного коду).

2.2. Правило зміни класифікаційного коду застосовується тільки за наявності даних про код товару за Гармонізованою системою опису та кодування товарів, одержаного в результаті пере-

робки матеріалів, і про коди матеріалів, з яких виготовлено цей товар і які походять з іншої країни чи невідомого походження.

Якщо такі дані відсутні, то критерій достатньої переробки товару вважається невизначеним.

2.3. Правило зміни класифікаційного коду виконується за умови відмінності класифікаційного коду за Гармонізованою системою опису та кодування товарів на рівні будь-якого з перших чотирьох знаків від класифікаційних кодів матеріалів, з яких виготовлено цей товар і які походять з іншої країни чи невідомого походження. При цьому не визнаються такими, що відповідають критерію достатньої переробки товару, операції, зазначені в статті 280 Митного кодексу України.

Начальник Управління
тарифного регулювання *О. І. Пашинний*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМИ АКТА ПРО ПРОВЕДЕННЯ ВЕРИФІКАЦІЇ СЕРТИФІКАТА ПРО ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ З УКРАЇНИ

від 17 грудня 2003 року № 882

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
26 грудня 2003 р. за № 1234/8555

Відповідно до статей 315, 316 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV і постанови Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1861 "Про затвердження Порядку верифікації сертифікатів про походження товарів з України" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити форму Акта про проведення верифікації сертифіката про походження товару з України, що додається.

2. Накази Держмитслужби України від 01.04.97 № 143 "Про затвердження Положення про проведення митними органами верифікації сертифікатів про походження товарів з України", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 18.04.97 за № 148/1952, від 11.11.98 № 713 "Про затвердження Порядку проведення перевірки сертифікатів форми СТ-1 про походження товарів з України", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 30.11.98 за № 762/3202, від 25.04.97 № 187 "Про затвердження Інструкції про проведення перевірки сертифікатів форми А про походження товарів з України", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 13.11.97 за № 542/2346, уважати такими, що втратили чинність.

3. Управлінню тарифного регулювання (Пашинний О.І.) і Управлінню правової роботи (Будаков А.Ю.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Дьоміна Ю.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 17 грудня 2003 р. № 882

ФОРМА АКТА

ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник Управління
_____
Держмитслужби України

Акт про проведення верифікації сертифіката про походження товару з України

"___" _____ № _____

На підставі звернення _____
(назва митного органу зарубіжної країни)

Управлінням _____ Державної митної служби України була проведена верифікація сертифіката про походження товару з України форми _____ від _____ _____ № _____.

Управлінням _____ Держмитслужби України_____ достовірність цього сертифіката.
(підтверджується або не підтверджується)

Посадові особи _____, що брали участь
(назва митного органу)
у верифікації сертифіката: _____
(посада, прізвище, ініціали)
_____

Посадові особи Управління _____
Державної митної служби України, що здійснили верифікацію сертифіката:

_____

_____

(посада, підпис, ініціали, прізвище)

_____

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ,

МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ,

МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНИ,

МІНІСТЕРСТВА КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ВИПАДКІВ, КОЛИ ДОЗВІЛ НА ЗНИЩЕННЯ АБО РУЙНУВАННЯ ТОВАРІВ НЕ ВИДАЄТЬСЯ

від 22 грудня 2003 року № 893/596/175/803

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
26 грудня 2003 р. за № 1236/8557

Відповідно до частини другої статті 243 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-VI НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Перелік випадків, коли дозвіл на знищення або руйнування товарів не видається (далі — Перелік), що додається.

2. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) Держмитслужби України забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Управлінню справами (Карпенко В.П.) Держмитслужби України забезпечити тиражування та розсилку цього наказу Міністерству охорони здоров'я України, Міністерству охорони навколишнього природного середовища України, Міністерству культури і

мистецтв України, регіональним митницям, митницям після його державної реєстрації.

4. Відділу з питань взаємодії із засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю (Гунько В.О.) Держмитслужби України забезпечити висвітлення наказу в засобах масової інформації після його державної реєстрації.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Державної митної служби України Іванюка М.М., першого заступника Головного державного санітарного лікаря України Бережнова С.П., заступника Міністра охорони навколишнього природного середовища Луцька В.С., першого заступника Міністра культури і мистецтв України у зв'язках з Верховною Радою України Новохатька Л.М.

Голова Державної митної служби України *М.М. Каленський*

Міністр охорони здоров'я України *А.В. Підаєв*

Міністр охорони навколишнього природного середовища України *С.В. Поляков*

Міністр культури і мистецтв України *Ю.П. Богуцький*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України,
Міністерства охорони здоров'я України,
Міністерства охорони навколишнього природного середовища України,
Міністерства культури і мистецтв України
від 22 грудня 2003 р. № 893/596/175/803

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
26 грудня 2003 р. № 1236/8557

Перелік випадків, коли дозвіл на знищення або руйнування товарів не видається

Дозвіл на знищення або руйнування не видається щодо таких товарів:

заборонених до ввезення на митну територію Україну, вивезення за межі цієї території та транзиту через митну територію України;

стосовно яких не надано дозволи органів державної влади, що здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України згідно зі статтею 27 Митного кодексу України;

розміщених у режим імпорту;

вилучених або затриманих митними органами як предмети порушення митних правил на підставі відповідних статей Митного кодексу України;

електроенергії та інших товарів, що не можуть бути ідентифіковані;

ядерних матеріалів, спеціальних розщеплювальних матеріалів;

радіоактивних відходів;

особливо небезпечних хімічних речовин;

отруйних речовин;

небезпечних відходів;

у результаті знищення або руйнування яких утворюються особливо небезпечні хімічні та отруйні речовини, небезпечні чи радіоактивні відходи;

неякісної та небезпечної продукції, а також продукції, що класифікується в 1—24-й групах згідно з УКТЗЕД і строк використання якої закінчився;

культурних цінностей;

представників тваринного та рослинного світу, які відповідно до законів України й міжнародних договорів України, укладених у встановленому законодавством порядку, охороняються державою.

Начальник Управління митних режимів *В.В. Заяц*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ЗАСТОСУВАННЯ МИТНОГО РЕЖИМУ ЗНИЩЕННЯ АБО РУЙНУВАННЯ ДО ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД МИТНИМ КОНТРОЛЕМ

від 24 грудня 2003 року № 905

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
29 грудня 2003 р. за № 1246/8567

Відповідно до статей 187, 243, 244, 245 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок застосування митного режиму знищення або руйнування до товарів, що перебувають під митним контролем (далі — Порядок), що додається.

2. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Начальникам митних органів інформувати суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності про вимоги цього наказу, зокрема шляхом його висвітлення в місцевих засобах масової інформації та на наочних інформаційних стендах у місцях розташування відповідних підрозділів митниць.

4. Установити, що цей наказ набирає чинності через 10 днів після його державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

В. о. Голови Служби *В.Я. Лозко*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 24 грудня 2003 р. № 905

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
29 грудня 2003 р. за № 1246/8567

Порядок застосування митного режиму знищення або руйнування до товарів, що перебувають під митним контролем

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено відповідно до статті 187 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV з метою реалізації положень статей 243—245 Митного кодексу України. Дія Порядку поширюється на товари, що перебувають під митним контролем на митній території України.

1.2. У цьому Порядку термін "операції зі знищення або руйнування товарів" означає механічну, фізико-хімічну, біологічну або іншу обробку, яка унеможливлює відновлення товару або використання його окремих частин, вузлів і агрегатів за призначенням; спалення, захоронення в спеціально визначених місцях (використання товарів не за призначенням, установленим відповідними міжнародними, державними або галузевими стандартами чи технічними умовами, не може вважатися знищенням або руйнуванням).

1.3. Методи знищення або руйнування товарів повинні відповідати таким вимогам:

унеможливлювати подальше відновлення первинних споживчих властивостей товарів або використання їх окремих частин, вузлів і агрегатів за призначенням;

забезпечувати дотримання законодавства України про захист здоров'я населення й охорону навколишнього природного середо-

вища та не призводити до утворення отруйних, токсичних, шкідливих і потенційно небезпечних речовин та відходів;

унеможливлювати вилучення поза митним контролем або підміну знищуваних товарів.

1.4. Митні органи не визнають як операцію зі знищення або руйнування товарів:

використання для споживання тваринами товарів, попередньо призначених для споживання людиною;

проведення з товарами операцій з переробки;

отримання продуктів переробки, включаючи монтаж, складання, переробку або обробку товарів;

ремонт товарів, включаючи їх відновлення;

використання товарів як таких, що полегшують процес виготовлення продуктів переробки, якщо самі вони при цьому повністю витрачаються;

тощо.

2. Порядок розгляду заяви та надання дозволу митним органом

2.1. У разі прийняття власником товарів, що перебувають під митним контролем на митній території України, рішення про їх знищення або руйнування, дозвіл на знищення або руйнування видається начальником або вповноваженою посадовою особою митного органу, у зоні діяльності якого фактично перебувають такі товари, на підставі письмової заяви, поданої власником, за формою, наведеною в додатку 1 до цього Порядку.

2.2. Заява про застосування до товарів митного режиму знищення або руйнування подається у двох примірниках, реєструється митним органом і розглядається протягом трьох робочих днів з

дати реєстрації. Для розгляду заяви декларант разом з нею подає такі документи:

що засвідчують право заявника розпоряджатися товарами;

дозволи на знищення або руйнування, надані іншими органами державної влади, що здійснюють відповідно до їх компетенції контроль під час переміщення товарів через митний кордон;

копію договору про знищення або руйнування між власником товару та підприємством, що має ліцензію встановленого зразка на провадження такої діяльності (у випадках, визначених у пункті 3.9 цього Порядку);

товаротранспортні та інші товаросупровідні документи.

Декларант може подавати додатково інші документи, потрібні для прийняття рішення митним органом.

2.3. Якщо є можливість розміщення товарів у митний режим відмови на користь держави, то митний орган повинен у письмовому виді запропонувати декларантові використати цей митний режим. У разі згоди власника товарів з пропозицією митного органу ці товари розміщуються в митний режим відмови на користь держави.

2.4. Дозвіл на застосування митного режиму знищення або руйнування оформлюється шляхом накладення начальником або вповноваженою посадовою особою митного органу на обох примірниках заяви резолюції "Знищення (руйнування) дозволено", яка завіряється відбитком печатки митного органу.

Другий примірник заяви з резолюцією про прийняте рішення видається в зазначений строк заявникові (уповноваженому представникові заявника) або надсилається йому поштою (з повідомленням про вручення).

2.5. Митним органом може бути відмовлено в наданні дозволу на розміщення товару в режим знищення або руйнування в разі:

неподання документів, зазначених у пункті 2.2 цього Порядку;

відсутності в зоні діяльності митного органу підприємства, яке має ліцензію на провадження діяльності зі знищення (руйнування) окремих видів товарів, — якщо таке знищення (руйнування) повинно здійснюватися тільки таким підприємством;

в інших випадках, що визначаються законодавством України.

2.6. У разі прийняття рішення про відмову в допущенні товарів до розміщення в митний режим знищення або руйнування начальник або вповноважена посадова особа митного органу накладає на обох примірниках заяви резолюцію "Знищення (руйнування) заборонено" із зазначенням причин відмови. Резолюція завіряється відбитком печатки митного органу.

2.7. Якщо знищення або руйнування товару, зазначеного в пункті 3.9 цього Порядку, проводитиметься на підприємстві, що має ліцензію на провадження такої діяльності, то дозвіл видається митним органом, у зоні діяльності якого розташовано таке підприємство. У цьому разі перевезення й митне оформлення товарів здійснюється за умови узгодження цього питання між митними органами.

3. Митний контроль і митне оформлення товарів, що підлягають знищенню або руйнуванню

3.1. Митний контроль і митне оформлення товарів, що розміщуються в митний режим знищення або руйнування, здійснюються згідно з цим Порядком тільки після проведення визначених у статті 27 Митного кодексу України необхідних для цього товару видів контролю.

3.2. Операції зі знищення або руйнування товарів та їх перевезення проводяться під митним контролем.

3.3. Для проведення на підприємстві, що має ліцензію на провадження діяльності зі знищення (руйнування) товарів, операцій

зі знищення або руйнування товарів, заявлених у митний режим знищення або руйнування, на території цього підприємства повинна бути створена зона митного контролю, режим якої унеможливлює надходження (вилучення) товарів поза митним контролем. Така зона митного контролю повинна охоплювати спеціально визначену огороджену територію підприємства, на якій здійснюються складування товарів, безпосередньо процес знищення або руйнування, а також складування відходів (залишків).

Митний орган має право додатково встановлювати конкретні вимоги до обладнання зони митного контролю на підприємстві, де здійснюються операції зі знищення або руйнування товарів, для забезпечення надійності зберігання таких товарів та їх відходів (залишків).

3.4. Попередній огляд місця проведення операцій зі знищення або руйнування товарів уповноваженою посадовою особою митного органу є обов'язковим.

Метою попереднього огляду є з'ясування можливості забезпечення на території підприємства режиму зони митного контролю. Про результати попереднього огляду вповноважена посадова особа митного органу, яка провела огляд, подає доповідну записку начальникові митного органу. Ця доповідна записка додається до першого примірника заяви власника товарів про застосування до них митного режиму знищення або руйнування, що залишається в митному органі.

3.5. Під час проведення операцій зі знищення (руйнування) товарів повинні бути присутніми:

1) власник товару або вповноважена ним особа;

2) у разі здійснення знищення (руйнування) на підприємстві — посадова особа цього підприємства;

3) від митного органу, який видав дозвіл на знищення або руйнування, крім посадової особи, що проводить митне оформлення, —

представники відділу тарифів та митної вартості, підрозділу по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил (за узгодженням з начальником цього підрозділу), підрозділу власної безпеки (за дорученням Управління власної безпеки або в разі погодження керівництвом митниці їх участі).

За фактом знищення (руйнування) складається акт про знищення (руйнування) товарів (далі — Акт) за формою, наведеною в додатку 2 до цього Порядку. Номер Акта повинен бути ідентичний номеру вантажної митної декларації. Підставою для завершення митного оформлення є Акт, який долучається до першого основного аркуша вантажної митної декларації.

3.6. Власник товарів або вповноважена ним особа за згодою державних органів, якими надавалися дозволи на знищення або руйнування товарів, забезпечує присутність їх посадових осіб під час проведення операцій зі знищення або руйнування.

3.7. Акт підписується особами, що були присутні під час проведення операцій зі знищення або руйнування (власником товарів або вповноваженою ним особою; посадовою особою підприємства; посадовими особами митного органу, які здійснювали контроль за проведенням операцій зі знищення (руйнування) товарів; посадовими особами органів державної влади, які надали дозвіл на знищення або руйнування товарів).

Кількість примірників Акта залежить від кількості підприємств, органів, посадові особи яких були присутні під час проведення операцій зі знищення або руйнування товарів.

3.8. Митне оформлення товарів у митному режимі знищення або руйнування здійснюється із застосуванням вантажної митної декларації, заповненої згідно з Інструкцією про порядок заповнення вантажної митної декларації, затвердженою наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 (зі змінами й доповненнями) і зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247, Порядком заповнення граф вантажної митної декларації відповідно до митних режимів, затвердженим наказом Держ-

митслужби України від 30.06.98 № 380 (зі змінами й доповненнями) і зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22.07.98 за № 469/2909, та Порядком здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації, затвердженим наказом Держмитслужби України від 14.10.2002 № 561 (зі змінами й доповненнями) і зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 07.11.2002 за № 877/7165.

Митне оформлення товарів, що ввезені на митну територію України та перебувають під митним контролем, у митному режимі знищення або руйнування здійснюється без справляння податків, установлених на імпорт, і без застосування заходів нетарифного регулювання.

3.9. Знищення або руйнування таких товарів, як:

лікарські й наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги та прекурсори;

неякісна й небезпечна продукція (крім товарів 1—24 груп згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності);

військова, мисливська, спортивна вогнепальна зброя та боєприпаси до неї;

холодна й пневматична зброя;

вибухові речовини;

спеціальні засоби, заряджені речовинами сльозоточивої та дратівної дії, засоби індивідуального захисту, засоби активної оборони й засоби для виконання спеціальних операцій і оперативно-розшукових заходів — здійснюється відповідно до вимог, визначених Кабінетом Міністрів України чи спеціально вповноваженими центральними органами державної влади відповідно до їх компетенції.

3.10. Відходи (залишки), якщо такі утворилися в результаті знищення або руйнування товарів, перебувають під митним контролем з моменту їх утворення до моменту поміщення їх у відповідний митний режим у порядку, установленому для товарів, увезених на митну територію України. Такі відходи (залишки) повинні бути розміщені у відповідний митний режим не пізніше 10 діб з дня підписання Акта.

На документах обліку таких відходів (залишків) уповноваженою посадовою особою митного органу проставляється штамп "Під митним контролем".

3.11. Вантажна митна декларація на відходи (залишки) подається власником цих відходів (залишків) або вповноваженою ним особою в загальному порядку.

3.12. Контроль за правильністю класифікації відходів (залишків) проводиться митним органом з урахуванням класифікаційного рішення.

3.13. Товари, у розміщенні яких у митний режим знищення або руйнування було відмовлено, повинні бути оформлені в іншому митному режимі або вивезені за межі митної території України.

4. Прикінцеві положення

4.1. Митні органи не відшкодовують перевізнику, власникові митного складу чи іншим особам будь-які витрати, пов'язані з транспортуванням, зберіганням товарів, здійсненням вантажних та інших операцій з ними, при здійсненні митного контролю й митного оформлення цих товарів у митному режимі знищення або руйнування.

4.2. Відповідальність перед будь-якими третіми особами за подання митному органу заяви про застосування митного режиму знищення або руйнування до товарів несе власник чи вповноважена ним особа.

Начальник Управління митних режимів *В.В. Заяц*

Додаток 1
до Порядку застосування митного режиму знищення або руйнування до товарів, що перебувають під митним контролем

Форма заяви про застосування митного режиму знищення або руйнування до товарів, що перебувають під митним контролем

Начальникові _____
митниці

Заява

Підприємство _____
(повна назва підприємства)
_____,

реєстраційний номер облікової картки суб'єкта ЗЕД _____,

код за ЄДРПОУ _____,

адреса: _____,

просить надати дозвіл на розміщення таких товарів у митний режим знищення або руйнування:

№ з/п	Найменування товару	Кількість	Вартість	Місцезнаходження товару
1	2	3	4	5

Зазначений товар у митний режим знищення або руйнування заявляється у зв'язку з:

_____
_____

Дозволи на знищення (руйнування) видано органами державної влади:

_____

_____

Документи, що засвідчують право розпоряджатися товарами:

_____

_____

Місце проведення операцій зі знищення (руйнування) _____

_____

Зобов'язуюся забезпечити проведення операції зі знищення (руйнування) товарів за свій рахунок і заявити у відповідний митний режим відходи (залишки), що будуть отримані в результаті знищення (руйнування).

Керівник підприємства _____

Головний бухгалтер _____

М. П.

Додаток 2
до Порядку застосування митного режиму знищення або руйнування до товарів, що перебувають під митним контролем

Форма акта про знищення (руйнування) товарів

Акт
про знищення (руйнування) товарів

“___” _____ 200_ р. _____
(місце складення акта)

Цей акт складено про те, що проведено знищення (руйнування) таких товарів, заявлених у митний режим знищення або руйнування за ВМД № _____/__/_____ від _____:

№ з/п	Найменування товару	Кількість	Вартість	Місцезнаходження товару
1	2	3	4	5

У результаті знищення (руйнування) утворилися відходи (залишки):

_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

Операція зі знищення (руйнування) проводилася в присутності:

_____	_____	_____
(посада)	(підпис)	(ініціали, прізвище)
_____	_____	_____
(посада)	(підпис)	(ініціали, прізвище)
_____	_____	_____
(посада)	(підпис)	(ініціали, прізвище)
_____	_____	_____
(посада)	(підпис)	(ініціали, прізвище)

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВІДКРИТТЯ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЮ МИТНИХ ЛІЦЕНЗІЙНИХ СКЛАДІВ

від 24 грудня 2003 року № 907

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
17 січня 2004 р. за № 67/8666

Відповідно до глави 35 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV, на виконання пункту 4 додатка 3 до рішення колегії Держмитслужби України від 02.10.2003 "Про результати митного оформлення товарів з використанням режиму митного складу", уведеного в дію наказом Держмитслужби України від 07.10.2003 № 665, і з метою впорядкування діяльності митних ліцензійних складів НАКАЗУЮ:

1. Викласти главу 6 Положення про відкриття та експлуатацію митних ліцензійних складів, затвердженого наказом Держмитслужби України від 31.12.96 № 592 (зі змінами й доповненнями) і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20.01.97 за № 5/1809 (далі — Положення), в такій редакції:

6.1. Митний ліцензійний склад може використовуватися тільки для зберігання товарів, розміщених у митний режим митного складу.

6.2. Для розміщення товарів в митний режим митного складу власник товарів (або володілець) подає митному органу мотивовану заяву, у якій зазначає мету розміщення товарів в цей митний режим.

При регулярному розміщенні в митний режим митного складу товарів, переміщуваних за довгостроковим договором (контрак-

том), заява подається при розміщенні першої партії товарів, переміщуваних за таким договором (контрактом). За цією заявою товари, переміщувані за договором (контрактом), можуть розміщуватися в митний режим митного складу на строк, що не перевищує строку дії договору (контракту) або одного календарного року.

При надходженні товарів на митний склад вони підлягають декларуванню незалежно від вартості шляхом заповнення вантажної митної декларації (далі — ВМД).

6.3. При розміщенні товарів на митний ліцензійний склад митному органу разом з ВМД подаються такі документи:

договір про зберігання товарів на митному ліцензійному складі між власником митного ліцензійного складу та особою, яка розміщує ці товари на склад, і зовнішньоекономічний договір (контракт);

товаротранспортні та інші товаросупровідні документи (накладні, коносаменти, специфікації, рахунки-фактури тощо);

дозволи органів державної влади, які здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України відповідно до статті 27 Митного кодексу України.

При розміщенні на митний ліцензійний склад товарів, які при імпорті підлягають сертифікації, сертифікат відповідності не подається.

6.4. Розміщення товарів на митний ліцензійний склад здійснюється в присутності посадової особи митного органу.

6.5. З товарами, що зберігаються на митному ліцензійному складі, можуть проводитися такі операції для забезпечення їх зберігання:

переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення;

чищення;

провітрювання;

створення оптимального температурного режиму;

сушіння (у тому числі потоком тепла);

фарбування;

захист від корозії;
боротьба із шкідниками;
інвентаризація.

6.6. Крім операцій, зазначених у пункті 6.5 цього Положення, з товарами, розміщеними на митному ліцензійному складі, можуть проводитися такі операції для підготовки їх до продажу й транспортування:
подрібнення партій;
формування відправлень;
сортування;
пакування;
перепакування;
маркування;
навантаження;
розвантаження;
перевантаження;
тестування.

На митних ліцензійних складах можуть також проводитись операції з облаштування та ремонту складських приміщень.

6.7. Операції, перелічені в пунктах 6.5 і 6.6 цього Положення, можуть бути включені до Процедури. На проведення операцій, зазначених у пункті 6.6, начальником митного органу або уповноваженою ним посадовою особою на підставі заяви власника товару або уповноваженої ним особи, в тому числі власника митного ліцензійного складу за відповідним дорученням, надається окремий (разовий) дозвіл.

Необхідність присутності посадових осіб митного органу під час проведення робіт, а також операцій, зазначених у пунктах 6.5 і 6.6 цього Положення, визначається начальником митного органу або уповноваженою ним посадовою особою.

6.8. Усі операції, що проводяться з товарами, які перебувають в режимі митного складу, не повинні змінювати характеристик, за якими товари були класифіковані згідно з Українською класи-

фікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТЗЕД).

6.9. Товари, розміщені в митний режим митного складу, можуть випускатися з митного ліцензійного складу:

а) у вільний обіг на митній території України;

б) за межі митної території України;

в) для тимчасового користування на митній території України в режимі тимчасового ввезення;

г) для переробки на митній території України;

ґ) для передання на склад митного органу для зберігання в режимі митного складу або при відмові на користь держави;

д) для знищення під контролем митного органу;

е) для перевезення на інший митний ліцензійний склад у зоні діяльності того самого митного органу;

є) для перевезення в інший митний орган з метою митного оформлення в обраний митний режим;

ж) тимчасово з наступним поверненням для:

демонстрації на міжнародній виставці, що проводиться в Україні;

проведення сертифікації органами Держстандарту України або досліджень іншими органами державної влади (санітарно-епідеміологічною, ветеринарно-санітарною, фітосанітарною, екологічною службами). Якщо при проведенні сертифікації або досліджень зразки товарів повністю використовуються або руйнуються й не повертаються на митний ліцензійний склад, то вони враховуються в партії товарів під час митного оформлення у вільний обіг на

митній території України. Кількість зразків, що випускаються з митного ліцензійного складу, не повинна перевищувати норм, установлених уповноваженим державним органом для певного виду товару.

6.10. Митне оформлення товарів, що випускаються з митного ліцензійного складу відповідно до обраного митного режиму, здійснюється за умови подання декларантом митному органу ВМД, заповненої в установленому законодавством порядку, а також комплекту документів, потрібних для здійснення митного оформлення цих товарів, і сплати всіх установлених законодавством податків і зборів (обов'язкових платежів).

6.11. Митна вартість товарів, заявлених у відповідний митний режим, визначається під час випуску товарів зі складу.

6.12. Випуск товарів з митного ліцензійного складу тимчасово з наступним поверненням для демонстрації на міжнародній виставці, проведення сертифікації органами Держстандарту України або досліджень іншими органами державної влади (санітарно-епідеміологічною, ветеринарно-санітарною, фітосанітарною, екологічною службами) здійснюється після виконання таких вимог:

6.12.1. Власник цього складу подає митному органу лист-звернення. Дозвіл на випуск товарів надається шляхом накладення начальником митного органу на цьому листі-зверненні відповідної резолюції.

Лист-звернення обов'язково повинен містити:

інформацію про товар (назву, кількість, вагу, вартість) з обов'язковим зазначенням його коду за УКТЗЕД;

інформацію про мету випуску товару тимчасово з наступним поверненням;

інформацію про документи, за якими товар розміщено на митний ліцензійний склад;

зобов'язання про повернення товару на митний ліцензійний склад із зазначенням строку повернення;

зобов'язання про сплату належних податків і зборів (обов'язкових платежів) у разі неповернення товару на митний ліцензійний склад у встановлений строк;

інформацію про керуючого митним ліцензійним складом (прізвище, ім'я, по батькові).

6.12.2. Разом з листом-зверненням подаються:

договір між власником товару (або володільцем) та відповідним контрольним органом про проведення випробувань із зазначенням кількості зразків товару та строку виконання робіт; або

довідка відповідного контрольного органу про укладення такого договору із зазначенням номера договору, дати його підписання, кількості зразків товару та строку виконання робіт.

6.13. Строк випуску товарів з митного ліцензійного складу тимчасово з наступним поверненням для демонстрації на міжнародній виставці, що проводиться в Україні, не може перевищувати строк проведення виставки з урахуванням часу, потрібного на транспортування експонатів, монтаж та демонтаж експозиції.

Строк випуску товарів з митного ліцензійного складу тимчасово з наступним поверненням для проведення сертифікації органами Держстандарту України або досліджень іншими органами державної влади (санітарно-епідеміологічною, ветеринарно-санітарною, фітосанітарною, екологічною службами) не може перевищувати 45 календарних днів. У разі неможливості проведення випробувань за 45 календарних днів, цей строк може бути продовжено за умови надання митному органу підтвердного документа відповідного контрольного органу.

6.14. При переміщенні товарів з одного митного ліцензійного складу на інший у зоні діяльності одного митного органу враховуються такі вимоги:

6.14.1. Товари можуть переміщуватися в межах строку їх зберігання в митному режимі митного складу. Порядок митного контролю за переміщенням таких товарів затверджується наказом митного органу.

6.14.2. Переміщення дозволяється в разі:

ліквідації митного ліцензійного складу, на якому товари зберігаються в митному режимі митного складу;

дії обставин непереборної сили, що може призвести до втрати або псування товарів, які зберігаються на митному ліцензійному складі;

розірвання договору про зберігання товарів на митному ліцензійному складі, укладеного між власником цього складу й особою, що розмістила товари на складі, і укладення нового договору про зберігання з власником іншого митного ліцензійного складу.

6.15. Перевезення товарів в інші митні органи для проведення митного оформлення відповідно до обраного митного режиму здійснюється за умови подання декларантом митному органу внутрішнього транзитного документа (далі — ВТД) у порядку, визначеному Держмитслужбою України.

6.16. При видачі без дозволу митного органу чи втраті (крім випадків дії обставин непереборної сили або нестачі товарів унаслідок природного зношення чи зменшення за нормальних умов зберігання) товарів, що зберігаються на митному ліцензійному складі, власник цього складу несе відповідальність згідно з Митним кодексом України та повинен сплатити кошти у сумі ввізних (вивізних) податків та зборів, що підлягали б сплаті, якби товари були оформлені відповідно до митного режиму імпорту (експорту).

6.17. Власник митного ліцензійного складу, унесеного до переліку підприємств — резидентів України, які користуються режимом сприяння, відповідно до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 14.04.99 № 593 “Про сприяння зовнішньоеко-

номічній діяльності" (зі змінами й доповненнями), у разі укладення ним договору консигнації та/або договору про переробку ввезеної давальницької сировини іноземного замовника на митній території України згідно з положеннями Закону України від 15.09.95 № 327/95-ВР "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах" (зі змінами й доповненнями) з дозволу митного органу має право на застосування до товарів, розміщуваних на митному ліцензійному складі, спрощеного порядку митного контролю та митного оформлення товарів, а саме:

адреса митного ліцензійного складу вноситься до Переліку місць прибуття автотранспорту, затвердженого наказом Держмитслужби України від 15.11.99 № 721 "Про визначення місць прибуття автотранспорту" (зі змінами й доповненнями) і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.12.99 за № 839/4132;

як документ контролю за доставкою вантажів у митний орган, у якому перебуває на обліку власник митного ліцензійного складу, використовується попереднє повідомлення типу "Маніфест" (далі — Маніфест). Посадова особа митного ліцензійного складу заповнює Маніфест і передає його засобами електронного зв'язку безпосередньо до Єдиної автоматизованої інформаційної системи Держмитслужби України;

митне забезпечення на приміщення митного ліцензійного складу не накладається;

власник митного ліцензійного складу має право без дозволу посадової особи митного органу здійснювати формування партій товару, що готуються до випуску у вільний обіг чи до відправлення в митницю призначення на митній території України;

проведення митного огляду товарів при їх митному оформленні у вільний обіг — не обов'язкове; посадова особа митного органу самостійно приймає рішення про доцільність його проведення.

6.17.1. Для отримання дозволу на застосування до товарів, розміщуваних на митному ліцензійному складі, спрощеного порядку

митного контролю та митного оформлення власник митного ліцензійного складу подає митному органу письмову заяву, яка повинна містити інформацію про:

наявність зовнішньоекономічних договорів консигнації та/або договорів про переробку ввезеної давальницької сировини іноземного замовника на митну територію України відповідно до положень Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах" (зі змінами й доповненнями);

потребу (недоцільність) накладення митного забезпечення на приміщення митного ліцензійного складу;

можливість формування партій товарів без дозволу посадової особи митного органу;

потребу застосування Маніфесту як документа контролю за доставкою товарів;

потребу внесення адреси митного ліцензійного складу до Переліку місць прибуття автотранспорту, затвердженого наказом Держмитслужби України від 15.11.99 № 721 (зі змінами й доповненнями) і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.12.99 за № 839/4132;

керуючого митним ліцензійним складом (прізвище, ім'я, по батькові).

6.17.2. При розгляді заяви митний орган ураховує дотримання таких вимог:

власник митного ліцензійного складу повинен бути стороною зовнішньоекономічного договору консигнації та/або договору про переробку ввезеної давальницької сировини іноземного замовника на митній території України відповідно до положень Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах" (зі змінами й доповненнями);

територія митного ліцензійного складу використовуватиметься виключно для зберігання товарів, щодо яких планується застосування спрощеного порядку митного контролю й митного оформлення.

6.17.3. Рішення про застосування спрощеного порядку митного контролю й митного оформлення товарів оформлюється наказом митного органу. При цьому розробляється Процедура, яка визначає особливості функціонування митного ліцензійного складу при застосуванні спрощеного порядку митного контролю та митного оформлення.

6.17.4. Рішення про застосування спрощеного порядку митного контролю й митного оформлення товарів може бути скасоване при порушенні митних правил під час застосування спрощеного порядку митного контролю та митного оформлення до товарів, розміщуваних на митному ліцензійному складі".

2. Пункт 9.6 Положення викласти в такій редакції:

"9.6. З дати ліквідації митного ліцензійного складу товари, розміщені в митному режимі митного складу, є такими, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем".

3. Управлінню технологій митного контролю (Сьомка С.М.) та Інформаційно-аналітичному митному управлінню (Шуляк В.П.) у місячний строк після державної реєстрації цього наказу внести відповідні зміни до Порядку заповнення та використання попереднього повідомлення, затвердженого наказом Держмитслужби України від 24.04.99 № 240 (зі змінами й доповненнями) і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14.05.99 за № 306/3599, до Положення про порядок здійснення контролю за доставкою вантажів у митниці призначення, затвердженого наказом Держмитслужби України від 08.12.98 № 771 (зі змінами й доповненнями) і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22.01.99 за № 42/3335.

4. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

В. о. Голови Служби *В. Лозко*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОЛОЖЕННЯ ПРО СПРОЩЕНИЙ ПОРЯДОК МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ДЕЯКИХ ВИДІВ ТОВАРІВ ТА ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІНИ ДО НАКАЗУ ДЕРЖМИТСЛУЖБИ УКРАЇНИ ВІД 09.07.97 № 307

від 24 грудня 2003 року № 908

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
29 грудня 2003 р. за № 1248/8569

Додатково див. лист Державної митної служби України від 10 лютого 2004 року № 11/4—10—1456—ЕП

Відповідно до статті 79 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV, на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1985 "Деякі питання митного оформлення товарів" (зі змінами та доповненнями) і з метою спрощення порядку митного оформлення деяких видів товарів НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Положення про спрощений порядок митного оформлення деяких видів товарів, що додається.

2. Унести до розділу 9 додатка 11 до наказу Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 (зі змінами та доповненнями), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247, таку зміну:

цифри та слова "9104 Резервна позиція" замінити цифрами й словами "9104 Заява про митне оформлення товарів у спрощеному порядку".

3. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Будаков А.Ю.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Інформаційно-аналітичному митному управлінню (Шуляк В.П.) у 15-денний строк після введення в дію цього наказу допрацювати програмне забезпечення з урахуванням вимог пункту 2 цього наказу.

5. Установити, що цей наказ застосовується з дня набрання чинності Митним кодексом України.

6. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

В. о. Голови Служби *В.Я. Лозко*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 24 грудня 2003 р. № 908

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
29 грудня 2003 р. за № 1248/8569

Положення про спрощений порядок митного оформлення деяких видів товарів

Це Положення розроблено з метою спрощення порядку митного оформлення деяких видів товарів, що переміщуються через митний кордон України підприємствами.

Дія цього Положення не поширюється на товари, що підлягають експортному контролю.

1. Загальні положення

1.1. У цьому Положенні терміни вживаються в такому значенні:

заходи нетарифного регулювання — адміністративні заходи регулювання зовнішньоекономічної діяльності: ліцензування, квотування, реєстрація зовнішньоекономічних договорів (контрактів), сертифікація товарів тощо;

товари гуманітарної допомоги — цільова адресна безоплатна допомога в натуральній формі, що подається іноземними та вітчизняними донорами з гуманних мотивів одержувачам гуманітарної допомоги в Україні чи за кордоном, які потребують її у зв'язку із соціальною незахищеністю, матеріальною незабезпеченістю, важким фінансовим становищем, виникненням надзвичайного стану, зокрема внаслідок стихійного лиха, аварії, епідемії чи епізоотії, екологічних, техногенних та інших катастроф, що створюють загрозу для життя й здоров'я населення, або з тяжкою хворобою кон-

кретних фізичних осіб. Товари визнаються гуманітарною допомогою в порядку, установленому законодавством України;

товари міжнародної технічної допомоги — товари, які відповідно до міжнародних договорів України надаються донорами на безоплатній основі Україні для здійснення програм, проектів міжнародної технічної допомоги з метою проведення реформ і реалізації програм соціально-економічного розвитку України;

товари, що мають обмежений строк зберігання, — товари, строк придатності яких до споживання визначено виробником цього продукту згідно із законодавством. Протягом цього строку органолептичні, фізико-хімічні, медико-біологічні та інші характеристики товарів повинні відповідати чинним в Україні нормам і правилам у разі додержання відповідних умов зберігання;

товари, що потребують особливого режиму зберігання, — швидкопсувні товари, які потребують при перевезенні та зберіганні дотримання спеціальних умов (охолодження, обігріву, вентилювання, догляду за товаром чи тарою тощо) для запобігання впливу на ці товари високих або низьких температур повітря, а також інших факторів зовнішнього середовища;

товаротранспортні та інші товаросупровідні документи (далі — товаросупровідні документи) — документи, що прямують разом з товарами й містять дані про товари, які переміщуються через митний кордон України, у тому числі документи (документ контролю за доставкою, товаротранспортна накладна, коносамент, книжка МДП, рахунок-фактура (рахунок-проформа), відвантажувальна специфікація, пакувальний лист тощо), за якими здійснюється їх переміщення.

1.2. Терміни “живі тварини”, “органи та інші анатомічні матеріали людини для потреб трансплантації”, “підприємство”, “уповноважена особа”, “радіоактивні матеріали” уживаються в цьому Положенні в значеннях, установлених Законами України “Про ветеринарну медицину”, “Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині”, Митним кодексом України,

постановою Кабінету Міністрів України від 29.11.97 № 1332 "Про затвердження Положення про основні засади організації перевезення радіоактивних матеріалів територією України" відповідно.

1.3. Дія цього Положення поширюється на такі види товарів, як живі тварини, органи й інші анатомічні матеріали людини для потреб трансплантації, товари, що мають обмежений строк чи особливий режим зберігання, радіоактивні матеріали, товари міжнародної технічної та гуманітарної допомоги, а також на інші товари, зазначені в частині першій статті 79 Митного кодексу України (далі — товари), що переміщуються через митний кордон України й надалі розміщуються в митні режими імпорту, експорту (крім товарів, що експортуються за зовнішньоекономічними договорами (контрактами), укладеними на відшкодувальній основі), тимчасового ввезення (вивезення) чи спеціальної митної зони.

1.4. Спрощений порядок митного оформлення застосовується до товарів на підставі рішення митного органу за умов, установлених пунктом 1 постанови Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1985 "Деякі питання митного оформлення товарів".

2. Порядок прийняття митним органом рішення про митне оформлення товарів у спрощеному порядку

2.1. Рішення про проведення митного оформлення товарів у відповідному митному режимі у спрощеному порядку приймає начальник або вповноважена посадова особа митного органу на підставі заяви підприємства, якому належать товари, за встановленою формою (додаток).

Заява подається митному органу (у двох примірниках) разом з копіями документів, потрібних для прийняття рішення, і реєструється митним органом або його підрозділом у день її надходження. Заява має бути розглянута негайно.

2.2. До заяви додаються копії таких документів, що підтверджують викладені в ній відомості:

1) зовнішньоекономічного договору (контракту) або рішення Кабінету Міністрів України, органу державної влади чи інших документів (якщо переміщення товарів здійснюється без укладення зовнішньоекономічного контракту (договору)), які відповідно до законодавства України визначають мету й умови переміщення товарів через митний кордон України;

2) облікової картки суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності;

3) товаросупровідних документів (за наявності);

4) дозволів (довідок) і ліцензій органів державної влади, свідоцтва про відповідність (визнання), картки реєстрації-обліку тощо (у випадках, установлених законодавством України) (за наявності);

5) документів (за наявності), що відповідно до законодавства України є підставою для визначення митної вартості (якщо товари під час увезення на митну територію (вивезення за межі митної території) України обкладаються податками й зборами (обов'язковими платежами) відповідно до законодавства України) та коду товару згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТЗЕД);

6) платіжного доручення на переказ на відповідний рахунок митного органу коштів на суму податків і зборів (обов'язкових платежів), передбачених законодавством України.

Заявник може подавати також інші документи (їх копії), які можуть бути взяті до уваги митним органом при розгляді заяви.

2.3. Копії поданих документів завіряються написом "Копія. Згідно з оригіналом", печаткою підприємства, зразок якої наведено в обліковій картці підприємства, і підписом керівника або вповноваженої особи підприємства з обов'язковим зазначенням їх посади, прізвища, імені, по батькові, а також дати завірення копії.

2.4. Рішення про митне оформлення товарів у спрощеному порядку оформлюється шляхом накладення на обох примірниках

заяви резолюції "Митне оформлення в спрощеному порядку дозволено".

У разі прийняття рішення про відмову в митному оформленні товарів у спрощеному порядку на обох примірниках заяви накладається резолюція "У митному оформленні в спрощеному порядку відмовлено" із зазначенням причин відмови.

Відповідна резолюція скріплюється печаткою митного органу або особистою номерною печаткою посадової особи митного органу.

Один примірник заяви з резолюцією начальника або вповноваженої посадової особи митного органу залишається в митному органі з пакетом документів, другий — видається чи надсилається поштою (з повідомленням про вручення) заявникові (або вповноваженій ним особі).

2.5. Заява ставиться на облік у підрозділі митного органу, що здійснює митний контроль і митне оформлення (далі — ПМО).

З метою обліку таких заяв і відомостей про товари ПМО веде журнал обліку заяв про митне оформлення товарів у спрощеному порядку (далі — Журнал обліку), до якого вносяться такі відомості:

дата й реєстраційний номер заяви;

назва, код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (далі — ЄДРПОУ), юридична адреса відправника (одержувача);

найменування та кількість оформлених товарів;

кінцева дата подання вантажної митної декларації (далі — ВМД);

номер та дата оформленої ВМД.

За рішенням начальника митного органу до Журналу обліку можуть уноситись інші додаткові відомості.

Заява й копії документів, доданих до неї, зберігаються в окремій справі разом з документами, що подавалися до оформлення, а також складеними посадовими особами митного органу під час митного оформлення товарів (акт про проведення митного огляду товарів та інших предметів тощо).

Після оформлення ВМД заява знімається з обліку й разом з доданими до неї документами долучається до першого основного аркуша цієї ВМД.

2.6. У разі надання дозволу на митне оформлення товарів у спрощеному порядку митний орган резервує кошти підприємства, що перебувають на відповідному рахунку митного органу, у сумі, потрібній для сплати встановлених законодавством України податків і зборів (обов'язкових платежів).

3. Митне оформлення

3.1. Товари разом з оригіналами документів на них, зазначених у пункті 2.2 цього Положення, пред'являються до оформлення в ПМО, у якому перебуває на обліку заява про митне оформлення товарів у спрощеному порядку.

Якщо копії якихось із цих документів не подавалися разом із заявою, то подаються їх оригінали й копії, завірені підприємством відповідно до пункту 2.3 цього Положення.

Документи подаються разом з реєстром документів, завіреним підприємством у встановленому порядку, за формою, наведеною в додатку 3 до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів із застосуванням вантажної митної декларації, затвердженого наказом Державної митної служби України від 14.10.2002 № 561 (зі змінами та доповненнями) і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 07.11.2002 за № 877/7165. Замість номера ВМД у реєстрі зазначається реє-

страційний номер заяви про митне оформлення товарів у спрощеному порядку.

3.2. Митне оформлення проводиться вповноваженою посадовою особою ПМО.

Під час митного оформлення вповноваженою посадовою особою ПМО забезпечується ідентифікація (найменування й код товару згідно з УКТЗЕД, країна походження, митна вартість тощо) товарів для застосування заходів тарифного та нетарифного регулювання, нарахування податків і зборів (обов'язкових платежів), установлених законодавством України.

Ідентифікація здійснюється шляхом застосування форм контролю, установлених Митним кодексом України. Застосування певних форм та обсяг контролю визначаються начальником або вповноваженою посадовою особою ПМО залежно від характеристик підприємства (наявності фактів порушень законодавства, митних правил, застосування санкцій згідно зі статтею 37 Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність"; тривалості провадження зовнішньоекономічної діяльності та її напрямів; відповідності здійснюваної зовнішньоекономічної операції видам економічної діяльності підприємства тощо), найменування й характеристик товару (митної вартості; країни походження; коду за УКТЗЕД; належності до групи ризику; наявності в реєстрі товарів, що містять об'єкти інтелектуальної власності, та в інших базах даних, які веде Держмитслужба України), оподаткування товарів і застосування до них заходів нетарифного регулювання, а також орієнтувань митних та інших державних органів.

У разі проведення митного огляду його результати відображаються в акті про проведення митного огляду товарів та інших предметів, акті про проведення митного огляду автотранспортного засобу, форми яких установлено Порядком здійснення митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів із застосуванням вантажної митної декларації, затвердженим наказом Державної митної служби України від 14.10.2002 № 561 (зі змінами та доповненнями). Замість номера ВМД у цих актах

зазначається реєстраційний номер заяви про митне оформлення товарів у спрощеному порядку.

3.3. При митному оформленні товарів у спрощеному порядку заходи нетарифного регулювання застосовуються до них у випадках і порядку, установлених законодавством України.

3.4. Справляння податків та зборів здійснюється за ВМД. Кошти в сплату митних зборів уносяться на відповідний рахунок митного органу не пізніше завершення оформлення ВМД.

3.5. У разі виявлення невідповідності відомостей, що містяться в поданих документах, пред'явленим товарам до митного огляду можуть залучатися посадові особи митного органу, уповноважені на здійснення контролю за правильністю визначення коду товару за УКТЗЕД, країни походження, митної вартості, а також посадові особи відділень (служб) по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил.

Якщо виявлені невідповідності впливають на умови оподаткування товарів чи застосування до них заходів нетарифного регулювання, то за умови відсутності ознак порушення митних правил подальше митне оформлення таких товарів здійснюється на загальних підставах.

3.6. Після здійснення щодо цих товарів необхідних видів контролю, зазначених у частині першій статті 27 Митного кодексу України, і за відсутності зауважень уповноважена посадова особа ПМО проставляє в товаросупровідних документах відтиски штампа "Під митним контролем" і особистої номерної печатки, зазначає дату й реєстраційний номер заяви.

3.7. Оформлені відповідно до пункту 3.6 цього Положення товаросупровідні документи свідчать про надання заявникові митним органом дозволу розпоряджатися товарами згідно з метою, заявленою митному органу.

3.8. ВМД подається до оформлення в строк, зазначений у заяві, який не може перевищувати 30 днів від дати подання заяви.

Оформлення ВМД проводиться відповідно до Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів із застосуванням вантажної митної декларації, затвердженого наказом Державної митної служби України від 14.10.2002 № 561 (зі змінами та доповненнями).

Документи та їх копії, які вже подавалися до оформлення, повторно не подаються. Декларант зазначає в графі 2 реєстру документів, який подається разом з ВМД, реквізити документів, уже поданих митному органу, а в графі 6 — номер реєстру, за яким ці документи були подані, і дату його подання.

Митний огляд товарів під час оформлення ВМД не проводиться.

3.9. Погодження питання митного оформлення товарів поза місцем державної реєстрації суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності здійснюється в порядку, установленому законодавством України.

ВМД подається митному органу, яким був наданий дозвіл на митне оформлення товарів у спрощеному порядку.

4. Прикінцеві положення

4.1. При переміщенні між митними органами товарів, що перебувають під митним контролем та щодо яких надано дозвіл на митне оформлення в спрощеному порядку чи які оформлено в спрощеному порядку, заходи гарантування доставки в митницю призначення застосовуються у випадках і порядку, установлених законодавством України.

4.2. При ввезенні на митну територію України окремих видів товарів, перелік яких установлюється й змінюється Держмитслужбою України залежно від виду транспорту відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29.03.2002 № 390 "Про ввезення на митну територію України окремих видів товарів", контроль за їх доставкою в митницю призначення здійснюється з використанням попередньої вантажної митної декларації (далі — ПД).

Для здійснення контролю за доставкою товарів (крім товарів гуманітарної допомоги), що ввозяться на митну територію України з будь-якою метою, крім транзиту, і на які не складається ПД, використовуються попереднє повідомлення та його електронна копія.

У випадках, що визначаються Держмитслужбою України, для здійснення контролю за доставкою товарів у митницю призначення може використовуватися внутрішній транзитний документ.

Начальник Управління митних режимів *В.В. Заяц*

Додаток
до Положення про спрощений порядок митного оформлення деяких видів товарів

Форма заяви про митне оформлення товарів у спрощеному порядку

Начальнику _____
(назва митного органу)

Заява про митне оформлення товарів у спрощеному порядку

Підприємство _____,
(повна назва підприємства, код за ЄДРПОУ, юридична адреса, телефон)

банківські реквізити: _____,
(назва банку, код за ЄДРПОУ, юридична адреса)

р/р _____ МФО _____,

в/р _____ МФО _____,

облікова картка № _____ від "___" _____ 200_ р.,

у зв'язку з _____,
(причини)

просить дозволити митне оформлення в спрощеному порядку відповідно до статті 79 Митного кодексу України таких товарів:

_____,
(назва товару(ів), код згідно з УКТЗЕД*, кількість, фактурна вартість)**

_____

* Код може не зазначатися для товарів, необхідних для подолання наслідків стихійного лиха, аварії, катастрофи, епідемії; для органів та інших анатомічних матеріалів людини для потреб трансплантації. У цьому разі зазначаються

що переміщуються в митному режимі _____.

Документи, що додаються (назва, дата, номер):
_____

Зобов'язання

Зобов'язуємося подати вантажну митну декларацію, заповнену відповідно до заявленого митного режиму, і сплатити встановлені законодавством податки та збори на зазначені вище товари до _____. Зі статтями 330, 340, 355 Митного кодексу України ознайомлені.

Керівник підприємства _____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Головний бухгалтер _____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Митне оформлення
в спрощеному порядку
дозволено
"___" _____ 200_ р.
М. П.

У митному оформленні
в спрощеному порядку
відмовлено.
Причини відмови: _____.

"___" _____ 200_ р.
М. П.

_____ _____
(посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу) (посада, підпис, ініціали, прізвище посадової особи митного органу)

_____

точні дані про товар (комерційна та фірмова назви товару; фірма (країна)-виробник; характеристики товару: номери моделей, розміри, стандарти, типи, маркування, розфасування, комплектність тощо), потрібні для його ідентифікації та однозначної класифікації згідно з УКТЗЕД.

** Може додаватися перелік товарів (специфікація), який містить зазначені відомості, про що вчиняється запис у цьому рядку.

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМОЇ МИТНОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ

від 24 грудня 2003 року № 909

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
29 грудня 2003 р. за № 1249/8570

З метою реалізації статей 235 і 242 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок застосування окремої митної декларації, який додається.

2. Доповнити розділ 2 додатка 2 до наказу Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 "Про затвердження Інструкції про порядок заповнення вантажної митної декларації" (зі змінами й доповненнями), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247, такими особливостями переміщення товарів через митний кордон України:

57	Вивезення українських товарів, витрачених на здійснення операцій з переробки товарів, що ввозилися для переробки	53
58	Увезення іноземних товарів, витрачених на здійснення операцій з переробки товарів, що вивозилися для переробки	54

3. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Інформаційно-аналітичному митному управлінню (Шуляк В.П.) унести зміни до відповідних програмно-інформаційних комплексів ЄАІС Держмитслужби.

5. Установити, що цей наказ набирає чинності через 10 днів після його державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

6. Начальникам митних органів проінформувати суб'єктів підприємницької діяльності про вимоги цього наказу шляхом висвітлення його в засобах масової інформації та на наочних інформаційних стендах у місцях розташування підрозділів митниці й пунктах пропуску через державний кордон України.

7. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

В. о. Голови Служби *В. Лозко*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 24 грудня 2003 р. № 909

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
29 грудня 2003 р. за № 1249/8570

Порядок застосування окремої митної декларації

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено з метою реалізації положень статей 235 і 242 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV. Дія Порядку поширюється на українські товари, витрачені при здійсненні операцій з переробки товарів, що ввозилися в Україну з метою переробки, і на іноземні товари, витрачені при здійсненні операцій з переробки за межами митної території України.

1.2. Терміни вживаються в цьому Порядку в такому значенні:

використані товари:

українські товари, що були витрачені в процесі виконання операцій з переробки товарів, увезених в Україну в митному режимі переробки на митній території України;

іноземні товари, що були витрачені в процесі виконання операцій з переробки товарів, вивезених з України в митному режимі переробки за межами митної території України;

окрема митна декларація (далі — ОМД) — письмова заява, що подається митному органу для митного оформлення використаних товарів.

1.3. Інші терміни вживаються в цьому Порядку в значеннях, визначених Митним кодексом України й Порядком застосування

митних режимів переробки на митній території України та переробки за межами митної території України, затвердженим наказом Держмитслужби України від 13.09.2003 № 609 "Про затвердження Порядку застосування митних режимів переробки на митній території України та переробки за межами митної території України" і зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06.10.2003 за № 897/8218.

1.4. ОМД подається митному органу на бланках форми МД-2 (МД-3). Замість додаткового аркуша форми МД-3 може використовуватися формуляр-специфікація форми МД-8.

1.5. До ОМД застосовуються вимоги до форми, комплектності, порядку надання та якості заповнення граф, установлені постановою Кабінету Міністрів України від 09.06.97 № 574 "Про затвердження Положення про вантажну митну декларацію" (зі змінами й доповненнями).

1.6. ОМД подається митному органу для оформлення разом з вантажною митною декларацією (далі — ВМД) на кожну партію продуктів переробки, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за її межі.

Аркуш проведення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів, порядок оформлення якого встановлено наказом Держмитслужби України від 14.10.2002 № 561 "Про затвердження Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації" (зі змінами й доповненнями), зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 07.11.2002 за № 877/7165, при оформленні ОМД не заповнюється.

1.7. Графи ОМД заповнюються згідно з Інструкцією про порядок заповнення вантажної митної декларації, затвердженою наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 "Про затвердження Інструкції про порядок заповнення вантажної митної декларації" (зі змінами й доповненнями) (далі — Інструкція) і зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247,

і Порядком заповнення граф вантажної митної декларації відповідно до митних режимів, затвердженим наказом Держмитслужби України від 30.06.98 № 380 (зі змінами й доповненнями) (далі — Порядок заповнення граф ВМД) і зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22.07.98 за № 469/2909.

2. Порядок оформлення ОМД на використані українські товари

2.1. ОМД типу ЕК10ВТ подається митному органу до оформлення виключно у випадках, якщо українським підприємством, що здійснює операції з переробки товарів на митній території України, у процесі переробки використовуються українські товари. Використання цих товарів, їх найменування, кількість і вартість визначаються умовами зовнішньоекономічного договору (контракту) про переробку товарів. Ці самі відомості зазначаються й у заяві підприємства про надання дозволу на розміщення товарів у митний режим переробки на митній території України.

2.2. При вивезенні за межі митної території України продуктів переробки, отриманих у процесі виконання операцій з переробки давальницької сировини іноземного замовника відповідно до Закону України від 15.09.95 № 327/95-ВР "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах", ОМД не подається.

2.3. Заповнення граф ОМД

Згідно з Інструкцією та Порядком заповнення граф ВМД декларантом заповнюються такі графи: A, 1, 2, 3, 5, 8, 9, 14, 17, 17a, 18, 19, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 37, 38, 40, 41, 42, 44, 47, 50, 54.

Графи 7 і D заповнюються посадовою особою митного органу.

Інші графи ОМД не заповнюються.

Особливості заповнення граф ОМД

Графа D

Після завершення митного оформлення та за відсутності зауважень, посадова особа митного органу, що завершила митне оформлення товарів за ВМД на вивезення продуктів переробки, проставляє відтиск особистої номерної печатки, свої прізвище й підпис.

Графа 1 "Тип декларації"

У першому підрозділі графи проставляється літерний код напрямку переміщення товарів "ЕК", у другому — код митного режиму "10", у третьому підрозділі зазначається "ВТ" ("Використані товари").

Графа 9 "Особа, відповідальна за фінансове врегулювання"

Зазначаються реквізити українського підприємства, що здійснює операції з переробки товарів, увезених на митну територію України в митному режимі переробки на митній території України, і є стороною зовнішньоекономічного договору (контракту) про переробку.

Графа 22 "Валюта та загальна фактурна вартість"

У лівому підрозділі графи наводиться згідно із загальнодержавним Класифікатором валют цифровий код валюти оцінки використаних товарів.

У правому підрозділі графи зазначається цифрами загальна фактурна вартість товарів, одержана шляхом складання вартостей, наведених у графі 42 основного й додаткових аркушів ОМД або формулярів-специфікацій форми МД-8.

Графа 31 "Вантажні місця та опис товару"

Перед описом товару зазначається "Використаний у процесі переробки товар".

Також наводяться:

точні дані про товар (комерційна й фірмова назви товару; назва підприємства (країни)-виробника; характеристики товару: розміри, номери моделей, стандарти, типи, маркування, розфасування, комплектність тощо), потрібні для його ідентифікації та однозначної класифікації за зазначеним у графі 33 ОМД кодом за УКТЗЕД;

кількість товару;

відомості про зазначені в графі товари, достатні для їх ідентифікації та однозначного віднесення до визначеної товарної підкатегорії за УКТЗЕД згідно з основними правилами інтерпретації класифікації товарів;

у правому нижньому підрозділі графи в спеціально виділеному полі зазначаються кількість заявленого товару в додатковій одиниці виміру, передбаченій для цієї товарної позиції за УКТЗЕД, і скорочена назва цієї одиниці виміру. Якщо до товару застосовується основна одиниця виміру за УКТЗЕД, то правий нижній підрозділ графи не заповнюється.

Інші відомості про товар не зазначаються.

Незаповнена графа "Вантажні місця та опис товарів" у додаткових аркушах ОМД або формулярах-специфікаціях форми МД-8 перекреслюється.

Графа 37 "Процедура"

Відповідно до Класифікатора процедур переміщення через митний кордон України, затвердженого наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 (зі змінами й доповненнями), у графі зазначається 6-значний код процедури, який складається з кодів:

митного режиму — "10",

попереднього митного режиму — "00",

особливості переміщення товарів через митний кордон України — "53".

Графа 40 "Загальна декларація/попередній документ"

Зазначаються відомості про ВМД, оформлену відповідно до митного режиму переробки на митній території України, за якою товари були ввезені на митну територію України з метою їх переробки.

Графа 44 "Додаткова інформація/подані документи"

Додатково до відомостей, що зазначаються в цій графі, під розділом 9 наводяться код документа "9201" відповідно до Класифікатора документів, затвердженого наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 (зі змінами й доповненнями), вхідний номер, присвоєний митним органом заяві підприємства про надання дозволу на розміщення товарів у митний режим переробки на митній території України, і дата реєстрації митним органом цієї заяви.

3. Порядок оформлення ОМД на використані іноземні товари

3.1. ОМД типу ІМ40ВТ подається митному органу до оформлення виключно у випадках, якщо іноземним підприємством, що здійснює операції з переробки українських товарів за межами митної території України, у процесі переробки використовуються іноземні товари. Використання цих товарів, їх найменування, кількість і вартість визначаються умовами зовнішньоекономічного договору (контракту) про переробку товарів. Ці самі відомості зазначаються й у заяві підприємства про надання дозволу на розміщення товарів у митний режим переробки за межами митної території України.

До товаротранспортних та інших товаросупровідних документів, що подаються до оформлення разом з ОМД, обов'язково долучається документ (рахунок-проформа, проформа-інвойс тощо) іноземного підприємства — виконавця робіт з переробки

українських товарів, у якому зазначаються найменування використаних іноземних товарів, їх кількість, одиниця виміру, ціна за одиницю товару в іноземній валюті, загальна вартість цих товарів.

3.2. При ввезенні на митну територію України продуктів переробки, отриманих у процесі виконання операцій з переробки давальницької сировини українського замовника відповідно до Закону України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах" з частковим використанням іноземних товарів, ОМД не подається.

3.3. Заповнення граф ОМД

Згідно з Інструкцією та Порядком заповнення граф ВМД декларантом заповнюються такі графи: A, 1, 2, 3, 5, 8, 9, 14, 17, 17a, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 37, 38, 40, 41, 42, 44, 47, 50, 54.

Графи 7 та D заповнюються посадовою особою митного органу.

Інші графи ОМД не заповнюються.

Особливості заповнення граф ОМД

Графа D

Після завершення митного оформлення та за відсутності зауважень посадова особа митного органу, яка завершила митне оформлення товарів за ОМД, проставляє відтиск особистої номерної печатки, свої прізвище й підпис.

Графа 1 "Тип декларації"

У першому підрозділі графи проставляється літерний код напрямку переміщення товарів "ІМ", у другому — код митного режиму "40", у третьому підрозділі зазначається "ВТ" ("Використані товари").

Графа 9 “Особа, відповідальна за фінансове врегулювання”

Зазначаються реквізити українського підприємства, що здійснювало вивезення товарів за межі митної території України у митному режимі переробки за межами митної території України і є стороною зовнішньоекономічного договору (контракту) про переробку.

Графа 22 “Валюта та загальна фактурна вартість”

У лівому підрозділі графи наводиться згідно із загальнодержавним Класифікатором валют цифровий код валюти оцінки використаних товарів, зазначений у поданому товаротранспортному чи іншому товаросупровідному документі.

У правому підрозділі графи зазначається цифрами загальна фактурна вартість товарів, одержана шляхом складання вартостей, наведених у графі 42 основного й додаткових аркушів ОМД або формулярів-специфікацій форми МД-8.

Графа 31 “Вантажні місця та опис товару”

Перед описом товару зазначається “Використаний у процесі переробки товар”.

Також наводяться:

точні дані про товар (комерційна й фірмова назви товару, назва фірми (країни)-виробника; характеристики товару: розміри, номери моделей, стандарти, типи, маркування, розфасування, комплектність тощо), потрібні для його ідентифікації та однозначної класифікації за зазначеним у графі 33 ОМД кодом за УКТЗЕД;

кількість товару;

відомості про товари, заявлені в графі, достатні для їх ідентифікації та однозначного віднесення до визначеної товарної підкатегорії за УКТЗЕД згідно з основними правилами інтерпретації класифікації товарів;

у правому нижньому підрозділі графи в спеціально виділеному полі зазначаються кількість заявленого товару в додатковій одиниці виміру, передбаченій для цієї товарної позиції за УКТЗЕД, і скорочена назва цієї одиниці виміру. Якщо до товару застосовується основна одиниця виміру за УКТЗЕД, то правий нижній підрозділ графи не заповнюється.

Інші відомості про товар не зазначаються.

Незаповнена графа "Вантажні місця та опис товарів" у додаткових аркушах ОМД або формулярах-специфікаціях форми МД-8 перекреслюється.

Графа 37 "Процедура"

Відповідно до Класифікатора процедур переміщення через митний кордон України, затвердженого наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 (зі змінами й доповненнями), у графі зазначається 6-значний код процедури, який складається з кодів:

митного режиму — "40",
попереднього митного режиму — "00",
особливості переміщення товарів через митний кордон України — "54".

Графа 40 "Загальна декларація/попередній документ"

Зазначаються відомості про ВМД, оформлену відповідно до митного режиму переробки за межами митної території України, за якою товари були вивезені за межі митної території України з метою їх переробки.

Графа 44 "Додаткова інформація/подані документи"

Додатково до відомостей, що зазначаються в цій графі, під розділом 9 наводяться код документа "9201" відповідно до Класифікатора документів, затвердженого наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 (зі змінами й доповненнями), вхідний но-

мер, присвоєний митним органом заяві підприємства про надання дозволу на розміщення товарів у митний режим переробки на митній території України, і дата реєстрації митним органом цієї заяви.

Начальник Управління митних режимів *В. Заяц*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА ВВЕЗЕННЯМ НА МИТНУ ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ ОКРЕМИХ ТОВАРІВ ЦІЛЬОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

від 26 грудня 2003 року № 913

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
30 грудня 2003 р. за № 1263/8584

З метою реалізації вимог статті 60 Митного кодексу України та Закону України "Про Митний тариф України", удосконалення контролю за ввезенням на митну територію України окремих товарів цільового призначення, а також для забезпечення справляння в повному обсязі податків і зборів (обов'язкових платежів) НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок здійснення контролю за ввезенням на митну територію України окремих товарів цільового призначення (далі — Порядок), що додається.

2. Управлінню тарифного регулювання (Пашинний О.І.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Начальникам регіональних митниць, митниць проінформувати суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та митних брокерів, що працюють у зонах діяльності митниць, про вимоги цього наказу.

4. Наказ набирає чинності через 10 днів після його державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Дьоміна Ю.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 26 грудня 2003 р. № 913

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
30 грудня 2003 р. за № 1263/8584

Порядок здійснення контролю за ввезенням на митну територію України окремих товарів цільового призначення

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено з метою:

уніфікації процедур митного оформлення товарів цільового призначення, що ввозяться на митну територію України;

належної організації контролю з боку митних органів за ввезенням на митну територію України окремих товарів цільового призначення;

забезпечення справляння в повному обсязі податків і зборів (обов'язкових платежів);

застосування заходів тарифного регулювання при митному оформленні товарів.

1.2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

товари цільового призначення (далі — товари) — товари (продукція), що ввозяться на митну територію України для використання в окремій галузі, для промислової переробки чи для виробництва певної продукції й перелік яких наведено в додатку 1 до цього Порядку;

суб'єкт господарської діяльності — підприємство, установа, організація (їх філія, представництво, відділення) незалежно від

форми власності, іноземна юридична особа (її філія, представництво, відділення), фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності, що здійснює господарську діяльність на митній території України;

виробничі потужності — потужності суб'єкта господарської діяльності, що використовуються в процесі переробки та/або виробництва товарів.

1.3. Дія Порядку поширюється на товари, перелік яких наведено в додатку 1 до цього Порядку.

2. Особливості митного оформлення товарів

2.1. При здійсненні митного оформлення товарів суб'єкт господарської діяльності (далі — суб'єкт) подає митному органу такі документи:

зобов'язання керівника суб'єкта про цільове використання товарів (додаток 2);

довідку про наявність виробничих потужностей (місцезнаходження, загальну площу виробничого комплексу, технологічну схему виробництва тощо), потрібних для промислової переробки або/та для виробництва певної продукції.

2.2. У разі відсутності виробничих потужностей суб'єкт подає один з таких документів для підтвердження цільового використання товарів:

договір оренди виробничих потужностей;

договір про переробку товарів з іншим підприємством;

договір про спільну діяльність;

договір, відповідно до якого суб'єкт є повіреним, агентом або іншим посередником;

замовлення на поставку;

інший документ, що може бути використаний суб'єктом з цією метою.

2.3. За відсутності документів, зазначених у пунктах 2.1 та 2.2 цього Порядку, чи невідповідності даних, заявлених у цих документах, меті ввезення товарів митне оформлення останніх здійснюється за кодом згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності, установленим для товарів, текстовий опис яких не передбачає цільового призначення або/та цільового використання товару.

2.4. Подані суб'єктом документи, заявлені ним як такі, що містять конфіденційну інформацію, не можуть використовуватися посадовими особами митних органів з іншою метою, ніж митне оформлення товарів, за винятком випадків, передбачених законодавством України. За розголошення такої інформації посадові особи митних органів несуть відповідальність згідно із законодавством України.

3. Контроль за ввезенням на митну територію України товарів

3.1. Контроль за ввезенням на митну територію України товарів проводиться митними органами в порядку, визначеному Указом Президента України від 23.07.98 № 817/98 "Про деякі заходи з дерегулювання підприємницької діяльності" і постановою Кабінету Міністрів України від 29.01.99 № 112 "Про порядок координації проведення планових виїзних перевірок фінансово-господарської діяльності суб'єктів підприємницької діяльності контролюючими органами".

3.2. Суб'єкт у визначений у зобов'язанні строк подає митному органу, який проводив митне оформлення товарів, звіт, що підтверджує цільове використання товарів.

Такий звіт оформлюється на бланку підприємства в довільній формі з проставленням підпису керівника й печатки підприємства.

3.3. У разі виявлення фактів нецільового використання товарів митний орган уживає заходів згідно із законодавством України.

Начальник Управління
тарифного регулювання *О.І. Пашинний*

Додаток 1
до Порядку здійснення контролю за ввезенням на митну територію України окремих товарів цільового призначення

Перелік товарів цільового призначення

Код згідно з УКТЗЕД	Опис товару
0511 91 10 10	Путасу некондиційна та інша некондиційна риба ***для годівлі хутрових звірів***
0511 99 10 10	Жили та сухожилля ***(для медичних цілей)***
0713 10 10 00	Горох ***для сівби***
0901 11 00 10 0901 12 00 10 0901 90 10 10	Кава ***для промислової переробки***
1204 00 10 00	Насіння льону ***для сівби***
1205 00 10 00	Насіння свиріпи або ріпака ***для сівби***
1206 00 10 00	Насіння соняшнику ***для сівби***
1502 00 10 10	Жир великої рогатої худоби, овечий або козячий, крім жиру товарної позиції 1503, топлений, екстрагований пресуванням ***для виробництва мила***
1507 10 10 00	Олія соєва та її фракції, неочищена (сира) ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1507 90 10 00	Олія соєва та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1508 10 10 00	Олія арахісова та її фракції, неочищена (сира) ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування

1508 90 10 00	Олія арахісова та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1512 11 10 00	Олія соняшникова або сафлорова та її фракції, неочищена (сира) ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1512 19 10 00	Олія соняшникова або сафлорова та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1514 10 10 00	Олія зі свиріпи, ріпакова або гірчична та її фракції, неочищена (сира) ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1514 90 10 00	Олія зі свиріпи, ріпакова або гірчична та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1515 19 10 00	Олія з насіння льону та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1515 29 10 00	Олія з кукурудзи та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1515 50 11 00	Олія кунжутова та її фракції, неочищена (сира) ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1515 50 91 00	Олія кунжутова та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування

1515 90 21 00	Олія з насіння тютюну та її фракції, неочищена (сира) ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1515 90 31 00	Олія з насіння тютюну та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1515 90 40 00	Олія та її фракції, неочищена (сира) ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1515 90 60 00	Олія та її фракції ***для технічного або промислового використання***, крім виробництва продуктів харчування
1516 20 98 10	Рослинні жири та їх фракції ***для виготовлення харчових продуктів*** в упаковці чистою вагою понад 1 кг
1517 90 99 10	Суміші рослинних жирів ***для виготовлення харчових продуктів***

Додаток 2
до Порядку здійснення контролю за ввезенням на митну територію України окремих товарів цільового призначення

Форма зобов'язання керівника суб'єкта господарської діяльності про цільове використання товарів

Зобов'язання про цільове використання товарів*

Я, _____, беру зобов'язання,
(прізвище, ім'я, по батькові керівника)

що нижчезазначені товари будуть використані з метою _____

_____ і в строк до _____
(промислової переробки, промислового використання, інше)

_____ митному органу буде наданий звіт,
(орієнтовний строк використання товарів)

що підтверджує цільове використання цих товарів.

№ з/п	Дата і номер вантажної митної декларації	Код товару згідно з УКТЗЕД	Найменування товару	Кількість	Митна вартість

У разі використання товару не за цільовим призначенням зобов'язуюся сплатити ввізне мито в повному обсязі згідно із законодавством України.

Про відповідальність, передбачену Митним кодексом України, у разі порушення цього зобов'язання попереджений.

Керівник (посада) _____ (підпис, дата, печатка) _____ (ініціали, прізвище)

* Зобов'язання оформлюється на бланку підприємства.

Посада посадової особи митного органу, яка здійснила митне оформлення	_____ (підпис, дата, особиста номерна печатка)	_____ (ініціали, прізвище)

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОРЯДКУ ЗАСТОСУВАННЯ МИТНОГО РЕЖИМУ ТИМЧАСОВОГО ВВЕЗЕННЯ (ВИВЕЗЕННЯ)

від 26 грудня 2003 року № 918

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
16 січня 2004 р. за № 62/8661

Відповідно до статей 187, 204—211 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV і постанови Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1855 "Про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення)" НАКАЗУЮ:

1. Унести зміни до Порядку застосування митного режиму тимчасового ввезення (вивезення), затвердженого наказом Державної митної служби України від 28.03.2000 № 173 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27.04.2000 за № 250/4471, виклавши його в редакції, що додається.

2. Затвердити форму заяви про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення), що додається.

3. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Начальникам митних органів інформувати суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності про вимоги цього наказу, зокрема шляхом його висвітлення в місцевих засобах масової інформації та на

наочних інформаційних стендах у місцях розташування відповідних підрозділів митних органів.

5. Установити, що цей наказ набирає чинності через 10 днів після державної реєстрації його в Міністерстві юстиції України.

6. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 28 березня 2000 р. № 173
(у редакції наказу Державної митної служби
України від 26 грудня 2003 р. № 918)

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
16 січня 2004 р. за № 62/8661

Порядок застосування митного режиму тимчасового ввезення (вивезення)

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблено відповідно до статті 187 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV і з метою встановлення механізму реалізації положень статей 117, 204—211 Митного кодексу України.

1.2. Дія Порядку поширюється на товари, що переміщуються через митний кордон України підприємствами із застосуванням митного режиму тимчасового ввезення (вивезення).

1.3. Переміщення товарів у митному режимі тимчасового ввезення (вивезення) передбачає:

подання митному органу документів на товари з обґрунтуванням підстав для їх тимчасового ввезення на митну територію України (тимчасового вивезення за межі митної території України);

надання митному органу зобов'язання про зворотне вивезення (увезення) товарів, які тимчасово ввозяться (вивозяться), у строки, що зумовлені метою тимчасового ввезення (вивезення), але не перевищують строків, установлених Митним кодексом України;

подання митному органу дозволу відповідного компетентного органу на тимчасове ввезення (вивезення) товарів, якщо отримання такого дозволу передбачено законом.

1.4. До закінчення строку тимчасового ввезення (вивезення) особа, яка надала зобов'язання про зворотне вивезення (увезення) товарів, що перебувають у митному режимі тимчасового ввезення (вивезення), повинна:

вивезти (увезти) ці товари згідно із зобов'язанням, наданим митному органу, або

заявити про зміну митного режиму з додержанням вимог Митного кодексу України та інших законодавчих актів України.

1.5. Дозволяється зворотне вивезення (увезення) тимчасово ввезених (вивезених) товарів однією чи кількома партіями.

1.6. При зворотному вивезенні за межі митної території України або зворотному ввезенні на цю територію товари можуть бути пропущені через митний кордон України будь-яким митним органом. При цьому митний орган зобов'язаний повідомити про це митницю оформлення.

1.7. Для митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України з метою тимчасового ввезення на митну територію України (тимчасового вивезення за межі цієї території) чи з метою виконання наданого митному органу зобов'язання про їх зворотне вивезення (увезення), митному органу подається вантажна митна декларація (далі — ВМД) або інший документ, визначений законодавством України.

1.8. Митне оформлення партії товарів, митна вартість якої не перевищує суми, еквівалентної 100 євро, здійснюється за листом підприємства без подання ВМД.

Положення абзацу першого цього пункту не поширюються на товари, що:

класифікуються згідно з 1—24 групами Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТЗЕД);

обкладаються акцизним збором;

обкладаються вивізним митом;

підлягають державному експортному контролю;

розміщені в режимі митного складу;

розміщені в режимі спеціальної митної зони.

2. Визначення основних термінів

2.1. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

митниця оформлення — митний орган, що здійснює митне оформлення товарів у митному режимі тимчасового ввезення (вивезення);

умовне повне звільнення від оподаткування — звільнення від оподаткування під час переміщення товарів через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення), якщо таке переміщення здійснюється з дотриманням умов, установлених законодавством України;

виставка — захід, пов'язаний з демонстрацією товарів, просуванням їх на внутрішній та зовнішній ринок і вивченням з цією метою кон'юнктури ринку (за винятком виставок, організованих для власних цілей у магазинах чи торгових приміщеннях з метою продажу іноземних товарів);

ярмарок — захід, що безпосередньо пов'язаний з торгівлею (роздрібною чи оптовою) і проводиться в певному місці у визначений строк;

організатор виставки (ярмарку) — підприємство будь-якої форми власності, що відповідно до свого статуту займається організацією виставок (ярмарків);

розпорядник виставки (ярмарку) — підприємство, якому організатор виставки (ярмарку) доручає виконати весь комплекс заходів з її (його) підготовки та проведення;

учасники виставки (ярмарку) — підприємства, установи, організації, що уклали з організатором виставки (ярмарку) договір про участь у виставці (ярмарку);

виставкові товари — товари, що використовуються як експонати (у тому числі в обмеженій кількості алкогольні напої й тютюнові вироби) або призначаються для облаштування павільйонів, стендів чи експозицій на виставках (ярмарках).

2.2. Інші терміни в цьому Порядку вживаються в значеннях, наведених у статтях 1, 204—211 Митного кодексу України.

3. Допущення товарів до переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення)

3.1. Рішення про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення) приймається митним органом у порядку, визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1855 "Про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення)".

3.2. Допущення до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення) товарів, що швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, можливе лише за умови надання заінтересованою особою зобов'язання про зворотне вивезення (увезення) таких товарів до закінчення строку їх придатності.

3.3. Митні органи не допускають товари до переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення), якщо немає можливості їх ідентифікувати, а також за відсутності гарантій їх повернення.

3.4. Для забезпечення ідентифікації товарів, що тимчасово ввозяться на митну територію України чи тимчасово вивозяться за межі цієї території, митним органом уживаються заходи, визначені статтею 64 Митного кодексу України.

3.5. Для підтвердження незмінного стану товарів, що були тимчасово ввезені на митну територію України чи тимчасово вивезені за межі цієї території, можуть залучатися спеціалісти й експерти відповідно до положень статті 65 Митного кодексу України.

3.6. Допускається надання дозволу на тимчасове ввезення на митну територію України (тимчасове вивезення за межі цієї території України) під зобов'язання про зворотне вивезення (увезення) з умовним повним звільненням від оподаткування щодо:

товарів, призначених для демонстрації або використання на виставках, ярмарках, конференціях чи інших подібних заходах;

професійного обладнання, необхідного особам, які прибувають в Україну (виїжджають з України), для підготовки репортажів, здійснення записів або передач для засобів масової інформації або зйомки фільмів;

контейнерів, піддонів, упаковки, а також будь-яких інших товарів, що ввозяться (вивозяться) у зв'язку з якою-небудь комерційною операцією, але ввезення (вивезення) яких саме по собі не є комерційною операцією;

зразків товарів, предметів та рекламних фільмів за умови, що вони залишаються власністю особи, яка перебуває або проживає за межами території тимчасового ввезення (вивезення), і їх використання на території України не має комерційного характеру;

товарів, що ввозяться (вивозяться) з освітніми, науковими чи культурними цілями, тобто наукового та навчального обладнання, обладнання для поліпшення дозвілля моряків, а також будь-яких інших товарів, що ввозяться (вивозяться) у рамках навчальної, наукової або культурної діяльності;

товарів, що ввозяться для спортивних цілей;

матеріалів для реклами та туризму;

запасних частин і обладнання, призначених для використання в процесі ремонту чи технічного обслуговування транспортних засобів, тимчасово ввезених на митну територію України або тимчасово вивезених з неї;

інших товарів відповідно до Законів України.

3.7. Забороняється надання дозволу на тимчасове ввезення на митну територію України (тимчасове вивезення за її межі) таких товарів:

заборонених до ввезення (вивезення) згідно із законодавством;

заборонених до транзиту через митну територію України згідно із законодавством;

що переміщуються через митний кордон України за договорами купівлі-продажу, міни, консигнації, фінансового лізингу (оренди), маркетингу, про спільну діяльність та іншими договорами, якщо на підставі цих договорів відбувається передання права власності на такі товари.

4. Гарантування додержання митного режиму тимчасового ввезення (вивезення) щодо окремих видів товарів

4.1. Відповідно до статті 211 Митного кодексу України та пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1855 "Про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення)" митне оформлення в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення) окремих видів товарів здійснюється за умови гарантування додержання цього режиму.

4.2. За умови надання заінтересованою особою гарантії митному органу щодо додержання режиму тимчасового ввезення (вивезення) здійснюється митне оформлення товарів, що:

класифікуються згідно з 1—24 групами УКТЗЕД;

обкладаються акцизним збором;

обкладаються вивізним митом.

4.3. Якщо митному органу надається гарантія у вигляді грошової застави, то сума такої застави повинна дорівнювати сумі податків і зборів (обов'язкових платежів), які підлягали б сплаті в разі ввезення (вивезення) товарів у митному режимі імпорту (експорту).

4.4. При виконанні зобов'язання про зворотне вивезення (увезення) грошова застава повертається за заявою особи, яка її внесла.

У разі зміни митного режиму грошова застава зараховується в рахунок сплати податків і зборів, що підлягають оплаті при митному оформленні в обраному митному режимі.

4.5. У разі невиконання зобов'язання про зворотне вивезення (увезення) товарів, за винятком випадків, коли це сталося внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, грошова застава поверненню не підлягає й зараховується до Держбюджету України в установленому порядку.

4.6. Факт аварії або дії обставин непереборної сили, що мали місце за межами митної території України, повинен бути підтверджений документами, виданими органами влади країни, у якій сталася аварія чи виникли обставини непереборної сили. Такі документи набирають юридичної сили в Україні після консульської легалізації, якщо інше не встановлено міжнародними договорами України.

5. Строк тимчасового ввезення (вивезення) та його продовження

5.1. Строк тимчасового ввезення (вивезення) товарів зумовлюється метою такого ввезення (вивезення), але не повинен перевищувати строків, установлених Митним кодексом України.

5.2. Загальний строк тимчасового ввезення (вивезення) становить один рік з дня ввезення на митну територію України (вивезення з митної території України) товарів.

5.3. З урахуванням мети ввезення (вивезення) товарів, а також інших обставин строк тимчасового ввезення (вивезення) може бути продовжений відповідним митним органом на підставі заяви заінтересованої особи, поданої до закінчення цього строку. Заява подається митному органу разом з іншими документами, що обґрунтовують потребу такого продовження.

5.4. Порядок прийняття рішення про продовження строку тимчасового ввезення (вивезення) відповідає Порядку прийняття рішення про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в режимі тимчасового ввезення (вивезення), затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1855.

При цьому обов'язковою умовою продовження строку тимчасового ввезення є проведення перевірки відповідності фактичної кількості, стану тимчасово ввезених товарів відомостям, заявленим у ВМД, а також використання цих товарів з метою, заявленою митному органу при їх ввезенні відповідно до пунктів 6.2—6.4 цього Порядку.

5.5. У разі прийняття рішення про відмову в продовженні строку тимчасового ввезення (вивезення) товари підлягають вивезенню (увезенню) у строк, установлений митним органом. Цей строк повинен бути встановлений з урахуванням часу, потрібного для транспортування тимчасово ввезених (вивезених) товарів.

6. Здійснення контролю за дотриманням митного режиму тимчасового ввезення (вивезення)

6.1. Здійснення контролю за дотриманням митного режиму тимчасового ввезення (вивезення) і за зворотним вивезенням (увезенням) тимчасово ввезених (вивезених) товарів покладається на митницю оформлення.

6.2. Митниця оформлення проводить перевірку відповідності фактичної кількості й стану тимчасово ввезених товарів відомостям, заявленим у ВМД, а також використання цих товарів з метою, зазначеною в документах, на підставі яких приймалося рішення про допущення цих товарів до переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення) та здійснювалося їх митне оформлення.

6.3. За результатами перевірки складається акт про проведення митного огляду товарів та інших предметів установленої форми.

У цьому акті посадовою особою митного органу, яка провела перевірку, зазначається інформація про фактичну кількість і стан товарів, їх комплектність та відповідність відомостей, зазначених у ВМД, даним, установленим під час перевірки.

6.4. Тимчасово ввезені (вивезені) товари перебувають на контролі в митниці оформлення до надходження підтвердження про їх фактичне зворотне вивезення (увезення) або до митного оформлення їх в іншому митному режимі, який допускається щодо цих товарів законодавством України.

6.5. При виявленні митним органом фактів використання тимчасово ввезених (вивезених) товарів з будь-якою іншою метою, крім тієї, що була заявлена митному органу, а також у разі невиконання особою, що надала зобов'язання про зворотне вивезення (увезення) цих товарів, такого зобов'язання в установлений строк, митний орган розглядає питання наявності в діях цієї особи порушення митних правил.

6.6. Якщо товари, на тимчасове ввезення (вивезення) яких був наданий дозвіл, не можуть бути своєчасно вивезені (увезені) унаслідок накладення на них арешту, то вимога митного органу щодо виконання зобов'язання про зворотне вивезення (увезення) цих товарів призупиняється на час арешту.

Підставою для призупинення такої вимоги є заява заінтересованої особи, що подається митному органу разом з документами, які підтверджують накладення арешту на товари. Ці документи повинні бути видані органами влади, якими вчинено арешт товарів. Документи, видані органами влади іноземної держави, набирають юридичної сили в Україні після їх консульської легалізації, якщо інше не встановлено міжнародними договорами України.

7. Особливості здійснення митного контролю й митного оформлення товарів, призначених для демонстрації або використання на виставках, ярмарках, конференціях чи інших подібних заходах

7.1. Виставкові товари допускаються до переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення) за умови подання організатором, розпорядником чи учасником виставки (ярмарку) митниці оформлення разом із заявою документів, що містять відомості про:

мету, час і місце проведення виставки (ярмарку);

організатора та розпорядника виставки (ярмарку);

осіб, відповідальних за зворотне вивезення (увезення) товарів (прізвища, ім'я та по батькові, адреси й телефони).

7.2. Виставкові товари допускаються до переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення) у кількості чи обсязі, що в розумній мірі відповідає призначенню таких товарів.

7.3. Представницькі й рекламні товари, що будуть витрачені в процесі виставки (ярмарку) з презентаційною та рекламною ме-

тою, підлягають митному оформленню відповідно до митного режиму імпорту (або експорту) згідно із законодавством.

7.4. Якщо учасником виставки (ярмарку) є нерезидент України, який не має представництва в Україні, то зобов'язання про зворотне вивезення виставкових товарів надається організатором (розпорядником) виставки (ярмарку).

7.5. Митне оформлення виставкових товарів здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого розташований учасник виставки (ярмарку) або проводиться виставка (ярмарок).

7.6. Виставкові товари тимчасово ввозяться на територію України (вивозяться за її межі) на строк проведення виставки (ярмарку) з урахуванням часу, потрібного для транспортування експонатів, монтажу та демонтажу експозиції.

7.7. Контроль за зворотним вивезенням (увезенням) виставкових товарів покладається на митницю оформлення.

7.8. Згідно з поданою митниці оформлення заявою заінтересованої особи строк тимчасового ввезення (вивезення) виставкових товарів може бути продовжений відповідно до розділів 5, 6 цього Порядку.

7.9. Протягом усього строку тимчасового ввезення виставкових товарів ці товари не можуть бути передані в користування чи використані як винагорода.

7.10. Транспортні засоби, особисті речі, валютні й культурні цінності та інші товари, що переміщуються через митний кордон України фізичними особами — представниками (персоналом) учасників виставки (ярмарку), підлягають митному оформленню окремо від виставкових товарів відповідно до законодавства як товари, що переміщуються фізичними особами.

7.11. Порядок митного оформлення товарів, призначених для використання при проведенні наукових, культурних, освітніх та

інших подібних заходів, аналогічний порядку, викладеному в пунктах 7.1—7.10 цього Порядку, з урахуванням того, що замість організатора (розпорядника, учасника) виставки (ярмарку) виступає організатор (розпорядник, учасник) відповідного заходу.

8. Прикінцеві положення

8.1. Норми природного зношення й утрат при транспортуванні товарів можуть визначатися стандартами, технічними умовами та іншими нормативними документами.

8.2. Товари, що переміщуються через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення), підлягають контролю відповідно до статті 27 Митного кодексу України.

Начальник Управління митних режимів *В.В. Заяц*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 26 грудня 2003 р. № 918

Форма заяви
про допущення товарів до переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення)

Начальнику_____
(назва митного органу)

Заява

Підприємство _____,
(повна назва підприємства)
код за ЄДРПОУ _____,
адреса: _____, телефон _____,
банківські реквізити: _____
_____
_____,
(назва банку, код за ЄДРПОУ, адреса)

р/р _____ МФО _____,
в/р _____ МФО _____,
облікова картка № _____ від "___" _____ 200_ р., відповідно до статті 207 Митного кодексу України та пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1855 просить надати дозвіл на переміщення через митний кордон України в митному режимі тимчасового ввезення (вивезення) таких товарів з метою _____:

№ з/п	Назва товару	Кількість товару/ одиниця виміру або вага (кг)	Фактурна вартість (у валюті України)

Додаткові відомості:

зовнішньоекономічний договір (запрошення на виставку тощо) _____ від _____ № _____,
характер угоди _____,
митний орган на кордоні _____,
вид транспорту _____,
надано гарантію щодо додержання митного режиму тимчасового ввезення (вивезення) у вигляді грошової застави _____,
(так / ні)
грошову заставу в сумі _____ грн. унесено на відповідний рахунок митного органу за _____.
(реквізити платіжного документа)

Документи, що додаються:

№ з/п	Назва документа	Номер	Дата

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Зобов'язуюся до закінчення строку тимчасового ввезення (вивезення) здійснити зворотне вивезення (увезення) зазначених вище товарів або заявити про зміну митного режиму, що допускається щодо цих товарів з додержанням вимог Митного кодексу України та інших законодавчих актів України, і надати митному органу передбачені законодавством України документи й відомості, потрібні для проведення митного контролю й митного оформлення товарів.

Про відповідальність згідно зі статтями 330, 331, 336, 338, 340, 343, 348, 354, 355 Митного кодексу України попереджений.

Керівник підприємства _____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище)
Головний бухгалтер _____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

"___" _____ 200_ р. М. П.

Тимчасове ввезення (вивезення) ДОЗВОЛЕНО

до “___” _____ 200_ р.

_____
(посада уповноваженої особи)

_____
(підпис, ініціали, прізвище)

“___” _____ 200_ р.

М. П.

Тимчасове ввезення (вивезення) ЗАБОРОНЕНО

_____
(посада уповноваженої особи)

_____
(підпис, ініціали, прізвище)

“___” _____ 200_ р.

М. П.

Причини відмови

_____

_____

_____

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФОРМИ ЗАЯВИ ПРО НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА ПОДАННЯ ПЕРІОДИЧНОЇ МИТНОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ ТА ПОРЯДКУ ЗАПОВНЕННЯ ГРАФ ПЕРІОДИЧНОЇ МИТНОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ

від 30 грудня 2003 року № 931

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
30 грудня 2003 р. за № 1273/8594

Відповідно до статті 83 Митного кодексу України від 11.07.2002 № 92-IV, постанов Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1985 "Деякі питання митного оформлення товарів", від 10.12.2003 № 1909 "Про митний контроль та митне оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України" та від 17.12.2003 № 1958 "Про митний контроль та митне оформлення природного газу, нафти, нафтопродуктів, етилену і аміаку, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом" і з метою спрощення порядку декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України при здійсненні зовнішньоекономічних операцій, а також створення сприятливіших умов для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності НАКАЗУЮ:

1. Затвердити такі, що додаються:

форму заяви про надання дозволу на подання періодичної митної декларації;

Порядок заповнення граф періодичної митної декларації.

2. Установити, що електронна копія періодичної митної декларації ставиться на контроль в Єдиній автоматизованій інфор-

маційній системі Державної митної служби України до надходження електронної копії вантажної митної декларації, яку заповнено у звичайному порядку й у графі 40 якої зазначається реєстраційний номер цієї періодичної митної декларації.

3. Інформаційно-аналітичному митному управлінню (Шуляк В.П.) у десятиденний строк після реєстрації цього наказу в Міністерстві юстиції України внести потрібні зміни до нормативно-довідкової інформації, у тому числі до довідників програмно-інформаційного комплексу "Митне оформлення вантажів" та інших, які використовуються при митному оформленні та веденні статистики зовнішньої торгівлі.

4. Управлінню митних режимів (Заяц В.В.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Контроль за виконанням наказу покласти на т. в. о. першого заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 30 грудня 2003 р. № 931

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
30 грудня 2003 р. за № 1273/8594

Форма заяви про надання дозволу на подання періодичної митної декларації

Начальнику_____
(назва митного органу)

Заява

Підприємство _____,
(повна назва підприємства, код за ЄДРПОУ, юридична адреса, телефон)

банківські реквізити: _____,
(назва банку, код за ЄДРПОУ, юридична адреса)

р/р _____ МФО _____,

в/р _____ МФО _____,

облікова картка № _____ від "____" _____ 200_ р.,

у зв'язку з _____
(причини)

просить дозволити відповідно до статті 83 Митного кодексу України подати періодичну митну декларацію на такі товари:

_____,
(назва товарів, код згідно з УКТЗЕД*, кількість, фактурна вартість, митна вартість)**

_____

* Код згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТЗЕД) може зазначатися на рівні товарної позиції.

** Може додаватися перелік товарів (специфікація), який містить зазначені відомості, про що вчиняється запис у цьому рядку.

що будуть переміщені в період з _____ до _____

у митному режимі _____.

Додаткові відомості:

зовнішньоекономічний контракт (договір) _____ від _____ № ___,

характер угоди _____,

умови поставки _____,

митниця на кордоні _____,

вид(и) транспорту _____,

місце доставки товару (станція, порт, термінал) _____,

застосування заходів гарантування доставки _____,

наявність коштів на депозитному рахунку митниці _____.
(номер платіжного доручення, сума)

Документи, що додаються (назва, дата, номер):

_____

_____

Зобов'язання

Зобов'язуємося протягом тридцяти днів з дати оформлення періодичної митної декларації* подати митному органу вантажну мит-

* Для товарів, що переміщуються через митний кордон України трубопроводами та лініями електропередачі, строк подання вантажної митної декларації, заповненої у звичайному порядку, зазначається відповідно до порядків митного контролю та митного оформлення, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1909 "Про митний контроль та митне оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України", від 17.12.2003 № 1958 "Про митний контроль та митне оформлення природного газу, нафти, нафтопродуктів, етилену і аміаку, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом".

ну декларацію, заповнену у звичайному порядку, і передбачені законодавством документи, потрібні для здійснення митного контролю й митного оформлення зазначених вище товарів, та сплатити податки й збори (обов'язкові платежі), установлені законодавством України. Зі статтями 330, 340, 355 Митного кодексу України ознайомлені.

Керівник підприємства _____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

М. П.

Головний бухгалтер _____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 30 грудня 2003 р. № 931

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
30 грудня 2003 р. за № 1274/8595

Порядок заповнення граф періодичної митної декларації

1. Загальні положення

1.1. Цим Порядком визначаються вимоги до заповнення граф періодичної митної декларації (далі — ПМД), яка застосовується відповідно до Порядку та умов подання періодичної митної декларації, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2002 № 1985 "Деякі питання митного оформлення товарів", Порядку митного контролю і митного оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1909 "Про митний контроль та митне оформлення електроенергії, що переміщується через митний кордон України", порядків митного контролю та митного оформлення природного газу, нафти, нафтопродуктів, етилену й аміаку, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 № 1958 "Про митний контроль та митне оформлення природного газу, нафти, нафтопродуктів, етилену і аміаку, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом", Положення про вантажну митну декларацію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 09.06.97 № 574 "Про затвердження Положення про вантажну митну декларацію" (зі змінами й доповненнями).

1.2. Графи ПМД заповнюються відповідно до Інструкції про порядок заповнення вантажної митної декларації, затвердженої наказом Держмитслужби України від 09.07.97 № 307 (зі змінами

й доповненнями) і зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 443/2247 (далі — Інструкція), та до класифікаторів, затверджених цим самим наказом, якщо інше не зазначено.

Особливості заповнення граф ПМД визначено в цьому Порядку.

2. Заповнення граф ПМД відповідно до митного режиму експорту

Згідно з Інструкцією декларантом заповнюються такі графи: 1, 2, 3, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 15a, 17, 17a, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 47, 48, 49, 52, 54.

Графи 7, 48 і D заповнюються посадовою особою митного органу. За номером, унесеним до графи 7, ПМД ставиться на контроль в Єдиній автоматизованій інформаційній системі Державної митної служби України (далі — ЄАІС Держмитслужби України).

Інші графи ПМД не заповнюються.

Особливості заповнення граф

Графа D

Проставляються відбиток штампа "Під митним контролем", підпис і прізвище посадової особи митного органу, що:

прийняла ПМД до оформлення;

завершила оформлення ПМД*.

Графа 1 "Тип декларації"

У першому підрозділі графи проставляється літерний код напрямку переміщення товарів "ЕК", другий підрозділ не запов-

* На додатковому аркуші відбиток штампа "Під митним контролем" проставляється над графою С.

нюється, у третьому зазначається літерний код особливості переміщення “ПМД”.

Графа 2 “Відправник/Експортер”

Зазначаються відомості про відправника відповідно до товаротранспортних та інших товаросупровідних документів.

При митному оформленні товарів, що переміщуються згідно з посередницькими договорами (контрактами), зазначаються відомості про власника товарів. Якщо при цьому власник товарів не є відправником, то в графі додатково вчиняється запис “Див. на звороті”, а на зворотному боці ПМД наводяться відомості про відправника товарів.

Графа 8 “Одержувач/Імпортер”

Зазначаються відомості про нерезидента України — сторону зовнішньоекономічного договору (контракту).

Якщо умовами зовнішньоекономічного договору (контракту) передбачено доставку товару на адресу нерезидента України, що не є стороною зовнішньоекономічного договору (контракту), то в графі додатково вчиняється запис “Див. на звороті”, а відомості про безпосереднього одержувача товару зазначаються на зворотному боці ПМД.

Графи 15, 15а “Країна відправлення”, “Код країни відправлення”

Графи заповнюються при вивезенні товарів, що перебувають у вільному обігу, з митної території України на територію спеціальної (вільної) економічної зони.

Графа 27 “Місце завантаження/розвантаження”

Графа не заповнюється, якщо транспортний засіб під час доставки товару з митниці оформлення в пункт пропуску через державний кордон України не змінюється.

При перевезенні товарів з перевантаженням, у тому числі на митному ліцензійному складі, розташованому не в зоні діяльності митниці призначення, зазначаються відомості про митний орган, у зоні діяльності якого буде проведене перевантаження (розташовано склад).

Графа 29 "Митниця на кордоні"

Зазначаються згідно з Класифікатором митних органів України (та їх структурних підрозділів) найменування й код (5 знаків) митного органу, а за наявності — код його структурного підрозділу (9 знаків), у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску через державний кордон України, через який товари вивозитимуться за межі митної території України.

Графа 31 "Вантажні місця та опис товару"
"Маркування та кількість — номери контейнерів — опис товару"

Зазначаються відомі на момент подання ПМД дані про товар: комерційна й фірмова назви товару; фірма країни-виробника; характеристики товару: розміри, номери моделей, стандарти, типи, маркування, розфасування, комплектність тощо, потрібні для його ідентифікації та класифікації за задекларованим у графі 33 ПМД кодом згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТЗЕД). Опис окремих товарів повинен містити додаткову інформацію згідно з додатком 3 до Інструкції. Зазначаються кількість товару та відомості про його упаковку.

Якщо заявлені в цій графі товари підлягають згідно із законодавством України оподаткуванню за ставками, що встановлюються залежно від кількості товару, одиниця виміру якого відмінна від основної або додаткової одиниці за УКТЗЕД, то зазначається кількість товару в одиницях виміру, визначених при встановленні ставок цих податків і зборів (обов'язкових платежів).

При декларуванні насипних, наливних товарів, товарів, що переміщуються навалом, зазначається "Місць 0".

У правому нижньому підрозділі графи в спеціально виділеному полі зазначаються кількість заявленого товару в додатковій одиниці виміру, що передбачено для цієї товарної позиції за УКТЗЕД, і скорочена назва цієї одиниці виміру. Якщо для товару застосовується основна одиниця виміру за УКТЗЕД, то правий нижній підрозділ графи не заповнюється.

У разі використання додаткових аркушів форми МД-3 у графі 31 основного аркуша форми МД-2 зазначаються відомості про товар найбільшої вартості.

Незаповнена графа 31 у додаткових аркушах МД-3 або у формулярах-специфікаціях форми МД-8 перекреслюється.

Графа 44 "Додаткова інформація/подані документи"

Зазначаються документи, подані суб'єктом підприємницької діяльності на момент оформлення ПМД. При цьому обов'язково зазначаються документи, що свідчать про дотримання вимог, передбачених законодавством, щодо застосування заходів нетарифного регулювання та інших обмежень. Реквізити заяви (реєстраційний номер, присвоєний митним органом, і дата реєстрації) про надання дозволу на подання періодичної митної декларації (далі — заява) зазначаються відповідно до Інструкції, код документа "9205" — згідно з Класифікатором документів.

Графа 45 "Митна вартість"

Зазначається митна вартість у валюті України товару, заявленого в графі 31.

Митна вартість визначається згідно із законодавством.

Графа 47 "Нарахування мита та митних платежів"

У випадках, визначених законодавством України, нараховується вивізне (експортне) мито, що підлягало б сплаті при оформленні товарів у митному режимі експорту, із зазначенням у ко-

лонці “Спосіб платежу” коду способу розрахунку “19” згідно з Класифікатором способів розрахунків.

У разі подання митному органу гарантійного листа вповноваженого банку при переміщенні товарів через митний кордон України трубопроводом, лініями електропередачі в колонці “Спосіб платежу” зазначається код способу розрахунку “31” згідно з Класифікатором способів розрахунків.

Графа 48 “Відстрочення платежів”

Зазначається гранична дата виконання зобов’язання, наведеного в заяві.

Ця дата зазначається за схемою “ДД/ММ/РР”, де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік виконання зобов’язання.

Графа 49 “Найменування складу”

Зазначається кодовий номер митного ліцензійного складу, якщо товар був попередньо розміщений на митному ліцензійному складі, або номер дозволу на використання складського приміщення, резервуара, майданчика як складу тимчасового зберігання, якщо товар був попередньо розміщений на складі тимчасового зберігання у випадках, установлених Держмитслужбою України.

Графа 52 “Гарантія не дійсна для”

Зазначається дата закінчення переміщення товарів.

Ця дата зазначається за схемою “ДД/ММ/РР”, де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік.

3. Заповнення граф ПМД відповідно до митного режиму імпорту

Згідно з Інструкцією декларантом заповнюються такі графи: 1, 2, 3, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 15а, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 47, 48, 49, 52, 54.

Графи 7, 48 і D заповнюються посадовою особою митного органу. За номером, унесеним до графи 7, ПМД ставиться на контроль в ЄАІС Держмитслужби України.

Інші графи ПМД не заповнюються.

Особливості заповнення граф

Графа D

Проставляються відбиток штампа "Під митним контролем", підпис і прізвище посадової особи митного органу, що:

прийняла ПМД до оформлення;

завершила оформлення ПМД*.

Графа 1 "Тип декларації"

У першому підрозділі графи проставляється літерний код напрямку переміщення товарів "ІМ", другий підрозділ не заповнюється, у третьому зазначається літерний код особливості переміщення "ПМД".

Графа 2 "Відправник/Експортер"

Зазначаються реквізити відправника — нерезидента України відповідно до умов зовнішньоекономічного договору (контракту).

Відправник може бути не зазначений безпосередньо в зовнішньоекономічному договорі (контракті). Якщо нерезидент України, що є стороною зовнішньоекономічного договору (контракту), доручає підприємству-виробникові або іншій юридичній чи фізичній особі — нерезиденту України відправити за його дорученням на митну територію України відповідно до умов цього до-

* На додатковому аркуші відбиток штампа "Під митним контролем" проставляється над графою С.

говору (контракту) на адресу українського одержувача товари, то зазначаються відомості про нерезидента — сторону зовнішньоекономічного договору (контракту) і вчиняється запис "Див. на звороті", а на зворотному боці ПМД наводяться відомості про відправника товару.

Графа 8 "Одержувач/Імпортер"

Зазначаються відомості про одержувача товарів відповідно до умов зовнішньоекономічного договору (контракту).

Одержувач може бути не зазначений безпосередньо в зовнішньоекономічному договорі (контракті). При митному оформленні товарів, що переміщуються згідно з посередницьким договором (контрактом), зазначаються відомості про особу, що набуває права власності на товари за цим договором (контрактом). Якщо при цьому одержувачем товару є інша особа, то зазначаються відомості про особу, яка набуває права власності на товари за зовнішньоекономічним договором (контрактом), і вчиняється запис "Див. на звороті", а на зворотному боці ПМД наводяться відомості про безпосереднього одержувача товарів.

Графа 27 "Місце завантаження/розвантаження"

Графа не заповнюється, якщо транспортний засіб під час доставки товару з пункту пропуску через державний кордон України в митницю призначення не змінюється.

При перевезенні товарів з перевантаженням, у тому числі на митному ліцензійному складі, розташованому не в зоні діяльності митниці призначення, зазначаються відомості про митний орган, у зоні діяльності якого буде проведене перевантаження (розташовано склад).

Графа 29 "Митниця на кордоні"

Зазначаються згідно з Класифікатором митних органів України (та їх структурних підрозділів) найменування й код (5 знаків)

митного органу, а за наявності — код його структурного підрозділу (9 знаків), у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску через державний кордон України, через який товари ввозитимуться на митну територію України.

Графа 31 "Вантажні місця та опис товару"

"Маркування та кількість — номери контейнерів — опис товару"

Зазначаються відомі на момент подання ПМД дані про товар: комерційна та фірмова назви товару; фірма країни-виробника; характеристики товару: розміри, номери моделей, стандарти, типи, маркування, розфасування, комплектність тощо, потрібні для його ідентифікації та класифікації за задекларованим у графі 33 ПМД кодом згідно з УКТЗЕД. Опис окремих товарів повинен містити додаткову інформацію згідно з додатком 3 до Інструкції. Зазначаються кількість товару та відомості про його упаковку.

Якщо заявлені в цій графі товари підлягають згідно із законодавством України оподаткуванню за ставками, що встановлюються залежно від кількості товару, одиниця виміру якого відмінна від основної або додаткової одиниці за УКТЗЕД, то зазначається кількість товару в одиницях виміру, визначених при встановленні ставок цих податків і зборів (обов'язкових платежів).

При декларуванні насипних, наливних товарів, товарів, що переміщуються навалом, зазначається "Місць 0".

У правому нижньому підрозділі графи в спеціально виділеному полі зазначаються кількість заявленого товару в додатковій одиниці виміру, що передбачено для цієї товарної позиції за УКТЗЕД, і скорочена назва цієї одиниці виміру. Якщо для товару застосовується основна одиниця виміру за УКТЗЕД, то правий нижній підрозділ графи не заповнюється.

У разі використання додаткових аркушів форми МД-3 у графі 31 основного аркуша форми МД-2 зазначаються відомості про товар найбільшої вартості.

Незаповнена графа 31 у додаткових аркушах МД-3 або у формулярах-специфікаціях форми МД-8 перекреслюється.

Графа 44 "Додаткова інформація/подані документи"

Зазначаються документи, подані суб'єктом підприємницької діяльності на момент оформлення ПМД. При цьому обов'язково зазначаються документи, що свідчать про дотримання вимог, передбачених законодавством, щодо застосування заходів нетарифного регулювання та інших обмежень. Реквізити заяви (реєстраційний номер, присвоєний митним органом, і дата реєстрації) зазначаються відповідно до Інструкції, код документа "9205" — згідно з Класифікатором документів.

Графа 45 "Митна вартість"

Зазначається митна вартість у валюті України товару, заявленого в графі 31.

Митна вартість визначається згідно із законодавством.

Графа 47 "Нарахування мита та митних платежів"

Нараховуються всі види податків і зборів (обов'язкових платежів), що підлягали б сплаті при оформленні товарів у митному режимі імпорту, із зазначенням у колонці "Спосіб платежу" коду способу розрахунку "19" згідно з Класифікатором способів розрахунків.

У разі подання гарантійного листа вповноваженого банку при переміщенні товарів через митний кордон України трубопроводом, лініями електропередачі в колонці "Спосіб платежу" зазначається код способу розрахунку "31" згідно з Класифікатором способів розрахунків.

Графа 48 "Відстрочення платежів"

Зазначається гранична дата виконання зобов'язання, наведеного в заяві.

Ця дата зазначається за схемою "ДД/ММ/РР", де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік виконання зобов'язання.

Графа 49 "Найменування складу"

Зазначається кодовий номер митного ліцензійного складу, якщо товар був попередньо розміщений на митному ліцензійному складі, або номер дозволу на використання складського приміщення, резервуара, майданчика як складу тимчасового зберігання, якщо товар був попередньо розміщений на складі тимчасового зберігання у випадках, установлених Держмитслужбою України.

Графа 52 "Гарантія не дійсна для"

Зазначається дата закінчення переміщення товарів.

Ця дата зазначається за схемою "ДД/ММ/РР", де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік.

4. Заповнення граф ПМД відповідно до митного режиму спеціальної митної зони (при вивезенні товарів)

Згідно з Інструкцією декларантом заповнюються такі графи: 1, 2, 3, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 15a, 17, 17a, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 47, 48, 49, 52, 54.

Графи 7, 48 і D заповнюються посадовою особою митного органу. За номером, унесеним до графи 7, ПМД ставиться на контроль в ЄАІС Держмитслужби України.

Інші графи ПМД не заповнюються.

Особливості заповнення граф

Графа D

Проставляються відбиток штампа "Під митним контролем", підпис і прізвище посадової особи митного органу, що:

прийняла ПМД до оформлення;

завершила оформлення ПМД*.

Графа 1 “Тип декларації”

У першому підрозділі графи проставляється літерний код напрямку переміщення товарів “ЕК”, у другому підрозділі — код митного режиму спеціальної митної зони “71”, у третьому — літерний код особливості переміщення “ПМД”.

Графа 2 “Відправник/Експортер”

Зазначаються відомості про відправника відповідно до товаротранспортних та інших товаросупровідних документів.

При митному оформленні товарів, що переміщуються згідно з посередницькими договорами (контрактами), зазначаються відомості про власника товарів. Якщо при цьому власник товарів не є відправником, то в графі додатково вчиняється запис “Див. на звороті”, а на зворотному боці ПМД наводяться відомості про відправника товарів.

Графа 8 “Одержувач/Імпортер”

Зазначаються відомості про нерезидента України — сторону зовнішньоекономічного договору (контракту).

Якщо умовами зовнішньоекономічного договору (контракту) передбачено доставку товару на адресу нерезидента України, що не є стороною зовнішньоекономічного договору (контракту), то в графі наводяться відомості про нерезидента України — сторону зовнішньоекономічного договору (контракту) і вчиняється запис “Див. на звороті”, а на зворотному боці ПМД наводяться відомості про безпосереднього одержувача товарів.

---

* На додатковому аркуші відбиток штампа “Під митним контролем” проставляється над графою С.

Графи 15, 15а "Країна відправлення", "Код країни відправлення"

Графи заповнюються при вивезенні товарів, які були ввезені на територію спеціальної (вільної) економічної зони з інших країн. Зазначаються назва та код країни, з якої товари були відправлені в спеціальну (вільну) економічну зону, згідно з Класифікатором країн світу.

Графа 27 "Місце завантаження/розвантаження"

Графа не заповнюється, якщо транспортний засіб під час доставки товару з митниці оформлення в пункт пропуску через державний кордон України, через який товари вивозитимуться за межі митної території України, не змінюється.

При перевезенні товарів з перевантаженням, у тому числі на митному ліцензійному складі, розташованому не в зоні діяльності митниці призначення, зазначаються відомості про митний орган, у зоні діяльності якого буде проведене перевантаження (розташовано склад).

Графа 29 "Митниця на кордоні"

Зазначаються згідно з Класифікатором митних органів України (та їх структурних підрозділів) найменування й код (5 знаків) митного органу, а за наявності — код його структурного підрозділу (9 знаків), у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску через державний кордон України, через який товари вивозитимуться за межі митної території України.

Графа 31 "Вантажні місця та опис товару"
"Маркування та кількість — номери контейнерів — опис товару"

Зазначаються відомі на момент подання ПМД дані про товар: комерційна та фірмова назви товару; фірма країни-виробника; характеристики товару: розміри, номери моделей, стандарти,

типи, маркування, розфасування, комплектність тощо, потрібні для його ідентифікації та класифікації за задекларованим у графі 33 ПМД кодом згідно з УКТЗЕД. Опис окремих товарів повинен містити додаткову інформацію згідно з додатком 3 до Інструкції. Зазначаються кількість товару та відомості про його упаковку.

Якщо заявлені в цій графі товари підлягають згідно із законодавством України оподаткуванню за ставками, що встановлюються залежно від кількості товару, одиниця виміру якого відмінна від основної або додаткової одиниці за УКТЗЕД, то зазначається кількість товару в одиницях виміру, визначених при встановленні ставок цих податків і зборів (обов'язкових платежів).

При декларуванні насипних, наливних товарів, товарів, що переміщуються навалом, зазначається "Місць 0".

У правому нижньому підрозділі графи в спеціально виділеному полі зазначаються кількість заявленого товару в додатковій одиниці виміру, що передбачено для цієї товарної позиції за УКТЗЕД, і скорочена назва цієї одиниці виміру. Якщо для товару застосовується основна одиниця виміру за УКТЗЕД, то правий нижній підрозділ графи не заповнюється.

У разі використання додаткових аркушів форми МД-3 у графі 31 основного аркуша форми МД-2 зазначаються відомості про товар найбільшої вартості.

Незаповнена графа 31 у додаткових аркушах МД-3 або у формулярах-специфікаціях форми МД-8 перекреслюється.

Графа 44 "Додаткова інформація/подані документи"

Зазначаються документи, подані суб'єктом підприємницької діяльності на момент оформлення ПМД. При цьому обов'язково зазначаються документи, що свідчать про дотримання вимог, передбачених законодавством, щодо застосування заходів нетарифного регулювання та інших обмежень. Реквізити заяви (реєстраційний номер, присвоєний митним органом, і дата реєстрації) за-

значаються відповідно до Інструкції, код документа "9205" — згідно з Класифікатором документів.

Графа 45 "Митна вартість"

Зазначається митна вартість у валюті України товару, заявленого в графі 31.

Митна вартість визначається згідно із законодавством.

Графа 47 "Нарахування мита та митних платежів"

У випадках, визначених законодавством, нараховується вивізне (експортне) мито, що підлягало б сплаті при оформленні товарів у митному режимі спеціальної митної зони, із зазначенням у колонці "Спосіб платежу" коду способу розрахунку "19" згідно з Класифікатором способів розрахунків.

Графа 48 "Відстрочення платежів"

Зазначається гранична дата виконання зобов'язання, наведеного в заяві.

Ця дата зазначається за схемою "ДД/ММ/РР", де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік виконання зобов'язання.

Графа 49 "Найменування складу"

Зазначається кодовий номер митного ліцензійного складу, якщо товар був попередньо розміщений на митному ліцензійному складі, або номер дозволу на використання складського приміщення, резервуара, майданчика як складу тимчасового зберігання, якщо товар був попередньо розміщений на складі тимчасового зберігання у випадках, установлених Держмитслужбою України.

Графа 52 "Гарантія не дійсна для"

Зазначається дата закінчення переміщення товарів.

Ця дата зазначається за схемою "ДД/ММ/РР", де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік.

5. Заповнення граф ПМД відповідно до митного режиму спеціальної митної зони (при ввезенні товарів)

Згідно з Інструкцією декларантом заповнюються такі графи: 1, 2, 3, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 15a, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 47, 48, 49, 52, 54.

Графи 7, 48 і D заповнюються посадовою особою митного органу. За номером, унесеним до графи 7, ПМД ставиться на контроль в ЄАІС Держмитслужби України.

Інші графи ПМД не заповнюються.

Особливості заповнення граф

Графа D

Проставляються відбиток штампа "Під митним контролем", підпис і прізвище посадової особи митного органу, що:

прийняла ПМД до оформлення;

завершила оформлення ПМД*.

Графа 1 "Тип декларації"

У першому підрозділі графи проставляється літерний код напрямку переміщення товарів "ІМ", у другому підрозділі — код митного режиму спеціальної митної зони "71", у третьому — літерний код особливості переміщення "ПМД".

---

* На додатковому аркуші відбиток штампа "Під митним контролем" проставляється над графою С.

Графа 2 “Відправник/Експортер”

Зазначаються реквізити відправника — нерезидента України відповідно до умов зовнішньоекономічного договору (контракту).

Відправник може бути не зазначений безпосередньо в зовнішньоекономічному договорі (контракті). Якщо нерезидент України, що є стороною зовнішньоекономічного договору (контракту), доручає підприємству-виробникові або іншій юридичній чи фізичній особі — нерезиденту України відправити за його дорученням на митну територію України відповідно до умов цього договору (контракту) на адресу українського одержувача товари, то в графі зазначаються відомості про нерезидента — сторону зовнішньоекономічного договору (контракту) і вчиняється запис “Див. на звороті”, а на зворотному боці ПМД наводяться відомості про відправника товару.

Графа 8 “Одержувач/Імпортер”

Зазначаються відомості про одержувача товарів відповідно до умов зовнішньоекономічного договору (контракту).

Одержувач може бути не зазначений безпосередньо в зовнішньоекономічному договорі (контракті). При митному оформленні товарів, що переміщуються згідно з посередницьким договором (контрактом), зазначаються відомості про особу, що набуває права власності на товари за цим договором (контрактом). Якщо при цьому одержувачем товару є інша особа, то в графі зазначаються відомості про особу, яка набуває права власності на товари за зовнішньоекономічним договором (контрактом), і вчиняється запис “Див. на звороті”, а на зворотному боці ПМД наводяться відомості про безпосереднього одержувача товарів.

Графа 27 “Місце завантаження/розвантаження”

Графа не заповнюється, якщо транспортний засіб під час доставки товару з пункту пропуску через державний кордон України, через який товари ввозитимуться на митну територію України, не змінюється.

При перевезенні товарів з перевантаженням, у тому числі на митному ліцензійному складі, розташованому не в зоні діяльності митниці призначення, зазначаються відомості про митний орган, у зоні діяльності якого буде проведене перевантаження (розташовано склад).

Графа 29 "Митниця на кордоні"

Зазначаються згідно з Класифікатором митних органів України (та їх структурних підрозділів) найменування й код (5 знаків) митного органу, а за наявності — код його структурного підрозділу (9 знаків), у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску через державний кордон України, через який товари ввозитимуться на митну територію України.

Графа 31 "Вантажні місця та опис товару"
"Маркування та кількість — номери контейнерів — опис товару"

Зазначаються відомі на момент подання ПМД дані про товар: комерційна та фірмова назви товару; фірма країни-виробника; характеристики товару: розміри, номери моделей, стандарти, типи, маркування, розфасування, комплектність тощо, потрібні для його ідентифікації та класифікації за задекларованим у графі 33 ПМД кодом згідно з УКТЗЕД. Опис окремих товарів повинен містити додаткову інформацію згідно з додатком 3 до Інструкції. Зазначаються кількість товару та відомості про його упаковку.

Якщо заявлені в цій графі товари підлягають згідно із законодавством України оподаткуванню за ставками, що встановлюються залежно від кількості товару, одиниця виміру якого відмінна від основної або додаткової одиниці за УКТЗЕД, то зазначається кількість товару в одиницях виміру, визначених при встановленні ставок цих податків і зборів (обов'язкових платежів).

При декларуванні насипних, наливних товарів, товарів, що переміщуються навалом, зазначається "Місць 0".

У правому нижньому підрозділі графи в спеціально виділеному полі зазначаються кількість заявленого товару в додатковій одиниці виміру, що передбачено для цієї товарної позиції за УКТЗЕД, і скорочена назва цієї одиниці виміру. Якщо для товару застосовується основна одиниця виміру за УКТЗЕД, то правий нижній підрозділ графи не заповнюється.

У разі використання додаткових аркушів форми МД-3 у графі 31 основного аркуша форми МД-2 зазначаються відомості про товар найбільшої вартості.

Незаповнена графа 31 у додаткових аркушах МД-3 або у формулярах-специфікаціях форми МД-8 перекреслюється.

Графа 44 "Додаткова інформація/подані документи"

Зазначаються документи, подані суб'єктом підприємницької діяльності на момент оформлення ПМД. При цьому обов'язково зазначаються документи, що свідчать про дотримання вимог, передбачених законодавством, щодо застосування заходів нетарифного регулювання та інших обмежень. Реквізити заяви (реєстраційний номер, присвоєний митним органом, і дата реєстрації) зазначаються відповідно до Інструкції, код документа "9205" — згідно з Класифікатором документів.

Графа 45 "Митна вартість"

Зазначається митна вартість у валюті України товару, заявленого в графі 31.

Митна вартість визначається згідно із законодавством.

Графа 47 "Нарахування мита та митних платежів"

Якщо відповідно до законодавства товари підлягають оподаткуванню або не звільняються від оподаткування, то нараховуються всі види податків і зборів (обов'язкових платежів), що підлягали б сплаті при оформленні цих товарів у митному режимі спеціальної

митної зони, із зазначенням у колонці "Спосіб платежу" коду способу розрахунку "19" згідно з Класифікатором способів розрахунків.

Графа 48 "Відстрочення платежів"

Зазначається гранична дата виконання зобов'язання, наведеного в заяві.

Ця дата зазначається за схемою "ДД/ММ/РР", де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік виконання зобов'язання.

Графа 49 "Найменування складу"

Зазначається кодовий номер митного ліцензійного складу, якщо товар був попередньо розміщений на митному ліцензійному складі, або номер дозволу на використання складського приміщення, резервуара, майданчика як складу тимчасового зберігання, якщо товар був попередньо розміщений на складі тимчасового зберігання у випадках, установлених Держмитслужбою України.

Графа 52 "Гарантія не дійсна для"

Зазначається дата закінчення переміщення товарів.

Ця дата зазначається за схемою "ДД/ММ/РР", де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік.

6. Заповнення граф ПМД на товари, що переміщуються через митний кордон України трубопроводами, лініями електропередачі відповідно до митного режиму транзиту

Відповідно до Інструкції декларантом заповнюються такі графи: А, 1, 2, 3, 5, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 15а, 17, 17а, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 40, 41, 44, 45, 46, 48, 50, 51, 52, 54.

Графи 7, 48, 52 і D заповнюються посадовою особою митного органу. За номером, унесеним до графи 7, ПМД ставиться на контроль в ЄАІС Держмитслужби України.

Інші графи ПМД не заповнюються.

Особливості заповнення граф

Графа D

Проставляються відбиток штампа "Під митним контролем", підпис і прізвище посадової особи митного органу, що:

прийняла ПМД до оформлення;

завершила оформлення ПМД*.

Графа 1 "Тип декларації"

У першому підрозділі графи проставляється літерний код напрямку переміщення товарів "ТР", другий підрозділ не заповнюється, у третьому зазначається літерний код особливості переміщення "ПМД".

Графа 48 "Відстрочення платежів"

Зазначається дата виконання зобов'язання, наведеного в заяві.

Ця дата зазначається за схемою "ДД/ММ/РР", де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік виконання зобов'язання.

Графа 50 "Довіритель"

Зазначаються відомості (назва, місцезнаходження, код за ЄДРПОУ, номер телефону) про підприємство-перевізника (або експедитора) і персональні дані (на основі пред'явленого паспорта) безпосереднього виконавця перевезення товарів. На зворотному боці кожного аркуша ПМД наводиться письмове зобов'язання цього виконавця перевезення:

---

* На додатковому аркуші відбиток штампа "Під митним контролем" проставляється над графою С.

"Я, _____,

(прізвище, ім'я та по батькові; номер і серія паспорта)

ознайомлений зі змістом статей _____ Митного кодексу України й зобов'язуюся вивезти задекларовані товари за межі митної території України в установлений митним органом строк".

Це зобов'язання обов'язково підписується представником перевізника — виконавцем перевезення на кожному аркуші та завіряється особистою номерною печаткою посадової особи митного органу.

Графа 52 "Гарантія не дійсна для"

Зазначається дата закінчення транзитного переміщення товарів.

Ця дата зазначається за схемою "ДД/ММ/РР", де ДД — число місяця, ММ — місяць, РР — рік.

Начальник Управління митних режимів *В.В. Заяц*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ТА ДОПОВНЕНЬ ДО ПОРЯДКУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛОЖЕНЬ МИТНОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО МІЖНАРОДНЕ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ КНИЖКИ МДП

від 5 березня 2004 року № 172

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
24 березня 2004 р. за № 361/8960

У зв'язку із затвердженням Адміністративним комітетом Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки міжнародного дорожнього перевезення змін і доповнень до Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року, а також набранням чинності 01.01.2004 Митним кодексом України від 11.07.2002 № 92-IV та з метою впорядкування дій митних органів при здійсненні митного оформлення товарів, що перевозяться із застосуванням книжки міжнародного дорожнього перевезення (далі — МДП), НАКАЗУЮ:

1. Унести зміни та доповнення до Порядку реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП, затвердженого наказом Державної митної служби України від 21.11.2001 № 755 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14.12.2001 за № 1036/6227, виклавши його в редакції, що додається.

2. Затвердити Правила заповнення книжки МДП, що додаються.

3. Уважати таким, що втратив чинність, наказ Державного митного комітету України від 06.03.95 № 82 "Про затвердження

Положення про порядок допущення дорожніх транспортних засобів до перевезень вантажів під митними печатками і пломбами із застосуванням книжки МДП", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 23.03.95 за № 80/616.

4. Департаменту організації митного контролю (Сьомка С.М.) і Управлінню правової роботи (Мельник М.В.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Начальникам митних органів організувати доведення вимог цього наказу до відома суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, що переміщують вантажі через митний кордон України із застосуванням книжки МДП.

Контроль за виконанням наказу залишаю за собою.

В. о. Голови Служби *М.М. Іванюк*

ПОГОДЖЕНО:

Президент Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України *Л.М. Костюченко*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 5 березня 2004 р. № 172

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
24 березня 2004 р. за № 361/8960

Порядок реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП

Цей Порядок визначає умови виконання міжнародних дорожніх перевезень (далі — МДП), правила допущення українських перевізників до системи МДП, порядок оформлення книжки МДП на вантажі, що перевозяться між митницями з дотриманням вимог виконання МДП, відповідальність перевізника й гарантійного об'єднання в разі їх порушення.

1. Терміни вживаються в цьому Порядку в такому значенні:

вантажне місце — кінцевий продукт операцій з упаковування вантажу, що складається з пакувального комплекту та його вмісту й підготовлений до перевезення;

вантажний маніфест книжки МДП — графи 9 — 12 в невідривному листку № 1 / № 2 жовтого кольору, відривних листках № 1 білого кольору й відривних листках № 2 зеленого кольору книжки МДП, в яких зазначаються відомості про товар (вантаж);

великоваговий чи громіздкий вантаж — будь-який великоваговий чи громіздкий предмет, що за характером, вагою та розміром звичайно не перевозиться в закритому транспортному засобі чи закритому контейнері;

власник або володілець транспортного засобу — фізична або юридична особа, що володіє майновими правами на транспортний засіб на підставі відповідних документів;

гарантійне об'єднання — національна організація в системі МДП, уповноважена Міжнародним союзом автомобільного транспорту (Швейцарія) (далі — МСАТ) здійснювати видачу книжок МДП перевізникам і визнана митним органом договірної сторони як гарант сплати податків та зборів (обов'язкових платежів) за товари, що перевозяться на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки міжнародного дорожнього перевезення 1975 року (далі — Конвенція МДП);

декларант — юридична чи фізична особа, яка здійснює декларування товарів і транспортних засобів, що переміщуються через державний кордон України;

держатель книжки МДП — юридична або фізична особа, яка допущена до виконання перевезень на умовах Конвенції МДП у порядку, передбаченому національним законодавством країни, де зареєстрований перевізник, і яка придбала право користування книжкою МДП у гарантійному об'єднанні, реквізити якого зазначено в розділі 3 титульної сторінки книжки МДП;

договірна сторона — країна, що приєдналася до Конвенції МДП і визнала її чинність відповідно до національного законодавства;

дорожньо-транспортна пригода (далі — ДТП) — подія, що сталася під час руху транспортного засобу й унаслідок якої загинули або поранені люди чи завдані матеріальні збитки;

завершення МДП — закінчення перевезення на умовах Конвенції МДП усіх товарів або їх частини (доставка товарів в зону митного контролю митниці призначення, зазначеної в книжці МДП);

консолідований вантаж — вантаж, що перевозиться одним транспортним засобом і складається з декількох партій товарів, призначених різним одержувачам;

контейнер — знімні клітка, цистерна, кузов чи інше подібне обладнання, об'ємом не менше одного кубічного метра;

країна відправлення — країна, на території якої розташована митниця відправлення й починається МДП;

країна призначення — країна, на території якої розташована митниця призначення й завершується МДП;

митний перевізник — підприємство — резидент України, яке здійснює перевезення між митними органами товарів, що перебувають під митним контролем, без застосування при цьому передбачених пунктами 1, 2 і 4 статті 161 Митного кодексу України заходів гарантування доставки товарів (вантажів) у митницю призначення й має відповідну ліцензію;

митниця місця відправлення (далі — митниця відправлення) — будь-яка митниця договірної сторони, у якій починається перевезення на умовах Конвенції МДП усіх товарів або їх частини;

митниця місця призначення (далі — митниця призначення) — будь-яка митниця договірної сторони, у якій закінчується перевезення на умовах Конвенції МДП усіх товарів або їх частини;

надзвичайні або невідворотні обставини чи події — стихійне лихо (пожежа, повінь, інше стихійне лихо чи сезонне природне явище, зокрема таке, як замерзання моря, проток, портів тощо, закриття шляхів, проток, каналів, перевалів); військові дії чи надзвичайний стан у регіоні, через який пролягає шлях транспортного засобу, що перевозить товар; страйк; злочинні дії третіх осіб, спрямовані проти перевізника, транспортного засобу чи товару, що перевозиться цим транспортним засобом; пригода за участю транспортного засобу, що перевозить вантаж, яка спричинила повне чи часткове пошкодження транспортного засобу або повну чи часткову втрату вантажу; неможливість подальшого руху транспортного засобу, коли зсув, пошкодження або розпакування вантажу створює небезпеку чи загрозу дорожньому руху, життю чи здоров'ю громадян або навколишньому середовищу; інші схожі за характером обставини чи події;

операція МДП — перевезення на умовах Конвенції МДП територією України — з митниці відправлення або проміжної митниці в митницю призначення або проміжну митницю;

особа — фізична чи юридична особа;

перевезення із заміною тягача — перевезення товару тягачем з причепом із заміною тягача в зоні митного контролю на території пункту пропуску;

перевезення на умовах Конвенції МДП — перевезення товару з митниці відправлення в митницю призначення з дотриманням процедури, установленої Конвенцією МДП;

посадова особа митного органу — працівник митного органу (регіональної митниці, митниці), на якого Митним кодексом та іншими законами України покладено безпосереднє здійснення митного контролю й митного оформлення товарів і транспортних засобів;

припинене МДП — перевезення товару на умовах Конвенції МДП, що не було завершене;

причіп — немеханічний транспортний засіб, призначений для руху тільки в з'єднанні з транспортним засобом. До цього виду транспортних засобів належать також напівпричепи, причепи-розпуски та платформи;

проміжна митниця — будь-яка митниця договірної сторони, через яку транспортний засіб, зчеп транспортних засобів в'їжджає на територію договірної сторони або виїжджає з неї в процесі перевезення вантажів на умовах Конвенції МДП;

система МДП — сукупність інститутів міжнародної фінансової гарантії, умов допущення транспортних засобів і контейнерів до перевезень товару на умовах Конвенції МДП, взаємного визнання митних забезпечень країнами — учасницями Конвенції МДП;

товаротранспортні документи — документи, за якими здійснюється переміщення товарів та транспортних засобів і які містять відомості про ці товари та транспортні засоби. До основних товаротранспортних документів належать товаротранспортна накладна, коносамент тощо;

транспортний засіб — механічний дорожній транспортний засіб, а також будь-який причіп, призначений для буксирування механічним дорожнім транспортним засобом;

тягач — механічний дорожній транспортний засіб, який за своїми конструкцією та оснащенням призначений для буксирування причепа чи платформи.

2. Загальні положення

2.1. Дія Конвенції МДП поширюється на перевезення товарів, які виконуються без проміжного перевантаження останніх, з митниці відправлення в митницю призначення транспортними засобами, зчепами дорожніх транспортних засобів або в контейнерах з перетином одного чи декількох кордонів за умови, що все МДП чи його частина від початку й до кінця здійснюється автомобільним транспортом.

2.2. Товари, що перевозяться на умовах Конвенції МДП запломбованими транспортними засобами, зчепами транспортних засобів або в запломбованих контейнерах, як правило, звільняються від митного огляду в проміжних митницях і митне оформлення їх здійснюється першочергово в спрощеному порядку.

Митний огляд товарів і транспортних засобів, що здійснюють їх перевезення на умовах Конвенції МДП, проводиться відповідно до статей 41, 55, 62, 63, 75 Митного кодексу України у таких випадках:

за наявності оперативної інформації митниць, підрозділів з боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил, правоохоронних органів про те, що в транспортному засобі містяться предмети контрабанди або предмети, які безпосередньо є об'єктами порушення митних правил і заборонені до ввезення на митну територію України;

якщо товаротранспортні документи містять суперечливі дані про товари;

якщо виникає розбіжність між даними, зазначеними в товаротранспортних документах, і результатами зважування транспортного засобу;

при потребі уточнення кодування товарів при ввезенні їх на митну територію України, якщо це уточнення може вплинути на порядок пропуску цих товарів через державний кордон України;

якщо в ході митного огляду транспортного засобу кінологічною службою виникає підозра в наявності у вантажному відділенні транспортного засобу наркотичних речовин.

Митний огляд товарів і транспортних засобів може проводитися тільки в присутності особи, яка їх переміщує через митний кордон України.

За результатами митного огляду завжди складається акт про проведення митного огляду товарів та інших предметів згідно з формою, затвердженою наказом Держмитслужби України від 14.10.2002 № 561 "Про затвердження Порядку здійснення митного контролю й митного оформлення товарів та інших предметів із застосуванням вантажної митної декларації", зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 07.11.2002 за № 877/7165, зі змінами й доповненнями. Один примірник акта про проведення митного огляду товарів та інших предметів обов'язково видається перевізнику. При цьому в графі 16 відривних листків № 1 білого кольору і № 2 зеленого кольору книжки МДП робиться відмітка про накладене митне забезпечення, яка завіряється відбитком особистої номерної печатки (далі — ОНП) і підписом посадової особи митного органу, що здійснила митний огляд товарів. Відомості про раніше накладене митне забезпечення в графі 16 перекреслюються.

2.3. Положення Конвенції МДП не є перепоною для застосування державними органами в межах їх повноважень обмежень, що випливають із міркувань державної безпеки, а також для здійснення санітарно-епідеміологічного, ветеринарного, фітосанітарного, екологічного, радіологічного контролю, контролю за переміщенням культурних цінностей.

2.4. Книжка МДП складається з чотирьох сторінок обкладинки, невідривного листка № 1/№ 2 жовтого кольору й невідривного корінця № 1/№ 2 жовтого кольору, відривних листків № 1 білого кольору й невідривних корінців № 1 білого кольору, відривних листків № 2 зеленого кольору (включаючи їх відривні частини з графами 18—28) і невідривних корінців № 2 зеленого кольору, а також бланка Протоколу книжки МДП (Proces-verbal de constat) жовтого кольору. Відривні листки № 1 і № 2 та невідривні корінці № 1 і № 2 використовуються в кожній країні (відправлення, транзиту й призначення) у різних комбінаціях. Як правило, книжки МДП складаються з 4, 6, 14 або 20 листків і призначені для застосування при перевезенні товарів через території декількох держав.

2.5. Книжка МДП друкується французькою мовою, за винятком першої (титульної) сторінки обкладинки, яка друкується англійською та французькою мовами, і невідривного листка № 1/№ 2 та Правил користування книжкою МДП на третій сторінці обкладинки, які друкуються англійською мовою, або мовою держави — учасниці Конвенції МДП. Крім того, до книжки МДП можуть бути додані додаткові аркуші з перекладом друкованого тексту мовами держав — учасниць Конвенції МДП.

2.6. Гарантійне об'єднання встановлює строк дії книжки МДП, який не може бути продовжений. Якщо книжка МДП була прийнята до оформлення митницею відправлення в останній день строку її дії чи до цієї дати, то вона є дійсною до завершення перевезення на умовах Конвенції МДП.

3. Умови виконання операції МДП

3.1. На умовах операції МДП здійснюється перевезення митною територією України товарів, не заборонених законодавством України для переміщення через її територію.

3.2. Операція МДП виконується за умови, що товари перевозяться транспортними засобами за наявності свідоцтва про допущення дорожнього транспортного засобу до перевезення вантажів

під митними печатками й пломбами (далі — Свідоцтво про допущення) (додаток 1) (за винятком перевезень великовагових чи громіздких вантажів), а товари, що перевозяться в контейнерах, — Свідоцтва про допущення контейнера до перевезення вантажів під митними печатками й пломбами за типом конструкції чи Свідоцтва про допущення контейнера до перевезення вантажів під митними печатками й пломбами, виданого на будь-якому етапі після виготовлення контейнера.

3.3. Держатель книжки МДП, який здійснює МДП і прибуває в Україну з іншої країни, або держатель книжки МДП, який здійснює МДП і виїжджає за кордон, повинен мати:

а) реєстраційні документи на транспортний засіб і посвідчення водія, що відповідають вимогам Конвенції про дорожній рух (Відень, 1968);

б) на транспортному засобі — реєстраційний номерний знак, літери якого відповідають латинському алфавітові, прямокутні таблички з надписом "TIR", що відповідають вимогам статті 16 Конвенції МДП, а також розпізнавальний знак держави, у якій зареєстровано цей транспортний засіб;

в) Свідоцтво про допущення.

3.4. Якщо при ввезенні в Україну товару сума податків і зборів, що підлягають сплаті за цей товар у разі випуску його у вільний обіг, перевищує розмір гарантії, тобто суму, еквівалентну 50 000 доларів США в національній валюті України в перерахунку за курсом Національного банку України на день подання книжки МДП до оформлення, то операція МДП не проводиться. При цьому перевезення на умовах Конвенції МДП не є завершеним, а контроль за доставкою товару в митницю призначення здійснюється відповідно до Положення про порядок здійснення контролю за доставкою вантажів у митниці призначення, затвердженого наказом Держмитслужби України від 08.12.98 № 771 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22.01.99 за № 42/3335 (зі змінами й доповненнями) (далі — Порядок здійснення контролю за

доставкою вантажів у митниці призначення), шляхом складення попереднього повідомлення (далі — ПП), попередньої вантажної митної декларації (далі — ПД) або іншого.

3.5. При транзиті товарів через митну територію України може застосовуватись один з таких заходів гарантування доставки товарів у митницю призначення, крім перевезення на умовах МДП:

а) надання власником або володільцем товарів (уповноваженою ним особою) гарантій митним органам;

б) охорона й супроводження товарів митними органами;

в) перевезення товарів митним перевізником.

4. Особливості оформлення книжки МДП

4.1. Якщо у вантажному маніфесті книжки МДП недостатньо місця для внесення даних про всі товари, що перевозяться на умовах Конвенції МДП, то до всіх відривних листків держателем книжки МДП прикріплюються додаткові листки (комерційні документи). У додаткових листках (комерційних документах) обов'язково наводяться відомості про товари відповідно граф 9—11 невідривного листка № 1/№ 2 і відривних листків № 1 та № 2. Додаткові листки (комерційні документи) завіряються відбитком ОНП і підписом посадової особи митного органу, уповноваженої на митне оформлення товарів, що переміщуються на умовах Конвенції МДП. До графи 8 усіх відривних листків книжки МДП уносяться дані про кількість таких додаткових листків.

4.2. Рішення про кількість книжок МДП, які повинні бути оформлені для перевезення товару зчепом транспортних засобів або в декількох контейнерах, навантажених на один транспортний засіб або зчеп транспортних засобів, погоджується митницею відправлення.

4.2.1. Одна книжка МДП може оформлюватись як на один транспортний засіб, так і на зчеп транспортних засобів або на декілька

контейнерів, навантажених на один транспортний засіб чи на зчеп транспортних засобів (у цьому разі вантажний маніфест книжки МДП повинен містити дані про вміст кожного транспортного засобу або кожного контейнера).

4.2.2. Якщо кількість відривних листків книжки МДП недостатня для здійснення перевезення на умовах Конвенції МДП, то в таких випадках перша частина МДП закінчується відповідно до положень статей 18 і 28 Конвенції МДП, а на решті МДП використовується нова книжка МДП, яка повинна бути прийнята до оформлення тією ж митницею, яка засвідчила завершення попередньої операції МДП. При цьому попередня книжка МДП закривається в порядку, визначеному в главі 7 цього Порядку, а відкриття нової книжки проводиться відповідно до глави 8 Порядку. Для відображення цих фактів у книжках МДП потрібно зробити відповідні записи:

у графі "Для службового користування" відривного листка № 1 книжки МДП, що відкривається, і в графі 5 невідривного корінця № 1 зазначається: "МДП продовжено. Попередня книжка МДП № …";

у графі "Для службового користування" відривного листка № 2 книжки МДП, що закривається, і в графі 5 невідривного корінця № 2 зазначається: "МДП продовжено за книжкою МДП № …".

Дані про закриття попередньої книжки МДП та відкриття нової книжки МДП заносяться до Єдиної автоматизованої інформаційної системи Держмитслужби України (далі — ЄАІС Держмитслужби України) посадовою особою митного органу в пункті пропуску протягом чотирьох годин з моменту оформлення книжок МДП.

4.3. При формуванні консолідованого вантажу на митній території України з метою вивезення за її межі держатель книжки МДП повинен повідомити митницю відправлення про свої наміри щодо довантаження транспортного засобу в іншій митниці. При цьому митне оформлення товару здійснюється відповідно до пункту 8.3 цього Порядку.

4.4. При надходженні консолідованого вантажу на митну територію України держатель книжки МДП повинен подати у проміжній митниці товаротранспортні документи на товар, який необхідно доставити в іншу митницю призначення. При цьому митне оформлення консолідованого вантажу здійснюється відповідно до пункту 7.5 цього Порядку.

4.5. Перевезення на умовах Конвенції МДП може здійснюватися через декілька митниць відправлення й митниць призначення в одній або декількох країнах тільки за умови, що загальна кількість митниць відправлення й митниць призначення не перевищуватиме чотирьох відповідно до статті 18 Конвенції МДП.

4.6. Книжка МДП може бути оформлена із застереженнями (чи без таких) або щодо порушень, що сталися під час переміщення товарів на умовах Конвенції МДП, або щодо втрати чи пошкодження вантажу (його частини) унаслідок ДТП. Застереження вносяться до графи 27 відривного листка № 2 і до графи 5 невідривного корінця № 2 книжки МДП та завіряються відбитком ОНП і підписом посадової особи митного органу, яка вносила застереження. При цьому, у відповідних випадках, оформлюється Протокол книжки МДП (див. пункт 7 Правил заповнення книжки МДП (далі — Правила)).

Застереження можуть також стосуватися кількості й ідентифікаційних ознак вантажних місць, описів вантажів, їх ваги, накладених пломб, печаток або розпізнавальних знаків. Посадова особа митного органу повинна чітко викласти суть застереження й зробити відмітку про його наявність шляхом проставлення символу “R” у графі 5 невідривного корінця № 2.

4.6.1. Книжка МДП повинна бути оформлена без підчищень. Допускається внесення виправлень до книжки МДП особою, яка попередньо внесла ці дані, шляхом викреслення помилкових даних і внесення правильних. Ці виправлення перевіряються, завіряються підписом та відбитком ОНП посадової особи митного органу. При цьому, у визначених Порядком випадках, держатель книжки МДП може вносити виправлення до графи 8 титульної сторінки,

графи 7 листка № 1/№ 2 жовтого кольору, листка № 1 зеленого кольору й листка № 2 білого кольору книжки МДП. Виправлення повинні бути завірені посадовою особою митного органу згідно з вимогами цього Порядку. Посадова особа митного органу має право вносити виправлення до граф книжки МДП (крім випадків, визначених нижче) у разі потреби внесення додаткової та нової інформації при довантаженні або вивантаженні частини товару, проведенні заміни транспортного засобу, виконанні вантажних робіт у разі зміщення товару чи в разі ДТП та іншого, що передбачено цим Порядком.

Не дозволяється держателю книжки МДП та посадовим особам митного органу проводити виправлення в графах 2, 3, 4, 5 першої (титульної) сторінки обкладинки книжки МДП, графі 4 відривних листків, графах 2, 3, 5 Протоколу книжки МДП, який складається відповідно до статті 25 Конвенції МДП.

У разі складання протоколу про порушення митних правил, книжка МДП закривається та вилучається митницею, якщо вона містила підчищення, неналежні виправлення чи неправдиві дані або одержана незаконним шляхом.

4.6.2. Книжка МДП не приймається до оформлення, якщо:

сума обов'язкових платежів, зборів та податків, що підлягають сплаті за товар, який буде переміщуватись із застосуванням книжки МДП (з урахуванням заявленого митного режиму), перевищує розмір гарантії, тобто більша ніж еквівалент 50 000 доларів США в національній валюті України в перерахунку за курсом Національного банку України на день подання книжки МДП до оформлення;

у ***графі 9*** першої (титульної) сторінки обкладинки не зазначено номер та строк дії Свідоцтва(в) про допущення;

у ***графі 10*** першої (титульної) сторінки обкладинки не зазначено розпізнавальний(і) номер(и) контейнера(ів);

у ***графі 3*** першої (титульної) сторінки обкладинки не зазначено держателя книжки, код за ЄДРПОУ — для українських юридич-

них осіб (номер Свідоцтва про допущення — для фізичних осіб), а також відсутні відбиток печатки й підпис відповідальної особи гарантійного об'єднання та підпис секретаря МСАТ у відповідних графах;

у ***графі 8*** першої (титульної) сторінки обкладинки не зазначено державні номерні знаки транспортних засобів;

у ***графі 9*** вантажного маніфесту (Manifeste de marchandises) аркушів книжки МДП не зазначено (в разі наявності) кількість вантажних відділень або контейнерів, розпізнавальних знаків та номерів вантажних місць або предметів;

у ***графі 10*** вантажного маніфесту не зазначено число і рід вантажних місць чи предметів, що перевозяться в складі вантажу, відсутній опис товару;

у ***графі 11*** вантажного маніфесту не проставлено вагу товару;

книжка МДП передана третій особі, яка здійснює перевезення товару, тобто дані, зазначені в графі 3 титульної сторінки обкладинки книжки МДП (назва юридичної особи або прізвище та ініціали фізичної особи, країна реєстрації та адреса держателя книжки МДП), не збігаються з даними, зазначеними в товаротранспортних документах; для резидентів — також у разі, якщо дані, зазначені в графі 3, не збігаються з даними, зазначеними в реєстраційних документах на транспортний засіб;

строк дії книжки МДП закінчився до моменту подання її митниці відправлення, де починається перевезення на умовах Конвенції МДП;

у держателя книжки МДП відсутнє Свідоцтво про допущення або термін його дії закінчився (крім випадків перевезення великовагових або громіздких вантажів);

для перевезення товару під митним забезпеченням використовується дорожній транспортний засіб або контейнер, який на мо-

мент здійснення такого перевезення не відповідає вимогам, що були підставою для видачі Свідоцтва про допущення;

у книжці МДП виявлено сліди підчищення, виправлення даних, унесених до граф, та виправлення, які внесені не у відповідності до вимог пункту 4.6.1 Порядку;

здійснюється перевезення товарів, стосовно яких припинено (призупинено) дію дозволу на перевезення на умовах Конвенції МДП;

є офіційне повідомлення гарантійного об'єднання про недійсність книжки(ок) МДП.

За відсутності у вищезазначених графах книжки МДП частини або всіх даних, необхідних для їх заповнення, у разі ввезення за такою книжкою МДП вантажу на митну територію України чи переміщення його транзитом через її територію, вона не вилучається українською проміжною митницею чи українською митницею призначення.

Правило заповнення графи 3 не поширюється:

на причепи та напівпричепи, які зареєстровані в Україні або за її межами й можуть використовуватися держателем книжки МДП на підставі договору оренди або інших договорів;

на книжки МДП, в яких адреса держателя книжки МДП, зазначена на титульній сторінці книжки МДП, не збігається з адресою автогосподарства чи місцем стоянки транспортного засобу, що зазначені в реєстраційних свідоцтвах (для резидентів — Свідоцтві про реєстрацію транспортного засобу) або інших документах на транспортний засіб (для нерезидентів), володільцем якого є держатель книжки МДП.

У перелічених випадках зауваження та інформація про вжиті митницею заходи вносяться до графи 7 журналу реєстрації книжок МДП (далі — Журнал реєстрації) (додаток 2). Після цього перевезення на умовах Конвенції МДП вважається припиненим і

подальша доставка товару в митницю призначення здійснюється у звичайному порядку, передбаченому для перевезень товару без застосування книжки МДП.

Якщо книжка МДП вилучається митницею, на відривній частині четвертої сторінки обкладинки, де зазначено номер книжки МДП та нанесено штриховий код, робиться запис, що обґрунтовує вилучення книжки МДП, а на зворотному боці цієї відривної частини ставляться підпис та відбиток ОНП посадової особи митного органу, яка вилучила книжку МДП. Держателю книжки МДП видається ця відривна частина четвертої сторінки обкладинки книжки МДП.

Вилучена книжка МДП зі службовою запискою посадової особи митного органу, яка виявила порушення, про причини її вилучення пересилається до регіональної митниці. Регіональна митниця (митниця) фіксує факт порушення й пересилає цю книжку МДП до гарантійного об'єднання. Митниця прямого підпорядкування пересилає цю книжку МДП безпосередньо до гарантійного об'єднання.

У разі наявності інформації, що пред'явлена книжка МДП викрадена, або є підозра в тому, що вона підроблена, книжка МДП вилучається в обов'язковому порядку, а держатель книжки МДП, який представив книжку МДП до оформлення, при наявності достатніх підстав притягується до відповідальності згідно з чинним законодавством України.

4.6.3. У разі поломки чи ДТП, унаслідок чого тягач чи інший транспортний засіб не може продовжувати рух і виникає потреба в його заміні, держатель книжки МДП в письмовій заяві повідомляє про це найближчий за маршрутом прямування митний орган та у разі ДТП — органи Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України (далі — ДАІ). З дозволу посадової особи митного органу держатель книжки МДП особисто змінює відомості про державний номерний знак тягача чи іншого транспортного засобу в графі 8 титульної сторінки обкладинки книжки МДП та в графі 7 вантажного маніфесту відривних листків

книжки МДП шляхом викреслення попередніх даних і занесення даних про прибулий для його заміни тягач чи інший транспортний засіб. Ці зміни завіряються відбитком ОНП посадової особи митного органу. Достатньою підставою для надання зазначеного дозволу є довідка служби технічного обслуговування або ДАІ про неможливість продовження руху тягачем чи іншим транспортним засобом унаслідок поломки чи ДТП. Посадова особа митного органу завіряє дані про державний номерний знак тягача чи іншого транспортного засобу, що замінює несправний тягач чи транспортний засіб, і в інших товаротранспортних документах. Заміна тягача чи іншого транспортного засобу дозволяється, як правило, за умови, що цей тягач чи інший транспортний засіб належить тому ж власнику, що й несправний. Дані про державний номерний знак тягача чи іншого транспортного засобу, що замінює несправний, заносяться до ЄАІС Держмитслужби України в термін, визначений пунктом 4.2.2 Порядку.

4.6.4. Якщо внаслідок технічної поломки чи ДТП причепа або контейнера запломбована частина причепа або запломбований контейнер на платформі та митне забезпечення на них не були пошкоджені, а поломка потребує тривалого ремонту, то несправний транспортний засіб доставляється в митний орган, найближчий за маршрутом прямування. На підставі письмового звернення держателя книжки МДП, довідки служби технічного обслуговування або ДАІ про неможливість продовження руху причепа або платформи внаслідок поломки чи ДТП у присутності посадової особи зазначеного митного органу здійснюється перевантаження товарів в інший причіп або контейнера на іншу платформу, що перебуває в користуванні тієї самої особи.

Держатель книжки МДП чи посадова особа митного органу вносять зміни до книжки МДП аналогічно до пункту 4.6.3 Порядку, при цьому посадова особа митного органу також уносить зміни до товаротранспортних документів (зазначаються нові відомості про транспортний засіб, що замінює несправний). Дані про державний номерний знак транспортного засобу, що замінює несправний, заносяться до ЄАІС Держмитслужби України в термін, визначений пунктом 4.2.2 Порядку.

При можливості усунення поломки держатель книжки МДП звертається з письмовою заявою за довільною формою до найближчої за маршрутом прямування митниці з проханням продовжити строк доставки товарів в митницю призначення. У цьому разі митниця діє відповідно до вимог пунктів 2.4—2.5 глави 2 Положення про порядок здійснення контролю за доставкою вантажів у митниці призначення.

4.6.5. Якщо внаслідок поломки або ДТП відкрився несанкціонований доступ до вантажного відсіку або пошкоджено митне забезпечення та (або) товар, то держатель книжки МДП вживає всіх необхідних заходів для забезпечення збереження товарів, терміново повідомляє найближчий митний орган про обставини події, місцезнаходження товару та транспортного засобу, забезпечує доставку посадових осіб митного органу до місцезнаходження зазначеного товару. Усі витрати з вищезазначеного несе держатель книжки МДП. Посадова особа митного органу заповнює Протокол книжки МДП відповідно до пункту 7 Правил. При потребі, на підставі письмового звернення держателя книжки МДП та довідки служби технічного обслуговування і ДАІ у разі ДТП товар перевантажується в інший транспортний засіб, накладається нове митне забезпечення, а невідривний корінець № 2 книжки МДП заповнюється з унесенням застереження відповідно до пункту 4.6 Порядку. При цьому транспортний засіб, що замінює несправний, як правило, повинен належати тій самій особі, що й попередній. Це правило не поширюється на причепи та напівпричепи, які зареєстровані в Україні або за її межами й можуть використовуватися держателем книжки МДП на підставі договору оренди (найму) або інших договорів. Дані про державний номерний знак транспортного засобу, що замінює несправний, і (або) дані про накладення нового митного забезпечення заносяться до ЄАІС Держмитслужби України в термін, визначений пунктом 4.2.2 Порядку.

4.6.6. Митний орган, що був найближчим за маршрутом прямування, протягом доби повинен проінформувати митницю відправлення та митницю призначення про поломку чи ДТП і про перебування товарів під його контролем.

4.6.7. У разі виконання перевезень із заміною тягача держатель книжки МДП подає до митного органу мотивовану письмову заяву про необхідність її проведення. До графи 8 титульної сторінки обкладинки книжки МДП і до графи 7 вантажного маніфесту відривних листків книжки МДП держателем книжки МДП вносяться зміни (закреслюється державний номерний знак тягача, що замінюється, та проставляється державний номерний знак тягача, що його замінює, при цьому тягач, що його замінює, повинен належати тому самому власнику, що й попередній. Дані про державний номерний знак тягача, що замінює попередній, заносяться до ЄАІС Держмитслужби України відповідно до пункту 4.2.2 Порядку. Зміни вносяться до книжки МДП, товаротранспортних документів та завіряються відбитком ОНП і підписом посадової особи митного органу.

Рішення щодо проведення операцій, викладених у пунктах 4.6.3—4.6.5, 4.6.7 Порядку, приймає начальник (заступник начальника) митного органу, найближчого за маршрутом прямування, або особа ним уповноважена відповідним наказом по митниці чи начальник митного поста, найближчого за маршрутом прямування (з обов'язковим письмовим інформуванням митниці, якій підпорядковано цей митний пост), шляхом накладення письмової резолюції на зверненні держателя книжки МДП.

5. Допущення транспортних засобів до перевезень товарів під митними печатками й пломбами на умовах Конвенції МДП

5.1. До перевезень товарів під митними печатками й пломбами на умовах Конвенції МДП можуть допускатися тільки ті транспортні засоби, вантажні відділення яких сконструйовані та облаштовані таким чином, щоб:

не було можливості вилучити або вкласти товари з(в) опечатаної(у) частини(у) транспортного засобу, не залишивши помітних слідів злому або пошкодження митних печаток і пломб;

митні печатки й пломби могли накладатися простим та надійним способом;

у них не було ніяких потаємних місць для приховування товарів;

усі місця, в які можуть поміщатися товари, були легкодоступні для митного огляду.

5.2. Транспортні засоби можуть бути допущені до перевезень відповідно до однієї з вказаних процедур:

в індивідуальному порядку;

за типом конструкції (серія транспортних засобів).

5.3. На кожний допущений до перевезень транспортний засіб видається Свідоцтво про допущення. Свідоцтво про допущення видається митницею, у зоні діяльності якої зареєстровано власника транспортного засобу або його користувача (далі — митниця реєстрації), і повинно бути надруковано українською та англійською мовами.

Митниця реєстрації може вимагати додавання до Свідоцтва про допущення фотокарток або креслень (малюнків) транспортного засобу, які завіряються цією митницею шляхом проставлення відбитка ОНП та підпису посадової особи митного органу, яка проводила митний огляд транспортного засобу. У такому разі кількість цих документів зазначається в графі 6 розділу "Розпізнання" Свідоцтва про допущення. Усі записи в Свідоцтві про допущення робляться друкарським способом українською та англійською мовами.

Для транспортних засобів, що перевозять великовагові або громіздкі вантажі, у тому числі контейнери або транспортні засоби тощо, Свідоцтво про допущення не потрібне.

5.4. Оригінал Свідоцтва про допущення повинен супроводжувати дорожній транспортний засіб.

5.5. Строк дії Свідоцтва про допущення — два роки з дня його оформлення. По закінченні цього строку транспортні засоби по-

винні пред'являтися митниці реєстрації або, якщо транспортний засіб не підлягає реєстрації, то митниці країни, в якій мешкає його власник або користувач, для перевірки та для продовження дії Свідоцтва про допущення.

5.6. Митний орган має право не визнавати дійсність Свідоцтва про допущення у тих випадках, коли транспортний засіб більше не відповідає технічним вимогам, передбаченим у додатку 2 до Конвенції МДП. З метою подальшого використання для перевезень вантажів із застосуванням книжки МДП транспортний засіб повинен відповідати цим вимогам. Але недоцільно затримувати перевезення, якщо виявлені несправності незначні та не створюють можливостей для контрабанди.

5.7. Якщо основні характеристики транспортного засобу були змінені, то Свідоцтво про допущення цього транспортного засобу втрачає силу, транспортний засіб підлягає процедурі нового допущення перед тим, як його можна буде використовувати для перевезень на умовах Конвенції МДП.

5.8. За обставин, коли строк дії Свідоцтва про допущення закінчився під час перевезення, але транспортний засіб відповідає технічним вимогам, передбаченим у додатку 2 до Конвенції МДП, митниця має право здійснювати митне оформлення переміщуваного ним із застосуванням книжки МДП товару при його ввезенні чи транзиті.

5.9. Митниця реєстрації або, якщо транспортний засіб не підлягає реєстрації, то митниця країни, в якій мешкає його власник або користувач, має право вилучити чи поновити Свідоцтво про допущення або видати нове за обставин, зазначених у пунктах 5.5—5.7 цього Порядку.

5.10. Для індивідуального допущення транспортного засобу до перевезень товарів із застосуванням книжки МДП його власником чи особою, яка користується транспортним засобом, або представником власника чи користувача в митницю реєстрації подається відповідна заява.

5.11. Митниця реєстрації здійснює контроль пред'явленого транспортного засобу відповідно до правил, зазначених у пунктах 5.1 — 5.10 цього Порядку, пересвідчується в тому, що він відповідає технічним вимогам, зазначеним у додатку 2 до Конвенції МДП, і після прийняття рішення про допущення транспортного засобу до перевезень товарів під митними печатками й пломбами видає Свідоцтво про допущення.

5.12. Якщо транспортні засоби одного й того самого типу конструкції виготовляються серійно, завод-виробник може звернутися до Держмитслужби України з проханням про їх допущення за типом конструкції.

5.12.1. Завод-виробник повинен зазначити в своїй заяві розпізнавальні цифри або літери, які він присвоює типу транспортного засобу, який є предметом його заявлення. До цієї заяви додаються креслення та детальний опис типу конструкції транспортного засобу, який підлягає допущенню.

5.12.2. Завод-виробник повинен надати Держмитслужбі України в письмовій формі зобов'язання:

дозволити Держмитслужбі України оглядати транспортні засоби під час виробництва даного типу;

інформувати Держмитслужбу України про будь-які зміни в кресленнях або в детальному описі конструкції до того, як ці зміни будуть здійснені;

на видному місці наносити на транспортні засоби розпізнавальні цифри або літери типу конструкції, а також порядковий номер (заводський номер) кожного серійно виготовленого транспортного засобу даного типу.

5.13. Держмитслужба України в письмовій формі повідомляє завод-виробник та митницю реєстрації про своє рішення щодо допущення транспортного засобу до перевезення товарів під митними печатками й пломбами за типом конструкції. Це рішення

повинно мати дату, номер та містити точну назву органу, який його прийняв.

5.14. Жодний транспортний засіб не може бути допущений до перевезень товарів під митними печатками й пломбами за типом конструкції, якщо Держмитслужба України не дійшла висновку на підставі огляду одного або декількох виготовлених за цим типом транспортних засобів, що транспортні засоби цього типу відповідають технічним вимогам, зазначеним у додатку 2 до Конвенції МДП.

5.15. Митниця реєстрації вживає заходів для видачі належним чином завіреного нею Свідоцтва про допущення для кожного транспортного засобу, виготовленого відповідно до допущеного типу конструкції.

5.16. Перед використанням транспортного засобу для перевезень товарів із застосуванням книжки МДП власник Свідоцтва про допущення вписує, при необхідності, до нього реєстраційний номер, присвоєний транспортному засобу (графа 1), або, коли транспортний засіб не підлягає реєстрації, своє прізвище та юридичну адресу (графа 8).

5.17. Якщо транспортний засіб, який допущено до перевезень за типом конструкції, експортується в іншу країну, яка є договірною стороною Конвенції МДП, то в цій країні непотрібно проведення додаткової процедури допущення у зв'язку з ввезенням.

5.18. Порядок заповнення Свідоцтва про допущення

5.18.1. Розділ "Розпізнання":

до ***графи 1*** користувачем транспортного засобу вноситься державний номерний знак транспортного засобу;

до ***графи 2*** користувачем транспортного засобу вноситься тип транспортного засобу: автомобіль, напівпричіп, причіп та інше;

до ***графи 3*** користувачем транспортного засобу вноситься номер шасі;

до ***графи 4*** користувачем транспортного засобу вноситься марка транспортного засобу (або найменування заводу-виробника);

до ***графи 5*** посадовою особою митного органу вносяться службові записи;

до ***графи 6*** посадовою особою митного органу вноситься кількість додатків (фотографій, креслень та інше) до Свідоцтва про допущення.

5.18.2. Розділ "Допущення":

у ***графі 7*** співробітником митниці зазначається строк дії Свідоцтва про допущення, а також ставиться "Х"-подібна відмітка у відповідній клітинці про індивідуальне допущення або допущення за типом конструкції, записуються місце проведення оформлення, дата оформлення. Записи в даному розділі завіряються підписом начальника митниці або його заступника та гербовою печаткою митниці.

5.18.3. Розділ "Володілець":

до ***графи 8*** посадовою особою митного органу вноситься найменування та адреса володільця у випадку, коли Свідоцтво про допущення видається на транспортний засіб, який не підлягає реєстрації.

5.18.4. Розділ "Подовження":

до ***графи 9*** посадовою особою митного органу вносяться дані, необхідні для подовження строку дії Свідоцтва про допущення, характер яких зазначений у відповідних пунктах цієї графи. Записи в даному розділі завіряються підписом начальника митниці або його заступника та гербовою печаткою митниці.

5.18.5. Розділ "Зауваження":

у ***графі 10*** посадовою особою митного органу наводяться дані про виявлені при огляді несправності, зазначається назва митного

поста або пункту пропуску, в якому вони були виявлені. Записи в даному розділі завіряються підписом та відбитком ОНП посадової особи митного органу, яка проводила огляд;

до ***графи 11*** посадовою особою митного органу заносяться дані щодо усунення відповідних несправностей, виявлених при огляді й зазначених у графі 10, а також назва митного поста або пункту пропуску. Записи в цьому розділі завіряються підписом та відбитком ОНП посадової особи митного органу, яка проводила огляд;

до ***графи 12*** посадовою особою митного органу можуть заноситись інші зауваження, що виникли при огляді, які за своїм характером не впливають на допущення транспортного засобу до перевезення товарів під митними печатками й пломбами.

6. Допуск перевізників-резидентів до перевезень на умовах Конвенції МДП

6.1. Допуск перевізників-резидентів до перевезень на умовах Конвенції МДП здійснюється на підставі рішення спільної комісії Держмитслужби України та гарантійного об'єднання (далі — комісія), що здійснює допуск перевізників-резидентів до таких перевезень, склад комісії визначається окремим спільним наказом Держмитслужби України та гарантійного об'єднання.

6.2. З метою допуску перевізників-резидентів до перевезень на умовах Конвенції МДП гарантійне об'єднання подає Держмитслужбі України завірені ним копії таких документів:

заяви перевізника за встановленою гарантійним об'єднанням формою про допуск до перевезень на умовах Конвенції МДП;

ліцензії Міністерства транспорту України на право надання послуг з міжнародних перевезень вантажів автомобільним транспортом;

списку транспортних засобів, допущених до перевезень вантажів під митними печатками й пломбами;

Свідоцтва про допущення (за винятком транспортних засобів, що перевозять великовагові або громіздкі вантажі, у тому числі контейнери або транспортні засоби тощо);

облікової картки суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності;

Свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності — юридичної особи або Свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності — фізичної особи.

Після розгляду документів комісією, зазначеною у пункті 6.1 Порядку, приймається іспит стосовно допущення перевізника до перевезень на умовах Конвенції МДП, за результатами якого приймається остаточне рішення про його допущення або недопущення до таких перевезень.

6.3. Держмитслужба України протягом двох тижнів після складання іспиту розглядає подані гарантійним об'єднанням матеріали щодо перевізника, який бажає отримати допуск до перевезень на умовах Конвенції МДП, і направляє до гарантійного об'єднання своє рішення про допуск цього перевізника чи відмову йому в допуску.

7. Оформлення книжки МДП при ввезенні товарів на митну територію України

7.1. При в'їзді на митну територію України держатель книжки МДП подає книжку МДП для оформлення митниці, де здійснюється її реєстрація у Журналі реєстрації.

7.2. Після реєстрації книжки МДП оформлюються відривні листки № 1 і № 2 та невідривний корінець № 1, а саме: перевіряється відповідність даних, зазначених у вантажному маніфесті книжки МДП, даним, зазначеним у товаротранспортних документах, та оформлюються вантажні маніфести відривних листків № 1 і № 2, у яких робляться записи відповідно до пункту 3 Правил. Невідривний корінець № 1 оформлюється відповідно до пункту 4 Правил.

7.3. Після оформлення відривний листок № 1 залишається в проміжній митниці, а відривний листок № 2 — у книжці МДП для подання митниці призначення разом із товаротранспортними документами.

7.4. З прибуттям транспортного засобу з товарами у митницю призначення оформлення книжки МДП здійснюється першочергово.

Після прийняття до оформлення книжка МДП реєструється у Журналі реєстрації, на відривному листку № 2 робляться записи відповідно до пункту 5 Правил та оформлюється невідривний корінець № 2, в якому робляться записи відповідно до пункту 6 Правил.

Після оформлення відривна частина відривного листка № 2 у строк, що не перевищує 10 діб, відправляється поштою в митницю відправлення, а відомості про проведене митне оформлення товару за книжкою МДП протягом доби вносяться до ЄАІС Держмитслужби України.

Після такого оформлення книжка МДП відразу повертається держателю книжки МДП.

Відомості про проведене оформлення книжки МДП у строк, що не перевищує одну добу з моменту оформлення, вносяться митницею призначення до реєстру книжок МДП в ЄАІС Держмитслужби України.

7.5. У разі ввезення в Україну консолідованого вантажу, що оформлюватиметься в декількох митницях призначення, проміжна митниця направляє вантаж під митним контролем у першу митницю призначення, яка буде здійснювати митне оформлення частини вантажу, при цьому книжка МДП оформлюється відповідно до пункту 7.4 Порядку.

Оформлення книжки МДП та переміщення решти вантажу в наступні митниці призначення здійснюються згідно з пунктом 7.2 Порядку.

У цьому разі при митному оформленні вантажу в першій митниці призначення з усіма вантажними маніфестами відривних листків № 1 та № 2, які залишаються в книжці МДП, виконуються такі дії:

у ***графі 10*** обводиться запис щодо частини вантажу, який оформлено в першій митниці призначення, і зазначається номер вантажної митної декларації або іншого документа, що свідчить про здійснення митного оформлення або вилучення вантажу, а внесені зміни завіряються відбитком ОНП і підписом посадової особи митного органу, яка здійснювала митне оформлення цієї частини вантажу;

у ***графу 16*** вносяться нові дані щодо накладених пломб, розпізнавальних знаків (при необхідності викреслюються або змінюються дані митниці відправлення вантажу), зазначається кількість накладених пломб та засвідчується відбитком ОНП і підписом посадової особи митного органу, яка здійснювала митне оформлення.

У разі прибуття консолідованого вантажу в митницю призначення, у якій митні підрозділи (вантажні відділи, митні пости і т. д.) місць його прибуття розміщені за різними адресами, переміщення вантажу між цими підрозділами здійснюється за умови накладення пломб на вантажне(і) відділення транспортного(их) засобу(ів). Оформлення відривного листка № 2 книжки МДП згідно з пунктом 7.4 Порядку відбувається тільки в останньому митному підрозділі місця прибуття консолідованого вантажу. При цьому попередні підрозділи не мають права завершувати оформлення відривного листка № 2 книжки МДП згідно з пунктом 7.4 Порядку.

У разі завершення перевезення на умовах Конвенції МДП усього вантажу на митній території України, оформлення відривного листка № 2 книжки МДП згідно з пунктом 7.4 Порядку відбувається тільки в останньому митному підрозділі місця його прибуття останньої митниці призначення. При цьому попередні підрозділи останньої митниці призначення не мають права завершувати оформлення відривного листка № 2 книжки МДП згідно з пунктом 7.4 Порядку.

7.6. У разі прийняття проміжною митницею рішення про відмову в пропуску товарів на митну територію України у графі 22 відривних листків № 1 та № 2 і графі 5 невідривних корінців № 1 та № 2 посадовою особою митного органу робиться запис про відмову в пропуску на митну територію України вантажу із зазначенням причини. Запис завіряється в графі 23 відривних листків № 1 та № 2 і в графі 6 невідривних корінців № 1 та № 2 особистим підписом і відбитком ОНП посадової особи митного органу, яка зробила цей запис.

Після цього відривні листки № 1 та № 2 залишаються в проміжній митниці на митному кордоні України, а перевізнику повертається книжка МДП разом з виписаною Карткою відмови в пропуску на митну територію України чи митному оформленні товарів та інших предметів, форму якої затверджено наказом Держмитслужби від 24.04.99 № 239, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 11.05.99 за № 300/3593, і перевізник із вантажем повертається в країну, де була завершена попередня операція МДП.

При отриманні письмового звернення власника товарів чи вповноваженої особи щодо повернення товарів за межі митної території України в графі 22 відривних листків № 1 та № 2 і графі 5 невідривних корінців № 1 та № 2 посадовою особою проміжної митниці робиться запис про відмову в пропуску на митну територію України вантажу із зазначенням причини. Запис завіряється в графі 23 відривних листків № 1 та № 2 і в графі 6 невідривних корінців № 1 та № 2 особистим підписом і відбитком ОНП посадової особи митного органу, яка зробила цей запис.

Після цього відривні листки № 1 та № 2 залишаються в проміжній митниці, а держателю книжки МДП повертається книжка МДП і він із товарами повертається в країну, де була завершена попередня операція МДП.

8. Порядок оформлення книжки МДП при вивезенні товарів за межі митної території України

8.1. У митниці відправлення перевіряється відповідність даних, зазначених у вантажному маніфесті книжки МДП, даним, зазначеним у товаротранспортних документах, після чого книжка МДП реєструється в Журналі реєстрації.

Оформлюються вантажні маніфести відривних листків № 1 та № 2, а також заповнюється невідривний корінець № 1, як це передбачено пунктами 3 та 4 Правил.

У ***графах 16, 17*** відривних листків № 1 та № 2 робляться такі записи:

у ***графі 16*** проставляють номери накладених митних забезпечень, у разі проведення довантаження або переогляду товарів — вносяться нові дані щодо накладених пломб, розпізнавальних ознак транспортного засобу. Дані митниці відправлення товару про накладене митне забезпечення викреслюються, запис про номери та кількість нових накладених пломб завіряється відбитком ОНП і підписом посадової особи митного органу;

графа 17 заповнюється посадовою особою першої митниці відправлення. У цій графі проставляється відбиток ОНП, прізвище й підпис посадової особи митного органу, яка здійснила оформлення книжки МДП.

Відривний листок № 1 залишається в митниці відправлення, а відривний листок № 2 залишається в книжці МДП для подання митниці призначення разом із товаротранспортними документами.

8.2. При надходженні товарів в митницю призначення книжка МДП реєструється у Журналі реєстрації, після чого в ній заповнюються графи 24—28 і графа "Для офіційного використання" відривного листка № 2 та невідривний корінець № 2, як це передбачено пунктом 7.4 Порядку.

Після закінчення митного оформлення товарів відривна частина відривного листка № 2 у строк, що не перевищує 10 діб, відправляється поштою в митницю відправлення, а відомості про проведене митне оформлення товарів за книжкою МДП протягом доби вносяться до ЄАІС Держмитслужби України.

8.3. Якщо має місце відправлення товарів із декількох митниць відправлення, то при митному оформленні товарів в першій митниці відправлення у вантажних маніфестах відривних листків № 1 і № 2 записи робляться в графах 16—23 і заповнюється невідривний корінець № 1, де в графі 5 зазначається наступна митниця відправлення, у якій буде здійснюватись довантаження. При цьому графи 16, 17 заповнюються на листках № 1 і № 2 у кількості, необхідній для доставки товарів в наступні митниці відправлення.

У наступній митниці відправлення при митному оформленні товарів здійснюються дії, передбачені пунктом 8.2 Порядку, а після цього застосовується порядок, визначений у пункті 8.1 Порядку.

Підставою для направлення консолідованого вантажу в іншу митницю відправлення з метою його довантаження є заява держателя книжки МДП та копія договору на перевезення вантажу між держателем книжки МДП та наступним відправником вантажу.

8.4. У разі відмови митниці суміжної країни в пропуску на свою територію товарів, випущених за книжкою МДП митними органами України за межі митної території України, шляхом внесення відповідних записів до товаротранспортних документів і повернення митницею суміжної країни таких товарів на митну територію України, посадова особа митного органу вносить до графи 5 невідривного корінця № 1 та графи "Для офіційного користування" відривного аркуша № 1 книжки МДП запис "Товари повернуто з країни призначення / або проміжної митниці країни транзиту", який засвідчує відбитком ОНП і своїм підписом та направляє товари у митницю відправлення згідно з пунктом 8 Порядку. При цьому перевезення на умовах Конвенції МДП не є завершеним, а контроль за доставкою товарів в митницю призначення здійснюється відповідно до Положення про порядок здійснення контролю

за доставкою вантажів у митниці призначення шляхом складення ПП, ПД або іншого. У разі повернення митницею суміжної країни на митну територію України вантажу, який переміщувався в режимі транзиту, замість вказаних товаротранспортних документів на нього складається нова вантажна митна декларація (далі — ВМД) відповідно до митного режиму "транзит".

8.5. Якщо відправлення консолідованого вантажу здійснюється з різних підрозділів (вантажних відділів, митних постів тощо) однієї митниці відправлення, то посадовими особами цих підрозділів у вантажному маніфесті в першому відривному листку № 1, який залишається в митниці відправлення, до графи 16 вносяться дані щодо кількості та номерів нових накладених пломб та розпізнавальних знаків, зазначається номер ВМД або іншого документа, за яким було здійснено оформлення вантажу. Дані завіряються відбитком ОНП і підписом посадової особи митного органу, яка проводила митне оформлення цієї частини вантажу. До графи 10 усіх відривних листків № 1, № 2 та невідривного листка № 1/№ 2 вноситься інформація щодо частини вантажу, яку оформлено в цьому підрозділі.

Оформлення книжки МДП відповідно до пункту 8.1 Порядку здійснюється у тому підрозділі митниці відправлення, який проводить митне оформлення останньої партії консолідованого вантажу, що відправляється з цієї митниці, з врахуванням усіх вантажів, оформлених в одній митниці.

Підставою для направлення консолідованого вантажу до іншого підрозділу (вантажного відділу, митного поста тощо) однієї митниці відправлення з метою його довантаження є заява держателя книжки МДП та копія договору на перевезення вантажу між держателем книжки МДП та наступним відправником вантажу.

8.6. У випадках, коли товари не доставляються до митниці призначення, а повертаються назад у митницю відправлення з ініціативи власника, держателя книжки МДП, посадова особа митниці відправлення (відповідно до положень статей 27 та 28 Конвенції МДП) закриває книжку МДП відповідно до розділу 8

Порядку. Для відображення цього факту в графі "Для службового користування" відривного листка № 2 та графі 5 невідривного корінця відривного листка № 2 зазначається "Перевезення МДП завершено в митниці відправлення". Дані про закриття книжки МДП заносяться до ЄАІС Держмитслужби, а книжка МДП повертається держателю книжки МДП.

9. Оформлення книжки МДП при транзиті товарів через митну територію України

9.1. Посадова особа митниці відправлення реєструє книжку МДП у Журналі реєстрації, заповнює графи 18—23, графу "Для офіційного використання" вантажного маніфесту відривних листків № 1 і № 2 та заповнює невідривний корінець № 1, як це передбачено пунктом 7.2 Порядку.

Відривний листок № 1 залишається в митниці відправлення, а відривний листок № 2 — у книжці МДП для подання митниці призначення разом з товаротранспортними документами.

9.2. Посадова особа митниці призначення реєструє книжку МДП у Журналі реєстрації, заповнює графи 24—28 "Для офіційного використання" відривного листка № 2 і невідривного корінця № 2, як це передбачено пунктом 7.2 Порядку. Після закінчення митного оформлення товарів відривна частина відривного листка № 2 у строк, що не перевищує 10 діб, відправляється поштою в митницю відправлення, а відомості про проведене митне оформлення вантажу за книжкою МДП протягом доби вносяться до ЄАІС Держмитслужби України.

10. Особливості оформлення перевезень великовагових, громіздких чи небезпечних вантажів

10.1. Великовагові або громіздкі вантажі, а також будь-яке приладдя до них можуть перевозитися між митницями на відкритих транспортних засобах.

У цих випадках держателям книжок МДП потрібно вживати заходів, які унеможливлюють підміну вантажів, для чого прово-

дити детальний їх опис у товаротранспортних документах, нанесення на вантажі розпізнавальних знаків, додавати пакувальні листи, фотокартки товарів тощо.

Перевезення великовагових, громіздких чи небезпечних вантажів повинно здійснюватись за умови наявності на транспортному засобі відповідних розпізнавальних знаків та наявності в держателя книжки МДП погодження ДАІ на таке перевезення.

Посадовою особою митниці відправлення, яка здійснювала митне оформлення вантажів, додаткові документи (погодження ДАІ) прикріплюються до внутрішньої частини другого аркуша обкладинки книжки МДП, завіряються відбитком ОНП і її підписом, а в усіх вантажних маніфестах книжки МДП у графі 8 робиться відмітка про наявність цих документів.

При цьому у разі невідповідності вантажів даним, зазначеним у товаротранспортних документах та маніфесті МДП, держатель книжки МДП несе відповідальність згідно із законодавством України.

10.2. При перевезенні таких вантажів на вантажні відділення транспортних засобів чи контейнери митне забезпечення не накладається. У цьому випадку держателю книжки МДП не потрібно мати Свідоцтво про допущення.

При цьому на обкладинці й на всіх відривних аркушах книжки МДП до початку митного оформлення держателем книжки МДП повинен бути проставлений штамп "Великовагові або громіздкі вантажі" (англійською мовою — "Heavy or bulky goods") або штамп "Відкрита МДП" (англійською мовою — "Open TIR").

11. Підготовка й подання держателю книжки МДП та гарантійному об'єднанню матеріалів про порушення, виявлені при виконанні операції МДП

Якщо відривна частина відривного листка № 2 книжки МДП у встановлений строк не надійшла з митниці призначення в митницю відправлення, то митниця відправлення в день закінчення цього

строку робить запит до ЄАІС Держмитслужби України та митниці призначення про надходження товарів в митницю призначення.

У разі отримання митницею відправлення з ЄАІС Держмитслужби України та митниці призначення підтвердження належного виконання перевізником операції МДП (див. главу 15 цього Порядку) питання вважається врегульованим.

При отриманні митницею відправлення з ЄАІС Держмитслужби України та митниці призначення інформації про ненадходження товарів в митницю призначення митниця відправлення роздруковує з ЄАІС Держмитслужби України витяг із реєстру товарів, для яких вичерпано строк доставки, визначений законодавством України. У витягу, роздрукованому та належним чином завіреному митницею відправлення, повинні міститись відомості про ненадходження конкретного товару в митницю призначення. На підставі цього витягу митниця надсилає держателю книжки МДП та гарантійному об'єднанню Повідомлення про порушення умов перевезення товарів при виконанні операції МДП (далі — Повідомлення про порушення) (додаток 3), завірену відповідно до вимог законодавства копію відривного листка № 1 книжки МДП, який зберігається в митниці відправлення, та копію протоколу про порушення митних правил, складеного митним органом, що виявив недоставку товару в митницю призначення.

Митний орган, що виявив недоставку товарів в митницю призначення, відповідно до вимог законодавства складає протокол про порушення митних правил держателем книжки МДП, незалежно від того, чи порушено правоохоронними органами кримінальну справу за фактом недоставки товарів в митницю призначення.

На підставі отриманого Повідомлення про порушення гарантійне об'єднання проводить перевірку належного виконання держателем книжки МДП операції МДП та інформує про її результати митний орган.

Якщо товар не було доставлено в митницю призначення під час здійснення його експорту, то митницею відправлення до податко-

вих органів України надсилається інформація про невивезення товару з митної території України для відповідного реагування. При цьому за відсутності потреби в сплаті за цей товар передбачених законодавством України податків та зборів (обов'язкових платежів) претензія до гарантійного об'єднання не виставляється, а матеріали, що засвідчують порушення перевізником умов виконання операції МДП, надсилаються митницею відправлення до Держмитслужби України для вирішення питання тимчасового позбавлення держателя книжки МДП права здійснення перевезення товарів митною територією України відповідно до процедури МДП. У разі необхідності сплати за товар, що вивозиться за межі митної території України в режимі експорту, передбачених законодавством України податків та зборів (обов'язкових платежів), до держателя книжки МДП та гарантійного об'єднання згідно з вимогами глави 11 Порядку направляються матеріали про порушення, виявлені при виконанні операції МДП, та згідно з вимогами глави 13 Порядку виставляється претензія.

Якщо проміжною митницею, у зоні діяльності якої транспортний засіб виїжджає (вивозиться) з митної території України, виявлено, що товар згідно з поданою цій митниці книжкою МДП у митницю призначення доставлений не був, то вона проводить перевірку і в разі непідтвердження виконання умов операції МДП держатель книжки МДП притягується до відповідальності згідно із законодавством України. Матеріали перевірки направляються в проміжну митницю, яка здійснила пропуск товару на митну територію України, для повідомлення гарантійного об'єднання відповідно до правил, викладених у цьому пункті Порядку. У випадках, передбачених цим Порядком, книжка МДП у держателя книжки МДП вилучається, а йому видається відривна частина обкладинки книжки МДП (на якій надруковано номер книжки й нанесено штрих-код), де зазначається причина вилучення книжки, та завіряється відбитком ОНП і підписом посадової особи митного органу, яка вилучила книжку МДП. Наприклад: "Книжку МДП № ____ вилучено у зв'язку з недоставкою товару в митницю призначення". Транспортний засіб при цьому не затримується.

12. Адміністративна відповідальність держателя книжки МДП за порушення умов виконання операції МДП

Виплата гарантійним об'єднанням або держателем книжки МДП передбаченої законодавством суми податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів за недоставку товарів за операцією МДП згідно з претензією митному органу не звільняє українського чи іноземного держателя книжки МДП від адміністративної відповідальності за порушення умов виконання операції МДП.

13. Порядок підготовки та подання держателю книжки МДП або гарантійному об'єднанню претензій щодо сплати передбачених законодавством сум податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів за недоставку українським чи іноземним держателем книжки МДП товарів при проведенні операції МДП

13.1. Якщо держатель книжки МДП або гарантійне об'єднання протягом трьох місяців з дня отримання ними Повідомлення про порушення не нададуть переконливих доказів належного виконання держателем книжки МДП операції МДП або такі докази будуть спростовані митним органом шляхом проведення експертиз та інших заходів, то митний орган відповідно до пункту 7 статті 8 Конвенції МДП виставляє держателю книжки МДП претензію щодо сплати передбачених законодавством сум податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів за недоставку товару при проведенні операції МДП (далі — претензія), до якої додаються матеріали про порушення, виявлені при виконанні ним операції МДП.

Матеріали претензії надсилаються також митним органом до Держмитслужби України для вирішення питання тимчасового позбавлення держателя книжки МДП права здійснення перевезення товару на умовах Конвенції МДП територією України.

У разі несплати претензії держателем книжки МДП протягом трьох місяців з дати її отримання митний орган надсилає матеріали претензії гарантійному об'єднанню.

Підготовка та подання гарантійному об'єднанню претензії здійснюється митним органом за кожною книжкою МДП окремо.

13.2. Відповідальність гарантійного об'єднання обмежується сумою 50 000 доларів США в національній валюті України в перерахунку за курсом Національного банку України на день прийняття книжки МДП до оформлення митним органом України.

13.3. Сума претензії обчислюється для кожного конкретного випадку відповідно до вимог законодавства України, чинного на момент порушення митного законодавства при перевезенні товару із застосуванням книжки МДП. До цієї суми включаються податки та збори, які мали б бути сплачені при митному оформленні товару у вільне використання, а також відсоток за прострочення їх сплати.

13.4. Відповідно до законодавства України гарантійне об'єднання сплачує суму претензії виключно у національній валюті України за курсом Національного банку України, який застосовувався для розрахунків із зовнішньоекономічних операцій і діяв на день оформлення книжки МДП українською митницею на кордоні при ввезенні чи українською митницею відправлення товару при експорті.

14. Закриття книжки МДП у разі виявлення недостачі товару

У разі виявлення недостачі товару посадова особа митниці призначення закриває книжку МДП із застереженням. Про недостачу вантажу робиться запис у графі 27 відривного листка № 2 та графі 5 невідривного корінця № 2 книжки МДП.

Митниця призначення при встановленні вини користувача книжки МДП (перевізника, якому видано книжку МДП) у недостачі товару виставляє гарантійному об'єднанню відповідно до пункту 14 Порядку претензію на суму передбачених законодавством податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів.

У цьому разі книжка МДП та транспортний засіб не затримуються.

15. Підтвердження належного виконання держателем книжки МДП операції МДП

Переконливими доказами належного виконання держателем книжки МДП операції МДП залежно від митного режиму, у якому був розміщений товар при перевезенні за операцією МДП, є завірені відбитками штампа "Під митним контролем" і відбитками ОНП посадової особи митниці призначення товаротранспортні документи, книжка МДП, реєстр передання держателем книжки МДП товаротранспортних документів посадовій особі митного органу, ПД, ПП та довідка з бази даних системи Safe TIR (комп'ютерної системи контролю за використанням і підтвердженням оформлення книжок МДП).

Якщо митниця призначення не підтверджує факту оформлення поданих гарантійним об'єднанням документів, зазначених в абзаці першому цього пункту, то митний орган, що подав гарантійному об'єднанню документи про порушення операції МДП, забезпечує проведення експертних досліджень відбитків митних забезпечень, проставлених на документах, зазначених в абзаці першому цього пункту.

Якщо подані гарантійним об'єднанням документи, що підтверджують належне виконання держателем книжки МДП операції МДП, та письмове пояснення перевізника свідчать про отримання товару одержувачем (при ввезенні товару на митну територію України), то митний орган проводить додаткову перевірку на виконання вимог пункту 7 статті 8 Конвенції МДП. Цей самий митний орган забезпечує в разі потреби проведення експертного дослідження уповноваженим органом у галузі проведення експертиз (у разі наявності відповідного допуску на проведення експертиз — експертами митних лабораторій митних органів) відповідного відбитка печатки вантажоодержувача в товаротранспортних документах на предмет їх відповідності відбитку оригіналу такої печатки.

Копії матеріалів про результати експертних досліджень разом з матеріалами, що надавались для дослідження, направляються гарантійному об'єднанню.

16. Перелік документів, що подаються до гарантійного об'єднання разом з претензією за недоставку українським чи іноземним держателем книжки МДП товару при виконанні операції МДП

Разом з претензією за недоставку українським чи іноземним держателем книжки МДП товару при виконанні операції МДП до гарантійного об'єднання також подаються:

а) розрахунок нарахування податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів із зазначенням десятизначного коду товару за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі — УКТЗЕД), а також митної вартості товару, податку на додану вартість, мита та акцизного збору, митних зборів із посиланням на відповідні законодавчі акти, згідно з якими нараховано платежі.

У разі транзиту сума претензії обчислюється, виходячи з чотиризначного коду товару згідно з УКТЗЕД (у разі застосування згідно із законодавством такого чотиризначного коду). До цієї суми включаються суми податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів, які мали б бути сплачені при митному оформленні вантажу у вільний обіг (з розрахунку максимальних ставок мита та акцизного збору, які дійсні для даної товарної підгрупи на момент взяття зобов'язання про доставку товару до митниці призначення);

б) копія міжнародної товаротранспортної накладної, ВМД, рахунку-фактури, а при ввезенні товару на митну територію України — ПП (ПД);

в) копія Повідомлення про порушення;

г) інші матеріали, що мають значення для розгляду справи.

17. Умови звільнення гарантійного об'єднання від сплати передбачених законодавством податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів за недоставку українським чи іноземним держателем книжки МДП товару при виконанні операції МДП

Гарантійне об'єднання звільняється від сплати передбачених законодавством податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів за недоставку українським чи іноземним держателем книжки МДП товару при виконанні операції МДП, якщо митні органи визнають достатніми докази того, що:

товар, зазначений у вантажному маніфесті книжки МДП, загинув чи його неможливо надалі використовувати внаслідок пошкодження під час ДТП, пожежі чи за надзвичайних або невідворотних обставин чи подій;

недостача товару була наслідком притаманних йому технічних властивостей та якостей;

товар і товаротранспортні документи не були доставлені в митницю призначення через їх виїмку чи арешт правоохоронними органами за умови, що така виїмка чи арешт правоохоронними органами відбулась на шляху його прямування або в митниці призначення і їй не передувало порушення перевізником правил перевезення на умовах Конвенції МДП.

Останній абзац пункту 17 стосується випадків, коли митні органи отримали достатні докази того, що товар не був вилучений або арештований правоохоронними органами не за місцем доставки товару під час (після) його вивантаження або часткової незаконної реалізації.

18. Відповідальність гарантійного об'єднання

Гарантійне об'єднання несе відповідальність не тільки за товари, перелічені в книжці МДП, а також за будь-які інші товари, які не перелічені в цій книжці, але містяться в запломбованій частині дорожнього транспортного засобу або в запломбованому контей-

нері. Гарантійне об'єднання не несе відповідальності за будь-які інші товари.

19. Порядок заповнення Журналу реєстрації книжок МДП

19.1. Журнал реєстрації ведеться з метою контролю за доставкою в митниці призначення товарів, які перевозяться із застосуванням книжки МДП.

19.2. Відповідальність за організацію зберігання та ведення Журналу реєстрації в структурному підрозділі митного органу до його здачі до архіву митниці покладається на начальника підрозділу.

19.3. Журнал реєстрації при в'їзді на митну територію України транспортних засобів, що перевозять товари із застосуванням книжки МДП, повинен вестись окремо від Журналу реєстрації при виїзді з митної території України таких транспортних засобів, для чого на титульній сторінці Журналу реєстрації в дужках робиться відповідний запис "в'їзд в Україну" або "виїзд з України".

19.4. При реєстрації книжки МДП посадова особа митного органу, яка здійснила митне оформлення товару, робить в Журналі реєстрації такі записи:

у ***графі 1*** — дата оформлення книжки МДП митним органом;

у ***графі 2*** — реєстраційний номер книжки МДП, який присвоюється їй при оформленні в кожній митниці відправлення та кожній митниці призначення і зазначається в графі 21 вантажного маніфесту;

у ***графі 3*** — серія та номер книжки МДП, присвоєні їй при виготовленні й нанесені типографським способом у графі 1 вантажного маніфесту на кожному відривному аркуші книжки МДП;

у ***графі 4*** — назва гарантійного об'єднання, що видало книжку МДП, зазначена в графі 2 титульної сторінки обкладинки книжки

МДП, і прізвище, адреса, країна реєстрації держателя книжки МДП, зазначені в графі 3 титульної сторінки та графі 4 вантажного маніфесту на кожному відривному листку книжки МДП;

у ***графі 5*** — опис товару, його вага, кількість вантажних місць;

у ***графі 6*** — державний(і) реєстраційний(і) номер(и) транспортного(их) засобу(ів), яким(и) здійснюється перевезення, дані, зазначені в графі 8 титульної сторінки та графі 7 вантажного маніфесту на кожному відривному аркуші книжки МДП;

у ***графі 7*** — будь-які зауваження або дані про порушення, виявлені при митному оформленні товарів, а саме: вид порушення, вжиті заходи (складено протокол, вантаж затримано);

у ***графі 8*** — прізвище посадової особи митного органу, яка здійснила митне оформлення товарів.

Заступник начальника Управління
технологій митного контролю *А.І. Сербайло*

Додаток 1
до Порядку реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП

Україна

Ukraine

СВІДОЦТВО ПРО ДОПУЩЕННЯ
дорожнього транспортного засобу до перевезення вантажів під митними печатками і пломбами

APPROVAL CERTIFICATE
of a road vehicle for the transport of goodsunder Customs seal

Свідоцтво
Certificate **№**

Конвенція МДП від 14 листопада 1975 року
TIR Convention of 14th November 1975

Ким видано: _____
(назва компетентного органу)
Issued by _____
(competent Authority)

РОЗПІЗНАВАННЯ
IDENTIFICATION

Свідоцтво
Certificate **№**

1. Реєстраційний № ----------
   Registration № ----------
2. Тип транспортного засобу ----------
   Type of vehicle ----------
3. Шасі № ----------
   Chassis № ----------
4. Марка (або назва з-ду-виробника) ----------
   Trade mark (or name of manufacturer) ----------
5. Інші дані ----------
   Other particulars ----------
6. Кількість додатків ----------
   Number of annexes ----------

7. ДОПУЩЕННЯ
   APPROVAL

Дійсне до
Valid until

☐ індивідуальне допущення*
individual approval
☐ допущення за типом конструкції*
approval by design type

Печатка
Stamp

Номер дозволу (якщо потрібно) ----------
Authorization No (if applicable) ----------
Місце ----------
Place ----------
Дата ----------
Date ----------
Підпис ----------
Signature ----------

8. ВОЛОДІЛЕЦЬ **(завод-виробник, власник або користувач) (тільки для незареєстрованих транспортних засобів)**
Назва та адреса ----------

HOLDER **(manufacturer, owner or operator) (for unregistered vehicles only)**
Name and address ----------

9. ПРОДОВЖЕННЯ
   RENEWALS

Дійсне до Valid until			
Місце Place			
Дата Date			
Підпис Signature			
Печатка Stamp			

* Проставлення Х-подібної відмітки у відповідній клітинці. Mark applicable alternative with an “X”.

ЗАУВАЖЕННЯ (заповнюється компетентним органом) **REMARKS** (reserved for the use of Competent Authorities)		**Свідоцтво** **Certificate** **№**	
10. Помічені несправності **Defects noted**		**11. Усунення несправностей** **Rectification of defects**	
Компетентний орган Authority	Печатка Stamp	Компетентний орган Authority	Печатка Stamp
Підпис Signature		Підпис Signature	
10. Помічені несправності **Defects noted**		**11. Усунення несправностей** **Rectification of defects**	
Компетентний орган Authority	Печатка Stamp	Компетентний орган Authority	Печатка Stamp
Підпис Signature		Підпис Signature	
10. Помічені несправності **Defects noted**		**11. Усунення несправностей** **Rectification of defects**	
Компетентний орган Authority	Печатка Stamp	Компетентний орган Authority	Печатка Stamp
Підпис Signature		Підпис Signature	
12. Інші зауваження **Other remarks**			

Дивись “Вказівки” на звороті.
Please see the “Important notice” overleaf.

ВКАЗІВКИ

1. Коли компетентний орган, який видав свідоцтво про допущення, вважає за необхідне, до свідоцтва додаються фотографії і малюнки, завірені цим органом. У цьому разі кількість цих документів зазначається у рубриці № 6 свідоцтва.

2. Свідоцтво супроводжує дорожній транспортний засіб. Воно повинне бути оригіналом, а не фотокопією.

3. Дорожні транспортні засоби пред'являються кожні два роки для перевірки та, коли це необхідно, для подовження строку дії свідоцтва компетентним органам країни, в якій цей транспортний засіб зареєстрований, або, якщо мова йде про незареєстрований транспортний засіб, — компетентним органам країни, в якій проживає його власник або користувач.

4. Якщо дорожній транспортний засіб більше не відповідає технічним вимогам, встановленим процедурою допущення, то, перш ніж використовувати його для перевезення вантажів із застосуванням книжок МДП, він повинен набути того стану, який був підставою для його допущення, для того, щоб знову відповідати цим технічним вимогам.

5. Якщо основні характеристики дорожнього транспортного засобу змінені, то допущення цього транспортного засобу втрачає силу і воно підлягає процедурі нового допущення компетентним органом, перш ніж його можна буде використовувати для перевезення вантажів із застосуванням книжок МДП.

IMPORTANT NOTICE

1. When the authority which has granted the approval deems it necessary, photographs or diagrams authenticated by the authority shall be attached to the approval certificate. The number of those documents shall then be inserted by the competent authority, under item no. 6 of the certificate.

2. The certificate shall be kept on the road vehicle. This must be the original of thecertificate, not, however, a photocopy.

3. Road vehicles shall be produced every two years, for the purposes of inspection and of renewal of approval where appropriate, to the competent authorities of the country in which the vehicle is registered or, in the case of unregistered vehicles, of the country in which the owner or user is resident.

4. If a road vehicle no longer complies with the technical conditions prescribed for its approval, it shall, before it can be used for the transport of goods under cover of TIR Garnets, be restored to the condition which had justified its approval so as to comply again with the said technical conditions.

5. If the essential characteristics of a road vehicle are changed, the vehicle shall cease to be covered by the approval and shall be re-approved by the competent authority before it can be used for the transport of goods under cover of TIR Garnets.

Заступник начальника Управління
технологій митного контролю *А.І. Сербайло*

Додаток 2
до Порядку реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП

Журнал
реєстрації книжок МДП

_____ митниці

Розпочато: _____

Закінчено: _____

Дата оформл. книжки МДП	Порядковий номер книжки МДП	Серія, номер книжки МДП	Гарантійне об'єднання, що видало книжку МДП, та держателя книжки МДП	Опис вантажу, вага, к-ть вантажних місць, к-ть накладених пломб, печаток або розпізнавальних знаків	Державний номерний знак транспортного засобу	Зауваження або дані про порушення при митному оформленні товарів	Посадова особа митного органу, яка здійснила митне оформлення товарів
1	2	3	4	5	6	7	8

Заступник начальника Управління
технологій митного контролю *А.І. Сербайло*

Додаток 3
до Порядку реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП

Повідомлення про порушення умов перевезення товарів при виконанні операції МДП

Держателю книжки МДП або гарантійному об'єднанню

_____

_____

(назва користувача книжки МДП або гарантійного об'єднання, країни та його адреса)

На підставі ст. 11 Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року_____ _____ регіональна митниця (митниця) повідомляє Вас про порушення умов перевезення товарів при виконанні операції МДП

за книжкою МДП № _____.

Якщо протягом трьох місяців із дня отримання цього повідомлення Ви не надасте переконливих доказів належного виконання операції МДП, то митниця має право відповідно до ст. 11 Конвенції МДП висунути Вам вимогу про сплату передбачених законодавством податків та зборів (обов'язкових платежів) і митних зборів за недоставку товарів при виконанні операції МДП.

Додаток: копія відривного листка № 1 книжки МДП № _____.

Начальник _____
(регіональної митниці (митниці)

_____ _____
(підпис, дата) (ініціали, прізвище)

М. П.

Заступник начальника Управління
технологій митного контролю *А.І. Сербайло*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ
ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА,

ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ЛІЦЕНЗІЙНИХ УМОВ ПРОВАДЖЕННЯ ПОСЕРЕДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МИТНОГО ПЕРЕВІЗНИКА

від 25 березня 2004 року № 34/212

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
26 березня 2004 р. за № 375/8974

Відповідно до статті 9 Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" (зі змінами й доповненнями) і постанови Кабінету Міністрів України від 14.11.2000 № 1698 "Про затвердження переліку органів ліцензування" (зі змінами й доповненнями) НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Ліцензійні умови провадження посередницької діяльності митного перевізника (далі — Ліцензійні умови), що додаються.

2. Департаменту організації митного контролю (Сьомка С.М.) і Управлінню правової роботи та удосконалення митного законодавства (Ступак Ю.В.) Департаменту правового забезпечення Держмитслужби України й Департаменту реєстрації та ліцензування (Єфремов О.В.) Держпідприємництва України забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Держпідприємництва України Третьякова С.І. та першого заступника Голови Держмитслужби України Іванюка М.М.

Голова Державного комітету України
з питань регуляторної політики
та підприємництва *Ю. Авксентьєв*

В. о. Голови Державної митної
служби України *М. Іванюк*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва, Державної митної служби України
від 25 березня 2004 р. № 34/212

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
26 березня 2004 р. за № 375/8974

Ліцензійні умови провадження посередницької діяльності митного перевізника

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблено відповідно до Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" (зі змінами й доповненнями), Митного кодексу України, інших нормативно-правових актів, що регулюють здійснення зовнішньоекономічної діяльності та митної справи.

1.2. Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні й інші вимоги до провадження посередницької діяльності митного перевізника.

1.3. Виконання цих Ліцензійних умов є обов'язковим під час провадження посередницької діяльності митного перевізника.

1.4. Умови провадження посередницької діяльності митного перевізника регулюються законодавством з питань ліцензування й митної справи.

1.5. Терміни в цих Ліцензійних умовах вживаються в такому значенні:

митний перевізник — юридична чи фізична особа — суб'єкт господарської діяльності, який здійснює перевезення між митни-

ми органами товарів, що перебувають під митним контролем, без застосування при цьому передбачених законодавством заходів забезпечення доставки товарів у митний орган і має відповідну ліцензію, видану Державною митною службою України;

ліцензіат — суб'єкт господарювання, який одержав ліцензію на провадження посередницької діяльності митного перевізника;

орган ліцензування — орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України для ліцензування певних видів господарської діяльності;

партія товару:

товари, які переміщуються на адресу одного одержувача за одним перевізним документом (транспортною накладною, коносаментом тощо);

товари, які належать юридичним або фізичним особам (суб'єктам підприємницької діяльності) і переміщуються в ручній поклажі однією фізичною особою у пасажирському відділенні (салоні) транспортного засобу, яким прямує ця особа;

товаросупровідні документи — документи, що прямують разом з товарами та іншими предметами й містять дані про товари, що переміщуються через митний кордон України.

1.6. В установчих документах суб'єкта господарювання повинен бути зазначений вид посередницької діяльності — митний перевізник.

1.7. Прийняття документів, що подаються для одержання ліцензії на провадження посередницької діяльності митного перевізника, видача, переоформлення, анулювання такої ліцензії, ведення ліцензійних справ і ліцензійних реєстрів митних перевізників здійснюються органом ліцензування — Державною митною службою України.

Повноваження Державної митної служби України як органу ліцензування можуть бути за її рішенням делеговані регіональним митницям.

2. Вимоги до провадження посередницької діяльності митного перевізника

2.1. Організаційні та кваліфікаційні вимоги до митного перевізника

2.1.1. Керівник підприємства повинен мати вищу освіту та досвід роботи не менше 3 років у галузі надання послуг з міжнародних перевезень.

2.1.2. Митний перевізник повинен забезпечити умови здійснення перевезень товарів і мати у своєму штаті працівників, які мають здійснювати перевезення товарів, що перебувають під митним контролем, і які володіють знанням основ митного законодавства.

2.2. Технологічні вимоги до митного перевізника

Митний перевізник повинен:

а) доставляти в митні органи товари та товаросупровідні документи без будь-якої зміни їх упаковки або стану;

б) дотримувати встановленого митним органом строку доставки товарів;

в) без дозволу митного органу не перевозити разом із товарами, що перебувають під митним контролем, інші товари;

г) розміщувати товари, що надійшли до митниці призначення, у зонах митного контролю;

ґ) після доставки товарів не залишати їх без дозволу митного органу без догляду, не змінювати місце стоянки, не здійснювати вивантаження чи перевантаження;

д) подавати митному органу документи, що містять відомості, потрібні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів;

е) бути присутнім при митному оформленні товарів та сприяти посадовим особам митного органу під час митного оформлення цих товарів і транспортних засобів;

є) здійснювати на вимогу митного органу навантаження, вивантаження, перевантаження, визначення кількості товарів, усунення пошкоджень упаковки, відкриття упаковки, пакування чи перепакування товарів, що підлягають митному оформленню, а також відкриття приміщень та інших місць, де можуть міститися ці товари;

ж) інформувати митні органи про пошкодження тари й упаковки, невідповідність товарів відомостям про них, зазначеним у товаросупровідних документах;

з) сприяти в разі потреби проведенню санітарно-епідеміологічного, ветеринарного, фітосанітарного, радіологічного, екологічного контролю та контролю за переміщенням культурних цінностей;

и) дотримувати умов і обмежень щодо використання товарів та розпорядження ними, якщо митне оформлення не завершено;

і) подавати для ознайомлення суб'єктам господарської діяльності на їх вимогу ліцензію на провадження посередницької діяльності митного перевізника, а також надавати митниці інформацію про умови договору доручення між ліцензіатом і особою, яку він представлятиме;

ї) вести реєстр договорів, укладених з особами, яких він представляє та яким надає послуги, і подавати відповідну інформацію митному органу на його вимогу;

й) перевіряти перед укладенням договору перевезення повноваження володільця (довірителя) на розпорядження товарами;

к) забезпечувати збереження товарів і товаросупровідних документів під час їх перевезення.

2.3. Технічні вимоги до митного перевізника

2.3.1. Митний перевізник для забезпечення своєї діяльності повинен:

а) мати в наявності належні йому на правах власності або користування транспортні засоби (за умови їх належного обладнання для здійснення перевезень товарів під митним контролем);

б) мати ліцензію на провадження посередницької діяльності митного перевізника.

2.3.2. Митний перевізник повинен застрахувати власну діяльність на суму, не меншу як 2000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Особливі вимоги до провадження посередницької діяльності митного перевізника

3.1. Митний перевізник повинен мати на праві власності або на праві повного господарського відання майно, що може бути віднесене до першої та другої груп основних фондів згідно із Законом України "Про оподаткування прибутку підприємств" (зі змінами й доповненнями).

3.2. Взаємовідносини ліцензіата з особою, яку він представляє, визначаються договором доручення.

3.3. Митний перевізник може укладати з Держмитслужбою України відповідні угоди.

Надання повноважень на виконання тих самих функцій щодо партії товару декільком ліцензіатам або обмеження повноважень ліцензіата виконанням тільки частини цих функцій (або виконанням операцій у межах однієї функції) не дозволяється.

3.4. Ліцензіат повинен зберігати всю документацію, пов'язану зі здійсненням своєї діяльності, протягом строку, установленого законодавством України.

Заступник директора Департаменту реєстрації і ліцензування — начальник Управління ліцензування *О.Б. Іванченко*

Заступник начальника Управління технологій митного контролю — начальник відділу організації митного контролю і технологій *А.І. Сербайло*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ МЕТОДИЧНИХ РЕКОМЕНДАЦІЙ ЩОДО ВЕРИФІКАЦІЇ СЕРТИФІКАТІВ ПРО ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ ФОРМИ СТ-1, ВИДАНИХ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВИМИ ПАЛАТАМИ В УКРАЇНІ

від 31 березня 2004 року № 228

Відповідно до статей 315, 316 Митного кодексу України, постанови Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1861 "Про затвердження Порядку верифікації сертифікатів про походження товарів з України" та з метою вдосконалення порядку верифікації митними органами сертифікатів про походження товару форми СТ-1, виданих торгово-промисловими палатами в Україні, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Методичні рекомендації щодо верифікації сертифікатів про походження товару форми СТ-1, виданих торгово-промисловими палатами в Україні (додаються).

2. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Голови Служби Войцещука А.Д.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 31 березня 2004 р. № 228

Методичні рекомендації щодо верифікації сертифікатів про походження товару форми СТ-1, виданих торгово-промисловими палатами в Україні

1. Загальні положення

1.1. Методичні рекомендації щодо верифікації сертифікатів про походження товару форми СТ-1, виданих торгово-промисловими палатами в Україні (далі — Методичні рекомендації), розроблено відповідно до Правил визначення країни походження товарів, затверджених Рішенням Ради глав урядів Співдружності незалежних держав від 30.11.2000 (далі — Правила), і стосовно технології взаємодії Держмитслужби України з регіональними митницями, митницями в напрямку верифікації сертифікатів.

1.2. Методичні рекомендації стосуються товарів, що експортуються до країн СНД на умовах угод про вільну торгівлю, укладених Україною з такими країнами СНД: Республіка Азербайджан, Республіка Грузія, Республіка Казахстан, Киргизька Республіка, Республіка Молдова, Російська Федерація, Республіка Таджикистан, Республіка Білорусь (далі — країни СНД).

Дія цих Методичних рекомендацій не розповсюджується на сертифікати про походження товару форми СТ-1 (далі — сертифікати), видані торгово-промисловими палатами в Україні (далі — ТПП) на товари, що експортуються в країни СНД, які на даний момент не підписали Правила. Такими країнами є Республіка Узбекистан та Республіка Туркменістан.

1.3. Перевірка сертифікатів здійснюється Управлінням митно-тарифного регулювання Департаменту податків та тарифного регулювання (далі — Управління) та регіональними митницями, митницями в Порядку верифікації сертифікатів про походження

товарів з України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12.12.2002 № 1861.

1.4. Регіональні митниці, митниці на запит Держмитслужби України здійснюють верифікацію сертифікатів та формують відповідні матеріали у строк, що не перевищує 30 календарних днів. У виняткових випадках цей строк може бути продовжений за рішенням начальника Управління, але не більше ніж на 10 календарних днів.

1.5. За результатами перевірки сертифіката відділом митних платежів регіональної митниці, митниці складається у двох примірниках довідка за формою, наведеною у додатку, яка повинна містити повну інформацію про результати верифікації сертифіката, та висновок щодо його достовірності. Довідка підписується посадовими особами, що брали участь у верифікації сертифіката, і начальником відділу митних платежів.

Перший примірник довідки разом із завіреними ТПП копіями сертифіката та заявки-декларації, а також відповідь ТПП надсилаються до Управління Держмитслужби України. Другий примірник довідки разом з копіями цих документів залишається у справах митниці.

1.6. У разі потреби регіональними митницями, митницями надсилається додаткова інформація для перевірки сертифіката.

1.7. У разі отримання регіональними митницями, митницями запиту від митних органів країн СНД регіональні митниці, митниці здійснюють перевірку сертифіката згідно з главами 2 та 3 Методичних рекомендацій та разом з цим запитом направляють матеріали, зазначені в пункті 1.5 Методичних рекомендацій, до Держмитслужби України.

2. Установлення достовірності сертифіката

2.1. З метою встановлення достовірності сертифіката посадовими особами митних органів перевіряється факт реєстрації заявки-декларації в ТПП.

2.2. З'ясовується правильність заповнення граф 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 копії сертифіката, який перевіряється.

2.3. Перевіряється відповідність відбитка печатки на сертифікаті оригіналу відбитка, який легалізовано ТПП на момент видачі сертифіката.

3. Перевірка інформації, зазначеної у графах сертифіката

3.1. Установлюється відповідність серії та номера сертифіката, що перевіряється.

3.2. Порівнюється інформація, зазначена у графах копії сертифіката, з даними, що містяться у справах ТПП.

3.3. Якщо сертифікат був виданий після відвантаження товару, то він повинен містити такий запис у графі 5 "Для службових відміток": "Виданий згодом". За таких обставин потрібно перевірити копії документів, на підставі яких була здійснена видача сертифіката. На підставі копій документів (контракту, вантажної митної декларації, товаротранспортних документів) установлюється факт здійснення експорту.

3.4. Якщо видано дублікат сертифіката, то слід перевірити наявність відмітки "Дублікат" у графі 5 "Для службових відміток" та відповідність дати її проставлення даті видачі оригіналу загубленого сертифіката.

3.4. Якщо видано новий сертифікат замість анульованого, то перевіряється наявність відмітки у графі 5 "Для службових відміток", де має бути запис "Виданий замість сертифіката" із зазначенням номера і дати анульованого сертифіката.

3.5. У разі видачі сертифіката при застосуванні кумулятивного принципу походження товару слід перевірити наявність відмітки "Кумуляція СНД" у графі 5 "Для службових відміток" із зазначенням номерів сертифікатів про походження товару форми СТ-1 і країн, у яких вони видавались.

Начальник Управління митно-тарифного регулювання *В.І. Демченко*

Додаток
до Методичних рекомендацій щодо верифікації сертифікатів про походження товару форми СТ-1, виданих торгово-промисловими палатами в Україні

Довідка про результати верифікації сертифіката про походження товару форми СТ-1

“___” _____ №

Під час верифікації сертифіката про походження товару форми СТ-1
від _____ № _____
установлено, що на підставі заявки-декларації від _____
№ _____
сертифікат на товар _____
(опис товару)
видано _____
(назва торгово-промислової палати)
і завірено печаткою № _____
уповноваженої особи _____
(прізвище та ініціали)
Висновок про результати верифікації _____
Посадові особи _____,
(назва митного органу)
що брали участь у верифікації сертифіката:
_____
(посада, прізвище, ініціали)
_____

Начальник відділу митних платежів _____
(посада, прізвище, ініціали)

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ІНСТРУКЦІЇ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ МИТНОГО КОНТРОЛЮ ТА МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН ПЕРЕВІЗНИКІВ І ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЦИМИ СУДНАМИ

від 6 квітня 2004 року № 240

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
23 квітня 2004 р. за № 522/9121

Відповідно до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, Митного кодексу України та постанови Кабінету Міністрів України від 24.12.2003 № 1989 "Питання пропуску через державний кордон автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Інструкцію про організацію митного контролю та митного оформлення повітряних суден перевізників і товарів, що переміщуються цими суднами (далі — Інструкція).

2. Уважати таким, що втратив чинність, наказ Державної митної служби України від 29.08.2001 № 579 "Про затвердження Порядку здійснення митного контролю товарів та інших предметів, що переміщуються через митний кордон України з використанням повітряних суден", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 07.09.2001 за № 790/5981.

3. Департаменту організації митного контролю (Сьомка С.М.) і Департаменту правового забезпечення (Очич Ю.М.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Начальникам регіональних митниць, митниць забезпечити розроблення технологічної схеми митного контролю й митного оформлення повітряних суден і товарів, що переміщуються через митний кордон України з їх використанням, відповідно до Інструкції та з урахуванням особливостей інфраструктур конкретних підрозділів митного органу та міжнародного аеропорту.

5. Установити, що цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

6. Контроль за виконанням наказу покласти на першого заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 6 квітня 2004 р. № 240

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
23 квітня 2004 р. за № 522/9121

Інструкція про організацію митного контролю та митного оформлення повітряних суден перевізників і товарів, що переміщуються цими суднами

1. Загальні положення

1.1. Ця Інструкція розроблена відповідно до Митного кодексу України, Міжнародних стандартів та рекомендованої практики "Спрощення формальностей" (додаток 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію), постанови Кабінету Міністрів України від 24.12.2003 № 1989 "Питання пропуску через державний кордон автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними" і з метою визначення послідовності дій посадових осіб регіональних митниць, митниць (далі — митні органи) при здійсненні митного контролю та митного оформлення повітряних суден перевізників і товарів, що переміщуються цими суднами через митний кордон України, у міжнародних аеропортах, у яких розташовано митні органи.

1.2. Терміни вживаються в цій Інструкції в такому значенні:

авіаційна вантажна накладна — документ, що свідчить про укладення договору про повітряне перевезення товарів, прийняття товарів до перевезення та визначає умови перевезення;

вантажна відомість (далі — карго-маніфест) — документ, у якому зазначаються номери авіаційних вантажних накладних, кількість вантажних місць, вага товарів, що навантажуються на борт (вивантажуються з борту) повітряного судна (далі — ПС), яке

перебуває під митним контролем, та інші відомості, що використовуються під час переміщення товарів;

генеральна декларація — документ, форму якого визначено Міжнародними стандартами та рекомендованою практикою "Спрощення формальностей" (додаток 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію) і який містить відомості про власника ПС або про виконавця рейсу, а також реєстраційний номер ПС чи його військовий знак, а також номер і дату виконання рейсу, назви аеропортів відправлення, проміжних посадок, призначення, час прибуття тощо;

документ контролю за доставкою товарів (далі — ДКД) — документ (попередня вантажна митна декларація, попереднє повідомлення, вантажна митна декларація тощо), що містить відомості про переміщувані товари, відправника, одержувача тощо й потрібний для здійснення контролю за переміщенням цих товарів між митними органами;

міжнародний рейс — політ, виконання якого розпочинається та/або закінчується за межами України незалежно від кількості проміжних посадок на території України;

склад — склад тимчасового зберігання, склад митного органу, склад магазину безмитної торгівлі, митний ліцензійний склад, що розміщені на території міжнародного аеропорту;

технічна посадка — посадка ПС у міжнародному аеропорту з некомерційною метою (без висадки/посадки пасажирів, навантаження/вивантаження товарів чи пошти) у зв'язку з метеорологічними умовами, для дозаправлення ПС пально-мастильними матеріалами, заміни екіпажу чи з інших причин;

товаросупровідні документи — товаротранспортні та інші товаросупровідні документи.

Інші терміни вживаються в значеннях, наведених у Митному кодексі України, постанові Кабінету Міністрів України від

24.12.2003 № 1989 "Питання пропуску через державний кордон автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними".

1.3. ПС і товари, що переміщуються ними через митний кордон України, підлягають митному контролю та митному оформленню.

Митний контроль і митне оформлення здійснюються митним органом, розташованим у міжнародному аеропорту, у взаємодії з органами державної влади, на які законодавством покладено функції з проведення інших видів контролю, з метою забезпечення дотримання норм законодавства України з питань митної справи.

1.4. У пунктах пропуску через державний кордон України, на стоянках ПС та в інших місцях, передбачених у міжнародних аеропортах для митного контролю й митного оформлення ПС і товарів, митний орган за погодженням з органом охорони державного кордону та адміністрацією конкретного аеропорту встановлює зони митного контролю.

На ПС митні органи встановлюють тимчасові зони митного контролю. Вимоги щодо дотримання режиму тимчасової зони митного контролю доводяться до відома осіб, безпосередньо присутніх під час здійснення митного контролю й митного оформлення.

Місце стоянки ПС для проведення митного контролю та митного оформлення, вивантаження або навантаження товарів, а також посадки й висадки пасажирів визначається адміністрацією аеропорту за погодженням з митним органом і органом охорони державного кордону.

Зміна такого місця проводиться з відома митного органу й органу охорони державного кордону, за винятком випадків аварії та стихійного лиха, при цьому адміністрація міжнародного аеропорту невідкладно повідомляє про це митний орган і орган охорони державного кордону.

1.5. ПС, що виконують міжнародні рейси, і товари, що переміщуються ними, підлягають митному контролю та митному оформленню:

по прибутті на митну територію України — після проведення прикордонного контролю;

при вибутті з митної території України — до початку прикордонного контролю.

1.6. У разі нетривалої стоянки ПС відповідно до затвердженого розкладу руху митний контроль здійснюється одночасно з прикордонним контролем.

Якщо прикордонний і митний контроль ПС здійснюється спільно, то складається акт про результати контролю ПС за формою, що встановлюється Адміністрацією Державної прикордонної служби України та Державною митною службою України.

1.7. Митний контроль здійснюється шляхом перевірки документів, потрібних для такого контролю, митного огляду ПС і товарів, що переміщуються через митний кордон України з їх використанням, а також в інших формах, передбачених законодавством України з питань митної справи.

1.8. Навантажування, вивантажування, перевантажування, розпакування, перепакування товарів, що перебувають під митним контролем, усунення пошкоджень упаковки здійснюються з дозволу митного органу.

1.9. Митне оформлення товарів, що переміщуються членами екіпажу ПС, здійснюється на борту ПС або в іншому визначеному митним органом місці.

2. Митний контроль і митне оформлення ПС, що виконує міжнародний рейс

Адміністрація міжнародного аеропорту щодня інформує митний орган у строки та за формою, погодженою з ним, про план польотів ПС на добу й протягом доби — про поточне виконання та зміни в ньому.

Інформацію про посадку (зліт) ПС надають митному органу служби міжнародного аеропорту. При цьому повідомляються номер рейсу, маршрут руху, тип ПС, кількість пасажирів, термінал, у якому пасажири проходитимуть контроль, номер стоянки ПС і уточнюється порядок доставки посадових осіб контрольних служб на стоянку ПС (зі стоянки ПС). Періодичність надання інформації узгоджується керівництвом митного органу та адміністрацією міжнародного аеропорту.

Час початку митного контролю ПС, що прибуває на митну територію України (вибуває з митної території України), установлюється з урахуванням розкладу руху ПС.

У встановлених випадках митному органу подається вантажна митна декларація на ПС і на запаси споживання.

2.1. Митний контроль і митне оформлення ПС по прибутті

2.1.1. По прибутті ПС посадова особа митного органу уточнює в уповноваженого представника міжнародного аеропорту або авіаперевізника місце доставки пасажирів, їх багажу.

2.1.2. До початку митного контролю ПС на його борт піднімається при потребі вповноважений представник санітарно-епідеміологічної служби з метою з'ясування санітарно-епідеміологічної ситуації на борту ПС і унеможливлення поширення інфекцій на території України. За сприятливої санітарно-епідеміологічної ситуації на борт ПС піднімається посадова особа митного органу.

2.1.3. Командир ПС (інший уповноважений представник авіаперевізника) подає посадовій особі митного органу для здійснення

митного контролю підписану командиром ПС генеральну декларацію, карго-маніфест, авіаційні вантажні накладні, товаросупровідні документи.

При потребі посадовій особі митного органу додатково подаються: список пасажирів та інші документи, передбачені законодавством України з питань митної справи й потрібні для здійснення митного контролю та митного оформлення.

2.1.4. Дані про кількість членів екіпажу ПС, пасажирів, товарів, багажу пасажирів, пошти тощо вносяться до генеральної декларації вповноваженим представником авіаперевізника.

Посадова особа митного органу перевіряє повноту даних, унесених до генеральної декларації, і опитує командира ПС чи іншого вповноваженого представника авіаперевізника щодо наявності на борту ПС товарів, у тому числі таких, що надійшли без товаросупровідних документів, або наявності документів, що надійшли без товарів.

2.1.5. Митний огляд ПС здійснюється з метою перевірки відповідності даних, зазначених у поданих документах, пред'явленому ПС і фактичній кількості пасажирів, товарів (вантажу), багажу пасажирів, пошти та предметів тощо. При здійсненні митного огляду проводиться загальний огляд ПС з урахуванням його конструктивних особливостей, а також вибірковий поглиблений огляд окремих вузлів ПС.

Митний огляд чи переогляд ПС здійснюється тільки в присутності вповноваженого представника авіаперевізника.

При здійсненні митного огляду ПС враховуються належність ПС (країна, власник); реєстрація ПС; вид рейсу (літерний, регулярний чи чартерний); маршрут польоту; наявність посадок у державах транзиту; наявність міжурядових угод про повітряне сполучення між урядами України та країни власника ПС або авіаперевізника тощо.

2.1.6. Митний огляд ПС здійснюється обов'язково, якщо митний орган має інформацію про незаконне переміщення товарів або якщо при перевірці документів чи вибірковому огляді виявлено ознаки, що вказують на можливість переміщення цим ПС товарів з порушенням законодавства України. У таких випадках до проведення митного огляду можуть залучатися посадові особи підрозділів по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил і підрозділів митної варти.

2.1.7. По закінченні митного огляду ПС і за відсутності зауважень посадова особа митного органу проставляє відбиток особистої номерної печатки на генеральній декларації.

За наявності зауважень посадова особа митного органу заносить їх до генеральної декларації та діє відповідно до глави 6 цієї Інструкції.

2.1.8. Митний контроль і митне оформлення ПС, яке перевозить офіційні державні делегації, здійснюються без митного огляду.

2.1.9. Примірники генеральної декларації, карго-маніфесту й інших документів, що були підставою для здійснення митного контролю та митного оформлення ПС, з відмітками митного органу залишаються в справах митного органу.

Посадова особа митного органу проводить реєстрацію митного оформлення ПС по його прибутті в журналах реєстрації прибуття/вибуття ПС. Форми журналів установлює митний орган.

2.2. Митний контроль і митне оформлення ПС при вибутті

2.2.1. Підставою для здійснення митного контролю ПС є подані посадовій особі митного органу командиром ПС (іншим уповноваженим представником авіаперевізника) підписана ним генеральна декларація, авіаційні вантажні накладні, карго-маніфести й товаросупровідні документи, а також відомості про запаси споживання, потрібні для здійснення міжнародного рейсу, які перебувають на борту ПС.

При потребі посадовій особі митного органу додатково подаються список пасажирів та інші документи, передбачені законодавством України з питань митної справи й потрібні для здійснення митного контролю та митного оформлення.

У встановлених випадках митному органу подається вантажна митна декларація на ПС і на запаси споживання.

Посадова особа митного органу перевіряє відповідність відомостей, зазначених у поданих документах, пред'явленому ПС і фактичній кількості пасажирів, товарів (вантажу), багажу пасажирів, пошти та предметів тощо.

2.2.2. Митний огляд ПС здійснюється відповідно до пунктів 2.1.5, 2.1.6 цієї Інструкції.

2.2.3. За відсутності зауважень посадова особа митного органу проставляє в генеральній декларації та карго-маніфесті відбитки особистої номерної печатки.

За наявності зауважень посадова особа митного органу заносить їх до генеральної декларації та діє відповідно до глави 6 цієї Інструкції.

2.2.4. Вибуття ПС із митної території України можливе тільки після завершення всіх передбачених законодавством України видів контролю й з дозволу адміністрації міжнародного аеропорту, митного органу та органу охорони державного кордону.

2.2.5. Примірники генеральної декларації, карго-маніфесту й інших документів, що були підставою для здійснення митного контролю та митного оформлення ПС, з відмітками митного органу залишаються в справах митного органу.

Посадова особа митного органу здійснює реєстрацію оформлення ПС при вибутті в журналах реєстрації прибуття/вибуття ПС. Форми журналів установлює митний орган.

3. Порядок здійснення митного контролю й митного оформлення товарів, що переміщуються ПС

3.1. Митний контроль товарів, що ввозяться на митну територію України

3.1.1. Вивантаження товарів з борту ПС на транспортні засоби для подальшої доставки на склад здійснюється після закінчення прикордонного контролю вповноваженими представниками міжнародного аеропорту, перевізника або власника товарів на підставі карго-маніфесту, авіаційних вантажних накладних і товаросупровідних документів з дозволу посадової особи митного органу та під її контролем.

На зазначених документах посадова особа митного органу має право робити написи із застереженнями, які регулюють процес вивантаження та є обов'язковими для виконання всіма особами, що беруть участь у процесі вивантаження.

3.1.2. У разі виявлення під час вивантаження з борту ПС місць із пошкодженою упаковкою посадова особа митного органу робить запис у відповідній авіаційній вантажній накладній "Пошкоджено упаковку", зазначає кількість таких місць та завіряє запис особистим підписом і відбитком штампа "Під митним контролем".

Товари, що надійшли без документів, направляються в зону митного контролю у спеціально визначене для цього місце на складі та зберігаються окремо від інших товарів.

Відомості про вивантаження з борту ПС товарів, зокрема таких, що надійшли без документів, про кількість місць із пошкодженою упаковкою та про перевезення їх на відповідний склад уповноважений представник міжнародного аеропорту або перевізника заносить до карго-маніфесту.

Ці відомості засвідчуються підписами вповноважених представників міжнародного аеропорту, перевізника, а також посадової особи митного органу.

Документи, що надійшли без товарів, повертаються вповноваженому представникові авіаперевізника.

3.1.3. У разі вивантаження з ПС товарів, пошти без розміщення на складі посадова особа митного органу робить відповідні відмітки в карго-маніфесті.

3.1.4. Товари, що надійшли в спеціалізованих авіаційних контейнерах з пристроями для пломбування й накладеним митним забезпеченням, переміщуються на склад із занесенням до карго-маніфесту даних про кількість і номери накладеного митного забезпечення.

3.1.5. Посадова особа митного органу, яка дала дозвіл на вивантаження товарів з борту ПС і перевезення їх на склад, завіряє карго-маніфест, авіаційні вантажні накладні та товаросупровідні документи відбитком штампа "Під митним контролем".

На підставі цих документів здійснюється контроль за переміщенням товарів з борту ПС на склад.

3.1.6. Операції з переміщення товарів з борту ПС на склад контролюються посадовими особами митного органу документально або безпосередньо.

Документальний контроль здійснюється шляхом перевірки при вивантаженні з борту ПС та доставці на склад відповідності даних, зазначених у карго-маніфесті, авіаційних вантажних накладних і товаросупровідних документах, фактичній кількості місць товарів.

У карго-маніфесті або авіаційних вантажних накладних чи товаросупровідних документах уповноважений представник міжнародного аеропорту або перевізника

робить запис "Прийнято до перевезення _____ місць і
(кількість)

товаросупровідні документи. _____".
(посада, підпис, дата, ініціали, прізвище)

Цей запис засвідчується підписами цього представника й посадової особи митного органу.

З метою унеможливлення втрати авіаційних вантажних накладних та товаросупровідних документів можливе під час документального контролю використання ємностей (пакетів), у які поміщуються ці накладні й документи та які придатні для накладення митного забезпечення.

На ці ємності (пакети) посадовою особою митного органу накладається митне забезпечення.

Відомості про накладене митне забезпечення вносяться до карго-маніфесту й засвідчуються підписом посадової особи митного органу. Ємності (пакети) разом з товарами (вантажем) переміщуються на склад.

3.1.7. Безпосередній контроль здійснюється шляхом супроводження посадовою особою митного органу проведення операції з переміщення товарів транспортними засобами з борту ПС на склад чи у зворотному напрямку, а також прийняття, вивантаження товарів і поміщення їх на склад.

3.1.8. Переміщення товарів на склад здійснюється транспортними засобами міжнародного аеропорту або перевізника спеціально встановленими адміністрацією цього аеропорту транспортними коридорами (маршрутами), погодженими з митним органом.

3.1.9. Підставою для вивантаження товарів з транспортного засобу міжнародного аеропорту або перевізника для поміщення на склад є наявність на карго-маніфесті, авіаційних вантажних накладних і товаросупровідних документах відбитка штампа "Під митним контролем", проставленого посадовою особою митного органу, яка контролює поміщення товарів на склад.

3.1.10. Розпакування й перепакування місць із пошкодженою упаковкою при перевезенні товарів на ПС проводяться на складі під контролем посадової особи митного органу.

При цьому вповноважений представник міжнародного аеропорту або перевізника, або власника товару складає акт про невідповідність товарів відомостям, зазначеним у потрібних для здійснення митного контролю документах, про пошкодження товарів чи їх упаковки або маркування у присутності посадової особи митного органу за формою, установленою наказом Державної митної служби України від 18.11.2002 № 630 "Про затвердження форми акта про невідповідність товарів відомостям, зазначеним у потрібних для здійснення митного контролю документах, про пошкодження товарів чи їх упаковки або маркування", зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29.11.2002 за № 932/7220.

3.1.11. Дозволяється вивозити товари за межі складу, якщо ці товари:

оформлено відповідно до заявленого митного режиму;

направляються під митним контролем у митницю призначення;

увезено на митну територію України за наявності заборони на їх увезення або в разі відмови інших органів державної влади, що здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України, пропустити ці товари на митну територію України;

а також в інших випадках, передбачених законодавством України, з письмового дозволу керівника митного органу.

Не допускається перебування в зоні митного контролю товарів, що повністю оформлені в митному відношенні й видані вповноваженим представником міжнародного аеропорту або перевізника одержувачеві цих товарів.

3.1.12. Митний орган:

веде облік товарів, що переміщуються з борту ПС на склад та вивозяться зі складу, і контролює їх переміщення до розміщення в митний режим, заявлений митному органу;

здійснює реєстрацію й зберігання документів, що були підставою для пропуску товарів через митний кордон України, у порядку, установленому Держмитслужбою України.

3.2. Митний контроль товарів, що вивозяться за межі митної території України

3.2.1. Товари поміщуються на склад міжнародного аеропорту, з якого здійснюватиметься їх вивезення за межі митної території України, з дозволу митного органу, під його контролем і з обов'язковим наданням авіаційної вантажної накладної, а також:

або ДКД, оформленого іншим митним органом;

або вантажної митної декларації, прийнятої до оформлення підрозділом митного органу, розташованим у зоні діяльності пункту пропуску, через який здійснюватиметься вивезення товарів за межі митної території України;

або іншого документа, що є підставою для митного оформлення товарів.

При надходженні до міжнародного аеропорту товарів, що переміщувалися на підставі оформлених митним органом відправлення ДКД, митний орган призначення підтверджує факт доставки товарів у порядку, установленому Держмитслужбою України.

Документи, що є підставою для поміщення товарів на склад, реєструються в митному органі.

3.2.2. Підставою для вивезення товарів зі складу для їх навантаження на борт ПС є карго-маніфест, авіаційні вантажні накладні, товаросупровідні документи та документи, що свідчать про завершення митного оформлення.

Посадова особа митного органу перевіряє відповідність даних, зазначених в авіаційних вантажних накладних і товаросупровідних документах, наявним товарам і за відсутності зауважень про-

ставляє на цих документах відбиток особистої номерної печатки.

3.2.3. Посадова особа митного органу перевіряє відповідність даних, зазначених у карго-маніфесті, даним, зазначеним в авіаційних вантажних накладних і товаросупровідних документах, проставляє відбиток штампа "Під митним контролем" на карго-маніфесті, що є дозволом на вивезення товарів зі складу й навантаження на борт ПС.

3.2.4. Після навантаження товарів на борт ПС у карго-маніфесті або авіаційних вантажних накладних чи товаросупровідних документах уповноважений представник міжнародного аеропорту або перевізника

робить запис "Прийнято до перевезення _____ місць і
(кількість)

товаросупровідні документи. _____".
(посада, підпис, дата, ініціали, прізвище)

Цей запис засвідчується підписами цього представника й посадової особи митного органу.

Один примірник карго-маніфесту передається посадовій особі митного органу, якою надано дозвіл на вивезення товарів зі складу.

3.2.5. Переміщення товарів зі складу в спеціальних авіаційних контейнерах з накладеним митним забезпеченням для навантаження на борт ПС здійснюється із занесенням до карго-маніфесту даних про кількість і номери накладеного митного забезпечення.

3.2.6. Операції з переміщення товарів зі складу й навантаження на борт ПС контролюються посадовими особами митного органу документально або безпосередньо в порядку, зазначеному в підпунктах 3.1.6, 3.1.7, 3.1.8 цієї Інструкції.

3.2.7. Посадова особа митного органу, яка здійснює митне оформлення вибуття ПС, проводить перевірку відповідності даних, зазначених у карго-маніфесті, авіаційних вантажних накладних і товаросупровідних документах, наявному товарові й за відсутності

зауважень проставляє відбиток особистої номерної печатки на карго-маніфесті.

Відбиток особистої номерної печатки на карго-маніфесті є дозволом на навантаження товарів на борт ПС.

Примірник карго-маніфесту реєструється та зберігається в справі митного органу в установленому Держмитслужбою України порядку. Інші документи повертаються вповноваженому представникові аеропорту або авіаперевізника.

3.2.8. З метою вивезення за межі митної території України товарів, що переміщуються з використанням ПС, яким здійснюється й внутрішнє перевезення, і в подальшому — міжнародний рейс, ці товари можуть бути оформлені в митному органі відправлення ПС під відповідальність командира ПС або іншої вповноваженої особи авіаперевізника та доставлені в митний орган призначення - міжнародний аеропорт відправлення ПС із митної території України з використанням ДКД.

Митний контроль і митне оформлення зазначених вище товарів здійснюються відповідно до глави 2.2 цієї Інструкції.

3.2.9. Підтвердження факту пропуску товарів через митний кордон України здійснюється в порядку, визначеному Держмитслужбою України.

3.2.10. Документи, що є підставою для пропуску товарів через митний кордон України, реєструються в митному органі та зберігаються ним у порядку, установленому Держмитслужбою України.

3.3. Митний контроль і митне оформлення предметів, що перевозяться пасажирами на борту ПС

3.3.1. Предмети, що перевозяться як багаж пасажирами ПС (далі — предмети), підлягають декларуванню митним органам у встановленому порядку.

Митний контроль і митне оформлення предметів здійснюються

посадовими особами митного органу в зоні митного контролю.

3.3.2. Вивантаження предметів, доставка їх у зону митного контролю по прибутті ПС здійснюються вповноваженим представником міжнародного аеропорту або перевізника під контролем посадової особи митного органу.

3.3.3. Предмети, що прямують транзитом через територію України, переміщуються на борт ПС, яке здійснюватиме їх подальше перевезення, уповноваженим представником міжнародного аеропорту або перевізника під контролем митного органу.

У разі відсутності такого ПС предмети доставляються в зону митного контролю, де перебувають під контролем митного органу до прибуття ПС, яке здійснюватиме їх подальше перевезення.

Контроль за доставкою предметів, що прямують транзитом через митну територію України, у зону митного контролю та у зворотному напрямку здійснюється посадовою особою митного органу на підставі наданих уповноваженим представником міжнародного аеропорту або перевізника пасажирського маніфесту й інших документів на завантаження ПС.

Уповноважений представник міжнародного аеропорту або перевізника робить запис "Прийнято до перевезення _____ місць
(кількість)
і документи. _____".
(посада, підпис, дата, ініціали, прізвище)

Цей запис засвідчується підписами цього представника й посадової особи митного органу.

3.3.4. Предмети переміщуються з дозволу митного органу на борт ПС, що вибуває, після закінчення їх митного оформлення.

Посадка пасажирів на борт ПС проводиться з дозволу митного органу й органу охорони державного кордону за погодженням з командиром ПС або вповноваженим представником авіаперевізника.

3.3.5. Предмети, за якими не звернувся власник, підлягають зберіганню в міжнародному аеропорту або на складі митного органу під контролем останнього до вирішення питання потреби здійснення митного оформлення або впродовж строку, установленого законодавством.

3.3.6. Помилково ввезені предмети (надіслані ненавмисно й не внаслідок грубої недбалості міжнародного аеропорту або авіаперевізника) підлягають зберіганню міжнародним аеропортом у спеціально визначених приміщеннях у зоні митного контролю під контролем митного органу до відправлення в найближчий час у зворотному напрямку.

Порядок реєстрації, зберігання та відправлення таких предметів установлюється адміністрацією міжнародного аеропорту за погодженням з митним органом.

4. Порядок здійснення митного контролю й митного оформлення ПС, що здійснює технічну посадку, транзитний рейс, і товарів, що переміщуються ним

4.1. Якщо під час виконання міжнародного рейсу ПС здійснює внутрішні перевезення територією України, то митний контроль товарів і ПС здійснюється митним органом у першому міжнародному аеропорту при прибутті ПС на митну територію України та в останньому міжнародному аеропорту при вибутті ПС за межі України.

Митний орган, який здійснює митний контроль таких товарів і ПС, інформує про це митні органи, розташовані в місцях наступних посадок ПС на митній території України.

4.2. Митний орган в аеропорту, де ПС здійснило технічну посадку, обов'язково інформує митний орган у міжнародному аеропорту України — місці наступної посадки цього ПС про направлення в цей аеропорт ПС і товарів, що переміщуються ним.

Інформування здійснюється в будь-якій доступній формі з обов'язковим зазначенням прізвища посадової особи митного органу,

що надіслала повідомлення, і підтвердженням отримання цієї інформації із зазначенням прізвища посадової особи митного органу, яка отримала таку інформацію.

4.3. Вивантаження товарів зі складу й навантаження на борт ПС і у зворотному напрямку під час транзитних перевезень здійснюються згідно з пунктами 3.1 і 3.2 цієї Інструкції.

4.4. У разі тривалої стоянки ПС, що виконує транзитний рейс і здійснило передбачену розкладом руху чи технічну посадку, та неможливості забезпечити постійний нагляд митного органу за ПС на останнє накладається митне забезпечення.

Таке ПС невідкладно передається авіаперевізником за погодженням з митним органом і органом охорони державного кордону під охорону вповноваженій адміністрацією аеропорту службі охорони.

При цьому складається в трьох примірниках акт в довільній формі про прийняття-передання ПС з товарами на тимчасове зберігання під митним контролем. Один примірник цього акта надається перевізнику, другий — уповноваженій адміністрацією аеропорту службі охорони, третій — митному органу.

Такий акт після вибуття ПС підлягає зберіганню разом з примірником генеральної декларації, підписаної командиром ПС, у встановленому митним органом порядку.

4.5. Митний огляд та переогляд ПС здійснюються згідно з пунктами 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7 цієї Інструкції.

4.6. Якщо в митного органу відсутні підстави вважати, що на борту ПС, яке здійснює технічну посадку, перебувають товари, увезення в Україну та транзит яких через територію України заборонено, то митний контроль здійснюється документально.

5. Особливості здійснення митним органом контролю за переміщенням через митний кордон України предметів, що прямують через декілька аеропортів України

5.1. Предмети, що переміщуються між міжнародними аеропортами України з використанням ПС, яке здійснює внутрішній рейс, і подальшим перевантаженням цих предметів на борт ПС, що здійснює міжнародний рейс (далі — комбіновані перевезення), з метою вивезення предметів за межі митної території України, можуть бути оформлені в митному органі, у зоні діяльності якого розташовано перший міжнародний аеропорт відправлення, у порядку, визначеному в пунктах 1.6 і 1.7 цієї Інструкції.

Цей митний орган інформує про проведення митного контролю й митного оформлення предметів митний орган, у зоні діяльності якого здійснюватиметься перевантаження цих предметів на борт ПС, що виконуватиме міжнародний рейс.

5.2. За наявності на борту ПС, яке виконує внутрішній рейс з комбінованими перевезеннями, предметів, що перевозяться пасажирами між міжнародними аеропортами України не з метою подальшого вивезення цих предметів за межі митної території України, митний контроль і митне оформлення предметів, що вивозяться за межі митної території України, здійснюється в митному органі, у зоні діяльності якого розташовано останній міжнародний аеропорт відправлення ПС із України.

5.3. Митний орган забезпечує дотримання режиму зони митного контролю при комбінованому перевезенні щодо ПС, товарів, які переміщуються членами екіпажу, предметів.

5.4. Керівники митних органів, у зонах діяльності яких переміщується ПС, що здійснює комбіноване перевезення, забезпечують взаємодію з органом охорони державного кордону та митним органом у відповідному міжнародному аеропорту.

6. Прикінцеві положення

6.1. Митний контроль та митне оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, які перетинають митний кордон України з використанням ПС, здійснюються з урахуванням вимог постанови Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 63 "Про затвердження Порядку митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, які перетинають митний кордон України" і наказу Державної митної служби України від 01.12.2003 № 812 "Про затвердження Порядку митного контролю й митного оформлення військової техніки та військових транспортних засобів, що перетинають державний кордон України з метою використання їх при проведенні заходів оперативно-тактичного характеру", зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16.12.2003 за № 1166/8487.

6.2. У разі виявлення порушень митних правил або інших порушень законодавства України на будь-якому етапі здійснення митного контролю й митного оформлення ПС і товарів, предметів, пошти, що перевозяться ним, посадова особа митного органу зобов'язана вжити заходів, передбачених законодавством, з метою запобігання протиправним діям і притягнення до відповідальності винних осіб або в передбачених випадках доповісти про порушення начальникові митного органу для інформування про це інших компетентних органів.

Заступник начальника Управління
технологій митного контролю *І.Г. Ляденко*

НАКАЗ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОРЯДКУ ВИДАЧІ ЛІЦЕНЗІЙ НА ПРОВАДЖЕННЯ ПОСЕРЕДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МИТНОГО ПЕРЕВІЗНИКА

від 6 квітня 2004 року № 243

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
9 квітня 2004 р. за № 458/9057

Відповідно до статей 182—184 Митного кодексу України, Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" і постанов Кабінету Міністрів України від 20.11.2000 № 1719 "Про запровадження ліцензії єдиного зразка для певних видів господарської діяльності", від 14.11.2000 № 1698 "Про затвердження переліку органів ліцензування", від 04.07.2001 № 756 "Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності", від 08.11.2000 № 1658 "Про затвердження Порядку формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру", від 29.11.2000 № 1755 "Про термін дії ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, розміри і порядок зарахування плати за її видачу" НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок видачі ліцензій на провадження посередницької діяльності митного перевізника (далі — Порядок), що додається.

2. Порядок набирає чинності з моменту набрання чинності Ліцензійними умовами провадження посередницької діяльності митного перевізника, затвердженими наказом Держпідприємництва України та Держмитслужби України від 25.03.2004 № 34/212

(зі змінами) і зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 26.03.2004 за № 375/8974.

3. Управлінню інформаційного забезпечення та митної статистики (Макаренко А.В.) до 25.04.2004 розробити й затвердити програмно-інформаційний комплекс для формування ліцензійного реєстру відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 08.11.2000 № 1658 і забезпечити його ведення та подання відомостей до Єдиного ліцензійного реєстру.

4. Департаменту організації митного контролю (Сьомка С.М.) і Департаменту правового забезпечення (Очич Ю.М.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

5. Скасувати наказ Державної митної служби України від 11.12.2003 № 862 "Про затвердження Порядку видачі ліцензій на провадження посередницької діяльності митного брокера та митного перевізника".

6. Контроль за виконанням наказу покласти на першого заступника Голови Служби Іванюка М.М.

Голова Служби *М.М. Каленський*

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Державної митної служби України
від 6 квітня 2004 р. № 243

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
9 квітня 2004 р. за № 458/9057

Порядок видачі ліцензій на провадження посередницької діяльності митного перевізника

Цей Порядок розроблено відповідно до Митного кодексу України, Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності".

1. Загальні положення

1.1. Ліцензії на провадження посередницької діяльності митного перевізника (далі — ліцензії) видаються Держмитслужбою України зареєстрованим на території України суб'єктам господарської діяльності всіх форм власності незалежно від місця державної реєстрації.

1.2. У ліцензії зазначається вид господарської діяльності — посередницька діяльність митного перевізника.

1.3. Ліцензії оформлюються на бланках єдиного зразка, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.11.2000 № 1719 "Про запровадження ліцензії єдиного зразка для певних видів господарської діяльності".

2. Порядок видачі ліцензій

2.1. Для одержання ліцензії суб'єкт підприємницької діяльності разом із заявою про видачу ліцензії (додаток 1) подає Держмитслужбі України документи, перелік яких визначено постановою Кабінету Міністрів України від 04.07.2001 № 756 "Про перелік

документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності".

2.2. Суб'єкти господарської діяльності України несуть відповідальність за достовірність даних, зазначених у поданих документах.

2.3. Документи, потрібні для одержання ліцензії (далі — документи), подаються Держмитслужбі України й приймаються за описом (додаток 2), копія якого видається заявникові за підписом відповідальної особи Держмитслужби України з проставленням дати прийняття документів.

2.4. Під час приймання документів здійснюються перевірка їх комплектності й реєстрація. На документах проставляється відбиток спеціальної номерної печатки "Для реєстрації" із зазначенням дати прийняття документів і номера реєстрації та вноситься відповідний запис до журналу обліку заяв і виданих ліцензій на провадження посередницької діяльності митного перевізника (далі — журнал обліку) (додаток 3). Цей журнал обліку прошнуровується, аркуші його нумеруються й запис про їх кількість у журналі обліку скріплюється печаткою загального відділу Держмитслужби України.

2.5. Заява залишається без розгляду, якщо:

її подано (підписано) особою, що не має на це повноважень;

подано неповний комплект документів або документи не відповідають вимогам статті 10 Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" і пункту 34 постанови Кабінету Міністрів України від 04.07.2001 № 756.

2.6. Розгляд заяви про видачу ліцензії здійснює Держмитслужба України в такому порядку:

розглядає відповідність документів законодавству України;

приймає рішення про видачу ліцензії (її копії, дубліката) або готує мотивовану відмову у видачі ліцензії;

забезпечує перевірку фактичного надходження коштів за видачу ліцензії (її копії, дубліката) на відповідний рахунок згідно з пунктом 5 постанови Кабінету Міністрів України від 29.11.2000 № 1755 "Про термін дії ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, розміри і порядок зарахування плати за її видачу" (далі — відповідний рахунок);

проводить видачу ліцензії, її копії або дубліката;

уносить відповідні дані до ліцензійного реєстру й направляє відомості до Єдиного ліцензійного реєстру.

2.7. Держмитслужбою України приймається рішення про видачу або відмову у видачі ліцензії в строк, що не перевищує десяти робочих днів з дати реєстрації заяви про видачу ліцензії. Протягом трьох робочих днів з дати прийняття рішення заявник повідомляється про це в письмовій формі на офіційному бланку Держмитслужби України.

У рішенні про відмову у видачі ліцензії зазначаються підстави для такої відмови.

2.8. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії є:

недостовірність даних у поданих заявником документах;

невідповідність заявника згідно з поданими документами Ліцензійним умовам провадження посередницької діяльності митного перевізника (далі — Ліцензійні умови).

2.9. Якщо підставою для відмови у видачі ліцензії є виявлення недостовірних даних у поданих документах, то нова заява про видачу ліцензії може бути прийнята не раніше ніж через три місяці після прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії.

Якщо підставою для відмови у видачі ліцензії є невідповідність заявника Ліцензійним умовам, то нова заява про видачу ліцензії

може бути прийнята після усунення причин, що стали підставою для такої відмови.

Рішення про відмову у видачі ліцензії може бути оскаржене в установленому законодавством порядку.

2.10. За видачу ліцензії справляється плата в розмірі, установленому Кабінетом Міністрів України, унесена заявником на відповідний рахунок.

При прийнятті платіжного доручення Держмитслужба України перевіряє наявність відбитка штампа банку, інформацію про призначення платежу та правильність номера рахунку банку. Дата прийняття платіжного доручення зазначається в копії опису прийнятих від заявника документів.

2.11. Ліцензія видається не пізніше трьох робочих днів з дати фактичного надходження коштів на відповідний рахунок.

Якщо заявник протягом тридцяти календарних днів з дня направлення йому повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії не подав документ, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії, та не звернувся для отримання ліцензії, то Держмитслужба України має право скасувати рішення про видачу ліцензії або прийняти рішення про визнання такої ліцензії недійсною.

2.12. Право підпису ліцензій має заступник Голови Держмитслужби України, підпис якого засвідчується гербовою печаткою Держмитслужби України.

2.13. Видача вповноваженій ліцензіатом особі ліцензії здійснюється за наявності належним чином оформленої довіреності (доручення) на її отримання та документа, що посвідчує особу.

Факт видачі ліцензії реєструється в журналі обліку й відображається в ліцензійному реєстрі.

2.14. Якщо заявник передбачає провадження господарської діяльності згідно з виданою ліцензією також філіями й відокрем-

лениими підрозділами, то він подає Держмитслужбі України заяву про видачу відповідної кількості копій ліцензій. До заяви додаються документи, перелік яких визначено постановою Кабінету Міністрів України від 04.07.2001 № 756.

2.15. За видачу копії ліцензії справляється плата в розмірі одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян, яка вноситься заявником на відповідний рахунок.

2.16. Для кожної філії чи відокремленого підрозділу, які провадитимуть господарську діяльність на підставі ліцензії та місцезнаходження яких зазначено в поданій заяві, видаються засвідчені копії ліцензії.

2.17. У разі створення в ліцензіата нової філії, нового відокремленого підрозділу, які провадитимуть господарську діяльність згідно з отриманою ліцензією, ліцензіат повинен подати Держмитслужбі України заяву відповідно до пункту 2.14 цього Порядку.

3. Порядок переоформлення, анулювання ліцензії та видачі дубліката ліцензії

3.1. Ліцензії видаються строком на 3 роки та є підставою для здійснення господарської діяльності, пов'язаної з провадженням посередницької діяльності митного перевізника на всій території України.

Ліцензіат не може передавати ліцензію або її копію іншій юридичній або фізичній особі для провадження господарської діяльності.

3.2. У разі ліквідації філії, відокремленого підрозділу ліцензіата, які провадили господарську діяльність згідно з ліцензією, або в разі припинення провадження філією, відокремленим підрозділом ліцензіата господарської діяльності згідно з ліцензією ліцензіат зобов'язаний протягом семи робочих днів з дати ліквідації такої філії чи відокремленого підрозділу або з дати припинення ними діяльності згідно з ліцензією надіслати до Держмитслужби

України відповідне повідомлення в письмовій формі. Про це вносяться відповідні зміни до журналу обліку й до ліцензійного реєстру.

3.3. Якщо ліцензіат має намір провадити зазначений у ліцензії вид господарської діяльності після закінчення строку її дії, то він повинен отримати нову ліцензію в установленому порядку.

Нова ліцензія видається Держмитслужбою України не раніше останнього дня дії попередньої ліцензії.

3.4. Підставами для переоформлення ліцензії є:

зміна найменування юридичної особи (якщо така зміна не пов'язана з реорганізацією юридичної особи) або прізвища, імені, по батькові фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

зміна місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

зміни, пов'язані з провадженням ліцензіатом певного виду господарської діяльності, зазначеного в статті 9 Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності".

3.5. У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів з дати їх виникнення подати до Держмитслужби України:

заяву про переоформлення ліцензії (додаток 4);

ліцензію, що підлягає переоформленню;

документи, які підтверджують зазначені в заяві зміни, або їх нотаріально засвідчені копії.

За переоформлення ліцензії справляється плата в розмірі п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, яка вноситься ліцензіатом на відповідний рахунок.

3.6. Переоформлена ліцензія видається Держмитслужбою України протягом трьох робочих днів з дати надходження заяви про переоформлення ліцензії за умови фактичного надходження коштів, унесених заявником на відповідний рахунок.

3.7. Одночасно з видачею переоформленої ліцензії Держмитслужбою України приймається рішення про визнання попередньої ліцензії недійсною та вносяться відповідні зміни до ліцензійного реєстру.

3.8. Строк дії переоформленої ліцензії не може перевищувати строк дії, зазначений у ліцензії, що переоформлюється.

3.9. Ліцензіат, який подав заяву про переоформлення ліцензії, може провадити свою діяльність на підставі виданої Держмитслужбою України довідки про прийняття заяви про переоформлення ліцензії.

3.10. Не переоформлена в установлений строк ліцензія є недійсною.

3.11. Підставами для анулювання ліцензії є:

заява ліцензіата про анулювання ліцензії;

акт про повторне порушення ліцензіатом Ліцензійних умов;

рішення про скасування державної реєстрації суб'єкта господарювання;

нотаріально засвідчена копія свідоцтва про смерть фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

акт про виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих суб'єктом господарювання для одержання ліцензії;

акт про встановлення факту передання ліцензії або її копії іншій юридичній чи фізичній особі для провадження господарської діяльності;

акт про встановлення факту неповідомлення Держмитслужби України в установлений строк про зміну даних, зазначених у документах, що додавалися до заяви про видачу ліцензії;

акт про невиконання розпорядження про усунення порушень Ліцензійних умов;

незабезпечення виконання Ліцензійних умов;

акт про відмову ліцензіата в проведенні перевірки Держмитслужбою України.

У разі прийняття Держмитслужбою України рішення про анулювання ліцензії відповідні зміни вносяться до ліцензійного реєстру.

3.12. Підставами для видачі дубліката ліцензії є втрата або пошкодження ліцензії.

3.13. У разі втрати ліцензії ліцензіат зобов'язаний звернутися до Держмитслужби України із заявою про видачу дубліката ліцензії (додаток 5) та документом, що свідчить про внесення плати за видачу дубліката ліцензії на відповідний рахунок.

3.14. Якщо ліцензія не придатна для користування внаслідок її пошкодження, то ліцензіат подає до Держмитслужби України:

заяву про видачу дубліката ліцензії;

не придатну для користування ліцензію;

документ, що підтверджує внесення плати за видачу дубліката ліцензії.

3.15. За видачу дубліката ліцензії справляється плата в розмірі п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, яка вноситься ліцензіатом на відповідний рахунок.

3.16. Строк дії дубліката ліцензії не може перевищувати строк дії втраченої або пошкодженої ліцензії.

3.17. Ліцензіат, який подав заяву про видачу дубліката ліцензії, може провадити свою діяльність на підставі виданої Держмитслужбою України довідки про прийняття заяви про видачу дубліката ліцензії.

3.18. Дублікат ліцензії видається Держмитслужбою України протягом трьох робочих днів з дати одержання заяви про його

видачу, а також підтвердження фактичного надходження коштів за його видачу на відповідний рахунок.

3.19. Разом з видачею дубліката ліцензії Держмитслужбою України приймається рішення про визнання втраченої або пошкодженої ліцензії недійсною та вносяться відповідні зміни до ліцензійного реєстру.

3.20. Держмитслужба України формує й веде ліцензійний реєстр і передає відомості до Єдиного ліцензійного реєстру в порядку, визначеному Законом України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності".

Заступник начальника Управління
технологій митного контролю *А.І. Сербайло*

Додаток 1
до Порядку видачі ліцензій на провадження посередницької діяльності митного перевізника

Форма заяви про видачу ліцензії

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Заява
про видачу ліцензії

Заявник _____
(найменування, місцезнаходження юридичної особи)*
_____
(прізвище, ім'я, по батькові керівника юридичної особи або
_____
прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності,
_____,
серія, номер паспорта, ким і коли виданий, місце проживання)

номер телефону _____,

організаційно-правова форма _____,

ідентифікаційний код юридичної особи _____,

ідентифікаційний номер фізичної особи _____.

Банківські рахунки:

поточний рахунок № _____ у _____;

валютний рахунок № _____ у _____.

_____

* За наявності в заявника відокремлених підрозділів, філій, які провадитимуть господарську діяльність на підставі отриманої ліцензії, у заяві зазначається їх місцезнаходження.

Прошу видати ліцензію на провадження посередницької діяльності митного перевізника.

Місце провадження діяльності:

_____

(адреса місця провадження діяльності)

_____.

З порядком видачі ліцензії ознайомлений. З Ліцензійними умовами провадження посередницької діяльності митного перевізника ознайомлений і зобов'язуюсь їх виконувати.

Додатки на _____ аркушах згідно з переліком, що додається.
(кількість)

_____ _____

(підпис заявника) (ініціали, прізвище)

____ _____ 200_ р.

М. П.

Дата й номер реєстрації заяви: ____ _____ 200_ р. № _____

_____ _____ _____

(посада особи, яка прийняла заяву) (підпис) (ініціали, прізвище)

Додаток 2
до Порядку видачі ліцензій на провадження посередницької діяльності митного перевізника

Опис № ___
документів, що додаються до заяви про видачу ліцензії

на провадження _____
(вид діяльності)

_____
(назва суб'єкта господарювання)

Дата й номер реєстрації заяви "___" _____ 200_ р. №

№ з/п	Найменування документа	Кількість аркушів у документі	Примітки

Прийняв _____ документів
(цифрами й літерами)

_____
(посада, підпис відповідальної особи)

_____
(ініціали, прізвище)

Дата ___ _____ 200_ р.

Копію опису отримав
_____ 200_ р. _____ _____
(підпис представника суб'єкта господарювання) (ініціали, прізвище)

_____ 200_ р. _____ _____
(дата прийняття документів, що підтверджують унесення заявником плати за видачу ліцензії) (посада, підпис відповідальної особи) (ініціали, прізвище)

Довідкове видання

Серія **“Митна справа в Україні”**

Упорядники:
ПАШКО Павло Володимирович,
НАУМЕНКО Віталій Петрович

МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ
та нормативно-правові акти, що регулюють його застосування

Збірник документів

Обкладинка художника П.В. Гусєва.
В оформленні с. 4 обкладинки використано фото І.В. Пашка.

Підп. до друку 18.06.2004. Формат 60x90 1/16.
Папір офс. Друк офс. Гарнітура шкільна.
Ум. друк. арк. 73,5. Обл. вид. арк. 70.

Видавництво “Знання”
01034, м. Київ-34, вул. Стрілецька, 28
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК № 1591 від 03.12.2003
Тел. (044) 234-80-43, 234-23-36
E-mail: sales@znannia.com.ua
http://www.znannia.com.ua

В Україні книгу можна придбати за адресами:

- м. Вінниця, вул. Гагаріна, 2, маг. “Буква-Вінниця”, тел. (0432)52-01-64;
- м. Горлівка, просп. Перемоги, 16, маг. “Буква”;
- м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 15, маг. “Галерея книги”, тел. (0562)36-05-38;
- м. Дніпропетровськ, просп. К. Маркса, 67, ТЦ “Гранд Плаза”, маг. “Книжковий всесвіт”, тел. (056)740-10-38;
- м. Донецьк, вул. Артема, 147-а, маг. “Будинок книги”, тел. (0622)55-44-76;
- м. Євпаторія, вул. Фрунзе, 42, маг. “Буква-Євпаторія”, тел. (06569)3-31-44;
- м. Запоріжжя, просп. Леніна, 147, маг. “Буква-Запоріжжя”, тел. (0612)49-00-08;
- м. Івано-Франківськ, Вічовий майдан, 3, маг. “Сучасна українська книга”, тел. (03422)3-04-60;
- м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 44, Книжковий дім “Буква”, тел. (0342)77-56-49;
- м. Київ, вул. Архітектора Вербицького, 30-б, маг. “Буква”, тел. (044)562-65-78;
- м. Київ, вул. Л. Толстого, 11/61, маг. “Буква”, тел. (044)234-75-08;
- м. Київ, вул. М. Грушевського, 4, маг. “Наукова думка”, тел. (044)228-06-96;
- м. Київ, Майдан Незалежності, ТЦ “Глобус”, маг. “Книжковий світ”, тел. (044)238-59-41;
- м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 51, маг. “Буква”;
- м. Кривий Ріг, пл. Визволення, 1, маг. “Букініст”, тел. (0564)92-37-32;
- м. Кривий Ріг, просп. Гагаріна, 38-а, маг. “Буква”, тел. (0564)78-92-83;
- м. Луцьк, просп. Волі, 41, маг. “Знання”, тел. (03322)4-23-98;
- м. Львів, просп. Шевченка, 16, маг. “Ноти”, тел. (0322)72-67-96;
- м. Львів, просп. Шевченка, 8, книгарня ДВЦ НТШ, тел. (0322)79-85-80;
- м. Миколаїв, вул. Радянська, 13, маг. “Буква”, тел. (0512)47-61-61;
- м. Нікополь, вул. Першотравнева, 3, маг. “Буква”, тел. (0566)68-86-10;
- м. Одеса, вул. Преображенська, 59/61, маг. “Книголов”, тел. (0482)34-75-99;
- м. Одеса, вул. Дерибасівська, 14, маг. “Книжкова перлина”, тел. (0482)35-84-04;
- м. Рівне, просп. Миру, 16, маг. “Буква-Рівне”, тел. (0362)62-04-65;
- м. Сімферополь, вул. Пушкіна, 6, маг. “Знание”, тел. (0652)27-54-68;
- м. Сімферополь, вул. Сергєєва-Ценського, 4-а, маг. “Буква-Сімферополь”, тел. (0652)27-31-53;
- м. Харків, вул. Петровського, 6/8, маг. “Вища школа”, тел. (0572)47-80-20;
- м. Херсон, вул. Суворова, 19, маг. “Буква”, тел. (0552)22-31-64;
- м. Хмельницький, вул. Подільська, 25, маг. “Книжковий світ”, тел. (03822)6-60-73;
- м. Черкаси, вул. Б. Вишневецького, 38, маг. “Світоч”, тел. (0472)47-92-20;
- м. Чернігів, вул. Леніна, 45, маг. “Будинок книги”, тел. (04622)7-30-03;
- м. Ялта, вул. Гоголя, 24, маг. “Буква-Ялта”, тел. (0654)32-37-41;
- м. Ялта, вул. Московська, 9-а, маг. “Будинок книги”, тел. (0654)32-16-00.

Книготорговельним організаціям та оптовим покупцям звертатися за тел.: (044) 238-82-62, 234-80-43; факс: 238-82-68.
E-mail: sales@books.com.ua http://www.books.com.ua

ВИДАВНИЦТВО "ЗНАННЯ" ПРОПОНУЄ

Основи митної справи в Україні
Навчальний посібник
За ред. П.В. Пашка. — К.: Знання, 2004. — 732 с. — (Митна справа в Україні). — Мова укр. — Формат 60×90 1/16. — Пал. тв.

У навчальному посібнику детально розглядаються основні режими митного контролю, порядок митних процедур при переміщенні товарів через митний кордон України, засоби боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил тощо. З урахуванням останніх нормативно-правових актів висвітлюються структура митних органів України, порядок нарахування митних платежів, умови застосування правил ІНКОТЕРМС в Україні. Всі матеріали навчального посібника ґрунтуються на новітній нормативно-правовій базі: Митному кодексі України від 11 липня 2002 р., УКТЗЕД, законах України та постановах Кабінету Міністрів України.

Розраховано на студентів вищих та спеціальних закладів освіти, працівників митниць, декларантів, керівників підприємств і організацій, підприємців, інших осіб, які займаються зовнішньоекономічною діяльністю, всіх, кого цікавлять питання діяльності Державної митної служби України.

Книготорговельним організаціям та оптовим покупцям звертатися за тел.: (044) 238-82-62, 234-80-43.
E-mail: sales@books.com.ua http://www.books.com.ua

www.BOOKS.com.ua
Широкий вибір навчальної та ділової літератури
Тел. для довідок: (044) 235-00-44, 234-80-43